

ಶ್ರೀ
|| ಶ್ರೀ ರಂಗಾಂಜನೇಯರು ಕಾಯಲಿ ||

1ನೇ. ಮಂಜುನಾಥರವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

META ENTERED

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

(ಸಾಮಾಜಿಕ, ಹಾಸ್ಯ, ಕುತೂಹಲಭರಿತ ನಾಟಕ)

ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಮುದ್ರಕರು

ಶ್ರೀ ವೀರೇಶ ಪ್ರಕಾಶನ

ಬನ್ನಾಪುರ ಓಣಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-28.

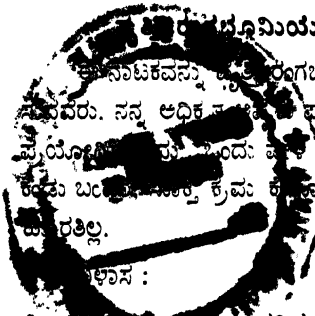
ಬೆಲೆ: 15-00

ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರ ಗಮನಕ್ಕೆ

ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡುವಾಗ, ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾ ಆಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ, ಯಾವ ಗೌರವ ಧನವನ್ನೂ ನೀವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇ ಆಡಿದರೂ, ಕೃತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಟಕದ ಮೂಲ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ತರಬೇಕೆಂದು ಕಳ-ಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ.

ನಿಮ್ಮ

ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ

ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಭೃತ್ಯರಂಗಭೂಮಿಯ ವೇಲೆ ಅಭಿನಯಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು. ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪಡೆದು, ಲಿಖಿತ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಗನು ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಆಡುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ.

ಠಳಾಸ :
 ಕೆ ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ, ಕವಿಗಳು ೨೧
 ಮುಕ್ಕಾಂ - ಕುಂದೂರ ಪೋಸ್ಟ್-ಕುಂದೂರ
 ತಾಲ್ಲೂಕ್-ಹೊನ್ನಾಳಿ ಜಿಲ್ಲಾ- ಶಿವಮೊಗ್ಗ
 ಓ. ನಂ.-577219.

ಈ ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಶ್ರೀ ವೀರೇಶ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಇವರ ಆಧಿನದಲ್ಲಿ ಇವೆ.

॥ ಶ್ರೀ ರಂಗಾಂಜನೇಯರು ಕಾಯಲಿ ॥

ಅರ್ಪಣೆ

ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರೂ ನನ್ನ ಹೃದ್ಯೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ಚಿರರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ “ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆ”....

ನನಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಚೈತನ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆಯಿಂದ ಮುತ್ತೈದೆ ಸಾವು ಪಡೆದು, ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕಂಬನಿಗಳಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಬಿಂಬ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾ ನಿರಂತರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿನ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ “ನನ್ನ ಅಕ್ಕ”....

ಬಾಳಿನಾದ್ದಕ್ಕೂ ಬರೀ ಬವಣೆ ಪಡುತ್ತ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ ಒದಗಿಸಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿರುವ “ನನ್ನ ತಾಯಿ”...!

ಇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಶ್ರೀರಕ್ಷೆ ಬಯಸಿ.... ಆಘಾತಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿ ಸಾವಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾಗ “ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾನಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಾ ಭುಜ ತಟ್ಟಿ, ಬವಣೆ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ, ಬದುಕಿಸಿ. ಬದುಕುಳಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರ ಸಹೋದರ “ಶ್ರೀಯುತ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಾಜಣ್ಣ” ಇವರಿಗೆ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿ-ಪೂರ್ವಕ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೆ. ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ

ಕುದೂರು

ಸೀನರಿಗಳು

- 1) ರಸ್ತಾ
- 2) ಉದ್ಯಾನವನ
- 3) ವನಜಾಳ ಬಂಗಲೆ
- 4) ಆಸ್ಪತ್ರೆ
- 5) ಜಂಗಲ್ ರಸ್ತಾ
- 6) ಕಟ್ ಜಂಗಲ್
- 7) ಮಿಲ್ಲಿರುವ ಪರದೆ, ಮಿಲ್ ಕಂಪೌಂಡ್ ಮಿಲ್ಲಿನ (ವನಜಾ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್) ಹೆಸರಿರುವ ಗೇಟ್
- 8) ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿ
- 9) ಸುಡುಗಾಡು ಸೀನಿನ ಪರದೆ

— ಸಾತ್ಯಗಳ ಪರಿಚಯ —

— ಪುರುಷರ ಸಾತ್ಯಗಳು —

- 1) ಧರ್ಮಯ್ಯ — ಸಾತ್ವಿಕ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿ
- 2) ಭೋಜರಾಜ — ವಿಷಘಾತಕ, ವಿಕ್ರಂನ ತಂದೆ, ವನಜಾಳ ಸೋದರ ಮಾವ
- 3) ವಿಕ್ರಂ — ಭೋಜರಾಜನ ಮಗ (ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್)ತಂದೆಯ ಪ್ರತಿಗುಣದವನು
- 4) ಅರವಿಂದ — ಡಾಕ್ಟರ್ ವನಜಾಳ ಪ್ರಿಯಕರ ಕಪಟ
- 5) ರಂಗ — ಡೈವರ್
- 6) ಮೂರ್ತಿ — ಕಾರಕೂನ
- 7) ಜಗ್ಗು — ಕಂಪೌಂಡರ್, ತಲೆ ಹಿಡುಕ
- 8) ವಕೀಲ — ವನಜಾಳ ಹಿತ ಚಿಂತಕ

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಾತ್ಯಗಳು —

- 1) ವಿಶಾಲ — ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಹೆಣ್ಣು
- 2) ವನಜ — ಮಿಲ್ಲಿನ ಒಡತಿ
- 3) ಲಿಲ್ಲಿ — ಟೈಪಿಸ್ಟ್

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಪ್ರಥಮ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಹಿಡಿದ ಧರ್ಮಯ್ಯನು ಭೋಜರಾಜನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದಾ)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಯಜಮಾನೇ,

ಭೋಜರಾಜ— (ನಿಂತು) ಯಾರು?... ಓ ಧರ್ಮಯ್ಯ! ಬಂದ ವಿಷಯವೇನು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ತಮ್ಮಗ ವಿದ್ಯಾಂ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂತ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ತುರ್ತಾಗಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕಳಿಸಿ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಕಳಿಸ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮಂದೆ ತಿಳಿಸೋ ಅವಶ್ಯವೇನಿತ್ತು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನೋಡಿ, ನಾನೀ ರೀತಿ ಹೇಳಿದನಿ ಅಂತ ತಪ್ಪು ಭಾವಿಸಬಾರದು. “ವನಜಾ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್ಲಿನ” ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನನಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವನಜಮ್ಮನವರು ಡೆಲ್ಲಿಗೊಡ್ಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮರಳಿ ಬರುವ ತನಕ ಆದಾಯವನ್ನು, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನನಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮಗ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿರುವ ಹಣವೆಷ್ಟು ಗೊತ್ತೇ?

ಭೋಜರಾಜ— ಹೇಳಾಯಿದಿಯಲ್ಲಾ ಮುಂದುವರಿಸು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ನಿಮ್ಮಗ ಹೋಗಿರು
ವುದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿಯೆಂದಾಗ, ಹಣವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ದುಂದು ವೆಚ್ಚ
ಮಾಡೋ ಅವಶ್ಯವಾದರೂ ಏನಿದೆ?

ಭೋಜರಾಜ— ಅವಶ್ಯವಿದ್ದೇ ಅವನು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತಿರೋದು.
ಅವನು ನನ್ನಗ, ಒಂದಿನಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟಾ
ಬಂದ ರೀತಿ ಮಜಾ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನ ಕೇಳೋಕೆ ನಿನಗೇನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಇದು ಅಧಿಕಾರವಲ್ಲ ಯಜಮಾನ್ಯ. ಮಿಲ್ಲಿನ ಸಧ್ಯದ
ದೈವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಇರಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ಈ ನಿನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನ ಅಧಿ
ಕಾರದ ಕೆಳಗಿದೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಮರಿಬೇಡ. ಪನಜಾ ನಿನಗೂ, ಮಿಲ್ಲಿಗೂ
ಒಡತಿಯಿರಬಹುದು, ನನಗಲ್ಲ. ಅವಳು ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮಗಳು. ತಂದೆ. ತಾಯಿ
ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತಬ್ಬಲಿಯಾದ ಅವಳನ್ನು ಹೂವಿನಂತೆ
ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದವನು ನಾನೆಂದಾಗ ನಿನಗೂ, ಮಿಲ್ಲಿಗೂ
ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ನಿನಗೂ ಒಡತಿಗೂ ನಾನೇ ಅಧಿಕಾರಿ. ಅವಳಿಡೀ ಸಂಪತ್ತನ್ನೇ ಖರ್ಚು
ಮಾಡೋ ಹಕ್ಕು ನನಗಿದೆ. ಇದೇ ಕೊನೆ ನನ್ನ. ನನ್ನ ಮಗನ ಖರ್ಚಿನ ಲೆಕ್ಕ
ವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಬರೆದಿಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್. ಅದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನಿಂದ
ಖರ್ಚಿನ ವಿವರಣೆ ಕೇಳೋ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡಬೇಡ. “ಬೀಜದಂತೆ ಫಲ,
ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗ” ನೆನಪಿಲ್ಲಿ ಬರ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಾಗ ನಿಂತು) ಆಂ....
ಧರ್ಮಯ್ಯ, ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— (ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ) ಏನಂದಿ? ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳಾ? (ಸಂಶಯ ದೃಷ್ಟಿ) ಕಾರಣ?

ಭೋಜರಾಜ— ವಿನಾಕಾರಣ ಒಟ್ಟು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.
ಅವಳ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನಾನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನೀನು ಮಾತ್ರ
ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕದಾಗ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದು ಬಿಡು. ಹುಪ್ಪಾರಿ, ಇದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ,
ಮುರಿಯಾ? (ಹೋಗುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮರಿಯಾ?... ಭೋಜರಾಜ, ನೀನಾಡಿದ ಮಾತು ಮರೆತರೂ, ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಲಾವಾರಸವಾಗಿ ಪರಿಯುತ್ತಿದೆ ಅಂದಾಗ, ನಿನ್ನನ್ನು ಜೀವಂತ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ನನ್ನರಿವೆಗೆ ಮರೆವಾಗಲು ಅದೆಂತು ಸಾಧ್ಯ ಭೋಜರಾಜ ? ತಂದೆ—ವಾಗ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಗಳ ಶೀಲಗೆಡಿಸಿ, ಸಾಯಿಸಿ, ಇತಿಹಾಸ ಪುಟದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರ ಮೂಡಿಸಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಬಿಸಿ ಗುಂಡಿಗೆಯ ರಕ್ತ ಚಿಮ್ಮಿಸುವುದನ್ನು ನಾನೆಂತು ಮರೆಯಲಿ ? ನನ್ನ ಮಗಳು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ, ಪತ್ರ ಬರೆದಿಟ್ಟು, ನೇಣು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸತ್ತ ಅಂದಿನ ದೃಶ್ಯ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ತಣ್ಣೀರು ಸುರುವಿಕೊಂಡು, ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ, ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ— ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನಮಸ್ಕಾರ. ಮತ್ತೇನಮ್ಮ ಲಿಲ್ಲಿ, ನೀನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆಯಂತೆ ನಿಜವೇ ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ನಿಜ ಸಾರ್.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಕಾರಣ ?

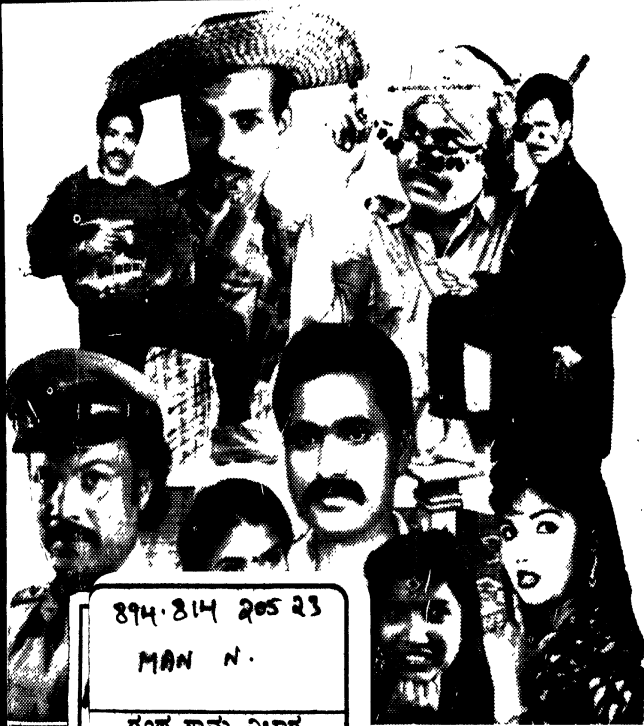
ಲಿಲ್ಲಿ— ಹೇಳಿದೆ ನೀವು ನಂಬಿರೋ ಇಲ್ಲೋ ? ಯಾಕಂದ್ರೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ದೇವರಾದವನು, ನನಗೆ ದೆವ್ವಾಗಿ ಕಾಡಾನೆ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರು ನಂಬಾರೆ ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ವಿಷಯಾನ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಮ್ಮ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲ್ಸ ಮುಗ್ಗಿ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಾಕ ಅಣಿಯಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಭೋಜರಾಜರು ನೋಡಮ್ಮಾ, ಮುಖ್ಯವಾದ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪತ್ರಗಳಿವು. ಸಧ್ಯ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿಟ್ಟೀ ಮನೆಗೋಗಂತ, ನನ್ನ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಪತ್ರ ಇಟ್ಟು ಹೊರಗೋದ್ರೂ. ನನಗದು

ಕೆ. ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ ಕವಿ ವಿರಚಿತ

ಮೂರು ಬಿಟವರು

894.814 205 23

MAN N.

ಗೌಡ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಭಾಗ

ಶ್ರೀ ವಿಠಲೇಶ ಪ್ರಕಾಶನ, ಪುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಶ್ರೀ
|| ಶ್ರೀ ರಂಗಾಂಜನೇಯರು ಕಾಯಲಿ ||

|| ಸ್. ಮಂಜುನಾಥರವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ||

META ENTERED

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

(ಸಾಮಾಜಿಕ, ಹಾಸ್ಯ, ಕುತೂಹಲಭರಿತ ನಾಟಕ)

ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಮುದ್ರಕರು

ಶ್ರೀ ವೀರೇಶ ಪ್ರಕಾಶನ

ಬನ್ನಾಪುರ ಓಣಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-28.

ಬೆಲೆ: 15-00

ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರ ಗಮನಕ್ಕೆ

ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡುವಾಗ, ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾ ಆಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ, ಯಾವ ಗೌರವ ಧನವನ್ನೂ ನೀವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದಾ ನಿಮ್ಮ ಸಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇ ಆಡಿದರೂ, ಕೃತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಟಕದ ಮೂಲ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ತರಬೇಕೆಂದು ಕಳ-ಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ.

ನಿಮ್ಮ

ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ

ಕಲಾವಿದರ ಗಮನಕ್ಕೆ
 ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಕೃತಿಯ ರಂಗಭೂಮಿಯ ವೇಲೆ ಅಭಿನಯಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು, ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು, ಲಿಖಿತ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಆಡುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಹಿರಿಯರ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ, ಕವಿಗಳು ಸೌಕ

ಮುಕ್ತಾಂ - ಕುಂದೂರ ಪೋಸ್ಟ್ - ಕುಂದೂರ
 ತಾಲ್ಲೂಕ್ - ಹೊನ್ನಾಳಿ ಜಿಲ್ಲಾ - ಶಿವಮೊಗ್ಗ
 ಪಿ. ನಂ.-577219.

ಈ ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಶ್ರೀ ವೀರೇಶ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಇವರ ಆಧಿನದಲ್ಲಿ ಇವೆ.

॥ ಶ್ರೀ ರಂಗಾಂಜನೇಯರು ಕಾಯಲಿ ॥

ಅರ್ಪಣೆ

ಸ್ವರ್ಗಸ್ವರಾದರೂ ನನ್ನ ಹೃದ್ಯಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ಚಿರರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ “ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆ”....

ನನಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಚೈತನ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆಯಿಂದ ಮುತ್ತೈದೆ ಸಾವು ಪಡೆದು, ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕಂಬನಿಗಳಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಬಿಂಬ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾ ನಿರಂತರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿನ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ “ನನ್ನ ಅಕ್ಕ”....

ಬಾಳಿನಾದ್ದಕ್ಕೂ ಬರೀ ಬವಣೆ ಪಡುತ್ತ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ ಒದಗಿಸಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿರುವ “ನನ್ನ ತಾಯಿ”....!

ಇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಯಸಿ.... ಆಘಾತಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿ ಸಾವಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾಗ “ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾನಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಭುಜ ತಟ್ಟಿ, ಬವಣೆ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ, ಬದುಕಿಸಿ, ಬದುಕುಳಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರ ಸಹೋದರ “ಶ್ರೀಯುತ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಾಜಣ್ಣ” ಇವರಿಗೆ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿ-ಪೂರ್ವಕ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೆ. ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ

ಕುದೂರು

ಸೀನರಿಗಳು

- 1) ರಸ್ತಾ
- 2) ಉದ್ಯಾನವನ
- 3) ವನಜಾಳ ಬಂಗಲೆ
- 4) ಆಸ್ಪತ್ರೆ
- 5) ಜಂಗಲ್ ರಸ್ತಾ
- 6) ಕಟ್ ಜಂಗಲ್
- 7) ಮಿಲ್ಲಿರುವ ಪರದೆ, ಮಿಲ್ ಕಂಪೌಂಡ್ ಮಿಲ್ಲಿನ (ವನಜಾ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್) ಹೆಸರಿರುವ ಗೇಟ್
- 8) ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿ
- 9) ಸುಡುಗಾಡು ಸೀನಿನ ಪರದೆ

— ಸಾತ್ಯಗಳ ಸರಿಚಯ —

— ಪುರುಷರ ಸಾತ್ಯಗಳು —

- 1) ಧರ್ಮಯ್ಯ — ಸಾತ್ವಿಕ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿ
- 2) ಭೋಜರಾಜ — ವಿಷಘಾತಕ, ವಿಕ್ರಂನ ತಂದೆ, ವನಜಾಳ ಸೋದರ ಮಾವ
- 3) ವಿಕ್ರಂ — ಭೋಜರಾಜನ ಮಗ (ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್)ತಂದೆಯ ಪ್ರತಿಗುಣದವನು
- 4) ಅರವಿಂದ — ಡಾಕ್ಟರ್ ವನಜಾಳ ಪ್ರಿಯಕರ ಕಪಟ
- 5) ರಂಗ — ಡೈವರ್
- 6) ಮೂರ್ತಿ — ಕಾರಕೂನ
- 7) ಜಗ್ಗು — ಕಂಪೌಂಡರ್, ತಲೆ ಹಿಡುಕ
- 8) ವಕೀಲ — ವನಜಾಳ ಹಿತ ಚಿಂತಕ

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಾತ್ಯಗಳು —

- 1) ವಿಶಾಲ — ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಹೆಣ್ಣು
- 2) ವನಜ — ಮಿಲ್ಲಿನ ಒಡತಿ
- 3) ಲಿಲ್ಲಿ — ಟೈಪಿಸ್ಟ್

|| ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ||

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಪ್ರಥಮ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಹಿಡಿದ ಧರ್ಮಯ್ಯನು ಭೋಜರಾಜನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಯಜಮಾನೆ,

ಭೋಜರಾಜ— (ನಿಂತು) ಯಾರು?... ಓ ಧರ್ಮಯ್ಯ! ಬಂದ ವಿಷಯವೇನು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ತಮ್ಮಗ ವಿದ್ಯಾಂ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂತ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ತುರ್ತಾಗಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕಳಿಸಿ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಕಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನ ನನ್ನಿಂದ ತಿಳೋ ಅವಶ್ಯವೇನಿತ್ತು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನೋಡಿ. ನಾನೀ ರೀತಿ ಹೇಳಿ ಅಂತ ತಪ್ಪು ಭಾವಿಸಬಾರದು. "ವನಜಾ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್ಲಿಸ್" ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನನಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವನಜಮ್ಮನವರು ಡೆಲ್ಲಿಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮರಳಿ ಬರುವ ತನಕ ಆದಾಯವನ್ನು, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನನಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮಗ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಳಿಸುವ ಹಣವೆಷ್ಟು ಗೊತ್ತೇ?

ಭೋಜರಾಜ— ಹೇಳಾಯಿದಿಯಲ್ಲಾ ಮುಂದುವರಿಸು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ನಿಮ್ಮಿಗ ಹೋಗಿರು
ವುದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿಯೆಂದಾಗ, ಹಣವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ದುಂದು ವೆಚ್ಚ
ಮಾಡೋ ಅವಶ್ಯವಾದರೂ ಏನಿದೆ?

ಭೋಜರಾಜ— ಅವಶ್ಯವಿದ್ದೇ ಅವನು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತಿರೋದು.
ಅವನು ನನ್ನಿಗ, ಒಂದಿನಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟಾ
ಬಂದ ರೀತಿ ಮಜಾ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನ ಕೇಳೋಕೆ ನೀನೇನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಇದು ಅಧಿಕಾರವಲ್ಲ ಯಜಮಾನ್ಯ. ಮಿಲ್ಲಿನ ಸಧ್ಯದ
ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಇರಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ಈ ನಿನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನ ಅಧಿ
ಕಾರದ ಕೆಳಗಿದೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಮರಿಬೇಡ. ವನಜಾ ನಿನಗೂ, ಮಿಲ್ಲಿಗೂ
ಒಡತಿಯಿರಬಹುದು. ನನಗಲ್ಲ. ಅವಳು ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮಗಳು. ತಂದೆ. ತಾಯಿ
ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತಬ್ಬಲಿಯಾದ ಅವಳನ್ನು ಹೂವಿನಂತೆ
ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದವನು ನಾನೆಂದಾಗ ನಿನಗೂ, ಮಿಲ್ಲಿಗೂ
ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಡತಿಗೂ ನಾನೇ ಅಧಿಕಾರಿ. ಅವಳಿಡೀ ಸಂಪತ್ತನ್ನೇ ಖರ್ಚು
ಮಾಡೋ ಹಕ್ಕು ನನಗಿದೆ. ಇದೇ ಕೊನೆ ನನ್ನ. ನನ್ನ ಮಗನ ಖರ್ಚಿನ ಲೆಕ್ಕ
ವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಬರೆದಿಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಅದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನಿಂದೆ
ಖರ್ಚಿನ ವಿವರಣೆ ಕೇಳೋ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡಬೇಡ. “ಬೀಜದಂತೆ ಫಲ,
ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗ” ನೆನಪಿರಿ ಬರ್ರೀನಿ. (ಹೋಗುವಾಗ ನಿಂತು) ಆಂ....
ಧರ್ಮಯ್ಯ, ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— (ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ) ಏನಂದ್ರಿ? ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳಾ? (ಸಂಶಯ ದೃಷ್ಟಿ) ಕಾರಣ?

ಭೋಜರಾಜ— ವಿನಾಕಾರಣ ಒಟ್ಟು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.
ಅವಳ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನಾನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನೀನು ಮಾತ್ರ
ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕದಾಗ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದು ಬಿಡು. ಹುಷಾರಿ, ಇದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ,
ಮುನ್ಸೂಚನಾ? (ಹೋಗುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮರ್ವಿಯಾ?... ಭೋಜರಾಜ, ನೀನಾಡಿದ ಮಾತು ಮರೆತರೂ, ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಲಾವಾರಸವಾಗಿ ಪರಿಯಾತ್ತಿದೆ ಅಂದಾಗ, ನಿನ್ನನ್ನು ಜೀವಂತ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ನನ್ನ ರಿವೆಗೆ ಮರೆವಾಗಲು ಅದೆಂತು ಸಾಧ್ಯ ಭೋಜರಾಜ ? ತಂದೆ—ಮಗ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಗಳ ಶೀಲೆಗೆಡಿಸಿ, ಸಾಯಿಸಿ, ಇತಿಹಾಸ ಪುಟದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರ ಮೂಡಿಸಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಬಿಸಿ ಗುಂಡಿಗೆಯ ರಕ್ತ ಚಿಮ್ಮಿಸುವುದನ್ನು ನಾನೆಂತು ಮರೆಯಲಿ ? ನನ್ನ ಮಗಳು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ, ಪತ್ರ ಬರೆದಿಟ್ಟು, ನೇಣು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸತ್ತ ಅಂದಿನ ದೃಶ್ಯ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ತಣ್ಣೀರು ಸುರುವಿಕೊಂಡು, ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ, ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ— ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನಮಸ್ಕಾರ. ಮತ್ತೇನಮ್ಮ ಲಿಲ್ಲಿ, ನೀನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆಯಂತೆ ನಿಜವೇ ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ನಿಜ ಸಾರ್.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಕಾರಣ ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ಹೇಳಿದ್ರೆ ನೀವು ನಂಬಿರೋ ಇಲ್ಲೋ ? ಯಾಕಂದ್ರೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ದೇವರಾದವನು, ನನಗೆ ದೆವ್ವಾಗಿ ಕಾಡಾನೆ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರು ನಂಬಾರೆ ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ವಿಷಯಾನ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಮ್ಮ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ಅಫೀಸಿನ ಕೆಲ್ಲ ಮುಗ್ಗಿ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಾಕ ಅಣಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಭೋಜರಾಜರು ನೋಡಮ್ಮಾ, ಮುಖ್ಯವಾದ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪತ್ರಗಳಿವು. ಸಧ್ಯ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿಟ್ಟೇ ಮನೆಗೋಗಂತ, ನನ್ನ ಟೀಬಲ್ ಮೇಲೆ ಪತ್ರ ಇಟ್ಟು ಹೊರಗೋದ್ದು. ನನಗದು

ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಾಕ ಕುರಿತಿದ್ದೆ. ಸೊಲ್ವೊತ್ತಿಗೆ ಕುಡುಡು, ಜೋಲಿ ಹೊಡಿತ ಬಂದ ಭೋಜರಾಜರು, ಹಣದಾಸೆ ತೋರ್ಪಿ, ನನ್ನ ಶೀಲ ಹಾಳು ಮಾಡಾಕ ಬಂದ್ರು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಏನಮ್ಮಾ...!? ಭೋಜರಾಜ ನಿನ್ನ ಶೀಲ ಹಾಳು ಮಾಡಾಕ ಬಂದಿದ್ರು?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು ಸಾರ್. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಡೈವರ್ ರಂಗ ಬರ ದಿದ್ದೆ, ನನ್ನ ಜೀವನಾನೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಡ್ತಿದ್ದ ಆ ಚಂಡಾಲ. ಸಾರ್, ಖರೆ ಹೇಳಿಕೊಂದ್ರೆ, ಆ ಭೋಜರಾಜ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ಪಶು ಯಜಮಾನೆ, ಪಶು. ಇಂಥಾ ನೀಚ ವನಜಮ್ಮನವರ ನಂಬಿಗೆಯ ದೇವರಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ವನಜಮ್ಮನವರ ಈ ನಂಬಿಗೆಯ ದೇವರು, ಕಳ್ಳ ದೇವರು. ಅಂತ ನನಗೊಂದೋ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯಮ್ಮ. ಆದರೂ, ಇವನ ಕರುಳು ಬಗಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನರಸಿಂಹನವತಾರವೆತ್ತಲು ಇದುವರೆಗೆ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿಲ್ಲ. ಆಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಖಾತ್ರಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಹೊಸ್ತಿಲ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಗಿದರೆ ಬಗ್ಗುವ ದೇಹವಲ್ಲದು. ಕುಸ್ತಿಯ ಮೋಹ ತುಂಬಿಸಿ, ಗುದ್ದಿ ಸಿಗಿದು ಹಾಕಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ವ.ಣ್ಣು ಕಾಣುವ ದೇಹವದು, ಅಂದಾಗ ಶಕ್ತಿಯ ಬದಲು ಯುಕ್ತಿಯ ಬಲೆ ಬೀಸುವುದೇ ಲೇಸು. ಆ ವಿಚಾರ ನನಗಿರಲಿ. ಈಗ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಿಯಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ...

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನ ಜೀವನದ ಗತಿ ಏನೂಂತ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ತೀರೇನು? ಅದಕ್ಕಾಕ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ತೀರಿ ಸಾರ್? ಕಿರಣ್ ಬಿಸ್ಕಿಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೈದ್ದು ಖಾಲಿಯಿದೆಯಂತೆ. ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ದೈವ ಇದ್ರೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತೆ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಹಾಗಾದ್ರೆ ಬಂತ ತಪ್ಪು ಬಡಮ್ಮ. ಆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆತ್ಮೀಯರು. ನಾನವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸವೆ ನಿನ್ನಗೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲವುಂದ ವನಜಮ್ಮ. ಬುನುಷ್ಚರಲ್ಲಿ ಈ ನೀಚನ ದರಬಾರು ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇವನ ಮಗ ಎಕ್ರಂ ಓಬ್ಬವನು ಬಂದ್ರಂತೂ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯ್ತು. ಜೋನಿ ನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿರತೆನೆ ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾರಮ್ಮ ಬಾ, ಸದ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸ್ತೇಕಾಗಿದೆ.

(ಹೋಗುವರು)

ಎರಡನೆಯ ಡೈಕ್ಯ

ಉದ್ಯಾನವನ

(ವಿಶಾಲ ಎಕ್ರಂ ಬರುವರು)

ವಿಶಾಲ— ಎಕ್ರಂ, ಇಷ್ಟವಸರವಾಗಿ ನನ್ನೇಕೆಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬಂದಿ?

ಎಕ್ರಂ— ನಿನಗೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸ್ತೇಕಾಗುತ್ತಾ, ಅದ ಕ್ಕೆಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬಂದೆ.

ವಿಶಾಲ— ವಿಷಯ... ಸಿಹಿ ತಾವೆ?

ಎಕ್ರಂ— ಅದು ಸಿಹಿಯೋ, ಕಹಿಯೋ? ನಾ ಬಾಯಿಟ್ಟೇಲೆ ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ. ಅದ್ರೇ...

ವಿಶಾಲ— ಅದ್ರೇನು ಎಕ್ರಂ?

ಎಕ್ರಂ— ನೀ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದ ವಿಷಯಾನ ಇಂದು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿಯಾ. ಅದ್ರಿಂದ ನಿನ್ನನನ್ನು ಅದ್ರತ್ತೋ, ಬೆದರುತ್ತೋ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ— ನನಗೆ ಬಾಳೋಡೋ ದೇವರ ಬಾಯಿಂದ ನನ್ನನ ಅದುರೋ ಶಬ್ದಗಳು ಬರೋದಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ.

ಎಕ್ರಂ— ಆ ನಂಬಿಕೆ ನಿನಗಿರಬೇಕಾದ್ದೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನೀನು..., ಹೆಣ್ಣು! ಈ ಹೆಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾಗಿ ಈ ಪುರುಷನ ಬಾಯಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ರುಚಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ, ರುಚಿ ನೋಡೋ ಈ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಬರೋ ವಿಷಯ ಬನ್ನಿಲ್ಲ. ನಾಗನುಬುಬುಬು, ಅಳಿಸುವುದೋ ನನಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕಾಣೋ, ಆ ಮುಂದಿನ ನಗು ಅಳುವಿನ ಅರಿವು ನಮಗಾಗುವುದಕ್ಕೆಂತ

ಮೊದಲು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರಥಮ ಮಿಲನದಂದು ಮೂಡಿ ಬಂದ ಪ್ರೇಮ ಗೀತೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಮ್ಮತಿಸುವೆಯೋ? ಇಲ್ಲಾ ನಾ ಹೇಳಬೇಕೆಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೇಳ ಬಯಸುವೆಯೋ?

ವಿಶಾಲ- ನೀವೇಳುವ ವಿಷಯ ನನಗೆಂದೂ ವಿಷವಾಗದೆನ್ನುವ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗಿದೆ. ಕಾರಣ, ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಮನದ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದೇ ನನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು.

ಪದ

(ಪದ ಮುಗಿದ ಸೂತನ)

ವಿಕ್ರಂ- ವಿಶಾಲ....

ವಿಶಾಲ- ಏನಿನ್ನಿಕ್ರಂ?

ವಿಕ್ರಂ- ಈಗ ನಾ ಹೇಳೋ ವಿಷಯಾನ...?

ವಿಶಾಲ- ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾತುರಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ನೋಡು ವಿಶಾಲ, ನಾಳೆ ನಾ.... ಊರಿಗೊತ್ತಿರಲಿ.

ವಿಶಾಲ- (ಗಾಬರಿ) ಏನು? ನಾಳೆ ಊರಿಗೊತ್ತಿರಲಿ??

ವಿಕ್ರಂ- ಹೌದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿತಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ- ಪರೀಕ್ಷೆಯೇನೋ ಮುಗಿತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟೊತ್ತಿರಲಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಂದ್ರೆ...?

ವಿಶಾಲ- (ಬಳಸಿ) ಅಂದ್ರೆ.... ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ, ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ ಏನಂದೆ?...ನಾನು...., ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ...., ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಕಾ? ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ?

ವಿಶಾಲ- ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ? ವಿಕ್ರಂ, ನೀವು..., ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ದ್ದೀರಿ ತಾನೆ? ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕದ್ದು ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, "ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ರೋಗ ಪೀಡಿತ ಪುರುಷರ ಪಾಲಿಗೆ ಸೂಜಮೊನೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ" ಅಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ನೀವು..., ಇಂದು ಇಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ತಮಾಷೆಗಾ ದರೂ ನನಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ನಾ ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ತಾಯಿದೀನಿ ಅಂತ ನೀ ತಪ್ಪು ತಿಳ್ಯೂಂ ಡಿದಿ ವಿಶಾಲ. ನಿನಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲೆ? ನಾ ಹೇಳೋ ವಿಷಯದಿಂದ ನಿನ್ನಾಸೆ ಚಿಗುರುತ್ತೋ, ಕಮರಿ ಹೋಗುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು? ಆದ್ರೂ ವಿಷಯ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ವಿಷವಾಗುವ ಮೊದಲು ಪಾಪ ಮನಸ್ಸು ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಹರುಷಗೊಳ್ಳಲಿಯೆಂದು ನಿನೊಂದಿಗೆ ಹಾಡಿ, ಕಂಠದು ನಂತರ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ನಿನಗೆ ನಿರಾಸೆಗೊಳಿಸಿದ್ದು.

ವಿಶಾಲ- ಅಂದ್ರೆ...ನಿಮ್ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ?

ವಿಕ್ರಂ- ಅರ್ಥ? ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ನಾ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಅರ್ಥ ಸತ್ಯವಾದರೆ, ನೀ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗೋದು ಕನಸಿನ ಮಾತನ್ನು ವುದು ಇನ್ನರ್ಥ ಸತ್ಯ.

ವಿಶಾಲ- ಪ್ಲೀಜ್ ವಿಕ್ರಂ ನಿಮಗೆ ಕೈ ಮುಗಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ದುಚ್ಚರಣೆ ಮಾತಾಡಬೇಡಿ. (ದುಃಖ) ನನ್ನ ತಂದೆ ಬಡವನಾದರೂ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಮಕ್ಕಳೆರವು ವಂತಿ ಹೀನೆ ನಾನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು?..., ಅವರ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ರೂಫ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮಗಳ ವಶವಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮೈ ಮರತು ನಿಮ್ಮ ತೋಳ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಬೀಜದ ಫಲವನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ, ಮದುವೆಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು...

ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಾ ಅನ್ನುವ ನೋವಿದ್ದರೂ, ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ಮರೆಯದೆ ಮಾಡದಿ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುವ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದೆ. ಈಗ ನೀವೇನಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿ ಖಂಡಿತ ಜೀವಿಸಿರಲಾರೆ ಎಕ್ರಂ ಜೀವಿಸಿರಲಾರೆ. (ಅಳು)

ವಿಕ್ರಂ- ನೀನತ್ತು ಸತ್ತರೂ ನನಗಾವ ನಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ ಎಶಾಲ. ಯಾವ ನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯೋ ಇಂಥಾ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಗಾಟವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಕ್ಷಣ ಮರೆತು ಮುಂದಿನ ಜೀವನದಾಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅದು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಲಕ್ಷಣ.

ವಿಶಾಲ- (ಕೋಪದಿಂದ) ಏನಂದೇ ಪಾಪಿ? ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ, ಮಡದಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ..., ಮೈ ಮನಗಳೆರಡನ್ನೂ ನಿನಗರ್ಪಿಸಿ. ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಪಿಂಡ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿರುವ ನಾನು...? ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹುಡುಗಾಟವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ? ಥೂ ನರಪಿಶಾಚಿಯೇ..., ಮನುಷ್ಯತ್ವವಿದ್ದ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ? ನೀನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದೆ, ನೀನಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದೆ, ನೀನಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಬಾಳು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿಸಿ, ಬೇಡವೆಂದರೂ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ, ನನ್ನ ಶಿಲವನ್ನು ದೋಚಿದೆ. ಈಗ? ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳು ಮೋಹಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳು, ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಕುಡಿ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಹುಡುಗಾಟದ ಪಿಂಡವೆಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ ನೀನು ಮನುಷ್ಯನೆ? ನಿನಗೆ ಹೃದಯವಿದೆಯೇ? ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಹುಡುಗಾಟಕ್ಕೆ ನನ್ನ ದೇಹವೇ ನಿನಗೆ ಮೈದಾನವಾಗಬೇಕಿತ್ತೆ? ನಾನು ನಿನಗೇನು ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದ್ದೆನೆಂದು ನನಗಿಂಥಾ ಶಿಕ್ಷೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ನೋ, ನೋ ಖಂಡಿತ ನೀ ನನಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ನೀನೇ ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದುಕೊಂಡೆ. ಆ ತಪಿಗೆ ನೀನಿಂದು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ- (ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ) ಏನಂದೆ?! ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ನಾನೇ ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದುಕೊಂಡೆನೇ?

ವಿಕ್ರಂ- ಮತ್ತಿನ್ನೇನು? ಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡುವ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸೂರಾರು, ಬಾಯಂದು ಕರೆಯುವ ಬಾಯಿಗಳು ಸಾವಿರಾರು, ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಮಂಕುಬೂದಿ ಊದುವವರಂತೂ ಹಲವರು. ಆದರೆ, ಅವರು ಮಾತುಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಮೈ ಅರ್ಪಿಸಿದ ತಪ್ಪು ನಿನ್ನದು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಶಿಲ ಮುಖ್ಯ. ಬದುಕಿಸದ್ದಕ್ಕೂ ಹೆಣ್ಣು ಕ್ಷಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಂಪತ್ತೆಂದರೆ ಆದೊಂದೆ. ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಿನಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನೀನೇಕೆ ಕಾಲು ಜಾರುತ್ತಿದ್ದೆ? ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದ ಗಂಡಿನ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಚೋದಿಸಿ, ಅವನ ಸರಸದಾಟ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಾಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕಾದರೆ ನಿನಗೂ ಆ ಸುಖ ಒತ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅವಶ್ಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಾಗ ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ಬಯಸಿದ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಿರಬೇಕಾದರೆ ಮದುವೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಹಕ್ಕು ನಿನಗಿಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ- ಯಾಕಿಲ್ಲ? ನಿಮ್ಮಿಜ್ಜೆ, ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಎರಡೂ ಕೂಡಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ದೈಹಿಕ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀಭೂತವಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ, ನಿಮ್ಮದೆ ಹಿಡಿದು ಕೇಳೋ ಹಕ್ಕು ನನಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ನಾ ನಿಮಗೆ ಸೆರಗಾಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಾಮದಾಹ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಲ್ಲಾ, ಮೋಡಿ ತುಂಬಿದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಮೊಂಡುತನ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಯ್ಯೋ ಮರುಳೆ, ಹಿತ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೊಂಡುತನ ನಿನ್ನತ್ತಿರಬಂದಿಲ್ಲ. ನೋಡು, ಕದ್ದು ಬಸಿರಾಗಿದ್ದನ್ನ ಸದ್ದು ಮಾಡಿ, ಸುಮ್ಮ ಯಾಕೆ ಗಂಡಾಂತರ ತಂದ್ಯೋಳ್ಳಿಯಾ? ನಾನಂತೂ ನಿನಗೆ ದಕ್ಕೋದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಟ್ಟೆಡು. ನಾ ಬಯಸಿದರೆ ಮೈತುಂಬಾ ಬಣಗಾಗ ಹೇರಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮನೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲು ದಾಟಿ ಬರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶಾಲ— (ದುಃಖಾವೇಶದಿಂದ) ಹಾಗಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಬಯಸಿದಿರಿ, ನನ್ನ ಬಾಳನ್ನೇಕೆ ಹಾಳಾಡಿದಿರಿ ?

ವಿಕ್ರಂ— ನಾ ಮಾಡಿದ ಛಾಲೇಂಜ್‌ಗಾಗಿ.

ವಿಶಾಲ— ಏನು...? ಛಾಲೇಂಜ್ ಮಾಡಿದ್ಯಾ ?

ವಿಕ್ರಂ— ಹೌದು. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯರಾಣಿಯೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ನೀನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಯಸಿ ಅಪಮಾನ ಹೊಂದಿದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ನನಗೆ ಭಲ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ನಿನ್ನೆಲೆ ಭೂ ಬಿಟ್ಟು. “ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣೊಡೆದು ಮಣ್ಣುಕ್ಕಿಸಿ ಬಂದು ನಮ್ಮದುರು ನಿಲ್ಲು” ಎಂದು ನನ್ನ ಗಂಡು ತವಕ್ಕೆ ಸವಾಲ್ವಾಕಿದರು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಮೋಹಿಸಿ ದೇಹ ಸುಖವನ್ನೂ ಸವಿದೆ. (ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ) ಇದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮೋಜಿನಾಟಕ್ಕೇ ಹೊರತು, ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂರ್ಖತನಕ್ಕಲ್ಲ ಮರಿ.

ವಿಶಾಲ— ನಿನ್ನ ಜೂಜು, ಮೋಜಿನಾಟದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಶೀಲಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಹೊಣೆಗಾರ.

ವಿಕ್ರಂ— ಆದನ್ನ ಕನಸಲ್ಲೂ ಭಾವಿಸಬೇಡ. ನಾನೊಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕ. ಕಂಡ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ, ನಿಂತ ಬಸ್ಸನ್ನು ಹತ್ತಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗ್ತೀನಿ, ನಾನೊಬ್ಬಗೋ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಇಳಿತೇನಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಬಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತೀನಿ. ಇದು ನನ್ನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಏನಂತಿಯಾ ?

ವಿಶಾಲ— ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಿ. ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಬಸ್ಸಿಗೊಲಿಸಿ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಾ ?

ವಿಕ್ರಂ— ಆ... ಆ..., ಬಸ್ಸು ಅಂದ್ರೆ ನೀನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಅಟ್ಟ. ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸು. ಈ ಬಸ್ಸು ಯಾರಲ್ಲೇ ಕೈ ತೋರಿಸಿದ್ರೂ ನಿಂತು ಮುಂದೊಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಹಾಗಲ್ಲ. ತಾನೆಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ಎಲ್ಲಿ ಒಲ್ಲಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ

ನೀನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೈ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸಾದೆ.

ವಿಶಾಲ- ಬಾಯಿ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಮಾತಾಡು ನೀಚ. ಪ್ರೀತಿಸುವವರೆಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದರೆ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ "ಗರತಿ" ಅನ್ನುವ ಶಬ್ದವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಡದಿಯಾಗಬೇಕಾದವಳು ಮೈಮರೆತು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸಾಗುತ್ತಾಳಲ್ಲವೆ? ಹಾಗಾದರೆ, ನಿನಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟವಳೂ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲ?

ವಿಕ್ರಂ- ಏನಂದೇ...?

ವಿಶಾಲ- ಹಾಂ... ಶಾಂತವಾಗಿ ನೀನೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿನೋಡು. ನಿಮ್ಮಾಯಿ ಒಂದ್ವೇಳೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಬಸ್ಸಾಗಿದ್ದೆ, ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ: ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ, ನಿಮ್ಮಾಯಿ ಕಂಡವರು ಕೂಡಲೆ ಕೈ ಮಾಡಿ ಹತ್ತುವ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸನ್ನು ವುದಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ನಿರರ್ಶನ ಸಾಕಿಲ್ಲವೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಬೇಡ. ಉಚ್ಚ ರಿಷೋ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ನಂದೊಂದೇ ಉತ್ತರ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲಾರೆಯೆಂದು.

ವಿಶಾಲ- ಹಾಗಾದ್ರೆ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಕುಡಿಗೆ ಏನೆಂದು ಉತ್ತರಿಸುವಿ?

ವಿಕ್ರಂ- ಅದು ನನ್ನ ವಂಶದ ಕುಡಿಯೆಂದು ಸಾಧಿಸಲು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಕ್ಷಿಯಿದೆ, ಯಾವ ಆಧಾರವಿದೆ? ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕುಡಿಣ್ಣೆ... ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿ ದ್ದವನೇ ದೊಡ್ಡವನು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಆತ್ಮಚಾರ ಮಾಡಲಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೊಲೆ ಮಾಡಲಿ ದುಡ್ಡಿನ ದೊಡ್ಡತನ ಸೆಡ್ಡೊ ಮೆ ಜಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಅಧುನಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ

ನಿನಗೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಗರ್ಭ ಕರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡ (ಹಣ ತೆಗೆದು) ಈ ಹಣ ಅನ್ನೋ ಜಾಣ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದು, ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿನಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ಖುಲಾಸೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. (ಒಗೆದು) ತಗೋ ಆ ಹಣವನ್ನು. ಇದು ನಿನ್ನಿಂದ ನಾ ಪಡೆದ ಸುಖ ಹಾಗೂ ಆ ಸುಖದ ಶಾಖ ದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳೆಯದನ್ನು ಮರೆತು ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಕಡೆ ವಿಚಾರ ಹರಿಸು. ಬ್ರೀನಿ ಗಾಡ್ ಬ್ಲೆಸ್ ಯು (ಹೋಗುವನು)

ವಿಶಾಲ- (ಚೀರಿ) ವಿಕ್ರಂ.....???

-ಹಿನ್ನೆಲೆ-

ಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಡಾಕ್ಟರ್ ಅರವಿಂದ ಬಂದು)

ಅರವಿಂದ- ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತ ವಿಚಿತ್ರ! ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮಾಯೆಯ ಛಾಯೆಯಿಂದ ಆಸಗಳ ವಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಆತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ನಾನೇ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ನನಗೆ ಕುಳಿತುಂಡರೂ ಕರಗದಷ್ಟು ಧನಕನಕವಿದ್ದರೂ, ಆ ಮಿಲ್ಲಿನ ಒಡತಿ ವನಜಾಳ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನ ಬಯಸಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಯಾಗಿರುವ ವನಜಾ. ವಾರಸು ದಾರರಿಲ್ಲದ ಆಸ್ತಿಯ ಒಡತಿ. ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆಯಾಗಿ ಸೇರೋ ಅವಳಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಆಸೆ ಪಡೆದವರಾರು? ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸರಸವಾಡುವ ನನಗೆ ಈಗ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹೊನ್ನಿನ ಕವಚವೂ ದಕ್ಕುವ ಸುಯೋಗ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಡೆಲ್ಲಿಗ್ಲೋಗಿರೋ ವನಜಾ ಊರಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ, ನನ್ನ

ಭಲ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸದ್ಯದ ನನ್ನ ಕಾಮದಾಹ ತಣಿಸಲು ಯಾವ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೋ ಆ ಕಂಪೌಂಡು ಜಗ್ಗು, ನೋಡ್ಬೇಕು. (ಭೋಜರಾಜ, ಮೂರ್ತಿ ಎದುರಾಗುವರು)

ಭೋಜರಾಜ— ಏನ್ ಡಾಕ್ಟೆ, ಯಾವ್ದೊ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರ ನಡಿಸಿ ರಲ್ಲ ರಸ್ತೆಮ್ಯಾಲೆ ?

ಅರವಿಂದ— ಅಂತಾ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರವೇನಿಲ್ಲ ಬನ್ನಿ. ಈಗ ತಾನೆ ಒಂದು ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದೆ. ಅದ್ರೆ ಪೇಷಂಟ್ ಬಹಳ ವೀಕು. ಹೀಗಾಗಿ...

ಮೂರ್ತಿ— ಆ ಪೇಷಂಟ್ ಬದುಕುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂತ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರೇನು ?

ಅರವಿಂದ— ಏನಂತ ಮಾತಾಡ್ತಿಯೋ ಮೂರ್ತಿ. ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಆಫ್ರೇಷನ್ ಆದವರು ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ— ಸತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದ್ದು ಸತ್ತವರಗ್ಗಿತಿ ಬದುಕ್ಕಾರ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನೆ ಹಂಗುತಾಡಿದ್ರೆ ?

ಮೂರ್ತಿ— ಇದ್ದಕ್ಕಿಲ್ಲೆತ್ತ ಮಾತಾಡೇನ್ರಿ. ಖರೆ ಹೇಳ್ತೀಕೆಂದ್ರೆ ಇತ್ತಿತ್ತಾ ಗಂತು ದವಾಖಾನಿ, ಡಾಕ್ಟು ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು ನನಗ ನಡುಗ ಶುರುವಾಗುತ್ತ.

ಅರವಿಂದ— ಯಾಕಪಾ, ದವಾಖಾನಿ ಅಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ...?

ಮೂರ್ತಿ— ನರಕ ಲೋಕ.

ಭೋಜರಾಜ— ಡಾಕ್ಟಂದ್ರೆ ?

ಮೂರ್ತಿ— ಯಮ... ಯಮ ಇದ್ದಂಗ.

ಅರವಿಂದ— ಅಂದ್ರೇನಪಾ, ಡಾಕ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನನ್ನ ಜೀವ ತಗಿಯಾಕ ನಿಂತಾರಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು ?

ಮೂರ್ತಿ— ಎಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟಿಗೂ ಹಂಗಂದ್ರೆ, ನನ್ನಿಡಿದು ನಾದ್ಯಾರು. ಕೆಲ-ಕೆಲ ಡಾಕ್ಟಿಂದ ಇತ್ತಿತ್ತಾ ಗಾಣೇವಲಿ, ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮರ್ಡರ್ ಪ್ರಕರಣ ಗಳು. ಇವು ನಮಗ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಾವ. ನಿಮಗೊತ್ತಿಲ್ಯಾ ?

ಮನ್ನ ಮನ್ನರ ಪೇಪ್ಪಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ ಫೋಟೋದ ಸಮೇತ ಬಂದಿ ತ್ತಲಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾವ ಪ್ರಕರಣಲೇ ಅದು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಒಂದೆಂಟುತ್ತು ವರ್ಷದ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿರೈಕ್ರಿ ಪಾಪ. ಎಡ ಗಡೆ ಚಪ್ಪಿಮ್ಯಾಲ ಕುರು ಆಗೇತಿ. ನಾನಾ ನಮೂನಿ ಔಷಧಿ ಹಾಕಿದ್ರೂ, ವಾಸ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಪ್ಪಟ್ಟಿ ಗಡ್ಡಿ ಹೆಗ್ಗು ಉಳುದು ಬಿಟ್ಟಿತಿ. ಕಡಿಕ ಆ ಹುಡುಗ ನಪ್ಪ ದವಾಖಾನಿಗೆ ಕರೊಂಡ್ಬಂದು ಡಾಕ್ಟಿಗೆ ತೋರಿದ. ಆ ಡಾಕ್ಟು ನೋಡಿ ದವನ ಇದನ್ನ ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮಾಡೇ ಗಡ್ಡಿ ತಗಿಬೇಕಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಾನ. ಪಾಪ ಅವನರ ಬಡವ. ಆದ್ರೂ ಮಗನ ಕುರು ವಾಸ್ಕಾದ್ರ ಸಾಕಂತ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಕೂಡ್ಡಿಟ್ಟ ರೊಬ್ಬ ತಂದವನ ಆ ಡಾಕ್ಟಿನಕ್ಕ ಬಡ್ಡು ಮಗನ್ನವರ ಕೈಗೊಪ್ಪಿದ, ಆ ಡಾಕ್ಟುಪ್ಪಾ ಆಫ್ರೇಷನ್ನೂ ಮಾಡಿದ.

ಭೋಜರಾಜ- ಕುರ ವಾಸ್ಕಾಗಿರೈಕು ?

ಮೂರ್ತಿ- ವಾಸ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮತ್ತಷ್ಟು ಘಾಸಾತು.

ಭೋಜರಾಜ- ಘಾಸಾತು ?! ಯಾಕಲೇ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಆ ಹುಡುಗ್ಗ ಕುರ ಆಗಿದ್ದು ಯಾವ ಭಾಗದಾಗ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಎಡಗಡೆ ಚಪ್ಪಿಮ್ಯಾಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆದ್ರೀ, ಡಾಕ್ಟು ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಬಲ್ಗಡೆ ಚಪ್ಪಿ ಮ್ಯಾಗ.

ಅರವಿಂದ- ಅವಿವೇಕಿ. ಕುರ ಆದ ಜಗಾ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಜಗದಾಗ ಹೆಗ ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮಾಡ್ತಾರೋ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೆಗ ? ಕೆಂತ್ಸೂರ್ತಿ ಾಡುದ್ದಂದು ಆಫ್ರೇಷನ್ನಿಗೆ ನಿಂತ. ಎಡಕ್ಕಿದ್ದ ಕುರ ಬಲಕ್ಕೇಂಗಾತು, ಪುಣ್ಣಾತ್ ಭಲೋ ಚರ್ಮಾನ ಎಳ್ಳು ಕೊಯ್ತು ಬಿಟ್ಟಾನ.

ಅರವಿಂದ- ಅವನ್ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಯೋಗ್ಯ ಹಂಗ್ಯಾಡಿದ ಅಂದ್ರೆ, ಎಲ್ಲೂ ಹೆಗ್ಗ ಮಾಡ್ತಾರೆನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಎಲ್ಲರ ಸುದ್ದಿ ನಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸಿ? ಇದ್ದಾಲ್ಲ ಇಂತಾ ಕುಡುಕ ಡಾಕ್ಟರ್, ಈ ಮಕ್ಕ ಹಕೀತ್ನೇಳದೆ. ಒಂದ್ನಾತ್ನೇಳಬೇಕಂದ್ರ, ರೋಗ ಬಡುಕೊಂಡವರು ದವಾಖಾನೆಗೆ ಹೋದ್ರ, ಮೊದಲು ಡಾಕ್ಟರ್ನ ಚಕ್ ಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯ ಅರಾಮದಾನಿಲ್ಲ ಅನ್ನದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು. ಆಮ್ಕಾಲ ತಾವು ಚಕ್ ಮಾಡಿಸ್ಕೋಬೇಕು. ಇದು ನನ್ನ ಸಣ್ಣ ಸಲಹೆ.

ಅರವಿಂದ- ಅಂತೂ ನಮ್ಮನ್ನ ಯಮನ ಸ್ನೇಹಿತನ್ನ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವ್ವ

ಮೂರ್ತಿ- ನಾನ್ಯಾತ್ರಿ ಒಬ್ಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ. "ನಮೋ ಎಂಬೆ ಎಲೇ ವೈದ್ಯರಾಜನೇ, ಯಮರಾಜನ ಹಿರಿ ಸೋದರನೇ, ಯಮನು ಹೀರಿದರೆ ಪ್ರಾಣ ಮಾತ್ರವನು. ನೀ ಸೆಳೆಯುವೆ ಕಾಂಬಾಣವನೂ ಅಂತ್ವೇಳ್ಯಾನ.

ಭೋಜರಾಜ- ಆ ಕವಿ ವೇಳಿದ, ಈ ಕವಿ ಒದರಿದ. ಸಾಕು ಸುಮ್ಮ ನಿರಲೆ.

ಅರವಿಂದ- ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ ಸಾರ್ ನಮ್ಮ ನಡೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೋ, ಹೆಸರು ಹಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕುದಾಹರಣೆ ನೀವ. ತಾಲ್ಲೂಕು, ಜಿಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟ ಯಾಕೆ? ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೈತ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಚಸ್ಸು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ.

ಭೋಜರಾಜ- ಇದೆಲ್ಲಾ ಜನಾನುರಾಗ ಜಾಕ್ಟಿ. ನಾ ಹುಟ್ಟಿರೋದೆ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ತ್ರೀ ಕುಲದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಕಣ್ಣಿಗಿದ್ದ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣೂ ಸರಳ ಮನಿ ಸೇರಿಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ತಾವು ದೊಡ್ಡವರು ತಮ್ಮನುಕಂಪ ಸದಾ ಈ ಬಡವನ್ನಾ ಲಿದ್ರ ಸಾಕು, ಬರ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಇವನ್ನಲಿ ಸರಿಯಿದ್ದಂಗ ಕಾಣುದಿಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕಂತಿ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮನುಕಂಪ ಬೇಡಿದ್ದಲ್ಲಾ ಆದಕ್ಕೆ. ಯಾಕಂದ್ರ, ನಿಮ್ಮನುಕಂಪ ಭೂಕಂಪದ್ದಂಗ. ಇದೀ ನುಗ್ಗಾ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನನ್ನ ಪೂಜಿಸಿದವರ ಪಾಲಿಗೆ ನನ್ನನುಕಂಪ, ತಂಪು ಕೊಡೋವರ ಇದ್ದಂಗಲೆ. ಆದ್ರ, ನನಗೇನುಕೂಡಿ ಫರ್ಜಿಸಿದವರ ಪಾಲಿಗೆ

ಅದ್ದು ಅನುಕಂಪ ಭೂಕಂಪವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಧ್ಯ. ಆ ಡೈವರ್ ರಂಗನ್ನ ನನ್ನ ಭೂಕಂಪಕ್ಕೆ ಬಲಿಪಶು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೀನಿ...

ಮೂರ್ತಿ- ದಮ್ಮಿಲ್ಲಂತ ಸುಮ್ಮನಿರೋ.

ಭೋಜರಾಜ- ದಮ್ಮಾ ಕೆಲ್ಲ, ಅವರಪ್ಪನಷ್ಟೆತ್ತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸಾಧ್ಯನೇ ಇಲ್ಲಿ ಅವರಪ್ಪ ನಿಮಗಿಂತಾನು ಬಾಳುತ್ತಂತಿ ದಮ್ಮು. ಕೊನಿಗೆ ಅದ ದಮ್ಮಿನ್ನಾಗ ಕೆಮ್ಮಿ ಕೆಮ್ಮಿ ಉಸುರು ಸಿಕ್ಕು ಸತ್ನಂತಿ

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ, ಸಧ್ಯ ನೀನೀಗ ಯಾವ ದಮ್ಮಿನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದವ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅದ ಗೂರ್ಲತ್ತಿದ ದಮ್ಮಿ (ಕೆಮ್ಮಿ ತೋರಿಸುವನು)

ಭೋಜರಾಜ- ನನ, ಗನೇ. ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಆ ದಮ್ಮಿಲ್ಲ, ತಾಕತ್ತಿನ ದಮ್ಮು

ಮೂರ್ತಿ- ಯಾಕ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ? ಆ ರಂಗ್ಕಾನ ಕತಿ ಮುಗುಸ್ತೀನಿ ಮುಗುಸ್ತೀನಂತ ಅಂತೀರೆ ಹೊರ್ತು, ಅರಿವದೊಂದು ಕೂದ್ಲ ಅಲ್ಲಾಡ್ಯಾಕ ಸಾಧ್ಯಾಗಿಲ್ಲ ನಿಮಗ. ನಿಮ್ಮ ಜಾಗದಾಗೇನರ ನಾನಿದ್ದಿದ್ರೆ, ಅವನ್ನ ತಿಗಣಿ ವರದಂಗ ವರದ್ದಿಡ್ತಿದ್ದೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಆ ಕೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭಲ್ಲೇ ಮೂರ್ತಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ. ನಮ್ಮ ವನಜಾಳ ಬಲಗೈ ಈ ಮಗ. ಇವನ ಮಾತು ಅವಳಿಗೆ ವೇದವಾಕ್ಯ

ಮೂರ್ತಿ- ಈ ಮಗಾ ಅವರಿಗೆ ಮಾಟ ಮಾಡ್ತಿರಬೇಕಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಿಂಬಿಹಣ್ಣಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಿರಾನವನು. ಅದರಾಗದ್ರಾಗ, ಅವನ ಮಾರ್ಯಾಗ ಒಂದು ನಮೂನಿ ಅಟ್ಯಾಕ್ಟನ್ ಪವರ್ ಐತ್ರಿ. ಅಲ್ಲಿ, ಆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ನನ್ನೂಡ ಎಷ್ಟು ಚಂದ ನಕ್ಕೊಂತ ಮಾತಾಡ್ತಿರಾಳೆ. ಇವ ನಾನು ಬಂದು ಮಾರಿ ತೋರೂದ ತಡ, ನನ್ನ ಕತ್ತಿಗಿಂತ ಕಡಿ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಅವನ ಬೆನ್ನತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಾ ನೀವ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಡಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಮನ್ನೆ ನಿಮಗೂ ಅನುಭವಾಗೇತಿ,

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ, ಬಾಯ್ಕುಚ್ಚೊಂಡು ಮನಿಗೆ ಸಡಿ ಮಗನ.
(ಹೋಗುವಾಗ, ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಹಿಡಿದು ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬರುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಯಜಮಾನೆ, ನಿಮ್ಮಗ ವಿಕ್ರಂನಿಂದ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಬಂದಿದೆ.

ಭೋಜರಾಜ- (ಗಾಬರಿಯಾಗಿ) ಯಾಕೆ...! ಏನಾಗಿದೆಯಂತೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಗಾಬರಿಯಾಗ್ಬೇಡಿ, ಅವರಿಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿತು, ನಾಳೆ ಬರ್ತೀನಂತೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರಷ್ಟೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹೌದ...? ಸರಿ ಬಿಡು ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ವನಜಾಳ ವಿಷ ಯವೇನಾದ್ರೂ ಬಂದಿದೆಯೇನು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಇಲ್ಲಿ, ಯಾವ ವಿಷಯಾನು ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡು, ಅವಳು ಬರೋ ವಿಷಯ ನಿನಗ ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ, ಒಂದು ನನಗ ತಿಳಿಸ್ಬೇಕು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಆಯ್ತು, ಬರ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಾಗ)

ಮೂರ್ತಿ- ಅಲ್ಲಾ, ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಏನರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರೇನು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ವಿಚಾರ.....!!?

ಲಿಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ- ಹೌದು ಸಾರ್ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಡೈವರ್ ರಂಗ ಬರದಿದ್ದ, ನನ್ನ ಜೀವನಾನೆ ಹಾಳು ಮಾಡ್ಬಿತ್ತಿದ್ದ ಆ ಚಂಡಾಲ. ಸಾರ್, ಖರೆ ಹೇಳ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಆ ಭೋಜರಾಜ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ, ಪಶು ಯಜಮಾನೆ ಪಶು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- (ಆವೇಶದಿಂದ) ಹೌದಮ್ಮಾ, ಇವರಾ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ, ಪಶುಗಳು.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾರು ಪಶುಗಳು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಅಸಹಾಯಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನಾನ ಹಾಳಾಡಿದವರು. ಸುವಾಸನೆ ಕೊಡೋ ಹೂವೊಂದಾ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಅರಳದ್ರೆ, ನೋಡೋರ ಭಾವನೆ

ಹಲವಾರು ತರವಿರುತ್ತೆ. ವಿಚಾರವಾದಿಯೊಬ್ಬ ಆ ಹೂವನ್ನು ಗಿಡದಲ್ಲೇ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿದ್ರೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತನೊಬ್ಬ ಅರಳಿರೋ ಹೂವು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ದೂ, ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯ ಸದುಪಯೋಗವಾಗಿ ಅಂತ. ದೇವ ರಡಿಗೋ ಇಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯ (ವೆಣ್ಣೆನ) ಮುಡಿಗೋ ಸೇರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡ್ತಾನೆ. ಇಂಥಾ ಗುಣವಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆ ಹೂವು ತನ್ನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಕುದುರೆಯಂತೆ ಕಾಣುವ ಕತ್ತೆಯನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲ ಅಯೋಗ್ಯರ ಹಾವಳಿ ಇವತ್ತಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇವಿಗೆ ಕುದುರೆಯಾದ್ರೇನು, ಕತ್ತೆಯಾದ್ರೇನು ಒಟ್ಟು ಸವಾರಿ ಮಾಡ್ಬೇಕನ್ನೋ ಹುಚ್ಚು ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೇನಾದ್ರೂ ಆ ಸುಂದರವಾದ ಹೂ ಕಂಡ್ರೆ, ಅದರ ಕಥೆ ಮುಗಿ ದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕನಿಕರವಿಲ್ಲದೆ, ಒಂದೊಂದೇ ಪಕ್ಕಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ನೆಲಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಅದರ ಅಂದವನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯೋ ಬುದ್ಧಿ ಯಾಗಲೀ, ಸುವಾಸನೆ ಸವಿಯೋ ವಿಚಾರವಾಗಲೀ ಈ ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಬರೋ ದಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರನ್ನು ಬಗ್ಗು ಬಡಿಯಲು ಸಮಯ ಕೂಡಿ ಬರ್ಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಗೂ ಯಾರಪ್ಪನಿಗೂ ಈ ಮುಂಡೇ ಮಕ್ಕು ಬಗ್ಗೋದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ನೀ.

(ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹೊಗೊ ಇವನೊನು. ದುಡ್ಡೊಟ್ಟು ಗುದ್ದಿಸಿಕೊಂಡಂ ಗಾತು ನಮ್ಮ ಬಾಳೇವು. ಮಾರಾಯ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತವನು ನಮಗಸೈತ ಮಾತಾ ಡಾಕ ಗ್ಯಾಪ್ ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ. ಹಂಗ ಮಾತಾಡಿದ. ಮತ್ತದ್ರಾಗ, "ಯಾರಪ್ಪೊ ಬಗ್ಗಾದಿಲ್ಲ ಮುಂಡೇ ಮಕ್ಕು" ಅನ್ನೋ ಸಸ್ಸೆನ್ನಿಟ್ಟು, ನಿದ್ದಿಗಣ್ಣಾಗ ಸೈತ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಅಂತ ಗೂಟಿನ ಜಡ್ಡು ಹೋದ, ಇಷ್ಟೇನು ರಂಗ್ಯಾಗಂದೋ? ನಿಮಗಂದೋ?... ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನನಗ ಅಂದೋದೋ? ಒಟ್ಟು ತಿಳಿದಂಗಾತಿದು. (ಭೋಜರಾಜನಿಗೆ) ಅಲ್ಲಾ ನಿಮ ಗೇನರ ಈ ಸಸ್ಸೆನ್ನಿನ ಅರ್ಥ ತಿಳಿತೇನು?

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿಣ್ಣ ನೀ ನನಗ ಕಾರಕೂನಾಗಿರೋದಪ್ಪ

ವಿಚಾರ ಮಾಡು. ಆದ್ರೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಹಸ್ಯದ ಮೂಲ ಬೇರಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಾಕ ಹೋಗ್ಬೇಡ. ತಿಳಿತಿಲ್ಲೋ? ನಡಿ ಮನಿಗೆ (ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹುಚ್ಚರ ಸಂತ್ಯಾಗ್ನಿಂಶು ಹೊಯ್ಯೊಳ್ಳುವೆಗಾತಿದು. ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಒಂದ ನಮೂನೆ ಮಾತಾಡಿ ಸಸ್ಪೆನ್ಸ್ ಗೂಟ ಜಡದಿದ್ದ. ಈಗಿವ ನೊಂದಾ ನಮೂನೆ ಮಾತಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ಗೂಟನ ಜಡ್ಡು ಹೋದ. ಇನ್ನು ಮನೆ ಮುಟ್ಟೋದ್ದಾಗ ಯಾರ್ಯಾರು ವಿಸೇಸು ಗೂಟ ಬಡಿತಾರೋ ಯಾರಿ ಗೊತ್ತು. (ಹೋಗುವಾಗ ನಿಂತು) ಬಂದ್ಲಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕನಸಿನಂಣೆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ. (ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು) ಬಾ ಪೃಥವೀಶ್ವರಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಕುಶಲವೆ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂದಿಗಳಿದ್ದ ಹಾಳೊಂಪೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ್ಮೇಲೆ ಕುಶಲವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮುಷ್ಯೇಶ್ವರ.

ಮೂರ್ತಿ- ತಗಾ. ಇಕಿನೂ ನನಗ ಜಡದ್ದು. ಅಂದ್ರೆ.... ನಾನು ಹಂದಿ ಜಾತಿಯವನ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿ, ಆ ಹಂದಿಗೆ ಜೀವಿದ್ರೂ ಬೆಲೆ ಐತಿ, ಸತ್ತೂ ಬೆಲೆ ಐತಿ. ಅದರ್ಮಂದ ನಿನ್ನ ಗ್ರೇಡ್ ಪೂರಾ ಡೌನ್.

ಮೂರ್ತಿ- ನನ್ನ ದಕ್ಕರ ಹೋಲೋ ಎಚಾರ್ಪತಿ ನಿನಗ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇನ್ನೆದಕ್ಕ ಹಂದಿ ತಿನ್ನುತ್ತಲ್ಲ...

ಮೂರ್ತಿ- ಸ್ವಾಪ್, ಮುಂದಿಂದಾ ನೀಯೇನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳ್ಪಾಡ. ನಾ ಶ್ಯಾಣ್ಯ ಅದೇನಿ. ತಿಳಿಯೋತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಿಳಿಯೋಂಡಿಲ್ಲೋ, ದಾರಿ ಬಿಡಂಗಾರ

ಮೂರ್ತಿ- ಹೋಗುವಂತಿ ತಡಿ. ಯಾಕಪ್ಪರ ಮಾಡ್ತಿ. ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರೋ ಈ ಪ್ರಿಯಕರನ ಮುಂದೆ, ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಮುತ್ತು ಸುರಿಸಿ ಹೋಗಬಾರದೆ ಪ್ರಿಯೆ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಾಕ ನಿನಗಾರ್ಥೇಳಿದ್ರೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ವಯಸ್ಸು

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲದ ವಯಸ್ಸು ನಿನಗ ಐತೆನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಯಸ್ಸು ತಗೊಂಡು ನಾಯೇನಾಡ್ಡಿ

ಸಧ್ಯ ನಾ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದೇನಿ. ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಹ್ವಂಟೇನಿ. ತೀರಾ ಒತ್ತಕ್ಕ ಬಂದ ಮನುಷಾ ನಾನು. ಆದ್ರೂ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕೆಪ್ಪಾ ಸಿಟಿ ಐತಿ ಅಂತ ಇಲ್ಲಿತನ ತಡಕೊಂಡೀನಿ. ನಿನ್ನ ನೆನಪಾದ್ರ ಸಾಕು. ಹಾಡ್ಡುಗಲ ಸೈತ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುದಿಲ್ಲ ನನಗ. ಮನ್ನೆರ ಮುಳ್ಳು ಕೆಂಟ್ಯಾಗ ಬಿದ್ದು ಮೂರಾಸು ಗುದ್ಯಾಡಿ ಹೊರಗ್ಬಂದೀನಿ ಗೊತ್ತೆನು ? ಅದನ್ನ ನೆನಸೊಂಡ್ರೆ ಇಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಗಲ್ಲಕ್ಕೊಂದು ಮುತ್ತು ಕೊಡಬೇಕು ಅನುಸುತ್ತ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಭಪ್ಪರೆ ಗಂಡ್ಲ. ನನ್ನ ಗಲ್ಲಕ್ಕ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತಿಯಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ಕೊಡಬೇಕಂತ ವಿಚಾರಿಟ್ಟೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಆ ದಮ್ಮುತೆನು ? ಇದ್ರ ಬಾರಲೆ. ಅದ್ದೆಂಗ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೆ ನೋಡೇ ಬಿಡ್ತೀನಿ. (ಬಳಿ ಏರಿಸುವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಆ... ಬಳಿ ಯಾಕೇರಸ್ತಿ ನೀನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮುತ್ತು ಕೊಡಾಕ ಅನುಕೂಲಾಗ್ಲಿ ಅಂತ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ ನಾ ಕೈಯಿಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೀನಂತ ತಿಳಿದಿ ಯೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಲ್ಲ ರಾಜಾ. ನೀ ನನಗ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೆ ಅಂದಾಗ ನಾನು ನಿನಗ...

ಮೂರ್ತಿ- ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೆ ಅಂದಂಗಾತು. ಮತ್ತ್ಯಾಕ ತಡ. ಬಾ ಹಂಗಾರ ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆ ಸುರೋನ (ಲಿಲ್ಲಿಯನ್ನ ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವಳು) ಯೇನಾತೆ ನಿನಗ. ಮುತ್ತು ಕೊಡು ಅಂತ ಕರೆದು, ಕತ್ತಿಗೊಡದಂಗ ಹೊಡಿಶಿಯಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮತ್ತೇನರ ಮೈಮುಟ್ಟಾಕ ಬಂದ್ರೆ, ಹಂದಿಗೆ ಒಡ್ಡೆಂಗ ಬಿಡೀತಿನಿ. ಏನಂತ ತಿಳಿದಿ ನನ್ನ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಶ್ರೀದೇವಿ ಅಂತ ತಿಳಿದೇನಿ. ಹಂಗ ನೀನೂ ನನ್ನ ಜಿತೇಂದ್ರ ಅಂತ ತಿಳಿ. ಇಬ್ಬೂಕೂಡಿ ಬ್ರೈಕ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಾನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀ ಜಿತೇಂದ್ರದ್ದೆಂಗದಿಯಾ? ಒಮ್ಮೆರ ನಿನ್ನ ಅಪರೂಪದ ಮುಸುಡಿ ನೋಡ್ತೊಂಡಿಯೇನು?

ಮೂರ್ತಿ- ರೆಗಡ ಸಲ ನೋಡ್ಕೊಂಡೀನಿ. ಜತೆಂದ್ರನ ತದ್ರೂಪನೆ ಐತಿ ನನ್ನ ಫಿಗರ್. ಮತ್ತೆ ನಿನಗೇನರ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ ಇಲ್ಲಾ ಕಮಲಹಾಸಸ್ ಕಂಡಂಗ ಕಾಣ್ತೇವೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮಪ್ಪನಪ್ಪ ಅಂದ್ರ ನಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ ಕಾಣ್ತೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಿಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ?... ಕಳ್ಳ, ನಕಲಿ ಮಾಡ್ತಿಯೆನು? ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಾಗ. ಪ್ರೀತಿ ವಸ್ತುವಿನ ಗತಿ ಇದ ಅನ್ನಾದು ನನಗೊತ್ತು. ಬಾ ಬಾ ಲೈಲಾ ಮಜನೂ ಪಾರ್ಕಿನ್ಯಾಗ ಐಸ್‌ಕ್ರೀಂ ತಿನಕೊಂತ ಮಾತಾಡಾನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಖಬರ್ದಾರ್. ದೂರಿಂತು ಮಾತಾಡು. ನಿನಕೂಡ ಐಸ್‌ಕ್ರೀಂ ತಿನಕೊಂತ ಮಾತಾಡಾಕ ನಾನಿನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯೆಲ್ಲ. ನೀ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಿನ್ನ ನಡವ ಯಾವ ಸಂಬಂಧನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ, ನಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ ಕಾಣ್ತೇಯಲ್ಲ ಅಂತ ಮರ್ಯಾದಿ ಕೊಟ್ಟೇನಿ. ಸರಳ ದಾರಿ ಬಿಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ಬಿಡದಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಮಾಡ್ತಿ? ನನ್ನೇ ಫಿಗರ್ ನೋಡಿ ರೆಗಡು ಹುಡುಗೇರು ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ತೆಕ್ಕಿ ಬಡಿಯಾಕ ಬರ್ತಾರ. ಅಥಾ ಈ ವಾಸ್ತವನ ಮಾರಿ ನಿನಗ ನಿಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ ಕಾಣುತ್ತೆ? ಅಲ್ಲ ನೀನ್ಯಾ ಕ್ಷಿಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಂತ ನನಗೊತ್ತೆತಿ. ಆ ನನ್ನ ಮಗೂ ರಂಗ್ಯಾ ನಿನ್ನ ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಾನ. ಅದಕ ನೀನವನ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ತಿರುಗ್ತೀದಿ. ನೋಡು. ಅವನು ಬಾಳ ಡೆಂಜರ್ ಮನುಷ್ಯಾ ಅದಾನ. ಹೆಣ್ಣು ಸಿಕ್ರ ಹೆಣ್ಣು ತಿಂದಂಗ ತಿಂದು ಒಗದು ಬಿಡ್ತಾನ. ಸುಮ್ಮನ ಅವನ ಸಲುವಾಗಿ ತಲಿಕೆಡಿಸಿಕೋ ಬ್ಯಾಪ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಾ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂತೀನಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಬ್ಯಾಡೆ ಲಿಲ್ಲಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ವನಗ್ಗೇಕೋ ಯಜ್ಜಾ

ಮೂರ್ತಿ- ನಿನ್ನಾನು, ಅಜ್ಜ ಅನಬ್ಯಾಡ, ಬೇಕೆಂದ್ರ ರಾಜಾ ಆನು

ಲಿಲ್ಲಿ- (ಬಳೆ ಸೀರಿ ಏರಿಸುತ್ತಾ) ಬಾ ಹಂಗಾರ, ರಾಜಾ ಮಹಾರಾಜಾ

ಮೂರ್ತಿ- ಬ್ಯಾಡ ನೀ ಬಳಿ ಏರಲ್ಲೋದು, ಸೀರಿ ಏರಲ್ಲೋದು ಮಾಡ್ಡಿ ಯಂದಾಗ ನೀನಿಲ್ಲೆ ನಿಂತಿರು, ನಾನು ಮನಿಗೋದವನ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಹೋಳ್ಳಿ ಬತ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬಾರೋ ನನ್ನ ಮನ್ಮಥರಾಜಾ, ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿ ಸ್ತೀನಿ. ಆಯೋ ನೀಡ, ನಿನ್ನಯೋಗ್ಯತೆ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇನೋ? ಈ ಊರಿಗೆ ಟೀಚರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಗೆ ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಗಿನಂತೆ ಸಂಭಿ, ಶೀಲ ಹಾಳಾಡಿ, ಹೊಟ್ಟಲಾದಾಗ ಕೈ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅಕಿ, ಮಾನಕ್ಕಂಜಿ ಹೋಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತು. ಈಗ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದೀದಿ ಅಂದಾಗ, ನಿನಗೊಂದು ಗತಿ ಕಾಣಸ ದಿದ್ರ ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿರೋ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತೆರ ಸಿಕ್ಕಿತೇನು? ಹೌದು, ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಮನದಿನಿಯನ ದರ್ಶನವೇ ಆಗ್ಗಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ಮಾತಾ ಡ್ಸಿದ್ರ ಸಿಡ್ಡು ಬೀಳ್ತಾನ. ಅದಕ ನೋಡೆರ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಬೇಕಾಗೇತಿ ರಂಗು, ಆಯ್ ಲವ್ ಯು, ಆಯ್ ಲವ್ ಯು ಟು ಮಚ್!!

(ಹೋಗುವಳು, ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ- ಹೆತ್ತವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಳಂಕದ ಕಳಸವಿಟ್ಟ ಕುಲಹೀನೆ ನಾನು. ನನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಎದೆಬಡೆದು ಸತ್ತ. ನಾ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ. ನಿರಪರಾಧಿ ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಶಾಪವಾಯಿತು. ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚಿನೆ ಗರ್ಭ ಹೊತ್ತಿರುವ ನಾನು, ತಂದೆಯ ಸಾವಿನ ನೋವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ? ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಲೇ? ಇಲ್ಲಾ, ಮಾನಕ್ಕಂಜಿ ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೆ? (ವಿಚಾರಿಸಿ) ಛೇ ಛೇ, ಕಳಂಕದ ಅಪವಾದ ಹೊತ್ತು ಸಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಶೀಲ ಹಾಳು ಮಾಡಿದವನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದಾದಗೂ ಬಾಳು ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಲೇಸು, ಹೌದು, ಈಗದೇ ನನಗುಳಿದಿರುವ ಮಾರ್ಗ.

(ಹೋಗುವಳು)

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ನಾಲ್ಕನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ವನಜಾಳ ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆ

(ರಂಗ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ, ಒಳಗಡೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು)

ರಂಗ— ಥತ್ ಹಲ್ಯಾ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು, ವನಜಮ್ಮ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವನುಷ್ಕಾರು ಇನ್ನೂ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ನೆದ್ದಿ ಮಾಡ್ತದಾರ. ಅಮ್ಮಾಪ್ರ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ತಿಳಿದಿದ್ರೆ ಇವರ ಹಕೀಕತ್ತರ ತಿಕ್ಕಾಕ ಬರಿತ್ತು. (ಕುಳಿತು ಫೋನ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವನು) ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ಆರಾಪದಿಯಾ? ಅಂದಂಗೆ ಆ ಡಿಸ್ಕೋಶಾಂತಿ, ಅನುರಾಧ. ನನ್ನಮ್ಮಾಳೆ ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿಯವರು ಕೇಸ್ ಹಾಕಿದ್ರಂತಲ್ಲ ಏನಾಶದು? ಆ...ಆಆ... ಹೌದಾ? ಹಂಗಾರೆ. ನಾಳೆ ನೀವು ಮೂವರೂ ನನ್ನಾಫೀಸಿಗೆ ಬರಿ. ಒಂದು ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸ್ ಹೇಳ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— (ಒಳಗಿನಿಂದ ನೈಟ್ ಡ್ರೆಸ್ಸು ಲೈ ಬಂದು) ರಂಗಾ...

ರಂಗ— ಯಾರವನು? ಸಧ್ಯ ನನಗ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರ ತಡದು ಬರಿ ಮಗನ. ನಿನಗಲ್ಲ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ನಾ ಅಂದಿದ್ದು. ಇಲ್ಯಾವನೋ ಬೇವರ್ಸಿ ನನ ಮಗ ಬಂದಿದ್ದ ಅವನಿಗಂದೆ. ಏನು...? ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸಿನ ವಿಷಯಾನ? ಅಂದ್ರೆ, ಸಧ್ಯ ನಾನೊಂದು ರೆಡಿಮೇಡ್ ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿಯೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡೇನಿ. ಅದರಾಗ ನಿಮ್ಮಳತಿ ಡ್ರೆಸ್ ಸ್ಕೆತ ರೆಡಿ ಇಟ್ಟಿರೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಲೇ ರಂಗಾ...

ರಂಗ— ಸುಮ್ಮ ನಿಂದರಿ ಯಾಕ ಕಾಡ್ತೀರಿ? ಹಲೋ... ಏನಂದಿ? ಅಳತೆ ಕಳಸ್ತಿಯಾ? ಮತ್ಯಾಕ ಅಳತೆ ಕಳಸ್ತೀರಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಳತೆನೂ ನನಗ ಪಕ್ಕಾ ಗೊತ್ತೆತಿ. ಸಧ್ಯ ನ್ಯೂ ಟೈಪ್ ಮೂರು ಜಡ್ಡಿ ಕಳಸ್ತೀನಿ ಹಾಕೊಂಡು ನೋಡಿರಿ. ರಿಕ್ ಅಂತ ಕುಂತ್ರ ಹೌದು ಅಪ್ಪಿ ಮತ್ತೇನು?

ಭೋಜರಾಜ— ಈ ಮಗ ಬಾಳ ದೂರದ ವಿಚಾರದಾಗದಾನ. ಅಪ್ಪಾ ಮಹಾನುಭಾವ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ..

ರಂಗ— ಇನ್ನು ಮಾರಿ ಕೆತ್ತವಂಗ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡಿ ತಮ್ಮ (ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು) ಹಲೋ ಭಿಫಿ ನಿನಗಲ್ಲ ಪ್ರಿಯೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನಗೊಬ್ಬಾವ ಶನಿಯಾಗಿ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಾನ ಅಮ್ಮಿ ಗೆ. ಹಲೋ... ಚಡ್ಡಿ ಯಾವ ನಮೂನಿ ಅದಾವಂದೇನು? ಏರ್‌ಕೂಲ್ಡ್ ಚಡ್ಡಿ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ಎಷ್ಟು ಕುಣುದ್ರೂ ಒಟ್ಟು ಕಾವಾಗದಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನುಗ್ಗುತ್ತೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಭಪ್ಪರೆ ಮಗನೇ ಏರ್‌ಕೂಲ್ಡ್ ಚಡ್ಡಿ, ಗಾಳಿ ಧಾರಾಳ ವಾಗಿ ನುಗ್ಗುತ್ತಂತ. ಅಂದ್ರ ಸೊಳ್ಳೆ ಪರ್ದಾದಾಗ ಹೊಲಸ್ತಾನೇನಿ ಚಡ್ಡೀನ? (ಡುಬ್ಬು ಚಪ್ಪು ರಿಸಿ) ಅವೇಕೆ ಏಳೊ ವೇಲೆ.

ರಂಗ— ಫೋ ಎಲ್ಲಿಯವನು ಗಂಟು ಬಿದ್ದಪಾ ಅಂತೀನಿ. ಯಾರ್ ನೇನು?

ಭೋಜರಾಜ— ನಿಮ್ಮಪ್ಪ.

ರಂಗ— ನಮ್ಮಪ್ಪ ಸತ್ತಾನ, ನೀನ್ನಾರೋ ಬೆಪ್ಪ ? (ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ) ನೀ... ನೀವೇನು ?

ಭೋಜರಾಜ— ಮಗನ್ನ, ಜಯಮಾಲಿನಿ ನಿನಗ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾ ? ಡಿಸ್ಕೂಶಾಂತಿ. ಅನುರಾಧಾಗೆ ಏರ್‌ಕೂಲ್ಡ್ ಚಡ್ಡಿ ಹೊಲ್ಡು ಕೊಡ್ತಿಯಾ ?

ರಂಗ— ಊನ್ರಿ. ಬೇಕಂದ್ರ ನಿಮಗೂ ಹೊಲ್ಡು ಕೊಡ್ತೀನ್ರಿ ಏರ್ ಕಂಡೀಷನ್ ಕಾಚಾನ: ಹೆಂಗೂ ನಿಮ್ಮಳತಿನೂ ನನಗ ಪಕ್ಕಾ ಗೊತ್ತಾಗೇತಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಮುಚ್ಚಾಯಿ. ಎರಡು ದಿನದಾಗ ಬರ್ತೀನಂತ ಊರಿ ಗೋದವನು, ನಾಕದಿನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಯಲ್ಲ, ಸಂಭ್ರೇನು ಪುಗ್ನೆಟ್ಟಿ ಬರೆತೇನು ?

ರಂಗ— ನಾ ದೌಡ್ಡ ಹ್ಲಂಟಿದ್ರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಯಾರರ ಸತ್ರೆನು ?

ರಂಗ— ಊನ್ರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಯಾರ ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿನ ?

ರಂಗ— ಅಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮೂರ ಗೌಡ್ರ ಮನಿ ಕ್ವಾಣ.

ಭೋಜರಾಜ— ಗಾಡ್, ಮನಿ ಕ್ವಾಣ ಸತ್ಯ ನಿಂದೇನರ ಕೆಲಸ ?

ರಂಗ— ವಿಚಾರಿಲ್ಲಂಗೆ ಮಹಿಶಾಧೀಶರಲ್ಲ ನೀವು. ನಮ್ಮೂರಾಗಿದ್ದುದು ಅದ ಒಂದ ಕ್ವಾಣ. ಸುತ್ತು ಹಳ್ಳಾಗ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಆ ಕ್ವಾಣ ಸತ್ತಿಂವ ಮುಂದ ನಮ್ಮೂರ ಎಮ್ಮಿಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗಿರಬ್ಯಾಕೆ. ನೀವ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಎಷ್ಟು ದೂರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಯಿಲ್ಲಲೇ ಮಗನ ?

ರಂಗ— ಹೌದ್ರಿ. ಮನುಷಾರಾದ್ರ ನಮಗಿಂತಾದು ಹರಕುತ್ವಾಗೇತಂತ ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟು ಹೇಳಾರೆ. ವಾಪಿ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಮಗಿಂತ ತ್ರಾಸಾಗೇ ತಂತ ಹೆಂಗ್ಗೆಳಾವ್ವಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಒಟ್ಟಿಗ ಕ್ವಾಣನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡೇ ಬಂದಿ ?

ರಂಗ— ಊವ್ವಿ. ಮತ್ತ ನಿಮಗೇನರ ಬೇಕಾಗೇತೇನ್ರಿ ಕ್ವಾಣ ?

ಭೋಜರಾಜ— ನನಗಿದಕೋಲೆ ?

ರಂಗ— ಅದೂ ಖರೇನ. ನೀವ್ವ ಒಂದ ಕ್ವಾಣದಂಗದೀರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂದೇ... ?

ರಂಗ— ಆ ಟೈಪಿಸ್ಪ್ ಲಿಲ್ಲಿಗೇನೋ ವಹಿಡಾಕ ಹೋಗಿದ್ರಲ್ಲಾ ಅಂದೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ರಂಗಣ್ಣ, ಈ ತಿಂಗ್ಯ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿ ಪೂಜ್ಜಿಸಿ ನಿನ್ನ ಸಂಬಾಸ. ಅದ್ರೀ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲೂ ಬಾಯ್ಕಿ ಹ್ಲೇಡ. ಅಂತೂಮಿಕ್ಕಿ ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟೇ, ನಿನ್ನ ಜೀವಂತ ಸುಡುಸಿ ಬಿಡೀಸ.

(ಓಳಗಿನಿಂದ ನೈಟ್ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಕ್ರಂ ಬರುವನು)

ಎಕ್ರಂ— ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಡ್ಯಾಡಿ!

ಭೋಜರಾಜ— ವೈರಿ ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಮ್ಯಾ ಸನ್!! ನದ್ದ ಅಂಜ ಕೂತೆಲಿಕ್ಕಿ ?

ರಂಗ— ಅಗ್ಗೆ ಏನವ್ವಾಡುತ್ತಿ? ಇವರೇನು ನಿಮ್ಮಂಗೆ ವಯಸ್ಸು ಹೋದ ಹಳೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ನಮ್ಮ ಡ್ಯಾಡಿಗೆನು ಮಹಾ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆಯೋ? ಪ್ರವ
ಹಾದದ ಒತ್ತಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹಂಗ ಕಾಣಾರವ್ಯ. ಇನ್ನೂ ಇಷ್ಟತ್ತು ಸರ್ಕ
ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿಗೆ ಫಾಲೇಂಜ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ಡಾ.ಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಈ ಮಗನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿನೂ
ಹೀಗೆ ರಕ್ತ ಹರಿದಾಡಿದೆ ಅಂತ.

ರಂಗ- ಯಾಕ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿ. ಅದಾಳಲ್ಲ ಆ ರಂಡ
ಮುಂಡಿ ಬಸಜ್ಜಿ; ನಿಮ ಹಲವಷ್ಟೈತಿ ಅನ್ನಾದಲ್ಲ ನನ್ನಂಥ ವೇಳಾಳ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅಪ್ಪಾ ಮಹಾನುಭಾವ. ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ದಯ
ಮಾಡ್ತು.

ರಂಗ- ಹೊಕ್ಕಾಸಿ ಬಿಡ್ರಿ; ನೀವಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಿಗ್ಬರಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಭೋಜರಾಜ- ಬಾ ವಿಕ್ರಂ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಮಾಡೋಣ,
ನಂತರ ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರ.

ವಿಕ್ರಂ- ಕಮಾನ್ ಡ್ಯಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಇಲ್ಲೆ ಬಹಳ ದಿವವಾಯ್ತು.
ಆದ್ರೆ...

ಭೋಜರಾಜ- ಆದ್ರೆನೋ?

ವಿಕ್ರಂ- ವನಜಾ ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಬಂದ್ರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಚಟಕ್ಯಾ
ಕತ್ತಿ ಹಾಕ್ತಾಳೆ ಕಾರಣ, ಇವತ್ತೊಂದಿನಾ

ಭೋಜರಾಜ- ವಿಕ್ರಂ. ನಾಹು ನಿಮ್ಮಪ್ಪ. ನಿನ್ನ ವಶ್ಯಕತೆ ಏನನ್ನೋದು
ನನಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಾ ಕೂತ್ಕೋ... ಮೀನಾ..., ಕಮಾನ್ ಕ್ಲಿಕ್! (ಇಬ್ಬರೂ
ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ನಡೆಯುವುದು, ಸಂತರ) ಡಿಯರ್ ಸನ್,
ನೀನು ನನ್ನಗ. ಆದ್ರೂ ಸ್ನೇಹಿತನಿದ್ದಂತೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತು ಯಾವ ಸಂಕೋಚನೂ
ಇಟ್ಟೋಬೇಡ.

ವಿಕ್ರಂ- ನಾನ್ಯಾಕ ಸಂಕೋಚ ಪಡ್ತೀನಿ ಡ್ಯಾಡಿ? ನೀವೇ ನನ್ನ ಉಪ
ದೇಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ನಾವಿಬ್ಬರೂ ತಂದೆ ಮಗನಾದ್ರೂ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತ, ದೇಹಕ್ಕೆ
ಸುಖ ಕೊಡೋ ವಸ್ತುವನ್ನು, ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಹಂಚಿಕೊಡು ಮಿ:ಪಿ ಪಡೋಣ

ಅಂತ. ಮಾಡಿದ ಉಪದೇಶದಂತೆ, ಅಂದು ನಾನು ಧರ್ಮಯ್ಯನ ಮಗಳನ್ನು ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಾಗ, ನೀವೂ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಸುಖ ಪಡಲಿಲ್ಲವೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ನಿಜ ವಿಕ್ರಂ. ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಹವಾಸ ಅದಷ್ಟು ಸುಖ, ಅದಷ್ಟು ಹಿತವಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದ್ರಲ್ಲಿ ಮಾನಕೃಷಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಪಾಪ.

ವಿಕ್ರಂ- ಆ ವಿಚಾರ ಹೋಗಿ ಬಿಡಿ. ಬಹಳ ದನದಿಂದ ನಿಮಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಕೊ ಅಂತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಕೇಳಿದನಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಿದೀರಾ ಡ್ಯಾಡಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳು ಇವತ್ತೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ನೀವು ಅತ್ತೆ, ಮಾವನನ್ನು ಕೂಲೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಲ್ಲವೇ?

ಭೋಜರಾಜ- ಯೆಸ್ ಮೈ ಸನ್, ಯೆಸ್!

ವಿಕ್ರಂ- ಆದರೆ, ಈ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲ ವನಜಾಳ ಹೆಸರಿಗಿದೆಯೆಲ್ಲ ಡ್ಯಾಡಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಶ್ನೆನೆ ಕೇಳಿದೆ. ನೋಡು ವಿಕ್ರಂ, ನಾನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಅಂದ್ರೆ, ವನಜಾಳ ತಂದೆ ನನಗಿಂತಲೂ ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ. "ನನ್ನ ಮಗಳು ಮಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನಿಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ಬಳಸಬಹುದು. ವಿಧಿವಶಾತ್ ಮಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ, ಅಥವಾ ಮದುವೆ ಗಿಂತ ಮುಂಚೆನೆ ಸತ್ತರೆ, ಈ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಮಿಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು" ಅಂತ ಏಲ್ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದೆ ಅಂದು ವನಜಾಳನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಈ ಬೆಟ್ಟದಂತಾ- ಆಸ್ತಿ, ಯಾರೊ ಸೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಭಕ್ಷಿ ಜೇಡಿ ತಿನ್ನೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣ, ಅವಳ ಕೂಲಿಲೆಳೆಗೂ ಕೊಂಕಾಗದಂತೆ, ಇದುವರೆಗೂ ನಾವೇ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಭಲೇ ಡ್ಯಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಧ್ಯ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಂದ್ರೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ವನವಾಳ ಹರಯಾದ ಪಾಪಾಪ್ಪ, ಬೀರಾಪ್ಪ, ಉಂಡಪ್ಪ ಎಂಬ ಹನ್ನೆರಡು ಹರಿಯದಂತೆ, ನಿನ್ನ ಮೋಡಿಯ ಪ್ರೀತಿ ನೆರೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ತಾಳ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡೆ, ಸಾಕು. ಈ ಕರ್ಮ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ನಾವೇ ಅಧಿಪತಿಗಳಾಗ್ತೀವಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅವಳ ವಿಷಯ ನನ್ನಿಷ್ಟ, ಊರಿಗೊಂದು ಬಂದಿ, ಹೆಚ್ಚು ಕತ್ತಿ ದುವುದಕ್ಕೂ ನನ್ನಾಜ್ಞೆಗೆ ಎದುರು ನೋಡಬೇಕು, ಹಾಗಾಗ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- (ಪಗುತ್ತಾ ಭುಜ ತಟ್ಟಿ) ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ನೀನು ನನ್ನ ಮಗನಲ್ಲವೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ರಕ್ತದ ಗುಣವೂ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ?

(ಇಬ್ಬರೂ ಮಗುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ- ವಿಕ್ರಂ...

ವಿಕ್ರಂ- ಯಾರು?... ನೀನಾ? ಮಕ್ಕಾಕಲ್ಲಿಗ್ಗಂದೆ? ಅವತ್ತೇ ನಿನ್ನ ಕೈ ಚುಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನಲ್ಲ?

ವಿಶಾಲ- ನನಗೆ ತಾಳ ಕಟ್ಟುವತನಕ ಲೆಕ್ಕ ಚುಕ್ಕೆವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವಿಕ್ರಂ.

ವಿಕ್ರಂ- ತಾಳ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಟ್ಟು ನಿನಗಿನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ?

ವಿಶಾಲ- ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು, ತಾಳ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸೋದು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ವಿಕ್ರಂ, ಗರತಿಯಾಗಿ ಬಾಳ್ವೆಕೆನ್ನುವ ಕೆಚ್ಚು.

ವಿಕ್ರಂ- ನಿನ್ನೇ ಹುಟ್ಟು ಕೆಚ್ಚು ನನ್ನನ್ನು ರೊಚ್ಚಿಗೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದೆ ನೋಡು ಮಾಗಿದ ಹೆಣ್ಣು ರುಚಿಯದೆಯೆಂದು ಅದರ ರಸ ಕೈಗಂಟುವತನಕ ತಿನ್ನುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ ನಾನು. ರುಚಿ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ತ್ರ ತಿಂದು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆ ಬಿಸಾಕಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಮತ್ತೊಂದು ನಾನದನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಪಾಲಿಟೆ.

ವಿಶಾಲ- ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಪಾಲಿಟೆ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ರೆ, ಬಿದ್ದ ಪಾಗ ದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಳೆತುಲು ನಾನು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರುವ ಹಣ್ಣಲ್ಲ. ಮೈ ಮನ ಕದ್ದವನ ಮಡದಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮೂಲಕವೂ ಹಣ್ಣು.

ವಿಕ್ರಂ- ವೂನವಂತ ಹೆಣ್ಣು? (ನಗು) ಮದುವೆಗೆ ಮುಂದಿನೇ ಮಗು
ವತ್ತು ಹೊತ್ತಿರುವ ನೀನು, ಮೂನವಂತ ಹೆಣ್ಣು?

ವಿತಾಲ- ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಫಲ.

ವಿಕ್ರಂ- ನೆನ್ನರ್! ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಫಲವಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನ ಅನೀತಿಯ
ಫಲ! ಹುಚ್ಚು ಯೌವನ ಗಂಡಸಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಬಯಸುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿನವನ್ನೇ
ಮರೆತು ನನಗೆ ಮೈ ಅರ್ಪಿಸಿದೆ, ಈ ಪಾಪದ ಫಲ ಪಡೆದೆ. ನಿನ್ನೇ ಪಾಪದ
ಫಲಕ್ಕೆ ಕರಣೆ ತೋರಿ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀನೆ ಹೊರತು, ತಾಳ
ಕಟ್ಟಿ ಬಾಳು ಕೊಡಲಾರೆ.

ವಿತಾಲ- ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗನ್ನೇಡಿ ವಿಕ್ರಂ. ಮೈ ಕದ್ದ ನೀವು ಮಡದಿ
ಸ್ನಾನ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ನಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಮಹಾ ಅನ್ಯಾಯವಿದು. ಮೆಟ್ಟಿದವನನ್ನು ಮದುವೆ
ಯಾಗಲು ಬಂದು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿತಾಲ- ನೀವೂ...?

ಭೋಜರಾಜ- ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟವನು. ಅಂದ್ರೆ ಇವನ ತಂದೆ. ಸಧ್ಯ ನಿನ್ನ ಮಾವ.

ವಿತಾಲ- ಸಾರ್, ನಿಮ್ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಬಾಳೋ ಅವಕಾಶ
ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಿ, ನಿಮ್ಮಾಲಿಗೆ ಬೀಳ್ತೀನಿ.
(ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವಳು. ಭೋಜರಾಜ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾ)

ಭೋಜರಾಜ- ಹುಚ್ಚಿ! ಏಳಮ್ಮಾ ಏಳು, ನಾನು ನಿಮ್ಮಾ... ನಿನ್ನನ್ನಾ
ಯಪಾದ್ರೆ ಇನ್ನಿನ್ನೇನವಮ್ಮಾ?

ವಿಕ್ರಂ- ಇನ್ನಿನ್ನೇನವಮ್ಮಾ...!

ಭೋಜರಾಜ- ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ (ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು) ಅವಿವೇಕಿ. ಈ
ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಯಂತ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನನಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡದೆ, ನಿನ್ನೊ
ಬ್ಬನೇ ಬಯಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿಯಲ್ಲಾ. ಬುದ್ಧಿ ಇದೆಯೇನೋ? ಅದನ್ನೆ
ವಶಾಹ್ ಇವಳು. ತಾನಾಗಿ ಕಚ್ಚಿಗೆ ಬಿದ್ದಿ ದಾಳಿಯಾದಾಗ- ಮೂವು ಅಂ

ಕೊಳ್ಳೋ ನಾನು ಮಾನವೀಯತೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೆ, ತಪ್ಪಾಗೋದಿಲ್ಲೇನೋ?...
ನೋಡಮ್ಮಾ ನನ್ನಗೆ ಮಾಡಿರೋ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಾನು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳ್ತೇನಿ.

ವಿಶಾಲ- ಅಂತಾ ದೊಡ್ಡಾತನೇ ಸಾರ್. ನಿಮಗೆ ನನಗೆ ಬಾಳು
ಕೊಟ್ಟಿ ಸಾಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ಲೋ... ವಿಕ್ರಂ

ವಿಕ್ರಂ- ವಾಟ್ ಡ್ಯಾಡಿ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಈ ಹೆಣ್ಣು ನನ್ನ ಸೊಸೆಯಾಗ್ಗಿಲ್ಲಾದ್ರೆ, ನೀನೇನು
ಮಾಡ್ಬೇಕು ಗೊತ್ತೇನು ?

ವಿಕ್ರಂ- ಗೊತ್ತು, ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ, ಬಾಳು ಕೂಡ್ಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ಗುಡ್! ಹಾಗಾದ್ರೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ, ಬಾಳು ಕೊಡ್ತೀನಿ
ಅಂತ ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಹೇಳಿಪ್ಪ.

ವಿಕ್ರಂ- ವಿಶಾಲ, ನಾನು ನಿನ್ನಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟೆ, ದಯವಿಟ್ಟು
ಕ್ಷಮಿಸು. ಖಂಡಿತ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯ ಬಾಳು ಕೊಡಲು ನಾನಿಗ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ
ದ್ದೇನೆ.

ವಿಶಾಲ- ನೀವ್ಹೇಳ್ತೀರೋದು ಸತ್ಯ ತಾನೆ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಈ ಸತ್ಯವಂತನ ಮಗ ಅವನು. ಅಸತ್ಯವಾಡಿದ್ರೆ,
ನಾನೊಪ್ಪಿನಾ ?

ವಿಶಾಲ- ಸಾರ್, ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ, ಗರತಿನ ಉಳಿಯುವಂತೆ
ಮಾಡಿದ ದೇವರು ನೀವು.

ಭೋಜರಾಜ- ಅಂದಾಂಗ, ನನಗೆ ಸಾರ್ ಅನ್ನುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು,
ಮಾವ ಅನಬಾರ್ಡೇನಮ್ಮಾ ?

ವಿಶಾಲ- ಮಾವ...

ಭೋಜರಾಜ- ಆಹಾ! ಎಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಿ ಕರೆದೆಯಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಮತ್ತು ಬಂದಂತಾಯ್ತು. ಆಂ, ಇಲ್ಲಿ ನಡಿಯಮ್ಮ ನೀನು ಬಳಲಿ ಬಂದಿ
ದಿಯಾ. ಒಳಗೊತ್ತಾಗಿ ಮುಖ ತೋರ್ಪೊಂದು ಬಾ. ಇವತ್ತು ಮೂವರು

ಮೂರೂ ದಿಟ್ಟವರು

ಕೂಡೇ ಖೂಟ ಮಾಡಿ. ಆಮಾಲ ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರವನ್ನೇನೂ ಸಂಯೋಜಿಸಬೇಕು ?

ವಿಶಾಲ- ಆಗ್ನಿ ಮಾವಾ (ಒಳಗಡೆ ಹೋಗುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಮೈ ಡಿಯರ್ ಸ್ಲಾಟ್

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ...

ಭೋಜರಾಜ- ಇದು... ನೀನು ಕಚ್ಚಿದ ಹಣ್ಣುಲ್ಲವ ?

ವಿಕ್ರಂ- ಯೆಸ್ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಣ್ಣು ಸಿಹಿಯೋ? ಕಹಿಯೋ ?

ವಿಕ್ರಂ- ಎರಡೂ ಅಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ಮತ್ತೆ

ವಿಕ್ರಂ- ಅಮೃತ, ಅಮೃತ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಗಾದ್ರೆ.... ನಾನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಮೃತ ಕುಡ್ಡು

ಬರೇನು ?

ವಿಕ್ರಂ ಮೈ ನಾಟ್ ? ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕುಡುಂದ್ಬನ್ನೆ. ಅಲ್ಲಿವರೆಗೂ ನಾನೇ ಅಮೃತ ಕುಡಿಸಿರೋನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಕುಡಿ, ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಕುಡಿ. ಆದರೆ, ವಾಸು ಬರುವತನಕ ವಿಚ್ಛರಿಕೆಯಿರಬೇಡಿ. (ಪೋಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- (ನಗುತ್ತ) ಬಾಳು ಕೇಳಲು ಬಂದ ಹೆಣ್ಣು, ಮತ್ತಷ್ಟು ಧೂಳು ಮುತ್ತು ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳು ತೀರಬೇಡಿ. (ಕುಳಿತು ಕುಡಿಯುವಾಗ ಹಿನ್ನೆಲೆ)

ವಿಶಾಲ- (ಒಳಗಿನಿಂದ) ಮಾವ, ಏನೀ ವರ್ತನೆ ? ಬಿಡು ನನ್ನ

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನ ಸೆ ತೀರಿದ್ಯೋಲೆ ಖಂಡಿತ ಬಿಡ್ತೀನಿ.

ವಿಶಾಲ- ಆಮಾ... (ಜೇರುವಳು)

(-ಹಿನ್ನೆಲೆ ಪಾಠ-)

(ಭೋಜರಾಜ, ವಿಕ್ರಂ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕದಲು ಕೆದರಿದ ವಿಶಾಲ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರುವಳು)

ವಿಕ್ರಂ- ವಿಶಾಲ...., ತಾಳಿಕಟ್ಟು, ತಾಳಿಕಟ್ಟು ಅಂತ ಪೀಡಿಸಿದ್ದೆ ಯಲ್ಲ. ಈಗ್ಯಾರಿಗೆ ಪೀಡಿಸ್ತಿಯಾ ? ನನಗೋ, ನನ್ನ ತಂದೆಗೋ ? ಈಗ ನಿನಗ ತಾಳೀನ ನಾ ಕಟ್ಟೀಕೋ ? ನನ್ನ ತಂದೆ ಕಟ್ಟೀಕೋ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಪಾಪ! ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಕನವರಿಗೆ ಬಹಳ ಇದೆ ಇವಳಿಗೆ. ಇಬ್ಬೂ ಕೂಡಿ ಎರಡು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೋಣ. ಏನಂತಿಯಾ ?

(ನಗುವರು. ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬಂದು ನೋಡಿ ವರೆಯಾಗುವನು)

ವಿಶಾಲ- ಪಾಪಿಗಳೆ, ನನ್ನಾಳು ಹಾಳ್ಯಾಡಿ, ನಗತೀರಾ ? ನಗರಿ, ಚನ್ನಾಗಿ ನಗರಿ. ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗಿರೋ ಸ್ಥಾನ, ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ, ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮನ ಬುದಂತೆ ಬಳಸಿದ ಭಂಡರೇ, ಘನಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದವರಂತೆ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ನಗರಿ. ಅನಾದಿ ಕಾಲ ದಿಂದ ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳು, ಚುಪಿ ಮಹಾಚುಪಿಗಳು "ದೇವತೆ" ಎಂದು ಹಾಡಿ-ಹರಸಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಪಶುವಿನಂತೆ ಹಂಚಿ ತಿಂದ, ಮೂರೂ ದಿಟ್ಟವರ. ಆಬಲೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಿಂಡರು ನಾವೆಂದು ಗುಂಡಿಗೆ ಬಡಿ-ಬಡಿದುಕೊಂಡು ನಗರಿ. ನೀವು ನಕ್ಕಷ್ಟೂ ನನ್ನ ರಕ್ತ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಸುಣ್ಣದಂತೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವಿದ್ದರೂ ಪಶು ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತ ರಿಸದೆ ಬಿಡಲಾರೆ. ಚನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ನಾ ವೇಶ್ಯೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಶಮಾಡದೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಯಲಾರೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಏನಂದೆ, ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡ್ತಿಯಾ ? ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚಿ, ದುಡ್ಡಿನ ಕವಚ ನಮಗಿರುವ ತನಕ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆ ಈಶನೇ ಬಂದರೂ ವಾಪಾಸಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಾಗ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಣ್ಣಾದ ನೀನೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ? ನಮ್ಮ ದುಡ್ಡಿನ ದರ್ಪಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಂತ ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ಪಗಳು ಹಲ್ಲು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕಾಲಡಿಯ ಕಸ ವಾಗಲೇ ಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ- ಆ ನಿಮ್ಮ ದುಡ್ಡಿನ ಕವಚ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಬೆದರೂ, ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡಿನ ದರ್ಪದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ, ಭೋಜರ ಶಾಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಭೂಗತಪಾಗುವ ಗ್ರಹಚಾರ

ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು, ದುಡ್ಡೆಂದು ದುಡ್ಡಿನ ಜಿಡ್ಡಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಸಡ್ಡೊಡ್ಡ ಯುವ ನಿಮ್ಮಂಥಾ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಬೆತ್ತಲೆ ಮಾಡಿ ಥೀ, ಥೂ ಎಂದು ಉಗಿಯುವ ಕಾಲವೂ ದೂರಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತಂದೆ ಭೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡರೂ, ತೆಪ್ಪಿಗಿರುವ ಈ ನಿಮ್ಮ ಮಗ, ತನಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟವಳನ್ನು ವಪರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ಬಾಯಿ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಮಾತಾಡು ನೀಚ ಹೆಣ್ಣೆ.

ವಿಶಾಲ- ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಭಂಡ ಗಂಡಸರೆ. ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ (ಕರುಳ ಕುಡಿ) ಕರುವಿನಿಂದಲೇ ಗರ್ಭ ಹೊರುವ ಹಸುವಿನ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅಶ್ಚರ್ಯ ವೇನಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಪಶುವಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಹಸಿದ ನಾಯಿಗಳು ನೀವು. ಹೇಸಿಗೆ ತಿಂದು, ಹೊಲಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುವ ಹಂದಿಗೂ ನಿಮಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಿದೆ ?

ವಿಕ್ರಂ- ಈ ಹುಚ್ಚು ಮಾತು ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ದೇಹ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳೋ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕೋಗೆ.

ವಿಶಾಲ- ಈಗ್ಲೋಗ್ಗೀನಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಲು ರಾಕ್ಷಸಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಬರ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಾಗ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಎದುರಾಗುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಯಾರಮ್ಮಾ ನೀನು ?

ವಿಶಾಲ- ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುವ ನರ ರಾಕ್ಷಸಿ. (ಹೋಗುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಅವಳ್ಯಾರಾದ್ರೂ ಅಗ್ನಿ, ನೀನ್ಯಾಕ ತಲೆ ಕೆಡಿ ಸೊಳ್ಳಿಯಾ ?

ವಿಕ್ರಂ- ಹುಚ್ಚಿ ಇರಬೇಕವಳು. ಒಳಗ್ಗಂದು ರಾದ್ದಾಂತ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರಗ್ ದಬ್ಬಿದ್ದಿ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ನನಗೆದುರಾಗಿ ಬಂದ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ವಿಕ್ರಂ ಸಾಹೇಬ್ರೆ, ಅವಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆಯಂತೆ. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬೆಳೆದಿದೆ,

ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇಂಥವರ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೋಹ ಅಂಕುರಿಸುವ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಮೊಳಕೆಯಾಗಿ, ಗಿಡವಾಗಿ, ಫಲವಾಗುವ ತನಕ ಕಪಟ ಪ್ರೀತಿಯ ನೀರಾಣಿ ಸಾವ ಕೆಲ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಕಾಮುಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ. ತಿಂದು ತೃಪ್ತಿ ಪಡುವವರಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಈ ನೀಚರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ಚಪಲಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಫಲವನ್ನು ಕಚ್ಚಿ, ತಿವ್ವೆಗೆ ಜಲ್ಲಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪ! ತೃಪ್ತಿ ಪಡುವವರ ಪಾಲಾಗದೆ, ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಂಜಲಾದ ಆ ಫಲ ಕೊಳೆತು ಮಣ್ಣುಪಾಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಎಂಜಲಾದ ಫಲವನ್ನೂ ತಿಂದು ತೃಪ್ತಿ ಪಡುವವರಿದ್ದಾರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ತೃಪ್ತಿಪಡುವವರಲ್ಲ. ಬರಗಟ್ಟವರು, ಹಸಿದ ನಾಯಿಗಳು. ಮಾಂಸವನ್ನು ಹರಿದು ತಿನ್ನುವ ಮೃಗಗಳಂತೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಭೋಗಿಸಿರುವ ತಂದೆ—ಮಕ್ಕಳ ಉದಾಹರಣೆ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಅಪ್ಪಾ ಧರ್ಮಯ್ಯ, ಆ ವಿಷಯಾ ಬಿಟ್ಟು ನೀ ಬಂದ ಕಾರಣ ಬೊಗಳೆ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ನಾಳೆ ಹೊರಡ್ತೇನೆ ಅಂತ ವಸಜಮ್ಮ ಟ್ರಂಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಅವರ ಸ್ವಾಗತ (ಆಮಂತ್ರಣ) ಸಮಾರಂಭದ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಬೇಕೋ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಬೇಕೋ ಅಂತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಾ ಬಂದೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ರೀ ಧರ್ಮಯ್ಯ, ನಿಮ್ಮಗ ಬುದ್ಧಿಯಿದೆಯೇನಿ? ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರಳ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಮನೆ ಸಾಲುತ್ತೇನಿ? ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಹಾಗಾದ್ರೆ ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ಬೇನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಇನ್ನೂ ಕೇಳಾ ನಿಂತಿದ್ದಿಯಲ್ಲ, ಮೊದ್ಲು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಬೇಗ್ತು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಸರಿ ಬರ್ರೀನಿ. (ಹೋಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ, ಇವನ್ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಇರಿಯುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀನೇನೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಇವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗತಾನೆ ಸಂಶಯದ ಸುಳಿ ಮೊಳಕೆ ಹಾಯ್ದಂತಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಕಾದು ನೋಡೋಣ. ಆ ಮೊಳಕೆ ನೆರಳು ಕೊಡೊ ಮರವಾಗುತ್ತೊ, ಕಾಲಿಗೆ ಚುಚ್ಚುವ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಂಟಿಯಾಗುತ್ತೊ ಅಂತ. ನೆರಳು ಕೊಡೊ ಮರ ವಾದರೆ ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡೋಣ. ರಕ್ತ ಹೀರುವ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಂಠಿಯಾದರೆ ಬೇರು ಸಮೇತ ಕಿತ್ತು, ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡೋಣ. ಆ ವಿಚಾರ ಬಿಡು, ಸಧ್ಯ ನಾಯಕಿ ಬರ್ತಾಯಿದ್ದಾಳೆನ್ನುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರು.

ವಿಕ್ರಂ- ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನನಗಿದೆ ಡ್ಯಾಡಿ. ಈ ನಾಯಕನೂ ಅವಳು ಬರುವು ದನ್ನೇ ಎದುರು ನೋಡ್ತಾಯಿದ್ದಾನೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಗಾದರೆ ಈ ನಿರ್ದೇಶಕ ಕಥೆ ಹೇಣಿಯಲು ಸಿದ್ಧ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬಾ ವಿಕ್ರಂ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಈ ಮೋಜು, ವಸಜಾ ಬಂದ್ಮಲೆ ಸಿಗಲಾರದು. ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ಪೆಗ್ ಹಾಕೋಣ.

ವಿಕ್ರಂ- ನಾನು ರೆಡಿ ಡ್ಯಾಡಿ. (ನಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು)

ಐದನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ಅಂತೂ ವನಜಮ್ಮರು ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಊರಿಗ್ಬಂದು. ಅಬಾಬಲ ಏನ ಕೊಡುತ್ತಿ ಜನ ? ಅವತ್ತ ಹಡದ ಬಾಣಂತಿಯಿಂದ ಹಿಡ್ಯೊಂಡು, ಇವತ್ಪ್ಪು ಸಾಯಂವಂತ ರೋಗ ಬಚುಕೊಂಡವರು ಸೈತ ಜಮಾಯ್ಸಿದ್ದು, ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರಾದ್ರೂ, ದಯಾಗುಣದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವ ರದಾರಂತನ ಜನಾನುರಾಗ ಜಾಸ್ತಿ ಏತಿ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಾಯ್ ರಂಗು!

ರಂಗ- ಬಂದೆಯಾ ವಿಧಿ ರಾಣಿ. ನಾನಿದೇ ದಾರ್ಯಾಗ್ನಿರೀನಂತ
ನಿನಗೇನರ ಕನಸು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು ರಾಜಾ.

ರಂಗ- ಮತ್ತೇನು ಹೌದು ಅಂತಿ ಚಂದ್ನೇಡಿ. ನಿನ್ನಲುವಾಗಿ ಸಾಕಾತು
ನನಗ. ಯಾವ ನಮೂನಿ ಕಾಡುದದು ? ನಾ ಎಲ್ಲರ ಕಾಣ್ಲೆ ಜನ ಅದಾ
ರನ್ನೋ ಖಬರಿಲ್ಲಂಗ "ಐ ಲವ್ ಯು ರಂಗು" ಅಂತ ಒಮ್ಮಿಗೆ ತೆಕ್ಕಿ ಬಡಿ
ಯಾಕ ಬರಿಯೆಲ್ಲ. ಮೊದಲ್ಪು ಪುಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯಾ ನಾನು. ಏನೈನರ ಆದ್ರ
ಗತಿ ಏನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮನಮೋಹನ, ಯಾಕ್ಲಿಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿ ? ನನ್ನ ತ್ರಾಸು
ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತು ? ರಾತ್ರಿ ನಾ ಮಲಗಿರೀನಿ. ಕನಸಿನ್ಯಾಗ ನೀ ಬರ್ತಿ.
ಬಂದವನ ನನ್ನ ಗುಲಾಬಿ ಗಲ್ಲಕ್ಕ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತಿ.

ರಂಗ- ಓನಮಃಶಿವಾಯ. ಹೆಣ್ಣೆ ನಾನು ಆಜನ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. ಯಾವ
ಹೆಣ್ಣಿನ ಕನಸಿಗೂ ನಾ ಹೋಗೋಲ್ಲ. ಹೋಗಾಕ ನನಗ ಪುರೋತ್ತೊ ಇರಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸುಳ್ಳುಕೇಳ್ತೆ ? ನಿಂದಿ ಮಾಡಾಕ ಬಿಡ್ಲಂಗ, ಕನಸಿನ್ಯಾಗ
ಬಂದು, ಗುದ್ದಿ ಗುದ್ದಿ ಎಬ್ಬಿಸ್ತಿ. ರಾತ್ರಿಲ್ಲಾ ನಿಂದಿಗೇಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾರಿ ಹೆಂಗಾ
ಗೇತಿ ನೋಡಿಲ್ಲೆ ?

ರಂಗ- ನಿನ್ನ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ರ ನನ್ನೇನು ಸರಳ ಕೈ ಬಿಡಂಗ ಕಾಣು
ದಿಲ್ಲ. ಸಧ್ಯ ನೀನು ಪೂರಾ ಹಸ್ತಂಗ ಕಾಣ್ತೆ. ನಾನರ ಒಬ್ಬವನ ಅದೀನಿ.
ಒಮ್ಮಿಗೆ ನೀ ಜಿಗದು ಬಂದು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ರ, ನನ್ನ ಶೀಲದ ಗತಿ
ಏನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಏನಂದಿ! ನಿನ್ನ ಶೀಲೋಗುತ್ತ ? ಬುದ್ದು. ನೀ ಗಂಡ್ನದಿ.

ರಂಗ- ಗಂಡ್ನಾದ್ರ, ಶೀಲ ಇರುದಿಲ್ಲೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇದ್ರ ತೋರು ನೋಡ್ತೇನಿ, ಶೀಲಾನ.

ರಂಗ- ಅಂದ್ರ, ಶೀಲಾನ ಚೀಲ್ದಾಗ ತಂದೀನಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು, ತಗದ ತೋರಾಕ. ಗಂಡಸಿನ ಶೀಲ ಯಾವ್ವಂತ ತಿಳಿದಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಳು ಇಲ್ಲಾ ತೋರು.

ರಂಗ- ತಾಯಿ ವಕ್ರೇಶ್ವರಿ ತೋರುದಲ್ಲದು, ಹೇಳುದು. ಸುಮ್ಮನ ನಿಂತೇಳು. ಗಂಡ್ವಿನ ಶೀಲ ಪರಹೆಣ್ಣನ್ನ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿ ಅಂತ ಕರೆಯೋ ಅವನ ನಾಲಿಗ್ಯಾಗಿರ್ದೇತಿ. ಅವನ ಸುತ್ತಲಿರೋ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟಾಗದಂಗ, ಜಟಕ ಬಲಿಯಾಗದಂಗ ಬದುಕೋದ್ರಾಗಿರ್ದೇತಿ. ಕಟ್ಟೊಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿನ ಕೊರಗಿಸ್ತೆಂಗ ಸಗಸಾರ ಮಾಡೋದ್ರಾಗಿರ್ದೇತಿ. ವತ್ಸ...

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸಾಕು. ಮೊದ್ಲು ನಿನ್ನ ಮಾರಿಮ್ಯಾಲ ಮಾಡಿರೋ ಮೀಸಿ, ಒರಿನಲ್ಲೋ, ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಬೋ ಹೇಳು.

ರಂಗ- ಯಾಕ, ಒಮ್ಮಿಗೆ ನನ್ನ ಮೀಸಿ ಸುದ್ದಿ ತೆಗೆದಲ್ಲ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ ಆಗಿದ್ರ ಆ ಜಾಗ ಬಿಡೋದು ವಾಸಿ ಅಂತ. ನಿನ-ನಿನ ಬುದ್ದಿ ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದಿ ? ವಯಸ್ಸಿಗ್ಗಂದ ಹೆಣ್ಣು, ಬಯಸಿ ನಿನ್ನಿಂದ ನಿಂತಾಗ, ಪ್ರೇಮಗೀತೆ ಹಾಡಿ ಕುಣೋದ್ಬಿಟ್ಟು, ಜೋಗುಳ ಪದ ಹಾಡಿ ಮಲಗಾಕ ನೋಡ್ತಿಯಲ್ಲ.

ರಂಗ- ನಾನೇನೋ ಕುಣುತ್ತಿದ್ದೆ ಅದ್ರ ನಾನಿನ್ನೂ ಆ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ವಯಸ್ಸಿಗ್ಗಂದಿಲ್ಲ ?... ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸರ ಎಷ್ಟೇ ?

ರಂಗ- ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರಾಕ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕು ?

ರಂಗ- ಇದರ ಮ್ಯಾಲ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಂದ್ರ, ಐವತ್ತಾರಕ್ಕೇರುತ್ತೇನು ನಿನ್ನ ಹರೇವು ?

ರಂಗ- ಹೌದು. ಅಲ್ಲಿತನ ನಿಮಗೇನು ಪವರ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗುಂದಿಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಒಂದ್ವಲ ನನ್ನ ತಬ್ಬಿಕೊ. ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಕುಣವಂತ ಪವರ್ ಬರ್ತದ.

ರಂಗ- ಅಂದ್ರೆ, ನಿನ್ನ ಬಾಡ್ಯಾಗ ಕರೆಂಟ್ ಸ್ಪಾಕ್ ಐತೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತ ?

ರಂಗ- ಹಂಗಾರ ಗಟ್ಟಿ ನಿಂದ್ರು ಟ್ರೈ ಮಾಡ್ತೀನಿ. (ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲು ಹೋಗಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು) ಬ್ಯಾಡಬಿಡು ಮಾರಾಯಳ ಶಾಕ್ ಹೊಡದೀತು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಪರೂಪದ ಗಂಡು ಸಿಕ್ಕೀ ನೋಡು ನನಗೆ. ಗಂಡಸ್ತನನ ಇದ್ದಂಗ ಕಾಣುದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ.

ರಂಗ- ಯಾಕಿಲ್ಲ ಐತಿ. ಆದ್ರೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಬರುವಲ್ಲದು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇದ್ರೆ ನನ್ನ ಮುಟ್ಟು ಬಾರೋ ಪದನ (ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯುವಳು)

-ಪದ-

(ಪದ ಮುಗಿಯುವಾಗ ರಂಗ ಕುಸಿದು ಬೀಳುವನು)

ರಂಗ- (ತಡವರಿಸುತ್ತ) ಲಿಲ್ಲಿ, ನಾನೀಗಲ್ಲದೇನಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಕಣ್ಣು ಬಿಡಾಕ ಬರ್ದಂಗಾಗೇತೀಗ. ಲಿಲ್ಲಿ, ಮೈಯಾಗ್ಯಾಕೋ ಜುಂ ಅನ್ನಾಕ ಶುರುವಾತಲ್ಲ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಗಂಡಸ್ತನದ ಸಂಕೇತದು, ಮೈಯಾಗೀಗ ಕಾವಾಗೇತಿಲ್ಲೋ ?

ರಂಗ- ಕಾವೆಲ್ಲಿದು, ಎಲ್ಲಾ ತಣ್ಣಗಾಗಿ, ಥಂಡಿ ಶುರುವಾಗೇತಿ. ಕೈಕಾಲು ಸೈತ ಸರ್ಪಾಡುವಲ್ಲವು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಿಂದೆಂಥಾ ಪ್ರಕೃತಿನೋ ಮಾರಾಯ. ಈಗರ ಕುಣಿಯಾಕ ಶುರು ಮಾಡಿ, ಒಮ್ಮಿಗೆ ನೆಲ ಹಿಡಿದಲ್ಲ. ಈಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಡೊನಾದ್ರೆ ಮುಂದೆಂಂತ ?

ರಂಗ- ಆಗದಿ ಬ್ಯಾಲೆನ್ನಿನ ಮನುಷಾ ನಾನು. ನಡದಾದಿದ್ದು ಹೋಲಿ ಹೊಡಿತೀನಿ. - ಇನ್ನು ಕುಣದಾದಿದ್ದು ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಡ ? ಅದರಾಗದ್ರಾಗ ಎಂದೂ ಬರದ ಹಾರುವು ಇವತ್ತ ಬರ್ಬೇಕ್ತು ನನಗೆ! ಕತ್ತಿ

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಕುಣದಂಗೆ ಕುಣುದು, ದವ್ಯುತಿ ನೆಲಕೆ ಬಿದ್ದೆ. (ಎಳಲು ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು)
ಹೊಗನಿನ, ಏಳಾಕು ಬರ್ದಂಗಾಗೇತಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಾನೆಬ್ಬಸ್ಲೇನು ?

ರಂಗ- ಬ್ಯಾಡ. ನಿನಗೆ ಕೈ ಮುಗಿತೆನಿ ದೂರ ನಿಂದ್ರ. ಒಮ್ಮೆ ಮಾಟ್ಟಿ
ನೆಲಕ್ಕೆ ಡವಿದಿ. ಮತ್ತೇನರ ಮುಟ್ಟಿದಿ, ಖಾಯಂ ಮಲಗ್ತೀನಿ.

(ಮೂರ್ತಿ ಬರುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ದಾರಿಮ್ಯಾಲೇನ ನಡಸ್ಯಾರಲ್ಲ ಕಕ್ಕು ? ಈ ಮಗ
ನೋಡಿದ್ರ ನೆಲ ಹಿಡ್ಡು ಕುಂತಾನ. ಇಕಿ ನೋಡಿದ್ರ ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆ ಪೋಜು
ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತಾಳ. ಎನ್ನ ಗದ್ದಾಗೇತಿಲ್ಲಿ. ಯಾಕಲೆ ರಂಗ ಏನಾತು ?

ರಂಗ- ನನೇನೂ ಕೇಳಬ್ಯಾಡ. ನಿಂತಾಳ ನೋಡಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಿ. ಅಕಿನ್ನ
ಕೇಳು.

ಮೂರ್ತಿ- ಏನಾತೆ ಲಿಲ್ಲಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕಲೇ ಹೈವಾನ್ ? ಏನೇ ಲಿಲ್ಲಿ ಅಂತ ಏಕವಚನದಾಗ
ಕರಿತಿಯಲ್ಲ ? ಬಾಯಾಗ ಗೂಟ ಬಡದೇನು, ನೆಟ್ಟಗ್ಯಾತಾಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ನೆಟ್ಟಗೇನು ಮಾತಾಡ್ತಾರೇ ಸೋಗಲಾಡಿ. ಪಾಪ! ನೆಲ
ಹಿಡ್ಡು ಕುಂತಾನಲ್ಲ. ಏನ್ಯಾಡಿದಿ ಖರೆ ಹೇಳು. ಮೊದಲ್ಲ ಬಾಯಿಸತ್ತ ಮಡು
ಗದು. ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸೇನು, ಇವನ ವಯಸ್ಸೇನು ? ಸ್ವಲ್ಪರ ತಿಳಿತೇತಿಲ್ಲ
ನಿನಗೆ ?

ರಂಗ- ಈ ಮಗಾ ಹೂಸ ಗತ್ತ್ತು ಎಬ್ಬಿಸಿದ. ಇನ್ನೂ ಹಾಲು
ಕುಡಿಯೋ ಕೂಸಂತ ತಿಳಿದಾನ ನೆನ್ನ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನೇನರ ಮಾಡುವಂಗಿದ್ದ ನನಗ್ಯಾಡು ತಡ್ಕೊಂತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮೂರ್ತಿ, ಇದು ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲದ ವಿಷಯ. ತಲೆ ಕಡಸ
ಬ್ಯಾಡ ಸುಮ್ಮನೋಗು.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನೂ ಅಷ್ಟು. ನನ್ನ ತಲೆ ಕೆಡಸಬ್ಯಾಡ. ಏನು ನಡೀತಂತ ಸರಳ್ಳೇಳು, ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಮೂಗು ಕೊಯ್ದು ಹಣೆಗ್ಡುಚ್ಚೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಏನಂದಿ ? ಮೂಗು ಕೊಯ್ತಿಯಾ ? (ಸೆಡ್ಡು ಹೊಡೆದು) ನಿಮ್ಮಪ್ಪಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ರೆ, ಮುಟ್ಟುಬಾರಲೇ ನೋಡ್ತಿನಿ. ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಕಿತ್ತು ನಾಯಿಗಾಕ್ಲದಿದ್ರೆ, ನಾನು ಹೆಣ್ಣು ಅಲ್ಲ. (ಮತ್ತೆ ಸೆಡ್ಡು ಹೊಡೆದು) ಬಾರಲೇ ಬಾ.

ರಂಗ- ಇವರ ಪ್ರಕರಣ ಭಾರತ-ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಬಿದ್ದಂಗಾತು. ಈ ಮಗ ಮೂಗು ಕೊಯ್ತಿನಿ ಅಂತಾನ, ಇಕೆ ನಾಲಿಗೆ ಕೀಳ್ತಿನಿ ಅಂತಾಳ. ಇಬ್ಬೂ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟವರ ಅದಾರ. ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಇವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ, ನಂದೇನೇನು ಕೀಳ್ತಾರೋ ಯಾರಿಗೊತ್ತು! ಯೇ ನಿವಸೌರ ಕುಸ್ತಿನರ ಹಿಡಿರಿ ನೋಡ್ತಿನಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ, ಇಕೆ ಕೈಯಾಗ ಕಟಿಸೇ ಕಳ್ಳೋ ವಿಚಾರೈತೇನು ?

ರಂಗ- ಇಕೇನು ಕಟಿತಾಳಲೆ. ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಹೆಣ್ಣು ?

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನಿನ್ನೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮಗನ. ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಜಗಾ ನೋಡಿ ಕಟಿದ್ರೆ, ಆರು ತಿಂಗಳು ಹಾಸಿಗಿನ ಹಿಡಿಬೇಕು.

ರಂಗ- ಆ ನಮೂನಿ ಕಟಿತಾರ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅವರಿಡ್ತನ ಅಂಗಿರಾಪು. ಸಧ್ಯ ನೀನೀಗ ನೆಲ ಹಿಡ್ಡು ಕುಂತಿವೆಲ್ಲ, ನಿನ್ನಗ್ಯಾವ ಹಿಡ್ಡದಾಗ ಕಟದಿದ್ದು ?

ಆ ಹಿಡ್ಡನ ಬ್ಯಾರಿತ್ತು ಬಿಡಲೆ. ಎಷ್ಟು ಕಟದ್ರೂ ನನಗೇನು ನೋವಾ ಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಪುಷ್ಟಕ ವಿಮಾನದಾಗ ತೇಲಿದಂಗಾತು ನನಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಈ ಮಗನಿಗೆ ಮತ್ತು ಬರುವಂತ ಹಿಡ್ಡದಾಗ್ಡು ಕಟದಾಳ ಬೇವರ್ಸಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬೇವರ್ಸಿ ಅನಬ್ಯಾಡೋ ಮಗನ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನೂ ಮಗಾಪಗ ಅನಬ್ಯಾಡ. ನನಗೇನರ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತಂದ್ರೆ...

ರಂಗ- ಮೂಗು ಕೊಯ್ಯಾನ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸುಮ್ಮಿರಲೆ...

ರಂಗ- ಏನು ಸುಮ್ಮಿರಿಯಾ ? ಒಂದಳತಿ ತುರು ಹಚ್ಚಿದಿ. ಸಿಟ್ಟು ಬಂತಂದ್ರೆ ಹಂಗ್ಯಾಡ್ತೀನಿ, ಹಿಂಗ್ಯಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ. ನಾನೂ ಈಗ್ಗಂದಿತು, ಆಗ್ಗಂದೀತಂತ ನೋಡೇ ನೋಡ್ತೀನಿ. ಒಟ್ಟು ಬರುವಲ್ಲದು ಸಿಟ್ಟು.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ, ಇಷ್ಟು ದಿವ್ವ ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ನೋಡಿಲ್ಲೇನು ? ಇವತ್ತು ನೋಡಂಗಾರ. ಬಾರ ಬಿಂಕದ ಹೆಣ್ಣೆ. ಇವತ್ತು ನಿನಗೊಂದು ಗತಿ ಕಾಣ್ಣೆ ಕೈ ಬಿಡ್ತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- (ಬಳಿ ಏರಿಸುತ್ತಾ) ನಾ ತಯಾರಾಗೇ ನಿಂತೀನಿ. ಮುಂದ್ಕರ ಬಾರೋ ಗಂಡ್ನ.

ರಂಗ- ಇದು ಡೇಂಜರ್ ಪೋಷಿಷನ್ನಿಗೇ ಬಂತು. ಇವರಿರ ಹೊಡದಾಡಿ ಸಾಯ್ಲಿ. (ಓಡುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಲೇ ಮಗನ ರಂಗ್ಯಾ, ಒಬ್ಬನ್ನ ಬಿಟ್ಟೋಕ್ಕಿಯಲ್ಲಲೇ... (ಓಡಿ ಹೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬಾರಲೇ ಮೂರ್ತಿ. ನನ್ನ ಕೈರುಚಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ. ಅಲ್ಲಾ, ಈ ರಂಗೂಗೇನ್ಯಾಡ್ತೇಕಾತಂತೀನಿ. ಒಟ್ಟು ಕೈಗೆ ಸಿಗವಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ ಅವನ್ನ ಬಿಡಲ್ಲ ಬೆನ್ನುತ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಳು)

(ಫೋಜರಾಜನಿಗೇದುರಾಗಿ ಏಕ್ರಂ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಬರುವನು)

ಅರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಉದ್ಯಾನವನ

(ರಂಗ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ವನಜ ಟೈಂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ)

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ. ಅರವಿಂದ್ರೇಕೊ ಇಷ್ಟೊತ್ತಾದ್ರೂ ಬರ್ಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ?

ಮೊದಲ್ನು ಡಾಕ್ಟರವರು. ಯಾವರ ಅವ್ರೇಷನ್ ಕೇಸ್ ಬಂದಿರೋಕು.

ಅದಕ್ಕ ತಡ ಆಗೇತಿ.

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ, ಅರವಿಂದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ರಂಗ- ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತನ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನೀವು. ಅಲ್ಲಿ, ನಂದ್ರು ನನಗೆ ತಿಳಿ
ವಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಆ ಡಾಕ್ಟರೇನು ತಿಳಿಬೇಕು.

ವನಜ- ನನಗವರ ಪರಿಚಯವಾದೆಂದಿನಿಂದ ನೀನೂ ಅವರ ಜೊತೆ
ಗಿದ್ದಿಯಾ ಅಂದಾಗ, ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿಲ್ವ ನೀನು ?

ರಂಗ- ಮಾಡೇನಿ, ಸದ್ಯ ತೋರಿಸ್ತೇನಿ. (ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿ)
ನನ್ನ ತಲಿಯಾಗೀಗ ಯಾವ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದೆ ಗೊತ್ತೇನಿ ?

ವನಜ- ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು ?

ರಂಗ- ಗೊತ್ತು ಮಾಡ್ತೀನೀಗ.

ವನಜ- ಅಂದ್ರೆ ?

ರಂಗ- ನಿಮ್ಮನ್ನ ರೇಪ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ.

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ, ನಿನಗೇನು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟದೆಯೇನು ?

ರಂಗ- ಹೌದು. ನಿನ್ನೆಲುವಾಗಿ ಷಾರಾ ತಲೆಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಬಾಳ ದಿನದಿಂದ
ನಿನ್ನೆ ಮ್ಯಾಲ ಕಣ್ಣಿತ್ತು ನನಗೆ. ಆದ್ರೆ, ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತುದಕ
ಕಾಲ ಕೂಡೇತೆ. ತಕರಾರು ಮಾಡದಂಗ, ಸುಮ್ಮನ ನನ್ನಾಸೆ ತೀರಿಸು ಬಾ ನನ್ನ
ರಾಣಿ. (ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಕಪಾಳಕ್ಕೊಡೆಯುವಳು)

ವನಜ- ಚಂಡಾಲ, ನನ್ನ ಕೆಡಸಾಕ ಬರ್ತಿಯೇನೋ!

ರಂಗ- ಕಟ್ಟಿಲ್ಲೋ. ಹಿಂಗಿರುತ್ತೆ ನೋಡ್ತಿ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ.
ಹೊತ್ತ ನೋಡಿ ಹೊಡ್ತ ಹಾಕುತ್ತೆ. ಈಗ ನಾನೂ ನಿಮ್ಮೊಡೆ ಬಾಯಂ
ಇರ್ತೀನಿಲ್ಲೋ.

ವನಜ- ಇರಿಯಾ.

ರಂಗ- ಹಂಗಾರ ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಇಂಥ ಐತೆಂತ ನಿಮಗ್ಯಾಕ ತಿಳಿಲ್ಲ.

ವನಜ- ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಏನಂತ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕೋ ನನಗಂತೂ ತಿಳಿಲ್ಲ.

ರಂಗ- ನಿಮಗ್ಯಾಕ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವ ಬುದ್ಧಿ ಮುಚ್ಚಿದ
ಕೆಂಡದಂಗಿ. ಸಮಯ, ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸ್ತರತೆ ಕೆಲವರ
ಸ್ವಭಾವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಂಡ್ರೂ, ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಬುಸುಗುಡೋ

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಸರ್ಪವಾಗಿ ಹರದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೆ. ಹಂಗ, ಅರವಿಂದರ ಸ್ವಭಾವ ಅರಳಿದ ಹೂವಿನಂಗೆ ಕೂಡಲಿ. ವನಸ್ಸು, ಹಾವಾಗಿ ಹರದಾಡಿದ್ರೆ ಏನಾಡ್ತೀರಿ? ಯಾಕೂ ಮನಸ್ಸು ಮಂತ್ರ ದಂಡಿದ್ದಾಗ. ಹೂವಾಗಿ ಸುವಾಸನೂ ಕೊಡ್ತೆ, ಹಾವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾನೂ ಹೀರುತ್ತೆ. ಇದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿನ ನಂಬರೋ ನಿಮಾ ಹಣೆಬರಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು.

ವನಜ- ನಾ ಕೇಳಿದ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ. ದೊಡ್ಡ ತತ್ವಾನೇ ಹೇಳಿದಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಇದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲ, ಇದು ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಗದ್ದಕ್ಕ ಕೆಡುವುತ್ತು.

(ಅರವಿಂದ ಬರುವನು)

ಅರವಿಂದ- ಏನಪಾ ರಂಗಣ್ಣ, ಪಂಡಿತನ ಸುದ್ದಿ ತಗ್ಗುತೋ ಈ...

ರಂಗ- ಏನಿಲ್ಲ, ವನಜಮ್ಮಾರಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆ. ತಲೆ ಕೆಡಿಸೇತ್ತಿ.

ಅರವಿಂದ- ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆ ?

ರಂಗ- ನಾಯಿ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಡಬ್ಬಿ ಕಟ್ಟಿದ್ರೂ ನೆಟ್ಟಗಾಗಲ್ಲಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ? ಅಂದ್ರು.

ಅರವಿಂದ- ನೀನೇನು ಹೇಳಿದೆ ?

ರಂಗ- ನೆಟ್ಟಗಾಗಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ. ಅದನ ಕಟ್ ಮಾಡೋದೇ ಛೇಡೋ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೆ.

ಅರವಿಂದ- (ತಡವರಿಸಿ) ಆಂ... ವನಜ ಏನೇಳ್ತಾನಿವನು ?

ವನಜ- ಅವನಿಗೇ ಗೊತ್ತುದು, ನಾ ಕೇಳಿದ್ದೊಂದು, ಇವನು ಹೇಳ್ತೀರೋದೊಂದು.

ಅರವಿಂದ- ನನಗಂತೂ ಈ ಮಹಾನುಭಾವನ ಮಾತೇ ಅರ್ಥವಾಗೋ ದಿಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಖರೆ ಖತ್ರಿ ನಿಮ್ಮಾತು. ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಬಡವ, ಶ್ರೀಮಂತರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಹಸಿವಾಗಿದೆ ಅಂತ ಆತ್ತರ, ಹೆಸರಿ ತಿಂದು ಬದುಕೋಗು ಅಂತಾರ. ಬಡವನ ಸತ್ಯ ಶ್ರೀಮಂತರ ಕಾಲಾಗಿನ ಕೆರ ಅಗ್ಗಿ

ಬೈತ್ರಿ. ಬ್ರಿನ್ಸಿ. ಇಲ್ಲ ನಿತ್ರ ಬ್ರೆಕ್ಟಿಲ್ಲದ ಬಾಯಿ ಒದರಿಕೊಂತನ ಇರ್ದೇತಿ,
(ಹೋಗುವನು)

ಅರವಿಂದ— ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ

ವನಜ— ಅದರೂ ವಿಚಾರವಂತ.

ಅರವಿಂದ— ಅವನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಡು ಚಿನ್ನ. ಸದ್ಯ ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಬಂದವಳು.
ಈ ಬಡಪ್ರೇಮಿಯನ್ನು ಮರೆಯದೆ, ಬೆರೆಯಲು ಬಂದಿರುವಿಯಲ್ಲ ?

ವನಜ— ಮರೆಯುವಷ್ಟು ತುಚ್ಛಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸ್ತಾನೆನು ?

ಅರವಿಂದ— ಭೆಳ್ಳೆ ತುಚ್ಛಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸ್ತೆ, ಅಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗುಂಗಿ
ನಲ್ಲಿ ನಾನಷ್ಟು ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ನಿಯಂತ್ರಣ ತಪ್ಪಿದ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕುಳಿತರೆ ಮನ ಕಲಕುವ ನಿನ್ನ
ರೂಪ, ನಿಂತರೆ ನಿಲುವಿನ ಆಯವನ್ನೇ ತಪ್ಪಿಸುವ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೊಟ. ಮಲಗಿ
ದರೆ ಮಾತ್ರೆ ಮಾತ್ರೆ ಮರುಕಳಿಸುವ ಈ ನಿನ್ನ ಹೊನ್ನೆಗೆ ಬಟ್ಟು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಈ ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಖ.

ವನಜ— ಗಂಡಸಾದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿನೇ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಹದಿನೈದು ದಿನ
ನಿಮ್ಮನ್ನಗಲಿ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನೀವೇ
ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ— ನನ್ನನ್ನೆಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವೆಯೆಂದು ನನಗೊತ್ತೆ ವನಜ.
ಆದರೆ ಮುಂದಾಗುವ ಅಘಾತದ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿರುವಂತ ಭಾಸ
ವಾಗಿದೆ.

ವನಜ— ಯಾಕೆಂದೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ.

ಅರವಿಂದ— ಹೌದು ವನಜ. ಗಿಡದಲ್ಲರಳದ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿಗೂ,
ಅಕ್ಕಸಾಲಿಯಿಂದ ಅರಳದ ಬಂಗಾರದ ಹೂವಿಗೂ ಬಹಳ ಅಂತರವಿದೆ.

ವನಜ— ಅಂದ್ರೆ ?

ಅರವಿಂದ— ನಿಸರ್ಗ ನೇಮದಿಂದ ಅರಳದ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವನ್ನು ಆಸೆ
ಪಟ್ಟವರು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಿತ್ತೊಳ್ಳಬಹುದು ಆದರೆ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಯಿಂದ ಅರಳದ
ಬಂಗಾರದ ಹೂವನ್ನು ಆಸೆ ಪಟ್ಟವರು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಆ ಹೂವು ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿ ದವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸದಷ್ಟು ಭದ್ರ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವನಜ- ನಾನೀಗ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಹೂವೇ ?

ಅರವಿಂದ- ಹೌದಲ್ಲ... ನೀನೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಗಾರಣೆ ಹೂವಾಗಿ ಅರಳಿಸಿ, ಬೆಳೆಸಿದವರು ನಿನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವ ಭೋಜರಾಜರು. ಅಂದಾಗ, ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರ ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಅರಳಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ ?

ವನಜ- ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ನಾನು, ಅವರ ಮಗ ವಿಕ್ರಂ ಬಾಲ್ಯ ದಿಂದ ಕೂಡಿ ಅಡಿ ಬೆಳೆದವರು. ಹೀಗಾಗಿ ನನಗವನ ಮೇಲೆ ಸೋದರ ಮಮತೆ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು, ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮದುವೆ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮ್ಮಾವನವರು ಇದುವರೆಗೂ ಚಕಾರವೆತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಆ ವಿಚಾರ ಇದ್ದೂ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಖಂಡಿತ ನನ್ನ ಸೆಗೆ ಅಡ್ಡ ಬರೋಲ್ಲವರು.

ಅರವಿಂದ- ನನ್ನೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿದೆಯೇ ?

ವನಜ- ನಿಮಗನುಮಾನವಿದೆಯೇನು ?

ಅರವಿಂದ- ಅನುಮಾನ... ಅನಿವಾರ್ಯ

ವನಜ- ನಾನಿಷ್ಟು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅನುಮಾನವೇ ?

ಅರವಿಂದ- ಹೌದು ವನಜ. ನಿನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆ ಇದ್ದವರು, ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ಕಾಡ್ತಾಯಿದೆ.

ವನಜ- ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ನಮ್ಮಾವನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯವಿದೆ ನಿಮಗೆ. ಇದರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಅವರದ್ದುರಲ್ಲೇ ನನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸರಿಗೆ ಮಾಡ ಸ್ತೀನಿ. ಸರಿ ತಾನೆ ?

ಅರವಿಂದ- ಆಸ್ತಿಯ ಆಸೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿನ್ನ ಸರಿಗಿದ್ರೇನು, ನನ್ನ ಸರಿ ಗಿದ್ರೇನು ಒಟ್ಟು ನಿನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಸುಳ್ಳಾಗದಿದ್ದ ಸಾಕು.

ವನಜ— ಆ ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿಯಾದರೂ ನೀವು ನನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನ ಸ್ತಿಗೆ ಒಡೆಯರಾಗ್ಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಂಶಯವೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪಿಗೆ ತಾನೆ ?

ಅರವಿಂದ— ವನಜ, ನನಗೆ ಆಸ್ತಿ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ಇಲ್ಲ...

ವನಜ— ನನಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ರೆ, ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕಾದೂ, ನೀವಿದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬೇಕು.

ಅರವಿಂದ— ಆದ್ರೂ, ವನಜ...

ವನಜ— ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನಾಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಅರವಿಂದ— ಛೇ ಛೇ, ಏನಾದ್ಯಿಟ್ಟಿ ವನಜ. ಅಣೆಯಿಟ್ಟು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪಕ್ಕಾತಿಗ್ಗೆ ಸಕ್ಕಿಸಿಬಿಟ್ಟಿಯಲ್ಲ. ಆಯ್ತು, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅನಂದಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ, ಒಪ್ಪೋಳ್ತೀನಿ.

ವನಜ— ಈಗ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರಾಯ್ತು.

-ಪದ-

(ಪದ ನಡೆಯುವಾಗಲೇ ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ— ಕಟ್! ಫಸ್ಟ್ ಶಾಟ್ ಫುಗಿಯಿತು, ನೆಕ್... ಶಾಟ್ಗೆ ರೆಡಿಯಾಗಿ.

ಅರವಿಂದ— ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಯಾಕೆ ಬಂದೆವಾ ?

ರಂಗ— ವನಜಮ್ಮಾರ, ದೊಡ್ಡಾವ, ಸಣ್ಣವರು ಬರ್ರಾ ಅದಾರ್ರಿ.

ವನಜ— ಮಾವನವರು ಬಂದ್ರಾ... ?

ಅರವಿಂದ— ವನಜ ನಾನು...

ವನಜ— ಗಾಬರಿಯಾಗ್ಬೇಡಿ. ಈ ವಿಷಯ ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಬೇಕು. ಅದಿವತ್ತೇ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿ.

ರಂಗ— ಇವರ ಮಾತು ಖರೇರಿ. ಅವಿನ ಕೇಸು ದೌಡ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಗಿ

ಬಿಡ್ಡೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದ್ರೆ ಮುಂದೆ ಬಾಳೆ ಡೇಂಜರಿ..

(ಭೋಜರಾಜ ವಿಕಂ ಬರುವರು)

ಭೋಜರಾಜ— ವನಜ...

ವನಜ— ಬನ್ನಿ ಮಾವ, ಇವರು...

ಭೋಜರಾಜ— ಡಾ|| ಅರವಿಂದಂತ ನನಗೂತ್ತಮ್ಮ.

ಅರವಿಂದ— ಸಾರ್ ನಾನು...

ಭೋಜರಾಜ— ನೀವೇನೂ ಹೇಳ್ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್. ನನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮೆದುಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಗೌರವದಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿಯುವ ನೀವು, ನನ್ನ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗ್ಗಿ ನೀ ಅಂತ ಒಂದ್ನಾತು ತಿಳಿಸಿದ್ರೆ, ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ವರ್ಷದ ಮಗು, ನಮಗೆ ಹರ್ಷ ತರಲು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿರಿಸುತ್ತೆ.

ಅರವಿಂದ— ನೀವು ತುಂಬಾ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತಿರಿ ಸಾರ್.

ರಂಗ— ಆ ತಮಾಷಾಗಂಥಾ ಗೊಟ್ಟಿತಂತ ಈ ಮಗನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ.

ವನಜ— ಮಾವ, ನಾನಿವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ವಿಷಯ...

ಭೋಜರಾಜ— ನನಗೆ ವಿಷವಾಗ್ಬಹುದಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದೀನಮ್ಮ? ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲಮ್ಮ. ಬುದ್ಧಿವಂತೆಯಾದ ನನ್ನ ಸೊಸೆ, ಹದ್ದು ಮೀರುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ನನಗೂತ್ತಿದೆಯಮ್ಮ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಮುದ್ದಿನ ಪಾರಿವಾಳ, ಗಿಡುಗನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ರಬೇಕೆಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಮನುಚ್ಚಿಯ ಹುಡುಗನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಹಾಲು ಕುಡಿದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆಯಮ್ಮ.

ವಿಕ್ರಂ— ಹೌದು ವನಜ. ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸೇ ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು. ನಗುವಿನ ತಾಪಿಯಿಂದ ಸದಾ ಮಿನುಗುತ್ತಿರಬೇಕು ಈ ನಿನ್ನ ಮುಖ. ಅದೇ ನಮಗೆ ಪರಮ ಸುಖ.

ರಂಗ- ಇನ್ನ ಈ ಮಗ ಶುರುಮಾಡಿದ ಡೈಲಾಗ. ನನಮಕ್ಕು ಚಂದ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಾರ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ, ಸುಮ್ಮನ ಮಾತು ಬೆಳೆಸಿ, ಕಾಲ ಯಾಕ ದಂಡ ಮಾಡ್ತೀರಿ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಹೂರ್ತ ನೋಡಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಿ... ಇವರ ಮದುವೆನ. ಮಾತಾಡುವ ವಿಷಯ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ, ಬನ್ನಿ ಹೋಗೋಣ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸರಿ, ನಡೀರಿ. (ರಂಗನ ಹೊರತು ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುವರು) ರಂಗಾ.

ರಂಗ- ಇಲ್ಲೆ ಅದಿನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಕಾಣುತ್ತದು. ಕಾರು ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡು ನಡಿ.

ರಂಗ- ಸಾದ್ದಿಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಕಾರದು. ಐದು ಜನಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕೆ ಟ್ವಾಗುತ್ತ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇನಾಡ್ಲಿ ?

ರಂಗ- ಹವಾ ತಿನಕೊಂತ ನಡಕೊಂಡು ಬರಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನಮಗನೆ, ನಾನು ನಡಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾ ?

ರಂಗ- ಜಗಾದ ಅಭಾವ. ಯಾರರ ಒಬ್ಬ ನಡೀಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ನೀನೇ ನಡಕೊಂತ ಬಾ ಹಂಗಾರ. (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ಹೊಗ ಕತ್ತಿಕ್ಕಿರುಬ ನನ್ನ ಮಗನೆ ಇವಕಾರಿಪರು ಟೈಂ ಬಾಂಬಿ ದ್ದಂಗ. ಯಾವಾಗ ಸಿಡಿತಾರಂತ ಹೇಳಾಕ್ತ ಬರಂಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮಕ್ಕ ಹಿಸ್ತಿ ಪಾಪ ವನಜಮೃಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನರ ಹೆಗ ತಿಳಿಸ್ತೇಕನ್ನದ್ದ ತಿಳಿದಂಗಾಗೇತಿ. (ಎಚಾರಿಸಿ) ನೋಡೋಣ ದೇವ್ರದಾನ. (ಹೋಗುವನು)

ಏಳನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸಾ

(ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಮರ ನೇತು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಜಗ್ಗು ಬರುವನು)

ಜಗ್ಗು- ಅದೃಷ್ಟ ಕೂಡಿ ಬಂದವನು, ಅರೆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅರಸನಾಗಿ ಬಿಡ ಬಹುದು. ಹೆಸರಿಗೆ ಕಂಪೌಂಡ್ರಾಗಿ, ಅರವಿಂದ ಡಾಕ್ಟಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು

ಸವ್ವೆ ಮಾಡ್ತಿರುವ ನನಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಈಜಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಕ್ಯಾವ್ರಾದಲ್ಲಿ ಅರವಿಂದರ ರತಿ ಮನ್ಮಥ ಕ್ರಿಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತಿವಂತ ಭೋಜರಾಜ ಹಾಗವರ ಮಗ ವಿಕ್ರಂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಲೆ ಹಿಡುಕತನ ಬೇಸತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಹೊಸ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಇದೇ ಸುಸಂದರ್ಭ ಆದ್ರೆ ಒಂದು ಫೋಟೋಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೋಡಬೇಕಾದ್ರೆ ಒಳಗಿನ ಹಣಕಾಸು ಶಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು? ಏನಿದ್ರೇನು ನನಗೆ ದುಡ್ಡು ಬಂದ್ರೆ ಸಾಕು ದೂರೂರಿಗೆ ಹಾರಿಬಿಡ್ತೆನಿ ಇವತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅರವಿಂದರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕಿಬಿಡೋಗಿದೆ, (ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ ಬರುವನು

ಮೂರ್ತಿ-ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣರ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡ್ತಾನಿಲ್ಲೋ ಅಂತೀನಿ. ಈ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ನಾರಿವಣಿಯರು ದೂರ ಸರಿತಾರಲ್ಲ ಯಾಕ? (ವಿಚಾರಿಸಿ) ಅಂ. ತಿಳಿತು. ಅಪರೂಪದ ಸುಂದರ, ನನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡೋ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಮಗಿಲ್ಲಂತ ಹಂಗ್ಯಾಡ್ತಾರವರು

(ಲಿಲ್ಲಿ ಒಳಗಿನಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ-ಯಾಕಲೇ ನನ ಮಗನೇ ಹೆಣ್ಣಂದ್ರೆ ಸಂತಾಂಗ ಮಾರೋ ಹೆಣ್ಣಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು? ಗುರ್ತು ಖೂನಿಲ್ಲವಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಹೊಡ್ಡು ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಲ ಬಣ್ಣದ ಮಾತಾಡ್ತಿ ಮಗನ? ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಸುದ್ದಿಗ್ಬಂದ್ರೆ ಎದೆಗೊಡ್ಡೇನ.

ಮೂರ್ತಿ-ಯಾರೆದಿಗೆ ಒದಿತಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ-ಯಾರಿಗೊದಿತೇನಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ-ನೀ ಯಾರಿಗರ ಒದಿ ಮಾರಾಯ್ತು. ಆದ್ರೆ ನಾ ಕಟ್ಟಿದ ಆಶಾ ಗೊಪುರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಒದಿಬೇಡ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಾ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ ನಿನಗಾಗಿ ಬದುಕಿರೋದೆ ನಿನ್ನೊಡೆ ಲವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ-ಆದ್ರೆ ನಾ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಆ ರಂಗಿನಿಗಾಗಿ ಬದುಕಿರೋದು ನಿನ್ನಂತವ ಹೆಣ್ಣು ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಮೂರ್ತಿ-ಅಯ್ಯ ಕಟುಕ ಹೆಣ್ಣೆ ನಿನ್ನೊಡ ಪ್ರೇಮಗೀತೆ ಹಾಡ್ಬೇಕಂತ ಹಾರುಪೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಿಸಿ, ನೀನಿಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲೂರಿತಿನಿ ಮಾಸುಡಿ ಜಜ್ಜುತಿನಿ ಅಂತಿ. ಅಷ್ಟಕ್ಕರ ಬಿಡ್ತಿಯೆನು? ಹೊಳ್ಳ ಮಳ್ಳ ಆ ರಂಗ್ಯಾನ ಹೆಸರು ತೆಗೆದು ಇಲ್ಲದ ಸಂಕಟ ಹಚ್ಚಿತಿ. ಅವನಾನ ನಿನಗೇನರ ಮಾಟ ಮಾಡ್ತಾನೇನು?

ಲಿಲ್ಲಿ-ಹೌದು ನನ್ನ ವನಸ್ಸು ಅವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನಂತ ಲುಚ್ಚಾನ ಕಡೆ ಪರಿಂದಗ ಮಾಡ್ತಾನ.

ಮೂರ್ತಿ-ನಾ ಲುಚ್ಚಾ ಆ ಮಗ ಸಾಚೆ ಅಲ್ಲ? ಲಿಲ್ಲಿ ಆ ಮಗನ ಗಂಡ್ನಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು? ಹುಚ್ಚಿ ಅವನ್ನ ಬೆನ್ನತ್ತಾದಾ, ಮುದಿ ಎತ್ತು ಹೂಡಿ ದಿಬ್ಬ ಪತ್ತನ್ನಾದಾ ಎರಡೂ ಬಂದ.

ಲಿಲ್ಲಿ-ಮುದಿ ಎತ್ತು ಅವನಲ್ಲ ನೀನು ಅವನ ತಾಕತ್ತು ನಿನಿಗ್ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೋ? ನಿನ್ನಂಗ ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಬೇಲಿ ಹಾರಿ, ಮಾರಿ ಸೊರಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲವನು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ತೋರಿ ತಾಜಾತನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರೋ ಭೂಪತಿ ಗಂಡವನು

ಮೂರ್ತಿ-ಪೂರಾ ತಿದ್ದೇ ಹೊಗಿಟ್ಟಾನ ಮಗ ಇಕ್ಕಿನ್ನ ಯಾವ ನಮೂನಿ ತಲಿ ಕೆಡಸ್ಯಾನಲ್ಲ ಅಂತೀನಿ. ಮಾತೆತ್ತಿದ್ರೆ ಆ ಮಗನ ಹೆಸರು ತಗಿತಾಳ್ಳ. ಇಕಿ ಮೈಯಾಗೆಲ್ಲರ ವಿಷಿನ ಕುಂದರ್ರಿ ಕಳಿಸಿರಬೇಕು.

ಲಿಲ್ಲಿ-ಹೌದು ನನ್ನ ಹೃದಯದಾಗ ಪ್ರೇಮ ಅನ್ನೋ ವಿಷಿನ್ ಕುಂದು ರ್ನಿದ್ದಾನೆ ನಿನ್ನಂತ ಕಾಮದ ವಿಷಿನ್ನಿ ಗಿಲ್ಲಿ ಜಗಾನೇ ಇಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ-ನನ್ನೇನೂ ಕಸಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿ ಮಾಡಿ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಲ್ಲ? ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾರು? ಕಿಮ್ಮತ್ತೆಚ್ಚೈತಿ? ಮನಸ್ಸು ಹೂವೋ, ಹಾವೋ ನಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ಈ ಪ್ರೇಮಿಗೆ ಎಂತ ಆಘಾತಾಗುತ್ತ? ಆಘಾತಾಶಂತ್ರ ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಬದುಕುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ? ಸ್ವಲ್ಪರ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಕಿಲ್ಲೇನು? ನಿನಗೇನರ ನನ್ನ ಗಂಡಸ್ತನದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶ್ಯಾ ಐತೆನು? ಹಂಗಿದ್ರೆ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ಲಿಗರ ಮದಿವ್ಯಾಗಿ ನೋಡು

ಲಿಲ್ಲಿ-ಸ್ಯಾಂಪಲ್ಲಿಗೆ ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಬೇಕೆನು? (ಬಳಿ ಓರಿಸುತ್ತಾ) ಬಾ ಹಂಗಾರ.

ಮೂರ್ತಿ- ಎದಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಾಕೆ? ಬ್ಯಾಡ ಅವತ್ತು ಕಟಿದುದೆ ರಗಡಾಗೇತಿ. ಮತ್ತೀಗ ಮಳ್ಳೆ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಕರೆದ ಬಂಗಾರದಂತೆ ನನ್ನ ಮೂಗಿಗೆ ಬಾಯ್ಯಾಕಿ ಕಡದ್ರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತೆ?

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ-ಕ್ಯಾರೆ ದೋಸ್ಟ್? ಏನ ನಡೆಯಲ್ಲ. ಲಿಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಲಲ್ಲೆನ?

ಮೂರ್ತಿ-ಬಂದ್ಯಾ ಬಾ ನೀನೊಬ್ಬಂವಕೆ ವಿದ್ವಿ ಇವಳೆಳು ಇಕ್ಕೊಂದು ನಮೂನಿ ಕಾಡ್ತಾಳೆ ನೀನೊಂದು ನಮೂನಿ ಕಾಡ್ತಿ. ದೊಡ್ಡ ಕರ್ಮಾತಲೆ ನನ್ನ ಬಾಳೆವು ನಿನ್ನ ಕಾಲಾನವು ಚೆಪ್ಪಿನರ ಕೊಡಲೆ ನನ್ನ ಹಣೆಬರಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೂಡ್ಕೊಂತಿನಿ

ರಂಗ- ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸು ಮಿತ್ರ. ನನ್ನ ಚೆಪ್ಪಿ ಹೊಸವದಾವು ಹೂಡ್ಕೊಂತಿನಿ ಅಂತ ಮೆಟಿಗೊಂದು ಹೋದ್ರೆ ನಾಯೇನು ಮಾಡ್ಲಿ?

ಮೂರ್ತಿ-ಅಂದ್ರೆ ಹಳೆವಿದ್ವಿದ್ರೆ...?

ರಂಗ-ನಿನ್ನೆ ಕೈಗೆ ಸೈತ ಕೊಡ್ತಿದ್ವಿಲ್ಲ. ಸಾಕನ್ನೊತನ ನಾನ್ವ ಕಟಿತ್ತಿದ್ವೆ

ಮೂರ್ತಿ-ಇವರೌರ ನನ್ನ ಕಟಿಯಾಕ ತುದಿಗಾಲಾಗ ನಿಂತಾರಿಬ್ಬೂ

ರಂಗ-ಲಿಲ್ಲಿ ಇವನ್ಯಾಕೆ ಗಾಂಜಾ ಸೇರಿದವರಂಗ ಮಾಡ್ತಿದಾನೆ? ನೀಯೇನರ ಮಾಡ್ತೀನು?

ಲಿಲ್ಲಿ-ನಾಯೇನು ಮಾಡಾಕೊತ್ತೀಗ್ಲಿ? ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹುಚ್ಚು ತಲಿಗೇರಿ ಬಿಟ್ಟಾತಿ ಒಂದಕತಿ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಾನೆ ಲವ್ ಮಾಡಂತ.

ರಂಗ- ತಪ್ಪೆನ್ನೆತಿ ನೀ ನನಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಂಗ ಇವನು ನಿನಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲೆ ಅನಾದಿ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪರ ಬುದ್ಧಿ ತನು?

ಲಿಲ್ಲಿ-ಯಾಕೆ?

ರಂಗ-ನನಗೆ ಗಂಡು ಬೇಕಾಗಿತಿ ಈ ಮಗನಿಗಂತೂ ಅರ್ಜಂಟ್ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕಾಗಿತಿ. ಇಬ್ಬರು ಗಂಟು ಒಂದ ಏತೆಂದಾಗ ಜೋಡಿ ಬರೋಬ್ಬ ಆಗದಿಲ್ಲೆನು

ಮೂರ್ತಿ-ಹೇಳಲೇ ರಂಗ. ಇಕಿ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಂದಿಲ್ಲಂಗಾಗೇತಿ ಅಂತ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಲೇ

ರಂಗ-ನೋಡು, ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಾನ. ನೀ ಹೋಗಿ ಅಂದ್ರೆ, ತಾಳಿ ಸೈತ ಕಟ್ಟೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುದಿಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ-ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಳಡಿಯಾಕ್ಟ ಚ್ಚತೇನಿ. ಯಾಕ ? ನನ್ನ ಗಂಡಸ್ತನ ನಿನಗ ಖಾತ್ರಿ ಆಗ್ಬೇಕಲ್ಲ.

ರಂಗ-ಎಷ್ಟು ಫಾಸ್ಟ ಅದಾನ ನೋಡು ಮಗ. ಇವನ ಅವಸ್ತ ನೋಡಿದ್ರೆ, ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದ್ರಂಗ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಕ ಮಕ್ಕನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಸ್ತಾನ ಕಾಣತ್ತ.

ಮೂರ್ತಿ-ಒಂದ್ ಭಾನ್ಸ್ ಸಿಗಲಲೇ ರಂಗ್ಯಾ...

ರಂಗ-ಮೂರ್ದ ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಾಕೂ ಬೇಕಾರ ಹುಟ್ಟಿಸ್ತಾನ. ಒಂದು ನಮೂನಿ ಫಾರಂ ಕೋಳಿ ತತ್ತಿ ಕಾವು ಕೊಡೋ ಕರೆಂಟಿದ್ದಂಗ ಈ ಮಗ. ಇಂಥಾ ಹುರುಪಿನ ಮನುಷ್ಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟದಿ. ಚಳಿಗಾಲಕ್ಕೊಂದ್ನಲ ಗಂಡ್ಯಾಗೊ ನನ್ನ ಬೆನ್ನತ್ತಿದಿ. ಇನ್ನರ ನನ್ನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಡು.

ಮೂರ್ತಿ-ಸ್ಯಾಪಲ್ಲಿಗುಳಿದಿರೋ ಈ ಮನ್ಮಥ ರಾಜನ್ನಿ ಲವ್ ಮಾಡು.

ಲಲ್ಲಿ-ನಿನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ರ ಬಂದ್ರ ಮೈ ನೋವು ಮಾಡ್ತೀನಿ.

ಮೂರ್ತಿ-ನೋಡಲೇ ರಂಗ್ಯಾ ಹೆಂಗ್ ಮಾತಾಡ್ತಾಳೇಕ.

ರಂಗ-ಅಕಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಪ್ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿ, ತಡಕೊಳ್ಳಾಕ ಆಗ ದಿದ್ದಕ್ಕ, ಈ ನಮೂನಿ ಸಿಟ್ಟಿಲೆ ಮಾತಾಡ್ತಾಳ.

ಮೂರ್ತಿ-ನೀನೂ ಮಗ ನನ್ನ ಹೆಣ ಹೊರಾಕ ಬಂದೀದಿ. ಅಲ್ಲಲೇ ಪ್ರೀತ್ಯಾವುದು, ಸಿಟ್ಟಾವುದು ತಿಳಿಯದಿಲ್ಲ ನನಗ? ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗ್ಗಿಲ್ಲಕಿ, ಯಾವಾಗ ನನ್ನದಿಗೆ ಒದ್ದೇನನ್ನೋ ಕಿಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗ್ಗೇತಿ.

ರಂಗ-ಇಕಿ..., ನೀನೂ ದಿತಾಳ? ಆಮು ದಮೇತನಕಿಗೆ? ಹಂಗಾರ್ಲೆಂಗ

ಒದಿತಾಳ ಒದಿಲಿ ನಾನೂ ನೋಡೆ ಬಿಡ್ತೀನಿ.ಯೇ ಲಿಲ್ಲಿ ಒದಿತಿಯಾ? ಒದಿಯಾ ಹೆಂಗ ಒದಿತಿ ನೋಡಾನ?

ಮೂರ್ತಿ- ರಂಗ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಪಾದ ಜೋಡ್ಲೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಅಲಾ ಮಗನ, ನೀನೂ ಒಳ ಮುಚುಗದಿಯಲೆ ಇಕಿ ಕೈಯಾಗ ನಮ್ಮೊದಸಾಕು ಎಷ್ಟರ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡಸಿಯಲ್ಲಲೇ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸುಮ್ಮನ ಯಾಕ ಒದ್ದಾಡ್ತಿಯೋ ಮೂರ್ತಿ? ಮುತ್ತಿನಂತ ಮಾತ್ಲೇನಿ ಕೇಳು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬ್ಯಾಡ ಅನಿಸಿದ್ದು ಅಮೃತ ಇದ್ರೂ ಅದವಳಿಗೆ ವಿಷ ಇದ್ದಂಗ. ಬೇಕನಿಸಿದ್ದು ಕಸ ಇದ್ರೂ, ಅದಕಿಗೆ ಸಿಹಿ ರಸ ಇದ್ದಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಾನೀಗ ವಿಷ ಇದ್ದಂಗ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಿಪ್ಪಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ ಕಸ ಇದ್ದಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಶಿವ, ಶಿವಾ, ನಾಚಿಕೆ, ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದಿದ್ದ ಗಂಡ್ಲಾ ಗಿದ್ದ್ರೆ, ಇಲ್ಲೆ ಉರು ಹಾಕೊಂತಿದ್ದ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮತ್ತೆ ನೀನು?

ಮೂರ್ತಿ- ಈ ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟೇ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನತ್ತೀನಿ. ಅಂದಾಗ ಸಾಯೂ ವಿಚಾರ ದೂರುಳಿತು. ಮಗನ ರಂಗ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಆಡ್ಲಾಗ್ತೀಯೆ. ನೀನಾಗಿ ನೀನ ಇಕಿ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವಂಗ ಮಾಡಿದಿ ಛಲೋ ಆತ್ತು. ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ನಿನ್ನೆ ಸ್ವರ್ಗ ಚೀಟಿ ಬರ್ದಿಟ್ಟು ಹೊಳಿ ಹಾರ್ತೀನಿ ಮಗನ, ಹುಷಾರಿ. (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ನೋಡು, ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಹೊಳಿ ಹಾರಿ, ನನ್ನ ಜ್ವಲಗ ಕಳ್ಳಾಕ ತಯಾರಾದ ಮಗ. ಅದಕ ಸುಮ್ಮನ ಅವನ್ನ ಮದಿವ್ಯಾಗು ನಾನ ಉಳಿತಿನಿ, ನಿನಗೂ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನಗ ಫಾಪ ಬಂದ್ರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ನಾನ್ನ ಹೊಳಿ ಹಾರಿ ನೀ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿಸ್ತೀನಿ. ಆಸೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದು ದಕ್ಕದಿದ್ದ ಮ್ಮಾಲ ಯಾಕ ಬದುಕಿರೋಕು

ರಂಗ್ಯಾ- ಅದಕ್ಕ ಸತ್ತು ದವ್ವಾಗರ ನನ್ನ ಕಾಡಬೇಕಂತ ಮಾಡಿಯೇನು ಲಿಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವನದಾಗ, ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಮ್ಯಾಲ "ಮದುವೆ" ನಪ

ದಾಗ ಗಂಡು—ಪೆಣ್ಣಿನ ಬೆಸುಗ್ಯಾಗುತ್ತ, ಅದ್ರ ಈ ಮದುವೆ ಅನ್ನೊ ಪವಿತ್ರ ಶಬ್ದ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ. “ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ” ಗಷ್ಟ ಬಳಕ್ಕಾಗಾದ ಜಾಸ್ತಿಯಾ ಗೇತಿ ಸಾಯಂತನ ಜಂಟಿಯಾಗಿರ್ದೇಕಾದ ಸಂಸಾರ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಹೆಂಡ. ಸರಾಯಿ ಪ್ರಭಾವದಿಂದೋ, ಗಂಡ, ಪರಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗ ದ್ರಿಂದೋ, ಹೆಂಡ್ತಿ, ಗಂಡನ್ನ ಅರ್ಥ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬದುಕಾಕ ಅಗದ್ರಿಂದೋ ಮೂರ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೂರಾಬಟ್ಟಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತ. ಕಾರಣ, ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಒಬ್ಬ ಮನಸ್ಸು ಒಬ್ಬ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆವ್ಯಾಲ ಮದಿವ್ಯಾದ್ರ, ಮುಂದ ಸಂಸಾರ ಸರಳ ನಡಿಯುತ್ತ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಾ ಪೂರಾ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇನಿ. ಸುಮ್ಮ ತಡಮಾಡಿ, ಸೀಜನ್ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊ ಬ್ಯಾಡ. ದೌಡು ನನ್ನ ಮದಿವ್ಯಾಗಿ ಬಿಡು.

ರಂಗ— ಈ ಅವಸ್ಥಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ಬಾರ್ದು ಅಂತಾನ. ಇಷ್ಟತ್ತನ ಶಂಬಿ ಹೊಡ ದದ್ದು. ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡು. ಯಾಕಂದ್ರ, ಅವಸರವೇ “ಅಪ ಘಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.” (ಹೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ— ಇವನ್ಯಾವ ಸೀಮಿ ಗಂಡ್ನು ಗಂಟು ಬಿದ್ದ ಅಂತೀನಿ ನಾನು ನೋಡ ತೆನಿ ನೋಡಿ ಒಬ್ಬಾವನ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಳು)

ಎಂಟನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಅರವಿಂದನ ಆಸ್ಪತ್ರೆ

(ಅರವಿಂದ ಸೀಗರೇಟ ಸೇದುತ್ತಾ, ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವನು)

ಅರವಿಂದ— ರಸಿಕೆ ಗಂಧ ಗೊತಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಸರಸದ ವಿಷಯ ಹೇಳ್ಬಾರ್ದು ಹಸಿವಾದವನ ಸಂಕಟ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನನ್ನ ವಿರಹ ವೇದನೆಗೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲೆಂದೇ ಆ ಜಗ್ಗುನನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಅದರೆ ಆ ಅವಿವೇಕಿಗೆ ನನ್ನಾತುರದ ಅರಿವೇ ಇದ್ದಂತೆ

ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿದು ಸಾಲಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಿದ್ದಾನೋ
ಎನೋ?

(ಜಗ್ಗು ಬರುವನು)

ಜಗ್ಗು—ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್

ಅರವಿಂದ—ಅಲೆ ಜಗ್ಗು ಯಾವಾಗ್ಗಂದೆ?

ಜಗ್ಗು—ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಯ ನನ್ನನ್ನು ಹರಕು ಮುದ್ದಿ ತಿಂದು ನಿಂದಿ
ಮಾಡೋನು ಅಂತಿದ್ರೆಲ್ಲಾ ಅವಾಗ್ಗೆ ಬಂದೆ

ಅರವಿಂದ—ನಿಂದಿ ಮಾಡದವನಾದ್ರೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಚುರುಕು
ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

ಜಗ್ಗು—ಸಾಹೇಬ್ ಕುಡುಕುಗು ತಲೆ ಹಿಡುಕುಗು ಬಾಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸೈತಿ.
ಕುಡುಕುಗು ಸರಾಯಿ ಕುಡಿಯಾಕ ದುಡ್ಡು ಹುಟ್ಟೋ ಯೋಚಿನ್ಯಾದ್ರೆ ತಲೆ
ಹಿಡುಕುಗು ತಾ ಸನ್ಯಾಸಾದ್ರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗಿರಾಕಿಗೆ ಹೆಣ್ಣೂ ದಗಿಸ್ಬೇಕೆನ್ನೂ
ವಿಚಾರಿರಾತಿ

ಅರವಿಂದ—ಆದ್ರೆ ಸಧ್ಯ ಹೆಣ್ಣು ರೆಡ್ಡಿ ಅಷ್ಟು?

ಜಗ್ಗು—ಎಸ್ ಸರ್ ಇವತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಮಾಲು ನನ್ನ ಮೋಸದ
ಪಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದಿದೆ.

ಅರವಿಂದ—ಹೌದು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಬೇಗ ಕರಿಯೊ.

ಜಗ್ಗು—ತಡಿರಿ ಅವಸ್ಯ ಮಾಡಬ್ಯಾಡಿ, ಯಾಕಂದ್ರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು
ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ ಅದಾಳೆ.

ಅರವಿಂದ—ಆರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿಯಿರಲಿ ನನಗರ್ಜಿಂಟಿದ ಮೊದ್ದು ಕರಿ
ಅಕಿನ.

ಜಗ್ಗು—ಹಡಿಯೋದು ಒಂದ ತಾಸೈತಂದ್ರೆ ಬಿಡೋಪೈಕಿಲ್ಲಂತ ನನ
ಗೊತ್ತಿ ಆದ್ರೆ ನಾ ಹೇಳೋ ವಿಷಯ ಪೂರಾ ಕೇಳ್ತೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ
ತೊಳ್ಳಾಕ ದವಾಯಾನಿ ಹುಡುಕ್ತಾ ಇದ್ದು ನಾನೈಡಿಯಾ ಮಾಡಿ ಲೇಡಿ

ಡಾಕ್ಟರೊ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೊಂಗೆ ಕರ್ಯಾಂಡೋಕ್ತಿನಂತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಯಾಂಡು ಬಂದಿನಿ.

ಅರವಿಂದ-ಮುಂದೀಗ ನಿನ್ನ ವಿಚಾರೇನು?

ಜಗ್ಗು-ನನ್ನ ವಿಚಾರ ತಗಂದೇನಾಡ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮಿಚಾರೇನೈತೊ ಅದನಾಡ್ತಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮದ್ದು ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಯಾಗಿ ನಾ ಅಕಿನ ಡಾಕ್ಟ್ರಿ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತರ್ತೀನಂತ ಹೊರಗ ಕುಂದರ್ನಿ ಬಂದೀನಿ ಸದ್ಯ ಕರ್ಯಾಂಡು ಒಳಗ ಕಳಸೇನಿ ಆಮ್ಯಾಲ ನೀವು ಹೊಗುವಂತಿ.

ಅರವಿಂದ-ಸರಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನಿಲ್ಲೆ ಮರೆಯಾಗಿರ್ದಿನಿ ಬೇಗ ಒಳಗಡೆ ಕಳ್ಳಕಿನ (ಒಳಗಡೆ ಹೋಗುವನು)

ಜಗ್ಗು-ಬೇದಿಗ್ಗಿಂದ ನಾಯ್ಕಾದಾನ ಮಗ ಅದು ಖರೇನ ಇಂತವರ ಅವಸ್ಯ ನನ್ನಂತವಿಗೆ ಆಸ್ರಾಗುತ್ತ. ಇವತ್ತು ಈ ಮಗನ ಸರಸಾನ ಕ್ಯಾಮ್ರಾ ದಾಗ ಮೂಡುಸ್ತೀನಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಹೊಡಿತಿನಿ (ಹೊರಗೆ ವಿಶಾಲಳನ್ನು ಕರೆತಂದು) ಬ್ರಿ ಡಾಕ್ಟ್ರಿಮ್ಯಾರು ಸಧ್ಯ ಬರಾರೆ ಅಲ್ಲಿವರೂ ನೀವು ಒಳಗೊಂಗೆ ರೆಸ್ಪ್ ತಗೋಳ್ಳಿ.

ವಿಶಾಲ-ಬೇಗ ಕಳಿಸಿಕೊಡಣ್ಣ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತ (ಒಳಗೊಂಗೆವಳು)

ಜಗ್ಗು-ಸಣ್ಣತನ ಇರೋ ನನಗ್ಯಾಕ ಅಣ್ಣ ಅಂತ ಕರಿತಿಯಾ? ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣ ಕೆಡ್ನಾ ಕ ಒಳಗೊಬ್ಬಣ್ಣ ಹಾತೊರಿತಿದಾನೆ.

ಅರವಿಂದ-(ಬರುತ್ತಾ) ಜಗ್ಗು...

ಜಗ್ಗು-ಒಳಗ ಕಳಸೇನಿ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲ್ಲಕ್ಕ ರೇಡಿಯಾಗಿ ಆದ್ರ ಒಮ್ಮಿಗೆ ಅವಸ್ಯಕ್ಕೇಳ್ಬಾಡ್ತಿ ರಮಿಸಿ ಸಾಧಿಸ್ತಿ.

ಅರವಿಂದ-ಇಂಥಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗಿರೊ ಅನುಭವ ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತೊ ವಂಕೆ? ನೋಡ್ತಾಯಿರು ಈ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಣಿಸ್ತಿನಿ ಅಂತ (ಒಳಗೊಂಗೆವನು)

ಜಗ್ಗು-ನೀವು ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಣಿಸ್ತಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲ್ಲಕ್ಕ ಅಣಿಯಾಗಿರ್ದೀನಿ. (ಹಿಂಬಾಲಿಸುವನು)

ವಿಶಾಲ-(ಒಳಗಿನಿಂದ) ಯಾರಾ? ನೀವು

ಅರವಿಂದ-(ಒಳಗಿಂದ) ಅಮ್ಮಾಲ್ಲೇಳೆನಿ..

ವಿಶಾಲ-(ಒಳಗಿಂದ) ಬಿಡಿ ನನ್ನ.

ಅರವಿಂದ-(ಒಳಗಿಂದ) ಬಿಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಹಿಡಿದಿರೋದು.

ವಿಶಾಲ-(ಒಳಗಿಂದ) ಯಾರಾದ್ರೂ ಕಾಪಾಡಿ ಬಿಡೋ ನನ್ನ...

ಅಮ್ಮಾ (ಚೀರುಗಳು) (ಜಗ್ಗು ಓಡಿ ಹೋಗುವನು)

-ಹಿನ್ನೆಲೆ-

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಜಂಗಲ್ ರಸ್ತೆ

(ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮುಗಿದು ವಿಶಾಲ ಹೋಗುವಾಗ ಅರವಿಂದ ಬಂದು)

ಅರವಿಂದ- ನಿಲ್ಲು.

ವಿಶಾಲ- ಯಾರು?... ಓಹೋ ದೈವ ಸ್ವರೂಪ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಸುಸ್ವಾಗತ. ಯಾಕ ಡಾಕ್ಟರಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲ? ಇನ್ನೂ.... ನಿಮ್ಮಾಸೆ, ತೀರಿಲ್ಲವೆ?

ಅರವಿಂದ- ಆ ಭರವಸೆ ಖಂಡಿತ ನನಗಿನ್ನೂ ಮೂಡಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ನಾನೆಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಸವಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ರೆ, ಅವರೆಲ್ಲ ಆ ಗಳಿಗೇ ಹಳಸಿದ ಅನ್ನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ನೀನು ಮಾತ್ರ.....

ವಿಶಾಲ- ಬಿಸಿ ಅಡಿಗೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವಿಯಲ್ಲವೆ? ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ಕದ್ದು ತಿನ್ನುವ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಬಾಯಿ ರುಚಿಯಾದರೆ ಸಾಕು, ತನ್ನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ತಾನು ಕದ್ದು ತಿಂದದ್ದು, ನಾಯಿ ತಿಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೊಲಸು ಅನ್ನುವುದು, ಆತು ರದಲ್ಲಿ ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ಹುಚ್ಚಿ. ಹಸಿವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾದಾಗ ಬಿಸಿ ಅಡಿಗೆಯನ್ನೇ ಅರಸುವ ಅವಿವೇಕಿ ನಾನಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆ ಇಂಗಿಸಲು ಸಿಗುವ ಅಡಿಗೆ ತಂಗಳಲ್ಲ. ಹಳಸಿದನ್ನವಿದ್ದರೂ, ತಿಂದು, ಉಸಿರು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನನ್ನ ರೀತಿ, ನೀತಿ.

ವಿಶಾಲ— ಭಲೇ ಡಾಕ್ಟೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಲಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗ ಬೇಕಾದ ನೀವೇ ಎಂಜಲು ತಿನ್ನುವ ನಾಯಿಗಳಾದ್ರೆ, ತಂದೆವೇ ಮಗಳ ದೇಹವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಕಾಮದಾಹ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿ ಸುವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಗಂಡು ಕುಲವೆಲ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೀಲವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯುವ ದರೋಡೆಖೋರರಾದರೆ, ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಕತ್ತು ಹಿಚುಕುವ ಕಟುಕರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಹೆತ್ತವರು. ಇವತ್ತು ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಾಮದಾಹಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರೆಂದು ಖಂಡಿತ ನನಗೆ ನೋವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ದಡ್ಡ ಧನವಂತರಿಬ್ಬರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿವ್ವೆಗೆಸದ ಎಂಜಲು ನಾನು. ಈ ಎಂಜಲನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಬೀದಿ ನಾಯಿ ತಿನ್ನುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತೇ ಹೊರತು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ನೀವು ದಡ್ಡರಂತೆ ಈ ಎಂಜಲು ತಿನ್ನುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತು.

ಅರವಿಂದ—ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವ ದಡ್ಡತನಕ್ಕೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಇದೆ. ದೊಡ್ಡವರ ದಡ್ಡತನ. ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಶಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಂಥವರ ದಡ್ಡತನ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವ ಆ ಸೂರ್ಯನಿದ್ದಂತೆ.

ವಿಶಾಲ—ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ನಿಮ್ಮಂಥ ದೊಡ್ಡವರು. ಅನ್ನ ತಿನ್ನುವ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಸಿಗೆ ತಿಂದಿದ್ದೂ ಕೇಸರಿ ಬಾತ್ ತಿಂದಿದ್ದೇವೆ ಅಂತ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಬಾಯಿಂದ ಬರುವ ವಾಸನೆ ಕೇಸರಿ ಬಾತ್ ತಿಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ ಹೆಸಿಗೆ ತಿಂದದ್ದನ್ನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಮೂಗು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೂ ಇವರ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಿಕೆ, ದರ್ಪಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಇವರ ಮಾತಿಗೊಪ್ಪಿ ಗೊಳ್ಳುವ ಷಂಡುರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮರ ಉರುಳಿಸುವ ಆನೆ ಕೂಡ ಸಣ್ಣ ಇರುವೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಾಕ್ಟೇ ಹಲ್ಲು ಗಟ್ಟಿ ಅಂತ ಕಲ್ಲು ಕಡಿದೆ, ಜೋಲ್ಲು ಸುರಿಸ್ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿ ಯಿದ್ದಾಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಂತೆ ಹರಿದುಡಿದರೂ. ರಕ್ತ ಸುಟ್ಟಾಗ ವಕ್ಕ ಕತ್ತ ಹಕ್ಕಿಯಂತಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ. ಈ ಮಾತು ನೆನಪಿರಿ, ಬರ್ರೀನಿ.

ಅರವಿಂದ- ನಿಲ್ಲು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನದೂ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹೋಗು. ಕಾಮದ ಹಸಿವಾಗುವ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಸುಖದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಅರಸನಾಗಿ ಉಣ್ಣುವ ವಿಚಾರವನ್ನಷ್ಟೇ ನಾನು ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಮುಂದೆ ಮುದುಕ ನಾಗ್ತೀನಿ. ಮಣ್ಣು ಸೇರಿಸಿ ನನ್ನವ ಹುಚ್ಚು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಈ ಯೌವನದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಖಂಡಿತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನಾದ್ರೂ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಸುವ ವಿಚಾರವಿದ್ರೆ ನನ್ನೇ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಉತ್ತರವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಹ್ಯಾರ್ಮ್ ಎ ಕರೆಕ್ಟು?

ವಿಶಾಲ- ಹುಚ್ಚು ಡಾಕ್ಟಿ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವಿರುವ ನಿನ್ನಂತ ಕಾಡು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವ ಮೃಗದ ಮುಂದೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕುವುದು, ಎರಡೂ ಒಂದೆ. ನಾರಾಯಣನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಂದಿಯೂ ಒಂದು ಮತ್ತು ಅಂತ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲ ಗಿಸಿದರೆ, ಆ ಹಂದಿ ಹೊಲಸು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ನ ತಿಂದು ಬದುಕಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬಹುದೆ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಕಲಿತರೂ ಖಿಧೀಪುರಾದ ನಿಮ್ಮಂತ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನರ ಮುಂದೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಕರಣೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂತವರನ್ನು ಕಾಲಿನ ಕೆರವಾಗಿ ಮಟ್ಟಿ, ತೊಟ್ಟಿಗೆಸೆಯುವ ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು.

(ಭೋಜರಾಜ, ವಿಕ್ರಂ ಬರುವರು)

ಭೋಜರಾಜ- ಶಹಭಾಷ್, ಗಂಡೆಯ ಹೆಣ್ಣೆ. ಕಂಡ-ಕಂಡವರ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದು, ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿದ ಕಬ್ಬಿನಂತಾಗಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ರೋಷ, ಆವೇಶ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅವತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡ್ತೀನಂತ ಆವೇಶದಿಂದ ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟವಳು, ಇವತ್ತು ಮತ್ತೂ ಬನ್ನ ಪಾಶಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ನೀನೇ ನಾಶವಾಗಿರುವೆಯಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಂ— ಇವಳ ನಾಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈ ವಶವಾಗುವ ವಂತ್ರವೊಂಡೆಡೆಗೆದೆಯಲ್ಲ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ— ಮಂತ್ರ...ತಂತ್ರ..., ಏನ್ಸಾರ್ ಹೇಳಾಯಿರೋದು? ನಿಮಗೆ..., ಇವಳ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೇ?

ವಿಶಾಲ— ಪರಿಚಯ? ಯಾರದು? ನನ್ನದೆ? (ನಗು) ಅಯ್ಯೋ ಡ್ಯಾಕ್ಟಿ, ಬೆಣ್ಣೆ ತಿಂದವರ ಮುಂದೆ, ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕುಡಿದವನು ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದಂತಾಯಿತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆಸೆಯ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ರುಚಿ ನೋಡಿದ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ತಿರುಳನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸವಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೀಗ ಕುಡಿದಿದ್ದು ತಾಜಾ ಹಾಲಲ್ಲಾ ಡ್ಯಾಕ್ಟಿ. ಈ ನಾಯಿಗಳು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟ ಎಂಜಲ ಹಾಲು.

ಅರವಿಂದ— ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ ಗರ್ಭಘಾತ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನಾಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸುವೆಯಾ? ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತೆನ್ನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಯಿದೆಯಾ ನಿನಗೆ?

ವಿಶಾಲ— ಕಳ್ಳನಿಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ನೆವ ಅನ್ನುವಂತೆ, ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುವ ಜಾಣತನ ಯಾಕೆ ಮಾಡ್ತೀರಿ ಡ್ಯಾಕ್ಟಿ? ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣಾದ ನಾನೇ ನನ್ನ ಮೈಕಡ್ಡೆ ಗಂಡಸರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅಂಕೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗಂಡು ಗುಂಡಿಗೆಯ ಗಂಡಸರಾದ ನೀವೇಕೆ ಸತ್ಯ ಹೇಳಲು ಶಂಕೆ ಪಡುತ್ತೀರಿ? ನೀವು ಮೂವರೂ ತಿಂದಿರುವುದು ಸರಕವೇ ಅಂದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಹರಕು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಮುಸುರೆಗೆ ಮುತ್ತುವ ನೋಣಗಳ ಜಾತಿ ನಿಮ್ಮದಾಗಿರುವಾಗ ನೀತಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ?

ಅರವಿಂದ— ಮೂರ್ಖ ಹೆಣ್ಣೆ, ಸಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಯಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಅಬಲೆಯೆಂದು ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸಿದ್ದು, ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ...

ಭೋಜರಾಜ- ದುಷ್ಟ ಗ್ರಹವಾದ್ದು ಅಂತೀರಾ?

ಅರವಿಂದ- ನೋಡಿ ಸಾರ್...

ಭೋಜರಾಜ- ಡಾಕ್ಟರ್, ಯಾಕ ಸುಮ್ಮನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಸೋ ಹುಚ್ಚು ತನ ಮಾಡ್ತೀರಿ? ಮೀನಿಗೆ ಈಜು ಕಲಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡಬೇಡಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹುಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಬೆಂಕಿ, ಹಸಿರಿಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಲು ಅವಸರ ಪಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ವಿಶಾಲ- ಈಗಲಾದ್ರೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಈವರ ಬುದ್ಧಿಯ ಗೂಡಾರ್ಥ. ಯಾಕ ಸುಮ್ಮನೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಕಾಲ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಮಹಾ ಕಾಮುಕರ ಸಂಗಮವಾಗಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಬೇರೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಕೂಟ ನಡೆಸಿರಿ. ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಬರುವತನಕ ನಿಮ್ಮಂತವರ ಕುಲ ಬೆಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ, ಅಂಕೆ ತಪ್ಪಿದ ಬೆಂಕಿ ಊರು ಸುಟ್ಟರೂ, ನೀರು ಬಿದ್ದಾಗ ಆರದೆ ಇರಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಯವರೆಗೂ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದಗುಲುಬಾಜಿ, ದರಬಾರು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿ, ಪಾಪದ ಫಲ ಪಾಶವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕತ್ತಿಗೆ ಬೀಳೋವರೆಗೂ. ಅಬಲೆ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಬಾಳನ್ನು ಗೋಳಿಗೀಡು ಮಾಡಿ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಮಜದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಲೆ ಬದುಕಿರಿ. ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಣ್ಣು ಸೇರಿಸಿ, ಹೆಣ್ಣು ಕುಲವನ್ನೇ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿರಿ. ನಡೆಯಲಿ-ನಡೆಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕುಟಿಲ ವ್ಯಾಪಾರ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಲತ್ಕಾರ. (ಹೋಗುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗರ ಹೊಡೆದು ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ?

ವಿಕ್ರಂ- ತಮ್ಮ ಹುಳುಕು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂತಲ್ಲಾ ಅನ್ನುವ ಕಳವಳದಿಂದ ಚಳಿ ಹತ್ತಿರಬೇಕು ಪಾವ.

ಆರವಿಂದ- ನೋಡಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಿ ಬಳಸಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಾ ಮಾಡಿರುವ ಅಪರಾಧವಾದರೂ ಏನು, ಸಾಭೀತು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸಾಭೀತು? (ನಗು) ವಿಕ್ರಂ..

ವಿಕ್ರಂ- ವಾಟ್ ಡ್ಯಾಡಿ...?

ಭೋಜರಾಜ— ಕಬ್ಬಣ ಹದಕ್ಕ ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಏನ್ಮಾಡ್ಬೇಕು ಗೊತ್ತೇನು?

ವಿಕ್ರಂ— ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಯಿಸಿ, ಸುತ್ತಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ರೆ, ಹದಕ್ಕಂದ ಕಬ್ಬಣ, ಬಯಸಿದ ಆಕಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ— ನೀವು ನನ್ನನ್ನ ಹೆದ್ರುತ್ತಾಯಿದಿರಾ?

ಭೋಜರಾಜ— ನಾವ್ಯಾಕ ನಿಮ್ಮನ್ನೆದರೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ? (ಫೋಟೋ ತೆಗೆದು) ಈ ಫೋಟೋದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಚೋರ ಪ್ರಣಯದ ಪ್ರತಿರೂಪ, ನಿಮ್ಮ ಗುಂಡಿಗೆಯನ್ನು ಅದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. (ಕೊಟ್ಟು) ನೋಡಿ, ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಿ.

ಅರವಿಂದ— (ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ) ಈ ಫೋಟೋ...

ವಿಕ್ರಂ— ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಹಿಡುಕ ಜಗ್ಗುನ ಕೈಯಿಂದ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಹೊತ್ತು, ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ— ಓ ಮೈ ಗಾಡ್... (ಚಡಪಡಿಸುವನು)

ಭೋಜರಾಜ— ಈ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ವನಜಾಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ರೆ, ಸಾಕು, ನಿಮ್ಮ ಮೋಡಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಅವಳಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅಬಲೆ ಹೆಣ್ಣಿನ, ಅದೂ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶಿಲಹರಣ ಮಾಡಿದ ಆಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ, ನೀವು ಸರಮನೆಯ ಸೇವಕರಾಗುವ ದುರ್ದಿನ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ, ಈಗ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹೊನ್ನನ್ನೂ ಪಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತೀರೋ? ಇಲ್ಲಾ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೊಬ್ಬಿ ಹಾಕುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೀರೋ?

ಅರವಿಂದ— (ಕೂಗಿ) ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ನೀವೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳೋನಿ. ಆಪ್ತ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆಯುವ ವಿಚಾರ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಛೇ ಛೇ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಂಟೆ ಡ್ಯಾಡಿ? ಹಾಯೋ ಹಸುವಾದರೂ, ಹಾಲಾ ಕೊಡುತ್ತೇ ಅಂದಾಗ, ಆ ಹಸುವಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನಿಸದೆ ಕಲ್ಲು ತಿನ್ನಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ನಾವ್ಯಾಕ ಮಾಡೋಣ?

ವಿಕ್ರಂ- ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ನೀವು ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು ಬಯ ಪ್ರೀತಿಯ ನಾಟಕವಾಡ್ತಿದ್ದೀರೋ ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಮ್ಮ ಸೊತ್ತಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ, ಹೊನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಮೂವರಿಗೂ ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತವೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಆದರೆ ಒಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಡಾಕ್ಟರ್.

ಅರವಿಂದ- ಏನದು?

ಭೋಜರಾಜ- ಖಾಲಿ ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ವನಜಾಳ ಸಹಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು. ನಂತರ ವಿಲ್ ಬರೆಸಲು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ವಕೀಲರ ಸಹಕಾರವೂ ನನಗಿದೆ. ಆದರೆ, ನೀವು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ಮೂವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ವಿಲ್ ಬರೆಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೊಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ ತಾನೆ?

ಅರವಿಂದ- ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳ್ತಿದ್ದ ವನನ್ನು ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕೂರುತ್ತೀ ನಂದ್ರೆ, ಯಾರು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ಆಯ್ತಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದ್ರೂ ಈ ಸ್ವಜಾತಿ ಬಾಂಧವರ ಬೆಸುಗೆಯ ಗುರುತಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡೋಣ.

ಅರವಿಂದ- ಸಣ್ಣ ಪಾರ್ಟಿಯೇಕೆ ಸಾರ್...

ಭೋಜರಾಜ- ದೊಡ್ಡಾಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಗಳಾಗುವ ಭೂಪರು ನಾವು, ದೊಡ್ಡ ಪಾರ್ಟಿನೆ ಮಾಡೋಣ ಅಂತಾರೆ ಡಾಕ್ಟರ್. ಅಲ್ವೆ ಮಿ|| ಅರವಿಂದ?

ಅರವಿಂದ- ಎಸ್...! (ಮೂವರೂ ನಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು)

ಹತನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಭೋಜರಾಜ, ಮೂರ್ತಿ ಬರುವರು)

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ, ಇವತ್ತು ನನ್ನಾಸೆ ಬಿಸಿರು ಚಿಗುರಿ, ಹಸಿರು

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೇನಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ನಿನಗರ್ಥವಾಗುವ ವಿಷಯಲ್ಲದು. ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬಿಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ಖರೆರಿ. ಇತ್ತಿತ್ತಾಗ ನನ್ನ ಮಾತು ನನಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಂಗಾಗೇತಿ
ಅಲ್ಲ ನಾ ಗಂಡ್ವರ ಹೌದಲೊ?

ಭೋಜರಾಜ- ಈ ಅನುಮಾನಾಕ ಬಂತಲೇ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅನುಮಾನಲ್ಲ, ಅವಮಾನ. ಆ ರಂಗನ ಮುಂದ ನನ್ನ
ಪಾಪನ್ನ ಮಾತ್ವಾಳಲ್ಲ ಲಿಲ್ಲಿ, ಈ ಅವಮಾನ ಹೆಗ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡು ತಮ್ಮಾ, ಈ ಸಮಾಜದಾಗ ನಮಗ ಅವ
ಮಾನರ ಅಗ್ಗಿ, ಬಹುಮಾನರ ಸಿಗಲಿ, ಇವೆರಡೂ ಸುಟ್ಟ ಬೂದಿ ಇದ್ದಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಬೂದಿದ್ದಂಗ?

ಭೋಜರಾಜ- ಹೌದಲೆ, ಸುಟ್ಟಬೂದಿನ ತಿಪ್ಪಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ್ರ ಗೊಪ್ಪಾ
ಗುತ್ತ. ಅವನ್ನ ಗುಡಿಯಾಗಿಟ್ಟ ಅಂಗಾರಾಗುತ್ತ. ಅಂದ್ರ ಆ ಬೂದಿ ತಿಪ್ಪಿಗೆ
ಬಿದ್ರಾ ನೆಲಿ ಐತಿ, ಗುಡಿಯಾಗಿಟ್ಟ ಬೆಲಿ ಐತಿ. ಹಂಗ ನಾವು. ಸುಮ್ಮನ
ಯಾಕ ತಲಿಕೆಡಿಸ್ಕೊಂತಿ ನಡಿ ಮನಗೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀವು ನಡಿರಿ. ನಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಳ್ಯಾರ ಮನಿಕಡಿ ಹೋಗಿ
ಬರ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕಲೆ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಇವತ್ತು ರಾಖಿ ಹಬ್ಬ, ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅಂದ್ರ, ಊರಾಗ್ಯಾರೂ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊರಿಲ್ಲೇನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅದಾರ. ಅದ್ರ, ಸೂಳ್ಯಾರ್ವತ್ತಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಕಟ್ಟಿ
ಚಟಿ ಐತ್ತಿ ನನಗ.

ಭೋಜರಾಜ- ನಡಿ ಹಂಗಾರ ನಾನೂ ಬರ್ತೀನಿ. ನೀ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀವು ಹಾಸಿಗಿ ಹಾಸೀರಿ. ಬೇಪ್ ಗಂಟು ಬಿದಿ. ನೀವು.

ಅವತ್ತೋಡಿದ್ರೆ ಲಿಲ್ಲಿ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳಾಕ ಜೋದ್ರಿ, ಅಕಿ ಕೆಲ್ಲನ ಬಿಟ್ಟೋದ್ಲು. ಕಣ್ಣಂದಿದ್ದಿದ್ರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ. ಬಲಿಗರ ಹಾಕೊತ್ತಿದ್ದೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಲೆ? ನಾಯಿಗತಿ ಅಕಿ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ತಿರುಗ್ತಿದಿ. ಒಂದಿನಸರ ಸಿಂಪಲ್ಲಾಗಿ ಕೆಸ್ ಕೊಡಾಕ ನಿನಗಾಗುವಲ್ಲ. ಅದ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿ ನೋಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಕಿನ ಬಂದ್ಲು ಅದೇನಾಡ್ತಿರೊ ಮಾಡ್ರೆಂಗಾರ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಏನೇ ಲಿಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿಗೊಟ್ಟಿದಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕಪಾ ಭೋಜಣ್ಣ, ಹೆಂಡತೀನ ಕರದಂಗ ಕರೀತಿಯಲ್ಲ ? ವೈಷ್ಯಾಲ ಖಬರಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ (ಬಳಿ ಏರಿಸುತ್ತಾ) ಬಾಯಾನ ಹಲ್ಲು ನೆಲಕ್ಕು ಬಿದ್ದಾವು.

ಮೂರ್ತಿ- ಸಾವ್ಯಾರ್. ಬಳಿ ಏರಾಕತ್ತಿದ್ದು. ನಿಂತ್ರ ಕೆಡ್ತೀವಿ. ದಾಡು ಜಗಾ ಬಿಡೋಣನೇತ್ತಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಮುತ್ಥಾಳ, ಇಕಿಗ್ಡೆದರಿ ಜಗಾ ಬಿಡ್ತಿಯಾ ? ಇನ್ನರ ಗಂಡ್ನಾಗಲೇ ಗಂಡ್ನಾಗು.

ಮೂರ್ತಿ- ಇಕಿ ಮುಂದ ಯಾವ ಟೈಪ್ ಗಂಡ್ನಾಗ್ಬೇಕೋದ್ಲು ತಿಳಿದಂಗಾಗೇತಿ ನನಗ.

ಭೋಜರಾಜ- ಏನಂದೆ, ಜಿಂಕೆ ಮರಿಯೆ ? ನನ್ನ ಹಲ್ಲುದುರುಸ್ತಿಯಾ? ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಐತೇನು ನಿನಗ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಧೈರ್ಯ, ನಿವೃತ್ತಪ್ರವೃತ್ತಿ. ನಿನ್ನಂತ ನೀಚನಿಂದ ಮಾನ ಕಳೆದುಂಡು, ಪ್ರಾಣಿ ಬಿಡೋ ಅಳ್ಳೆದೆ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ ನಾನು. ಹುಟ್ಟು ಗರತಿ ಮಗಳದೀನಿ. ವೈ ಮುಟ್ಟಾಕೊದ್ರೆ, ನಿಂತ ಜಗದಾಗ ಹರ್ದು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟೇನು.

ಮೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ ತಿನ್ನೊದಾದ್ರೆ ಇವರೊಬ್ಬನ್ನ ತಿನ್ನ, ನನ್ನ ಸುದ್ದಿಗ್ಗೆ ರೈಡ

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ ಸುಮ್ಮಿರಿಯೋ ಬಡಿಸಿಕೊಂತಿಯೋ? ಇಕಿ ನನ್ನ ತಿಂತಾಳ?

ಮೂರ್ತಿ- ನೋಡ್ಲಿ ದುರಗವ್ವಂಗ ಬಾಯಿ ತರ್ರೊಂಡು ತಿನ್ನಾಕ ತಿಂತಾಳ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಂಗಾರ್ಲೆಂಗ ತಿಂತಾಳ ತಿನ್ನಿ ನಾನೂ ನೋಡ್ಲಿನಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಹೆಂಗ ತಿಂತಾಳ ಜಗಾನೋಡಿ ಬಾಯ್ಲಾಕ್ತಾಳೆ. ಹರ್ರೊಂಡು ತಿಂತಾಳ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನ ಹುಡುಗಿ? ತಿಂತಿಯೇನು ಬಾ ಹಂಗಾರ ನಿನ್ನ ಗುಲಾಬಿ ಗಲ್ಲಾಸ ಹರ್ರೊಂಡು ನಾ ತಿಂತೀಸಿ (ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುವನು ಅಲ್ಲಿ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಜಯ ಜಯ ನಮಃ ಪಾರ್ವತಿ ಪತಿ ಹರ ಹರ ಮಹಾದೇವ ಭೋಜರಾಜ- ಲೇ ಮೂರ್ತಿ...

ಮೂರ್ತಿ- ನನ್ನ ವ್ಯಾಲ್ಯಾಕ ಸಿಟ್ಟಿಗ್ಬರೀರಿ? ನಾ ಬಡ್ಲೊಂಡೆ ಬಳಿ ಏರಿ ಸಿಗ್ಗಲ್ ಕೊಟ್ಟಾಳ್ ಅಕಿ ಸುದ್ದಿಗ ಹೋಗೂದು ಬ್ಯಾಡಂತ. ಕೇಳಿದ್ರೆನು ನನ್ನ ಮಾತ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯೇ ಭೋಜರಾಜ ನಿನ್ನಂತ ಚೆಂಡಾಲನ ಕೈಗೆ ಅಷ್ಟು ಸರಳ ಸಿಗೋ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ ನಾನು

ಮೂರ್ತಿ- ಬರೊಬ್ಬರಿ. ಅವತ್ತು ನೀವಿಕನ ಕಡ್ಲಾಕೋಗಿದ್ರಿ. ಆ ರೊಚ್ಚಿತಿ ನಿಮ್ಮಾಲ. ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಅಗದಿ ಸರಳ ಸಿಕ್ಕಾಳ ಹೌದಿಲ್ಲ ಲಿಲ್ಲಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ- (ಬಳಿ ಏರಿಸುತ್ತ) ಹತ್ರ ಬಂದು ನೋಡು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಬ್ಯಾಡ್ಲಿಡು ಮಾರಾಯಳ. ಮೊದಲ್ವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಬೇರೂ ಅದ್ರದಾಪ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನಗನೆ, ಅಕಿ ನನ್ನ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡದಾಳ, ನೀ ಏನ ರಮಸಾಕ್ಷಿಯಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ಮತ್ತೇನು ಮಾಡ್ಲಿ, ನಾನ್ಯ ತಡವಿ ನಿಮ್ಮಂಗ ಕಟಿ ಸೊಳ್ಳೆನು?

ಭೋಜರಾಜ- ಮಾತು ಬಿಟ್ಟು ಮೂದಲಿಕೆನ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ನಡಿ ಅಂದೆ

ಮೂರ್ತಿ- ಇಕನ್ನ... ನಾ ಹೊರಬೇಕಾ? ಸಾವ್ಯಾರ್ಯ. ಮನ್ನೆ ಅಟ್ಟಿದ ಮ್ಯಾಗಿಂದ ಬಿದ್ದು ನಡನ ಬಾದಾಗೇತಿ. ಬಗ್ಗಿದ್ರ ಏಳೊದು ಒಜ್ಜ್ಜಿತಿ. ನೀವು ಹೊತ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಾ ಹಿಂದ ಬಾಡಿಗಾಡಾಗಿ ಬರ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಥತ್ ಯೂಸ್ ಲೆಸ್ ಫೆಲೊ. ಏ ಸೊಕ್ಕಿನ ಹೆಣ್ಣೆ ನನ್ನ ಕವಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಲ್ಲಾ? ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮ ಬಿಡುಂದಿಲ್ಲ. ಮಾನ ಕಳೆದು ಮಣ್ಣು ಸೇರುತ್ತೀನಿ. ಇವತ್ತಾರು ಬಂದು ಬಿಡಸ್ತಾರ ಬಿಡಿಷ್ಟಿ ನಿನ್ನ ನೋಡ್ತೀನಿ,

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ಯಾರ್ಯಾಕ? ಇಲ್ಲೆ ಅದಾನೋಡು ಬಹದ್ದೂರ ಗಂಡು.

ಭೋಜರಾಜ- ರಂಗ್ಯಾ...

ರಂಗ- ಯಾಕಲೇ ಮಂಗ್ಯಾ...?

ಭೋಜರಾಜ- ನನಗ ಮಂಗ್ಯಾ ಅಂತ, ಲೇಹಟ್ಟಿ ಮಾತಾಡ್ತಿಯೆನೋ ಬಡ್ಡಿ ಮಗನೆ.

ರಂಗ- ನಿನಗ ಮಂಗ್ಯಾ ಅನ್ನೆ, ಮನುಷಾ ಅಂತಾರೇನೋ ಅಡ್ಡಾ ತಿಡ್ಡಿ ನನ್ನ ಮಗನೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸಾವ್ಯಾರ್ಯ ಈಗರ ದೌಡು ಮನಿ ಸೇರಾನ ಬ್ರಿ. ಏಕ್ ದವ್ ಡೆಜರ್ ಫೊವಿಷ್ಣಿಗೆ ಬಂತೀಗ. ನನಗಂತೂ ನಡುಗ ಶುರುವಾಗೇತಿ

ಭೋಜರಾಜ- ಹಂಗ ನಡುಗಿ ಸಾಯಿ ಮಗನ. ಲೇ ರಂಗಾ. ನಾ ಯಾರನ್ನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಲ್ಲಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಾ?

ರಂಗ- ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ದೇಶೋದ್ಧಾರದ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಾಕ ನಿಂತಿದ್ದಿ ಅಂದಾಗ ನೀ ಯಾರನ್ನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೆಂಗ ತಪ್ಪಿನಿ?

ಮೂರ್ತಿ- ಏನಲೇ ರಂಗ ಹಂಗ್ಯಾತಾಡಿದ್ರೆ? ನಿನಗ ಸಂಬ್ಬ ಕೊಡೊ ಧಣಿ ಅವಾರವರು. ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ನೌಕ್ರಿಯಿಂದ ತಗದೊಗದ್ರ ಮಣ್ಣು ತಿಂದ್ಕೊಂತ ಕುದ್ದುಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

ರಂಗ- ಅಪ್ಪಾ ನಾಯಿ ಬಾಲ್ಯಂತವನ, ಇವರ ಕಂಡವರ ಮನಿಯಾಗ ದಂಡದ ಕೂಳ ತಿಂದೊಂತ ಬಿದ್ದಾರ, ನನಿಗ್ಗೆಂಗೆ ಧಣಿ ಆಗ್ತಾರ್ಲೆ? ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ತಗೊಂಡಿರೋದ ವನಜಮ್ಮ, ಸಂಬ್ಯ ಕೊಡೋದು ವನಜಮ್ಮ, ಆಪ್ರ ಮನಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟಾಗಿ ಇವತ್ತೂ ನೌಕ್ರಿಯಿಂದ ತಗಿಲಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದಹೋಗ್ತಿನಿ. ಆದ್ರ ಇವಿಗೇನು ಅಧಿಕಾರ್ಯತಲೆ? ಆ ದಮ್ಮಿದ್ರ ನೌಕ್ರಿಯಿಂದ ತಗಿ ಅಂತ ಹೇಳಿವಿಗೇ.

ಮೂರ್ತಿ- ಏನಿದು, ಈ ಮಗ ನಿಮಗ ಸವಾಲ್ ಹಾಕ್ತಲ್ಲ?

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಕೆ ಏನ್ಯಾಡ್ತಾನೆ, ಇವನ ಬೆನ್ನಿಂದೆ ನನ್ನ ಸೊಸೆ ದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಧೈರ್ಯನ ಐತಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ- ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಮಗನ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ರ, ಹುಲಿಸೈತ ನಿಂತ ಜಗಾದಾಗ ನಿಂದಿ ಮಾಡುತ್ತ ಸಾವ್ಯಾರ್ರ, ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಾಗ ತಲಿ ಹಾಕೋದು ಬಾಳಿ ಮಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಕೇನು ಸಂಬಂಧಂತ ಪರವಹಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕು?

ರಂಗ- ಏನ್ನಂಬಧ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೌದಲೇ ನಿನಗೇನು ಸಂಬಂಧ?

ರಂಗ- (ಲಿಲ್ಲಿ ಭುಜದ ಮ್ಯಾಲ ಕೈ ಹಾಕಿ) ಇಕಿ ನನ್ನ ಲವರ್?

ಮೂರ್ತಿ- ಇಕಿ ನಿನ್ನ ಲವರ್? ನೋಡಿ, ಸಾವ್ಯಾರ ನನಗೆ ಮುಚ್ಚು ಹಿಡ್ಯಾಕ ಹೆಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಾನೆ? ಆ ಪೋಸರ ಹೆಂಗ ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತಾನೋಡಿ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿ ಉರ್ತಾಕ?

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡ್ತಿದೀನಪ್ಪಾ ನೋಡ್ತಿದಿನಿ. ಲೇ ರಂಗ್ಯಾ ಈ ಭೋಜರಾಜನ್ನ ಕೆಣಕಿ ಬದ್ಯೊದು ಬಾಳೇಷ್ಟ ಈ ಮಾತು ನೆನಪಿಟ್ಟೊಳಲೆ ನೆನ ಪಿಟ್ಟೊ, ನಡಿಯಲೆ ಮೂರ್ತಿ.

(ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ನನ್ಯಾತೂ ನೆನಪಿಟ್ಟೊಳಲೇ, ಇನ ರ ಇಕಿನ ಕೆ.ಬಿ.ಟಿ. ಭಲೋ ಆತು. ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ...

ರಂಗ- ಏನ್ನಾಡ್ತಿಯಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ಒಬ್ಬಾವನ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಮಗನ. (ನೀತು) ಲೇ
ಲಿಲ್ಲಿ.....

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕಲೇ ಗ್ರಹಚಾರ ಕೆಟ್ಟವನ. (ಬಳಿ ಏರ್ಪವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹೊಗ ನಿನೊನು ಹಾಳಾಗ್ನೋಗು. (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ಮತ್ತೇನು ಲಿಲ್ಲಿ ಸಮಾಚಾರ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೊಗ ನಿನೊಡ ಮಾತಾಡಾಕ ನಾಚಿಗಿ ಬರುತ್ತ.

ರಂಗ- ನಾಚಿಗಿ? ಒಮ್ಮಿಗೆ ಯಾಕ ಬಡುಕೊಂತದ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀ ನನಗ ಲವ್ವರ್ ಅಂದೆಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಅದಕ ನಾಚಿಗಿ ಬಂತೇನು? ಅನಾದಿ, ಆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕ ಕೈಯಿಂದ
ನಿನ್ನ ಪಾರು ಮಾಡೋ ಸಲುವಾಗಿ ಹಂಗ ನಾಟಕ ಮಾಡಿದೆ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಾರ ನನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡಿದಿಲ್ಲ?

ರಂಗ- ಎಲ್ಲಿ ಲವ್ ತರ್ತಿ. ಮನಸಿನ ತುಂಬಾ ಬರೆ ನೋವೆ ತುಂಬೇತಿ.
ಮನುಷ್ಯ ನಾ ಕಂಡೀಪನ್ನಿಲ್ಲೇ ಲಿಲ್ಲಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಥೂ. ಸ್ವಲ್ಪರ ಕರುಣೆಲ್ಲ ನಿನಗ. ನನ್ನ ಜೀವನ ಹಾಳು
ಮಾಡಾಕ. ಬೀದಿ ನಾಯಿಗಳು ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದಿರೋದು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ್ರೂ. ನಿನ್ನ
ಕಲ್ಲು ಹೃದಯ ಕರಗುವಲ್ಲ. ಅತು ಬಿಡು ಒತ್ತಾಯದ ಪ್ರೀತಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ
ಕುತ್ತಾಗುತ್ತಂತ. ಸುಮ್ಮ ನನ್ನಾಸೆ ಸಲುವಾಗಿ ನಿನಗ್ಯಾಕ ನಿರಾಸೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು?
ನನ್ನ ಹಣಬರ್ದಾಗಿದ್ದು ವಾ ಉತ್ತೇನಿ. ಬರ್ತೀನಿ ರಂಗು.

ರಂಗ- ಹುಚ್ಚಿ ನಿಂದ್ರು. ನೀತಿವಂತ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಣ್ಣಾಗ ನೀರು ಹರಿಸು
ವಂತ ನೀಚ ನಾನಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಳಗ ನೀ ಗೆದ್ದಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕದ್ದಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಂದ್ರ ನೀನು...

ರಂಗ- ಲವ್ ಮಾಡಾಕ ರೆಡಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಖರೇನ ನೀ ಹೇಳೋದು?

ರಂಗ- ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಾಕ, ನನ್ನೇನು ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಪ್ರೇಮಿ ಅಂತ ತಿಳಿದಿ
ಯೇನು?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮತ್ತೆ, ಎಷ್ಟು ಹೆದರಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲ?

ರಂಗ- ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯ ಹೆದರಿಕೊಂತ, ಹೆದರಿಕೊಂತನ ಪ್ರಾರಂಭಾಗಬೇಕು, ಅಂದ್ರೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಿರುತ್ತೆ. ಅವಸ್ಯಕ ಬಿದ್ರೆ ಸಕ್ರಿಯೆ ತಿಂದು ಜಾಕುಡ್ಡೆಂಗಾಗುತ್ತೆ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಛೇ ಛೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮ ಸಪ್ಯಾಗಬಾರದು. ಸಾಯುತನ ಹುರುಪಿ ನ್ನಾಗ ಇರಬೇಕು.

ರಂಗ- ಎಪ್ಪತ್ತು ಕಳದ್ರೂ, ನೀ ಒಪ್ಪಿರಬೇಕು ಅಂತ ಗಂಡ್ನದಿನಿ.

ಪದ

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಕಟ್ ಜಂಗಲ್

(ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ- ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ, ಮಣ್ಣು ಸೇರುವ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರೂ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತಲೂ ಈ ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಮರೆತು ಮಣ್ಣು ಸೇರುವ ಹೆಣ್ಣಿವೇ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಮೇಲು ಅಂದಾಗ, ನಾನು ಬದುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನಿದೆ? ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಾನು ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾದರಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಬದುಕಿದರೂ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಲೆ ಇದೆಯೇ? ಬೆಲೆ ಇದ್ದರೂ, ಆ ಬದುಕಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ? ನೆಲೆ ಸಿಕ್ಕರೂ, ನನ್ನ ಶೀಲವನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರ ತಲೆ ತೆಗೆಯಲು ಸ್ನಾನದಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಲಿಯುಗದ ಒಬ್ಬ ನೀಚ ಪುರುಷರ ತಲೆಗಳು, ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಲೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂದಾಗ, ಇಂಥವರ ತಲೆ ತೆಗೆಯುವ ಹುಚ್ಚು ಸಾಹಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಲೇಸಲ್ಲವೆ?

(ನಗು) ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಉತ್ತರ ಕಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ, ನಾನೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

(ಹೋಗುವಾಗ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬರುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನಿಲ್ಲು ತಾಯಿ.

ವಿಶಾಲ— ನೀವು.....?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಯಾಕಮ್ಮ, ನನ್ನ ಗುರ್ತು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆ?

ವಿಶಾಲ— (ನೆನಪಾದವಳಂತೆ) ಅಂದು, ಆ ನೀಚರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬೀಳುವಾಗ.....

ಧರ್ಮಯ್ಯ— “ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ನರರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ವ ಮಾತನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದವನೂ ನಾನೆ. ನರರಾಕ್ಷಸಿಯಾಗಬೇಕಾದವ ಳಿಂದಲೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೇನೆನ್ನು ವ ಮಾತನ್ನು ಇಂದು ಕೇಳಿದವನೂ ನಾನೆ,

ವಿಶಾಲ— ಮನುಷ್ಯರನ್ನೇ ತಿಂದು ತೇಗುವ ರಾಕ್ಷಸರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ. ಅಂದಾಗ ನನ್ನಂತ ಅಬಲೆ ಹೆಣ್ಣು, ರಾಕ್ಷಸಿಯ ವೇಷ ಹಾಕುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ಆ ನಿಜವಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನೋಡಮ್ಮ, ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸತ್ಯದ ಹಾದಿ ಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೋಸದಿಂದಾದರೂ ಸಾಧಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ— ಧೈರ್ಯ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ? ಅದೂ ನನ್ನಂತ ಅಬಲೆ ಹೆಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ? (ನಗು) ಯಜಮಾನೆ, “ಪ್ರೇಮ” ಅನ್ನುವ ಕುರುಡಿಯನ್ನು “ಕಾಪಾ” ಅನ್ನುವ ಕಟುಕ, “ಬಲತ್ಕಾರ” ಅನ್ನುವ ನೀರಿಲ್ಲದ ಭಾವಿಗೆ ತಳ್ಳಿ, “ನೀನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿರು ಅಂತ, ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ, ಆ ಕುರುಡಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆಸರೆ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಆ ಕಟುಕನಿಗೆ ಬಂದರಲ್ಲವೆ? ಕುರು

ಡಿಗ್ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯ ಬರುವುದೇ? ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ನನ್ನಂತವಳ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕೆ. ಈ ಕಾಲವೇ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ, ಪಾಪ! ಆ ಕಟುಕನಸಣ್ಣ ತನವೇನೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಂಬಿದವರ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಂಜು ಸುರಿಸುವ ಕಾಲ ಯಜಮಾನೈ ಇದು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಹುಚ್ಚಮ್ಮಾ. ಕಾಲ, ತನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತೆ ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು ಕಾಲವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ದುಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಹೇಡಿಗಳು, ಸಮಾಜವನ್ನು ಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ನಾವೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಈ ಜಗದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕುರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಲವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುವವರಾಗಲಿ, ಸಮಾಜವನ್ನು ಜರಿಯುವವರಾಗಲಿ, ಜನರನ್ನು ಕುರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುವವರಾಗಲಿ ಅನ್ನು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಾಜಿ ಜೀವಿಗಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿವ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವ ಕಸವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ, ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದವರು ಕಾಲವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಬಾರದು. ಆ ಕಾಲದನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಜಯ ಗಳಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ— ನಿಮ್ಮಾತು ಕೇಳಿದೆ, ನನ್ನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕಥೆಯಾ...

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ವ್ಯಥೆಯನ್ನೇ ಹೇಳಿದುಕೊಂಡ ಸತ್ಯ ಕಥೆಯಮ್ಮ.

ವಿಶಾಲ— ಆ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಥೆಯ ಕಥೆ ಏನೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಬಹುದೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಕೇಳುವುದು ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ, ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಬುದ್ಧಿ. ಆದರೆ, ಆತ್ಮಪತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಣ್ಣು ಸೇರಲು ಹೊರಟಿರುವ ನಿನ್ನಂತೆ ನನ್ನ ಕಥೆ ಹೇಳಿದೆ, ಹೇಡಿಯ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದ ಕರ್ಮಗೇಡಿ ನಾನಾ ಗ್ತೀನಿ.

ವಿಶಾಲ— ಅಂದೆ...?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಛಲ ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟವನು, ಬಲವಿಲ್ಲದವನ ಸಹಾಯ

ಕೇಳಿದೆ, ಈಜಲು ಬಾರದ ಮೂರ್ಖರಿಬ್ಬರು ಜೂಜು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನದಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ವಿಶಾಲ- ನೀವೀಗ ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಯೋಚಿಸಲು ಖಂಡಿದ್ದೀರಾ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಯಾಚನೆಯಲ್ಲಮ್ಮಾ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಯಾವ ತಂದೆ ಮಗ ನಿನ್ನ ಶೀಲ ಕಳೆದು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದರೂ ಆ ಚಂಡಾಲರೆ ನನ್ನ ಮಗಳ ಮಾನ ಕಳೆದು ಸಾವಿಗೀಡು ಮಾಡಿದರು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ವಿರಪರಾಧಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳಿಗೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಮೈ ಕದ್ದ ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆ ಅರವಿಂದನೋದಿಗೆ.

ವಿಶಾಲ- ನಿಮ್ಮಾತು ನಿಜವೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ನಾನು ಸಾಧಿಸುವುದಾದರೂ ಏನಿಬೆ ತಾಯ್ತಿ? ನೋಡಮ್ಮ ನೀನು ಸಾಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದಿಯಾ. ಆದರೆ ಆ ನಿನ್ನ ಸಾವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕು. ಈ ಕಾಮುಕರು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೀಲ ಉಳಿಸುವ ಪುಣ್ಯ ಜೀವಿ ನೀನಾಗಬೇಕು. ಕಾರಣ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಈ ನೀಚರ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ, ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲು ತಾಯಿ.

ವಿಶಾಲ- ಅದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ, ನೀನೇ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡು ಏನೂ ಅರಿಯದ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳು ಈ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ನಾಶವಾಗುವುದು ನ್ಯಾಯವೆ? ಭೋಗಕ್ಕೋ ಸ್ಮರವಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿ, ತ್ಯಾಗದ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನಗಳನ್ನು ಮಲೇನ ಮಾಡುವ ಇಂಥಾ ಕಾಮಾಂಧರ ಕಾಲ ಕಸವಾಗುವುದು ಧರ್ಮವೆ? ಸಮಾಜ ದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಬಾಳು ಹಾಳಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳನ್ನು ದರೂ ಉಳಿಸೋಣವೇ ಇಲ್ಲಾ ನಾವೇ ಅಳಿಸಿ ಹಾಕೋಣವೆ? ಅಥವಾ ನಾವೇ ಹಾಳಾದವರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬಾಳನ್ನೇಕೆ ಬೆಳಗಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ನಾವೇ ಸತ್ತು ಮಣ್ಣು ಸೇರೋಣವೆ?

ವಿಶಾಲ— ಇಲ್ಲ ಯಜಮಾನೈ, ಇಲ್ಲ, ಮಣ್ಣು ಸೇರಬೇಕಾದವರು ನಾವಲ್ಲ, ಮಾನವಂತ ಹೆಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಜೆಲ್ಲಾಟವಾಡುವ ಆ ಕಾಮುಕ ಪಿಶಾಚಿಗಳು, (ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ) ಯಜಮಾನೈ, ಸಾಯುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಆ ನೀಚರ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಳಿ ಪಾಪಿಗಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ವೆಲಕ್ಕುರುಳಿಸಲು ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಚಂಡಿಯಾಗಲಿ, ಚಾಮುಂಡಿಯಾಗಲಿ? ಅಥವಾ ಆ ಭಂಡರಿಗೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಜಗಭಂಡಳಾಗಿ, ಅವರ ರುಂಡ ಮುಂಡಗಳನ್ನು ಚಂಡಾಡಲು ದುರ್ಗಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ದುರ್ಗಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೇ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೆಲ್ಲಿದೆಯಮ್ಮ? ಬೆಳಗಾದರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳು ಹರಿದು ಬಿಡಿಯಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಂಟುರೋಗದ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವ ಅವರನ್ನು ಜೀವದಿಂದಿರಲು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಇಡೀ ಹೆಣ್ಣು ಕುಲವೇ ನಿನ್ನಂತೆ ಸಾವಿನ ದವಡೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಬದುಕು ನಿರಸವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜೀವ ಕೊಸಲಿ ಹೊಡೆದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಆ ಪಾಪಿಗಳ ಋಷಿರನ್ನು ನಾಮಶೇಷ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. (ಆಡ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದು) ತಗೋಳಮ್ಮ ನೀನು ನೇರವಾಗಿ ವಿಳಾಸಕ್ಕೋಗು. ನಾನ್ವಿಡಿ ನಿಂದ ಬರಿಸಿ.

ವಿಶಾಲ— ಸರಿ ಯಜಮಾನೈ, (ಹೋಗುವಳು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಅಂತೂ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ಪದಿಂದ ಆ ನೀಚರ ನಾಶವಾಗುವ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿದಂತಾಯಿತು. (ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಓ, ಅರವಿಂದ ವನಜ ಈ ಕಡೆನ ಬರತ್ತಾಯಿದ್ದಾರೆ, ಬಲ್ಲ (ಪಾರೆಯಾಗುವನು)

(ಅರವಿಂದ—ವನಜ ಹಾಡುತ್ತ ಬರುವರು)

ವನಜ— ಅರವಿಂದ ನಮ್ಮಾವನವರು ಮುಂದಿನ ವಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದು ನನಗೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾ?

ಅರವಿಂದ— ನಿನಗೇನು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಾರ ಕಾಯ್ದೇಕಲ್ಲ, ಅಂತ ನನಗೆ ಸಂಕಟವಾಗ್ತಾಯಿದೆ,

ವನಜ- ವಾರ ಅನ್ನುವುದು ನಿವುಗಷ್ಟು ದೂರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ ಯೇನು?

ಅರವಿಂದ- ದೂರವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಾರವಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ನೋಡು, ಭಾಗ್ಯ ಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಯೋಗ್ಯರ ಹಾವಳಿ ಬಹಳ. ಕಾರಣ, ಬರುವ ಭಾಗ್ಯ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ ?

ವನಜ- ಭಾಗ್ಯ ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ...?

ಅರವಿಂದ- ನೀನು ಹುಚ್ಚಿ, ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಆ ಸಂಕೇತ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ವ್ಯರ್ಥ. ನೀ ಪ್ರಾಣದೇವತೆಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಕರೆದನೇ ಹೊರತು...

ವನಜ- ನೋಡಿ ಅರವಿಂದ್, ಪ್ರೀತಿಗೆ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ. ಅದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಾಣುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಪ್ರೀತಿಸಿದವನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಗೆ, ಹಾಲು ತುಂಬಿದೆಯೆಂದು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ಕಷ್ಟ ಸೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿದೆಯೋ, ಹಾಲಾ ಹಲವಿದೆಯೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಕುಡಿಯುವುದು, ಆ ಪ್ರಿಯತಮೆಯ ಮೂರ್ಖತವಲ್ಲ, ಅವಳ ಆದರ್ಶ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರತೀಕ.

(ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬರುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಆ ಪ್ರತೀಕ ಅತಿರೇಕವಾದಾಗ, ಆಪತ್ತುಗಳು ಮುತ್ತುವ ಸಂಭವ ಬಹಳವಮ್ಮ.

ವನಜ- ಎನ್ನೇಳ್ತಿದಿರಿ ಧರ್ಮಯ್ಯ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲಮ್ಮ. ನೀವೇಳಿದ ಆದರ್ಶ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ನಿರರ್ಶನ ಕೇಳಿದೆ. ಕೆಲ ಗಂಡಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥವಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ತಿಪ್ಪೆ ಕಸವಾಗಿರುವ ಕೆಲ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ನೆನಪಾಗಿ, ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟೆನಷ್ಟೆ.

ವನಜ- ನಿಮ್ಮ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನನ್ನ ಅರವಿಂದರು ಹೊಣೆಯಾಗುವ ದಿಲ್ಲ. ಆ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ.

ಅರವಿಂದ— ವನಜ, ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಸಾಚ ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ವಾಗುವತನಕ, ನಮ್ಮ ನೀತಿ ಅರಿವಾಗುವದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ ಧರ್ಮಯ್ಯ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನಾನು ವಯಸ್ಸು ಕಳೆದ್ರೂ, ನಿಮ್ಮನುಭವ ನನಗಾಗಿಲ್ಲ ಸಾಹೇಬ್ರೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಷ್ಟೆ. “ಬೆಳ್ಳಗಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಹಾಲೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಮೂರ್ಖ ಜನ ಬಹಳ ಇದ್ದಾರೆ, ಕಳ್ಳರ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರೀತಿಯ ತಿರುಳು ತಿಳಿಯದ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲ ತಮಗೇಳು ವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀವೇನಂತೀರಿ ?

ವನಜ— ಅವರೇನಂತಾರೆ? ಕಳ್ಳ ಸುಳ್ಳರ ಪ್ರೀತಿ ನಮ್ಮದಲ್ಲ ಅಂತಾ ರಷ್ಟೆ. (ನಗುತ್ತಾ) ಒಳ್ಳೆ ಧರ್ಮಯ್ಯ. ಅರವಿಂದ, ಇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇನೆ. ಆಗಿ ಹೋದ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅರವಿಂದ— ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಹಸುಗೂಸಿನಂತಾದ್ದು ಅಂತ ನನಗೂ ತ್ತಿದೆ ವನಜ ಸರಿ. ನೀ ಮುಂದಾಗು, ಸಧ್ಯ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಾವೂ ಬ್ರಿಟಿಷಿ.

ವನಜ— ಸರಿ ಬೇಗ ಬನ್ನಿ. (ಹೋಗುವಳು)

ಅರವಿಂದ— ಏನು ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಒಗಟಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಟ್ಟವ ನೆಂದು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಕದ್ದು ತಿಂದವರಿಗೆ ಯಾವ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ್ರೂ, ತನಗೇ ತೆಗಳಿದರೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾನಲ್ಲ, ಕದ್ದು ತಿಂದವರ ಕರ್ಮ.

ಅರವಿಂದ— ಹಾಗಾದರೆ, ಕದ್ದವನ ಸ್ಥಳವಿನ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಊರ್ತುಂಬಾ ಹಬ್ಬಿಸುವವನಿಗೆ, ಯಾವ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ಧರ್ಮವಾಗಬಹುದು, ಆ ಕದ್ದವನ ಪಾಲಿಗೆ?

(ಭೋಜರಾಜ ಬರುವನು)

ಭೋಜರಾಜ— ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷ ಪಡುವುದು ಲೇಸಲ್ಲವೆ ಡಾಕ್ಟೆ?

ಅರವಿಂದ- ಹಾಗಾದರೆ.... ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ತಪ್ಪೋ, ಒಪ್ಪೋ ಒಟ್ಟು ಮನ ಒಪ್ಪುವ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕರ್ತವ್ಯ ಮುಗಿಸಿದ್ದೆ ತೀರ್ತು ಏನಂತೀರಾ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಮಾತಾಡಿ ಕೆಡುವವರಿಗಿಂತ, ಕೆಟ್ಟು ವಶಾಶಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಬಹಳ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೆ ರೂ, ಕೊಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿಮಗಿರಬೇಕಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು, ನಿನ್ನಂಥ ಕ್ಷುಲ್ಲಕನಮುಂದೆ ವಿವರಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ಸಾರ್, ನಾವು ಇವನನ್ನು ಕ್ಷುಲ್ಲಕನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಇವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಲೋಭಿಗಳು ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹೌದೇನೋ ಧರ್ಮಯ್ಯೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಅಲ್ಲಾ ಅನ್ನುವ ಮೂರ್ಖತನ ನಾನ್ಯಾಕ ಮಾಡ್ಲಿ? ಲೋಭಿಯನ್ನುವ ಎರಡಕ್ಷರದ ಅರ್ಥವೇ ನೀವು. ನಿಮ್ಮಂತವರನ್ನು ಕಂಡೇ ಆ ಸರ್ವಜ್ಞನು. "ಉಣ್ಣದೊಡವೆಯ ಗಳಿಸಿ, ಮಣ್ಣೊಳಗೆ ಬೈತಿಟ್ಟು, ಚನ್ನಾಗಿ ನೆಲವ ಸಾರಿಸಿದವನ ಬಾಯೊಳಗೆ ಮಣ್ಣು ಕಾಣಿಯ್ಯಾ ಸರ್ವಜ್ಞ" ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸರ್ವಜ್ಞ ಹೇಳಿದನ್ನು ಬೊಗಳುವೆಯಾ ಭಿಕಾರಿ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಬೊಗಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹೀನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯೇ ಭೋಜರಾಜ, ನೀನು ಯಾರು? ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪವೇನೆಂಬುದರ ಅರಿವು ನಿನ್ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಮಗಳ ಶೀಲಗಡಿಸಿ, ಸಾವಿನ ದವಡೆಗೆ ನೂಕಿರುವ ನಿನ್ನ ಮುಖದ ಮರೆವು ಮಾತ್ರ ನನಗಾಗಿಲ್ಲ, ಆಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗಳ ಸಾಹಿಗ ಕಾರಣರಾದ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯದೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಯಾಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಗೊತ್ತೆ? ಅಡಗಿರುವ ವಿಷ ಜಂತು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಯಲಿಗೆ ಬರಲೆಂದು ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಪಾಪಿಗೆ ತಗುಲುವ ತಾಪವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾವ ಭೂಪನಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ— ಶಹಭಾಷ್ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಶಹಭಾಷ್. ಇದುವರೆಗೂ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಸರ್ಪದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ಮಲಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು, ಇಂದು ನೀನೇ ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತಾ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕುವವರ ಮುಂದೆ ತ್ಯಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವ ನಿನ್ನಂತ ಅರಸಿಕನಿಗೆ ನಾ ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ ಇದೆ. (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು. ಧರ್ಮಯ್ಯ ಚೀರಿ ನರಳುತ್ತ)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಿ, ಸತ್ಯದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಇಡುವ ಮೂರ್ಖನಾದೆಯಾ? (ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವನು)

ಭೋಜರಾಜ— ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾವೇ ಹೊರತು ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಪ್ರಯಾಣ ಸುಖಕರವಾಗಲಿ ಗುಡ್ ಬೈ.

ಅರವಿಂದ— ಅಂತೂ ಪ್ರಾಣ ಮಣ್ಣು ಸೇರತು.

ಭೋಜರಾಜ— ಇನ್ನೂ ಸೇರಿಲ್ಲ, ಅಪಾಯ ನಮಗೊದಗದಂತೆ ಉಪಾಯವಾಗಿ ನಾವೇ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಬನ್ನಿ ಹೇಳಿ. (ಹೋಗುವರು)

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

ರಂಗ— ಏನಾತ್ರಲಿ ದೇವರಂತಾ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಗತಿ? ಹಾಡಗಲೇ ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಂದಾರಲ್ಲ ಚಂಡಾಲು. ಇವರೇನವಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರಾ ಅಂತೀನಿ? ಈ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು ಸರಳ ಸಾಯುದಿಲ್ಲ, ಕೊಳತು, ಹುಳಬಿದ್ದು, ಗಬ್ಬು ನಾತಿಟ್ಟು ಸಾಯ್ತಾರೆ. ಪಾಪ, ವನಜವ್ಯುನ ಗೋಳಾಟ ನೋಡಬಾರದ್ರಿ, “ತಂದಿದ್ದಂಗಿದ್ದು, ತಬ್ಬಿ ಮಾಡಿ ಹೋಬ್ಬು” ಅಂತ ಹೆಣದ ಮ್ಯಾಲ ಬಿದ್ದು ಒಂದ್ಲ ಸವನ ಅತ್ತುಬಿಟ್ಟು, ಅವರ ಮ್ಯಾಲ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿನು ಇದ್ರವರು. ಅಂದಲ್ಲೇ ಮಿಲ್ಲಿನ ಮುಂದ ಧರ್ಮಯ್ಯನವ ಮೂರ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾರೆ.

(ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಅಪ್ಪ, ಮಗ ಈ ಕಡೆನೆ ಬರೆದಾರಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿ, ಬಲ್ಲಿ (ಮರೆಯಾಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ— ಡ್ಯಾಡಿ ಅವತ್ತು, ನಾ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ಸತ್ಯವಾಯ್ತಲ್ಲ? ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದೇ, ನಮ್ಮ ನಾಶಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಕಾಯ್ತಾಯಿದ್ದ ಅಂತ.

ಭೋಜರಾಜ— ಕರೆಕ್ಟ್ ಮೈ ಸರ್. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಭೂಪತಿ ಅವನನ್ನೇ ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಈ ಭೋಜರಾಜನಿಗಿದುರಾಗಿ ನಿಂತವರು ಬಹಳ ಕಾಲ ಈ ಭೂವಿಯ ಮೇಲೆ ಬದುಕಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವ್ಯಾ.

ವಿಕ್ರಂ— ಸತ್ತವನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಡಿ ಡ್ಯಾಡಿ. ಸದ್ಯ ಆ ವಕೀಲಂತೂ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿಲ್ ಬರೆಯಲು ಒಪ್ಪೊಂಡ. ಅದ್ರೆ ವನಜಾಳಿಂದ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡ ಖಾಲಿ ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬರಸುವಾಗ, ಆ ಅರದಂದನಿಗೂ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗ ಬರಸ್ತೀರೇನು?

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂದೆ? ಅರವಿಂದನಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗ?(ನಗು) ಅಯ್ಯೋ ಬೆಪ್ಪ, ನನ್ನ ಹಸಿವಿಗೇ ಸಾಲದ ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೂ ದಾನ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಯಲ್ಲವ್ಯಾ ಈ ಭೋಜರಾಜ. ಆಳುವುದಾದರೆ ಚಕ್ರ ವರ್ತಿಯಾಗಿ ಆಳುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು, ಸೂಪಾನಸ್ ಸಾಮಂತ ರಾಜನಾಗಿ ಆಳುವ ಹೇಡಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬೀಜ ಸಸಿಯಾಗಿ, ಮರವಾಗಿ, ಫಲ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರವಷ್ಟೆ ಆ ಅರವಿಂದ. ಅದು ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗುವುದೇ ಹೊರತು, ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬೇಡಿ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಂ— ಹಾಗಾದ್ರೆ ಅವರ ಮದುವೆ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಸಣವಾಗುತ್ತೆ ಅನ್ನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಹೌದು. ಅವರ ಅನಂದದ ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ, ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ರಾತ್ರಿಯಾಗಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತೆ. ಅಂದು ಅವರು ತಿನ್ನುವ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕುಡಿಯುವ ಹಾಲಿನ

ಲ್ಲಾಗಲಿ ವಿಷ ಬೆರಸಿ ಅವರ ಉಸಿರನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ, ಆ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ನಾನೇ ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ, ಇದು ರಸ್ತೆ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಾರು ನಡೆಸಿ, ಮೊದಲು ಅರವಿಂದ, ವನಜಾರ ಮದುವೆ. ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನಂದಿ ಹಾಡೋಣ. (ಹೋಗುವಾಗ ರಂಗ ಬರುವನು) ಲೇ ರಂಗ.

ರಂಗ- ಯಾಕ್ರಿ ಸಾಪೇಬ್ರ?

ವಿಕ್ರಂ- ನಾವಿಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿನೂ, ಎದೆ ಸೆಟಿಸಿ ನಮ್ಮಂದನೆ ಹೋಗಿಯೆಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕಲೆ ನಿನಗೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ಇವನಿಗೆ ಕೊಬ್ಬು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸೈತ ಸಿಕ್ಕಂಗ ಮಾತಾಡಿದಾನಿವನು ಅವತ್ತೆ ಇವನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತಿದ್ದು...

ರಂಗ- ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಂ- ರ್ಯಾಸ್ಕಲ್, ನಿನ್ನಂತವನ ಕೊಬ್ಬಿಳ್ಳಾಕೆ ಧೈರ್ಯಬೇಕೇನಲೆ?

ರಂಗ- ಧೈರ್ಯ ಅಷ್ಟು ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ತಡವಬೇಕಾದ್ರೆ ಹಣಬರ ಗಟ್ಟಿ ದ್ದವರ ತಡವಬೇಕು. ಕೊಬ್ಬಿಳ್ಳಾಕೆ ಬಂದವರ ಮಬ್ಬು ಬಿಡ್ನೋ ಭೂಪತಿ ರಂಗಿವನು.

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡಿದೇನಪಾ ವಿಕ್ರಂ, ಈ ಮಗನ ಪೊಗರೆಷ್ಟೆತಿ?

ವಿಕ್ರಂ- ಏನಲೇ ಬಡ್ಡಿ ಮಗನೆ ನಾವೊಡೊ ದುಡ್ಡು, ನಾವ್ವಾಕೊ ಅನ್ನ ತಿಂದು ಬದುಕೋ ನಾಯಿ ನೀನು. ನಮಗ್ಗೆ ಮರ್ಯಾದಿ ಕೊಡದಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಾ?

ರಂಗ- ಈ ಮಾತಿಗೆ ಈಗಲೇ ನಿಮ್ಮಪ್ಪಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೇನಿ ಬೇಕಾರ ಮನಿಗೆ ಹೋದಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯೊಳ್ಳಿ. ಆದ್ರೆ ನಂದೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್ ಸಾವ್ಯಾರ್ರೆ..., ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಕಸುವೈತಿ, ಕಸುಬೂ ಐತಿ. ದುಡ್ಡಿತು ಅನ್ನೋ ದಮ್ಮೈತಿ. ಅಡವ್ಯಾಗಿದ್ರೂ ಬದುಕ್ಕೇನಿ ಅನ್ನೋ ವಿಶ್ವಾಸೈತಿ. ಆದ್ರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಎಂಜಲಿಗೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆಕ್ಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರೋ ನಿಮ್ಮಂ

ತವರಿಗೆ ಬರಬಾರದ ಕೆಡುಗಾಲ ಬಂತಂದ್ರೆ ಏನನ್ನೇಳ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಫಜೀತಿನ, ತುತ್ತು ಕೂಗಿಗಾಗಿ ಕೋಳಿಗತೆ ತಿಪ್ಪಿ-ತಿಪ್ಪಿ ಕೆದರಿಕೊಂತ ತಿರುಗ್ಬೇಕಾಗುತ್ತ.

ವಿಕ್ರಂ- ಸ್ಯಾಂಡ್ರಲ್. ನಮ್ಮನ್ನ ಎಂಜಲಿಗೆ ಬಿದ್ದವರು ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕು ಬಂತೇನೋ ನಿನಗೆ (ಹೊಡೆಯಲು ಕೈ ಎತ್ತುವನು, ರಂಗ ಕೆ ಹಿಡಿದು)

ರಂಗ- ನನ್ನ ಹೊಡಿಯಾಕೆತ್ತಿದ ಈ ಕೈ ಕತ್ತರಿಸಿ. ನಾಯಿ-ಸರಿ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕ್ತಿದ್ದೆ. ಅದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪದ ತೂಕ ಎಷ್ಟು ಕೆ. ಜಿ. ಆಗೇತೋ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕೆ. ಜಿ. ಆಗೋದೈತೋ? ಇದನ್ನೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಆ ದೇವರು ನಿಮಗ ಎಷ್ಟು ಕೆ. ಜಿ. ಕೊಡಬೇಕಂತ ವಿಚಾರ ಇಟ್ಟಾನೋ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಲ್ಲ ಅದಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಸರಳ ಕೈಬಿಡ್ತೀನಿ ಏನು ನಿಮಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಆದ್ರೂ ಆ ಬೇವರಿಂದಾನೆ ಆಗ್ಲಿ.

ಫೋಜರಾಜ- ವಿಕ್ರಂ ಈ ಭಿಕಾರಿ ನನ್ನ ಮಗನ ಕೂಡ ಯಾಕೆ ಕೆಲ್ಸ ಕ ಬಾರದ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿಯಾ? ಇವನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡೋದು ನಾ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಬಾ ಹೋಗೋನು (ಹೋಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- ಲೇ ರಂಗ ಇವತ್ತಿಂದ ಬಹಳ ಹುಷಾರಿಯಿಂದಿರು ಮಗನ (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ಹೋಗಲೇ ನನಗೇನು ಹುಷಾರಿಂದ ಇರಾಕ್ಷೇಳ್ತೆ? ಆ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಹುಷಾರಿಂದ ಬದುಕೋಕಾದವರು ನೀವು.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಆ ದೇವರಿಗೂ ಲಂಚಕೊಟ್ಟು ಪಾಪದ ಹೊರೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳುಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಪತೋ ಭೂಪರದಾ(ವರು).

ರಂಗ- ಲಂಚಕೊಟ್ಟೂ, ಇವರ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾದ್ರೆ ಆ ದೇವರ ಚಟ್ಟು ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು ಧರ್ಮಯ್ಯನ್ನ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲೆ. ಈಗ ವಜ್ರಮುನಿ ಪ್ರಾಣಿ ಲಗಿಯೋ ವಿಚಾರ ನಡೆಸಾರ ಗೊತ್ತೆನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದ? ಹಂಗಾರ. ಈ ದುಷ್ಟರ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕಂಕಣಬದ್ಧಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ.

ರಂಗ- ಈ ಅವತಾರದ್ದು ದುಷ್ಟರನ್ನ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿಯೋ ? ನಿನಗ ಸ್ವಲ್ಪರ ಬುದ್ಧಿ ತೆನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕ ?

ರಂಗ- ಯಾಕಂತಿಯಲ್ಲ ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಮೋಹಿನಿ ಅವತಾರ್ಲಿದ್ದಾಗ. ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಅವನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡಾಕ ಹೋಗಿದ್ದ. ಇನ್ನೇ ನರಮನುಷ್ಯಾರು ಬಿಡ್ತಾರೇನು ? ಹರುಕು ಸೀರಿ ಉಟ್ಟು. ಮುರುಕು ರೊಟ್ಟಿ. ಬೇಡಾಕ್ಕಂದ ತಿರುಕಿನ ಸೈತ ರೇಪ್ ಮಾಡೋ ತಲೀ ಕೆಟ್ಟವರಿರ ಬೇಕಾದ್ರೆ, ಇನ್ನು ಸನ್ನಂತ ಟಿಪ್ ಟಾಪಿರೋ ಹುಡುಗಿನ ಹರೊಂಡು ತಿಂದ್ ಬಿಡ್ತಾರ. ಹುಟ್ಟಿ. ನಡಿ ಮರಿಗೆ. ದುಷ್ಟರನ್ನ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಾಕೋಗಿ, ನೀನ್ನ ನಿರ್ನಾಮಾದಿಯೋ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ ರಂಗು.

ರಂಗ- ಹಿಂಗಂದದ್ದು ಬಾಳ ಜನ ಮಣ್ಣಿಗೋದ್ರ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮಣ್ಣಿಗೋದ್ರೂ. ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯದ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರು ಅಜರಾಮರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ರಂಗ- ಲಿಲ್ಲಿ, ಸಧ್ಯ ನನ್ನೂಡ ಲವ್ ಮಾಡಿಯೋ ? ದುಷ್ಟರನ್ನ ಹುಡುಕ್ಕಾಡಿ ಮರ್ಡರ್ ಮಾಡಿಯೋ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಏನು ಲವ್ ಮಾಡ್ತಿ ಬಿಡ ನಿನ್ನ. ಮೊದಲಿನ ಹುರುಪ್ಪು ಬರುಪಲ್ವೇಗ.

ರಂಗ- ಕಟಿದಾರು ನಿನ್ನ. ಯಾವ ಸುದ್ದಿ-ಗದ್ದಿಲ್ಲದ್ದು ತಣ್ಣಗಿದ್ದವನಿಗೆ ಲವ್ವಿನ ಹವಾ ತುಂತಿ. ಹುರುಪೆಬ್ಬಿ. ಈಗ ನೀನು ಹೊನಾಗೇತಂದ್ರ ಯಾಕೇಳಾರ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ನಾ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಗಾಡಿ, ಆಫುಗ್ಡಂಗ ಛಾರ್ಜಿನ್ಯಾಗ ಉಳುದೈತನ್ನೋದು ಖಾತ್ರಿ ಆತು.

ರಂಗ- ಅಂದ್ರ ನೀ ಬಾಡಿ ಅನ್ನೋ ಗಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋ ಮೆಕ್ಕಾಸಿ

ಕ್ಕೇನು? ನೋಡು ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳೊಪ್ಪತ್ತು. ಕಚ್ಚಾ ರೋಡಿನಾಗೋಡ್ಡಿ ಕೊನಿಗೊಮ್ಮೆ ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತಿಸಿಳಿಸಿ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡ್ಕೊಂತಿಯೇನು?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬ್ಯಾಡ ಸುಮ್ಮ ಗಾಡಿ ಸವೆಸಿದ್ರೆ ನನಗ ಲಾಸಾಗುತ್ತೆ.

ರಂಗ- ಅಷ್ಟರ ತಿಳಿಕ್ಕೊಡಿಯಲ್ಲ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯ. ಅಂದಂಗ ಲಿಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರ್ತಿ ಈಗರ ನಿನ್ನ ಕಾಡೋದು ಬಿಟ್ಟಾನಿಲ್ಲೋ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಜೀವ ಬಿಟ್ಟೂ. ಅವನೇನು ಕಾಡೋದು ಬೆಡದಿಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಪಾಪ ಅವನದೂ ವಯಸ್ಸು ಹೆಂಗ ಬಿಡ್ತಾನೆ? ಅದಕೆ ಅವನೊಪ್ಪ ಜೀವನ್ಮುಗ ನೆನಪಿಟ್ಟಿರೋಕು ಅಂತ ಮದವಿನ ನಾವ ಮಾಡಿ ಬಿಡಾನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲದ ತರ್ತಿಯಾ?

ರಂಗ- ಕನಸಿನ್ನಾಗ ಸೈತ ಕಂಡಿರಬ್ಬದು ಅಂತ ಹೆಣ್ಣು ತರ್ತೀನಿ. ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ (ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ) ನೀ ಇಷ್ಟು ಮಾಡು ಮುಂದಿದು ನಾನೋಡ್ಕೊಂತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇಷ್ಟ ಹೌದಿಲ್ಲ? ಚಿಂತಿಬಿಡು. ಮರಿಗೆ ಸಂತು ನೋಡು.

ರಂಗ- ಬಂದ ನೋಡಲ್ಲಿ ಕೆಂಟಿ, ಶೆರೆ ಕುಡ್ಡವರಗ್ಗಿತಿ, ನಾನಿಲ್ಲೆ ಮಲಗಿ ರೈನಿ. ನಿನ್ನ ಕೆಲ್ಸ ಶುರು ಮಾಡಿಕೊ (ಮರೆಯಾಗುವನು)

(ಮೂರ್ತಿ ಬರುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹಾಯ್ ಲಿಲ್ಲಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಾಯ್ ಡಿಯರ್.

ಮೂರ್ತಿ ಆಂ! ಡಿಯರ್? (ಸುತ್ತು ನೋಡಿ) ಯಾರಿಗಂದಿ? ಇಲ್ಲಂತು ಆ ರಂಗಿಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀನದಿಯಲ್ಲ. ನಿನಗ ಅಂದಿದ್ದು ನನ್ನ ರಾಜಾ.

ಮೂರ್ತಿ- ನನಗೇನ ಕೆಡುಕಾಲನ ಬಂತಿದು. ಇಕಿ ಬಾಯಾಗ ಡಿಯರು, ರಾಜಾ ಅಂತ ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ, ನನ್ನ ಹೆಣ ಹೊರೊ ವಿಚಾರನ ಇರಬೇಕಿದು. ಮಿಸ್ ಲಿಲ್ಲಿ, ನನಗ ಮೈಯಾಗ ಆರಾಮಿಲ ದವಾಖಾನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಪ್ರಾಣಕಾಂತ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ- ಭಿಫೀ ಹೆಂಗಾದಿತು ? ನಿನ್ನ ಮಾತು ಸಂಬಿ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಒದಿಸ್ಕೊಂಡು ಸಾಯಿಸಿ ತಡಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಎಂಥಾ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರ.ವಿ ಪ್ರಿಯ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಪ್ರಿಯೆ ?? ದೂಡ್ಡ ಗೂಟಾಸ ಜಡಿತಾಳ ಕಾಣುತ್ತ ನನಗ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀನೇ ನನ್ನ ಜೀವ. ನಿನಗೆ ಒದಿಯುತ್ತೇನೆಯೇ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಬದಿತಿಯೋ. ಪ್ರಾಣ ತಗಿತಿಯೋ ? ಅದ್ದು ತಿಳಿದೆಂಗಾ ಗೇತೀಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ಯಾಡ್ಲೆ ಯಾಕಲೇ. ಬೇವಾಸಿ. ಐವಾಸ ಅನ್ನೋ ಶಬ್ದಗಳು ಬರಬೇಕಾದ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ. ಡಿಯರು. ರಾಜ. ಪ್ರಿಯ ಅನ್ನೋ ಶಬ್ದಗಳು ಬರದವಲ್ಲ. ಎನ್ನಮಾಚಾರ. ? ನನ್ನ ರಮಿಸಿ ಕರೊಂಡ್ಲೋಗಿ. ಮರ್ಡರ್ ಮಾಡೋ ವಿಚಾರೈತನು ನಿನಗ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದೇನಿಲ್ಲ. ನನಗ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸ್ಸಾಗೇತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಿನಗ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸ್ಸಾಗೇತ ? ಇದೇನಿದು. ಒಮ್ಮಿಗೆ ಪಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನನೇ ಬದ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂಗಾಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ. ಮುಂಗ್ಲಿ ಹಾವಿನೊಡ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡುತ್ತಂದ್ರ ಯಾರು ಸಂಬಾರ ? ಸಾಧ್ಯನ ಇಲ್ಲದು. ಇವಳುಳ ಎನ್ನ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡ್ಲಾಳ. ಲಿಲ್ಲಿ ಖರೆ ಹೇಳು. ಆ ರಂಗ್ಲಾ ನಿನಗ ಈ ಸಮೂಹಿ ನಾಟಕ ಮಾಡಂತ ದೇಳಿ ಕಳ್ಳಾಸ ಹೌದಿಲ್ಲ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಫೂ, ಆ ಚಂಡಾಲನ ಹೆಸರೆತ್ತಬ್ಯಾಡ ನನ್ಮಂದೆ. ನನಗವಸು ಮಾಡಿರೋ ಅನ್ಯಾಯ ನೆನಪೊಂದ್ರೆ. ನನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಾ ಉರಿತೈತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ರಂಗ್ಲಾ. ನಿನಗನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವಂಗ ನಾಟಕ ಮಾಡಿ, ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಗಿನಂತ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು, ಈಗ ಅದ್ಯಾವುದೋ ಹುಡುಗಿ ಕರೊಂಡು ದಿನಾ ಸುಡುಗಾಡಿಗೋಕ್ಕಾ ನ ಲವ್ ಮಾಡಾಕ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸುಡುಗಾಡಿಗೋಕ್ಕಾರ ? ಅಲ್ಲೇನು ಹೆಣ ಎಬ್ಬತಾರೆನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದಂತ. ಆ ಹುಡ್ಡಿನೆ ಇವ್ವಿಗೆ ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬರಾಕೇಳ್ತಾಳಂತ.

ಮೂರ್ತಿ- ಹೊಸದ್ದ ಕೇಳಿದಂಗಾತಿದು. ಸುಡುಗಾಡದಾಗ ಲವ್ ಮಾಡ್ತಾರಂದಿಂದ. ಅವರಾರ ರಾಕ್ಷಸ ವಂಶದವರಿಬ್ಬೇಕು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದಕ, ಆ ರಾಕ್ಷಸ ವಂಶದವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು. ಈ ಗಂಧರ್ವ ವಂಶದ ವನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡ್ಲೇಕನ್ನೊ ವನಸ್ಸಾಗೇತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವೂತ್ಕೇಳಿ ನನಗ ನಡುಗ ಬರಾಕ್ತೇತ್ತೇತಿ. ಮೊದಲ್ನು ನೀನು ಬಿರಿಕಿ ಹೆಣ್ಣಾದಿ. ಲವ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದು... (ಕೆನ್ನ ವುಟ್ಟಿ ಕೋಡು) ಬ್ಯಾಡ ಮರಾಯಳ ನಿನ್ನ ಸವವಾಸನ್ನ ಬ್ಯಾಡ ನನಗ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸರಿ ಬಿಡ್ಡುಂಗಾರ. ಆ ರಂಗೊಬ್ಬಾವ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ. ಈಗ ನೀನೂ ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಡಾಕ ತಯಾರಾಗಿದಿ ಅಂದಿಂದ. ನಾನ್ಯಾಕ ಬದುಕಿಲ್ಲಿ? ಇಲ್ಲೇ ಯಾವ್ವರ ಮರಕ್ಕ ಉರು ಹಾಕೊಂತಿನಿ. ಬರ್ತೀನಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿ. ನಾನೀಗ ಒಲ್ಲೆ ಅಂದ್ರ. ಸಾಯ್ತಿಯಾ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಈಗೊಂಟಿನಲ್ಲ ಸಾಯಾಕ.

ಮೂರ್ತಿ- ಖರೇನ. ನೀ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮೊದಲು ಹೂಂ ಅನ್ನು. ಆಮ್ಯಾಲ ನೋಡು. ಹೆಗ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಪ್ರೀತಿಸ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೂಂ ಅಂತೀನಿ. ಆದ್ರ ನೀ ನೆನಗ ಮೋಸ ಮಾಡಬಾರಾ ನೋಡು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಿನಗನುಮಾನಿದ್ರ ನಾಳೆನೆ ಮದಿವ್ಯಾಗಿ ಬಿಡನಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆಂ. ಈಗ ಪೂರಾ ಖಾತ್ರಾತು ನನಗ. ನೀ ಯೆಸ್ ಅಂದ್ರೆ ಇವತ್ತ್ತ ಕಟ್ಟೀನಿ ತಾಳಿಸ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗನ್ನೋ ನನ್ನ ಚಕೋರ.

-ಪದ-

(ಪದ ಮುಗಿದ ನಂತರ)

ಫೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ, ನೀನಂದೆಗೆ ನಾಳೆನೆ ಮದಿವಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಆದ್ರೆ ಮದಿವಿ ಎಲ್ಲಿಟ್ಟೋಳ್ತೀಯೆ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ.

ಫೂರ್ತಿ- ಆ? ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ್ಗೆ? -

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಆ ರಂಗನೂ ಹುಡುಗಿ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗ್ಗಂದಿ ರ್ತಾನೆ. ನಾವು ಮದುವಾಗಿದ್ದು, ಮೊದಲು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳ್ಬೇಕು. ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಬೇಕು.

ಫೂರ್ತಿ- ನಿನ್ನ ವಿಚಾರೇನೋ ಬರೊಬ್ಬರಿನ. ಆದ್ರೆ, ಸುಡುಗಾಡಿ ನ್ಯಾಗ ಮದಿವಾಗೋದಂದ್ರೆ, ನನಗ್ಯಾಕೋ ಸರಿ ಕಾಣಪಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನಾಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಯಿಲ್ಲೇನು?

ಫೂರ್ತಿ- ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಸುಡುಗಾಡಂದ್ರೂ ಸೈ. ಗಟಾರಂದ್ರೂ ಸೈ. ನಿನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ. ಆ ರಂಗ್ಯಾನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಗಂಡಂದ್ರೆ ನೀನೆ. ಹಂಗಾರ ನಾಳೆ ನೀನು...

ಫೂರ್ತಿ- ಮದುವೆಗನಾಗಿ. ತಾಳಿ ಸಮೇತ ಸುಡುಗಾಡಿಗ್ಗರ್ತೀನಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ, ಆ ರಂಗ್ಯಾನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರ್ದು, ನಿನ್ನ ಅಂಡಮಾನ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹನಿಮೂಸಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಕೊಕ್ಕೀನಿ. ಆದ್ರೆ, ನೀ ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನ ದೇವರು ನೀನು. ನಿನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡ್ತೀನಾ?

ಫೂರ್ತಿ- ನಾ ನಿನಗೇನೂ ದೇವರಾದೆ, ಆದ್ರೆ ನಾನು ದೆವ್ವಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮದಿವಾಗ್ಬೇಕಾತಲ್ಲ. ಅದು ಭಲೊನ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಜೋಡಿ ಖಾಯಂ ಜಂಟಿಯಾಗಿರಾಕ, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಿಂತ, ಭೂತ, ಪ್ರೇತಗಳ ಅಶೀರ್ವಾದವ್ವ ಸರಿ. ಹಂಗಾರ ನಾ ಬರಲ್ಲ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಈಗ್ಗೋಗು, ಮುರಿದೆ ನಾಳೆ...

ಫೂರ್ತಿ- ಸುಡುಗಾಡಿಗ್ಗರ್ತೀನಿ, ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ. ಆ ರಂಗ್ಯಾನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆನಿ (ಮೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೋಗು ಮಗನೆ ಯಾರ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆ ಅನ್ನೋದು ನಾಳೆ... (ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ, ಅಂತೂ ಲಿಲ್ಲಿ, ಆ ಮಗನ ಮುಂದೆ ಚೆಂದ ನಾಟಕ ಮಾಡಿದೆ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಒಟ್ಟವನ್ನ ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬರಾಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡೋನಿ ಮುಂದೆಂದು ಏನ್ನಾಡೋದು, ಬಿಡೋದು ನಿನಗ ಕೂಡಿದ್ದು.

ರಂಗ- ಅದರ ಚಿಂತೆ ಬಿಡು ಇವನ ಮದುವಿನ ಹೆಗ್ಗ ಮಾಡ್ತೀನಿ ನೋಡುವಂತಿ ನಡಿ.

(ಹೋಗುವರು)

ಹದಿಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಮಿಲ್ಲಿನ ಆನರಣ

(ವನಜ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್ಲಿನ ದ್ವಾರ ಬಾಗಿಲು ಅರ್ಧ ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಲಿನ ಹೆಸರು. ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದೆ. ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ವನಜ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಕಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ, ಭೋಜರಾಜ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ)

ಭೋಜರಾಜ- ವನಜ.... (ಸುಮ್ಮನಿರಲು) ವನಜಮ್ಮ.

ವನಜ- (ಎಚ್ಚಿತ್ತು, ಕಣ್ಣು ರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಬನ್ನಿ ಮಾವ.

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡಮ್ಮ ವನಜ, ಮುಗಿದು ಹೋದ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂಬರುವ ಬದುಕಿಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗಿ ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪಾಪದ ಕೂಡ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಅಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕೈಗಡ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇನಮ್ಮಾ? ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯನಿಗೂ, ಈ ಭೂಮಿಗೂ ಗುಣ ತೀರ್ತು, ಪ್ರಾಣ ಹೋಯ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಕಮ್ಮ ಇಷ್ಟು ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?

ವನಜ- ಅವರ ಸಾವು ಸಹಜವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾಷ್ಟು ವೇದನೆ ಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀಚರ ಗುಂಡಿಗೆ ಸಾಚಾ ಮನುಷ್ಯ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಂಕು ಕವಿದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಮಾವ, ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಧರ್ಮರಾಯನ ಗುಣದವರಲ್ಲವೆ? ಅವರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ಅನ್ಯಾಯವಮ್ಮ, ಮಹಾ ಅನ್ಯಾಯ. ಅವರಾರೀತಿ ಕೊಲೆಯಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಧರ್ಮವೇ ಸತ್ತು ಹೋಯ್ತಲ್ಲಾ. ಇನ್ನು ನಾವು ಬದುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಆರ್ಥವಿಲ್ಲಾಂತ. ನನ್ನಾತ್ಮ ನೊಂದು-ಬಿಂದು ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೇನು ಮಾಡೋದಮ್ಮ. ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಕೊಡ ತುಂಬೋವರೆಗೂ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಅನುಭವಿಸ್ತೇಬೇಕಲ್ಲ?

ವನಜ- ಆ ರೀತಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರಿರಬೇಕು ಮಾವ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಎಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆಯೆಮ್ಮ ? ಕಳವು ಮಾಡೋನು ಸುಳಿವು ಕೊಟ್ಟು ಕದಿತಾನೇನಮ್ಮ ? ಧರ್ಮಯ್ಯನ ಕೊಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಕೊಟ್ಟಿಗಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಸುವನ್ನು, ಕಾಡಿಂದ ಮಲಿ ಬಂದು ತಿಂದು ಹೋದಂತಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಆ ಹುಲಿ, ಬಹಳ ದಿನ ತನ್ನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಿಗದೆ ಹಸಿದಿರಬೇಕು. ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಊರಿಗೆ ಸುಗ್ಗಿ, ಹಸುವನ್ನು ತಿಂದಿರಬೇಕು. ಕಾರಣ, ಬಗೆ ಹರಿಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ತಲೆ ಮಿರ್ಚಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಮುಂದಿನ ಆಶಾ ಜೀವನದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ವನಜ- ದುಃಖ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆಶಾ ಜೀವನದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲು ಪುನಸ್ಸಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮಾವ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಗಂತ. ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರೋ ಮದುವೆನ ತಪ್ಪೋ ದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನಮ್ಮ ? ಈಗಾಗ್ಗೆ ವಿಕ್ರಂ, ಅರವಿಂದ ಕೂಡಿ. ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ಹಂಚಿ, ಮದುವೆ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ವನಜ— ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಮದುವೆ ಮುಂದೂಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ?

ಭೋಜರಾಜ— ಸಾಧ್ಯವೋ, ಅಸಾಧ್ಯವೋ ನೀನೇ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಮ್ಮ. ಮದುವೆ ದಿನ, ಮುಹೂರ್ತದ ವೇಳೆ ಎಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆಗಿದೆ. ದೂರದೂರುಗಳಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿತರಾದ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ ಅಂದಾಗ, ಆಗಿ ಹೋದ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ. ಮುಂದಾಗೋ ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸೋದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗೋದಿಲ್ಲವೇನಮ್ಮ ? ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕಮ್ಮ ಇಲ್ಲದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಯೋ ? ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಿತಚಿಂತಕನೇ ದೊರತು. ಮನನೋಯ್ಯೋ ಪಂಚಕನಲ್ಲಮ್ಮ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗುತ್ತೆ ನೀನೇನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಮ್ಮ.

ವನಜ— ಸರಿ ಮಾವ. ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ. ಆದರೆ, ನೀವು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀರಲ್ಲ ?

ಭೋಜರಾಜ— ಅದೇ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾಡ್ಬೋದಲ್ಲ ?

ವನಜ— ಹೌದು ಮಾವ.

ಭೋಜರಾಜ— ಆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಮ್ಮ. ನಿನ್ನಾಸೆ ಖಂಡಿತ ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಆದರೆ...

ವನಜ— ಆದರೇನು ?

ಭೋಜರಾಜ— ಮದುವೆ ನೋಡಿದ್ರೆ ಮೂರ್ಛಿಸ ಉಳಿದಿದೆ. ನೀನೇ ಇತ್ತಿಯಾ, ಆಸ್ತಿ ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗಾದ ನಂತರವೇ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಸಿ ಅಂತ. ಆದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ವೆಕೀಲ್ನು ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಬರೋದು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ತಡವಾಗುತ್ತಂತೆ. ಕಾರಣ ಏನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತಾನೆ ನನಗೆ ತೋಚ್ತಾಯಿಲ್ಲ.

ವನಜ— ಅದಕ್ಕಾಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತೀರಿ ? ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರ್ ತರಿಸಿ, ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ನಂತರ ವಕೀಲ್ನು ಬಂದ ಮೇಲೆ. ವಿಲ್ ಬರೆಸಿದ ರಾಯ್ತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಡೆಯರಾಗೋ ಅರವಿಂದರು, ನನಗೆ ತಾಳಿಕಟ್ಟೋ ದಿನವೇ ನನ್ನಾಸ್ತಿಗೂ ಒಡೆಯರಾದರೆನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಾದರೂ ನನ್ನ

ಮನಕ್ಕೆ ಉಳಿಯಬೇಕು. ನಾ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೂ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಂತಾಗಬೇಕು. ಅದೇ ನನ್ನ ಬಯಕೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಅಂತೂ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಬಗೆ ಹರಿಸಿದಿಯಮ್ಮ. ಒಟ್ಟು, ನಿನ್ನಾ ಸೆಗೆ ಆತಂಕವಾಗಬಾರದು ಅಷ್ಟೆ ಸರಿ. ನೀನು ಮನೆಗೆ ನಡಿಯಮ್ಮ. ನಾನು ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರ್ ತಗೊಂಡು ವಿಕ್ರಂ ಹಾಗೂ ಆರವಿಂದ ರನ್ನ ಕರೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವನು)

ವನಜ— ನಿಜಕ್ಕೂ ನಮ್ಮಾವ ಮನುಷ್ಯರೂ ಪಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ದೇವರು.

(ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ದೇವರಲ್ಲ, ದೆವ್ವ.

ವನಜ— ಯಾರ್ತೀನು?

ವಿಶಾಲ— ವಿಧಿ ಅನ್ನುವ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿರುವ ದುರ್ಭಾಗ್ಯಳು.

ವನಜ— ಇಷ್ಟಹುದು ಆದರೆ ದೇವರಂತಾ ನಮ್ಮಾವನಿಗೆ ದೆವ್ವ ಅನ್ನಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ವಿಶಾಲ— ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ದೇವರು ಅಂದೆಯಲ್ಲ, ಅದೇ ಕಾರಣ ನೋಡಮ್ಮಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಕೆಟ್ಟ ತನ ಮಾಡೋರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಮಾನವಿಯತೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಾಯ್ತುಂಬ ತಂಗಿ ಅಂತ ಕರೆದು ಮನದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಶೀಲ ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರ ಇದ್ದವರಲ್ಲಿ ಮಾನವಿಯತೆ ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಹೆಣವಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ.

ವನಜ— ಅಂದ್ರೆ ?

ವಿಶಾಲ— ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಇಂಥಾ ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲಿ, ಆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನ ಕದ್ದು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ತೋರುವ ಮಮತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಂಥ ಕಾಮ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ದೆವ್ವ ಅನ್ನದೆ ದೇವರು ಅನುವುದು ನಮ್ಮ ಮೂರ್ಖತನದ ಪರಮಾವಧಿ ಮೀರಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ವನಜ- ನೀನೇನು ತಲೆಕೆಟ್ಟವಳೋ, ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವಳೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರುವ ಮಾಟಗಾತಿಯೋ? ದೇವರು ಕಲ್ಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕರಣೆಯುಳ್ಳವನೆನ್ನುವ ಸಂಬಿಕೆ ನನ್ನದಾಗಿರುವಾಗ, ಆ ನನ್ನ ಸಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ನೀನೇನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವೆಯೋ ನನಗರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ- ತಪ್ಪು ತಿಳಿಬೇಡ ತಾಯಿ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳೋಣಿ. ನಾನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಲಿನ ಮಾಡುವುದಲ್ಲಮ್ಮ. ಹೆಣ್ಣು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹುಣ್ಣಾಗಿರುವ ವಿಷಘಾತಕ ಸೈತಾನರ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವುದು.

ವನಜ- ಅಂದರೆ?

ವಿಶಾಲ- (ದುಃಖ) ಮದುವೆ ಹೊಂದರದಲ್ಲಿ ಮಧುಮಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದ ನನ್ನನ್ನು ಮನಬಂದಂತೆ ಭೋಗಿಸಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವವರ ರಕ್ತದೋಕುಳಿಯಾಡುವುದು. ನನ್ನಂತೆ ನೀನೂ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲವೆ? ಶೀಲ ಕಳೆದು ಕೊಂಡವಳ ಬದುಕು ಒಡೆದ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ವುದರ ಅರಿವು ನಿನಗಿಲ್ಲವೆ? ಇದ್ದರೆ ನೀನೇ ಹೇಳಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿನವನ್ನು ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿಸಿದವರನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸಲೇ ಅಥವಾ ಕಣ್ಣು ಕಿತ್ತು ಕುರುಡರನ್ನಾಗಿಸಲೆ?

ವನಜ- ಅಂಥವರನ್ನಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟತನ ಕ್ಯಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವರು ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಾದರೂ ತಮ್ಮ ಚಿಟಿ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಡಿದು ನಾಯಿ ನರಿಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಚಲ್ಲಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ- ಒಪ್ಪಿದೆ ತಂಗಿ... ನಿನ್ನ ಕಟು ಸತ್ಯವನ್ನು. ಕೇವಲ ನನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ನಿನಗಿಷ್ಟು ರೋಷ ಉಕ್ಕಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಆ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿರುವ ನನಗಿನ್ನಷ್ಟು ಅಕ್ರೋಶ ಕುದಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು.

ವನಜ- ಆ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನವಾಡಿದ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳು ಯಾರಮ್ಮ?

(ವಕೀಲ ಬರುವನು)

ವಕೀಲ- ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಮೂವರಮ್ಮ.

ವನಜ- ವಕೀಲೆ, ನೀವು...?

ವಕೀಲ- ಹೌದಮ್ಮ ನಾನೆ. ನಾನೀಗಾಗ್ಗೆ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿರುವುದಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮಾವನವರು ತಿಳಿಸಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ?

ವನಜ- ಹೌದು. ಅದರೆ...

ವಕೀಲ- ನಾನು ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯವೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಾವ ಭೋಜರಾಜರ ಕಾರಸ್ಥಾನವಮ್ಮ.

ವನಜ- ಏನು ಕಾರಸ್ಥಾನವೇ?

ವಕೀಲ- ಹೌದಮ್ಮ. ಹೌದು. ಯಾರನ್ನು ನೀನು ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವೆಯೋ ಅಪರಾರೂ ಖಂಡಿತ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವರಲ್ಲಮ್ಮ ದೆವ್ವಗಳು. ಈಗ ನಿನ್ನ ದುರು ನಂತಿರುವ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ನೇರ ಪರಿಚಯ ನನಗಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ ಇವಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಧರ್ಮಯ್ಯನವರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ವನಜ- ಹಾಗಾದರೆ ಇವಳು ಹೇಳಿದಂತೆ...

ವಕೀಲ- ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡವಳಮ್ಮ. ಅದು ಒಬ್ಬರಿಂದಲ್ಲ ಮೂವರಿಂದ. ಅಪರಾರೂ ಗೊತ್ತೇನಮ್ಮ? ನಂಬರ್ ಒನ್ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಭ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ವಿಕ್ರಂ, ನಂಬರ್ ಟು ನಿನ್ನ ಮೆದುಳಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನೇ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಭೋಜರಾಜ, ನಂಬರ್ ಥ್ರೀ ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ, ತನಗೆ ದಕ್ಕುವ ಸಂಪತ್ತಿನಾಶೆಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಡದ ಹೆಬ್ಬಾವಿ ನಂತಿರುವ ಡಾ|| ಅರವಿಂದ.

ವನಜ- ಸಾರ್ ನೀವ್ವೇಳ್ತೀರೋದು...?

ವಕೀಲ- ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ ಪ್ರೇತವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಕಪಟ ಹಿತೈಷಿಗಳು. ಚಟದ ಪ್ರಿಯಕರನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ತಪ್ಪು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿ ದಾರೆ. ನೀನು ಕೇಯಿಂದ

ಖಾಲಿ ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರಿಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಂತರ ನನ್ನಿಂದ ವಿಲ್ ಬರ ಸುವ ವಿಚಾರದಿಂದ ಹಣದಾಸೆ ತೋರಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವನಂತೆ ನಾಟಕ ಮಾಡಿ. ಈಗ ನಿನ್ನೆದುರು ಸತ್ಯ ಬಿಚ್ಚಿಡಲು ಓಡಿ ಬಂದೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ನಾನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಪರವು ಸ್ನೇಹಿತನಮ್ಮ.

ವನಜ- ವಕೀಲೈ, ವಕೀಲೈ, ನನಗಿದನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಆಗ್ತಾಯಿಲ್ಲ.

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ಸಂಬ್ಲೆ ಬೇಕವ್ವಾ. ಸಂಬ್ಲೆ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದ್ದು ಈ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ನಿಮಗೆ ಮಣ್ಣು, ಮಣ್ಣು ತಿಳಿಸುತ್ತವಾ.

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ...!

ರಂಗ- ಹೌದವ್ವ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಾಗಿನ ಆಳುವಾಗಲೂ ಬಾಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಮಾತುಗಳು ಬರವಲ್ಲ ಅಂತ ದಯ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ್ ಬೇಸ್ರ ಮಾಡೋ ಬ್ಯಾಡ್ರಿ, ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಿಮ್ಮಾವನವರು ಮಾಡಿದ್ದ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಮರುಗಿದ್ದೆ. ಆದ್ರಿವತ್ತೂ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳ್ಬೇಕಾಗೇತಿ ವನಜವ್ವ. ನೀವು ತಂದೆ ಅಂತ ನಂಬಿರೋ ಭೋಜರಾಜರಾಗ್ಲಿ. ಸಾಧು ಹಸು ಅಂತ ತಿಳಿದಿರೋ ವಿಕ್ರಂರಾಗ್ಲಿ. ನೀವು ಪ್ರೇಮಿಸಿರೋ ಅರವಿಂದ ರಾಗ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕುಲ್ದಾಗ ಹುಟ್ಟಿಬಾರ್ಡ್ತವಾ. ಹುಟ್ಟಿ, ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಗೇ ಕಳಂಕ ಹಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಾರ. ಇವರು ಮಾಡ್ತಿರೋ ಅನ್ಯಾಯ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ, ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು.

ವಕೀಲ- ಈ ನೀಚರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ್ಣುಗಳ ಶೀಲ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಗಿದೆ.

ರಂಗ- ಅದೆಷ್ಟೋ ಹಣ್ಣುಗಳು ಕೆರೆ, ಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದ್ದವೆ.

ವಕೀಲ- ಇದೇ ನಿಮ್ಮಾವ ಭೋಜರಾಜ. ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿನ ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡಾಕೊಂಡಿದ್ದ.

ರಂಗ- ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವ್ವಾ, ದೇವರಂತ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ ಜಂಡಾಲೂ ಇವರೇ ಕಣವ್ವ, ಇವರ. (ವನಜ ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬೀಳುವಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಯಿಯಿಂದ ಅವಳತ್ತ ಹೋಗುವಾಗ ತೆರೆ)

ಹದಿಸಾಲ್ಕನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಭೋಜರಾಜನಿಗೆ, ವಕೀಲ ಎದುರಾಗುವನು)

ವಕೀಲ- ನಾಶವಾಯ್ತು ಭೋಜರಾಜರೆ, ಸರ್ವನಾಶವಾಯ್ತು.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕೆ, ಏನಾಯ್ತು?

ವಕೀಲ- ವನಜ ನಿಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು.

ಭೋಜರಾಜ- ಏನು, ವನಜ ನಿಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ?... ಅಂದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡೇ ಬಿಟ್ಟಿ?

ವಕೀಲ- ನೋಡೋದೇನು. ಮಾತೂ ಆಡ್ನಿದ್ದು.

ಭೋಜರಾಜ- ವಕೀಲೆ, ವಕೀಲೆ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದೇನು? ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೇನು? ನೀವೀಗಾಗ್ಗೆ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈಗ ನೀವಿಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ಅನಾಹುತ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನೀವ್ಯಾಕೆ ಹೊರಗ ಬರಾಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?

ವಕೀಲ- ನಾನ್ಯಾಕೆ ಹೊರಗಡೆ ಬರಲಿ? ಮನಿ ಒಳಗ್ಗೆ ಕುಂತಿದ್ದೆ. ವನಜ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಾಕಿನ ಕರೊಂಡು, ಒಮ್ಮಿಗೆ ಒಳಗ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟು. ಬಂದ ವಳ್ಳು ಯಾಕೆ, ವಕೀಲೆ, ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ವೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು.

ಭೋಜರಾಜ- ನೀವೇನೇಳಿದ್ರು?

ವಕೀಲ- ಹೊರಟಿದ್ದೆ, ಅದ್ರೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ತೀರಿಕೊಂಡ ಕಾರಣ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ತಡೆ ಹಿಡಿದೀಕಾಯ್ತು ಅಂದೆ. ಅದಕ್ಕವಳು ಹಾಗಾಗಿದ್ದೇ ಒಳ್ಳೆದಾಯ್ತು ಅನ್ನಬೇಕೆ?

ಭೋಜರಾಜ— ಅಂದ್ರೆ, ಆಸ್ತಿನ ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಲ್ ಬರಿಯೋ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದೇನು?

ವಕೀಲ— ವಿಲ್ ಬರಿಯೋ ವಿಚಾರವೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದು. ಆದ್ರೆ ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗಲ್ಲ, ತನ್ನ ಗೆಳತಿ ಹೆಸರಿಗೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನೇಳುತ್ತಾಯಿದೀರಿ ನೀವು?

ವಕೀಲ— ಇರೋ ವಿಷಯಾನೆ ಹೇಳಿದೀನಿ. ಅಲ್ಲವ್ಯಾ ಇವಳಾರು? ಆಸ್ತಿನ ಇವಳೆಷ್ಟರಿಗೆ ಬರೋದಕ್ಕೆ ಕಾರಣನು? ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕಪ್ಪಳು, ಆ ವಿಷಯ ಏನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೆಜಾರ್ಸ್‌ಗೆ ಬಂದಿರೋಳು. ನನ್ನಾಸ್ತಿನ ಇಷ್ಟು ಬಂದವರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಹೀಗಾಗಿ, ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ ನಾನವಳ ಗೆಳತಿ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಲ್ ಬರಬಿಟ್ಟೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂದ್ರಿ... ವಿಲ್ ಬರೋ ಬಿಟ್ಟಾ? ನೀವ್ವೇಳೋ ರೋಡು

ವಕೀಲ— ನಮ್ಮಪ್ಪನಾಣೆ ಸತ್ಯ.

ಭೋಜರಾಜ— ಥತ್ ಮೂರ್ಖ ವಕೀಲ. ವಿಲ್ ಬರೆದು ಹುಗಿಸಿ, ಆ ವಿಷಯ ನನಗ ತಿಳಿಸಿ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಿಚ್ಚು ಹಚ್ಚಲಾ ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ? ವಕೀಲ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನದೇನೋ ಕೈವಾಡವಿದೆ. ಆದರಿಷ್ಟೆ, ನಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ನೋಡಿದ ನಂತರ, ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಬೇಕಾದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಯಾರೇ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿರಲಿ, ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಹೀರದಿದ್ದೆ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮಗನೇ ಆಲ್ಲ. ನೆನಪಿಟ್ಟೋ ವಕೀಲ, ನೆನಪಿಟ್ಟೋ (ಹೋಗುವನು)

ವಕೀಲ— ನನಗೇನು ನೆನಪಿಟ್ಟೋ ಅಂತಿಯೋ ಅವಿವೇಕಿ. ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ದುರಾಗಿ, ಅನ್ಯಾಯ ಹೋರಾಡಿ ಗೆಲ್ಲೋದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಮಾತು ನೀ ನೆನಪಿಟ್ಟೋ. (ಹೋಗುವನು)

ಹದಿನೈದನೆಯ ದೃಶ್ಯ
ಸುಡುಗಾಡು ನೀನಿನ ಪರದೆ

(ಮೂರ್ತಿ ಮದುಮಗನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬರುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಎಲ್ಲಿಗ್ಗಂತ್ರಿ, ನನ್ನ ಮದಿವಿ ಫಜೀತಿ? ಕೈ ತಪ್ಪಿದ ಹೆಣ್ಣು, ಮತ್ತೆ ದಕ್ಕನ್ನೋ ಸಂತೋಷ ಬಂದು ಕಡಿಗಾದ್ರೆ, ಮದಿವಿ ಮುಹೂರ್ತ ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗೋ ಹೊತ್ತು ಬಂತಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಸಂಕಟ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ. ಆಗ್ಲಿ ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ್ಲಿ ಆಗ್ಲಿ. ಒಟ್ಟು ಆ ಲಿಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಅಕಿ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆನಿ ತೀರುತ್ತೆ. ಹೌದು, ಇಕೇನು ಇನ್ನು ಬರ್ರಿಲ್ಲಲ್ಲ? ಕೈ ಕೊಟ್ಟೇನು ಮತ್ತೆ? ಯಾಕಂದ್ರೆ ಬಲು ಬೆರಿಕೆ ಹೆಣ್ಣುದು. (ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಯಾರೋ ಯಜಮಾನಾ, ಈ ಕಡೆನೆ ಬರ್ರಿದಾರಲ್ಲ? ನನ್ನ ಮದಿವ್ಯಾಗೋ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ್ವರ ಹೆಣ ತರಾಕ್ಕತ್ತಾರೇನಂತೀನಿ? (ಯಜಮಾನನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು) ನಮಸ್ಕಾರಿ, ಯಜಮಾನೈ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾರದು? (ನೋಡಿ) ಮದುಮಗನ ವೇಷದಾಗ ಬಂದಿದಿಯಂದ್ರೆ, ಆ ಹುಡುಗ್ಗೋಳಿವ ಹುಡುಗ ನೀನ ಇರಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಹಸರು ಮೂರ್ತೇನಪಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೌದು ಅಂದಂಗ ನೀವ್ಯಾರು? ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಹಸರು ಸೈತ ಹೇಳ್ತೀರಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಎಂಥಾ ಹುಚ್ಚದಿಯೋ ನೀನು. ನನ್ನ ಕೈಯಾಗಿರೋ ಸಾಮಾನು ನೋಡಿದ್ರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನಾ ಯಾರು ಅಂತ.

ಮೂರ್ತಿ- ಗೊತ್ತಾತೇಳಿ, ಶವ ಇನ್ನೂ ದೂರೈತೇಳಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಶವ ? ಯಾವ ಶವ ? ಯಾರ ಶವ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಸಧ್ಯ ನೀವ್ಯಾರ ಶವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಮ್ಮ, ನನ್ನ ಯಾರಂತ ತಿಳಿದಿ ನೀನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಸಮಾಧಿ ಮ್ಯಾಲ ಕುಂಕು, ಪೂತ್ರೆ ಹೇಳೋ ಸ್ವಾಮ್ಯಾ ರಲ್ಲ ನೀವು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಪ್ಪು ಸಂದಲ್ಲವ್ಯಾ, ಆ ಹುಡುಗಿ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೀನಲ್ಲ ನನ್ನ ತಪ್ಪು. ನೋಡಬಾ ನನ್ನ ಬೆಸರು ಗೋವಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀ ಅಂತ. ಸದ್ಯ ನಿನ್ನ ಮದಿವಿ ಮಾಡಾಕ ಬಂದೀನಪ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ ಲಿಲ್ಲಿ ಕಳಸ್ಯಾಳೇನ್ರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಂ. ಈಗ ತಿಳಿದಂಗಾತ ನೋಡು ನನಗ. ಆ ಹುಡುಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ರ ಬಂದು ಹಿಂಗ ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ ಮದಿವಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಿವಿ. ದಯಮಾಡಿ ನೀವು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮದಿವಿ ಮಾಡಿ. ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡ್ಲೇಕು ಅಂದ್ಲೂ. ಮದಿವಿ ಜಗಾ ಕೇಳೇ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ. ಕೂಸಿಗೆ ಅಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸ್ಲೇಳಿ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಳೇನಪಾ.

ಮೂರ್ತಿ- ದಯಮಾಡಿ ಕ್ಷಮಾ ಮಾಡ್ಡಿ. ನಾ ಬ್ಯಾರಿಸ್ ತೀದಿನ್ರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ. ಈ ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ ನಿಂತೀನಲ್ಲ ದಿಕ್ಕು ತಿಳಿದಂಗಾಂತಿ ನನಗ. ಅಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಗಳ ಓಂದಕ್ಕಾವರ ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಯಾವೇನ್ರಿ? ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಾನ್ವ ಮೊದಲಿನವನಾಗಬಾರ್ದಂತ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ರಗಡಾಗ್ನಾವ ನೀ ಹಿಂತಿ ಬಿಡು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹವಿತ್ರವಾದ ಜಗ ದುತೊಂದದಿಲ್ಲೇನಪಾ. ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೀ ಹಾಕೋ ತಾಳಿ ಗಂಟು. ಬ್ರಹ್ಮ ಗಂಟಾಗುತ್ತ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಿವಿಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟವ್ಯಾ ಲವಾತ್ಮಕ ತಡ. ಎಲ್ಲವಾಳ ಕುರಿ ಲಿಲ್ಲಿನ ಸಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟೇ ಬಿಡ್ತೀನಿ ತಾಳಿನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿ ತಮ್ಮ ನಾನಕಿನ ಇಲ್ಲೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಾಗ ಕುಂದುನ್ರಿ ಬಂದೀನಿ. ಸದ್ಯ ಕಣ್ಣೊಂಡ್ಬಂದು ಮದಿವಿನೂ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಆದ್ರೆ. ನಾನು ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಂಗ. ಹಿಂಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಮದಿವಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅವಕ್ಕೆ ನೀನು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಬಾರದು.

ಮೂರ್ತಿ- ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ ನಿಂತೀನಿ, ಸುಡುಗಾಡು ಸಂಪ್ರದಾಯದಾಗ ಮದಿವಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ನಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚೊಂಡು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ. ಬುದಲಕೀನ

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅತ್ತಂಗಾರ ಸಭೆ ಕರೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂತೂ ನನ್ನ ಮದಿವಿ ಗಟ್ಟಾದಂಗಾತು. ಅದೂ ಲಿಲ್ಲಿ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ. ಆ ರಂಗಾಸ ಮುಂದೆ ಮೀಸಿ ಮರಿ ಮಾಡಿ ನಿಂತಾಗ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ರಂಗನನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತ)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬಾ ತಂಗಿ ಬಾ. ಈಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ನಾಚಿಕೊಂಡ್ರೆ ಹೆಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಹಾಯ್ ಲಿಲ್ಲಿ...

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಂ...ಅ... ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಸಂಪ್ರದಾಯ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೋಕೂ ಇತ್ತೆ ದೂತಾಡಿ ಸುಪಾರ್ಸು. ನೋಡ್ಬಾರ್ಸು ತಿಳಿತಿಲ್ಲ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೌದ್ದು. ತಾಳಿ ತರಿಲ್ಲಿ

ಲಿಲ್ಲಿ- ಕೊಡ್ತೀನಿ ಯಾಕವನರ ಮಾಡ್ತಿ? (ಹೂಪಿನ ಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಾ) ಮದ್ದು ಹಾರ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬ ಹಾಕ್ರಿ. (ಇಬ್ಬರು ಹಾರ ಬದಲಾಯಿಸುವರು) ತಾಳಿ ಹಿಡ್ಬಿ ತಮ್ಮ (ಕೊಟ್ಟು) ನಾ ಮಂತ್ರ ಅಂತೀನಿ. ನೀನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಕು.

ಮೂರ್ತಿ- ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸಂಪ್ರದಾಯ-ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆರು. ದೌಡು ಮಂತ್ರ ಅಕ್ರಿ. ಕಣ್ಣು. ಕಿವಿ ಎಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಾರ ಶುರು ಮಾಡ್ಲಾ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿರಲ್ಲ. ತಡ ಆದ್ರೆ. ನಾನ್ನ ಶುರು ಮಾಡ್ತೀನಿ ಮಂತ್ರ ಅನ್ನಾಕ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬ್ಯಾಡ ನಾನಂತೀನಿ (ಮಂತ್ರ ಅನ್ನುವಳು, ಮೂರ್ತಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವನು) ಅದ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ತಾಳಿ ಜೆಂದ ಕಟ್ಟಿ. ಸರ್ವಿಸ್ ಬಾಳಾಗಿರೋಕು.

ಮೂರ್ತಿ- ಅದ್ರೆ. ಒಂದೆ ದಾರನ್ನೂ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೋಕೂ ತಿಳಿದೀನಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಲ್ಲ. ಮದವಿ ಮನಿ ಬಾಳಡ್ಡಾ ಡಿಡಿ ಅಂದೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆಹು, ನಮಗ ಆಲರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಜಗಾ ಬಿಡ್ಡಿ. ಲಿಲ್ಲಿ ಯಾ:ಮಾನರ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳು. (ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವರು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ವರ್ಷ ತುಂಬೋದ್ರಾಗ ಅವಳಿ-ಜವಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಜೀವ ಕೊಡ್ಡಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾ...?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದ್ರ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದಾಗ...

ಮೂರ್ತಿ- ಸ್ವಾಪ್. ಸಿಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅವಧಿ ಮುಗಿತು. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಗುತ್ತ. ನೀವು ಮನಿಗೆ ನಡಿರಿ. ಆಮ್ನಾಲ ಬಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಡ್ಡಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗ ಮಾಡು ಯಾರು ಬ್ಯಾಡಂತಾರ. (ರಂಗನಿಗೆ) ರಂಗಿ ನಾ ನಡಿಶೇನವಾ? (ರಂಗ ತಲೆಯಾಡಿಸುವನು) ಹುಡುಗಿ ಬಾಳ ನಾಯಿತ್ತ. ನಾ ನಡಿಶೇ. ನಿನ್ನ ರಸ ನ್ನಿವೇಶ ಪ್ರಾಣಂಭ ಮಾಡಿಕೊ. (ಹೋಗುವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ ಕೊನಿಗೂ ನೀ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ಡಿ ಆರಲ್ಲ. ನಾನೇ ಪುಣ್ಯ ದಂತ. ನಡ್ಡು ಈ ಮನಕು ತೆಗೆದು ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಖಿ ತೋರ್ಪ್ಪ. ಸಟ್ಟು ಮುತ್ತಾ ಕೊಡ್ಡಿ. ಅದ್ವ ಮತ್ತಿನಾಗ ಹನಿಮೂಗೆ ಹೋಗೂಂತ.

ರಂಗ- (ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು) ಪೋಡ್ಡಂಗಾರ ನನ್ನ ಮುಸುಡಿಸ. ಕೊಮು ನಿನ್ನ ಮುತ್ತನ್ನ.

ಮೂರ್ತಿ- ರಂಗ್ಯ...ನೀನ್ವ...? (ಓಡಿಹೋಗುವಾಗ ಹಿಡಿದು)

ರಂಗ- ಎಲ್ಲಿಗ್ನೋಗುವೆ ಪ್ರಾಣಕಾಂತ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಕೈ ನಿಡಲೆ ರಂಗ, ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂಗೊಕ್ಕಿನಿ.

ರಂಗ- ಇದೇನು ಪತಿವೇವಾ ? ಈಗ ತಾನೆ ಭೂತ. ಪ್ರೇತಗಳ ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಗಿ ತಾಳಿಕಟ್ಟಿ. ಈಗೊಮ್ಮಿಗೆ ಹೋಗ್ನಿ ಅಂತಿರಲ್ಲ ? ಯಾಕೆ ನನ್ನ ರೂಪ ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆ ? ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಹನಿಮೂಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ ?

ಮೂರ್ತಿ— (ಬಾಯಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡು) ನಿನಗೂ ಹನಿಮೂಸು ?
ಬ್ಯಾಡಲೆಯಪ್ಪಾ, ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು.

ರಂಗ— ಹಾಗಂದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಿಯ ? ನಾವಿಬ್ಬೂ ಹನಿಮೂಸಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಬೇಕು, ಗಂಡು ಮಗನ್ನ ಹಡೆದು, ನಿಮ್ಮ ವಂಶಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿಸಬೇಕು.

ಮೂರ್ತಿ— ಪ್ರೀತರಿ, ಪಾಂಡುರಂಗಾ, ಕೇಳಲಾರೆ... ಕೇಳಲಾರೆ.

ರಂಗ— ಪತಿವೇದ, ವಿರಹ ವೇದನೆ ನಾ.ತಾಳಲಾರೆ... ತಾಳಲಾರೆ.

ಮೂರ್ತಿ— ನಾನು... ಮುಖ ತೋರಿಸಲಾರೆ... ತೋರಿಸಲಾರೆ.
(ಕೊಸರಿಕೊಂಡು ಓಡುವನು)

ರಂಗ— ಪತಿವೇದ... ಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ... ನಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆ ತಡಿ
ಪ್ರಿಯ. (ಹಿಂಬಾಲಿಸುವನು)

ಹದಿನಾರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಮಿಲ್ಲಿನ ಅವರಣ

(ವಿಶಾಲ, ವನಜಾ, ವಕೀಲ ಇರುವರು)

ವಕೀಲ— ನೋಡಮ್ಮಾ ವನಜ ಬಹಳ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಆ ಮೂವರ
ಅಂತರಾತ್ಮದ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಯಲು ಪ ಯತ್ನ ಪಡೆ. ದುಡುಕಬೇಡ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ನಾನು ಪ್ರೋಲೀಸರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೀನಿ. ನೀನು ಅಷ್ಟೆ ವಿಶಾಲಮ್ಮ.
ಅದರಿಂದ ಪಂಚಿತಳಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು, ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಾಹುತ ಮಾಡಬೇಡ. ಅವ
ರನ್ನು ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೋಣ. ಓಕ್ಷೆ ನಂತರ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲಿ.

ವಿಶಾಲ— ವಕೀಲೈ, ಸದ್ಯೆ ನಾನು ಮನುಷ್ಯಳಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ
ಕರ್ತವ್ಯ ಮರೆಯದ್ದಾದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ (ಒಳಗೊಡುಗುವಳು)

ವಕೀಲ— ವನಜಮ್ಮ, ಇವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ರೆ, ನನಗೇಕೋ ಭಯ
ವಾಗಿದೆ. ನೀ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಷಾರಿಯಿಂದಿರಮ್ಮ. ನಾ ತಕ್ಷಣ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನಿ.

ವನಜ— ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿ ಮಿತದಲ್ಲಿಲ್ಲ ವಕೀಲೈ, ಅದೇನು ಮಾಡಿರೋ
ನೀವೇ ಮಾಡ್ಡಿ.

ವಕೀಲ- ನೀನೇನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡವು. ಆ ಮೂರ್ತಿ ಹಿಂಭಾಗ ದಲ್ಲಿ ಟೇಪ್‌ರಿಕಾರ್ಡರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಅದೇ ಆಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿರವು ಬರ್ರಿಣಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಭೋಜರಾಜ- ವನಜಾ...

ವನಜ- ಬರಬೇಕು ಮಾಡುವವರು. ಯಾಕೆ. ಬಹಳ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿರಲಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಇಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆದಿರುವ ನಿನ್ನ ಮುದ್ದೆ ಶಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿ.

ವನಜ- ನಿನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆದಿಲ್ಲ ಮಾಡುವ. ನಿನ್ನ ಜೀವದ ಗೆಳತಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಇದು ತ್ಯಾಗವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ದುಷ್ಟತನ ಅಂತಾ. ನಿನ್ನ ಜೀವದ ಗೆಳತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವಳ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ. ಅವಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಯೋದರಲ್ಲೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಕೊರತೆ ಯಾಗದಂತೆ ಸೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಇಡೀ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತ್ಯಾಗವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದಳಿಗೊಪ್ಪಿಸಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ದುಡುಕು ಬುದ್ಧಿಯ ಅತಿರೇಕತನ.

ವನಜ- ಆ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಿದರೆ. ನಿನ್ನ ದುರ್ಭಾವ. ಆದರಷ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಿಂತ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೋ ಬೇಕಾಯ್ತು.

ಭೋಜರಾಜ- ಒಸದವಳ ಅಂಥಾ ಸಮಸ್ಯೆ?

ವನಜ- ಯಾರೋ ನೀಚನೊಬ್ಬ ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ನಂಬಿಸಿ, ಮೈಕದ್ದು, ಈಗ ಕೈಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ಗೆಳತಿ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು, ಮೋಹಿಸಿದ್ದು ಮೋಜಿಗೇ ಹೊರತು. ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂದನಂತೆ ಆ ಮಂಚಕ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ನನಗೆ ಸಿಗುವ ಭಾಗ್ಯ

ವೇನು? ಬಯಸಿದೆಯೆ ಬುಗಾರ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೊಕ್ಕಿಲು ದಾಟಿ ಬರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಬಡಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನಂತೆ. ಅವಾಗ, ಅವನ ಅಂತಸ್ತು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರಬೇಕು ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಮಾವ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲವೆ ಹೇಳುವುದು.

ವಸಜ- ಅಂತವರು, ನಮ್ಮಂತವರಿಗೆ ಕಾಣುವುದೂ ಕಷ್ಟ ಮಾವ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಅವರ ಅಂತಸ್ತು ಕುಬೇರನ ಪ್ರತಿರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ. ತಿರುದು ತಿನ್ನುವ ತಿರುಕನಿಂತಲೂ ಕೀಳಾಗಿದೆಯೋ ಅನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ತಕ್ಷಣ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ರೂ, ಆ ನೀಚ ಯಾವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೋ, ಆ ಕೊರತೆ ನೀಗಿದವಳೆಂದು ಅರಿತು, ಮತ್ತವಳಿಗೆ ಹಿಡಿಯಲಿ ಎಂದು ನಾನೀ ಕಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರೋ, ತಪ್ಪು ಅಂತೀರೋ?

ಭೋಜರಾಜ- ತಪ್ಪೋ, ಒಪ್ಪೋ ಒಟ್ಟು ನೀನು ತಿಪ್ಪೆಯ ಪಾಲಾಗುವುದೆಂದು ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವವನು ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಆದಂತಿ ಯಾಗುವೆನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಬಯಸಿದರೆ ಸಿಗುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವಿಯೇನು?

ವಸಜ- ಸಿಗಲಿ, ಬಿಡಲಿ. ನನಗಂತೂ ನೋವಿಲ್ಲ. ಜೀವದ ಗೆಳತಿಯ ಬಾಳು ಬಂಗಾರವಾಯ್ತೆನ್ನುವ ಸಂತೋಷವಾದ್ರೂ ಆಗುತ್ತೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಚೆಂಕಿ ಬಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ನಮ್ಮ ಬದುಕು, ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರುವಿಯೇನು?

ವಸಜ- ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾಕ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಲಿ? ನೀವು ನನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿ ಬದುಕುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡವಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ನನ್ನನ್ನು, ನನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕೆ. ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ನೀವು ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಜೀವಿಗಳು. ಮೇಲಾಗಿ ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತು ಗಂಡಸರು. ನಿಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳೇ ಹೊರತು, ಬಾಂಧವ್ಯ, ಸುಬಾಧ್ಯಗಳ ನೆಪದಲ್ಲಿ, ಕಂಡರೆ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿಸುವ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲ ಅವಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾಕ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಲಿ? ಇನ್ನು

ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಂತೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದ್ರೆ ಅರವಿಂದರು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗ್ಗಾರೆ. ಅಲ್ಲವೆ ಅರವಿಂದ?

ಅರವಿಂದ— ಈ ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚುತನದ ಮಾತಿಗೆ ನಗಬೇಕೋ. ಅಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಿಪುಣನ ಹತ್ತಿರ ದಾನ ಕೇಳಿದಂತಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ವನಜ— ಆದರೆ, ನೀವೇನು ಜಿಪುಣರಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಅರವಿಂದ— ಜಿಪುಣನಲ್ಲ, ಅವನಿಗಿಂತ ನಿಪುಣ, ಜಿಪುಣ. ಪೈಸಕ್ಕೆ ಪೈಸಾ ಸೇರಿ ಗಂಟು ಮಾಡಾನೆ, ನಿಪುಣ. ಕೂಡಿಟ್ಟ ಗಂಟನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆ ನಾನಾದ್ರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ಅಂದ ಚಂದ ನೋಡಿಯಿಲ್ಲ, ನಿನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಧನಕನಕಗಳ ಅಸೆಯಿಂದ.

ವನಜ— ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ. ಪ್ರೇಮ. ಆದರ್ಶ ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು?

ಅರವಿಂದ— ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ನಿಜವೆ! ಆದರೆ, ಮರಣ ಪರ್ಯಂತರ ಅಲ್ಲ, ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುವತನಕ ಇದುವರೆಗೂ ನಿನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನುವ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು. ನನ್ನ ಮೆದುಳನ್ನುವ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ದೂರ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನಾಸ್ತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸೂತ್ತಾಯಿತೋ ಅವಾಗಲೇ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಲಾಗಿ ತನ್ನ ಆರ್ಷಣೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಕವಲೊಡೆಯಲು ನನ್ನ ಮೆದುಳಿಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಸದ್ಯ ನನ್ನ ಮೆದುಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದು ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ ನನಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ವನಜ— ಅರ್ಥವಾಯ್ತು ಡಾಕ್ಟೆ, ನಿಮ್ಮ ಒಳಗುಟ್ಟಿಗೆ ಮರ್ವೆ ಅದರಂತೆ ನನ್ನಂತರಾತ್ಮದ ಗುಟ್ಟೊಂದು ನಿಮಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಲ್ಲ?

ಅರವಿಂದ— ಏನದು ನಿನ್ನ ಗುಟ್ಟು?

ವನಜ— ಅಂ... ಅ..., ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದ್ಲು, ನಿಮ್ಮ ನೀಚ

ಗುಣಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನೀವಾಗೇ ನನಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ವಿ|| ಭೋಜರಾಜ...

ಭೋಜರಾಜ- ವನಜ ಏನಿದು?

ವನಜ- ಯಾವುದು?

ಭೋಜರಾಜ- ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಭೋಜರಾಜ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

ವನಜ- ನೀನು ಭೋಜರಾಜನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ತ್ಯಾಗರಾಜನೆ? ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಒಳಮುಖದ ಪರಿಚಯವಿರಲಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾವನಾದರೂ ತಂದೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಘ್ರಮುಖ ಕಂಡ ನಂತರ ತಂದೆಯಾದರೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಯೇ ಹೋಗಿತು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯಾಗಲಾರೆ. ನೀವು ಮನುಷ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ಪಶುಗಳು. ಹೆಂಡತಿಯಾರು? ತಾಯಿಯಾರು? ಹುಡುಗಿಯಾರು ಇವರಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಯಾರೊಡನೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಭಾರತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶಿಲವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡವರೇ.... ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾಮುಕರಲ್ಲ. ತಾಯಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಾಯಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ತೆಯುಂಡರು ನೀವು.

ವಿಕ್ರಂ- ಏನಂದೇ.....?

ಭೋಜರಾಜ- ವಿಕ್ರಂ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತ್ರಾಸು ತಗೊಂತಿಯಾ? ಪಾಪ, ಬಹಳ ದಿನದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಗುಣ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ ಯೆಂಬಾಗ. ಆನಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಕ ತಪ್ಪಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದವರಾದ ನಾವು ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ತಗೋಬಾರ್ಡ್. ನಮಗವಳು ತಂದೆ ಅಂದ್ರೇನು? ಹಂದಿ ಅಂದ್ರೇನು? ನಾವಂತೂ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಗಾಂಧಿಗಳಾಗೇ ಇರೋವಿ. ಅಂದ ಹಾಗೆ, ವನಜಾ ದೇವಿ..., ಈ ಆಸ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ, ಆ ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿ ಎಲ್ಲಿವಾಳೆ ಹೇಳಿಯೇನಮ್ಮ?

(ವಿಶಾಲ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ನಾನಿಲ್ಲೆ ಇದ್ದೇನೆ ಭೋಜರಾಜ.

ಭೋಜರಾಜ— ಯಾರು, ವಿಶಾಲ...?

ವನಜ— ಹೌದು ವಿಶಾಲ. ನನ್ನ ಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಇವಳಿಗೇ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರುವುದು ಯಾಕೋತ್ತೇನು? ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ, ಇವಳ ಶೀಲ ಹಂಚಿ ತಿಂದಿರುವ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುರುಪುಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಆಸ್ತಿ ದಕ್ಕುವುದೆಂದರೆ, ಒಂದು ಪೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆಗೂ ತಾಳ ಕಟ್ಟಲು ಸಿದ್ಧರಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣದವರಲ್ಲವೆ ನೀವು?

ಭೋಜರಾಜ— ವೆರಿಗುಡ್ ಚೆನ್ನಾಗರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿ ನಮ್ಮ ಗುಣಗಳನ್ನು. ಈ ಮೊದಲು ಆಸ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಇವಳನ್ನು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಭೋಜನದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡೆವು. ವೇಶಿಯೆಂದು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದವು ಆದರೆ ಸದ್ಯೆ ಆಸ್ತಿಯ ಬಡತಿಯಾಗಿರುವ ಇವಳಿಗೆ ನಮಗೆ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ಸದ್ಯೆ ಅವಳೊಪ್ಪಿದೆ, ಸಾಕು. ಭಾರತದ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ದೊರೆಯದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ವಂತೆ ಮೂರು ತಾಳಿಗಳು ಅವಳ ಕೊರಳಿಗೇರಲು ಸಿದ್ಧ ಕಾರಣ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವಳ ವಿಚಾರವೇನಿದೆ ಕೇಳು, ನಾವು ಕಟ್ಟುವ ಮೂರು ತಾಳಿಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಕೊರಳು ನೀಡುತ್ತಾಳೊ ಅಥವಾ...

ಅರವಿಂದ— ಹೊಸ ಇತಿಹಾಸ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಒಬ್ಬರಿಂದ ಎರಡರಂತೆ ಆರು ತಾಳಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾಳೋ?

ವನಜ— ಛೇ... (ವನಜ ಹೋಗುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ಭಲೇ ಗಂಡಸರೇ ಭಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿರುವ ಭೂದೇವಿ ಕೂಡ ಹೆವ್ಗೆ ಪಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ದಯಾಳು ಮಾತು ಕೇಳಿ. ಒಂದೇ ತಾಳಿಯು ಬಾಗ.ಕಾ.ಗಿ. ಹೆಣ್ಣಿ. ಹೆಣ್ಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಆರು ತಾಳಿಗಳ ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆದು ಬಂದಿರುವ ಪುಣ್ಯವಂತೆ ನಾನೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ...

ವಿಕ್ರಂ- ಆದರೆ...?

ವಿಶಾಲ- ಆರು ತಾಳಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನೀವು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರೂ, ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅದರಿಸುವ ನನ್ನ ಮನಸೂಪ್ಪು ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ...

ಅರವಿಂದ- ಕಾರಣ...?

ವಿಶಾಲ- ನನ್ನ ಮೈ ಕದ್ದಿರುವ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬ್ಬರು ನನಗೆ ಪತಿಯಾಗಬಹುದು. ಯಾರು ನನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವರೋ ಅವರೇ ನನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಒಡೆಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಚಾರಿಸಿ. ಯಾರು ನನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವರೋ ಹೇಳಿ.

ಅರವಿಂದ- ಯಾರೇಕೆ? ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅದೆಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗ ನಾನು. ಅಂದಾಗ, ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಕ್ಕು ನನಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ಹಕ್ಕು? ಯಾವೋ ನಿನ್ನ ಹಕ್ಕು? ನೀನಿವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿರಬಹುದು, ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದ್ರೂ, ಮುಗಿದ ಕಥೆ, ಕಾಣದ ಕೃತ್ಯ. ನಾನಿವಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೀವೇ ಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದಾಗ ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಕ್ಕು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರೋದು.

ವಿಕ್ರಂ- ನೆವ್ವರ್, ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವವನು ನಾನು.

ಅರವಿಂದ- ನೀನಲ್ಲ, ನಾನು.

ವಿಕ್ರಂ- ಬೇಡ ಅರವಿಂದ, ಸುಮ್ಮನೆ ಹಟ ಮಾಡಬೇಡ.

ಅರವಿಂದ- ನೀನೂ ಅಷ್ಟೆ. ಇವಳಾಸೆ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲೆಂದ ತೂಲಗು ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ...

ವಿಕ್ರಂ- ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ? ಏನೋ ಮಾಡ್ತಿಯಾ?

ಅರವಿಂದ- (ಬಿಸ್ತೂಲು ತೆಗೆಯುತ್ತ) ಏನ್ನಾಡ್ತೀನಿ?... ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆತಿನಿ. (ಭೋಜರಾಜ ಅರವಿಂದನಿಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು. ಚೀರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಾ) ಭೋಜರಾಜ, ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನನ್ನೂ... (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ, ಭೋಜರಾಜ ಮತ್ತೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು, ಅರವಿಂದ ಸಾಯುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- ಫೆಟಾಸ್ಪಿಕ್ ಡ್ಯಾಡಿ ಫೆಟಾಸ್ಪಿಕ್. ಇವನ್ನ ಕೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ, ಇನ್ನಿ ವಳ ಕೊರಳಿಗೆ ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು.

ವಿಶಾಲ- ಸ್ವಾರಿ ವಿಕ್ರಂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ವಿಕ್ರಂ- ಕಾರಣ?

ವಿಶಾಲ- ತಂದೆ, ಮಗ ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಮೈ ಕದ್ದಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಾಗ ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬರ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದು. ಮಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಇವರು ಮಾಡಿದರೂ. ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಜವಾದ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಇವರನ್ನು ತಂದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗಿ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಕಾರಣ?

ವಿಕ್ರಂ- ಕಾರಣ ?

ವಿಶಾಲ- ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು... (ನಗುವಳು)

ವಿಕ್ರಂ- ಏನು ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ

ಭೋಜರಾಜ- ಆಗಿನ ಅವಳಿಗೆ ಕೇಳುವದು ವ್ಯರ್ಥ. ಸಧ್ಯ ನಾನು ಮಾಡ್ತೀನಿ ಇತ್ಯರ್ಥ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ ಇವಳೇನೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅಂದ್ರೆ...

ಭೋಜರಾಜ- ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಸಾಯ್ಬೇಕು, ಅಂತಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೇ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವಂತಾದ್ದೇನಿದೆ. ನನ್ನ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್ ಮಗನೇ?

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ ಏನೇಳುತ್ತಾಯಿದೀರಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಇದ್ದ ವಿಷಯಾನೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗನಲ್ಲ ನನ್ನಿಬ್ಬ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ತಂದು ಸಾಕಿದ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್ ಮಗ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಂದ್ರೆ,

ಭೋಜರಾಜ- ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟು ತಾಳೂ ಸತ್ತಳು, ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವನ್ನೂ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಆಗ ನಾನು ದುಃಖ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಾಲೋಚನೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ. ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗಾಗಲೀ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗಾಗಲೀ ಜನ್ಮವಿತ್ತಾಗ ನನಗೆ ಮಗಳಾಗಲೀ, ಮಗನಾಗಲೀ ಇದ್ದರಲ್ಲವೆ. ಸಂಬಂಧದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಲಪಚಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಡಾಕ್ಟಿಗೆ ಹಣದಾಸೆ ತೋರಿಸಿ, ಸತ್ತ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟ ಸತ್ತ ಶಿಶುವಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದೆ. ಆ ಶಿಶುವೇ ನೀನು

ವಿಕ್ರಂ- ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗನಲ್ಲವೆ? ನಾನು ಪರದೇಶಿಯೇ?

ಡ್ಯಾಡಿ, ಇದುವರೆಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿಸಲು ಹಿಡ್ಡಿರಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಕೂಸಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ನೀವೇ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧ ಮಾತ್ರ ಕಡಿದು ಹಾಕಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೇನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹುಚ್ಚಪ್ಪಾ, ಈ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ನಾ ಪಟ್ಟಿರುವ ಕಷ್ಟ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಈಗವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೊಪ್ಪಿ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಸರಿಗೆ ಬರೆಯುವಂತಾಗಿದ್ದರೆ, ಖಂಡಿತ ನಾನೀ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೀಗ ಸಂದರ್ಭವೇ ಹಾಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲೊಬ್ಬರು ಇಲ್ಲವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಇವಳು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಕಾರಣ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಗಂಡಿಡವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ.....

ಭೋಜರಾಜ- ಆಯ್ ಆಮ್ ಸೊ ಸ್ವಾರಿ ಮೈ ಡೂಪ್ಲಿಕೇಟ್ ಸನ್. (ಗುರಿ)

ವಿಕ್ರಂ- ಬೇಡ ಡ್ಯಾಡಿ. ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸ್ಬೇಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸಾಯಿಸದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ನೆ ಇಲ್ಲ. ದೇವರು ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆದು ಮಾಡ್ಲಿ (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- (ಚೀರಿ) ಎಂತಾ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ ಡ್ಯಾಡಿ, ಎಂತಾ ಕೆಲ್ಸ... ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ... (ಚಿದ್ಧು ಸಾಯುವನು)

ವಿಶಾಲ- ಶಹಭಾಷ್ ಭೋಜರಾಜ...ಶಹಭಾಷ್, ಮೆಟ್ಟಿದೆ ನಿನ್ನ ದಿಟ್ಟತನವನ್ನು.

ಭೋಜರಾಜ- ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಮಾತಿರಲಿ, ನಿನ್ನಿಚ್ಚೆಯ ಗಂಡನಾಗಲು ನಾನೀಗ ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಳು ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ?

ವಿಶಾಲ- ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ ಯಾಕೆ? ಇಲ್ಲ, ಈಗಲೇ ಈ ಸತ್ತುರುವ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಪ್ರತಿಮೆಯೆದುರೆ ಆಗುವುದು...

ಭೋಜರಾಜ- (ನಗು) ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮದುವೆ.

ವಿಶಾಲ- ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಮನುಷ್ಯ ಯಾತ್ರೆ, (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- (ನರಳುತ್ತಾ) ಮೋಡಿಯ ಮಾತಾಡಿ. ನನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಕುತ್ತು ತಂದೆಯಾ ಮೋಸಗಾರ್ತಿ.

ವಿಶಾಲ- ನಾನು ಮೋಸಗಾರ್ತಿಯಲ್ಲ, ಭಲಗಾರ್ತಿ. ನಾ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನೆರವೇರಿತು. ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು, ನನ್ನ ಭಲ ತೀರಿತು. ಸ್ತ್ರೀಕುಲಕ್ಕೆ ಬಲ ಬಂದಿತು (ನಗುವಾಗ, ಭೋಜರಾಜ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿ, ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವನು) ಅಮ್ಮಾ...

(ವನಜ, ವಕೀಲ, ಪೋಲಿಸರು, ರಂಗ, ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವರು)

ವನಜ- ವಿಶಾಲಕ್ಕೆ, ಇದೇನು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೆ ?

ವಕೀಲ- ವಿಶಾಲಮ್ಮ, ದುಡಿಕೆ ಅನಾಹುತ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುವಿ ಯಲ್ಲಮ್ಮ

ವಿಶಾಲ- ನಾನೆಲ್ಲ ಸರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ವಕೀಲೆ... ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು... (ಸಾಯುವಳು)

-ಹಿನ್ನೆಲೆ-

ಶುಭಂ

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನದ ಹೊಸ ನಾಟಕಗಳು

ಪ್ರೇಮ ಸಂಜರ" ಬ್ಯಾತ ನಾಟಕಕಾರ ವೀರಣ್ಣ

ಹೊಸಮನಿ ವಿರಚಿತ

ಅಮರ ವೀರ

"ನಾನ್ಯಾನ್ಯ... ನನ್ನ ಹಡೆದವರು" ಬ್ಯಾತಿಯ
ಕೆ. ಎಸ್. ಮಹದೇವಯ್ಯ ವಿರಚಿತ ಹೊಸ
ನಾಟಕ

ಹೂವಾಗಿ ನಕ್ಕಿತು

ಹಾವಾಗಿ ಕಚಿತು

ಅರ್ಥಾತ್

ಇದು ಹಿಂಗ್ಯಾಕಾತು ?

ಯಾಕ ಹಿಂಗಾತು

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

- 1) ಸತ್ಯ ಎಲ್ಲಿದೆ ಕೈಯತ್ತಿ ಹೇಳಿ
- 2) ರೈತ ನಗಲಿಲ್ಲ ಸರಕಾರ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ
- 3) ಸೇಡು ಬಾಳಿಗೊಂದು ಕೇಡು
- 4) ಹುಚ್ಚರಿರುವರು ತಂಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ

ಬೆಲೆ:

15-00

ಇವನ ಮಗ ವಿಕ್ರಂ ಓಬ್ಬವನು ಬಂದ್ರಂತೂ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯ್ತು. ಒಬ್ಬನ ನಲ್ಲಿದ್ದ ಚರತೆನ ಹೊರಗ ಬಿಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾರಮ್ಮ ಬಾ, ಸಧ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸ್ಬೇಕಾಗಿದೆ.

(ಹೋಗುವರು)

ಎರಡನೆಯ ಡೈಕ್ಯ

ಉದ್ಯಾನವನ

(ವಿಶಾಲ ವಿಕ್ರಂ ಬರುವರು)

ವಿಶಾಲ— ವಿಕ್ರಂ, ಇಷ್ಟವಸರವಾಗಿ ನನ್ನೆಕಿಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ರಿ?

ವಿಕ್ರಂ— ನಿನಗೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅದ ಕಿಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ರೆ.

ವಿಶಾಲ— ವಿಷಯ... ಸಿಹಿ ತಾವೆ?

ವಿಕ್ರಂ— ಅದು ಸಿಹಿಯೋ, ಕಹಿಯೋ? ನಾ ಬಾಯಿ ಟ್ಕೇಲೆ ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ. ಆದ್ರೇ...

ವಿಶಾಲ— ಆದ್ರೇನು ವಿಕ್ರಂ?

ವಿಕ್ರಂ— ನೀ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದ ವಿಷಯಾನ ಇಂದು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿಯಾ. ಅದ್ರಿಂದ ನಿನ್ನ ನಸ್ಸು ಅದ್ರತ್ತೋ, ಬೆದರುತ್ತೋ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ— ನನಗೆ ಬಾಳೊಡೋ ದೇವರ ಬಾಯಿಂದ ನನ್ನನ ಅದುರೋ ಶಬ್ದಗಳು ಬರೋದಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ಆ ನಂಬಿಕೆ ನಿನ್ನಿರಬೇಕಾದ್ದೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನೀನು..., ಹೆಣ್ಣು! ಈ ಹೆಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾಗಿ ಈ ಪುರುಷನ ಬಾಯಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ರುಚಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ, ರುಚಿ ನೋಡೋ ಈ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಬರೋ ವಿಷಯ ಲನ್ನನ್ನೂ ಉಗುರುಬರೋ, ಅಳಿಸುವುದೋ ನನಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ಆ ಮುಂದಿನ ನಗು ಅಳುವಿನ ಅರಿವು ನಮಗಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ

ಮೊದಲು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರಥಮ ಮಿಲನದಂದು ಮೂಡಿ ಬಂದ ಪ್ರೇಮ ಗೀತೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಮ್ಮತಿಸುವೆಯೋ? ಇಲ್ಲಾ ನಾ ಹೇಳಬೇಕೆಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೇಳ ಬಯಸುವೆಯೋ?

ವಿಶಾಲ- ನೀವೇಳುವ ವಿಷಯ ನನಗೆಂದೂ ವಿಷವಾಗದೆನ್ನುವ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗಿದೆ. ಕಾರಣ, ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಮನದ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದೇ ನನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು.

ಪದ

(ಪದ ಮುಗಿದ ನಂತರ)

ವಿಕ್ರಂ- ವಿಶಾಲ....

ವಿಶಾಲ- ಏನಿಕ್ರಂ?

ವಿಕ್ರಂ- ಈಗ ನಾ ಹೇಳೋ ವಿಷಯಾನ...?

ವಿಶಾಲ- ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾತುರಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ನೋಡು ವಿಶಾಲ, ನಾಳೆ ನಾ...., ಊರಿಗೋಗ್ಗೀನಿ.

ವಿಶಾಲ- (ಗಾಬರಿ) ಏನು? ನಾಳೆ ಊರಿಗೋಗ್ಗೀರಾ??

ವಿಕ್ರಂ- ಹೌದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿತಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ- ಪರೀಕ್ಷೆಯೇನೋ ಮುಗಿತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟೋಗ್ಗೇಡಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಂದ್ರೆ...?

ವಿಶಾಲ- (ಬಳಸಿ) ಅಂದ್ರೆ...., ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ, ನನ್ನ ನಿವೃತ್ತತೆಯಲ್ಲೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ ಏನಂದೆ?...ನಾನು...., ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ...., ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಕಾ? ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ?

ವಿಶಾಲ—ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ? ಎಕ್ರಂ, ನೀವು..., ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ದ್ದೀರಿ ತಾನೆ? ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕದ್ದು ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, “ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ರೋಗ ಪೀಡಿತ ಪುರುಷರ ಪಾಲಿಗೆ ಸೂಜಿಮೊಸೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ” ಅಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ನೀವು..., ಇಂದು ಇಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ತಮಾಷೆಗೂ ದರೂ ನನಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಎಕ್ರಂ— ನಾ ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ತಾಯಿದೀನಿ ಅಂತ ನೀ ತಪ್ಪು ತಿಳ್ಯಾರಿ ಡಿದಿ ವಿಶಾಲ. ನಿನಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ? ನಾ ಹೇಳೋ ವಿಷಯದಿಂದ ನಿನ್ನಾಸೆ ಚಿಗುರುತ್ತೋ, ಕಮರಿ ಹೋಗುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು? ಆದ್ರೂ ವಿಷಯ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ವಿಷವಾಗುವ ಮೊದಲು ಪಾಪಮನಸ್ಸು ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಹರುಷಗೊಳ್ಳಲಿಯೆಂದು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹಾಡಿ, ಕುಣಿದು ನಂತರ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ನಿನಗೆ ನಿರಾಸೆಗೊಳಿಸಿದ್ದು.

ವಿಶಾಲ— ಅಂದ್ರೆ...ನಿಮ್ಮಾತನ ಅರ್ಥ?

ಎಕ್ರಂ— ಅರ್ಥ? ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ನಾ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಅರ್ಥ ಸತ್ಯವಾದರೆ, ನೀ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗೋದು ಕನಸಿನ ಮಾತೆನ್ನುವುದು ಇನ್ನರ್ಥ ಸತ್ಯ.

ವಿಶಾಲ- ಪ್ರೀಟ್ ಎಕ್ರಂ ನಿವಾಗೆ ಕೈ ಮುಗಿತಿನಿ ಈ ರೀತಿ ಮಜ್ಜುರಂತೆ ಮಾತಾಡಬೇಡಿ. (ದುಃಖ) ನನ್ನ ತಂದೆ ಬಡವನಾದರೂ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಮಕ್ಕಳಿರಬೇಕೆಂದು ಹೀನ ನಾನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು?... ಆವರ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ರೂಫ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮಗಳ ವಶವಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮೈ ಮರೆತು ನಿಮ್ಮ ತೋಳ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಬೀಜದ ಫಲವನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ. ಮದುವೆಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವು

ಹೊತ್ತೆನಲ್ಲಾ ಅನ್ನುವ ನೋವಿದ್ದರೂ, ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ಮರೆಯದೆ ಮಾಡದಿ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುವ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದೆ. ಈಗ ನೀವೇನಾ ದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿ ಖಂಡಿತ ಜೀವಿಸಿರಲಾರೆ ಎಕ್ರಂ ಜೀವಿಸಿರಲಾರೆ. (ಅಳು)

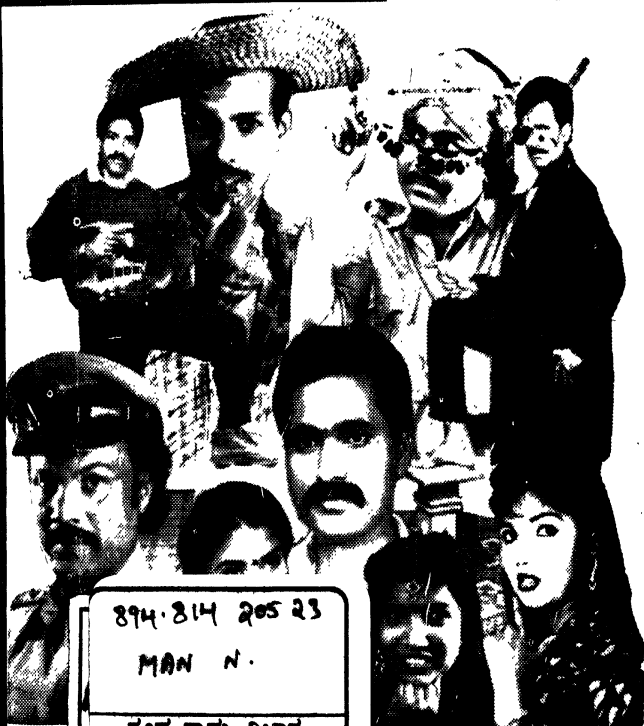
ವಿಕ್ರಂ- ನೀನತ್ತು ಸತ್ತರೂ ನನಗಾವ ಸಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ ಎಶಾಲ. ಯೌವ ನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯೋ ಇಂಥಾ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಗಾಟವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಕ್ಷಣ ಮರೆತು ಮುಂದಿನ ಜೀವನದಾಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅದು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಲಕ್ಷಣ.

ವಿಶಾಲ- (ಕೋಪದಿಂದ) ಏನಂದೇ ಪಾಪಿ? ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ, ಮಾಡದಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ..., ಮೈ ಮನಗಳಿರಡನ್ನೂ ನಿನಗರ್ಪಿಸಿ. ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಪಿಂಡ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿರುವ ನಾನು...? ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹುಡು ಗಾಟವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ? ಥೂ ನರಪಿಶಾಚಿಯೇ..., ಮನುಷ್ಯತ್ವವಿದ್ದ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ? ನೀನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದೆ, ನೀನಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದೆ, ನೀನಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಬಾಳು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿಸಿ, ಬೇಡವೆಂದರೂ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ, ನನ್ನ ಶೀಲವನ್ನು ದೋಚಿದೆ. ಈಗ? ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳು ಮೋಹಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳು, ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಕುಡಿ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಹುಡುಗಾಟದ ಪಿಂಡವೆಂದು ಮಾತಾ ಡುತ್ತಿರುವಿಯಲ್ಲಾ ನೀನು ಮನುಷ್ಯನೇ? ನಿನಗೆ ಹೃದಯವಿದೆಯೇ? ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಹುಡುಗಾಟಕ್ಕೆ ನನ್ನ ದೇಹವೇ ನಿನಗೆ ಮೈದಾನವಾಗಬೇಕಿತ್ತೆ? ನಾನು ನಿನಗೇನು ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದ್ದೆನೆಂದು ನನಗಿಂಥಾ ಶಿಕ್ಷೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ನೋ, ನೋ ಖಂಡಿತ ನೀ ನನಗ ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ನೀನೇ ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗದುಕೊಂಡೆ. ಆ ತಪಿಗೆ ನೀನಿಂದು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು.

ಕೆ. ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ ಕವಿ ವಿರಚಿತ

ಮೂರು ಬಿಟವರು

894.814 205 23

MAN N.

ಗೌರವ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಭಾಗ

ಶ್ರೀ ವಿಠಲೇಶ ಪ್ರಕಾಶನ, ಪುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಶ್ರೀ
|| ಶ್ರೀ ರಂಗಾಂಜನೇಯರು ಕಾಯಲಿ ||

|| ಸ್. ಮಂಜುನಾಥರವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ||

META ENTERED

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

(ಸಾಮಾಜಿಕ, ಹಾಸ್ಯ, ಕುತೂಹಲಭರಿತ ನಾಟಕ)

ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಮುದ್ರಣ

ಶ್ರೀ ವೀರೇಶ ಪ್ರಕಾಶನ

ಬನ್ನಾಪುರ ಓಣಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-28.

ಬೆಲೆ: 15-00

ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರ ಗಮನಕ್ಕೆ

ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡುವಾಗ, ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾ ಆಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ, ಯಾವ ಗೌರವ ಧನವನ್ನೂ ನೀವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದಾ ನಿಮ್ಮ ಸಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇ ಆಡಿದರೂ, ಕೃತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಟಕದ ಮೂಲ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ತರಬೇಕೆಂದು ಕಳ-ಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ.

ನಿಮ್ಮ

ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ

ಕಲಾವಿದರ ಗಮನಕ್ಕೆ
 ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಕೃತಿಯ ರಂಗಭೂಮಿಯ ವೇಲೆ ಅಭಿನಯಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು, ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಲಿಖಿತ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಆಡುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಹಿತ ರತಿಲ್ಲ.

ಈ ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ, ಕವಿಗಳು ಸೌಕ

ಮುಕ್ತಾಂ - ಕುಂದೂರ ಪೋಸ್ಟ್ - ಕುಂದೂರ
 ತಾಲ್ಲೂಕ್ - ಹೊನ್ನಾಳಿ ಜಿಲ್ಲಾ - ಶಿವಮೊಗ್ಗ
 ಪಿ. ನಂ.-577219.

ಈ ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಶ್ರೀ ವೀರೇಶ ಸ್ವಕಾಶನ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಇವರ ಆಧಿನದಲ್ಲಿ ಇವೆ.

॥ ಶ್ರೀ ರಂಗಾಂಜನೇಯರು ಕಾಯಲಿ ॥

ಅರ್ಪಣೆ

ಸ್ವರ್ಗಸ್ವರಾದರೂ ನನ್ನ ಹೃದ್ಯಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ಚಿರರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ “ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆ”....

ನನಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಚೈತನ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆಯಿಂದ ಮುತ್ತೈದೆ ಸಾವು ಪಡೆದು, ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕಂಬನಿಗಳಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಬಿಂಬ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾ ನಿರಂತರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿನ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ “ನನ್ನ ಅಕ್ಕ”....

ಬಾಳಿನಾದ್ದಕ್ಕೂ ಬರೀ ಬವಣೆ ಪಡುತ್ತ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ ಒದಗಿಸಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿರುವ “ನನ್ನ ತಾಯಿ”....!

ಇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಯಸಿ.... ಆಘಾತಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿ ಸಾವಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾಗ “ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾನಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಭುಜ ತಟ್ಟಿ, ಬವಣೆ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ, ಬದುಕಿಸಿ, ಬದುಕುಳಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರ ಸಹೋದರ “ಶ್ರೀಯುತ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಾಜಣ್ಣ” ಇವರಿಗೆ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿ-ಪೂರ್ವಕ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೆ. ಎನ್. ಮಂಜುನಾಥ

ಕುದೂರು

ಸೀನರಿಗಳು

- 1) ರಸ್ತಾ
- 2) ಉದ್ಯಾನವನ
- 3) ವನಜಾಳ ಬಂಗಲೆ
- 4) ಆಸ್ಪತ್ರೆ
- 5) ಜಂಗಲ್ ರಸ್ತಾ
- 6) ಕಟ್ ಜಂಗಲ್
- 7) ಮಿಲ್ಲಿರುವ ಪರದೆ, ಮಿಲ್ ಕಂಪೌಂಡ್ ಮಿಲ್ಲಿನ (ವನಜಾ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್) ಹೆಸರಿರುವ ಗೇಟ್
- 8) ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿ
- 9) ಸುಡುಗಾಡು ಸೀನಿನ ಪರದೆ

— ಸಾತ್ಯಗಳ ಸರಿಚಯ —

— ಪುರುಷರ ಸಾತ್ಯಗಳು —

- 1) ಧರ್ಮಯ್ಯ — ಸಾತ್ವಿಕ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿ
- 2) ಭೋಜರಾಜ — ವಿಷಘಾತಕ, ವಿಕ್ರಂನ ತಂದೆ, ವನಜಾಳ ಸೋದರ ಮಾವ
- 3) ವಿಕ್ರಂ — ಭೋಜರಾಜನ ಮಗ (ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್)ತಂದೆಯ ಪ್ರತಿಗುಣದವನು
- 4) ಅರವಿಂದ — ಡಾಕ್ಟರ್ ವನಜಾಳ ಪ್ರಿಯಕರ ಕಪಟ
- 5) ರಂಗ — ಡೈವರ್
- 6) ಮೂರ್ತಿ — ಕಾರಕೂನ
- 7) ಜಗ್ಗು — ಕಂಪೌಂಡರ್, ತಲೆ ಹಿಡುಕ
- 8) ವಕೀಲ — ವನಜಾಳ ಹಿತ ಚಿಂತಕ

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಾತ್ಯಗಳು —

- 1) ವಿಶಾಲ — ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಹೆಣ್ಣು
- 2) ವನಜ — ಮಿಲ್ಲಿನ ಒಡತಿ
- 3) ಲಿಲ್ಲಿ — ಟೈಪಿಸ್ಟ್

|| ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ||

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಪ್ರಥಮ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಹಿಡಿದ ಧರ್ಮಯ್ಯನು ಭೋಜರಾಜನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಯಜಮಾನೆ,

ಭೋಜರಾಜ— (ನಿಂತು) ಯಾರು?... ಓ ಧರ್ಮಯ್ಯ! ಬಂದ ವಿಷಯವೇನು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ತಮ್ಮಗ ವಿದ್ಯಾಂ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂತ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ತುರ್ತಾಗಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕಳಿಸಿ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಕಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನ ನನ್ನಿಂದ ತಿಳೋ ಅವಶ್ಯವೇನಿತ್ತು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನೋಡಿ. ನಾನೀ ರೀತಿ ಹೇಳಿ ಅಂತ ತಪ್ಪು ಭಾವಿಸಬಾರದು. "ವನಜಾ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್ಲಿಸ್" ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನನಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವನಜಮ್ಮನವರು ಡೆಲ್ಲಿಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮರಳಿ ಬರುವ ತನಕ ಆದಾಯವನ್ನು, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನನಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮಗ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿರುವ ಹಣವೆಷ್ಟು ಗೊತ್ತೇ?

ಭೋಜರಾಜ— ಹೇಳಾಯಿದಿಯಲ್ಲಾ ಮುಂದುವರಿಸು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ನಿಮ್ಮಿಗ ಹೋಗಿರು
ವುದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿಯೆಂದಾಗ, ಹಣವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ದುಂದು ವೆಚ್ಚ
ಮಾಡೋ ಅವಶ್ಯವಾದರೂ ಏನಿದೆ?

ಭೋಜರಾಜ— ಅವಶ್ಯವಿದ್ದೇ ಅವನು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತಿರೋದು.
ಅವನು ನನ್ನಿಗ, ಒಂದಿನಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟಾ
ಬಂದ ರೀತಿ ಮಜಾ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನ ಕೇಳೋಕೆ ನೀನೇನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಇದು ಅಧಿಕಾರವಲ್ಲ ಯಜಮಾನ್ಯ. ಮಿಲ್ಲಿನ ಸಧ್ಯದ
ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಇರಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ಈ ನಿನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನ ಅಧಿ
ಕಾರದ ಕೆಳಗಿದೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಮರಿಬೇಡ. ವನಜಾ ನಿನಗೂ, ಮಿಲ್ಲಿಗೂ
ಒಡತಿಯಿರಬಹುದು. ನನಗಲ್ಲ. ಅವಳು ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮಗಳು. ತಂದೆ. ತಾಯಿ
ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತಬ್ಬಲಿಯಾದ ಅವಳನ್ನು ಹೂವಿನಂತೆ
ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದವನು ನಾನೆಂದಾಗ ನಿನಗೂ, ಮಿಲ್ಲಿಗೂ
ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಡತಿಗೂ ನಾನೇ ಅಧಿಕಾರಿ. ಅವಳಿಡೀ ಸಂಪತ್ತನ್ನೇ ಖರ್ಚು
ಮಾಡೋ ಹಕ್ಕು ನನಗಿದೆ. ಇದೇ ಕೊನೆ ನನ್ನ. ನನ್ನ ಮಗನ ಖರ್ಚಿನ ಲೆಕ್ಕ
ವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಬರೆದಿಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಅದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನಿಂದೆ
ಖರ್ಚಿನ ವಿವರಣೆ ಕೇಳೋ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡಬೇಡ. “ಬೀಜದಂತೆ ಫಲ,
ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗ” ನೆನಪಿರಿ ಬರ್ರೀನಿ. (ಹೋಗುವಾಗ ನಿಂತು) ಆಂ....
ಧರ್ಮಯ್ಯ, ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— (ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ) ಏನಂದ್ರಿ? ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳಾ? (ಸಂಶಯ ದೃಷ್ಟಿ) ಕಾರಣ?

ಭೋಜರಾಜ— ವಿನಾಕಾರಣ ಒಟ್ಟು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.
ಅವಳ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನಾನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನೀನು ಮಾತ್ರ
ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕದಾಗ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದು ಬಿಡು. ಹುಷಾರಿ, ಇದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ,
ಮುನ್ಸೂಚನಾ? (ಹೋಗುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮರ್ವಿಯಾ?... ಭೋಜರಾಜ, ನೀನಾಡಿದ ಮಾತು ಮರೆತರೂ, ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಲಾವಾರಸವಾಗಿ ಪರಿಯುತ್ತಿದೆ ಅಂದಾಗ, ನಿನ್ನನ್ನು ಜೀವಂತ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ನನ್ನ ರಿವೆಗೆ ಮರೆವಾಗಲು ಅದೆಂತು ಸಾಧ್ಯ ಭೋಜರಾಜ ? ತಂದೆ—ಮಗ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಗಳ ಶೀಲೆಗೆಡಿಸಿ, ಸಾಯಿಸಿ, ಇತಿಹಾಸ ಪುಟದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರ ಮೂಡಿಸಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಬಿಸಿ ಗುಂಡಿಗೆಯ ರಕ್ತ ಚಿಮ್ಮಿಸುವುದನ್ನು ನಾನೆಂತು ಮರೆಯಲಿ ? ನನ್ನ ಮಗಳು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ, ಪತ್ರ ಬರೆದಿಟ್ಟು, ನೇಣು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸತ್ತ ಅಂದಿನ ದೃಶ್ಯ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ತಣ್ಣೀರು ಸುರುವಿಕೊಂಡು, ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ, ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ— ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನಮಸ್ಕಾರ. ಮತ್ತೇನಮ್ಮ ಲಿಲ್ಲಿ, ನೀನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆಯಂತೆ ನಿಜವೇ ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ನಿಜ ಸಾರ್.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಕಾರಣ ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ಹೇಳಿದ್ರೆ ನೀವು ನಂಬಿರೋ ಇಲ್ಲೋ ? ಯಾಕಂದ್ರೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ದೇವರಾದವನು, ನನಗೆ ದೆವ್ವಾಗಿ ಕಾಡಾನೆ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರು ನಂಬಾರೆ ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ವಿಷಯಾನ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಮ್ಮ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ಅಫೀಸಿನ ಕೆಲ್ಲ ಮುಗ್ಗಿ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಾಕ ಅಣಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಭೋಜರಾಜರು ನೋಡಮ್ಮಾ, ಮುಖ್ಯವಾದ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪತ್ರಗಳಿವು. ಸಧ್ಯ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿಟ್ಟೇ ಮನೆಗೋಗಂತ, ನನ್ನ ಟೀಬಲ್ ಮೇಲೆ ಪತ್ರ ಇಟ್ಟು ಹೊರಗೋದ್ರು. ನನಗದು

ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಾಕ ಕುರಿತಿದ್ದೆ. ಸೊಲ್ವೊತ್ತಿಗೆ ಕುಡುಡು, ಜೋಲಿ ಹೊಡಿತ ಬಂದ ಭೋಜರಾಜರು, ಹಣದಾಸೆ ತೋರ್ಪಿ, ನನ್ನ ಶೀಲ ಹಾಳು ಮಾಡಾಕ ಬಂದ್ರು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಏನಮ್ಮಾ...!? ಭೋಜರಾಜ ನಿನ್ನ ಶೀಲ ಹಾಳು ಮಾಡಾಕ ಬಂದಿದ್ರು?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು ಸಾರ್. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಡೈವರ್ ರಂಗ ಬರ ದಿದ್ದೆ, ನನ್ನ ಜೀವನಾನೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಡ್ತಿದ್ದ ಆ ಚಂಡಾಲ. ಸಾರ್, ಖರೆ ಹೇಳಿಕೊಂದ್ರೆ, ಆ ಭೋಜರಾಜ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ಪಶು ಯಜಮಾನೆ, ಪಶು. ಇಂಥಾ ನೀಚ ವನಜಮ್ಮನವರ ನಂಬಿಗೆಯ ದೇವರಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ವನಜಮ್ಮನವರ ಈ ನಂಬಿಗೆಯ ದೇವರು, ಕಳ್ಳ ದೇವರು. ಅಂತ ನನಗೊಂದೋ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯಮ್ಮ. ಆದರೂ, ಇವನ ಕರುಳು ಬಗಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನರಸಿಂಹನವತಾರವೆತ್ತಲು ಇದುವರೆಗೆ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿಲ್ಲ. ಆಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಖಾತ್ರಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಹೊಸ್ತಿಲ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಗಿದರೆ ಬಗ್ಗುವ ದೇಹವಲ್ಲದು. ಕುಸ್ತಿಯ ಮೋಹ ತುಂಬಿಸಿ, ಗುದ್ದಿ ಸಿಗಿದು ಹಾಕಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ವ.ಣ್ಣು ಕಾಣುವ ದೇಹವದು, ಅಂದಾಗ ಶಕ್ತಿಯ ಬದಲು ಯುಕ್ತಿಯ ಬಲೆ ಬೀಸುವುದೇ ಲೇಸು. ಆ ವಿಚಾರ ನನಗಿರಲಿ. ಈಗ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಿಯಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ...

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನ ಜೀವನದ ಗತಿ ಏನೂಂತ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ತೀರೇನು? ಅದಕ್ಕಾಕ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ತೀರಿ ಸಾರ್? ಕಿರಣ್ ಬಿಸ್ಕಿಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆಲ್ಲ ಪಾಲಿಯಿದೆಯಂತೆ. ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ದೈವ ಇದ್ರೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತೆ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಹಾಗಾದ್ರೆ ಬಂತ ತಪ್ಪು ಬಡಮ್ಮ. ಆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆತ್ಮೀಯರು. ನಾನವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸವೆ ನಿನ್ನಗೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಾಯಂದ ವನಜಮ್ಮ. ಬುನುಷ್ಚರಲ್ಲಿ ಈ ನೀಚನ ದರಬಾರು ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇವನ ಮಗ ಎಕ್ರಂ ಓಬ್ಬವನು ಬಂದ್ರಂತೂ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯ್ತು. ಜೋನಿ ನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿರತೆನೆ ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾರಮ್ಮ ಬಾ, ಸದ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸ್ತೇಕಾಗಿದೆ.

(ಹೋಗುವರು)

ಎರಡನೆಯ ಡೈಕ್ಯ

ಉದ್ಯಾನವನ

(ವಿಶಾಲ ಎಕ್ರಂ ಬರುವರು)

ವಿಶಾಲ— ಎಕ್ರಂ, ಇಷ್ಟವಸರವಾಗಿ ನನ್ನೇಕೆಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬಂದಿ?

ಎಕ್ರಂ— ನಿನಗೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸ್ತೇಕಾಗುತ್ತಾ, ಅದ ಕ್ಕೆಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬಂದೆ.

ವಿಶಾಲ— ವಿಷಯ... ಸಿಹಿ ತಾವೆ?

ಎಕ್ರಂ— ಅದು ಸಿಹಿಯೋ, ಕಹಿಯೋ? ನಾ ಬಾಯಿಟ್ಟೇಲೆ ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ. ಅದ್ರೇ...

ವಿಶಾಲ— ಅದ್ರೇನು ಎಕ್ರಂ?

ಎಕ್ರಂ— ನೀ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದ ವಿಷಯಾನ ಇಂದು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿಯಾ. ಅದ್ರಿಂದ ನಿನ್ನನನ್ನು ಅದ್ರತ್ತೋ, ಬೆದರುತ್ತೋ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ— ನನಗೆ ಬಾಳೋಡೋ ದೇವರ ಬಾಯಿಂದ ನನ್ನನ ಅದುರೋ ಶಬ್ದಗಳು ಬರೋದಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ.

ಎಕ್ರಂ— ಆ ನಂಬಿಕೆ ನಿನಗಿರಬೇಕಾದ್ದೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನೀನು..., ಹೆಣ್ಣು! ಈ ಹೆಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾಗಿ ಈ ಪುರುಷನ ಬಾಯಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ರುಚಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ, ರುಚಿ ನೋಡೋ ಈ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಬರೋ ವಿಷಯ ಎಷ್ಟು ಸುಖವಾಗೋ, ಅಳಿಸುವುದೋ ನನಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ಆ ಮುಂದಿನ ನಗು ಅಳುವಿನ ಅರಿವು ನಮಗಾಗುವುದಕ್ಕೆಂತ

ಮೊದಲು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರಥಮ ಮಿಲನದಂದು ಮೂಡಿ ಬಂದ ಪ್ರೇಮ ಗೀತೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಮ್ಮತಿಸುವೆಯೋ? ಇಲ್ಲಾ ನಾ ಹೇಳಬೇಕೆಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೇಳ ಬಯಸುವೆಯೋ?

ವಿಶಾಲ- ನೀವೇಳುವ ವಿಷಯ ನನಗೆಂದೂ ವಿಷವಾಗದೆನ್ನುವ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗಿದೆ. ಕಾರಣ, ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಮನದ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದೇ ನನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು.

ಪದ

(ಪದ ಮುಗಿದ ಸೂತನ)

ವಿಕ್ರಂ- ವಿಶಾಲ....

ವಿಶಾಲ- ಏನಿನ್ನಿಕ್ರಂ?

ವಿಕ್ರಂ- ಈಗ ನಾ ಹೇಳೋ ವಿಷಯಾನ...?

ವಿಶಾಲ- ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾತುರಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ನೋಡು ವಿಶಾಲ, ನಾಳೆ ನಾ.... ಊರಿಗೊತ್ತಿರಲಿ.

ವಿಶಾಲ- (ಗಾಬರಿ) ಏನು? ನಾಳೆ ಊರಿಗೊತ್ತಿರಲಿ??

ವಿಕ್ರಂ- ಹೌದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿತಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ- ಪರೀಕ್ಷೆಯೇನೋ ಮುಗಿತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟೊತ್ತಿರಲಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಂದ್ರೆ...?

ವಿಶಾಲ- (ಬಳಸಿ) ಅಂದ್ರೆ.... ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ, ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ ಏನಂದೆ?...ನಾನು...., ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ...., ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಕಾ? ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ?

ವಿಶಾಲ- ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ? ವಿಕ್ರಂ, ನೀವು..., ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ದ್ದೀರಿ ತಾನೆ? ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕದ್ದು ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, "ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ರೋಗ ಪೀಡಿತ ಪುರುಷರ ಪಾಲಿಗೆ ಸೂಜಮೊನೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ" ಅಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ನೀವು..., ಇಂದು ಇಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ತಮಾಷೆಗಾದರೂ ನನಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ನಾ ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ತಾಯಿದೀನಿ ಅಂತ ನೀ ತಪ್ಪು ತಿಳ್ಯೂರಿ ಡಿದಿ ವಿಶಾಲ. ನಿನಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲೆ? ನಾ ಹೇಳೋ ವಿಷಯದಿಂದ ನಿನ್ನಾಸೆ ಚಿಗುರುತ್ತೋ, ಕಮರಿ ಹೋಗುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು? ಆದ್ರೂ ವಿಷಯ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ವಿಷವಾಗುವ ಮೊದಲು ಪಾಪ ಮನಸ್ಸು ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಹರುಷಗೊಳ್ಳಲಿವೆಂದು ನಿನೊಂದಿಗೆ ಹಾಡಿ, ಕಂಠದ ನಂತರ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ನಿನಗೆ ನಿರಾಸೆಗೊಳಿಸಿದ್ದು.

ವಿಶಾಲ- ಅಂದ್ರೆ...ನಿಮ್ಮಾತನ ಅರ್ಥ?

ವಿಕ್ರಂ- ಅರ್ಥ? ನಿನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ನಾ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಅರ್ಥ ಸತ್ಯವಾದರೆ, ನೀ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗೋದು ಕನಸಿನ ಮಾತನ್ನು ವುದು ಇನ್ನರ್ಥ ಸತ್ಯ.

ವಿಶಾಲ- ಪ್ಲೀಸ್ ವಿಕ್ರಂ ನಿಮಗೆ ಕೈ ಮುಗಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ದುಚ್ಚರತೆ ಮಾತಾಡಬೇಡಿ. (ದುಃಖ) ನನ್ನ ತಂದೆ ಬಡವನಾದರೂ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಮಕ್ಕಳೆರವು ವಂತಿ ಹೀನೆ ನಾನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು?..., ಅವರ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ರೂಫ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮಗಳ ವಶವಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮೈ ಮರತು ನಿಮ್ಮ ತೋಳ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಬೀಜದ ಫಲವನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ, ಮದುವೆಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು...

ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಾ ಅನ್ನುವ ನೋವಿದ್ದರೂ, ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ಮರೆಯದೆ ಮಾಡದಿ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುವ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದೆ. ಈಗ ನೀವೇನಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿ ಖಂಡಿತ ಜೀವಿಸಿರಲಾರೆ ಎಕ್ರಂ ಜೀವಿಸಿರಲಾರೆ. (ಅಳು)

ವಿಕ್ರಂ- ನೀನತ್ತು ಸತ್ತರೂ ನನಗಾವ ನಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ ಎಶಾಲ. ಯಾವ ನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯೋ ಇಂಥಾ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಗಾಟವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಕ್ಷಣ ಮರೆತು ಮುಂದಿನ ಜೀವನದಾಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅದು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಲಕ್ಷಣ.

ವಿಶಾಲ- (ಕೋಪದಿಂದ) ಏನಂದೇ ಪಾಪಿ? ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ, ಮಡದಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ..., ಮೈ ಮನಗಳೆರಡನ್ನೂ ನಿನಗರ್ಪಿಸಿ. ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಪಿಂಡ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿರುವ ನಾನು...? ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹುಡುಗಾಟವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ? ಥೂ ನರಪಿಶಾಚಿಯೇ..., ಮನುಷ್ಯತ್ವವಿದ್ದ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ? ನೀನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದೆ, ನೀನಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದೆ, ನೀನಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಬಾಳು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿಸಿ, ಬೇಡವೆಂದರೂ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ, ನನ್ನ ಶಿಲವನ್ನು ದೋಚಿದೆ. ಈಗ? ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳು ಮೋಹಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳು, ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಕುಡಿ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಹುಡುಗಾಟದ ಪಿಂಡವೆಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ ನೀನು ಮನುಷ್ಯನೆ? ನಿನಗೆ ಹೃದಯವಿದೆಯೇ? ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಹುಡುಗಾಟಕ್ಕೆ ನನ್ನ ದೇಹವೇ ನಿನಗೆ ಮೈದಾನವಾಗಬೇಕಿತ್ತೆ? ನಾನು ನಿನಗೇನು ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದ್ದೆನೆಂದು ನನಗಿಂಥಾ ಶಿಕ್ಷೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ನೋ, ನೋ ಖಂಡಿತ ನೀ ನನಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ನೀನೇ ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದುಕೊಂಡೆ. ಆ ತಪಿಗೆ ನೀನಿಂದು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ- (ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ) ಏನಂದೆ?! ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ನಾನೇ ದ್ರೋಹ ಬಗ್ಗಿದುಕೊಂಡೆನೇ?

ವಿಕ್ರಂ- ಮತ್ತಿನ್ನೇನು? ಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡುವ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸೂರಾರು, ಬಾಯಂದು ಕರೆಯುವ ಬಾಯಿಗಳು ಸಾವಿರಾರು, ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಮಂಕುಬೂದಿ ಊದುವವರಂತೂ ಹಲವರು. ಆದರೆ, ಅವರು ಮಾತುಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಮೈ ಅರ್ಪಿಸಿದ ತಪ್ಪು ನಿನ್ನದು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಶಿಲ ಮುಖ್ಯ. ಬದುಕಿಸದ್ದಕ್ಕೂ ಹೆಣ್ಣು ಕ್ಷಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಂಪತ್ತೆಂದರೆ ಆದೊಂದೆ. ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಿನಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನೀನೇಕೆ ಕಾಲು ಜಾರುತ್ತಿದ್ದೆ? ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದ ಗಂಡಿನ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಚೋದಿಸಿ, ಅವನ ಸರಸದಾಟ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಾಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕಾದರೆ ನಿನಗೂ ಆ ಸುಖ ಒತ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅವಶ್ಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಾಗ ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ಬಯಸಿದ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಿರಬೇಕಾದರೆ ಮದುವೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಹಕ್ಕು ನಿನಗಿಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ- ಯಾಕಿಲ್ಲ? ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟೆ, ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಎರಡೂ ಕೂಡಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ದೈಹಿಕ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀಭೂತವಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ, ನಿಮ್ಮದೆ ಹಿಡಿದು ಕೇಳೋ ಹಕ್ಕು ನನಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ನಾ ನಿಮಗೆ ಸೆರಗಾಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಾಮದಾಹ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಲ್ಲಾ, ಮೋಡಿ ತುಂಬಿದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಮೊಂಡುತನ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಯ್ಯೋ ಮರುಳೆ, ಹಿತ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೊಂಡುತನ ನಿನ್ನತ್ತಿರಬಂದಿಲ್ಲ. ನೋಡು, ಕದ್ದು ಬಸಿರಾಗಿದ್ದನ್ನ ಸದ್ದು ಮಾಡಿ, ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಗಂಡಾಂತರ ತಂದ್ಯೋಳ್ಳಿಯಾ? ನಾನಂತೂ ನಿನಗೆ ದಕ್ಕೋದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಟ್ಟೆಡು. ನಾ ಬಯಸಿದರೆ ಮೈತುಂಬಾ ಬಣಗಾಗ ಹೇರಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮನೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲು ದಾಟಿ ಬರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶಾಲ— (ದುಃಖಾವೇಶದಿಂದ) ಹಾಗಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಬಯಸಿದಿರಿ, ನನ್ನ ಬಾಳನ್ನೇಕೆ ಹಾಳಾಡಿದಿರಿ ?

ವಿಕ್ರಂ— ನಾ ಮಾಡಿದ ಛಾಲೇಂಜ್‌ಗಾಗಿ.

ವಿಶಾಲ— ಏನು...? ಛಾಲೇಂಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾ ?

ವಿಕ್ರಂ— ಹೌದು. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯರಾಣಿಯೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ನೀನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಯಸಿ ಅಪಮಾನ ಹೊಂದಿದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ನನಗೆ ಭಲ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ನಿನ್ನೆಲೆ ಭೂ ಬಿಟ್ಟು. “ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣೊಡೆದು ಮಣ್ಣುಕ್ಕಿಸಿ ಬಂದು ನಮ್ಮೆದುರು ನಿಲ್ಲು” ಎಂದು ನನ್ನ ಗಂಡು ತವಕ್ಕೆ ಸವಾಲ್ವಾಕಿದರು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಮೋಹಿಸಿ ದೇಹ ಸುಖವನ್ನೂ ಸವಿದ. (ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ) ಇದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮೋಜಿನಾಟಕ್ಕೇ ಹೊರತು, ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂರ್ಖತನಕ್ಕಲ್ಲ ಮರಿ.

ವಿಶಾಲ— ನಿನ್ನ ಜೂಜು, ಮೋಜಿನಾಟದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಶೀಲಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಹೊಣೆಗಾರ.

ವಿಕ್ರಂ— ಆದನ್ನ ಕನಸಲ್ಲೂ ಭಾವಿಸಬೇಡ. ನಾನೊಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕ. ಕಂಡ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ, ನಿಂತ ಬಸ್ಸನ್ನು ಹತ್ತಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗ್ತೀನಿ. ನಾನೊಬ್ಬಗೋ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಇಳಿತೇನಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಬಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತೀನಿ. ಇದು ನನ್ನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಏನಂತಿಯಾ ?

ವಿಶಾಲ— ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಿ. ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಬಸ್ಸಿಗೊಲಿಸಿ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಾ ?

ವಿಕ್ರಂ— ಆ... ಆ..., ಬಸ್ಸು ಅಂದ್ರೆ ನೀನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಅಟ್ಟ. ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸು. ಈ ಬಸ್ಸು ಯಾರಲ್ಲೇ ಕೈ ತೋರಿಸಿದ್ರೂ ನಿಂತು ಮುಂದೊಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಹಾಗಲ್ಲ. ತಾನೆಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ಎಲ್ಲಿ ಒಲ್ಲಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ

ನೀನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೈ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸಾದೆ.

ವಿಶಾಲ- ಬಾಯಿ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಮಾತಾಡು ನೀಚ. ಪ್ರೀತಿಸುವವರೆಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದರೆ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ "ಗರತಿ" ಅನ್ನುವ ಶಬ್ದವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಡದಿಯಾಗಬೇಕಾದವಳು ಮೈಮರೆತು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸಾಗುತ್ತಾಳಲ್ಲವೆ? ಹಾಗಾದರೆ, ನಿನಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟವಳೂ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲ?

ವಿಕ್ರಂ- ಏನಂದೇ...?

ವಿಶಾಲ- ಹಾಂ... ಶಾಂತವಾಗಿ ನೀನೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿನೋಡು. ನಿಮ್ಮಾಯಿ ಒಂದ್ವೇಳೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಬಸ್ಸಾಗಿದ್ದೆ, ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ: ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ, ನಿಮ್ಮಾಯಿ ಕಂಡವರು ಕೂಡಲೆ ಕೈ ಮಾಡಿ ಹತ್ತುವ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸನ್ನು ವುದಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ನಿರರ್ಶನ ಸಾಕಿಲ್ಲವೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ಮುಜ್ಜು ಬಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಬೇಡ. ಉಚ್ಚ ರಿಷೋ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ನಂದೊಂದೇ ಉತ್ತರ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲಾರೆಯೆಂದು.

ವಿಶಾಲ- ಹಾಗಾದ್ರೆ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಕುಡಿಗೆ ಏನೆಂದು ಉತ್ತರಿಸುವಿ?

ವಿಕ್ರಂ- ಅದು ನನ್ನ ವಂಶದ ಕುಡಿಯೆಂದು ಸಾಧಿಸಲು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಕ್ಷಿಯಿದೆ, ಯಾವ ಆಧಾರವಿದೆ? ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕುಡಿಣ್ಣೆ... ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿ ದ್ದವನೇ ದೊಡ್ಡವನು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಆತ್ಮಚಾರ ಮಾಡಲಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೊಲೆ ಮಾಡಲಿ ದುಡ್ಡಿನ ದೊಡ್ಡತನ ಸೆಡ್ಡೊ ಮೆ ಜಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಅಧುನಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ

ನಿನಗೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಗರ್ಭ ಕರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡ (ಹಣ ತೆಗೆದು) ಈ ಹಣ ಅನ್ನೋ ಜಾಣ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದು, ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿನಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ಖುಲಾಸೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. (ಒಗೆದು) ತಗೋ ಆ ಹಣವನ್ನು. ಇದು ನಿನ್ನಿಂದ ನಾ ಪಡೆದ ಸುಖ ಹಾಗೂ ಆ ಸುಖದ ಶಾಖದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳೆಯದನ್ನು ಮರೆತು ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಕಡೆ ವಿಚಾರ ಹರಿಸು. ಬ್ರೀನಿ ಗಾಡ್ ಬ್ಲೆಸ್ ಯು (ಹೋಗುವನು)

ವಿಶಾಲ- (ಚೀರಿ) ವಿಕ್ರಂ.....???

-ಹಿನ್ನೆಲೆ-

ಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಡಾಕ್ಟರ್ ಅರವಿಂದ ಬಂದು)

ಅರವಿಂದ- ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತ ವಿಚಿತ್ರ! ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮಾಯೆಯ ಛಾಯೆಯಿಂದ ಆಸೆಗಳ ವಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಆತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ನಾನೇ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ನನಗೆ ಕುಳಿತುಂಡರೂ ಕರಗದಷ್ಟು ಧನಕನಕವಿದ್ದರೂ, ಆ ಮಿಲ್ಲಿನ ಒಡತಿ ವನಜಾಳ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನ ಬಯಸಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಯಾಗಿರುವ ವನಜಾ. ವಾರಸು ದಾರರಿಲ್ಲದ ಆಸ್ತಿಯ ಒಡತಿ. ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆಯಾಗಿ ಸೇರೋ ಅವಳಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಆಸೆ ಪಡೆದವರಾರು? ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸರಸವಾಡುವ ನನಗೆ ಈಗ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹೊನ್ನಿನ ಕವಚವೂ ದಕ್ಕುವ ಸುಯೋಗ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಡೆಲ್ಲಿಗ್ಲೋಗಿರೋ ವನಜಾ ಊರಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ, ನನ್ನ

ಭಲ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸಧ್ಯದ ನನ್ನ ಕಾಮದಾಹ ತಣಿಸಲು ಯಾವ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೋ ಆ ಕಂಪೌಂಡು ಜಗ್ಗು, ನೋಡ್ಬೇಕು. (ಭೋಜರಾಜ, ಮೂರ್ತಿ ಎದುರಾಗುವರು)

ಭೋಜರಾಜ— ಏನ್ ಡಾಕ್ಟೆ, ಯಾವ್ದೊ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರ ನಡಿಸಿ ರಲ್ಲ ರಸ್ತೆಮ್ಯಾಲೆ ?

ಅರವಿಂದ— ಅಂತಾ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರವೇನಿಲ್ಲ ಬನ್ನಿ. ಈಗ ತಾನೆ ಒಂದು ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದೆ. ಅದ್ರೆ ಪೇಷಂಟ್ ಬಹಳ ವೀಕು. ಹೀಗಾಗಿ...

ಮೂರ್ತಿ— ಆ ಪೇಷಂಟ್ ಬದುಕುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂತ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರೇನು ?

ಅರವಿಂದ— ಏನಂತ ಮಾತಾಡ್ತಿಯೋ ಮೂರ್ತಿ. ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಆಫ್ರೇಷನ್ ಆದವರು ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ— ಸತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದ್ದು ಸತ್ತವರಗ್ಗತಿ ಬದುಕ್ಕಾರ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನೆ ಹಂಗುತಾಡಿದ್ರೆ ?

ಮೂರ್ತಿ— ಇದ್ದಕ್ಕಿಲ್ಲೆತ್ತ ಮಾತಾಡೇನ್ರಿ. ಖರೆ ಹೇಳ್ಬಿಕಂದ್ರೆ ಇತ್ತಿತ್ತಾ ಗಂತು ದವಾಖಾನಿ, ಡಾಕ್ಟು ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು ನನಗ ನಡುಗ ಶುರುವಾಗುತ್ತ.

ಅರವಿಂದ— ಯಾಕಪಾ, ದವಾಖಾನಿ ಅಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ...?

ಮೂರ್ತಿ— ನರಕ ಲೋಕ.

ಭೋಜರಾಜ— ಡಾಕ್ಟಂದ್ರೆ ?

ಮೂರ್ತಿ— ಯಮ... ಯಮ ಇದ್ದಂಗ.

ಅರವಿಂದ— ಅಂದ್ರೇನಪಾ, ಡಾಕ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನನ್ನ ಜೀವ ತಗಿಯಾಕ ನಿಂತಾರಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು ?

ಮೂರ್ತಿ— ಎಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟಿಗೂ ಹಂಗಂದ್ರೆ, ನನ್ನಿಡಿದು ನಾದ್ಯಾರು. ಕೆಲ-ಕೆಲ ಡಾಕ್ಟಿಂದ ಇತ್ತಿತ್ತಾ ಗಾಣೇವಲಿ, ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮಾರ್ಡರ್ ಪ್ರಕರಣ ಗಳು. ಇವು ನಮಗ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಾವ. ನಿಮಗೊತ್ತಿಲ್ಯಾ ?

ಮನ್ನ ಮನ್ನರ ಪೇಪ್ಪಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ ಫೋಟೋದ ಸಮೇತ ಬಂದಿ ತ್ತಲಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾವ ಪ್ರಕರಣಲೇ ಅದು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಒಂದೆಂಟುತ್ತು ವರ್ಷದ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿರೈಕ್ರಿ ಪಾಪ. ಎಡ ಗಡೆ ಚಪ್ಪಿಮ್ಯಾಲ ಕುರು ಆಗೇತಿ. ನಾನಾ ನಮೂನಿ ಔಷಧಿ ಹಾಕಿದ್ರೂ, ವಾಸ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಪ್ಪಟ್ಟಿ ಗಡ್ಡಿ ಹೆಂಟ್ ಉಳುದು ಬಿಟ್ಟಿತಿ. ಕಡಿಕ ಆ ಹುಡುಗ ನಪ್ಪ ದವಾಖಾನಿಗೆ ಕರೊಂಡ್ಪಂದು ಡಾಕ್ಟಿಗೆ ತೋರಿದ. ಆ ಡಾಕ್ಟು ನೋಡಿ ದವನ ಇದನ್ನ ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮಾಡೇ ಗಡ್ಡಿ ತಗಿಬೇಕಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಾನ. ಪಾಪ ಅವನರ ಬಡವ. ಆದ್ರೂ ಮಗನ ಕುರು ವಾಸ್ಕಾದ್ರ ಸಾಕಂತ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಕೂಡ್ಡಿಟ್ಟ ರೊಖ್ಪಿ ತಂದವನ ಆ ಡಾಕ್ಟಿನಕ್ಕ ಬಡ್ಡು ಮಗನ್ನವರ ಕೈಗೊಪ್ಪಿದ, ಆ ಡಾಕ್ಟುಪ್ಪಾ ಆಫ್ರೇಷನ್ನೂ ಮಾಡಿದ.

ಭೋಜರಾಜ- ಕುರ ವಾಸ್ಕಾಗಿರೈಕು ?

ಮೂರ್ತಿ- ವಾಸ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮತ್ತಷ್ಟು ಘಾಸಾತು.

ಭೋಜರಾಜ- ಘಾಸಾತು ?! ಯಾಕಲೇ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಆ ಹುಡುಗ್ಗೆ ಕುರ ಆಗಿದ್ದು ಯಾವ ಭಾಗದಾಗ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಎಡಗಡೆ ಚಪ್ಪಿಮ್ಯಾಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆದ್ರೀ, ಡಾಕ್ಟು ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಬಲ್ಗಡೆ ಚಪ್ಪಿ ಮ್ಯಾಗ.

ಅರವಿಂದ- ಅವಿವೇಕಿ. ಕುರ ಆದ ಜಗಾ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಜಗದಾಗ ಹೆಂಗ ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮಾಡ್ತಾರೋ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೆಂಗ ? ಕೆಂತ್ಸೂರ್ತಿ ಏಡುದ್ಪಂದು ಆಫ್ರೇಷನ್ನಿಗೆ ನಿಂತ. ಎಡಕ್ಕಿದ್ದ ಕುರ ಬಲಕ್ಕೇಂಗಾತು, ಪುಣ್ಣಾತ್ ಭಲೋ ಚರ್ಮಾನ ಎಳ್ಳು ಕೊಯ್ತು ಬಿಟ್ಟಾನ.

ಅರವಿಂದ- ಅವನ್ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಯೋಗ್ಯ ಹಂಗ್ಯಾಡಿದ ಅಂದ್ರೆ, ಎಲ್ಲೂ ಹೆಂಗ್ಗೆ ಮಾಡ್ತಾರೆನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಎಲ್ಲರ ಸುದ್ದಿ ನಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸ್ತೀ? ಇದ್ದಾಳೆಲ್ಲ ಇಂತಾ ಕುಡುಕ ಡಾಕ್ಟರ್, ಈ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕೇ ತ್ರೇಳಿದೆ. ಒಂದ್ನಾ ತ್ರೇಳೆಲ್ಲೇಕದ್ರ, ರೋಗ ಬಡುಕೊಂಡವರು ದವಾಖಾನೆಗೆ ಹೋದ್ರ, ಮೊದಲು ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ಚಕ್ ಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯ ಅರಾಮದಾನಿಲ್ಲೆ ಅನ್ನದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು. ಆಮ್ಕಾಲ ತಾವು ಚಕ್ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಬೇಕು. ಇದು ನನ್ನ ಸಣ್ಣ ಸಲಹೆ.

ಅರವಿಂದ- ಅಂತೂ ನಮ್ಮನ್ನ ಯಮನ ಸ್ನೇಹಿತನ್ನ ಮಾಡ್ಕಿಟ್ಟಿಲ್ಲಪ್ಪ

ಮೂರ್ತಿ- ನಾನ್ಯಾತ್ರಿ ಒಬ್ಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ. "ನಮೋ ಎಂಬೆ ಎಲೇ ವೈದ್ಯರಾಜನೇ, ಯಮರಾಜನ ಹಿರಿ ಸೋದರನೇ, ಯಮನು ಹೀರಿದರೆ ಪ್ರಾಣ ಮಾತ್ರವನು. ನೀ ಸೆಳೆಯುವೆ ಕಾಂಬಾಣವನೂ ಅಂತ್ವೇಳ್ಯಾನ.

ಭೋಜರಾಜ- ಆ ಕವಿ ವೇಳಿದ, ಈ ಕವಿ ಒದರಿದ. ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನೆರಲೆ.

ಅರವಿಂದ- ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ ಸಾರ್ ನಮ್ಮ ನಡೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೋ, ಹೆಸರು ಹಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕು ದಾಹರಣೆ ನೀವೆ. ತಲ್ಲೂಕು, ಜಿಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟೆ ಯಾಕೆ? ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೈತ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಚಸ್ಸು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ.

ಭೋಜರಾಜ- ಇದೆಲ್ಲಾ ಜನಾನುರಾಗ ಜಾಕ್ಟಿ. ನಾ ಹುಟ್ಟಿರೋದೆ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ತ್ರೀ ಕುಲದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಕಣ್ಣಿಗಿದ್ದ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣೂ ಸರಳ ಮನಿ ಸೇರಿಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ತಾವು ದೊಡ್ಡವರು ತಮ್ಮನುಕಂಪ ಸದಾ ಈ ಬಡವನ್ನಾ ಲಿದ್ರ ಸಾಕು, ಬರ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಇವನ್ನಲಿ ಸರಿಯಿದ್ದೆಂಗೆ ಕಾಣುದಿಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕಂತಿ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮನುಕಂಪ ಬೇಡಿದ್ದಲ್ಲಾ ಆದಕ್ಕೆ. ಯಾಕದ್ರ, ನಿಮ್ಮನುಕಂಪ ಭೂಕಂಪದ್ದೆಂಗೆ. ಇದೀ ನುಗ್ಗಾ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನನ್ನ ಪೂಜಿಸಿದವರ ಪಾಲಿಗೆ ನನ್ನನುಕಂಪ, ತಂಪು ಕೊಡೋವರ ಇದ್ದೆಂಗೆಲೆ. ಆದ್ರ, ನನಗೇನುಕೂಡಿ ಫರ್ಜಿಸಿದವರ ಪಾಲಿಗೆ

ಅದ್ದು ಅನುಕಂಪ ಭೂಕಂಪವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಧ್ಯ. ಆ ಡೈವರ್ ರಂಗನ್ನ ನನ್ನ ಭೂಕಂಪಕ್ಕೆ ಬಲಿಪಶು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೀನಿ...

ಮೂರ್ತಿ- ದಮ್ಮಿಲ್ಲಂತ ಸುಮ್ಮನಿರೋ.

ಭೋಜರಾಜ- ದಮ್ಮಾ ಕೆಲ್ಲ, ಅವರಪ್ಪನಷ್ಟೆತ್ತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸಾಧ್ಯನೇ ಇಲ್ಲಿ ಅವರಪ್ಪ ನಿಮಗಿಂತಾನು ಬಾಳುತ್ತಂತಿ ದಮ್ಮು. ಕೊನಿಗೆ ಅದ ದಮ್ಮಿನ್ನಾಗ ಕೆಮ್ಮಿ ಕೆಮ್ಮಿ ಉಸುರು ಸಿಕ್ಕು ಸತ್ನಂತಿ

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ, ಸಧ್ಯ ನೀನೀಗ ಯಾವ ದಮ್ಮಿನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದವ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅದ ಗೂರ್ಲತ್ತಿದ ದಮ್ಮಿ (ಕೆಮ್ಮಿ ತೋರಿಸುವನು)

ಭೋಜರಾಜ- ನನ, ಗನೇ. ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಆ ದಮ್ಮಿಲ್ಲ, ತಾಕತ್ತಿನ ದಮ್ಮು

ಮೂರ್ತಿ- ಯಾಕ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ? ಆ ರಂಗ್ಕಾನ ಕತಿ ಮುಗುಸ್ತೀನಿ ಮುಗುಸ್ತೀನಂತ ಅಂತೀರೆ ಹೊರ್ತು, ಅರಿವದೊಂದು ಕೂದ್ಲ ಅಲ್ಲಾಡ್ಯಾಕ ಸಾಧ್ಯಾಗಿಲ್ಲ ನಿಮಗ. ನಿಮ್ಮ ಜಾಗದಾಗೇನರ ನಾನಿದ್ದಿದ್ರೆ, ಅವನ್ನ ತಿಗಣಿ ವರದಂಗ ವರದ್ದಿಡ್ತಿದ್ದೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಆ ಕೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭಲ್ಲೇ ಮೂರ್ತಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ. ನಮ್ಮ ವನಜಾಳ ಬಲಗೈ ಈ ಮಗ. ಇವನ ಮಾತು ಅವಳಿಗೆ ವೇದವಾಕ್ಯ

ಮೂರ್ತಿ- ಈ ಮಗಾ ಅವರಿಗೆ ಮಾಟ ಮಾಡ್ತಿರಬೇಕಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಿಂಬಿಹಣ್ಣಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಿರಾನವನು. ಅದರಾಗದ್ರಾಗ, ಅವನ ಮಾರ್ಯಾಗ ಒಂದು ನಮೂನಿ ಅಟ್ಯಾಕ್ಟನ್ ಪವರ್ ಐತ್ರಿ. ಅಲ್ಲಿ, ಆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ನನ್ನೂಡ ಎಷ್ಟು ಚಂದ ನಕ್ಕೊಂತ ಮಾತಾಡ್ತಿರಾಳೆ. ಇವ ನಾನು ಬಂದು ಮಾರಿ ತೋರೂದ ತಡ, ನನ್ನ ಕತ್ತಿಗಿಂತ ಕಡಿ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಅವನ ಬೆನ್ನತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಾ ನೀವ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಡಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಮನ್ನೆ ನಿಮಗೂ ಅನುಭವಾಗೇತಿ,

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ, ಬಾಯ್ಕುಚೊಂಡು ಮನಿಗೆ ಸಡಿ ಮಗನ.
(ಹೋಗುವಾಗ, ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಹಿಡಿದು ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬರುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಯಜಮಾನೆ, ನಿಮ್ಮಗ ವಿಕ್ರಂನಿಂದ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಬಂದಿದೆ.

ಭೋಜರಾಜ- (ಗಾಬರಿಯಾಗಿ) ಯಾಕೆ...! ಏನಾಗಿದೆಯಂತೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಗಾಬರಿಯಾಗ್ಬೇಡಿ, ಅವರಿಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿತು, ನಾಳೆ ಬರ್ದೀನಂತೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರಷ್ಟೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹೌದ...? ಸರಿ ಬಿಡು ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ವನಜಾಳ ವಿಷ ಯವೇನಾದ್ರೂ ಬಂದಿದೆಯೇನು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಇಲ್ಲಿ, ಯಾವ ವಿಷಯಾನು ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡು, ಅವಳು ಬರೋ ವಿಷಯ ನಿನಗ ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ, ಒಂದು ನನಗ ತಿಳಿಸ್ಬೇಕು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಆಯ್ತು, ಬರ್ದೀನಿ. (ಹೋಗುವಾಗ)

ಮೂರ್ತಿ- ಅಲ್ಲಾ, ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಏನರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರೇನು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ವಿಚಾರ.....!!?

ಲಿಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ- ಹೌದು ಸಾರ್ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಡೈವರ್ ರಂಗ ಬರದಿದ್ದ, ನನ್ನ ಜೀವನಾನೆ ಹಾಳು ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತಿದ್ದ ಆ ಚಂಡಾಲ. ಸಾರ್, ಖರೆ ಹೇಳ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಆ ಭೋಜರಾಜ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ, ಪಶು ಯಜಮಾನೆ ಪಶು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- (ಆವೇಶದಿಂದ) ಹೌದಮ್ಮಾ, ಇವರಾ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ, ಪಶುಗಳು.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾರು ಪಶುಗಳು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಅಸಹಾಯಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನಾನ ಹಾಳಾಡಿದವರು. ಸುವಾಸನೆ ಕೊಡೋ ಹೂವೊಂದಾ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಅರಳದ್ರೆ, ನೋಡೋರ ಭಾವನೆ

ಹಲವಾರು ತರವಿರುತ್ತೆ. ವಿಚಾರವಾದಿಯೊಬ್ಬ ಆ ಹೂವನ್ನು ಗಿಡದಲ್ಲೇ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿದ್ರೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತನೊಬ್ಬ ಅರಳಿರೋ ಹೂವು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ದೂ, ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯ ಸದುಪಯೋಗವಾಗಿ ಅಂತ. ದೇವ ರಡಿಗೋ ಇಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯ (ವೆಣ್ಣೆನ) ಮುಡಿಗೋ ಸೇರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡ್ತಾನೆ. ಇಂಥಾ ಗುಣವಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆ ಹೂವು ತನ್ನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಕುದುರೆಯಂತೆ ಕಾಣುವ ಕತ್ತೆಯನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲ ಅಯೋಗ್ಯರ ಹಾವಳಿ ಇವತ್ತಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇವಿಗೆ ಕುದುರೆಯಾದ್ರೇನು, ಕತ್ತೆಯಾದ್ರೇನು ಒಟ್ಟು ಸವಾರಿ ಮಾಡ್ಬೇಕನ್ನೋ ಹುಚ್ಚು ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೇನಾದ್ರೂ ಆ ಸುಂದರವಾದ ಹೂ ಕಂಡ್ರೆ, ಅದರ ಕಥೆ ಮುಗಿ ದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕನಿಕರವಿಲ್ಲದೆ, ಒಂದೊಂದೇ ಪಕ್ಕಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ನೆಲಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಅದರ ಅಂದವನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯೋ ಬುದ್ಧಿ ಯಾಗಲೀ, ಸುವಾಸನೆ ಸವಿಯೋ ವಿಚಾರವಾಗಲೀ ಈ ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಬರೋ ದಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರನ್ನು ಬಗ್ಗು ಬಡಿಯಲು ಸಮಯ ಕೂಡಿ ಬರ್ಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಗೂ ಯಾರಪ್ಪನಿಗೂ ಈ ಮುಂಡೇ ಮಕ್ಕು ಬಗ್ಗೋದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ನೀ.

(ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹೊಗೊ ಇವನೊನು. ದುಡ್ಡೊಟ್ಟು ಗುದ್ದಿಸಿಕೊಂಡಂ ಗಾತು ನಮ್ಮ ಬಾಳೇವು. ಮಾರಾಯ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತವನು ನಮಗಸೈತ ಮಾತಾ ಡಾಕ ಗ್ಯಾಪ್ ಕೊಡ್ತೆಲ್ಲ. ಹಂಗ ಮಾತಾಡಿದ. ಮತ್ತದ್ರಾಗ, "ಯಾರಪ್ಪೊ ಬಗ್ಗಾದಿಲ್ಲ ಮುಂಡೇ ಮಕ್ಕು" ಅನ್ನೋ ಸಸ್ಸೆನ್ನಿಟ್ಟು, ನಿಂದಿಗಣ್ಣಾಗ ಸೈತ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಅಂತ ಗೂಟಿನ ಜಡ್ಡು ಹೋದ, ಇಷ್ಟೇನು ರಂಗ್ಯಾಗಂದೋ? ನಿಮಗಂದೋ?... ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನನಗ ಅಂದೋದೋ? ಒಟ್ಟು ತಿಳಿದಂಗಾತಿದು. (ಭೋಜರಾಜನಿಗೆ) ಅಲ್ಲಾ ನಿಮ ಗೇನರ ಈ ಸಸ್ಸೆನ್ನಿನ ಅರ್ಥ ತಿಳಿತೇನು?

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿಣ್ಣ ನೀ ನನಗ ಕಾರಕೂನಾಗಿರೋದಪ್ಪ

ವಿಚಾರ ಮಾಡು. ಆದ್ರೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಹಸ್ಯದ ಮೂಲ ಬೇರಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಾಕ ಹೋಗ್ಬೇಡ. ತಿಳಿತಿಲ್ಲೋ? ನಡಿ ಮನಿಗೆ (ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹುಚ್ಚರ ಸಂತ್ಯಾಗ್ನಿಂಶು ಹೊಯ್ಯೊಳ್ಳುವೆಗಾತಿದು. ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಒಂದ ನಮೂನೆ ಮಾತಾಡಿ ಸಸ್ಪೆನ್ಸ್ ಗೂಟ ಜಡದಿದ್ದ. ಈಗಿವ ನೊಂದಾ ನಮೂನೆ ಮಾತಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ಗೂಟನ ಜಡ್ಡು ಹೋದ. ಇನ್ನು ಮನೆ ಮುಟ್ಟೋದ್ದಾಗ ಯಾರ್ಯಾರು ವಿಸೇಸು ಗೂಟ ಬಡಿತಾರೋ ಯಾರಿ ಗೊತ್ತು. (ಹೋಗುವಾಗ ನಿಂತು) ಬಂದ್ಲಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕನಸಿನಂಣೆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ. (ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು) ಬಾ ಪೃಥವೀಶ್ವರಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಕುಶಲವೆ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂದಿಗಳಿದ್ದ ಹಾಳೊಂಪೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ್ಮೇಲೆ ಕುಶಲವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮುಷ್ಯೇಶ್ವರ.

ಮೂರ್ತಿ- ತಗಾ. ಇಕೆನೂ ನನಗ ಜಡದ್ದು. ಅಂದ್ರೆ.... ನಾನು ಹಂದಿ ಜಾತಿಯವನ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿ, ಆ ಹಂದಿಗೆ ಜೀವಿದ್ರೂ ಬೆಲೆ ಐತಿ, ಸತ್ತೂ ಬೆಲೆ ಐತಿ. ಅದರ್ಮಂದ ನಿನ್ನ ಗ್ರೇಡ್ ಪೂರಾ ಡೌನ್.

ಮೂರ್ತಿ- ನನ್ನ ದಕ್ಕರ ಹೋಲೋ ಎಚಾರ್ಪತಿ ನಿನಗ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇನ್ನೆದಕ್ಕ ಹಂದಿ ತಿನ್ನುತ್ತಲ್ಲ...

ಮೂರ್ತಿ- ಸ್ವಾಪ್, ಮುಂದಿಂದಾ ನೀಯೇನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳ್ಪಾಡ. ನಾ ಶ್ಯಾಣ್ಯ ಅದೇನಿ. ತಿಳಿಯೋತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಿಳಿಯೋಂಡಿಲ್ಲೋ, ದಾರಿ ಬಿಡಂಗಾರ

ಮೂರ್ತಿ- ಹೋಗುವಂತಿ ತಡಿ. ಯಾಕಪ್ಪರ ಮಾಡ್ತಿ. ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರೋ ಈ ಪ್ರಿಯಕರನ ಮುಂದೆ, ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಮುತ್ತು ಸುರಿಸಿ ಹೋಗಬಾರದೆ ಪ್ರಿಯೆ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಾಕ ನಿನ್ನಗಾರ್ಹೇಳಿದ್ರೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ವಯಸ್ಸು

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲದ ವಯಸ್ಸು ನಿನಗ ಐತೆನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಯಸ್ಸು ತಗೊಂಡು ನಾಯೇನಾಡ್ಡಿ

ಸಧ್ಯ ನಾ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದೇನಿ. ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಹ್ವಂಟೇನಿ. ತೀರಾ ಒತ್ತಕ್ಕ ಬಂದ ಮನುಷಾ ನಾನು. ಆದ್ರೂ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕೆಪ್ಪಾ ಸಿಟಿ ಐತಿ ಅಂತ ಇಲ್ಲಿತನ ತಡಕೊಂಡೀನಿ. ನಿನ್ನ ನೆನಪಾದ್ರ ಸಾಕು. ಹಾಡ್ಡುಗಲ ಸೈತ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುದಿಲ್ಲ ನನಗ. ಮನ್ನೆರ ಮುಳ್ಳು ಕೆಂಟಾಗ ಬಿದ್ದು ಮೂರಾಸು ಗುದ್ದಾಡಿ ಹೊರಗ್ಬಂದೀನಿ ಗೊತ್ತೆನು ? ಅದನ್ನ ನೆನಸೊಂಡ್ರೆ ಇಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಗಲ್ಲಕ್ಕೊಂದು ಮುತ್ತು ಕೊಡಬೇಕು ಅನುಸುತ್ತ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಭಪ್ಪರೆ ಗಂಡ್ಲ. ನನ್ನ ಗಲ್ಲಕ್ಕ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತಿಯಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ಕೊಡಬೇಕಂತ ವಿಚಾರಿಟ್ಟೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಆ ದಮ್ಮುತೆನು ? ಇದ್ರ ಬಾರಲೆ. ಅದ್ದೆಂಗ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೆ ನೋಡೇ ಬಿಡ್ತೀನಿ. (ಬಳಿ ಏರಿಸುವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಆ... ಬಳಿ ಯಾಕೇರಿಸ್ತೆ ನೀನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮುತ್ತು ಕೊಡಾಕ ಅನುಕೂಲಾಗ್ಲಿ ಅಂತ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ ನಾ ಕೈಯಿಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೀನಂತ ತಿಳಿದಿ ಯೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಲ್ಲ ರಾಜಾ. ನೀ ನನಗ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೆ ಅಂದಾಗ ನಾನು ನಿನಗ...

ಮೂರ್ತಿ- ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೆ ಅಂದಂಗಾತು. ಮತ್ತಾಕ ತಡ. ಬಾ ಹಂಗಾರ ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆ ಸುರೋನ (ಲಿಲ್ಲಿಯನ್ನ ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವಳು) ಯೇನಾತೆ ನಿನಗ. ಮುತ್ತು ಕೊಡು ಅಂತ ಕರೆದು, ಕತ್ತಿಗೊಡದಂಗ ಹೊಡಿತಿಯಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮತ್ತೇನರ ಮೈಮುಟ್ಟಾಕ ಬಂದ್ರೆ, ಹಂದಿಗೆ ಒಡ್ಡೆಂಗ ಬಿಡೀತಿನಿ. ಏನಂತ ತಿಳಿದಿ ನನ್ನ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಶ್ರೀದೇವಿ ಅಂತ ತಿಳಿದೇನಿ. ಹಂಗ ನೀನೂ ನನ್ನ ಜಿತೇಂದ್ರ ಅಂತ ತಿಳಿ. ಇಬ್ಬೂಕೂಡಿ ಬ್ರೈಕ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಾನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀ ಜಿತೇಂದ್ರದ್ದೆಂಗದಿಯಾ? ಒಮ್ಮೆರ ನಿನ್ನ ಅಪರೂಪದ ಮುಸುಡಿ ನೋಡ್ತೊಂಡಿಯೇನು?

ಮೂರ್ತಿ- ರೆಗಡ ಸಲ ನೋಡ್ಕೊಂಡೀನಿ. ಜತೆಂದ್ರನ ತದ್ರೂಪನೆ ಐತಿ ನನ್ನ ಫಿಗರ್. ಮತ್ತ ನಿನಗೇನರ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ ಇಲ್ಲಾ ಕಮಲಹಾಸಸ್ ಕಂಡಂಗ ಕಾಣ್ತೇವೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮಪ್ಪನಪ್ಪ ಅಂದ್ರ ನಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ ಕಾಣ್ತೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಿಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ?... ಕಳ್ಳಿ, ನಕಲಿ ಮಾಡ್ತಿಯೆನು? ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಾಗ. ಪ್ರೀತಿ ವಸ್ತುವಿನ ಗತಿ ಇದ ಅನ್ನಾದು ನನಗೊತ್ತು. ಬಾ ಬಾ ಲೈಲಾ ಮಜನೂ ಪಾರ್ಕಿನ್ಯಾಗ ಐಸ್‌ಕ್ರೀಂ ತಿನಕೊಂತ ಮಾತಾಡಾನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಖಬರ್ದಾರ್. ದೂರಿಂತು ಮಾತಾಡು. ನಿನಕೂಡ ಐಸ್‌ಕ್ರೀಂ ತಿನಕೊಂತ ಮಾತಾಡಾಕ ನಾನಿನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯೆಲ್ಲ. ನೀ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಿನ್ನ ನಡವ ಯಾವ ಸಂಬಂಧನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ, ನಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ ಕಾಣ್ತೇಯಲ್ಲ ಅಂತ ಮರ್ಯಾದಿ ಕೊಟ್ಟೇನಿ. ಸರಳ ದಾರಿ ಬಿಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ಬಿಡದಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಮಾಡ್ತಿ? ನನ್ನೇ ಫಿಗರ್ ನೋಡಿ ರೆಗಡು ಹುಡುಗೇರು ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ತೆಕ್ಕಿ ಬಡಿಯಾಕ ಬರ್ತಾರ. ಅಥಾ ಈ ವಾಸ್ತವನ ಮಾರಿ ನಿನಗ ನಿಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ ಕಾಣುತ್ತೆ? ಅಲ್ಲ ನೀನ್ಯಾ ಕ್ಷಿಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಂತ ನನಗೊತ್ತೆತಿ. ಆ ನನ್ನ ಮಗೂ ರಂಗ್ಯಾ ನಿನ್ನ ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಾನ. ಅದಕ ನೀನವನ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ತಿರುಗ್ತೀದಿ. ನೋಡು. ಅವನು ಬಾಳ ಡೆಂಜರ್ ಮನುಷ್ಯಾ ಅದಾನ. ಹೆಣ್ಣು ಸಿಕ್ರ ಹೆಣ್ಣು ತಿಂದಂಗ ತಿಂದು ಒಗದು ಬಿಡ್ತಾನ. ಸುಮ್ಮನ ಅವನ ಸಲುವಾಗಿ ತಲಿಕೆಡಿಸಿಕೋ ಬ್ಯಾಹ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಾ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂತೀನಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಬ್ಯಾಡೆ ಲಿಲ್ಲಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ವನಗ್ಗೇಕೋ ಯಜ್ಜಾ

ಮೂರ್ತಿ- ನಿನ್ನಾನು, ಅಜ್ಜ ಅನಬ್ಯಾಡ, ಬೇಕೆಂದ್ರ ರಾಜಾ ಆನು

ಲಿಲ್ಲಿ- (ಬಳಿ, ಸೀರಿ ಏರಿಸುತ್ತಾ) ಬಾ ಹಂಗಾರ, ರಾಜಾ ಮಹಾರಾಜಾ

ಮೂರ್ತಿ- ಬ್ಯಾಡ ನೀ ಬಳಿ ಏರಲ್ಲೋದು, ಸೀರಿ ಏರಲ್ಲೋದು ಮಾಡ್ಡಿ ಯಂದಾಗ ನೀನಿಲ್ಲೆ ನಿಂತಿರು, ನಾನು ಮನಿಗೋದವನ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಹೋಳ್ಳಿ ಬತ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬಾರೋ ನನ್ನ ಮನ್ಮಥರಾಜಾ, ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿ ಸ್ತೀನಿ. ಆಯೋ ನೀಡ, ನಿನ್ನಯೋಗ್ಯತೆ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇನೋ? ಈ ಊರಿಗೆ ಟೀಚರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಗೆ ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಗಿನಂತೆ ಸಂಭಿ, ಶೀಲ ಹಾಳಾಡಿ, ಹೊಟ್ಟಲಾದಾಗ ಕೈ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅಕಿ, ಮಾನಕ್ಕಂಜಿ ಹೋಳಿಗೆ ಬಿಡ್ಡು ಸತ್ತು. ಈಗ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದೀದಿ ಅಂದಾಗ, ನಿನಗೊಂದು ಗತಿ ಕಾಣಸ ದಿದ್ರ ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರೊ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತೆರ ಸಿಕ್ಕಿತೇನು? ಹೌದು, ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಮನದಿನಿಯನ ದರ್ಶನವೇ ಆಗ್ಗಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ಮಾತಾ ಡ್ಸಿದ್ರ ಸಿಡ್ಡು ಬೀಳ್ತಾನ. ಅದಕ ನೋಡೆರ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಬೇಕಾಗೇತಿ ರಂಗು, ಆಯ್ ಲವ್ ಯು, ಆಯ್ ಲವ್ ಯು ಟು ಮಚ್!!

(ಹೋಗುವಳು, ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ- ಹೆತ್ತವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಳಂಕದ ಕಳಸವಿಟ್ಟ ಕುಲಹೀನೆ ನಾನು. ನನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಎದೆಬಡೆದು ಸತ್ತ. ನಾ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ. ನಿರಪರಾಧಿ ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಶಾಪವಾಯಿತು. ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚಿನೆ ಗರ್ಭ ಹೊತ್ತಿರುವ ನಾನು, ತಂದೆಯ ಸಾವಿನ ನೋವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ? ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಲೇ? ಇಲ್ಲಾ, ಮಾನಕ್ಕಂಜಿ ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೆ? (ವಿಚಾರಿಸಿ) ಛೇ ಛೇ, ಕಳಂಕದ ಅಪವಾದ ಹೊತ್ತು ಸಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಶೀಲ ಹಾಳು ಮಾಡಿದವನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದಾದಗೂ ಬಾಳು ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಲೇಸು, ಹೌದು, ಈಗದೇ ನನಗುಳಿದಿರುವ ಮಾರ್ಗ.

(ಹೋಗುವಳು)

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ನಾಲ್ಕನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ವನಜಾಳ ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆ

(ರಂಗ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ, ಒಳಗಡೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು)

ರಂಗ— ಥತ್ ಹಲ್ಯಾ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು, ವನಜಮ್ಮ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ. ಜವಾ ಬ್ದಾರಿ ವನುಷ್ಕಾರು ಇನ್ನೂ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿದ್ದಿ ಮಾಡ್ತದಾರ. ಅಮ್ಮಾಪ್ರ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ತಿಳಿದಿದ್ರೆ ಇವರ ಹಕೀಕತ್ತರ ತಿಕ್ಕಾಕ ಬರಿತ್ತು. (ಕುಳಿತು ಫೋನ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವನು) ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ಆರಾಪಾ ದಿಯಾ? ಅಂದಂಗ ಆ ಡಿಸ್ಕೋಶಾಂತಿ, ಅನುರಾಧ. ನನ್ನಮ್ಮಾಳೆ ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿಯವರು ಕೇಸ್ ಹಾಕಿದ್ರಂತಲ್ಲ ಏನಾಶದು? ಆ...ಆಆ... ಹೌದಾ? ಹಂಗಾರ. ನಾಳೆ ನೀವು ಮೂವರೂ ನನ್ನಾಫೀಸಿಗೆ ಬರಿ. ಒಂದು ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸ್ ಹೇಳ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— (ಒಳಗಿನಿಂದ ನೈಟ್ ಡ್ರೆಸ್ಸು ಲೈ ಬಂದು) ರಂಗಾ...

ರಂಗ— ಯಾರವನು? ಸಧ್ಯ ನನಗ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರ ತಡದು ಬರಿ ಮಗನ. ನಿನಗಲ್ಲ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ನಾ ಅಂದಿದ್ದು. ಇಲ್ಯಾವನೋ ಬೇವರ್ಸಿ ನನ ಮಗ ಬಂದಿದ್ದ ಅವನಿಗಂದ. ಏನು...? ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸಿನ ವಿಷಯಾನ? ಅಂದ್ರೆ, ಸಧ್ಯ ನಾನೊಂದು ರಡಿಮೇಡ್ ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿ ತಗಿಯೋ ವಿಚಾರ ಮಾಡೇನಿ. ಅದರಾಗ ನಿಮ್ಮಳತಿ ಡ್ರೆಸ್ ಸ್ಕೆತ ರೆಡಿ ಇಟ್ಟಿರೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಲೇ ರಂಗಾ...

ರಂಗ— ಸುಮ್ಮ ನಿಂದರಿ ಯಾಕ ಕಾಡ್ತೀರಿ? ಹಲೋ... ಏನಂದಿ? ಅಳತೆ ಕಳಸ್ತಿಯಾ? ಮತ್ಯಾಕ ಅಳತೆ ಕಳಸ್ತೀರಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಳತೆನೂ ನನಗ ಪಕ್ಕಾ ಗೊತ್ತೆತಿ. ಸಧ್ಯ ನ್ಯೂ ಟೈಪ್ ಮೂರು ಜಡ್ಡಿ ಕಳಸ್ತೀನಿ ಹಾಕೊಂಡು ನೋಡ್ಡಿ. ರಿಕ್ ಅಂತ ಕುಂತ್ರ ಹೌದು ಅಪ್ಪಿ ಮತ್ತೇನು?

ಭೋಜರಾಜ— ಈ ಮಗ ಬಾಳ ದೂರದ ವಿಚಾರದಾಗದಾನ. ಅಪ್ಪಾ ಮಹಾನುಭಾವ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ..

ರಂಗ— ಇನ್ನು ಮಾರಿ ಕೆತ್ತವಂಗ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡಿ ತಮ್ಮ (ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು) ಹಲೋ ಭಿಫಿ ನಿನಗಲ್ಲ ಪ್ರಿಯೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನಗೊಬ್ಬಾವ ಶನಿಯಾಗಿ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಾನ ಅನ್ನಿ ಗೆ. ಹಲೋ... ಚಡ್ಡಿ ಯಾವ ನಮೂನಿ ಅದಾವಂದೇನು? ಏರ್‌ಕೂಲ್ಡ್ ಚಡ್ಡಿ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ಎಷ್ಟು ಕುಣುದ್ರೂ ಒಟ್ಟು ಕಾವಾಗದಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನುಗ್ಗುತ್ತೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಭಪ್ಪರೆ ಮಗನೇ ಏರ್‌ಕೂಲ್ಡ್ ಚಡ್ಡಿ, ಗಾಳಿ ಧಾರಾಳ ವಾಗಿ ನುಗ್ಗುತ್ತಂತ. ಅಂದ್ರ ಸೊಳ್ಳೆ ಪರ್ದಾದಾಗ ಹೊಲಸ್ತಾನೇನಿ ಚಡ್ಡೀನ? (ಡುಬ್ಬು ಚಪ್ಪು ರಿಸಿ) ಅವೇಕೆ ಏಳೊ ವೇಲೆ.

ರಂಗ— ಫೋ ಎಲ್ಲಿಯವನು ಗಂಟು ಬಿದ್ದಪಾ ಅಂತೀನಿ. ಯಾರ್ ನೇನು?

ಭೋಜರಾಜ— ನಿಮ್ಮಪ್ಪ.

ರಂಗ— ನಮ್ಮಪ್ಪ ಸತ್ತಾನ, ನೀನ್ನಾರೋ ಬೆಪ್ಪ ? (ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ) ನೀ... ನೀವೇನು ?

ಭೋಜರಾಜ— ಮಗನ್ನ, ಜಯಮಾಲಿನಿ ನಿನಗ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾ ? ಡಿಸ್ಕೂಶಾಂತಿ. ಅನುರಾಧಾಗೆ ಏರ್‌ಕೂಲ್ಡ್ ಚಡ್ಡಿ ಹೊಲ್ಡು ಕೊಡ್ತಿಯಾ ?

ರಂಗ— ಊನ್ರಿ. ಬೇಕಂದ್ರ ನಿಮಗೂ ಹೊಲ್ಡು ಕೊಡ್ತೀನ್ರಿ ಏರ್ ಕಂಡೀಷನ್ ಕಾಚಾನ: ಹೆಂಗೂ ನಿಮ್ಮಳತಿನೂ ನನಗ ಪಕ್ಕಾ ಗೊತ್ತಾಗೇತಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಮುಚ್ಚಾಯಿ. ಎರಡು ದಿನದಾಗ ಬರ್ತೀನಂತ ಊರಿ ಗೋದವನು, ನಾಕದಿನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಯಲ್ಲ, ಸಂಭ್ರೇನು ಪುಗ್ನೆಟ್ಟಿ ಬರೆತೇನು ?

ರಂಗ— ನಾ ದೌಡ್ಡ ಹ್ಲಂಟಿದ್ರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಯಾರರ ಸತ್ರೆನು ?

ರಂಗ— ಊನ್ರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಯಾರ ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿನ ?

ರಂಗ— ಅಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮೂರ ಗೌಡ್ರ ಮನಿ ಕ್ವಾಣ.

ಭೋಜರಾಜ— ಗಾಡ್, ಮನಿ ಕ್ವಾಣ ಸತ್ಯ ನಿಂದೇನರ ಕೆಲಸ ?

ರಂಗ— ವಿಚಾರಿಲ್ಲಂಗೆ ಮಹಿಶಾಡ್ವೀರಲ್ಲ ನೀವು. ನಮ್ಮೂರಾಗಿದ್ದುದು ಅದ ಒಂದ ಕ್ವಾಣ. ಸುತ್ತು ಹಳ್ಳಾಗ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಆ ಕ್ವಾಣ ಸತ್ತಿಂವ ಮುಂದ ನಮ್ಮೂರ ಎಮ್ಮಿಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗಿರಬ್ಯಾಕೆ. ನೀವ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಎಷ್ಟು ದೂರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಯಿಲ್ಲಲೇ ಮಗನ ?

ರಂಗ— ಹೌದ್ಡಿ. ಮನುಷಾರಾದ್ರ ನಮಗಿಂತಾದು ಹರಕುತ್ಯಾಗೇತಂತ ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟು ಹೇಳ್ತಾರೆ. ವಾಪಿ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಮಗಿಂತ ತ್ರಾಸಾಗೇ ತಂತ ಹೆಂಗ್ಗೆಳ್ತಾವ್ವಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ವಾಣನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡೇ ಬಂದಿ ?

ರಂಗ— ಊವ್ವಿ. ಮತ್ತ ನಿಮಗೇನರ ಬೇಕಾಗೇತೇನಿ ಕ್ವಾಣ ?

ಭೋಜರಾಜ— ನನಗಿದಕೋಲೆ ?

ರಂಗ— ಅದೂ ಖರೇನ. ನೀವ್ವ ಒಂದ ಕ್ವಾಣದಂಗದೀರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂದೇ... ?

ರಂಗ— ಆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿಗೇನೋ ವಹಿಡಾಕ ಹೋಗಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅಂದೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ರಂಗಣ್ಣ, ಈ ತಿಂಗಳು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿ ಪೂಜಿಸ್ತೀನಿ ನಿನ್ನ ಸಂಬಾಸ. ಅದ್ರೀ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲೂ ಬಾಯ್ಕಿ ಹ್ಲೇಡೆ. ಅಂತೂಮಿಕ್ಕೆ ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟೀ, ನಿನ್ನ ಜೀವಂತ ಸುಡುಸಿ ಬಿಡೀಸಿ.

(ಓಳಗಿನಿಂದ ನೈಟ್ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಕ್ರಂ ಬರುವನು)

ಎಕ್ರಂ— ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಡ್ಯಾಡಿ!

ಭೋಜರಾಜ— ವೈರಿ ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಮ್ಯಾ ಸನ್!! ನದ್ದ ಅಂಜ ಕೂತೆಲಿಕ್ಕಿ ?

ರಂಗ— ಅಗ್ಗೆ ಏನವ್ವಾಡುತ್ತಿ? ಇವರೇನು ನಿಮ್ಮಂಗೆ ವಯಸ್ಸು ಹೋದ ಹಳೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ನಮ್ಮ ಡ್ಯಾಡಿಗೆನು ಮಹಾ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆಯೋ? ಪ್ರವ
ಹಾದದ ಒತ್ತಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹಂಗ ಕಾಣಾರವ್ಯ. ಇನ್ನೂ ಇಷ್ಟತ್ತು ಸರ್ಕ
ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿಗೆ ಫಾಲೇಂಜ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ಡಾ.ಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಈ ಮಗನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿನೂ
ಹೀಗೆ ರಕ್ತ ಹರಿದಾಡಿದೆ ಅಂತ.

ರಂಗ- ಯಾಕ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿ. ಅದಾಳಲ್ಲ ಆ ರಂಡ
ಮುಂಡಿ ಬಸಜ್ಜಿ; ನಿಮ ಹಲವಷ್ಟೈತಿ ಅನ್ನಾದಲ್ಲ ನನ್ನಂಥ ವೇಳಾಳ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅಪ್ಪಾ ಮಹಾನುಭಾವ. ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ದಯ
ಮಾಡ್ತು.

ರಂಗ- ಹೊಕ್ಕಾಸಿ ಬಿಡ್ರಿ; ನೀವಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಿಗ್ಬರೀರಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಭೋಜರಾಜ- ಬಾ ವಿಕ್ರಂ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಮಾಡೋಣ,
ನಂತರ ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರ.

ವಿಕ್ರಂ- ಕಮಾನ್ ಡ್ಯಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಇಲ್ಲೆ ಬಹಳ ದಿವವಾಯ್ತು.
ಆದ್ರೆ...

ಭೋಜರಾಜ- ಆದ್ರೆನೋ?

ವಿಕ್ರಂ- ವನಜಾ ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಬಂದ್ರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಚಟಕಕ್ಕಾ
ಕತ್ತಿ ಹಾಕ್ತಾಳೆ ಕಾರಣ, ಇವತ್ತೊಂದಿನಾ

ಭೋಜರಾಜ- ವಿಕ್ರಂ. ನಾಹು ನಿಮ್ಮಪ್ಪ. ನಿನ್ನ ವಶ್ಯಕತೆ ಏನನ್ನೋದು
ನನಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಾ ಕೂತ್ಕೋ... ಮೀನಾ..., ಕಮಾನ್ ಕ್ಲಿಕ್! (ಇಬ್ಬರೂ
ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ನಡೆಯುವುದು, ಸಂತರ) ಡಿಯರ್ ಸನ್,
ನೀನು ನನ್ನಕ್ಕ. ಆದ್ರೂ ಸ್ನೇಹಿತನಿದ್ದಂತೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತು ಯಾವ ಸಂಕೋಚನೂ
ಇಟ್ಟೋಬೇಡ.

ವಿಕ್ರಂ- ನಾನ್ಯಾಕ ಸಂಕೋಚ ಪಡ್ತೀನಿ ಡ್ಯಾಡಿ? ನೀವೇ ನನ್ನ ಉಪ
ದೇಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ನಾವಿಬ್ಬರೂ ತಂದೆ ಮಗನಾದ್ರೂ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತ, ದೇಹಕ್ಕೆ
ಸುಖ ಕೊಡೋ ವಸ್ತುವನ್ನು, ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಮಿತಿ ಪಡೋಣ

ಅಂತ. ಮಾಡಿದ ಉಪದೇಶದಂತೆ, ಅಂದು ನಾನು ಧರ್ಮಯ್ಯನ ಮಗಳನ್ನು ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಾಗ, ನೀವೂ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಸುಖ ಪಡಲಿಲ್ಲವೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ನಿಜ ವಿಕ್ರಂ. ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಹವಾಸ ಅದಷ್ಟು ಸುಖ, ಅದಷ್ಟು ಹಿತವಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದ್ರಲ್ಲಿ ಮಾನಕೃಷಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಪಾಪ.

ವಿಕ್ರಂ- ಆ ವಿಚಾರ ಹೋಗಿಬಿಡಿ. ಬಹಳ ದನದಿಂದ ನಿಮಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಇವತ್ತು ಕೇಳಿದನಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಿದೀರಾ ಡ್ಯಾಡಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಇವತ್ತೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ನೀವು ಅತ್ತೆ, ಮಾವನನ್ನು ಕೂಲೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಲ್ಲವೇ?

ಭೋಜರಾಜ- ಯೆಸ್ ಮೈ ಸನ್, ಯೆಸ್!

ವಿಕ್ರಂ- ಆದರೆ, ಈ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲ ವನಜಾಳ ಹೆಸರಿಗಿದೆಯೆಲ್ಲ ಡ್ಯಾಡಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಶ್ನೆನೆ ಕೇಳಿದೆ. ನೋಡು ವಿಕ್ರಂ, ನಾನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಅಂದ್ರೆ, ವನಜಾಳ ತಂದೆ ನನಗಿಂತಲೂ ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ. "ನನ್ನ ಮಗಳು ಮಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನಿಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ಬಳಸಬಹುದು. ವಿಧಿವಶಾತ್ ಮಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ, ಅಥವಾ ಮದುವೆ ಗಿಂತ ಮುಂಚೆನೆ ಸತ್ತರೆ, ಈ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಮಿಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು" ಅಂತ ಏಲ್ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದೆ ಅಂದು ವನಜಾಳನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟದ್ರೆ, ಈ ಬೆಟ್ಟದಂತಾ- ಆಸ್ತಿ, ಯಾರೊ ಸೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಭಕ್ಷಿ ಜೇಡಿ ತಿನ್ನೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣ, ಅವಳ ಕೂಲೆಲೆಗೊ ಕೊಂಕಾಗದಂತೆ, ಇದುವರೆಗೂ ನಾವೇ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಭಲೇ ಡ್ಯಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಧ್ಯ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಂದ್ರೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ವನವಾಳ ಹರಯಾದ ಪಾಪಾಪ್ಪ, ಬೀರಾಪ್ಪ, ಉಂಡೆ
ಷನ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯದಂತೆ, ನಿನ್ನ ಮೋಡಿಯ ಪ್ರೀತಿ ನೆರೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ನಿನ್ನ
ಕೈಯಿಂದ ತಾಳ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡೆ, ಸಾಕು. ಈ ಕರ್ಮ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ನಾವೇ ಅಧಿ
ಪತಿಗಳಾಗ್ತೀವಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅವಳ ವಿಷಯ ನನ್ನಿಷ್ಟ, ಊರಿಗೊಂದು ಬಂದಿ, ಹೆಚ್ಚೆತ್ತಿ
ಡುವುದಕ್ಕೂ ನನ್ನಾಜ್ಞೆಗೆ ಎದುರು ನೋಡಬೇಕು, ಹಾಗಾಗ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- (ಪಗುತ್ಪಾ ಭುಜ ತಟ್ಟಿ) ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ನೀನು ನನ್ನ
ಮಗನಲ್ಲವೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ರಕ್ತದ ಗುಣವೂ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ?

(ಇಬ್ಬರೂ ಮಗುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿತಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿತಾಲ- ವಿಕ್ರಂ...

ವಿಕ್ರಂ- ಯಾರು?... ನೀನಾ? ಮಕ್ಕಾತ್ತಿಗೆಂದೆ? ಅವತ್ತೇ ನಿನ್ನೆತ್ತ
ಚುಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನಲ್ಲ?

ವಿತಾಲ- ನನಗೆ ತಾಳ ಕಟ್ಟುವತನಕ ಲೆಕ್ಕ ಚುಕ್ಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವಿಕ್ರಂ.

ವಿಕ್ರಂ- ತಾಳ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಟ್ಟು ನಿನಗಿನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ?

ವಿತಾಲ- ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು, ತಾಳ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯ
ಸೋದು ಹುಚ್ಚಿಲ್ಲ ವಿಕ್ರಂ, ಗರತಿಯಾಗಿ ಬಾಳ್ವೆಕೆನ್ನುವ ಕೆಚ್ಚು.

ವಿಕ್ರಂ- ನಿನ್ನೇ ಹುಚ್ಚು ಕೆಚ್ಚು ನನ್ನನ್ನು ರೊಚ್ಚಿಗೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದೆ ನೋಡು
ಮಾಗಿದ ಹೆಣ್ಣು ರುಚಿಯದೆಯೆಂದು ಅದರ ರಸ ಕೈಗಂಟುವತನಕ ತಿನ್ನುವ
ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ ನಾನು. ರುಚಿ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆಷ್ಟು ಬೇಕೋ
ಅಷ್ಟಾತ್ಮ ತಿಂದು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆ ಬಿಸಾಕಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಮತ್ತೊಂದು ನಾನದಷ್ಟು
ಚಯಸ್ಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಪಾಲಿಟೆ.

ವಿತಾಲ- ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಪಾಲಿಟೆ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ರೆ, ಬಿದ್ದ ಊಗ
ದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಳೆತುಲು ನಾನು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರುವ ಹಣ್ಣಲ್ಲ. ಮೈ
ಮನ ಕಡ್ಡವನ ಮಾಡದಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮೂಲಕವೂ
ಹೆಣ್ಣು.

ವಿಕ್ರಂ- ವೂನವಂತ ಹೆಣ್ಣು? (ನಗು) ಮದುವೆಗೆ ಮುಂದಿನೇ ಮಗು
ವತ್ತು ಹೊತ್ತಿರುವ ನೀನು, ಮೂನವಂತ ಹೆಣ್ಣು?

ವಿತಾಲ- ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಫಲ.

ವಿಕ್ರಂ- ನೆನ್ನರ್! ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಫಲವಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನ ಅನೀತಿಯ
ಫಲ! ಹುಚ್ಚು ಯೌವನ ಗಂಡಸಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಬಯಸುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿನವನ್ನೇ
ಮರೆತು ನನಗೆ ಮೈ ಅರ್ಪಿಸಿದೆ, ಈ ಪಾಪದ ಫಲ ಪಡೆದೆ. ನಿನ್ನೇ ಪಾಪದ
ಫಲಕ್ಕೆ ಕರಣೆ ತೋರಿ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀನೆ ಹೊರತು, ತಾಳ
ಕಟ್ಟಿ ಬಾಳು ಕೊಡಲಾರೆ.

ವಿತಾಲ- ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗನ್ನೇಡಿ ವಿಕ್ರಂ. ಮೈ ಕದ್ದ ನೀವು ಮಡದಿ
ಸ್ನಾನ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ನಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಮಹಾ ಅನ್ಯಾಯವಿದು. ಮೆಟ್ಟಿದವನನ್ನು ಮದುವೆ
ಯಾಗಲು ಬಂದು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿತಾಲ- ನೀವೂ...?

ಭೋಜರಾಜ- ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟವನು. ಅಂದ್ರೆ ಇವನ ತಂದೆ. ಸಧ್ಯ ನಿನ್ನ ಮಾವ.

ವಿತಾಲ- ಸಾರ್, ನಿಮ್ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಬಾಳೋ ಅವಕಾಶ
ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಿ, ನಿಮ್ಮಾಲಿಗೆ ಬೀಳ್ತೀನಿ.
(ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವಳು. ಭೋಜರಾಜ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾ)

ಭೋಜರಾಜ- ಹುಚ್ಚಿ! ಏಳಮ್ಮಾ ಏಳು, ನಾನು ನಿಮ್ಮಾ... ನಿನ್ನನ್ನಾ
ಯಪಾದ್ರೆ ಇನ್ನಿನ್ನೇನವಮ್ಮಾ?

ವಿಕ್ರಂ- ಇೞಿ ನೀವೂ...?!

ಭೋಜರಾಜ- ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ (ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು) ಅವಿವೇಕಿ. ಈ
ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಯಂತ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನನಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡದೆ, ನಿನ್ನೊ
ಬ್ಬನೇ ಬಯಕೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿಯಲ್ಲಾ. ಬುದ್ಧಿ ಇದೆಯೇನೋ? ಅದನ್ನೆ
ವಶಾಹ್ ಇವಳು. ತಾನಾಗಿ ಕಚ್ಚಿಗೆ ಬಿದ್ದಿ ದಾಳಿಯೆಂದಾಗ- ಮೂವು ಅ: ೩

ಕೊಳ್ಳೋ ನಾನು ಮಾನವೀಯತೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೆ, ತಪ್ಪಾಗೋದಿಲ್ಲೇನೋ?...
ನೋಡಮ್ಮಾ ನನ್ನಗೆ ಮಾಡಿರೋ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಾನು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳ್ತೇನೆ.

ವಿಶಾಲ- ಅಂತಾ ದೊಡ್ಡಾತನೇ ಸಾರ್. ನಿಮಗೆ ನನಗೆ ಬಾಳು
ಕೊಟ್ಟಿ ಸಾಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ಲೋ... ವಿಕ್ರಂ

ವಿಕ್ರಂ- ವಾಟ್ ಡ್ಯಾಡಿ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಈ ಹೆಣ್ಣು ನನ್ನ ಸೊಸೆಯಾಗ್ಗಿಲ್ಲಾದ್ರೆ, ನೀನೇನು
ಮಾಡ್ಬೇಕು ಗೊತ್ತೇನು ?

ವಿಕ್ರಂ- ಗೊತ್ತು, ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ, ಬಾಳು ಕೂಡ್ಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ಗುಡ್! ಹಾಗಾದ್ರೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ, ಬಾಳು ಕೊಡ್ತೀನಿ
ಅಂತ ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ವಿಶಾಲ, ನಾನು ನಿನ್ನಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟೆ, ದಯವಿಟ್ಟು
ಕ್ಷಮಿಸು. ಖಂಡಿತ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯ ಬಾಳು ಕೊಡಲು ನಾನೀಗ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ
ದ್ದೇನೆ.

ವಿಶಾಲ- ನೀವ್ಹೇಳ್ತೀರೋದು ಸತ್ಯ ತಾನೆ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಈ ಸತ್ಯವಂತನ ಮಗ ಅವನು. ಅಸತ್ಯವಾಡಿದ್ರೆ,
ನಾನೊಪ್ಪಿನಾ ?

ವಿಶಾಲ- ಸಾರ್, ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ, ಗರತಿನ ಉಳಿಯುವಂತೆ
ಮಾಡಿದ ದೇವರು ನೀವು.

ಭೋಜರಾಜ- ಅಂದಾಂಗ, ನನಗೆ ಸಾರ್ ಅನ್ನುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು,
ಮಾವ ಅನಬಾರ್ಡೇನಮ್ಮಾ ?

ವಿಶಾಲ- ಮಾವ...

ಭೋಜರಾಜ- ಆಹಾ! ಎಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಿ ಕರೆದೆಯಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಮತ್ತು ಬಂದಂತಾಯ್ತು. ಆಂ, ಇಲ್ಲಿ ನಡಿಯಮ್ಮ ನೀನು ಬಳಲಿ ಬಂದಿ
ದಿಯಾ. ಒಳಗೊತ್ತಾಗಿ ಮುಖ ತೋರ್ಪೊಂದು ಬಾ. ಇವತ್ತು ಮೂವರು

ಮೂರೂ ದಿಟ್ಟವರು

ಕೂಡೇ ಖೂಟ ಮಾಡಿ. ಆಮಾಲ ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರವನ್ನೇನೂ, ಸುಯೇನಮ್ಮಾ ?

ವಿತಾಲ- ಅಗ್ಗಿ ಮಾವಾ (ಒಳಗಡೆ ಹೋಗುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಮೈ ಡಿಯರ್ ಸ್ಹ್

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ...

ಭೋಜರಾಜ- ಇದು... ನೀನು ಕಚ್ಚಿದ ಹಣ್ಣಲ್ಲವ ?

ವಿಕ್ರಂ- ಯಸ್ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಣ್ಣು ಸಿಹಿಯೋ? ಕಹಿಯೋ ?

ವಿಕ್ರಂ- ಎರಡೂ ಅಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ಮತ್ತೆ

ವಿಕ್ರಂ- ಅಮೃತ, ಅಮೃತ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಗಾದ್ರೆ.... ನಾನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಮೃತ ಕುಡ್ಡು

ಬರ್ರೇನು ?

ವಿಕ್ರಂ ಮೈ ನಾಟ್ ? ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕುಡುದ್ದನ್ನೆ. ಅಲ್ಲಿವರಗೂ ನಾನೇ ಅಮೃತ ಕುಡಿತರೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಕುಡಿ, ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಕುಡಿ. ಆದರೆ, ವಾನು ಬರುವತನಕ ವಿಚ್ಛರಿಕೆಯಿಂದಿರು. (ಪೋಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- (ನಗುತ್ತ) ಬಾಳು ಕೇಳಲು ಬಂದ ಹೆಣ್ಣು, ಮತ್ತಷ್ಟು ಧೂಳು ಮುತ್ತು ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳು ತೀರ್ತು. (ಕುಳಿತು ಕುಡಿಯುವಾಗ ಹಿನ್ನೆಲೆ)

ವಿತಾಲ- (ಒಳಗಿನಿಂದ) ಮಾವ, ಏನೀ ವರ್ತನೆ ? ಬಿಡು ನನ್ನ

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನ ಸೆ ತೀರಿದ್ದೇಲೆ ಖಂಡಿತ ಬಿಡ್ತೀನಿ.

ವಿತಾಲ- ಆಮ್ಮಾ... (ಜೇರುವಳು)

(-ಹಿನ್ನೆಲೆ ಪಾಠ-)

(ಭೋಜರಾಜ, ವಿಕ್ರಂ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ನಿರತಾಗ. ಕದಲು ಕೆದರಿದ ವಿತಾಲ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರುವಳು)

ವಿಕ್ರಂ- ವಿಶಾಲ...., ತಾಳಿಕಟ್ಟು, ತಾಳಿಕಟ್ಟು ಅಂತ ಪೀಡಿಸಿದ್ದೆ ಯಲ್ಲ. ಈಗ್ಯಾರಿಗೆ ಪೀಡಿಸ್ತಿಯಾ ? ನನಗೋ, ನನ್ನ ತಂದೆಗೋ ? ಈಗ ನಿನಗ ತಾಳೀನ ನಾ ಕಟ್ಟೀಕೋ ? ನನ್ನ ತಂದೆ ಕಟ್ಟೀಕೋ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಪಾಪ! ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಕನವರಿಗೆ ಬಹಳ ಇದೆ ಇವಳಿಗೆ. ಇಬ್ಬೂ ಕೂಡಿ ಎರಡು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೋಣ. ಏನಂತಿಯಾ ?

(ನಗುವರು. ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬಂದು ನೋಡಿ ವರೆಯಾಗುವನು)

ವಿಶಾಲ- ಪಾಪಿಗಳೆ, ನನ್ನಾಳು ಹಾಳ್ಯಾಡಿ, ನಗತೀರಾ ? ನಗರಿ, ಚನ್ನಾಗಿ ನಗರಿ. ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗಿರೋ ಸ್ಥಾನ, ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ, ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮನ ಬುದಂತೆ ಬಳಸಿದ ಭಂಡರೇ, ಘನಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದವರಂತೆ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ನಗರಿ. ಅನಾದಿ ಕಾಲ ದಿಂದ ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳು, ಚುಪಿ ಮಹಾಚುಪಿಗಳು "ದೇವತೆ" ಎಂದು ಹಾಡಿ-ಹರಸಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಪಶುವಿನಂತೆ ಹಂಚಿ ತಿಂದ, ಮೂರೂ ದಿಟ್ಟವರ. ಆಬಲೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಿಂಡರು ನಾವೆಂದು ಗುಂಡಿಗೆ ಬಡಿ-ಬಡಿದುಕೊಂಡು ನಗರಿ. ನೀವು ನಕ್ಕಷ್ಟೂ ನನ್ನ ರಕ್ತ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಸುಣ್ಣದಂತೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವಿದ್ದರೂ ಪಶು ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತ ರಿಸದೆ ಬಿಡಲಾರೆ. ಚನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ನಾ ವೇಶ್ಯೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಶಮಾಡದೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಯಲಾರೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಏನಂದೆ, ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡ್ತಿಯಾ ? ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚಿ, ದುಡ್ಡಿನ ಕವಚ ನಮಗಿರುವ ತನಕ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆ ಈಶನೇ ಬಂದರೂ ವಾಪಾಸಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಾಗ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಣ್ಣಾದ ನೀನೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ? ನಮ್ಮ ದುಡ್ಡಿನ ದರ್ಪಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಂತ ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ಪಗಳು ಹಲ್ಲು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕಾಲಡಿಯ ಕಸ ವಾಗಲೇ ಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ- ಆ ನಿಮ್ಮ ದುಡ್ಡಿನ ಕವಚ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಬೆದರೂ, ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡಿನ ದರ್ಪದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ, ಭೋಜರ ಶಾಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಭೂಗತಪಾಗುವ ಗ್ರಹಚಾರ

ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು, ದುಡ್ಡೆಂದು ದುಡ್ಡಿನ ಜಿಡ್ಡಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಸಡ್ಡೊಡ್ಡ ಯುವ ನಿಮ್ಮಂಥಾ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಬೆತ್ತಲೆ ಮಾಡಿ ಥೀ, ಥೂ ಎಂದು ಉಗಿಯುವ ಕಾಲವೂ ದೂರಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತಂದೆ ಭೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡರೂ, ತೆಪ್ಪಿಗಿರುವ ಈ ನಿಮ್ಮ ಮಗ, ತನಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟವಳನ್ನು ವಪರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ಬಾಯಿ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಮಾತಾಡು ನೀಚ ಹೆಣ್ಣೆ.

ವಿಶಾಲ- ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಭಂಡ ಗಂಡಸರೆ. ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ (ಕರುಳ ಕುಡಿ) ಕರುವಿನಿಂದಲೇ ಗರ್ಭ ಹೊರುವ ಹಸುವಿನ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅಶ್ಚರ್ಯ ವೇನಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಪಶುವಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಹಸಿದ ನಾಯಿಗಳು ನೀವು. ಹೇಸಿಗೆ ತಿಂದು, ಹೊಲಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುವ ಹಂದಿಗೂ ನಿಮಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಿದೆ ?

ವಿಕ್ರಂ- ಈ ಹುಚ್ಚು ಮಾತು ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ದೇಹ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳೋ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕೋಗೆ.

ವಿಶಾಲ- ಈಗ್ಲೋಗ್ಗೀನಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಲು ರಾಕ್ಷಸಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಬರ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಾಗ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಎದುರಾಗುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಯಾರಮ್ಮಾ ನೀನು ?

ವಿಶಾಲ- ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುವ ನರ ರಾಕ್ಷಸಿ. (ಹೋಗುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಅವಳ್ಯಾರಾದ್ರೂ ಅಗ್ನಿ, ನೀನ್ಯಾಕ ತಲೆ ಕೆಡಿ ಸೊಳ್ಳಿಯಾ ?

ವಿಕ್ರಂ- ಹುಚ್ಚಿ ಇರಬೇಕವಳು. ಒಳಗ್ಗಂದು ರಾದ್ದಾಂತ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರಗ್ ದಬ್ಬಿದ್ದಿ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ನನಗೆದುರಾಗಿ ಬಂದ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ವಿಕ್ರಂ ಸಾಹೇಬ್ರೆ, ಅವಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆಯಂತೆ. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬೆಳೆದಿದೆ,

ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇಂಥವರ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೋಹ ಅಂಕುರಿಸುವ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಮೊಳಕೆಯಾಗಿ, ಗಿಡವಾಗಿ, ಫಲವಾಗುವ ತನಕ ಕಪಟ ಪ್ರೀತಿಯ ನೀರಾಣಿ ಸಾವ ಕೆಲ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಕಾಮುಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ. ತಿಂದು ತೃಪ್ತಿ ಪಡುವವರಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಈ ನೀಚರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ಚಪಲಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಫಲವನ್ನು ಕಚ್ಚಿ, ತಿವ್ವೆಗೆ ಜಲ್ಲಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪ! ತೃಪ್ತಿ ಪಡುವವರ ಪಾಲಾಗದೆ, ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಂಜಲಾದ ಆ ಫಲ ಕೊಳೆತು ಮಣ್ಣುಪಾಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಎಂಜಲಾದ ಫಲವನ್ನೂ ತಿಂದು ತೃಪ್ತಿ ಪಡುವವರಿದ್ದಾರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ತೃಪ್ತಿಪಡುವವರಲ್ಲ. ಬರಗಟ್ಟವರು, ಹಸಿದ ನಾಯಿಗಳು. ಮಾಂಸವನ್ನು ಹರಿದು ತಿನ್ನುವ ಮೃಗಗಳಂತೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಭೋಗಿಸಿರುವ ತಂದೆ—ಮಕ್ಕಳ ಉದಾಹರಣೆ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಅಪ್ಪಾ ಧರ್ಮಯ್ಯ, ಆ ವಿಷಯಾ ಬಿಟ್ಟು ನೀ ಬಂದ ಕಾರಣ ಬೊಗಳೆ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ನಾಳೆ ಹೊರಡ್ತೇನೆ ಅಂತ ವಸಜಮ್ಮ ಟ್ರಂಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಅವರ ಸ್ವಾಗತ (ಆಮಂತ್ರಣ) ಸಮಾರಂಭದ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಬೇಕೋ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಬೇಕೋ ಅಂತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಾ ಬಂದೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ರೀ ಧರ್ಮಯ್ಯ, ನಿಮ್ಮಗ ಬುದ್ಧಿಯಿದೆಯೇನಿ? ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರಳ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಮನೆ ಸಾಲುತ್ತೇನಿ? ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಹಾಗಾದ್ರೆ ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ಬೇನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಇನ್ನೂ ಕೇಳಾ ನಿಂತಿದ್ದಿಯಲ್ಲ, ಮೊದ್ಲು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಬೇಗ್ತು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಸರಿ ಬರ್ರೀನಿ. (ಹೋಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ, ಇವನ್ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಇರಿಯುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀನೇನೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಇವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗತಾನೆ ಸಂಶಯದ ಸುಳಿ ಮೊಳಕೆ ಹಾಯ್ದಂತಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಕಾದು ನೋಡೋಣ. ಆ ಮೊಳಕೆ ನೆರಳು ಕೊಡೊ ಮರವಾಗುತ್ತೊ, ಕಾಲಿಗೆ ಚುಚ್ಚುವ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಂಟಿಯಾಗುತ್ತೊ ಅಂತ. ನೆರಳು ಕೊಡೊ ಮರ ವಾದರೆ ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡೋಣ. ರಕ್ತ ಹೀರುವ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಂಠಿಯಾದರೆ ಬೇರು ಸಮೇತ ಕಿತ್ತ, ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡೋಣ. ಆ ವಿಚಾರ ಬಿಡು, ಸಧ್ಯ ನಾಯಕಿ ಬರ್ಮಾಯಿದ್ದಾಳೆನ್ನುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರು.

ವಿಕ್ರಂ- ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನನಗಿದೆ ಡ್ಯಾಡಿ. ಈ ನಾಯಕನೂ ಅವಳು ಬರುವುದನ್ನೇ ಎದುರು ನೋಡ್ತಾಯಿದ್ದಾನೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಗಾದರೆ ಈ ನಿರ್ದೇಶಕ ಕಥೆ ಹೇಣಿಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬಾ ವಿಕ್ರಂ. ವನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಈ ಮೋಜು, ವನಜಾ ಬಂದ್ಮಲೆ ಸಿಗಲಾರದು. ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ಪೆಗ್ ಹಾಕೋಣ.

ವಿಕ್ರಂ- ನಾನು ರೆಡಿ ಡ್ಯಾಡಿ. (ನಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು)

ಐದನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ಅಂತೂ ವನಜಮ್ಮರು ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಊರಿಗ್ಬಂದು. ಅಬಾಬಲ ಏನ ಕೊಡುತ್ತಿ ಜನ ? ಅವತ್ತ ಹಡದ ಬಾಣಂತಿಯಿಂದ ಹಿಡ್ಯೊಂಡು, ಇವತ್ಪ್ಪ ಸಾಯಂವಂತ ರೋಗ ಬಚುಕೊಂಡವರು ಸೈತ ಜಮಾಯ್ಸಿದ್ದು, ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರಾದ್ರೂ, ದಯಾಗುಣದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವ ರದಾರಂತನ ಜನಾನುರಾಗ ಜಾಸ್ತಿ ಏತಿ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಾಯ್ ರಂಗು!

ರಂಗ- ಬಂದೆಯಾ ವಿಧಿ ರಾಣಿ. ನಾನಿದೇ ದಾರ್ಯಾಗ್ನಿರೀನಂತ
ನಿನಗೇನರ ಕನಸು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು ರಾಜಾ.

ರಂಗ- ಮತ್ತೇನು ಹೌದು ಅಂತಿ ಚಂದ್ನೇಡಿ. ನಿನ್ನಲುವಾಗಿ ಸಾಕಾತು
ನನಗ. ಯಾವ ನಮೂನಿ ಕಾಡುದದು ? ನಾ ಎಲ್ಲರ ಕಾಣ್ಲೆ ಜನ ಅದಾ
ರನ್ನೋ ಖಬರಿಲ್ಲಂಗ "ಐ ಲವ್ ಯು ರಂಗು" ಅಂತ ಒಮ್ಮಿಗೆ ತೆಕ್ಕಿ ಬಡಿ
ಯಾಕ ಬರಿಯೆಲ್ಲ. ಮೊದಲ್ವ ಪುಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯಾ ನಾನು. ಏನೇನರ ಆದ್ರ
ಗತಿ ಏನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮನಮೋಹನ, ಯಾಕ್ಲಿಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿ ? ನನ್ನ ತ್ರಾಸು
ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತು ? ರಾತ್ರಿ ನಾ ಮಲಗಿರೀನಿ. ಕನಸಿನ್ಯಾಗ ನೀ ಬರ್ತಿ.
ಬಂದವನ ನನ್ನ ಗುಲಾಬಿ ಗಲ್ಲಕ್ಕ ಮುತ್ತಿ ಕೊಡ್ತಿ.

ರಂಗ- ಓನಮಃಶಿವಾಯ. ಹೆಣ್ಣೆ ನಾನು ಆಜನ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. ಯಾವ
ಹೆಣ್ಣಿನ ಕನಸಿಗೂ ನಾ ಹೋಗೋಲ್ಲ. ಹೋಗಾಕ ನನಗ ಪುರೋತ್ತೊ ಇರಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸುಳ್ಳುಕೇಳ್ತೆ ? ನಿನ್ನಿ ಮಾಡಾಕ ಬಿಡ್ಲಂಗ, ಕನಸಿನ್ಯಾಗ
ಬಂದು, ಗುದ್ದಿ ಗುದ್ದಿ ಎಬ್ಬಿಸ್ತಿ. ರಾತ್ರಿಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಿಗೇಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾರಿ ಹೆಂಗಾ
ಗೇತಿ ನೋಡಿಲ್ಲೆ ?

ರಂಗ- ನಿನ್ನ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ರ ನನ್ನೇನು ಸರಳ ಕೈ ಬಿಡಂಗ ಕಾಣು
ದಿಲ್ಲ. ಸಧ್ಯ ನೀನು ಪೂರಾ ಹಸ್ತಂಗ ಕಾಣ್ತೆ. ನಾನರ ಒಬ್ಬವನ ಅದೀನಿ.
ಒಮ್ಮಿಗೆ ನೀ ಜಿಗದು ಬಂದು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ರ, ನನ್ನ ಶೀಲದ ಗತಿ
ಏನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಏನಂದಿ! ನಿನ್ನ ಶೀಲೋಗುತ್ತ ? ಬುದ್ದು. ನೀ ಗಂಡ್ನದಿ.

ರಂಗ- ಗಂಡ್ನಾದ್ರ, ಶೀಲ ಇರುದಿಲ್ಲೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇದ್ರ ತೋರು ನೋಡ್ತೇನಿ, ಶೀಲಾನ.

ರಂಗ- ಅಂದ್ರ, ಶೀಲಾನ ಚೀಲ್ದಾಗ ತಂದೀನಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು, ತಗದ ತೋರಾಕ. ಗಂಡಸಿನ ಶೀಲ ಯಾವ್ವಂತ ತಿಳಿದಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಳು ಇಲ್ಲಾ ತೋರು.

ರಂಗ- ತಾಯಿ ವಕ್ರೇಶ್ವರಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಳು, ಹೇಳು. ಸುಮ್ಮನ ನಿಂತೇಳು. ಗಂಡಿನ ಶೀಲ ಪರಹೆಣ್ಣನ್ನು ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿ ಅಂತ ಕರೆಯೋ ಅವನ ನಾಲಿಗ್ಯಾಗಿರೋತಿ. ಅವನ ಸುತ್ತಲಿರೋ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟಾಗದಂಗೆ, ಜಟಕ ಬಲಿಯಾಗದಂಗೆ ಬದುಕೋದ್ರಾಗಿರೋತಿ. ಕಟ್ಟೊಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿನ ಕೊರಗಿಸ್ತಂಗೆ ಸುಸಾರ ಮಾಡೋದ್ರಾಗಿರೋತಿ. ವತ್ಸ...

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸಾಕು. ಮೊದ್ಲು ನಿನ್ನ ಮಾರಿಮ್ಯಾಲ ಮಾಡಿರೋ ಮೀಸಿ, ಒರಿನಲ್ಲೋ, ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಬೋ ಹೇಳು.

ರಂಗ- ಯಾಕ, ಒಮ್ಮಿಗೆ ನನ್ನ ಮೀಸಿ ಸುದ್ದಿ ತೆಗೆದಲ್ಲ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ ಆಗಿದ್ರೆ ಆ ಜಾಗ ಬಿಡೋದು ವಾಸಿ ಅಂತ. ನಿನ-ನಿನ ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದಿ ? ವಯಸ್ಸಿಗ್ಗಂದ ಹೆಣ್ಣು, ಬಯಸಿ ನಿನ್ನಂಗೆದ ನಿಂತಾಗ, ಪ್ರೇಮಗೀತೆ ಹಾಡಿ ಕುಣೋದ್ಬಿಟ್ಟು, ಜೋಗುಳ ಪದ ಹಾಡಿ ಮಲಗಾಕ ನೋಡ್ತಿಯಲ್ಲ.

ರಂಗ- ನಾನೇನೋ ಕುಣುತ್ತಿದ್ದೆ ಅದ್ರೆ ನಾನಿನ್ನೂ ಆ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ವಯಸ್ಸಿಗ್ಗಂದಿಲ್ಲ ?... ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸರ ಎಷ್ಟೇ ?

ರಂಗ- ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರಾಕ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕು ?

ರಂಗ- ಇದರ ಮ್ಯಾಲ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಂದ್ರ, ಐವತ್ತಾರಕ್ಕೇರುತ್ತೇನು ನಿನ್ನ ಹರೇವು ?

ರಂಗ- ಹೌದು. ಅಲ್ಲಿತನ ನಿಮಗೇನು ಪವರ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗುಂದಿಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಒಂದ್ಬಲ ನನ್ನ ತಬ್ಬಿಕೊ. ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಕುಣವಂತ ಪವರ್ ಬರ್ತದೆ.

ರಂಗ- ಅಂದ್ರೆ, ನಿನ್ನ ಬಾಡ್ಯಾಗ ಕರೆಂಟ್ ಸ್ಪಾಕ್ ಐತೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತ ?

ರಂಗ- ಹಂಗಾರ ಗಟ್ಟಿ ನಿಂದ್ರು ಟ್ರೈ ಮಾಡ್ತೀನಿ. (ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು) ಬ್ಯಾಡಬಿಡು ಮಾರಾಯಳ ಶಾಕ್ ಹೊಡದೀತು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಪರೂಪದ ಗಂಡು ಸಿಕ್ಕೀ ನೋಡು ನನಗೆ. ಗಂಡಸ್ತನನ ಇದ್ದಂಗ ಕಾಣುದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ.

ರಂಗ- ಯಾಕಿಲ್ಲ ಐತಿ. ಆದ್ರೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಬರುವಲ್ಲದು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇದ್ರೆ ನನ್ನ ಮುಟ್ಟು ಬಾರೋ ಪದನ (ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯುವಳು)

-ಪದ-

(ಪದ ಮುಗಿಯುವಾಗ ರಂಗ ಕುಸಿದು ಬೀಳುವನು)

ರಂಗ- (ತಡವರಿಸುತ್ತ) ಲಿಲ್ಲಿ, ನಾನೀಗಲ್ಲದೇನಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಕಣ್ಣು ಬಿಡಾಕ ಬರ್ದಂಗಾಗೇತೀಗ. ಲಿಲ್ಲಿ, ಮೈಯಾಗ್ಯಾಕೋ ಜುಂ ಅನ್ನಾಕ ಶುರುವಾತಲ್ಲ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಗಂಡಸ್ತನದ ಸಂಕೇತದು, ಮೈಯಾಗೀಗ ಕಾವಾಗೇತಿಲ್ಲೋ ?

ರಂಗ- ಕಾವೆಲ್ಲಿದು, ಎಲ್ಲಾ ತಣ್ಣಗಾಗಿ, ಥಂಡಿ ಶುರುವಾಗೇತಿ. ಕೈಕಾಲು ಸೈತ ಸರ್ಪಾಡುವಲ್ಲವು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಿಂದೆಂಥಾ ಪ್ರಕೃತಿನೋ ಮಾರಾಯ. ಈಗರ ಕುಣಿಯಾಕ ಶುರು ಮಾಡಿ, ಒಮ್ಮಿಗೆ ನೆಲ ಹಿಡಿದಲ್ಲ. ಈಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಡೊನಾದ್ರೆ ಮುಂದೆಂಂತ ?

ರಂಗ- ಆಗದಿ ಬ್ಯಾಲೆನ್ನಿನ ಮನುಷಾ ನಾನು. ನಡದಾದಿದ್ದು ಹೋಲಿ ಹೊಡಿತೀನಿ. - ಇನ್ನು ಕಾಣದಾದಿದ್ದು ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಡ ? ಅದರಾಗದ್ರಾಗ ಎಂದೂ ಬರದ ಹಾರುವು ಇವತ್ತ ಬರ್ಬೇಕ್ಟ ನನಗೆ! ಕತ್ತಿ

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಕುಣದಂಗೆ ಕುಣುದು, ದವ್ಯುತ್ರಿ ನೆಲಕ್ ಬಿದ್ದೆ. (ಎಳಲು ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು)
ಹೊಗನಿನ, ಏಳಾಕ್ ಬರ್ದಂಗಾಗೇತಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಾನೆಬ್ಬಸ್ಲೇನು ?

ರಂಗ- ಬ್ಯಾಡ. ನಿನಗೆ ಕೈ ಮುಗೀತಿನಿ ದೂರ ನಿಂದ್ರ. ಒಮ್ಮೆ ಮಾಟ್ಟಿ
ನೆಲಕ್ಕೆ ಡವಿದಿ. ಮತ್ತೇನರ ಮುಟ್ಟಿದಿ, ಖಾಯಂ ಮಲಗ್ಗಿನಿ.

(ಮೂರ್ತಿ ಬರುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ದಾರಿಮ್ಯಾಲೇನ ನಡಸ್ಯಾರಲ್ಲ ಕಕ್ಕು ? ಈ ಮಗ
ನೋಡಿದ್ರ ನೆಲ ಹಿಡ್ಡು ಕುಂತಾನ. ಇಕಿ ನೋಡಿದ್ರ ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆ ಪೋಜು
ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತಾಳ. ಎನ್ನ ಗದ್ದಾಗೇತಿಲ್ಲಿ. ಯಾಕಲೆ ರಂಗ ಏನಾತು ?

ರಂಗ- ನನೇನೂ ಕೇಳಬ್ಯಾಡ. ನಿಂತಾಳ ನೋಡಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಿ. ಅಕಿನ್ನ
ಕೇಳು.

ಮೂರ್ತಿ- ಏನಾತೆ ಲಿಲ್ಲಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕಲೇ ಹೈವಾನ್ ? ಏನೇ ಲಿಲ್ಲಿ ಅಂತ ಏಕವಚನದಾಗ
ಕರಿತಿಯಿಲ್ಲ ? ಬಾಯಾಗ ಗೂಟ ಬಡದೇನು, ನೆಟ್ಟಗ್ಯಾತಾಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ನೆಟ್ಟಗೇನು ಮಾತಾಡ್ತಾರೇ ಸೋಗಲಾಡಿ. ಪಾಪ! ನೆಲ
ಹಿಡ್ಡು ಕುಂತಾನಲ್ಲ. ಏನ್ಯಾಡಿದಿ ಖರೆ ಹೇಳು. ಮೊದಲ್ಲ ಬಾಯಿಸತ್ತ ಮಡು
ಗದು. ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸೇನು, ಇವನ ವಯಸ್ಸೇನು ? ಸ್ವಲ್ಪರ ತಿಳಿತೇತಿಲ್ಲ
ನಿನಗೆ ?

ರಂಗ- ಈ ಮಗಾ ಹೂಸ ಗತ್ತ್ತು ಎಬ್ಬಿಸಿದ. ಇನ್ನೂ ಹಾಲು
ಕುಡಿಯೋ ಕೂಸಂತ ತಿಳಿದಾನ ನೆನ್ನ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನೇನರ ಮಾಡುವಂಗಿದ್ದ ನನಗ್ಯಾಡು ತಡ್ಕೊಂತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮೂರ್ತಿ, ಇದು ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲದ ವಿಷಯ. ತಲಿ ಕಡಸ
ಬ್ಯಾಡ ಸುಮ್ಮನೋಗು.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನೂ ಅಷ್ಟು. ನನ್ನ ತಲೆ ಕೆಡಸಬ್ಯಾಡ. ಏನು ನಡೀತಂತ ಸರಳ್ಳೇಳು, ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಮೂಗು ಕೊಯ್ದು ಹಣೆಗ್ಡುಚ್ಚೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಏನಂದಿ ? ಮೂಗು ಕೊಯ್ತಿಯಾ ? (ಸೆಡ್ಡು ಹೊಡೆದು) ನಿಮ್ಮಪ್ಪಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ರೆ, ಮುಟ್ಟುಬಾರಲೇ ನೋಡ್ತಿನಿ. ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಕಿತ್ತು ನಾಯಿಗಾಕ್ಲದಿದ್ರೆ, ನಾನು ಹೆಣ್ಣು ಅಲ್ಲ. (ಮತ್ತೆ ಸೆಡ್ಡು ಹೊಡೆದು) ಬಾರಲೇ ಬಾ.

ರಂಗ- ಇವರ ಪ್ರಕರಣ ಭಾರತ-ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಬಿದ್ದಂಗಾತು. ಈ ಮಗ ಮೂಗು ಕೊಯ್ತಿನಿ ಅಂತಾನ, ಇಕೆ ನಾಲಿಗೆ ಕೀಳ್ತಿನಿ ಅಂತಾಳ. ಇಬ್ಬೂ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟವರ ಅದಾರ. ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಇವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ, ನಂದೇನೇನು ಕೀಳ್ತಾರೋ ಯಾರಿಗೊತ್ತು! ಯೇ ನಿವಸೌರ ಕುಸ್ತಿನರ ಹಿಡಿರಿ ನೋಡ್ತಿನಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ, ಇಕೆ ಕೈಯಾಗ ಕಟಿಸೇ ಕಳ್ಳೋ ವಿಚಾರೈತೇನು ?

ರಂಗ- ಇಕೇನು ಕಟಿತಾಳಲೆ. ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಹೆಣ್ಣು ?

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನಿನ್ನೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮಗನೇ. ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಜಗಾ ನೋಡಿ ಕಟಿದ್ರೆ, ಆರು ತಿಂಗಳು ಹಾಸಿಗಿನ ಹಿಡಿಬೇಕು.

ರಂಗ- ಆ ನಮೂನಿ ಕಟಿತಾರ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅವರಿಡ್ತನ ಅಂಗಿರಾಪು. ಸಧ್ಯ ನೀನೀಗ ನೆಲ ಹಿಡ್ಡು ಕುಂತಿದ್ವೆಲ್ಲ, ನಿನ್ನಗ್ಯಾವ ಹಿಡ್ಡದಾಗ ಕಟದಿದ್ದು ?

ಆ ಹಿಡ್ಡನ ಬ್ಯಾರಿತ್ತು ಬಿಡಲೆ. ಎಷ್ಟು ಕಟದ್ರೂ ನನಗೇನು ನೋವಾ ಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಪುಷ್ಟಕ ವಿಮಾನದಾಗ ತೇಲಿದಂಗಾತು ನನಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಈ ಮಗನಿಗೆ ಮತ್ತು ಬರುವಂತ ಹಿಡ್ಡದಾಗ್ಗು ಕಟದಾಳ ಬೇವರ್ಸಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬೇವರ್ಸಿ ಅನಬ್ಯಾಡೋ ಮಗನ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನೂ ಮಗಾಪಗ ಅನಬ್ಯಾಡ. ನನಗೇನರ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತಂದ್ರೆ...

ರಂಗ- ಮೂಗು ಕೊಯ್ಯಾನ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸುಮ್ಮಿರಲೆ...

ರಂಗ- ಏನು ಸುಮ್ಮಿರಿಯಾ ? ಒಂದಳತಿ ತುರು ಹಚ್ಚಿದಿ. ಸಿಟ್ಟು ಬಂತಂದ್ರೆ ಹಂಗ್ಯಾಡ್ತೀನಿ, ಹಿಂಗ್ಯಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ. ನಾನೂ ಈಗ್ಗಂದಿತು, ಆಗ್ಗಂದೀತಂತ ನೋಡೇ ನೋಡ್ತೀನಿ. ಒಟ್ಟು ಬರುವಲ್ಲದು ಸಿಟ್ಟು.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ, ಇಷ್ಟು ದಿವ್ವ ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ನೋಡಿಲ್ಲೇನು ? ಇವತ್ತು ನೋಡಂಗಾರ. ಬಾರ ಬಿಂಕದ ಹೆಣ್ಣೆ. ಇವತ್ತು ನಿನಗೊಂದು ಗತಿ ಕಾಣ್ಣೆ ಕೈ ಬಿಡ್ತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- (ಬಳಿ ಏರಿಸುತ್ತಾ) ನಾ ತಯಾರಾಗೇ ನಿಂತೀನಿ. ಮುಂದ್ಕರ ಬಾರೋ ಗಂಡ್ನ.

ರಂಗ- ಇದು ಡೇಂಜರ್ ಪೋಷಿಷನ್ನಿಗೇ ಬಂತು. ಇವರೊರ ಹೊಡದಾಡಿ ಸಾಯ್ಲಿ. (ಓಡುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಲೇ ಮಗನ ರಂಗ್ಯಾ, ಒಬ್ಬನ್ನ ಬಿಟ್ಟೋಕ್ಕಿಯಲ್ಲಲೇ... (ಓಡಿ ಹೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬಾರಲೇ ಮೂರ್ತಿ. ನನ್ನ ಕೈರುಚಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ. ಅಲ್ಲಾ, ಈ ರಂಗೂಗೇನ್ಯಾಡ್ತೇಕಾತಂತೀನಿ. ಒಟ್ಟು ಕೈಗೆ ಸಿಗವಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ ಅವನ್ನ ಬಿಡಲ್ಲ ಬೆನ್ನುತ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಳು)

(ಫೋಜರಾಜನಿಗೇದುರಾಗಿ ಏಕ್ರಂ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಬರುವನು)

ಅರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಉದ್ಯಾನವನ

(ರಂಗ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ವನಜ ಟೈಂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ)

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ. ಅರವಿಂದ್ರೇಕೊ ಇಷ್ಟೊತ್ತಾದ್ರೂ ಬರ್ಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ?

ಮೊದಲ್ನು ಡಾಕ್ಟರವರು. ಯಾವರ ಅವ್ರೇಷನ್ ಕೇಸ್ ಬಂದಿರೋಕು.

ಅದಕ್ಕ ತಡ ಆಗೇತಿ.

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ, ಅರವಿಂದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ರಂಗ- ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತನ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನೀವು. ಅಲ್ಲಿ, ನಂದ್ರು ನನಗೆ ತಿಳಿ
ವಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಆ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನು ತಿಳಿಬೇಕು.

ವನಜ- ನನಗವರ ಪರಿಚಯವಾದೆಂದಿನಿಂದ ನೀನೂ ಅವರ ಜೊತೆ
ಗಿದ್ದಿಯಾ ಅಂದಾಗ, ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿಲ್ವ ನೀನು ?

ರಂಗ- ಮಾಡೇನಿ, ಸದ್ಯ ತೋರಿಸ್ತೇನಿ. (ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿ)
ನನ್ನ ತಲಿಯಾಗೀಗ ಯಾವ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದೆ ಗೊತ್ತೇನಿ ?

ವನಜ- ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು ?

ರಂಗ- ಗೊತ್ತು ಮಾಡ್ತೀನೀಗ.

ವನಜ- ಅಂದ್ರೆ ?

ರಂಗ- ನಿಮ್ಮನ್ನ ರೇಪ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ.

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ, ನಿನಗೇನು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟದೆಯೇನು ?

ರಂಗ- ಹೌದು. ನಿನ್ನೆಲುವಾಗಿ ಷಾರಾ ತಲೆಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಬಾಳ ದಿನದಿಂದ
ನಿನ್ನೆ ಮ್ಯಾಲ ಕಣ್ಣಿತ್ತು ನನಗೆ. ಆದ್ರೆ, ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತುದಕ
ಕಾಲ ಕೂಡೇತೆ. ತಕರಾರು ಮಾಡದಂಗ, ಸುಮ್ಮನ ನನ್ನಾಸೆ ತೀರಿಸು ಬಾ ನನ್ನ
ರಾಣಿ. (ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಕಪಾಳಕ್ಕೊಡೆಯುವಳು)

ವನಜ- ಚಂಡಾಲ, ನನ್ನ ಕೆಡಸಾಕ ಬರ್ತಿಯೇನೋ!

ರಂಗ- ಕಟ್ಟಿಲ್ವೋ. ಹಿಂಗಿರುತ್ತೆ ನೋಡ್ತಿ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ.
ಹೊತ್ತ ನೋಡಿ ಹೊಡ್ತ ಹಾಕುತ್ತೆ. ಈಗ ನಾನೂ ನಿಮ್ಮೊಡೆ ಬಾಯಂ
ಇರ್ತೀನಿಲ್ವೋ.

ವನಜ- ಇರಿಯಾ.

ರಂಗ- ಹಂಗಾರ ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಇಂಥ ಐತೆಂತ ನಿಮಗ್ಯಾಕ ತಿಳಿಲ್ಲ.

ವನಜ- ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಏನಂತ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕೋ ನನಗಂತೂ ತಿಳಿಲ್ಲ.

ರಂಗ- ನಿಮಗ್ಯಾಕ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವ ಬುದ್ಧಿ ಮುಚ್ಚಿದ
ಕೆಂಡದಂಗಿ. ಸಮಯ, ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸ್ತರತೆ ಕೆಲವರ
ಸ್ವಭಾವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಂಡ್ರೂ, ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಬುಸುಗುಡೋ

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಸರ್ಪವಾಗಿ ಹರದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೆ. ಹಂಗ, ಅರವಿಂದರ ಸ್ವಭಾವ ಅರಳಿದ ಹೂವಿನಂಗೆ ಕೂಡಲೂ, ಮನಸ್ಸು, ಹಾವಾಗಿ ಹರದಾಡಿದ್ರೆ ಏನಾಡ್ತೀರಿ? ಯಾಕೂ ಮನಸ್ಸು ಮಂತ್ರ ದಂಡಿದ್ದಾಗ. ಹೂವಾಗಿ ಸುವಾಸನೂ ಕೊಡ್ತೆ, ಹಾವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾನೂ ಹೀರುತ್ತೆ. ಇದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿನ ನಂಬರೋ ನಿಮಾ ಹಣೆಬರಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು.

ವನಜ- ನಾ ಕೇಳಿದ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ. ದೊಡ್ಡ ತತ್ವಾನೇ ಹೇಳಿದಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಇದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ರಿ, ಇದು ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಗದ್ದಕ್ಕ ಕೆಡುವುತ್ತು.

(ಅರವಿಂದ ಬರುವನು)

ಅರವಿಂದ- ಏನಪಾ ರಂಗಣ್ಣ, ಪಂಡಿತನ ಸುದ್ದಿ ತಗ್ಗುತೋ ಈ

ರಂಗ- ಏನಿಲ್ರಿ, ವನಜಮ್ಮಾರಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆ. ತಲೆ ಕೆಡಿಸೇತ್ತಿ.

ಅರವಿಂದ- ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆ ?

ರಂಗ- ನಾಯಿ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಡಬ್ಬಿ ಕಟ್ಟಿದ್ರೂ ನೆಟ್ಟಗಾಗಲ್ಲಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ? ಅಂದ್ರು.

ಅರವಿಂದ- ನೀನೇನು ಹೇಳಿದೆ ?

ರಂಗ- ನೆಟ್ಟಗಾಗಲ್ಲ ಅಂದ್ಲೆ. ಅದನ ಕಟ್ ಮಾಡೋದೇ ಛಲೋ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೆ.

ಅರವಿಂದ- (ತಡವರಿಸಿ) ಆಂ... ವನಜ ಏನೇಳ್ತಾನಿವನು ?

ವನಜ- ಅವನಿಗೇ ಗೊತ್ತುದು, ನಾ ಕೇಳಿದ್ದೊಂದು, ಇವನು ಹೇಳ್ತೀರೋದೊಂದು.

ಅರವಿಂದ- ನನಗಂತೂ ಈ ಮಹಾನುಭಾವನ ಮಾತೇ ಅರ್ಥವಾಗೋ ದಿಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಖರೆ ಖತ್ರಿ ನಿಮ್ಮಾತು. ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಬಡವ, ಶ್ರೀಮಂತರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಹಸಿವಾಗಿದೆ ಅಂತ ಆತ್ತರ, ಹೆಸ್ರೆ ತಿಂದು ಬದುಕೋಗು ಅಂತಾರ. ಬಡವನ ಸತ್ಯ ಶ್ರೀಮಂತರ ಕಾಲಾಗಿನ ಕೆರ ಅಗ್ಗಿ

ಬೈತ್ರಿ. ಬ್ರಿನ್ಸಿ. ಇಲ್ಲ ನಿತ್ರ ಬ್ರೆಕ್ಟಿಲ್ಲದ ಬಾಯಿ ಒದರಿಕೊಂತನ ಇರ್ದೇತಿ,
(ಹೋಗುವನು)

ಅರವಿಂದ— ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ

ವನಜ— ಅದರೂ ವಿಚಾರವಂತ.

ಅರವಿಂದ— ಅವನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಡು ಚಿನ್ನ. ಸದ್ಯ ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಬಂದವಳು.
ಈ ಬಡವ್ರೇಮಿಯನ್ನು ಮರೆಯದೆ, ಬೆರೆಯಲು ಬಂದಿರುವಿಯಲ್ಲ ?

ವನಜ— ಮರೆಯುವಷ್ಟು ತುಚ್ಛಳಾಗಿ ಕಾಣ್ತನೇನು ?

ಅರವಿಂದ— ಭೆಳ್ಳೆ ತುಚ್ಛಳಾಗಿ ಕಾಣ್ತೆ, ಅಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗುಂಗಿ
ನಲ್ಲಿ ನಾನಷ್ಟು ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ನಿಯಂತ್ರಣ ತಪ್ಪಿದ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕುಳಿತರೆ ಮನ ಕಲಕುವ ನಿನ್ನ
ರೂಪ, ನಿಂತರೆ ನಿಲುವಿನ ಆಯವನ್ನೇ ತಪ್ಪಿಸುವ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೊಟ. ಮಲಗಿ
ದರೆ ಮಾತ್ರೆ ಮಾತ್ರೆ ಮರುಕಳಿಸುವ ಈ ನಿನ್ನ ಹೊನ್ನೆಗೆ ಬಟ್ಟು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಈ ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಖ.

ವನಜ— ಗಂಡಸಾದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿನೇ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಹದಿನೈದು ದಿನ
ನಿಮ್ಮನ್ನಗಲಿ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನೀವೇ
ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ— ನನ್ನನ್ನೆಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವಿಯೆಂದು ನನಗೊತ್ತೆ ವನಜ.
ಆದರೆ ಮುಂದಾಗುವ ಅಘಾತದ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿರುವಂತ ಭಾಸ
ವಾಗಿದೆ.

ವನಜ— ಯಾಕರವಿಂದ್ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ.

ಅರವಿಂದ— ಹೌದು ವನಜ. ಗಿಡದಲ್ಲರಳದ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿಗೂ,
ಅಕ್ಕಸಾಲಿಯಿಂದ ಅರಳದ ಬಂಗಾರದ ಹೂವಿಗೂ ಬಹಳ ಅಂತರವಿದೆ.

ವನಜ— ಅಂದ್ರೆ ?

ಅರವಿಂದ— ನಿಸರ್ಗ ನೇಮದಿಂದ ಅರಳದ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವನ್ನು ಆಸೆ
ಪಟ್ಟವರು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಿತ್ತೊಳ್ಳಬಹುದು ಆದರೆ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಯಿಂದ ಅರಳದ
ಬಂಗಾರದ ಹೂವನ್ನು ಆಸೆ ಪಟ್ಟವರು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಆ ಹೂವು ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿ ದವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸದಷ್ಟು ಭದ್ರ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವನಜ- ನಾನೀಗ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಹೂವೇ ?

ಅರವಿಂದ- ಹೌದಲ್ಲ... ನೀನೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಗಾರಣೆ ಹೂವಾಗಿ ಅರಳಿಸಿ, ಬೆಳೆಸಿದವರು ನಿನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವ ಭೋಜರಾಜರು. ಅಂದಾಗ, ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರ ಇಚ್ಛಿಸಿ ಅರಳಿಸಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ ?

ವನಜ- ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ನಾನು, ಅವರ ಮಗ ವಿಕ್ರಂ ಬಾಲ್ಯ ದಿಂದ ಕೂಡಿ ಅಡಿ ಬೆಳೆದವರು. ಹೀಗಾಗಿ ನನಗವನ ಮೇಲೆ ಸೋದರ ಮಮತೆ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು, ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮದುವೆ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮ್ಮಾವನವರು ಇದುವರೆಗೂ ಚರ್ಚಾವತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಆ ವಿಚಾರ ಇದ್ದೂ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಖಂಡಿತ ನನ್ನ ಸಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬರೋಲ್ಲವರು.

ಅರವಿಂದ- ನನ್ನೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿದೆಯೇ ?

ವನಜ- ನಿಮಗನುಮಾನವಿದೆಯೇನು ?

ಅರವಿಂದ- ಅನುಮಾನ... ಅನಿವಾರ್ಯ

ವನಜ- ನಾನಿಷ್ಟು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅನುಮಾನವೇ ?

ಅರವಿಂದ- ಹೌದು ವನಜ. ನಿನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆ ಇದ್ದವರು, ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ಕಾಡ್ತಾಯಿದೆ.

ವನಜ- ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ನಮ್ಮಾವನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯವಿದೆ ನಿಮಗೆ. ಇದರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಅವರದ್ದುರಲ್ಲೇ ನನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸರಿಗೆ ಮಾಡ ಸ್ತೀನಿ. ಸರಿ ತಾನೆ ?

ಅರವಿಂದ- ಆಸ್ತಿಯ ಆಸೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿನ್ನ ಸರಿಗಿದ್ರೇನು, ನನ್ನ ಸರಿ ಗಿದ್ರೇನು ಒಟ್ಟು ನಿನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಸುಳ್ಳಾಗದಿದ್ದ ಸಾಕು.

ವನಜ— ಆ ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿಯಾದರೂ ನೀವು ನನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನ ಸ್ತಿಗೆ ಒಡೆಯರಾಗ್ಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಂಶಯವೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪಿಗೆ ತಾನೆ ?

ಅರವಿಂದ— ವನಜ, ನನಗೆ ಆಸ್ತಿ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ಇಲ್ಲ...

ವನಜ— ನನಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ರೆ, ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕಾದೂ, ನೀವಿದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬೇಕು.

ಅರವಿಂದ— ಆದ್ರೂ, ವನಜ...

ವನಜ— ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನಾಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಅರವಿಂದ— ಛೇ ಛೇ, ಏನಾದ್ದಿಟ್ಟು ವನಜ. ಅಣೆಯಿಟ್ಟು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪಕ್ಕಾತಿಗ್ಗೆ ಸಕ್ಕಿಸಿಬಿಟ್ಟಿಯಲ್ಲ. ಆಯ್ತು, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅನಂದಕ್ಕಾಗಿಯಾದ್ರೂ, ಒಪ್ಪೋಳ್ತೀನಿ.

ವನಜ— ಈಗ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರಾಯ್ತು.

-ಪದ-

(ಪದ ನಡೆಯುವಾಗಲೇ ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ— ಕಟ್! ಫಸ್ಟ್ ಶಾಟ್ ಫುಗಿಯಿತು, ನೆಕ್... ಶಾಟ್ಗೆ ರೆಡಿಯಾಗಿ.

ಅರವಿಂದ— ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಯಾಕೆ ಬಂದೆವಾ ?

ರಂಗ— ವನಜಮ್ಮಾರ, ದೊಡ್ಡಾವ, ಸಣ್ಣವರು ಬರ್ರಾ ಅದಾರ್ರಿ.

ವನಜ— ಮಾವನವರು ಬಂದ್ರಾ... ?

ಅರವಿಂದ— ವನಜ ನಾನು...

ವನಜ— ಗಾಬರಿಯಾಗ್ಬೇಡಿ. ಈ ವಿಷಯ ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಬೇಕು. ಅದಿವತ್ತೇ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿ.

ರಂಗ— ಇವರ ಮಾತು ಖರೇರಿ. ಅವಿನ ಕೇಸು ದೌಡ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಗಿ

ಬಿಡ್ಡೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದ್ರೆ ಮುಂದೆ ಬಾಳೆ ಡೇಂಜರಿ..

(ಭೋಜರಾಜ ವಿಕ.ಂ ಬರುವರು)

ಭೋಜರಾಜ— ವನಜ...

ವನಜ— ಬನ್ನಿ ಮಾವ, ಇವರು...

ಭೋಜರಾಜ— ಡಾ|| ಅರವಿಂದಂತ ನನಗೂತ್ತಮ್ಮ.

ಅರವಿಂದ— ಸಾರ್ ನಾನು...

ಭೋಜರಾಜ— ನೀವೇನೂ ಹೇಳ್ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್. ನನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮೆದುಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಗೌರವದಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿಯುವ ನೀವು, ನನ್ನ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗ್ಬೀನಿ ಅಂತ ಒಂದ್ನಾತು ತಿಳಿಸಿದ್ರೆ, ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ವರ್ಷದ ಮಗು, ನಮಗೆ ಹರ್ಷ ತರಲು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿರಿಸುತ್ತೆ.

ಅರವಿಂದ— ನೀವು ತುಂಬಾ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ ಸಾರ್.

ರಂಗ— ಆ ತಮಾಷಾಗಂಥಾ ಗೊಟ್ಟಿತಂತ ಈ ಮಗನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ.

ವನಜ— ಮಾವ, ನಾನಿವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ವಿಷಯ...

ಭೋಜರಾಜ— ನನಗೆ ವಿಷವಾಗ್ಬಹುದಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದೀನೆಯಮ್ಮ? ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲವಮ್ಮ. ಬುದ್ಧಿವಂತೆಯಾದ ನನ್ನ ಸೊಸೆ, ಹದ್ದು ಮೀರುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ನನಗೂತ್ತಿದೆಯಮ್ಮ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಮುದ್ದಿನ ಪಾರಿವಾಳ, ಗಿಡುಗನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ರಬೇಕೆಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಮನುಷ್ಯಿಯ ಹುಡುಗನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಹಾಲು ಕುಡಿದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆಯಮ್ಮ.

ವಿಕ್ರಂ— ಹೌದು ವನಜ. ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸೇ ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು. ನಗುವಿನ ತಾಪೆಯಿಂದ ಸದಾ ಮಿನುಗುತ್ತಿರಬೇಕು ಈ ನಿನ್ನ ಮುಖ. ಅದೇ ನಮಗೆ ಪರಮ ಸುಖ.

ರಂಗ- ಇನ್ನ ಈ ಮಗ ಶುರುಮಾಡಿದ ಡೈಲಾಗ. ನನಮಕ್ಕು ಚಂದ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಾರ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ, ಸುಮ್ಮನ ಮಾತು ಬೆಳೆಸಿ, ಕಾಲ ಯಾಕ ದಂಡ ಮಾಡ್ತೀರಿ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಹೂರ್ತ ನೋಡಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಿ... ಇವರ ಮದುವೆನ. ಮಾತಾಡುವ ವಿಷಯ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ, ಬನ್ನಿ ಹೋಗೋಣ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸರಿ, ನಡೀರಿ. (ರಂಗನ ಹೊರತು ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುವರು) ರಂಗಾ.

ರಂಗ- ಇಲ್ಲೆ ಅದಿನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಕಾಣುತ್ತದು. ಕಾರು ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡು ನಡಿ.

ರಂಗ- ಸಾದ್ದಿಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಕಾರದು. ಐದು ಜನಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕೆ ಟ್ವಾಗುತ್ತ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇನಾಡ್ಲಿ ?

ರಂಗ- ಹವಾ ತಿನಕೊಂತ ನಡಕೊಂಡು ಬರಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನಮಗನೆ, ನಾನು ನಡಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾ ?

ರಂಗ- ಜಗಾದ ಅಭಾವ. ಯಾರರ ಒಬ್ಬ ನಡೀಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ನೀನೇ ನಡಕೊಂತ ಬಾ ಹಂಗಾರ. (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ಹೊಗ ಕತ್ತಿಕ್ಕಿರುಬ ನನ್ನ ಮಗನೆ ಇವಕಾರಿಪರು ಟೈಂ ಬಾಂಬಿ ದ್ದಂಗ. ಯಾವಾಗ ಸಿಡಿತ್ತಾರಂತ ಹೇಳಾಕ್ತ ಬರಂಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮಕ್ಕ ಹಿಸ್ತಿ ಪಾಪ ವನಜಮ್ಮಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನರ ಹೆಗ ತಿಳಿಸ್ತೇಕನ್ನದ್ದ ತಿಳಿದಂಗಾಗೇತಿ. (ಎಚಾರಿಸಿ) ನೋಡೋಣ ದೇವ್ರದಾನ. (ಹೋಗುವನು)

ಏಳನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸಾ

(ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಮರ ನೇತು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಜಗ್ಗು ಬರುವನು)

ಜಗ್ಗು- ಅದೃಷ್ಟ ಕೂಡಿ ಬಂದವನು, ಅರೆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅರಸನಾಗಿ ಬಿಡ ಬಹುದು. ಹೆಸರಿಗೆ ಕಂಪೌಂಡ್ರಾಗಿ, ಅರವಿಂದ ಡಾಕ್ಟಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು

ಸವ್ವೆ ಮಾಡ್ತಿರುವ ನನಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಈಜಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಕ್ಯಾವ್ರಾದಲ್ಲಿ ಅರವಿಂದರ ರತಿ ಮನ್ಮಥ ಕ್ರಿಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತಿವಂತ ಭೋಜರಾಜ ಹಾಗವರ ಮಗ ವಿಕ್ರಂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಲೆ ಹಿಡುಕತನ ಬೇಸತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಹೊಸ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಇದೇ ಸುಸಂದರ್ಭ ಆದ್ರೆ ಒಂದು ಫೋಟೋಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೋಡಬೇಕಾದ್ರೆ ಒಳಗಿನ ಹಣಕಾಸು ಶಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು? ಏನಿದ್ರೇನು ನನಗೆ ದುಡ್ಡು ಬಂದ್ರೆ ಸಾಕು ದೂರೂರಿಗೆ ಹಾರಿಬಿಡ್ತೆನಿ ಇವತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅರವಿಂದರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕಿಬಿಡೋಗಿದೆ, (ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ ಬರುವನು

ಮೂರ್ತಿ-ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣರ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡ್ತಾನಿಲ್ಲೋ ಅಂತೀನಿ. ಈ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ನಾರಿವಣಿಯರು ದೂರ ಸರಿತಾರಲ್ಲ ಯಾಕ? (ವಿಚಾರಿಸಿ) ಅಂ. ತಿಳಿತು. ಅಪರೂಪದ ಸುಂದರ, ನನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡೋ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಮಗಿಲ್ಲಂತ ಹಂಗ್ಯಾಡ್ತಾರವರು

(ಲಿಲ್ಲಿ ಒಳಗಿನಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ-ಯಾಕಲೇ ನನ ಮಗನೇ ಹೆಣ್ಣಂದ್ರೆ ಸಂತಾಂಗ ಮಾರೋ ಹೆಣ್ಣಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು? ಗುರ್ತು ಖೂನಿಲ್ಲವಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಹೊಡ್ಡು ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಲ ಬಣ್ಣದ ಮಾತಾಡ್ತಿ ಮಗನ? ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಸುದ್ದಿಗ್ಬಂದ್ರೆ ಎದೆಗೊಡ್ಡೇನ.

ಮೂರ್ತಿ-ಯಾರೆದಿಗೆ ಒದಿತಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ-ಯಾರಿಗೊದಿತೇನಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ-ನೀ ಯಾರಿಗರ ಒದಿ ಮಾರಾಯ್ತು. ಆದ್ರೆ ನಾ ಕಟ್ಟಿದ ಆಶಾ ಗೊಪುರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಒದಿಬೇಡ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಾ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ ನಿನಗಾಗಿ ಬದುಕಿರೋದೆ ನಿನ್ನೊಡೆ ಲವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ-ಆದ್ರೆ ನಾ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಆ ರಂಗಿನಿಗಾಗಿ ಬದುಕಿರೋದು ನಿನ್ನಂತವ ಹೆಣ್ಣು ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಮೂರ್ತಿ-ಅಯ್ಯ ಕಟುಕ ಹೆಣ್ಣೆ ನಿನ್ನೂಡ ಪ್ರೇಮಗೀತೆ ಹಾಡ್ಬೇಕಂತ ಹಾರುಪೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಿನಿ, ನೀನಿಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲೂರಿತಿನಿ ಮಾಸುಡಿ ಜಜ್ಜುತಿನಿ ಅಂತಿ. ಅಷ್ಟಕ್ಕರ ಬಿಡ್ತಿಯೆನು? ಹೊಳ್ಳ ಮಳ್ಳ ಆ ರಂಗ್ಯಾನ ಹೆಸರು ತೆಗೆದು ಇಲ್ಲದ ಸಂಕಟ ಹಚ್ಚಿತಿ. ಅವನಾನ ನಿನಗೇನರ ಮಾಟ ಮಾಡ್ತಾನೇನು?

ಲಿಲ್ಲಿ-ಹೌದು ನನ್ನ ವನಸ್ಸು ಅವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನಂತ ಲುಚ್ಚಾನ ಕಡೆ ಪರಿಂದೆಗ ಮಾಡ್ತಾನ.

ಮೂರ್ತಿ-ನಾ ಲುಚ್ಚಾ ಆ ಮಗ ಸಾಚೆ ಅಲ್ಲ? ಲಿಲ್ಲಿ ಆ ಮಗನ ಗಂಡ್ನಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು? ಹುಚ್ಚಿ ಅವನ್ನ ಬೆನ್ನತ್ತಾದಾ, ಮುದಿ ಎತ್ತು ಹೂಡಿ ದಿಬ್ಬ ಪತ್ತನ್ನಾದಾ ಎರಡೂ ಬಂದ.

ಲಿಲ್ಲಿ-ಮುದಿ ಎತ್ತು ಅವನಲ್ಲ ನೀನು ಅವನ ತಾಕತ್ತು ನಿನಿಗ್ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೋ? ನಿನ್ನಂಗ ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಬೇಲಿ ಹಾರಿ, ಮಾರಿ ಸೊರಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲವನು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ತೋರಿ ತಾಜಾತನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರೋ ಭೂಪತಿ ಗಂಡವನು

ಮೂರ್ತಿ-ಪೂರಾ ತಿದ್ದೇ ಹೊಗಿಟ್ಟಾನ ಮಗ ಇಕ್ಕಿನ್ನ ಯಾವ ನಮೂನಿ ತಲಿ ಕೆಡಸ್ಯಾನಲ್ಲ ಅಂತೀನಿ. ಮಾತೆತ್ತಿದ್ರೆ ಆ ಮಗನ ಹೆಸರು ತಗಿತಾಳ್ಳ. ಇಕಿ ಮೈಯಾಗೆಲ್ಲರ ವಿಷಿನ ಕುಂದರಿ ಕಳಿಸಿರಬೇಕು.

ಲಿಲ್ಲಿ-ಹೌದು ನನ್ನ ಹೃದಯದಾಗ ಪ್ರೇಮ ಅನ್ನೋ ವಿಷಿನ್ ಕುಂದು ರ್ನಿದ್ದಾನೆ ನಿನ್ನಂತ ಕಾಮದ ವಿಷಿನ್ನಿ ಗಿಲ್ಲಿ ಜಗಾನೇ ಇಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ-ನನ್ನೇನೂ ಕಸಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿ ಮಾಡಿ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಲ್ಲ? ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾರು? ಕಿಮ್ಮತ್ತೆಚ್ಚೈತಿ? ಮನಸ್ಸು ಹೂವೋ, ಹಾವೋ ನಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ಈ ಪ್ರೇಮಿಗೆ ಎಂತ ಆಘಾತಾಗುತ್ತ? ಆಘಾತಾಶಂತ್ರ ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಬದುಕುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ? ಸ್ವಲ್ಪರ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಕಿಲ್ಲೇನು? ನಿನಗೇನರ ನನ್ನ ಗಂಡಸ್ತನದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶ್ಯಾ ಐತೆನು? ಹಂಗಿದ್ರೆ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ಲಿಗರ ಮದಿವ್ಯಾಗಿ ನೋಡು

ಲಿಲ್ಲಿ-ಸ್ಯಾಂಪಲ್ಲಿಗೆ ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಬೇಕೆನು? (ಬಳಿ ಓರಿಸುತ್ತಾ) ಬಾ ಹಂಗಾರ.

ಮೂರ್ತಿ- ಎದಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಾಕೆ? ಬ್ಯಾಡ ಅವತ್ತು ಕಟಿದುದೆ ರಗಡಾಗೇತಿ. ಮತ್ತೀಗ ಮಳ್ಳೆ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಕರೆದ ಬಂಗಾರದಂತೆ ನನ್ನ ಮೂಗಿಗೆ ಬಾಯ್ಯಾಕಿ ಕಡದ್ರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತೆ?

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ-ಕ್ಯಾರೆ ದೋಸ್ಟ್? ಏನ ನಡೆಯಲ್ಲ. ಲಿಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಲಲ್ಲೆನ?

ಮೂರ್ತಿ-ಬಂದ್ಯಾ ಬಾ ನೀನೊಬ್ಬಂವಕೆ ವಿದ್ವಿ ಇವಳೆಳು ಇಕ್ಕೊಂದು ನಮೂನಿ ಕಾಡ್ತಾಳೆ ನೀನೊಂದು ನಮೂನಿ ಕಾಡ್ತಿ. ದೊಡ್ಡ ಕರ್ಮಾತಲೆ ನನ್ನ ಬಾಳೆವು ನಿನ್ನ ಕಾಲಾನವು ಚೆಪ್ಪಿನರ ಕೊಡಲೆ ನನ್ನ ಹಣೆಬರಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೂಡ್ಕೊಂತಿನಿ

ರಂಗ- ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸು ಮಿತ್ರ. ನನ್ನ ಚೆಪ್ಪಿ ಹೊಸವದಾವು ಹೂಡ್ಕೊಂತಿನಿ ಅಂತ ಮೆಟಿಗೊಂದು ಹೋದ್ರೆ ನಾಯೇನು ಮಾಡ್ಲಿ?

ಮೂರ್ತಿ-ಅಂದ್ರೆ ಹಳೆವಿದ್ವಿದ್ರೆ...?

ರಂಗ-ನಿನ್ನೆ ಕೈಗೆ ಸೈತ ಕೊಡ್ತಿದ್ವಿಲ್ಲ. ಸಾಕನ್ನೊತನ ನಾನ್ವ ಕಟಿತ್ತಿದ್ವೆ

ಮೂರ್ತಿ-ಇವರೌರ ನನ್ನ ಕಟಿಯಾಕ ತುದಿಗಾಲಾಗ ನಿಂತಾರಿಬ್ಬೂ

ರಂಗ-ಲಿಲ್ಲಿ ಇವನ್ಯಾಕೆ ಗಾಂಜಾ ಸೇರಿದವರಂಗ ಮಾಡ್ತಿದಾನೆ? ನೀಯೇನರ ಮಾಡ್ತೀನು?

ಲಿಲ್ಲಿ-ನಾಯೇನು ಮಾಡಾಕ್ಕೋಗ್ಲಿ? ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹುಚ್ಚು ತಲಿಗೇರಿ ಬಿಟ್ಟಾತಿ ಒಂದಕತಿ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಾನೆ ಲವ್ ಮಾಡಂತ.

ರಂಗ- ತಪ್ಪೆನ್ನೈತಿ ನೀ ನನಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಂಗೆ ಇವನು ನಿನಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲೆ ಅನಾದಿ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪರ ಬುದ್ಧಿ ತನು?

ಲಿಲ್ಲಿ-ಯಾಕೆ?

ರಂಗ-ನನಗೆ ಗಂಡು ಬೇಕಾಗಿತಿ ಈ ಮಗನಿಗಂತೂ ಅರ್ಜಂಟ್ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕಾಗಿತಿ. ಇಬ್ಬರು ಗಂಟು ಒಂದ ಏತೆಂದಾಗ ಜೋಡಿ ಬರೋಬ್ಬ ಆಗದಿಲ್ಲೆನು

ಮೂರ್ತಿ-ಹೇಳಲೇ ರಂಗ. ಇಕಿ ಸಲುವಾಗಿ ನಿದ್ದಿಲ್ಲಂಗಾಗೇತಿ ಅಂತ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಲೇ

ರಂಗ-ನೋಡು, ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಾನ. ನೀ ಹೋಗಿ ಅಂದ್ರೆ, ತಾಳಿ ಸೈತ ಕಟ್ಟೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುದಿಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ-ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಳಡಿಯಾಕ್ಟ ಚ್ಚತೇನಿ. ಯಾಕೆ ? ನನ್ನ ಗಂಡಸ್ತನ ನಿನಗ ಖಾತ್ರಿ ಆಗ್ಬೇಕಲ್ಲ.

ರಂಗ-ಎಷ್ಟು ಫಾಸ್ಟ ಅದಾನ ನೋಡು ಮಗ. ಇವನ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿದ್ರೆ, ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದ್ರಂಗ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಕ ಮಕ್ಕನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಸ್ತಾನ ಕಾಣತ್ತ.

ಮೂರ್ತಿ-ಒಂದ್ ಭಾನ್ಸ್ ಸಿಗಲಲೇ ರಂಗ್ಯಾ...

ರಂಗ-ಮೂರ್ದ ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಾಕೂ ಬೇಕಾರ ಹುಟ್ಟಿಸ್ತಾನ. ಒಂದು ನಮೂನಿ ಫಾರಂ ಕೋಳಿ ತತ್ತಿ ಕಾವು ಕೊಡೋ ಕರೆಂಟಿದ್ಲೆಂಗ ಈ ಮಗ. ಇಂಥಾ ಹುರುಪಿನ ಮನುಷ್ಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟದಿ. ಚಳಿಗಾಲಕ್ಕೊಂದ್ಲ ಗಂಡ್ಯಾಗೊ ನನ್ನ ಬೆನ್ನತ್ತಿದಿ. ಇನ್ನರ ನನ್ನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಡು.

ಮೂರ್ತಿ-ಸ್ಯಾಪಲ್ಲಿಗುಳಿದಿರೋ ಈ ಮನ್ಮಥ ರಾಜನ್ನಿ ಲವ್ ಮಾಡು.

ಲಲ್ಲಿ-ನಿನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ರ ಬಂದ್ರ ಮೈ ನೋವು ಮಾಡ್ತೀನಿ.

ಮೂರ್ತಿ-ನೋಡಲೇ ರಂಗ್ಯಾ ಹೆಂಗ್ ಮಾತಾಡ್ತಾಳೇಕ.

ರಂಗ-ಅಕಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಪ್ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿ, ತಡಕೊಳ್ಳಾಕ ಆಗ ದಿದ್ದಕ್ಕ, ಈ ನಮೂನಿ ಸಿಟ್ಟಿಲೆ ಮಾತಾಡ್ತಾಳ.

ಮೂರ್ತಿ-ನೀನೂ ಮಗ ನನ್ನ ಹೆಣ ಹೊರಾಕ ಬಂದೀದಿ. ಅಲ್ಲಲೇ ಪ್ರೀತ್ಯಾವುದು, ಸಿಟ್ಟಾವುದು ತಿಳಿಯದಿಲ್ಲ ನನಗ? ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗ್ಲಿಕ್ಕಿ, ಯಾವಾಗ ನನ್ನದಿಗೆ ಒದ್ದೇನನ್ನೋ ಕಿಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗ್ಲೇತಿ.

ರಂಗ-ಇಕಿ..., ನೀನೂ ದಿತಾಳೆ? ಆಮು ದಮೇತನಕಿ? ಹಂಗಾರ್ಲೆಂಗ

ಒದಿತಾಳ ಒದಿಲಿ ನಾನೂ ನೋಡೆ ಬಿಡ್ತೀನಿ.ಯೇ ಲಿಲ್ಲಿ ಒದಿತಿಯಾ? ಒದಿಯಾ ಹೆಂಗ ಒದಿತಿ ನೋಡಾನ?

ಮೂರ್ತಿ- ರಂಗ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಪಾದ ಜೋಡ್ಲೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಅಲಾ ಮಗನ, ನೀನೂ ಒಳ ಮುಚುಗದಿಯಲೆ ಇಕಿ ಕೈಯಾಗ ನಮ್ಮೊದಸಾಕು ಎಷ್ಟರ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡಸಿಯಲ್ಲಲೇ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸುಮ್ಮನ ಯಾಕ ಒದ್ದಾಡ್ತಿಯೋ ಮೂರ್ತಿ? ಮುತ್ತಿನಂತ ಮಾತ್ಲೇನಿ ಕೇಳು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬ್ಯಾಡ ಅನಿಸಿದ್ದು ಅಮೃತ ಇದ್ರೂ ಅದವಳಿಗೆ ವಿಷ ಇದ್ದಂಗ. ಬೇಕನಿಸಿದ್ದು ಕಸ ಇದ್ರೂ, ಅದಕಿಗೆ ಸಿಹಿ ರಸ ಇದ್ದಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಾನೀಗ ವಿಷ ಇದ್ದಂಗ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಿಪ್ಪಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ ಕಸ ಇದ್ದಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಶಿವ, ಶಿವಾ, ನಾಚಿಕೆ, ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದಿದ್ದ ಗಂಡ್ಲಾ ಗಿದ್ದ್ರೆ, ಇಲ್ಲೆ ಉರು ಹಾಕೊಂತಿದ್ದ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮತ್ತೆ ನೀನು?

ಮೂರ್ತಿ- ಈ ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟೇ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನತ್ತೀನಿ. ಅಂದಾಗ ಸಾಯೂ ವಿಚಾರ ದೂರುಳಿತು. ಮಗನ ರಂಗ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಆಡ್ಲಾಗ್ತೀಯೆ. ನೀನಾಗಿ ನೀನ ಇಕಿ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವಂಗ ಮಾಡಿದಿ ಛಲೋ ಆತ್ತು. ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ನಿನ್ನೆ ಸ್ವರ್ಗ ಚೀಟಿ ಬರ್ದಿಟ್ಟು ಹೊಳಿ ಹಾರ್ತೀನಿ ಮಗನ, ಹುಷಾರಿ. (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ನೋಡು, ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಹೊಳಿ ಹಾರಿ, ನನ್ನ ಜ್ವಲಗ ಕಳ್ಳಾಕ ತಯಾರಾದ ಮಗ. ಅದಕ ಸುಮ್ಮನ ಅವನ್ನ ಮದಿವ್ಯಾಗು ನಾನ ಉಳಿತಿನಿ, ನಿನಗೂ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನಗ ಫಾಪ ಬಂದ್ರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ನಾನ್ಲೆ ಹೊಳಿ ಹಾರಿ ನೀ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿಸ್ತೀನಿ. ಆಸೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದು ದಕ್ಕದಿದ್ದ ಮ್ಮಾಲ ಯಾಕ ಬದುಕಿರೋಕು

ರಂಗ್ಯಾ- ಅದಕ್ಕ ಸತ್ತು ದವ್ವಾಗರ ನನ್ನ ಕಾಡಬೇಕಂತ ಮಾಡಿಯೇನು ಲಿಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವನದಾಗ, ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಮ್ಯಾಲ "ಮದುವೆ" ನಪ

ದಾಗ ಗಂಡು—ಪೆಣ್ಣಿನ ಬೆಸುಗ್ಯಾಗುತ್ತ, ಅದ್ರ ಈ ಮದುವೆ ಅನ್ನೊ ಪವಿತ್ರ ಶಬ್ದ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ. “ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ” ಗಷ್ಟ ಬಳಕ್ಕಾಗಾದ ಜಾಸ್ತಿಯಾ ಗೇತಿ ಸಾಯಂತನ ಜಂಟಿಯಾಗಿರ್ದೇಕಾದ ಸಂಸಾರ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಹೆಂಡ. ಸರಾಯಿ ಪ್ರಭಾವದಿಂದೋ, ಗಂಡ, ಪರಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗ ದ್ರಿಂದೋ, ಹೆಂಡ್ತಿ, ಗಂಡನ್ನ ಅರ್ಥ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬದುಕಾಕ ಅಗದ್ರಿಂದೋ ಮೂರ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೂರಾಬಟ್ಟಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತ. ಕಾರಣ, ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಒಬ್ಬ ಮನಸ್ಸು ಒಬ್ಬ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆವ್ಯಾಲ ಮದಿವ್ಯಾದ್ರ, ಮುಂದ ಸಂಸಾರ ಸರಳ ನಡಿಯುತ್ತ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಾ ಪೂರಾ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇನಿ. ಸುಮ್ಮ ತಡಮಾಡಿ, ಸೀಜನ್ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊ ಬ್ಯಾಡ. ದೌಡು ನನ್ನ ಮದಿವ್ಯಾಗಿ ಬಿಡು.

ರಂಗ— ಈ ಅವಸ್ಥಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ಬಾರ್ದು ಅಂತಾನ. ಇಷ್ಟತ್ತನ ಶಂಬಿ ಹೊಡ ದದ್ದು. ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡು. ಯಾಕಂದ್ರ, ಅವಸರವೇ “ಅಪ ಘಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.” (ಹೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ—ಇವನ್ಯಾವ ಸೀಮಿ ಗಂಡ್ನು ಗಂಟು ಬಿದ್ದ ಅಂತೀನಿ ನಾನು ನೋಡ ತೆನಿ ನೋಡಿ ಒಬ್ಬಾವನ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಳು)

ಎಂಟನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಅರವಿಂದನ ಆಸ್ಪತ್ರೆ

(ಅರವಿಂದ ಸೀಗರೇಟ ಸೇದುತ್ತಾ, ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವನು)

ಅರವಿಂದ— ರಸಿಕೆ ಗಂಧ ಗೊತಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಸರಸದ ವಿಷಯ ಹೇಳ್ಬಾರ್ದು ಹಸಿವಾದವನ ಸಂಕಟ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನನ್ನ ವಿರಹ ವೇದನೆಗೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲೆಂದೇ ಆ ಜಗ್ಗುನನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಅದರೆ ಆ ಅವಿವೇಕಿಗೆ ನನ್ನಾತುರದ ಅರಿವೇ ಇದ್ದಂತೆ

ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿದು ಸಾಲಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಿದ್ದಾನೋ
ಎನೋ?

(ಜಗ್ಗು ಬರುವನು)

ಜಗ್ಗು—ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್

ಅರವಿಂದ—ಅಲೆ ಜಗ್ಗು ಯಾವಾಗ್ಗಂದೆ?

ಜಗ್ಗು—ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಯ ನನ್ನನ್ನು ಹರಕು ಮುದ್ದಿ ತಿಂದು ನಿದ್ದಿ
ಮಾಡೋನು ಅಂತಿದ್ರೆಲ್ಲಾ ಅವಾಗ್ಗೆ ಬಂದೆ

ಅರವಿಂದ—ನಿದ್ದಿ ಮಾಡದವನಾದ್ರೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಚುರುಕು
ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

ಜಗ್ಗು—ಸಾಹೇಬ್ ಕುಡುಕುಗು ತಲೆ ಹಿಡುಕುಗು ಬಾಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸೈತಿ.
ಕುಡುಕುಗು ಸರಾಯಿ ಕುಡಿಯಾಕ ದುಡ್ಡು ಹುಟ್ಟೋ ಯೋಚಿನ್ಯಾದ್ರೆ ತಲೆ
ಹಿಡುಕುಗು ತಾ ಸನ್ಯಾಸಾದ್ರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗಿರಾಕಿಗೆ ಹೆಣ್ಣೂ ದಗಿಸ್ಬೇಕೆನ್ನೂ
ವಿಚಾರಿರಾತಿ

ಅರವಿಂದ— ಆದ್ರೆ ಸಧ್ಯ ಹೆಣ್ಣು ರೆಡ್ಡಿ ಅಷ್ಟು?

ಜಗ್ಗು—ಎಸ್ ಸರ್ ಇವತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಮಾಲು ನನ್ನ ಮೋಸದ
ಪಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದಿದೆ.

ಅರವಿಂದ—ಹೌದು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಬೇಗ ಕರಿಯೊ.

ಜಗ್ಗು—ತಡಿರಿ ಅವಸ್ಯ ಮಾಡಬ್ಯಾಡಿ, ಯಾಕಂದ್ರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು
ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ ಅದಾಳೆ.

ಅರವಿಂದ—ಆರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿಯಿರಲಿ ನನಗರ್ಜಿಂಟಿದ ಮೊದ್ದು ಕರಿ
ಅಕಿನ.

ಜಗ್ಗು—ಹಡಿಯೋದು ಒಂದ ತಾಸೈತಂದ್ರೆ ಬಿಡೋಪೈಕಿಲ್ಲಂತ ನನ
ಗೊತ್ತಿ ಆದ್ರೆ ನಾ ಹೇಳೋ ವಿಷಯ ಪೂರಾ ಕೇಳ್ತೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ
ತೊಳ್ಳಾಕ ದವಾಯಾನಿ ಹುಡುಕ್ಯಾ ಇದ್ದು ನಾನೈಡಿಯಾ ಮಾಡಿ ಲೇಡಿ

ಡಾಕ್ಟರೊ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೊಂಗೆ ಕರ್ಯಾಂಡೋಕ್ತಿನಂತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಯಾಂಡು ಬಂದಿನಿ.

ಅರವಿಂದ—ಮುಂದೀಗ ನಿನ್ನ ವಿಚಾರೇನು?

ಜಗ್ಗು—ನನ್ನ ವಿಚಾರ ತಗಂದೇನ್ಯಾಡ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮಿಚಾರೇನೈತೊ ಅದನ್ಯಾಡ್ತಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮದ್ದು ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಯಾಗಿ ನಾ ಅಕಿನ ಡಾಕ್ಟ್ರಿ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತರ್ತೀನಂತ ಹೊರಗ ಕುಂದರ್ನಿ ಬಂದೀನಿ ಸದ್ಯ ಕರ್ಯಾಂಡ್ಬಂದು ಒಳಗ ಕಳಸೇನಿ ಆಮ್ಯಾಲ ನೀವು ಹೊಗುವಂತಿ.

ಅರವಿಂದ—ಸರಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನಿಲ್ಲೆ ಮರೆಯಾಗಿರ್ತಿನಿ ಬೇಗ ಒಳಗಡೆ ಕಳ್ಳಕಿನ (ಒಳಗಡೆ ಹೋಗುವನು)

ಜಗ್ಗು—ಬೇದಿಗ್ಗಿಂದ ನಾಯ್ಕಾಗಿದಾನ ಮಗ ಅದು ಖರೇನ ಇಂತವರ ಅವಸ್ಯ ನನ್ನಂತವಿಗೆ ಆಸ್ರಾಗುತ್ತ. ಇವತ್ತು ಈ ಮಗನ ಸರಸಾನ ಕ್ಯಾಮ್ರಾ ದಾಗ ಮೂಡುಸ್ತೀನಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಹೊಡಿತಿನಿ (ಹೊರಗೆ ವಿಶಾಲಳನ್ನು ಕರೆತಂದು) ಬ್ರಿ ಡಾಕ್ಟ್ರಿಮ್ಯಾರು ಸಧ್ಯ ಬರಾರೆ ಅಲ್ಲಿವರೂ ನೀವು ಒಳಗೊಂಗೆ ರೆಸ್ಪ್ ತಗೋಳ್ಳಿ.

ವಿಶಾಲ—ಬೇಗ ಕಳಿಸಿಕೊಡಣ್ಣ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತ (ಒಳಗೊಂಗೆವಳು)

ಜಗ್ಗು—ಸಣ್ಣತನ ಇರೋ ನನಗ್ಯಾಕ ಅಣ್ಣ ಅಂತ ಕರಿತಿಯಾ? ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣ ಕೆಡ್ನಾ ಕ ಒಳಗೊಬ್ಬಣ್ಣ ಹಾತೊರಿತಿದಾನೆ.

ಅರವಿಂದ—(ಬರುತ್ತಾ) ಜಗ್ಗು...

ಜಗ್ಗು—ಒಳಗ ಕಳಸೇನಿ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ರೇಡಿಯಾಗಿ ಆದ್ರ ಒಮ್ಮಿಂಗೆ ಅವಸ್ಯಕ್ಕೇಳ್ಬಾಡ್ತಿ ರಮಿಸಿ ಸಾಧಿಸ್ತಿ.

ಅರವಿಂದ—ಇಂಥಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗಿರೊ ಅನುಭವ ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತೊ ವಂಕೆ? ನೋಡ್ತಾಯಿರು ಈ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಣಿಸ್ತಿನಿ ಅಂತ (ಒಳಗೊಂಗೆವನು)

ಜಗ್ಗು—ನೀವು ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಣಿಸ್ತಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗಿರ್ತಿನಿ. (ಹಿಂಬಾಲಿಸುವನು)

ವಿಶಾಲ—(ಒಳಗಿನಿಂದ) ಯಾರಾ? ನೀವು

ಅರವಿಂದ-(ಒಳಗಿಂದ) ಅಮ್ಮಾ, ಲೇಳುನಿ..

ವಿಶಾಲ-(ಒಳಗಿಂದ) ಬಿಡಿ ನನ್ನ.

ಅರವಿಂದ-(ಒಳಗಿಂದ) ಬಿಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಹಿಡಿದಿರೋದು.

ವಿಶಾಲ-(ಒಳಗಿಂದ) ಯಾರಾದ್ರೂ ಕಾಪಾಡಿ ಬಿಡೋ ನನ್ನ...

ಅಮ್ಮಾ (ಚೀರುಗಳು) (ಜಗ್ಗು ಓಡಿ ಹೋಗುವನು)

-ಹಿನ್ನೆಲೆ-

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಜಂಗಲ್ ರಸ್ತೆ

(ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮುಗಿದು ವಿಶಾಲ ಹೋಗುವಾಗ ಅರವಿಂದ ಬಂದು)

ಅರವಿಂದ- ನಿಲ್ಲು.

ವಿಶಾಲ- ಯಾರು?... ಓಹೋ ದೈವ ಸ್ವರೂಪ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಸುಸ್ವಾಗತ. ಯಾಕ ಡಾಕ್ಟರಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲ? ಇನ್ನೂ.... ನಿಮ್ಮಾಸೆ, ತೀರಿಲ್ಲವೆ?

ಅರವಿಂದ- ಆ ಭರವಸೆ ಖಂಡಿತ ನನಗಿಲ್ಲ. ಮೂಡಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ನಾನೆಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಸವಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ರೆ, ಅವರೆಲ್ಲ ಆ ಗಳಿಗೇ ಹಳಸಿದ ಅನ್ನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ನೀನು ಮಾತ್ರ.....

ವಿಶಾಲ- ಬಿಸಿ ಅಡಿಗೆಯಂದು ಭಾವಿಸಿರುವಿಯಲ್ಲವೆ? ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ಕದ್ದು ತಿನ್ನುವ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಬಾಯಿ ರುಚಿಯಾದರೆ ಸಾಕು, ತನ್ನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ತಾನು ಕದ್ದು ತಿಂದದ್ದು, ನಾಯಿ ತಿಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೊಲಸು ಅನ್ನುವುದು, ಆತು ರದಲ್ಲಿ ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ಹುಚ್ಚಿ. ಹಸಿವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾದಾಗ ಬಿಸಿ ಅಡಿಗೆಯನ್ನೇ ಅರಸುವ ಅವಿವೇಕಿ ನಾನಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆ ಇಂಗಿಸಲು ಸಿಗುವ ಅಡಿಗೆ ತಂಗಳಲ್ಲ. ಹಳಸಿದನ್ನವಿದ್ದರೂ, ತಿಂದು, ಉಸಿರು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನನ್ನ ರೀತಿ, ನೀತಿ.

ವಿಶಾಲ— ಭಲೇ ಡಾಕ್ಟೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಲಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗ ಬೇಕಾದ ನೀವೇ ಎಂಜಲು ತಿನ್ನುವ ನಾಯಿಗಳಾದ್ರೆ, ತಂದೆವೇ ಮಗಳ ದೇಹ ವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಕಾಮದಾಹ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿ ಸುವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಗಂಡು ಕುಲವೆಲ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೀಲ ವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯುವ ದರೋಡೆಖೋರರಾದರೆ, ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಕತ್ತು ಹಿಚುಕುವ ಕಟುಕರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಹೆತ್ತವರು. ಇವತ್ತು ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಾಮದಾಹಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರೆಂದು ಖಂಡಿತ ನನಗೆ ನೋವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ದಡ್ಡ ಧನವಂತರಿಬ್ಬರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿವ್ವೆಗೆಸದ ಎಂಜಲು ನಾನು. ಈ ಎಂಜಲನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಬೀದಿ ನಾಯಿ ತಿನ್ನುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತೇ ಹೊರತು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ನೀವು ದಡ್ಡರಂತೆ ಈ ಎಂಜಲು ತಿನ್ನುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತು.

ಅರವಿಂದ—ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವ ದಡ್ಡತನಕ್ಕೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಇದೆ. ದೊಡ್ಡವರ ದಡ್ಡತನ. ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಕುಣಿ ಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಶಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಂಥವರ ದಡ್ಡತನ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವ ಆ ಸೂರ್ಯ ನಿಧಂತೆ.

ವಿಶಾಲ—ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ನಿಮ್ಮಂಥ ದೊಡ್ಡವರು. ಅನ್ನ ತಿನ್ನುವ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಸಿಗೆ ತಿಂದಿದ್ದೂ ಕೇಸರಿ ಬಾತ್ ತಿಂದಿದ್ದೇವೆ ಅಂತ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಬಾಯಿಂದ ಬರುವ ವಾಸನೆ ಕೇಸರಿ ಬಾತ್ ತಿಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ ಹೇಸಿಗೆ ತಿಂದದ್ದನ್ನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಮೂಗು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೂ ಇವರ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಿಕೆ, ದರ್ಪಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಇವರ ಮಾತಿಗೊಪ್ಪಿ ಗೊಳ್ಳುವ ಷಂಡುರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮರ ಉರುಳಿಸುವ ಆನೆ ಕೂಡ ಸಣ್ಣ ಇರುವೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಾಕ್ಟೇ ಹಲ್ಲು ಗಟ್ಟಿ ಅಂತ ಕಲ್ಲು ಕಡಿದೆ, ಜೋಲ್ಲು ಸುರಿಸ್ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿ ಯಿದ್ದಾಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಂತೆ ಹರಿದುಡಿದರೂ. ರಕ್ತ ಸುಟ್ಟಾಗ ವಕ್ಕ ಕತ್ತ ಹಕ್ಕಿಯಂತಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ. ಈ ಮಾತು ನೆನಪಿರಿ, ಬರ್ರೀನಿ.

ಅರವಿಂದ- ನಿಲ್ಲು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನದೂ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹೋಗು. ಕಾಮದ ಹಸಿವಾಗುವ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಸುಖದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಅರಸನಾಗಿ ಉಣ್ಣುವ ವಿಚಾರವನ್ನಷ್ಟೇ ನಾನು ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಮುಂದೆ ಮುದುಕ ನಾಗ್ತೀನಿ. ಮಣ್ಣು ಸೇರಿಸಿ ನನ್ನವ ಹುಚ್ಚು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಈ ಯೌವನದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಖಂಡಿತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನಾದ್ರೂ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಸುವ ವಿಚಾರವಿದ್ರೆ ನನ್ನೇ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಉತ್ತರವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಹ್ಯಾರ್ಮ್ ಎ ಕರೆಕ್ಟ?

ವಿಶಾಲ- ಹುಚ್ಚು ಡಾಕ್ಟಿ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವಿರುವ ನಿನ್ನಂತ ಕಾಡು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವ ಮೃಗದ ಮುಂದೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕುವುದು, ಎರಡೂ ಒಂದೆ. ನಾರಾಯಣನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಂದಿಯೂ ಒಂದು ಮತ್ತು ಅಂತ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲ ಗಿಸಿದರೆ, ಆ ಹಂದಿ ಹೊಲಸು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ನ ತಿಂದು ಬದುಕಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬಹುದೆ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಕಲಿತರೂ ಖಿಧೀಪುರಾದ ನಿಮ್ಮಂತ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನರ ಮುಂದೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಕರಣೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂತವರನ್ನು ಕಾಲಿನ ಕೆರವಾಗಿ ಮಟ್ಟಿ, ತೊಟ್ಟಿಗೆಸೆಯುವ ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು.

(ಭೋಜರಾಜ, ವಿಕ್ರಂ ಬರುವರು)

ಭೋಜರಾಜ- ಶಹಭಾಷ್, ಗಂಡೆಯ ಹೆಣ್ಣೆ. ಕಂಡ-ಕಂಡವರ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದು, ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿದ ಕಬ್ಬಿನಂತಾಗಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ರೋಷ, ಆವೇಶ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅವತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡ್ತೀನಂತ ಆವೇಶದಿಂದ ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟವಳು, ಇವತ್ತು ಮತ್ತೂ ಬನ್ನ ಪಾಶಕೆ, ಬಲಿಯಾಗಿ ನೀನೇ ನಾಶವಾಗಿರುವೆಯಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಂ— ಇವಳ ನಾಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈ ವಶವಾಗುವ ವಂತ್ರವೊಂಡೆಡೆಗೆದೆಯಲ್ಲ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ— ಮಂತ್ರ...ತಂತ್ರ..., ಏನ್ಸಾರ್ ಹೇಳಾಯಿರೋದು? ನಿಮಗೆ..., ಇವಳ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೇ?

ವಿಶಾಲ— ಪರಿಚಯ? ಯಾರದು? ನನ್ನದೆ? (ನಗು) ಅಯ್ಯೋ ಡ್ಯಾಕ್ಟಿ, ಬೆಣ್ಣೆ ತಿಂದವರ ಮುಂದೆ, ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕುಡಿದವನು ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದಂತಾಯಿತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆಸೆಯ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ರುಚಿ ನೋಡಿದ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ತಿರುಳನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸವಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೀಗ ಕುಡಿದಿದ್ದು ತಾಜಾ ಹಾಲಲ್ಲಾ ಡ್ಯಾಕ್ಟಿ. ಈ ನಾಯಿಗಳು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟ, ಎಂಜಲ ಹಾಲು.

ಅರವಿಂದ— ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ ಗರ್ಭಘಾತ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನಾಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸುವೆಯಾ? ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತನ್ನೊ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಯಿದೆಯಾ ನಿನಗೆ?

ವಿಶಾಲ— ಕಳ್ಳನಿಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ನೆವ ಅನ್ನುವಂತೆ, ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುವ ಜಾಣತನ ಯಾಕೆ ಮಾಡ್ತೀರಿ ಡ್ಯಾಕ್ಟಿ? ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣಾದ ನಾನೇ ನನ್ನ ಮೈಕಡ್ಡೆ ಗಂಡಸರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅಂಕಿ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗಂಡು ಗುಂಡಿಗೆಯ ಗಂಡಸರಾದ ನೀವೇಕೆ ಸತ್ಯ ಹೇಳಲು ಶಂಕೆ ಪಡುತ್ತೀರಿ? ನೀವು ಮೂವರೂ ತಿಂದಿರುವುದು ಸರಕವೇ ಅಂದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಹರಕು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಮುಸುರೆಗೆ ಮುತ್ತುವ ನೋಣಗಳ ಜಾತಿ ನಿಮ್ಮದಾಗಿರುವಾಗ ನೀತಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ?

ಅರವಿಂದ— ಮೂರ್ಖ ಹೆಣ್ಣೆ, ಸಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಯಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಅಬಲೆಯೆಂದು ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸಿದ್ದು, ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ...

ಭೋಜರಾಜ- ದುಷ್ಟ ಗ್ರಹವಾದ್ದು ಅಂತೀರಾ?

ಅರವಿಂದ- ನೋಡಿ ಸಾರ್...

ಭೋಜರಾಜ- ಡಾಕ್ಟರ್, ಯಾಕ ಸುಮ್ಮನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಸೋ ಹುಚ್ಚು ತನ ಮಾಡ್ತೀರಿ? ಮೀನಿಗೆ ಈಜು ಕಲಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡಬೇಡಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹುಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಬೆಂಕಿ, ಹಸಿರಿಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಲು ಅವಸರ ಪಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ವಿಶಾಲ- ಈಗಲಾದ್ರೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಈವರ ಬುದ್ಧಿಯ ಗೂಡಾರ್ಥ. ಯಾಕ ಸುಮ್ಮನೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಕಾಲ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಮಹಾ ಕಾಮುಕರ ಸಂಗಮವಾಗಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಬೇರೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಕೂಟ ನಡಸಿರಿ. ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಬರುವಂತಹ ನಿಮ್ಮಂತವರ ಕುಲ ಬೆಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ, ಅಂಕೆ ತಪ್ಪಿದ ಬೆಂಕಿ ಊರು ಸುಟ್ಟರೂ, ನೀರು ಬಿದ್ದಾಗ ಆರದೆ ಇರಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಯವರೆಗೂ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದಗುಲುಬಾಜಿ, ದರಬಾರು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿ, ಪಾಪದ ಫಲ ಪಾಶವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕತ್ತಿಗೆ ಬೀಳೋವರೆಗೂ. ಅಬಲೆ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಬಾಳನ್ನು ಗೋಳಿಗೀಡು ಮಾಡಿ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಮಜದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಲೆ ಬದುಕಿರಿ. ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಣ್ಣು ಸೇರಿಸಿ, ಹೆಣ್ಣು ಕುಲವನ್ನೇ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿರಿ. ನಡೆಯಲಿ-ನಡೆಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕುಟಿಲ ವ್ಯಾಪಾರ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಲತ್ಕಾರ. (ಹೋಗುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗರ ಹೊಡೆದು ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ?

ವಿಕ್ರಂ- ತಮ್ಮ ಹುಳುಕು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂತಲ್ಲಾ ಅನ್ನುವ ಕಳವಳದಿಂದ ಚಳಿ ಹತ್ತಿರಬೇಕು ಪಾವ.

ಆರವಿಂದ- ನೋಡಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಿ ಬಳಸಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಾ ಮಾಡಿರುವ ಅಪರಾಧವಾದರೂ ಏನು, ಸಾಭೀತು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸಾಭೀತು? (ನಗು) ವಿಕ್ರಂ..

ವಿಕ್ರಂ- ವಾಟ್ ಡ್ಯಾಡಿ...?

ಭೋಜರಾಜ— ಕಬ್ಬಣ ಹದಕ್ಕ ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಏನ್ಮಾಡ್ಬೇಕು ಗೊತ್ತೇನು?

ವಿಕ್ರಂ— ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಯಿಸಿ, ಸುತ್ತಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ರೆ, ಹದಕ್ಕಂದ ಕಬ್ಬಣ, ಬಯಸಿದ ಆಕಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ— ನೀವು ನನ್ನನ್ನ ಹೆದ್ರುತ್ತಾಯಿದೀರಾ?

ಭೋಜರಾಜ— ನಾವ್ಯಾಕ ನಿಮ್ಮನ್ನೆದರೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ? (ಫೋಟೋ ತೆಗೆದು) ಈ ಫೋಟೋದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಚೋರ ಪ್ರಣಯದ ಪ್ರತಿರೂಪ, ನಿಮ್ಮ ಗುಂಡಿಗೆಯನ್ನು ಅದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. (ಕೊಟ್ಟು) ನೋಡಿ, ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಿ.

ಅರವಿಂದ— (ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ) ಈ ಫೋಟೋ...

ವಿಕ್ರಂ— ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಹಿಡುಕ ಜಗ್ಗುನ ಕೈಯಿಂದ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಹೊತ್ತು, ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ— ಓ ಮೈ ಗಾಡ್... (ಚಡಪಡಿಸುವನು)

ಭೋಜರಾಜ— ಈ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ವನಜಾಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ರೆ, ಸಾಕು, ನಿಮ್ಮ ಮೋಡಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಅವಳಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅಬಲೆ ಹೆಣ್ಣಿನ, ಅದೂ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶಿಲಹರಣ ಮಾಡಿದ ಆಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ, ನೀವು ಸರಮನೆಯ ಸೇವಕರಾಗುವ ದುರ್ದಿನ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ, ಈಗ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹೊನ್ನನ್ನೂ ಪಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತೀರೋ? ಇಲ್ಲಾ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೊಬ್ಬಿ ಹಾಕುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೀರೋ?

ಅರವಿಂದ— (ಕೂಗಿ) ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ನೀವೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳೋನಿ. ಆಪ್ತ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆಯುವ ವಿಚಾರ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಛೇ ಛೇ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಂಟೆ ಡ್ಯಾಡಿ? ಹಾಯೋ ಹಸುವಾದರೂ, ಹಾಲಾ ಕೊಡುತ್ತೇ ಅಂದಾಗ, ಆ ಹಸುವಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನಿಸದೆ ಕಲ್ಲು ತಿನ್ನಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ನಾವ್ಯಾಕ ಮಾಡೋಣ?

ವಿಕ್ರಂ- ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ನೀವು ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು ಬಯ ಪ್ರೀತಿಯ ನಾಟಕವಾಡ್ತಿದ್ದೀರೋ ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಮ್ಮ ಸೊತ್ತಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ, ಹೊನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಮೂವರಿಗೂ ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತವೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಆದರೆ ಒಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಡಾಕ್ಟರ್.

ಅರವಿಂದ- ಏನದು?

ಭೋಜರಾಜ- ಖಾಲಿ ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ವನಜಾಳ ಸಹಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು. ನಂತರ ವಿಲ್ ಬರೆಸಲು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ವಕೀಲರ ಸಹಕಾರವೂ ನನಗಿದೆ. ಆದರೆ, ನೀವು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ಮೂವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ವಿಲ್ ಬರೆಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೊಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ ತಾನೆ?

ಅರವಿಂದ- ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳ್ತಿದ್ದ ವನನ್ನು ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕೂರುತ್ತೀ ನಂದ್ರೆ, ಯಾರು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ಆಯ್ತಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದ್ರೂ ಈ ಸ್ವಜಾತಿ ಬಾಂಧವರ ಬೆಸುಗೆಯ ಗುರುತಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡೋಣ.

ಅರವಿಂದ- ಸಣ್ಣ ಪಾರ್ಟಿಯೇಕೆ ಸಾರ್...

ಭೋಜರಾಜ- ದೊಡ್ಡಾಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಗಳಾಗುವ ಭೂಪರು ನಾವು, ದೊಡ್ಡ ಪಾರ್ಟಿನೆ ಮಾಡೋಣ ಅಂತಾರೆ ಡಾಕ್ಟರ್. ಅಲ್ವೆ ಮಿ|| ಅರವಿಂದ?

ಅರವಿಂದ- ಎಸ್...! (ಮೂವರೂ ನಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು)

ಹತನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಭೋಜರಾಜ, ಮೂರ್ತಿ ಬರುವರು)

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ, ಇವತ್ತು ನನ್ನಾಸೆ ಬಿಸಿರು ಚಿಗುರಿ, ಹಸಿರು ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ...

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೇನಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ನಿನಗರ್ಥವಾಗುವ ವಿಷಯಲ್ಲದು. ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬಿಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ಖರೆರಿ. ಇತ್ತಿತ್ತಾಗ ನನ್ನ ಮಾತು ನನಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಂಗಾಗೇತಿ ಅಲ್ಲ ನಾ ಗಂಡ್ವರ ಹೌದಲೊ?

ಭೋಜರಾಜ- ಈ ಅನುಮಾನಾಕ ಬಂತಲೇ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅನುಮಾನಲ್ಲ, ಅವಮಾನ. ಆ ರಂಗನ ಮುಂದ ನನ್ನ ಪೂತನ ಮಾತಾಳಲ್ಲ ಲಿಲ್ಲಿ, ಈ ಅವಮಾನ ಹೆಗ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡು ತಮ್ಮಾ, ಈ ಸಮಾಜದಾಗ ನಮಗ ಅವಮಾನರ ಅಗ್ಗಿ, ಬಹುಮಾನರ ಸಿಗಲಿ, ಇವೆರಡೂ ಸುಟ್ಟ ಬೂದಿ ಇದ್ದಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಬೂದಿದ್ದಂಗ?

ಭೋಜರಾಜ- ಹೌದಲೆ, ಸುಟ್ಟಬೂದಿನ ತಿಪ್ಪಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ್ರ ಗೊಬ್ರಾ ಗುತ್ತ. ಅವನ್ನ ಗುಡಿಯಾಗಿಟ್ಟ ಅಂಗಾರಾಗುತ್ತ. ಅಂದ್ರ ಆ ಬೂದಿ ತಿಪ್ಪಿಗೆ ಬಿದ್ರಾ ನೆಲಿ ಐತಿ, ಗುಡಿಯಾಗಿಟ್ಟ ಬೆಲಿ ಐತಿ. ಹಂಗ ನಾವು. ಸುಮ್ಮನ ಯಾಕ ತಲಿಕೆಡಿಸ್ಕೊಂತಿ ನಡಿ ಮನಗೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀವು ನಡಿರಿ. ನಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಳ್ಯಾರ ಮನಿಕಡಿ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕಲೆ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಇವತ್ತು ರಾಖಿ ಹಬ್ಬ, ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅಂದ್ರ, ಊರಾಗ್ಯಾರೂ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊರಿಲ್ಲೇನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅದಾರ. ಅದ್ರ, ಸೂಳ್ಯಾರ್ಹತ್ತಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಕಟ್ಟಿ ಚಟ ಐತ್ತಿ ನನಗ.

ಭೋಜರಾಜ- ನಡಿ ಹಂಗಾರ ನಾನೂ ಬರ್ತೀನಿ. ನೀ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀವು ಹಾಸಿಗಿ ಹಾಸೀರಿ. ಬೇಪ್ ಗಂಟು ಬಿದಿ. ನೀವು.

ಅವತ್ತೋಡಿದ್ರೆ ಲಿಲ್ಲಿ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳಾಕ ಜೋದ್ರಿ, ಅಕಿ ಕೆಲ್ಲನ ಬಿಟ್ಟೋದ್ಲು. ಕಣ್ಣಂದಿದ್ದಿದ್ರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ. ಬಲಿಗರ ಹಾಕೊತ್ತಿದ್ದೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಲೆ? ನಾಯಿಗತಿ ಅಕಿ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ತಿರುಗ್ತಿದಿ. ಒಂದಿನಸರ ಸಿಂಪಲ್ಲಾಗಿ ಕೆಸ್ ಕೊಡಾಕ ನಿನಗಾಗುವಲ್ಲ. ಅದ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿ ನೋಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಕಿನ ಬಂದ್ಲ ಅದೇನಾಡ್ತಿರೊ ಮಾಡ್ರೆಂಗಾರ.

(ಫಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಏನೇ ಲಿಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿಗೊಟ್ಟಿದಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕಪಾ ಭೋಜಣ್ಣ, ಹೆಂಡತೀನ ಕರದಂಗ ಕರೀತಿಯಲ್ಲ ? ವೈಷ್ಯಾಲ ಖಬರಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ (ಬಳಿ ಏರಿಸುತ್ತಾ) ಬಾಯಾನ ಹಲ್ಲು ನೆಲಕ್ಕು ಬಿದ್ದಾವು.

ಮೂರ್ತಿ- ಸಾವ್ಯಾರ್. ಬಳಿ ಏರಾಕತ್ತಿದ್ದು. ನಿಂತ್ರ ಕೆಡ್ತೀವಿ. ದಾಡು ಜಗಾ ಬಿಡೋಣನೇತ್ತಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಮುತ್ಥಾಳ, ಇಕಿಗ್ಡೆದರಿ ಜಗಾ ಬಿಡ್ತಿಯಾ ? ಇನ್ನರ ಗಂಡ್ನಾಗಲೇ ಗಂಡ್ನಾಗು.

ಮೂರ್ತಿ- ಇಕಿ ಮುಂದ ಯಾವ ಟೈಪ್ ಗಂಡ್ನಾಗ್ಬೇಕನೋದ್ಲು ತಿಳಿದಂಗಾಗೇತಿ ನನಗ.

ಭೋಜರಾಜ- ಏನಂದೆ, ಜಿಂಕೆ ಮರಿಯೆ ? ನನ್ನ ಹಲ್ಲುದುರುಸ್ತಿಯಾ? ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಐತೇನು ನಿನಗ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಧೈರ್ಯ, ನಿವೃತ್ತಪ್ರವೃತ್ತಿ. ನಿನ್ನಂತ ನೀಚನಿಂದ ಮಾನ ಕಳೆದುಂಡು, ಪ್ರಾಣಿ ಬಿಡೋ ಅಳ್ಳೆದೆ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ ನಾನು. ಹುಟ್ಟು ಗರತಿ ಮಗಳದೀನಿ. ವೈ ಮುಟ್ಟಾಕೈದ್ರೆ, ನಿಂತ ಜಗದಾಗ ಹರ್ದು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟೇನು.

ಮೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ ತಿನ್ನೊದಾದ್ರೆ ಇವರೊಬ್ಬನ್ನ ತಿನ್ನ, ನನ್ನ ಸುದ್ದಿಗ್ಗೆ ರೈಡ

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ ಸುಮ್ಮಿರಿಯೋ ಬಡಿಸಿಕೊಂತಿಯೋ? ಇಕಿ ನನ್ನ ತಿಂತಾಳ?

ಮೂರ್ತಿ- ನೋಡ್ಲಿ ದುರಗವ್ವಂಗ ಬಾಯಿ ತರ್ರೊಂಡು ತಿನ್ನಾಕ ತಿಂತಾಳ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಂಗಾರ್ಲೆಂಗ ತಿಂತಾಳ ತಿನ್ನಿ ನಾನೂ ನೋಡ್ಲಿನಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಹೆಂಗ ತಿಂತಾಳ ಜಗಾನೋಡಿ ಬಾಯ್ತಾಕ್ತಾಳೆ. ಹರ್ರೊಂಡು ತಿಂತಾಳ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನ ಹುಡುಗಿ? ತಿಂತಿಯೇನು ಬಾ ಹಂಗಾರ ನಿನ್ನ ಗುಲಾಬಿ ಗಲ್ಲಾಸ ಹರ್ರೊಂಡು ನಾ ತಿಂತೀಸಿ (ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುವನು ಅಲ್ಲಿ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಜಯ ಜಯ ನಮಃ ಪಾರ್ವತಿ ಪತಿ ಹರ ಹರ ಮಹಾದೇವ ಭೋಜರಾಜ- ಲೇ ಮೂರ್ತಿ...

ಮೂರ್ತಿ- ನನ್ನ ವ್ಯಾಲ್ಯಾಕ ಸಿಟ್ಟಿಗ್ಬರೀರಿ? ನಾ ಬಡ್ಲೊಂಡೆ ಬಳಿ ಏರಿ ಸಿಗ್ಗಲ್ ಕೊಟ್ಟಾಳ್ ಅಕಿ ಸುದ್ದಿಗ ಹೋಗೂದು ಬ್ಯಾಡಂತ. ಕೇಳಿದ್ರೆನು ನನ್ನ ಮಾತ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯೇ ಭೋಜರಾಜ ನಿನ್ನಂತ ಚೆಂಡಾಲನ ಕೈಗೆ ಅಷ್ಟು ಸರಳ ಸಿಗೋ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ ನಾನು

ಮೂರ್ತಿ- ಬರೊಬ್ಬರಿ. ಅವತ್ತು ನೀವಿಕನ ಕಡ್ನಾಕ್ಕೋಗಿದ್ರಿ. ಆ ರೊಚ್ಚಿತಿ ನಿಮ್ಮಾಲ. ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಅಗದಿ ಸರಳ ಸಿಕ್ಕಾಳ ಹೌದಿಲ್ಲ ಲಿಲ್ಲಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ- (ಬಳಿ ಏರಿಸುತ್ತ) ಹತ್ರ ಬಂದು ನೋಡು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಬ್ಯಾಡ್ಲಿಡು ಮಾರಾಯಳ. ಮೊದಲ್ವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಬೇರೂ ಅದ್ರದಾಪ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನಗನೆ, ಅಕಿ ನನ್ನ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಾಳ, ನೀ ಏನ ರಮಸಾಕ್ಷಿಯಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ಮತ್ತೇನು ಮಾಡ್ಲಿ, ನಾನ್ಯ ತಡವಿ ನಿಮ್ಮಂಗ ಕಟಿ ಸೊಳ್ಳೆನು?

ಭೋಜರಾಜ- ಮಾತು ಬಿಟ್ಟು ಮೂದಲಿಕೆನ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ನಡಿ ಅಂದೆ

ಮೂರ್ತಿ- ಇಕನ್ನ... ನಾ ಹೊರಬೇಕಾ? ಸಾವ್ಯಾರ್ಯ. ಮನ್ನೆ ಅಟ್ಟಿದ ಮ್ಯಾಗಿಂದ ಬಿದ್ದು ನಡನ ಬಾದಾಗೇತಿ. ಬಗ್ಗಿದ್ರ ಏಳೊದು ಒಜ್ಜ್ಜಿತಿ. ನೀವು ಹೊತ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಾ ಹಿಂದ ಬಾಡಿಗಾಡಾಗಿ ಬರ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಥತ್ ಯೂಸ್ ಲೆಸ್ ಫೆಲೊ. ಏ ಸೊಕ್ಕಿನ ಹೆಣ್ಣೆ ನನ್ನ ಕವಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಲ್ಲಾ? ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮ ಬಿಡುಂದಿಲ್ಲ. ಮಾನ ಕಳೆದು ಮಣ್ಣು ಸೇರುತ್ತೀನಿ. ಇವತ್ತಾರು ಬಂದು ಬಿಡಸ್ತಾರ ಬಿಡಿಷ್ಟಿ ನಿನ್ನ ನೋಡ್ತೀನಿ,

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ಯಾರ್ಯಾಕೆ? ಇಲ್ಲೆ ಅದಾನೋಡು ಬಹದ್ದೂರ ಗಂಡು.

ಭೋಜರಾಜ- ರಂಗ್ಯಾ...

ರಂಗ- ಯಾಕಲೇ ಮಂಗ್ಯಾ...?

ಭೋಜರಾಜ- ನನಗ ಮಂಗ್ಯಾ ಅಂತ, ಲೇಹಟ್ಟಿ ಮಾತಾಡ್ತಿಯೆನೋ ಬಡ್ಡಿ ಮಗನೆ.

ರಂಗ- ನಿನಗ ಮಂಗ್ಯಾ ಅನ್ನೆ, ಮನುಷಾ ಅಂತಾರೇನೋ ಅಡ್ಡಾ ತಿಡ್ಡಿ ನನ್ನ ಮಗನೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸಾವ್ಯಾರ್ಯ ಈಗರ ದೌಡು ಮನಿ ಸೇರಾನ ಬ್ರಿ. ಏಕ್ ದವ್ ಡೆಜರ್ ಫೊವಿಷ್ಣಿಗೆ ಬಂತೀಗ. ನನಗಂತೂ ನಡುಗ ಶುರುವಾಗೇತಿ

ಭೋಜರಾಜ- ಹಂಗ ನಡುಗಿ ಸಾಯಿ ಮಗನ. ಲೇ ರಂಗಾ. ನಾ ಯಾರನ್ನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಲ್ಲಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಾ?

ರಂಗ- ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ದೇಶೋದ್ಧಾರದ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಾಕ ನಿಂತಿದ್ದಿ ಅಂದಾಗ ನೀ ಯಾರನ್ನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೆಗ ತಪ್ಪಿನಿ?

ಮೂರ್ತಿ- ಏನಲೇ ರಂಗ ಹಂಗ್ಯಾತಾಡಿದ್ರೆ? ನಿನಗ ಸಂಬ್ಬ ಕೊಡೊ ಧಣಿ ಅವಾರವರು. ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ನೌಕ್ರಿಯಿಂದ ತಗದೊಗದ್ರ ಮಣ್ಣು ತಿಂದ್ಕೊಂತ ಕುದ್ದುಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

ರಂಗ- ಅಪ್ಪಾ ನಾಯಿ ಬಾಲ್ಯಂತವನ, ಇವರ ಕಂಡವರ ಮನಿಯಾಗ ದಂಡದ ಕೂಳ ತಿಂದೊಂತ ಬಿದ್ದಾರ, ನನಿಗ್ಗೆಂಗೆ ಧಣಿ ಆಗ್ತಾರ್ಲೆ? ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ತಗೊಂಡಿರೋದ ವನಜಮ್ಮ, ಸಂಬ್ಯ ಕೊಡೋದು ವನಜಮ್ಮ, ಆಪ್ತ ಮನಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟಾಗಿ ಇವತ್ತೂ ನೌಕ್ರಿಯಿಂದ ತಗಿಲಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದಹೋಗ್ತಿನಿ. ಆದ್ರೆ ಇವಿಗೇನು ಅಧಿಕಾರ್ಯತಲೆ? ಆ ದಮ್ಮಿದ್ರೆ ನೌಕ್ರಿಯಿಂದ ತಗಿ ಅಂತ ಹೇಳಿವಿಗೇ.

ಮೂರ್ತಿ- ಏನಿದು, ಈ ಮಗ ನಿಮಗ ಸವಾಲ್ ಹಾಕ್ತಲ್ಲ?

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಕೆ ಏನ್ಯಾಡ್ತಾನೆ, ಇವನ ಬೆನ್ನಿಂದೆ ನನ್ನ ಸೊಸೆ ದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಧೈರ್ಯನ ಐತಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ- ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಮಗನ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ರೆ, ಹುಲಿಸೈತ ನಿಂತ ಜಗಾದಾಗ ನಿಂದಿ ಮಾಡುತ್ತ ಸಾವ್ಯಾರ್ರೆ. ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಾಗ ತಲಿ ಹಾಕೋದು ಬಾಳಿ ಮಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಕೇನು ಸಂಬಂಧಂತ ಪರವಹಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕು?

ರಂಗ- ಏನ್ನಂಬಧ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೌದಲೇ ನಿನಗೇನು ಸಂಬಂಧ?

ರಂಗ- (ಲಿಲ್ಲಿ ಭುಜದ ಮ್ಯಾಲ ಕೈ ಹಾಕಿ) ಇಕಿ ನನ್ನ ಲವರ್?

ಮೂರ್ತಿ- ಇಕಿ ನಿನ್ನ ಲವರ್? ನೋಡಿ, ಸಾವ್ಯಾರ ನನಗೆ ಮುಚ್ಚು ಹಿಡ್ಯಾಕ ಹೆಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಾನೆ? ಆ ಪೋಸರ ಹೆಂಗ ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತಾನೋಡಿ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರ್ತಾಕ?

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡ್ತಿದೀನಪ್ಪಾ ನೋಡ್ತಿದಿನಿ. ಲೇ ರಂಗ್ಯಾ ಈ ಭೋಜರಾಜನ್ನ ಕೆಣಕಿ ಬದ್ಯೊದು ಬಾಳೇಷ್ಟು ಈ ಮಾತು ನೆನಪಿಟ್ಟೊಳಲೆ ನೆನ ಪಿಟ್ಟೊ. ನಡಿಯಲೆ ಮೂರ್ತಿ.

(ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ನನ್ನಾತೂ ನೆನಪಿಟ್ಟೊಳಲೇ, ಇನ ರ ಇಕಿನ ಕೆ.ಬಿ.ಟಿ. ಭಲೋ ಆತು. ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ...

ರಂಗ- ಏನ್ನಾಡ್ತಿಯಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ಒಬ್ಬಾವನ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಮಗನ. (ನೀತು) ಲೇ
ಲಿಲ್ಲಿ.....

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕಲೇ ಗ್ರಹಚಾರ ಕೆಟ್ಟವನ. (ಬಳಿ ಏರ್ಪವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹೊಗ ನಿನೊನು ಹಾಳಾಗ್ನೋಗು. (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ಮತ್ತೇನು ಲಿಲ್ಲಿ ಸಮಾಚಾರ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೊಗ ನಿನೊಡ ಮಾತಾಡಾಕ ನಾಚಿಗಿ ಬರುತ್ತ.

ರಂಗ- ನಾಚಿಗಿ? ಒಮ್ಮಿಗೆ ಯಾಕ ಬಡುಕೊಂತದ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀ ನನಗ ಲವ್ವರ್ ಅಂದೆಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಅದಕ ನಾಚಿಗಿ ಬಂತೇನು? ಅನಾದಿ, ಆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕ ಕೈಯಿಂದ
ನಿನ್ನ ಪಾರು ಮಾಡೋ ಸಲುವಾಗಿ ಹಂಗ ನಾಟಕ ಮಾಡಿದೆ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಾರ ನನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡಿದಿಲ್ಲ?

ರಂಗ- ಎಲ್ಲಿ ಲವ್ ತರ್ತಿ. ಮನಸಿನ ತುಂಬಾ ಬರೆ ನೋವೆ ತುಂಬೇತಿ.
ಮನುಷ್ಯ ನಾ ಕಂಡೀಪನ್ನಿಲ್ಲೇ ಲಿಲ್ಲಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಥೂ. ಸ್ವಲ್ಪರ ಕರುಣೆಲ್ಲ ನಿನಗ. ನನ್ನ ಜೀವನ ಹಾಳು
ಮಾಡಾಕ. ಬೀದಿ ನಾಯಿಗಳು ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದಿರೋದು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ್ರೂ. ನಿನ್ನ
ಕಲ್ಲು ಹೃದಯ ಕರಗುವಲ್ಲ. ಅತು ಬಿಡು ಒತ್ತಾಯದ ಪ್ರೀತಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ
ಕುತ್ತಾಗುತ್ತಂತ. ಸುಮ್ಮ ನನ್ನಾಸೆ ಸಲುವಾಗಿ ನಿನಗ್ಯಾಕ ನಿರಾಸೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು?
ನನ್ನ ಹಣಬರ್ದಾಗಿದ್ದು ವಾ ಉಣ್ಣೇನಿ. ಬರ್ತೀನಿ ರಂಗು.

ರಂಗ- ಹುಚ್ಚಿ ನಿಂದ್ರು. ನೀತಿವಂತ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಣ್ಣಾಗ ನೀರು ಹರಿಸು
ವಂತ ನೀಚ ನಾನಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಳಗ ನೀ ಗೆದ್ದಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕದ್ದಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಂದ್ರ ನೀನು...

ರಂಗ- ಲವ್ ಮಾಡಾಕ ರೆಡಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಖರೇನ ನೀ ಹೇಳೋದು?

ರಂಗ- ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಾಕ, ನನ್ನೇನು ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಪ್ರೇಮಿ ಆಂತ ತಿಳಿದಿ
ಯೇನು?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮತ್ತೆ, ಎಷ್ಟು ಹೆದರಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲ?

ರಂಗ- ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯ ಹೆದರಿಕೊಂತ, ಹೆದರಿಕೊಂತನ ಪ್ರಾರಂಭಾಗಬೇಕು, ಅಂದ್ರೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಿರುತ್ತೆ. ಅವಸ್ಯಕ ಬಿದ್ರೆ ಸಕ್ರಿಯೆ ತಿಂದು ಜಾಕುಡ್ಡೆಂಗಾಗುತ್ತೆ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಛೇ ಛೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮ ಸಪ್ಯಾಗಬಾರದು. ಸಾಯುತನ ಹುರುಪಿ ನ್ನಾಗ ಇರಬೇಕು.

ರಂಗ- ಎಪ್ಪತ್ತು ಕಳದ್ರೂ, ನೀ ಒಪ್ಪಿರಬೇಕು ಅಂತ ಗಂಡ್ಲದಿನಿ.

ಪದ

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಕಟ್ ಜಂಗಲ್

(ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ- ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ, ಮಣ್ಣು ಸೇರುವ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರೂ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತಲೂ ಈ ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಮರೆತು ಮಣ್ಣು ಸೇರುವ ಹೆಣ್ಣಿವೇ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಮೇಲು ಅಂದಾಗ, ನಾನು ಬದುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನಿದೆ? ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಾನು ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾದರಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಬದುಕಿದರೂ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಲೆ ಇದೆಯೇ? ಬೆಲೆ ಇದ್ದರೂ, ಆ ಬದುಕಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ? ನೆಲೆ ಸಿಕ್ಕರೂ, ನನ್ನ ಶೀಲವನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರ ತಲೆ ತೆಗೆಯಲು ಸ್ನಾನದಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಲಿಯುಗದ ಒಬ್ಬ ನೀಚ ಪುರುಷರ ತಲೆಗಳು, ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಲೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂದಾಗ, ಇಂಥವರ ತಲೆ ತೆಗೆಯುವ ಹುಚ್ಚು ಸಾಹಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಲೇಸಲ್ಲವೆ?

(ನಗು) ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಉತ್ತರ ಕಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ, ನಾನೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

(ಹೋಗುವಾಗ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬರುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನಿಲ್ಲು ತಾಯಿ.

ವಿಶಾಲ— ನೀವು.....?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಯಾಕಮ್ಮ, ನನ್ನ ಗುರ್ತು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆ?

ವಿಶಾಲ— (ನೆನಪಾದವಳಂತೆ) ಅಂದು, ಆ ನೀಚರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬೀಳುವಾಗ.....

ಧರ್ಮಯ್ಯ— “ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ನರರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ವ ಮಾತನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದವನೂ ನಾನೆ. ನರರಾಕ್ಷಸಿಯಾಗಬೇಕಾದವ ಳಿಂದಲೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೇನೆನ್ನು ವ ಮಾತನ್ನು ಇಂದು ಕೇಳಿದವನೂ ನಾನೆ,

ವಿಶಾಲ— ಮನುಷ್ಯರನ್ನೇ ತಿಂದು ತೇಗುವ ರಾಕ್ಷಸರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ. ಅಂದಾಗ ನನ್ನಂತ ಅಬಲೆ ಹೆಣ್ಣು, ರಾಕ್ಷಸಿಯ ವೇಷ ಹಾಕುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ಆ ನಿಜವಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನೋಡಮ್ಮ, ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸತ್ಯದ ಹಾದಿ ಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೋಸದಿಂದಾದರೂ ಸಾಧಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ— ಧೈರ್ಯ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ? ಅದೂ ನನ್ನಂತ ಅಬಲೆ ಹೆಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ? (ನಗು) ಯಜಮಾನೆ, “ಪ್ರೇಮ” ಅನ್ನುವ ಕುರುಡಿಯನ್ನು “ಕಾಪಾ” ಅನ್ನುವ ಕಟುಕ, “ಬಲತ್ಕಾರ” ಅನ್ನುವ ನೀರಿಲ್ಲದ ಭಾವಿಗೆ ತಳ್ಳಿ, “ನೀನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿರು ಅಂತ, ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ, ಆ ಕುರುಡಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆಸರೆ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಆ ಕಟುಕನಿಗೆ ಬಂದರಲ್ಲವೆ? ಕುರು

ಡಿಗೆ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯ ಬರುವುದೇ? ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ನನ್ನಂತವಳ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕೆ. ಈ ಕಾಲವೇ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ, ಪಾಪ! ಆ ಕಟುಕನಸಣ್ಣ ತನವೇನೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಂಬಿದವರ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಂಜು ಸುರಿಸುವ ಕಾಲ ಯಜಮಾನೈ ಇದು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಹುಚ್ಚಮ್ಮಾ. ಕಾಲ, ತನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತೆ ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು ಕಾಲವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸು ತ್ತಾರೆ. ದುಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಹೇಡಿಗಳು, ಸಮಾಜವನ್ನು ಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ನಾವೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಈ ಜಗದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕುರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಲವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುವವರಾಗಲಿ, ಸಮಾಜವನ್ನು ಜರಿಯುವವರಾಗಲಿ, ಜನರನ್ನು ಕುರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುವವರಾಗಲಿ ಅಸ್ತು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪುಣ್ಯ ಜೀವಿಗಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿವ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವ ಕಸವಾಗು ತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ, ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದವರು ಕಾಲವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಬಾರದು. ಆ ಕಾಲ ವನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಜಯ ಗಳಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ— ನಿಮ್ಮಾತು ಕೇಳಿದೆ, ನನ್ನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕಥೆಯಾ...

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ವ್ಯಥೆಯನ್ನೇ ಹೇಳಿದುಕೊಂಡ ಸತ್ಯ ಕಥೆಯಮ್ಮ.

ವಿಶಾಲ— ಆ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಥೆಯ ಕಥೆ ಏನೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಬಹುದೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಕೇಳುವುದು ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ, ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಬುದ್ಧಿವಿ. ಆದರೆ, ಆತ್ಮಪತ್ನಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಣ್ಣು ಸೇರಲು ಹೊರಟಿರುವ ನಿನ್ನಂತೆ ನನ್ನ ಕಥೆ ಹೇಳಿದೆ, ಹೇಡಿಯ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದ ಕರ್ಮಗೇಡಿ ನಾನಾ ಗ್ತೀನಿ.

ವಿಶಾಲ— ಅಂದ್ರೆ...?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಛಲ ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟವನು, ಬಲವಿಲ್ಲದವನ ಸಹಾಯ

ಕೇಳಿದೆ, ಈಜಲು ಬಾರದ ಮೂರ್ಖರಿಬ್ಬರು ಜೂಜು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನದಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ವಿಶಾಲ- ನೀವೀಗ ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಯೋಚಿಸಲು ಖಂಡಿದ್ದೀರಾ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಯಾಚನೆಯಲ್ಲಮ್ಮಾ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಯಾವ ತಂದೆ ಮಗ ನಿನ್ನ ಶೀಲ ಕಳೆದು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದರೂ ಆ ಚಂಡಾಲರೆ ನನ್ನ ಮಗಳ ಮಾನ ಕಳೆದು ಸಾವಿಗೀಡು ಮಾಡಿದರು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ವಿರಪರಾಧಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳಿಗೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಮೈ ಕದ್ದ ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆ ಆರವಿಂದನೋದಿಗೆ.

ವಿಶಾಲ- ನಿಮ್ಮಾತು ನಿಜವೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ನಾನು ಸಾಧಿಸುವುದಾದರೂ ಏನಿಬೆ ತಾಯ್ತಿ? ನೋಡಮ್ಮ ನೀನು ಸಾಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದಿಯಾ. ಆದರೆ ಆ ನಿನ್ನ ಸಾವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕು. ಈ ಕಾಮುಕರು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೀಲ ಉಳಿಸುವ ಪುಣ್ಯ ಜೀವಿ ನೀನಾಗಬೇಕು. ಕಾರಣ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಈ ನೀಚರ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ, ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲು ತಾಯಿ.

ವಿಶಾಲ- ಅದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ, ನೀನೇ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡು ಏನೂ ಅರಿಯದ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳು ಈ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ನಾಶವಾಗುವುದು ನ್ಯಾಯವೆ? ಭೋಗಕ್ಕೋ ಸ್ಮರವಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿ, ತ್ಯಾಗದ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನಗಳನ್ನು ಮಲೇನ ಮಾಡುವ ಇಂಥಾ ಕಾಮಾಂಧರ ಕಾಲ ಕಸವಾಗುವುದು ಧರ್ಮವೆ? ಸಮಾಜ ದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಬಾಳು ಹಾಳಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳನ್ನು ದರೂ ಉಳಿಸೋಣವೇ ಇಲ್ಲಾ ನಾವೇ ಅಳಿಸಿ ಹಾಕೋಣವೆ? ಅಥವಾ ನಾವೇ ಹಾಳಾದವರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬಾಳನ್ನೇಕೆ ಬೆಳಗಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ನಾವೇ ಸತ್ತು ಮಣ್ಣು ಸೇರೋಣವೆ?

ವಿಶಾಲ— ಇಲ್ಲ ಯಜಮಾನೈ, ಇಲ್ಲ, ಮಣ್ಣು ಸೇರಬೇಕಾದವರು ನಾವಲ್ಲ, ಮಾನವಂತ ಹೆಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಜಲ್ಲಾಟವಾಡುವ ಆ ಕಾಮುಕ ಪಿಶಾಚಿಗಳು, (ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ) ಯಜಮಾನೈ, ಸಾಯುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಆ ನೀಚರ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಳಿ ಪಾಪಿಗಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ವೆಲಕ್ಕುರುಳಿಸಲು ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಚಂಡಿಯಾಗಲಿ, ಚಾಮುಂಡಿಯಾಗಲಿ? ಅಥವಾ ಆ ಭಂಡರಿಗೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಜಗಭಂಡಳಾಗಿ, ಅವರ ರುಂಡ ಮುಂಡಗಳನ್ನು ಚಂಡಾಡಲು ದುರ್ಗಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ದುರ್ಗಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೇ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೆಲ್ಲಿದೆಯಮ್ಮ? ಬೆಳಗಾದರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳು ಹರಿದು ಬಿಡಿಯಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಂಟುರೋಗದ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವ ಅವರನ್ನು ಜೀವದಿಂದಿರಲು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಇಡೀ ಹೆಣ್ಣು ಕುಲವೇ ನಿನ್ನಂತೆ ಸಾವಿನ ದವಡೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಬದುಕು ನಿರಸವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜೀವ ಕೊಸರಿಯೆಡೆದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಆ ಪಾಪಿಗಳ ಋಷಿರನ್ನು ನಾಮಶೇಷ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. (ಆಡ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದು) ತಗೋಳಮ್ಮ ನೀನು ನೇರವಾಗಿ ವಿಳಾಸಕ್ಕೋಗು. ನಾನ್ವಿಡಿ ನಿಂದ ಬರಿಸಿ.

ವಿಶಾಲ— ಸರಿ ಯಜಮಾನೈ, (ಹೋಗುವಳು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಅಂತೂ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ಪದಿಂದ ಆ ನೀಚರ ನಾಶವಾಗುವ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿದಂತಾಯಿತು. (ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಓ, ಅರವಿಂದ ವನಜ ಈ ಕಡೆನ ಬರತ್ತಾಯಿದ್ದಾರೆ, ಬಲ್ಲ (ಪಾರೆಯಾಗುವನು)

(ಅರವಿಂದ—ವನಜ ಹಾಡುತ್ತ ಬರುವರು)

ವನಜ— ಅರವಿಂದ ನಮ್ಮಾವನವರು ಮುಂದಿನ ವಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದು ನನಗೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾ?

ಅರವಿಂದ— ನಿನಗೇನು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಾರ ಕಾಯ್ದೇಕಲ್ಲ, ಅಂತ ನನಗೆ ಸಂಕಟವಾಗ್ತಾಯಿದೆ,

ವನಜ- ವಾರ ಅನ್ನುವುದು ನಿವುಗಷ್ಟು ದೂರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ ಯೇನು?

ಅರವಿಂದ- ದೂರವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಾರವಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ನೋಡು, ಭಾಗ್ಯ ಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಯೋಗ್ಯರ ಹಾವಳಿ ಬಹಳ. ಕಾರಣ, ಬರುವ ಭಾಗ್ಯ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ ?

ವನಜ- ಭಾಗ್ಯ ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ...?

ಅರವಿಂದ- ನೀನು ಹುಚ್ಚಿ, ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಆ ಸಂಕೇತ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ವ್ಯರ್ಥ. ನೀ ಪ್ರಾಣದೇವತೆಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಕರೆದನೇ ಹೊರತು...

ವನಜ- ನೋಡಿ ಅರವಿಂದ್, ಪ್ರೀತಿಗೆ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ. ಅದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಾಣುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಪ್ರೀತಿಸಿದವನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಗೆ, ಹಾಲು ತುಂಬಿದೆಯೆಂದು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ಕಪ್ಪು ಸೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿದೆಯೋ, ಹಾಲಾ ಹಲವಿದೆಯೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಕುಡಿಯುವುದು, ಆ ಪ್ರಿಯತಮೆಯ ಮೂರ್ಖತವಲ್ಲ, ಅವಳ ಆದರ್ಶ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರತೀಕ.

(ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬರುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಆ ಪ್ರತೀಕ ಅತಿರೇಕವಾದಾಗ, ಆಪತ್ತುಗಳು ಮುತ್ತುವ ಸಂಭವ ಬಹಳವಷ್ಟು.

ವನಜ- ಎನ್ನೇಳ್ತಿದಿರಿ ಧರ್ಮಯ್ಯ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲವ್ವು. ನೀವೇಳಿದ ಆದರ್ಶ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ನಿರರ್ಶನ ಕೇಳಿದೆ. ಕೆಲ ಗಂಡಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥವಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ತಿಪ್ಪೆ ಕಸವಾಗಿರುವ ಕೆಲ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ನೆನಪಾಗಿ, ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟೆನಷ್ಟೆ.

ವನಜ- ನಿಮ್ಮ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನನ್ನ ಅರವಿಂದರು ಹೊಣೆಯಾಗುವ ದಿಲ್ಲ. ಆ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ.

ಅರವಿಂದ— ವನಜ, ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಸಾಚ ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ವಾಗುವತನಕ, ನಮ್ಮ ನೀತಿ ಅರಿವಾಗುವದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ ಧರ್ಮಯ್ಯ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನಾನು ವಯಸ್ಸು ಕಳೆದ್ರೂ, ನಿಮ್ಮನುಭವ ನನಗಾಗಿಲ್ಲ ಸಾಹೇಬ್ರೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಷ್ಟೆ. “ಬೆಳ್ಳಗಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಹಾಲೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಮೂರ್ಖ ಜನ ಬಹಳ ಇದ್ದಾರೆ, ಕಳ್ಳರ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರೀತಿಯ ತಿರುಳು ತಿಳಿಯದ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲ ತಮಗೇಳು ವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀವೇನಂತೀರಿ ?

ವನಜ— ಅವರೇನಂತಾರೆ? ಕಳ್ಳ ಸುಳ್ಳರ ಪ್ರೀತಿ ನಮ್ಮದಲ್ಲ ಅಂತಾ ರಷ್ಟೆ. (ನಗುತ್ತಾ) ಒಳ್ಳೆ ಧರ್ಮಯ್ಯ. ಅರವಿಂದ, ಇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇನೆ. ಆಗಿ ಹೋದ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅರವಿಂದ— ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಹಸುಗೂಸಿನಂತಾದ್ದು ಅಂತ ನನಗೂ ತ್ತಿದೆ ವನಜ ಸರಿ. ನೀ ಮುಂದಾಗು, ಸಧ್ಯ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಾವೂ ಬ್ರಿಟಿಷಿ.

ವನಜ— ಸರಿ ಬೇಗ ಬನ್ನಿ. (ಹೋಗುವಳು)

ಅರವಿಂದ— ಏನು ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಒಗಟಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಟ್ಟವ ನೆಂದು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಕದ್ದು ತಿಂದವರಿಗೆ ಯಾವ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ್ರೂ, ತನಗೇ ತೆಗಳಿದರೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾನಲ್ಲ, ಕದ್ದು ತಿಂದವರ ಕರ್ಮ.

ಅರವಿಂದ— ಹಾಗಾದರೆ, ಕದ್ದವನ ಸ್ಥಳವಿನ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಊರ್ತುಂಬಾ ಹಬ್ಬಿಸುವವನಿಗೆ, ಯಾವ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ಧರ್ಮವಾಗಬಹುದು, ಆ ಕದ್ದವನ ಪಾಲಿಗೆ?

(ಭೋಜರಾಜ ಬರುವನು)

ಭೋಜರಾಜ— ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷ ಪಡುವುದು ಲೇಸಲ್ಲವೆ ಡಾಕ್ಟೆ?

ಅರವಿಂದ- ಹಾಗಾದರೆ.... ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ತಪ್ಪೋ, ಒಪ್ಪೋ ಒಟ್ಟು ಮನ ಒಪ್ಪುವ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕರ್ತವ್ಯ ಮುಗಿಸಿದ್ದೆ ತೀರ್ತು ಏನಂತೀರಾ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಮಾತಾಡಿ ಕೆಡುವವರಿಗಿಂತ, ಕೆಟ್ಟು ವಶಾಶಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಬಹಳ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೆ ರೂ, ಕೊಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿಮಗಿರಬೇಕಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು, ನಿನ್ನಂಥ ಕ್ಷುಲ್ಲಕನಮುಂದೆ ವಿವರಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ಸಾರ್, ನಾವು ಇವನನ್ನು ಕ್ಷುಲ್ಲಕನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಇವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಲೋಭಿಗಳು ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹೌದೇನೋ ಧರ್ಮಯ್ಯೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಅಲ್ಲಾ ಅನ್ನುವ ಮೂರ್ಖತನ ನಾನ್ಯಾಕ ಮಾಡ್ಲಿ? ಲೋಭಿಯನ್ನು ಎರಡಕ್ಷರದ ಅರ್ಥವೇ ನೀವು. ನಿಮ್ಮಂತವರನ್ನು ಕಂಡೇ ಆ ಸರ್ವಜ್ಞನು. "ಉಣ್ಣದೊಡವೆಯ ಗಳಿಸಿ, ಮಣ್ಣೊಳಗೆ ಬೈತಿಟ್ಟು, ಚನ್ನಾಗಿ ನೆಲವ ಸಾರಿಸಿದವನ ಬಾಯೊಳಗೆ ಮಣ್ಣು ಕಾಣಿಯ್ಯಾ ಸರ್ವಜ್ಞ" ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸರ್ವಜ್ಞ ಹೇಳಿದನ್ನು ಬೊಗಳುವೆಯಾ ಭಿಕಾರಿ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಬೊಗಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹೀನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯೇ ಭೋಜರಾಜ, ನೀನು ಯಾರು? ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪವೇನೆಂಬುದರ ಅರಿವು ನಿನ್ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಮಗಳ ಶೀಲಗಡಿಸಿ, ಸಾವಿನ ದವಡೆಗೆ ನೂಕಿರುವ ನಿನ್ನ ಮುಖದ ಮರೆವು ಮಾತ್ರ ನನಗಾಗಿಲ್ಲ, ಆಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗಳ ಸಾಹಿಗ ಕಾರಣರಾದ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯದೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಯಾಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಗೊತ್ತೆ? ಅಡಗಿರುವ ವಿಷ ಜಂತು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಯಲಿಗೆ ಬರಲೆಂದು ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಪಾಪಿಗೆ ತಗುಲುವ ತಾಪವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾವ ಭೂಪನಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ— ಶರಭಾಷ್ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಶರಭಾಷ್. ಇದುವರೆಗೂ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಸರ್ಪದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ಮಲಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು, ಇಂದು ನೀನೇ ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತಾ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕುವವರ ಮುಂದೆ ತ್ಯಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವ ನಿನ್ನಂತ ಅರಸಿಕನಿಗೆ ನಾ ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ ಇದೆ. (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು. ಧರ್ಮಯ್ಯ ಚೀರಿ ನರಳುತ್ತ)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಿ, ಸತ್ಯದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಇಡುವ ಮೂರ್ಖನಾದೆಯಾ? (ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವನು)

ಭೋಜರಾಜ— ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾವೇ ಹೊರತು ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಗಲ್ಲುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಪ್ರಯಾಣ ಸುಖಕರವಾಗಲಿ ಗುಡ್ ಬೈ.

ಅರವಿಂದ— ಅಂತೂ ಪ್ರಾಣ ಮಣ್ಣು ಸೇರತು.

ಭೋಜರಾಜ— ಇನ್ನೂ ಸೇರಿಲ್ಲ, ಅಪಾಯ ನಮಗೊದಗದಂತೆ ಉಪಾಯವಾಗಿ ನಾವೇ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಬನ್ನಿ ಹೇಳಿ. (ಹೋಗುವರು)

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

ರಂಗ— ಏನಾತ್ರಲಿ ದೇವರಂತಾ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಗತಿ? ಹಾಡಗಲೇ ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಂದಾರಲ್ಲ ಚಂಡಾಲು. ಇವರೇನವಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರಾ ಅಂತೀನಿ? ಈ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು ಸರಳ ಸಾಯುದಿಲ್ಲ, ಕೊಳತು, ಹುಳಬಿದ್ದು, ಗಬ್ಬು ನಾತಿಟ್ಟು ಸಾಯ್ತಾರೆ. ಪಾಪ, ವನಜವ್ಯುನ ಗೋಳಾಟ ನೋಡಬಾರದ್ರಿ, “ತಂದಿದ್ದಂಗಿದ್ದು, ತಬ್ಬಿ ಮಾಡಿ ಹೋಬ್ಬು” ಅಂತ ಹೆಣದ ಮ್ಯಾಲ ಬಿದ್ದು ಒಂದ್ಲ ಸವನ ಅತ್ತುಬಿಟ್ಟು, ಅವರ ಮ್ಯಾಲ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿನು ಇದ್ರವರು. ಅಂದಲ್ಲೇ ಮಿಲ್ಲಿನ ಮುಂದ ಧರ್ಮಯ್ಯನವ ಮೂರ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾರೆ.

(ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಅಪ್ಪ, ಮಗ ಈ ಕಡೆನೆ ಬರೆದಾರಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿ, ಬಲ್ಲಿ (ಮರೆಯಾಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ— ಡ್ಯಾಡಿ ಅವತ್ತು, ನಾ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ಸತ್ಯವಾಯ್ತಲ್ಲ? ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದೇ, ನಮ್ಮ ನಾಶಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಕಾಯ್ತಾಯಿದ್ದ ಅಂತ.

ಭೋಜರಾಜ— ಕರೆಕ್ಟ್ ಮೈ ಸರ್. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಭೂಪತಿ ಅವನನ್ನೇ ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಈ ಭೋಜರಾಜನಿಗೆದುರಾಗಿ ನಿಂತವರು ಬಹಳ ಕಾಲ ಈ ಭೂವಿಯ ಮೇಲೆ ಬದುಕಿರಲಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವ್ಯಾ.

ವಿಕ್ರಂ— ಸತ್ತವನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಡಿ ಡ್ಯಾಡಿ. ಸದ್ಯ ಆ ವಕೀಲಂತೂ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿಲ್ ಬರೆಯಲಾ ಒಪ್ಪೊಂಡ. ಅದ್ರೆ ವನಜಾಳಿಂದ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡ ಖಾಲಿ ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬರಸುವಾಗ, ಆ ಅರದಂದನಿಗೂ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗ ಬರಸ್ತೀರೇನು?

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂದೆ? ಅರವಿಂದನಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗ?(ನಗು) ಅಯ್ಯೋ ಬೆಪ್ಪ, ನನ್ನ ಹಸಿವಿಗೇ ಸಾಲದ ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೂ ದಾನ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಯಲ್ಲವ್ಯಾ ಈ ಭೋಜರಾಜ. ಆಳುವುದಾದರೆ ಚಕ್ರ ವರ್ತಿಯಾಗಿ ಆಳುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು, ಸೂಪಾನಸ್ ಸಾಮಂತ ರಾಜನಾಗಿ ಆಳುವ ಹೇಡಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬೀಜ ಸಸಿಯಾಗಿ, ಮರವಾಗಿ, ಫಲ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರವಷ್ಟೆ ಆ ಅರವಿಂದ. ಅದು ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗುವುದೇ ಹೊರತು, ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬೇಡಿ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಂ— ಹಾಗಾದ್ರೆ ಅವರ ಮದುವೆ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಸಣವಾಗುತ್ತೆ ಅನ್ನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಹೌದು. ಅವರ ಅನಂದದ ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ, ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ರಾತ್ರಿಯಾಗಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತೆ. ಅಂದು ಅವರು ತಿನ್ನುವ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕುಡಿಯುವ ಹಾಲಿನ

ಲ್ಲಾಗಲಿ ವಿಷ ಬೆರಸಿ ಅವರ ಉಸಿರನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ, ಆ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ನಾನೇ ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ, ಇದು ರಸ್ತೆ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಾರು ನಡೆದಿರಿ, ಮೊದಲು ಅರವಿಂದ, ವನಜಾರ ಮದುವೆ. ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನಂದಿ ಹಾಡೋಣ. (ಹೋಗುವಾಗ ರಂಗ ಬರುವನು) ಲೇ ರಂಗ.

ರಂಗ- ಯಾಕ್ರಿ ಸಾಪೇಬ್ರ?

ವಿಕ್ರಂ- ನಾವಿಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನ್ನ ನೋಡಿನೂ, ಎದೆ ಸೆಟಿಸಿ ನಮ್ಮಂದನೆ ಹೋಗಿಯೆಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕಲೆ ನಿನಗೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ಇವನಿಗೆ ಕೊಬ್ಬು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸೈತ ಸಿಕ್ಕಂಗ ಮಾತಾಡಿದಾನಿವನು ಅವತ್ತೆ ಇವನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತಿದ್ದು...

ರಂಗ- ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಂ- ರ್ಯಾಸ್ಕಲ್, ನಿನ್ನಂತವನ ಕೊಬ್ಬಿಳ್ಳಾಕೆ ಧೈರ್ಯಬೇಕೇನಲೆ?

ರಂಗ- ಧೈರ್ಯ ಅಷ್ಟ ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ತಡವಬೇಕಾದ್ರೆ ಹಣಬರ ಗಟ್ಟಿ ದ್ದವರ ತಡವಬೇಕು. ಕೊಬ್ಬಿಳ್ಳಾಕೆ ಬಂದವರ ಮಬ್ಬು ಬಿಡೋ ಭೂಪತಿ ರಂಗಿವನು.

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡಿದೇನಪಾ ವಿಕ್ರಂ, ಈ ಮಗನ ಪೊಗರೆಷ್ಟೆತಿ?

ವಿಕ್ರಂ- ಏನಲೇ ಬಡ್ಡಿ ಮಗನೆ ನಾವೊಡೊ ದುಡ್ಡು, ನಾವ್ವಾಕೊ ಅನ್ನ ತಿಂದು ಬದುಕೋ ನಾಯಿ ನೀನು. ನಮಗ್ಗೆ ಮರ್ಯಾದಿ ಕೊಡದಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಾ?

ರಂಗ- ಈ ಮಾತಿಗೆ ಈಗಲೇ ನಿಮ್ಮಪ್ಪಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೇನಿ ಬೇಕಾರ ಮನಿಗೆ ಹೋದಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯೊಳ್ಳಿ. ಆದ್ರೆ ನಂದೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್ ಸಾವ್ಯಾರ್ರೆ..., ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಕಸುವೈತಿ, ಕಸುಬೂ ಐತಿ. ದುಡ್ಡಿತು ಅನ್ನೋ ದಮ್ಮೈತಿ. ಅಡವ್ಯಾಗಿದ್ರೂ ಬದುಕ್ಕೇನಿ ಅನ್ನೋ ವಿಶ್ವಾಸೈತಿ. ಆದ್ರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಎಂಜಲಿಗೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆಕ್ಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರೋ ನಿಮ್ಮಂ

ತವರಿಗೆ ಬರಬಾರದ ಕೆಡುಗಾಲ ಬಂತಂದ್ರೆ ಏನನ್ನೇಳ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಫಜೀತಿನ, ತುತ್ತು ಕೂಗಿಗಾಗಿ ಕೋಳಿಗತೆ ತಿಪ್ಪಿ-ತಿಪ್ಪಿ ಕೆದರಿಕೊಂತ ತಿರುಗ್ಬೇಕಾಗುತ್ತ.

ವಿಕ್ರಂ- ಸ್ಯಾಂಡ್ರಲ್. ನಮ್ಮನ್ನ ಎಂಜಲಿಗೆ ಬಿದ್ದವರು ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕು ಬಂತೇನೋ ನಿನಗ (ಹೊಡೆಯಲು ಕೈ ಎತ್ತುವನು, ರಂಗ ಕೆ ಹಿಡಿದು)

ರಂಗ- ನನ್ನ ಹೊಡಿಯಾಕೆತ್ತಿದ ಈ ಕೈ ಕತ್ತರಿಸಿ. ನಾಯಿ-ಸರಿ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕ್ತಿದ್ದೆ. ಅದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪದ ತೂಕ ಎಷ್ಟು ಕೆ. ಜಿ. ಆಗೇತೋ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕೆ. ಜಿ. ಆಗೋದೈತೋ? ಇದನ್ನೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಆ ದೇವರು ನಿಮಗ ಎಷ್ಟು ಕೆ. ಜಿ. ಕೊಡಬೇಕಂತ ವಿಚಾರ ಇಟ್ಟಾನೋ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲಂದಲ್ಲಿ ಅದಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಸರಳ ಕೈಬಿಡ್ತೀನಿ ಏನು ನಿಮಗ ಶಿಕ್ಷೆ ಆದ್ರೂ ಆ ಬೇವರಿಂದಾನೆ ಆಗ್ಲಿ.

ಫೋಜರಾಜ- ವಿಕ್ರಂ ಈ ಭಿಕಾರಿ ನನ್ನ ಮಗನ ಕೂಡ ಯಾಕೆ ಕೆಲ್ಸ ಕ ಬಾರದ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿಯಾ? ಇವನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡೋದು ನಾ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಬಾ ಹೋಗೋನು (ಹೋಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- ಲೇ ರಂಗ ಇವತ್ತಿಂದ ಬಹಳ ಹುಷಾರಿಯಿಂದಿರು ಮಗನ (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ಹೋಗಲೇ ನನಗೇನು ಹುಷಾರಿಂದ ಇರಾಕ್ಷೇಳ್ತೆ? ಆ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಹುಷಾರಿಂದ ಬದುಕೋಕಾದವರು ನೀವು.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಆ ದೇವರಿಗೂ ಲಂಚಕೊಟ್ಟು ಪಾಪದ ಹೊರೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳುಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಪತೋ ಭೂಪರದಾ(ವರು).

ರಂಗ- ಲಂಚಕೊಟ್ಟೂ, ಇವರ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾದ್ರೆ ಆ ದೇವರ ಚಟ್ಟು ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು ಧರ್ಮಯ್ಯನ್ನ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲೆ. ಈಗ ವಜ್ರಮುನಿ ಪ್ರಾಣಿ ಲಗಿಯೋ ವಿಚಾರ ನಡೆಸಾರ ಗೊತ್ತೆನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದ? ಹಂಗಾರ. ಈ ದುಷ್ಟರ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕಂಕಣಬದ್ಧಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ.

ರಂಗ- ಈ ಅವತಾರದ್ದು ದುಷ್ಟರನ್ನ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿಯೋ ? ನಿನಗ ಸ್ವಲ್ಪರ ಬುದ್ಧಿ ತೆನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕ ?

ರಂಗ- ಯಾಕಂತಿಯಲ್ಲ ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಮೋಹಿನಿ ಅವತಾರ್ಲಿದ್ದಾಗ. ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಅವನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡಾಕ ಹೋಗಿದ್ದ. ಇನ್ನೇ ನರಮನುಷ್ಯಾರು ಬಿಡ್ತಾರೇನು ? ಹರುಕು ಸೀರಿ ಉಟ್ಟು. ಮುರುಕು ರೊಟ್ಟಿ. ಬೇಡಾಕ್ಕಂದ ತಿರುಕಿನ ಸೈತ ರೇಪ್ ಮಾಡೋ ತಲೀ ಕೆಟ್ಟವರಿರ ಬೇಕಾದ್ರೆ, ಇನ್ನು ಸನ್ನಂತ ಟಿಪ್ ಟಾಪಿರೋ ಹುಡುಗಿನ ಹರೊಂಡು ತಿಂದ್ ಬಿಡ್ತಾರ. ಹುಟ್ಟಿ. ನಡಿ ಮರಿಗೆ. ದುಷ್ಟರನ್ನ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಾಕೋಗಿ, ನೀನ್ನ ನಿರ್ನಾಮಾದಿಯೋ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ ರಂಗು.

ರಂಗ- ಹಿಂಗಂದದ್ದು ಬಾಳ ಜನ ಮಣ್ಣಿಗೋದ್ರ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮಣ್ಣಿಗೋದ್ರೂ. ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯದ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರು ಅಜರಾಮರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ರಂಗ- ಲಿಲ್ಲಿ, ಸಧ್ಯ ನನ್ನೂಡ ಲವ್ ಮಾಡಿಯೋ ? ದುಷ್ಟರನ್ನ ಹುಡುಕ್ಕಾಡಿ ಮರ್ಡರ್ ಮಾಡಿಯೋ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಏನು ಲವ್ ಮಾಡ್ತಿ ಬಿಡ ನಿನ್ನ. ಮೊದಲಿನ ಹುರುಪ್ಪು ಬರುಪಲ್ವೇಗ.

ರಂಗ- ಕಟಿದಾರು ನಿನ್ನ. ಯಾವ ಸುದ್ದಿ-ಗದ್ದಿಲ್ಲದ್ದು ತಣ್ಣಗಿದ್ದವನಿಗೆ ಲವ್ವಿನ ಹವಾ ತುಂತಿ. ಹುರುಪೆಬ್ಬಿ. ಈಗ ನೀನು ಹೊನಾಗೇತಂದ್ರ ಯಾಕೇಳಾರ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ನಾ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಗಾಡಿ, ಆಫುಗ್ಡಂಗ ಛಾರ್ಜಿನ್ಯಾಗ ಉಳುದೈತನ್ನೋದು ಖಾತ್ರಿ ಆತು.

ರಂಗ- ಅಂದ್ರ ನೀ ಬಾಡಿ ಅನ್ನೋ ಗಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋ ಮೆಕ್ಕಾಸಿ

ಕ್ಕೇನು? ನೋಡು ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳೊಪ್ಪತ್ತು. ಕಚ್ಚಾ ರೋಡಿನಾಗೋಡ್ಡಿ ಕೊನಿಗೊಮ್ಮೆ ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತಿಸಿಳಿಸಿ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡ್ಕೊಂತಿಯೇನು?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬ್ಯಾಡ ಸುಮ್ಮ ಗಾಡಿ ಸವೆಸಿದ್ರೆ ನನಗ ಲಾಸಾಗುತ್ತ.

ರಂಗ- ಅಷ್ಟರ ತಿಳಿಕ್ಕೊಡಿಯಲ್ಲ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯ. ಅಂದಂಗ ಲಿಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರ್ತಿ ಈಗರ ನಿನ್ನ ಕಾಡೋದು ಬಿಟ್ಟಾನಿಲ್ಲೋ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಜೀವ ಬಿಟ್ಟೂ. ಅವನೇನು ಕಾಡೋದು ಬೆಡದಿಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಪಾಪ ಅವನದೂ ವಯಸ್ಸು ಹೆಂಗ ಬಿಡ್ತಾನೆ? ಅದಕ ಅವನೊಪ್ಪ ಜೀವನ್ನಾಗ ನೆನಪಿಟ್ಟಿರೋಕು ಅಂತ ಮದವಿನ ನಾವ ಮಾಡಿ ಬಿಡಾನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲದ ತರ್ತಿಯಾ?

ರಂಗ- ಕನಸಿನ್ನಾಗ ಸೈತ ಕಂಡಿರಬ್ಬದು ಅಂತ ಹೆಣ್ಣು ತರ್ತೀನಿ. ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ (ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ) ನೀ ಇಷ್ಟು ಮಾಡು ಮುಂದಿಂದು ನಾನೋಡ್ಕೊಂತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇಷ್ಟ ಹೌದಿಲ್ಲ? ಚಿಂತಿಬಿಡು. ಮರಿಗೆ ಸಂತು ನೋಡು.

ರಂಗ- ಬಂದ ನೋಡಲ್ಲಿ ಕೆಂಟಿ, ಶೆರೆ ಕುಡ್ಡವರಗ್ಗಿತಿ, ನಾನಿಲ್ಲೆ ಮಲಗಿ ರೈನಿ. ನಿನ್ನ ಕೆಲ್ಸ ಶುರು ಮಾಡಿಕೊ (ಮರೆಯಾಗುವನು)

(ಮೂರ್ತಿ ಬರುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹಾಯ್ ಲಿಲ್ಲಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಾಯ್ ಡಿಯರ್.

ಮೂರ್ತಿ ಆಂ! ಡಿಯರ್? (ಸುತ್ಲೂ ನೋಡಿ) ಯಾರಿಗಂದಿ? ಇಲ್ಲಂತು ಆ ರಂಗಿಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀನದಿಯಲ್ಲ. ನಿನಗ ಅಂದಿದ್ದು ನನ್ನ ರಾಜಾ.

ಮೂರ್ತಿ- ನನಗೇನ ಕೆಡುಕಾಲನ ಬಂತಿದು. ಇಕಿ ಬಾಯಾಗ ಡಿಯರು, ರಾಜಾ ಅಂತ ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ, ನನ್ನ ಹೆಣ ಹೊರೂ ವಿಚಾರನ ಇರಬೇಕಿದು. ಮಿಸ್ ಲಿಲ್ಲಿ, ನನಗ ಮೈಯಾಗ ಆರಾಮಿಲ ದವಾಖಾನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಪ್ರಾಣಕಾಂತ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ- ಭಿಫೀ ಹೆಂಗಾದಿತು ? ನಿನ್ನ ಮಾತು ಸಂಬಿ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಒದಿಸ್ಕೊಂಡು ಸಾಯಿಸಿ ತಡಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಎಂಥಾ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರ.ವಿ ಪ್ರಿಯೆ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಪ್ರಿಯೆ ?? ದೂಡ್ಡ ಗೂಟಾಸ ಜಡಿತಾಳ ಕಾಣುತ್ತ ನನಗ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀನೇ ನನ್ನ ಜೀವ. ನಿನಗೆ ಒದಿಯುತ್ತೇನೆಯೇ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಬದಿತಿಯೋ. ಪ್ರಾಣ ತಗಿತಿಯೋ ? ಅದ್ದು ತಿಳಿದೆಂಗಾ ಗೇತೀಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ಯಾಡ್ಲೆ ಯಾಕಲೇ. ಬೇವಾಸಿ. ಐವಾಸ ಅನ್ನೋ ಶಬ್ದಗಳು ಬರಬೇಕಾದ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ. ಡಿಯರು. ರಾಜ. ಪ್ರಿಯ ಅನ್ನೋ ಶಬ್ದಗಳು ಬರದವಲ್ಲ. ಏನ್ನಮಾಚಾರ. ? ನನ್ನ ರಮಿಸಿ ಕರೊಂಡ್ಲೋಗಿ. ಮರ್ಡರ್ ಮಾಡೋ ವಿಚಾರೈತೆನು ನಿನಗ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದೇನಿಲ್ಲ. ನನಗ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸ್ಸಾಗೇತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಿನಗ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸ್ಸಾಗೇತ ? ಇದೇನಿದು. ಒಮ್ಮಿಗೆ ಪಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನನೇ ಬದ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂಗಾಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ. ಮುಂಗ್ಲಿ ಹಾವಿನೊಡ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡುತ್ತಂದ್ರ ಯಾರು ಸಂಬಾರ ? ಸಾಧ್ಯನ ಇಲ್ಲದು. ಇವಳುಳ ಏನ್ನ್ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡ್ಲಾಳ. ಲಿಲ್ಲಿ ಖರೆ ಹೇಳು. ಆ ರಂಗ್ಲಾ ನಿನಗ ಈ ಸಮೂಹಿ ನಾಟಕ ಮಾಡಂತ ದೇಳಿ ಕಳ್ಳಾಸ ಹೌದಿಲ್ಲೋ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಫೂ, ಆ ಚಂಡಾಲನ ಹೆಸರೆತ್ತಬ್ಯಾಡ ನನ್ಮಂದೆ. ನನಗವಸು ಮಾಡಿರೋ ಅನ್ಯಾಯ ನೆನಪೊಂದ್ರೆ. ನನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಾ ಉರಿತೈತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ರಂಗ್ಲಾ. ನಿನಗನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವಂಗ ನಾಟಕ ಮಾಡಿ, ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಗಿನಂತ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು, ಈಗ ಅದ್ಯಾವುದೋ ಹುಡುಗಿ ಕರೊಂಡು ದಿನಾ ಸುಡುಗಾಡಿಗೋಕ್ಕಾ ನ ಲವ್ ಮಾಡಾಕ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸುಡುಗಾಡಿಗೋಕ್ಕಾರ ? ಅಲ್ಲೇನು ಹೆಣ ಎಬ್ಬತಾರೆನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದಂತ. ಆ ಹುಡ್ಡಿನೆ ಇವ್ವಿಗೆ ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬರಾಕೇಳ್ತಾಳಂತ.

ಮೂರ್ತಿ- ಹೊಸದ್ದ ಕೇಳಿದಂಗಾತಿದು. ಸುಡುಗಾಡದಾಗ ಲವ್ ಮಾಡ್ತಾರಂದಿಂದ. ಅವರಾರ ರಾಕ್ಷಸ ವಂಶದವರಿಬ್ಬೇಕು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದಕ, ಆ ರಾಕ್ಷಸ ವಂಶದವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು. ಈ ಗಂಧರ್ವ ವಂಶದ ವನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡ್ಲೇಕನ್ನೊ ವನಸ್ಸಾಗೇತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವೂತ್ಕೇಳಿ ನನಗ ನಡುಗ ಬರಾಕ್ತೇತ್ತೇತಿ. ಮೊದಲ್ನು ನೀನು ಬಿರಿಕಿ ಹೆಣ್ಣಾದಿ. ಲವ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದು... (ಕೆನ್ನ ವುಟ್ಟಿ ಕೋಡು) ಬ್ಯಾಡ ಮರಾಯಳ ನಿನ್ನ ಸದವಾಸನ್ನ ಬ್ಯಾಡ ನನಗ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸರಿ ಬಿಡ್ಡುಂಗಾರ. ಆ ರಂಗೊಬ್ಬಾವ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ. ಈಗ ನೀನೂ ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಡಾಕ ತಯಾರಾಗಿದಿ ಅಂದಿಂದ. ನಾನ್ಯಾಕ ಬದುಕಿಲ್ಲ? ಇಲ್ಲೇ ಯಾವ್ವರ ಮರಕ್ಕ ಉರು ಹಾಕೊಂತಿನಿ. ಬರ್ತೀನಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿ. ನಾನೀಗ ಒಲ್ಲೆ ಅಂದ್ರ. ಸಾಯ್ತಿಯಾ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಈಗೊಂಟಿನಲ್ಲ ಸಾಯಾಕ.

ಮೂರ್ತಿ- ಖರೇನ. ನೀ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮೊದಲು ಹೂಂ ಅನ್ನು. ಆಮ್ಯಾಲ ನೋಡು. ಹೆಗ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಪ್ರೀತಿಸ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೂಂ ಅಂತೀನಿ. ಆದ್ರ ನೀ ನೆನಗ ಮೋಸ ಮಾಡಬಾರಾ ನೋಡು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಿನಗನುಮಾನಿದ್ರ ನಾಳೆನೆ ಮದಿವ್ಯಾಗಿ ಬಿಡನಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆಂ. ಈಗ ಪೂರಾ ಖಾತ್ರಾತು ನನಗ. ನೀ ಯೆಸ್ ಅಂದ್ರೆ ಇವತ್ತ್ ಕಟ್ಟೀನಿ ತಾಳಿಸ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗನ್ನೋ ನನ್ನ ಚಕೋರ.

-ಪದ-

(ಪದ ಮುಗಿದ ನಂತರ)

ಫೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ, ನೀನಂದೆಗೆ ನಾಳೆನೆ ಮದಿವಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಆದ್ರೆ ಮದಿವಿ ಎಲ್ಲಿಟ್ಟೋಳ್ತೀಯೆ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ.

ಫೂರ್ತಿ- ಆ? ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ್ಗೆ? -

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಆ ರಂಗನೂ ಹುಡುಗಿ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗ್ಗಂದಿ ರ್ತಾನೆ. ನಾವು ಮದುವಾಗಿದ್ದು, ಮೊದಲು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳ್ಬೇಕು. ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಬೇಕು.

ಫೂರ್ತಿ- ನಿನ್ನ ವಿಚಾರೇನೋ ಬರೊಬ್ಬರಿನೇ. ಆದ್ರೆ, ಸುಡುಗಾಡಿ ನ್ಯಾಗ ಮದಿವಾಗೋದಂದ್ರೆ, ನನಗ್ಯಾಕೋ ಸರಿ ಕಾಣವಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನಾಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಯಿಲ್ಲೇನು?

ಫೂರ್ತಿ- ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಸುಡುಗಾಡಂದ್ರೂ ಸೈ. ಗಟಾರಂದ್ರೂ ಸೈ. ನಿನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ. ಆ ರಂಗ್ಯಾನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಗಂಡಂದ್ರೆ ನೀನೆ. ಹಂಗಾರ ನಾಳೆ ನೀನು...

ಫೂರ್ತಿ- ಮದುವೆಗನಾಗಿ. ತಾಳಿ ಸಮೇತ ಸುಡುಗಾಡಿಗ್ಗರ್ತೀನಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ, ಆ ರಂಗ್ಯಾನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರ್ದು, ನಿನ್ನ ಅಂಡಮಾನ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹನಿಮೂಸಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಕೊಕ್ಕೀನಿ. ಆದ್ರೆ, ನೀ ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನ ದೇವರು ನೀನು. ನಿನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡ್ತೀನಾ?

ಫೂರ್ತಿ- ನಾ ನಿನಗೇನೂ ದೇವರಾದೆ, ಆದ್ರೆ ನಾನು ದೆವ್ವಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮದಿವಾಗ್ಬೇಕಾತಲ್ಲ. ಅದು ಭಲೊನ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಜೋಡಿ ಖಾಯಂ ಜಂಟಿಯಾಗಿರಾಕ, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಿಂತ, ಭೂತ, ಪ್ರೇತಗಳ ಅಶೀರ್ವಾದವ್ವ ಸರಿ. ಹಂಗಾರ ನಾ ಬರಲ್ಲ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಈಗ್ಗೋಗು, ಮುರಿದೆ ನಾಳೆ...

ಫೂರ್ತಿ- ಸುಡುಗಾಡಿಗ್ಗರ್ತೀನಿ, ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ. ಆ ರಂಗ್ಯಾನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆನಿ (ಮೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೋಗು ಮಗನೆ ಯಾರ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆತಿ ಅನ್ನೋದು ನಾಳೆ... (ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ, ಅಂತೂ ಲಿಲ್ಲಿ, ಆ ಮಗನ ಮುಂದೆ ಚೆಂದ ನಾಟಕ ಮಾಡಿದೆ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಒಟ್ಟವನ್ನ ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬರಾಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡೋನಿ ಮುಂದಿದು ಏನ್ನಾಡೋದು, ಬಿಡೋದು ನಿನಗ ಕೂಡಿದ್ದು.

ರಂಗ- ಅದರ ಚಿಂತೆ ಬಿಡು ಇವನ ಮದುವಿನ ಹೆಗ್ಗ ಮಾಡ್ತೀನಿ ನೋಡುವಂತಿ ನಡಿ.

(ಹೋಗುವರು)

ಹದಿಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಮಿಲ್ಲಿನ ಆನರಣ

(ವನಜ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್ಲಿನ ದ್ವಾರ ಬಾಗಿಲು ಅರ್ಧ ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಲಿನ ಹೆಸರು. ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದೆ. ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ವನಜ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಕಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ, ಭೋಜರಾಜ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ)

ಭೋಜರಾಜ- ವನಜ.... (ಸುಮ್ಮನಿರಲು) ವನಜಮ್ಮ.

ವನಜ- (ಎಚ್ಚಿತ್ತು, ಕಣ್ಣು ರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಬನ್ನಿ ಮಾವ.

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡಮ್ಮ ವನಜ, ಮುಗಿದು ಹೋದ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂಬರುವ ಬದುಕಿಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗಿ ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪಾಪದ ಕೂಡ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಅಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕೈಗಡ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇನಮ್ಮಾ? ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯನಿಗೂ, ಈ ಭೂಮಿಗೂ ಋಣ ತೀರ್ತು, ಪ್ರಾಣ ಹೋಯ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಕಮ್ಮ ಇಷ್ಟು ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?

ವನಜ- ಅವರ ಸಾವು ಸಹಜವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾಷ್ಟು ವೇದನೆ ಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀಚರ ಗುಂಡಿಗೆ ಸಾಚಾ ಮನುಷ್ಯ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಂಕು ಕವಿದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಮಾವ, ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಧರ್ಮರಾಯನ ಗುಣದವರಲ್ಲವೆ? ಅವರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ಅನ್ಯಾಯವಮ್ಮ, ಮಹಾ ಅನ್ಯಾಯ. ಅವರಾರೀತಿ ಕೊಲೆಯಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಧರ್ಮವೇ ಸತ್ತು ಹೋಯ್ತಲ್ಲಾ. ಇನ್ನು ನಾವು ಬದುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಆರ್ಥವಿಲ್ಲಾಂತ. ನನ್ನಾತ್ಮ ನೊಂದು-ಬಿಂದು ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೇನು ಮಾಡೋದಮ್ಮ. ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಕೊಡ ತುಂಬೋವರೆಗೂ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಅನುಭವಿಸ್ತೇಬೇಕಲ್ಲ?

ವನಜ- ಆ ರೀತಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರಿರಬೇಕು ಮಾವ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಎಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆಯೆಮ್ಮ ? ಕಳವು ಮಾಡೋನು ಸುಳಿವು ಕೊಟ್ಟು ಕದಿತಾನೇನಮ್ಮ ? ಧರ್ಮಯ್ಯನ ಕೊಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಸುವನ್ನು, ಕಾಡಿಂದ ಮಲಿ ಬಂದು ತಿಂದು ಹೋದಂತಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಆ ಹುಲಿ, ಬಹಳ ದಿನ ತನ್ನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಿಗದೆ ಹಸಿದಿರಬೇಕು. ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಊರಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ, ಹಸುವನ್ನು ತಿಂದಿರಬೇಕು. ಕಾರಣ, ಬಗೆ ಹರಿಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ತಲೆ ಮಿಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಮುಂದಿನ ಆಶಾ ಜೀವನದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ವನಜ- ದುಃಖ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆಶಾ ಜೀವನದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲು ಪುನಸ್ಸಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮಾವ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಗಂತ. ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರೋ ಮದುವೆನ ತಪ್ಪೋ ದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನಮ್ಮ ? ಈಗಾಗ್ಗೆ ವಿಕ್ರಂ, ಅರವಿಂದ ಕೂಡಿ. ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ಹಂಚಿ, ಮದುವೆ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ವನಜ— ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಮದುವೆ ಮುಂದೂಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ?

ಭೋಜರಾಜ— ಸಾಧ್ಯವೋ, ಅಸಾಧ್ಯವೋ ನೀನೇ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಮ್ಮ. ಮದುವೆ ದಿನ, ಮುಹೂರ್ತದ ವೇಳೆ ಎಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆಗಿದೆ. ದೂರದೂರುಗಳಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿತರಾದ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ ಅಂದಾಗ, ಆಗಿ ಹೋದ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ. ಮುಂದಾಗೋ ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸೋದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗೋದಿಲ್ಲವೇನಮ್ಮ ? ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕಮ್ಮ ಇಲ್ಲದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಯೋ ? ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಿತಚಿಂತಕನೇ ದೊರತು. ಮನನೋಯ್ತೋ ಪಂಚಕನಲ್ಲಮ್ಮ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗುತ್ತೇ ನೀನೇನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಮ್ಮ.

ವನಜ— ಸರಿ ಮಾವ. ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ. ಆದರೆ, ನೀವು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀರಲ್ಲ ?

ಭೋಜರಾಜ— ಅದೇ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾಡ್ಬೋದಲ್ಲ ?

ವನಜ— ಹೌದು ಮಾವ.

ಭೋಜರಾಜ— ಆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಮ್ಮ. ನಿನ್ನಾಸೆ ಖಂಡಿತ ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಆದರೆ...

ವನಜ— ಆದರೇನು ?

ಭೋಜರಾಜ— ಮದುವೆ ನೋಡಿದ್ರೆ ಮೂರ್ಛಿಸ ಉಳಿದಿದೆ. ನೀನೇನೇನು ಅಂತ, ಆಸ್ತಿ ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗಾದ ನಂತರವೇ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಸಿ ಅಂತ. ಆದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ವೆಕೀಲ್ನು ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಬರೋದು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ತಡವಾಗುತ್ತಂತೆ. ಕಾರಣ ಏನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತಾನೆ ನನಗೆ ತೋಚ್ತಾಯಿಲ್ಲ.

ವನಜ— ಅದಕ್ಕಾಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತೀರಿ ? ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರ್ ತರಿಸಿ, ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ನಂತರ ವಕೀಲ್ನು ಬಂದ ಮೇಲೆ. ವಿಲ್ ಬರೆಸಿದ ರಾಯ್ತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಡೆಯರಾಗೋ ಅರವಿಂದರು, ನನಗೆ ತಾಳಿಕಟ್ಟೋ ದಿನವೇ ನನ್ನಾಸ್ತಿಗೂ ಒಡೆಯರಾದರೆನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಾದರೂ ನನ್ನ

ಮನಕ್ಕೆ ಉಳಿಯಬೇಕು. ನಾ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೂ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಂತಾಗಬೇಕು. ಅದೇ ನನ್ನ ಬಯಕೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಅಂತೂ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಬಗೆ ಹರಿಸಿದಿಯಮ್ಮ. ಒಟ್ಟು, ನಿನ್ನಾ ಸೆಗೆ ಆತಂಕವಾಗಬಾರದು ಅಷ್ಟೆ ಸರಿ. ನೀನು ಮನೆಗೆ ನಡಿಯಮ್ಮ. ನಾನು ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರ್ ತಗೊಂಡು ವಿಕ್ರಂ ಹಾಗೂ ಆರವಿಂದರನ್ನ ಕರೊಂಡು ಬರಿಸಿ. (ಹೋಗುವನು)

ವನಜ— ನಿಜಕ್ಕೂ ನಮ್ಮಾವ ಮನುಷ್ಯರೂ ಪಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ದೇವರು.

(ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ದೇವರಲ್ಲ, ದೆವ್ವ.

ವನಜ— ಯಾರ್ನೀನು?

ವಿಶಾಲ— ವಿಧಿ ಅನ್ನುವ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿರುವ ದುರ್ಭಾಗ್ಯಳು.

ವನಜ— ಇಷ್ಟಹುದು ಆದರೆ ದೇವರಂತಾ ನಮ್ಮಾವನಿಗೆ ದೆವ್ವ ಅನ್ನಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ವಿಶಾಲ— ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ದೇವರು ಅಂದೆಯಲ್ಲ, ಅದೇ ಕಾರಣ ನೋಡಮ್ಮಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಕೆಟ್ಟ ತನ ಮಾಡೋರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಮಾನವಿಯತೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಾಯ್ತುಂಬ ತಂಗಿ ಅಂತ ಕರೆದು ಮನದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಶೀಲ ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರ ಇದ್ದವರಲ್ಲಿ ಮಾನವಿಯತೆ ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಹೆಣವಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ.

ವನಜ— ಅಂದ್ರೆ ?

ವಿಶಾಲ— ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಇಂಥಾ ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲಿ, ಆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನ ಕದ್ದು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ತೋರುವ ಮಮತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಂಥ ಕಾಮ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ದೆವ್ವ ಅನ್ನದೆ ದೇವರು ಅನುವುದು ನಮ್ಮ ಮೂರ್ಖತನದ ಪರಮಾವಧಿ ಮೀರಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ವನಜ- ನೀನೇನು ತಲೆಕೆಟ್ಟವಳೋ, ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವಳೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರುವ ಮಾಟಗಾತಿಯೋ? ದೇವರು ಕಲ್ಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕರಣೆಯುಳ್ಳವನೆನ್ನುವ ಸಂಬಿಕೆ ನನ್ನದಾಗಿರುವಾಗ, ಆ ನನ್ನ ಸಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ನೀನೇನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವೆಯೋ ನನಗರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ- ತಪ್ಪು ತಿಳಿಬೇಡ ತಾಯಿ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳೋಣಿ. ನಾನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಲಿನ ಮಾಡುವುದಲ್ಲಮ್ಮ. ಹೆಣ್ಣು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹುಣ್ಣಾಗಿರುವ ವಿಷಘಾತಕ ಸೈತಾನರ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವುದು.

ವನಜ- ಅಂದರೆ?

ವಿಶಾಲ- (ದುಃಖ) ಮದುವೆ ಹೊಂದರದಲ್ಲಿ ಮಧುಮಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದ ನನ್ನನ್ನು ಮನಬಂದಂತೆ ಭೋಗಿಸಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವವರ ರಕ್ತದೋಕುಳಿಯಾಡುವುದು. ನನ್ನಂತೆ ನೀನೂ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲವೆ? ಶೀಲ ಕಳೆದು ಕೊಂಡವಳ ಬದುಕು ಒಡೆದ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ವುದರ ಅರಿವು ನಿನಗಿಲ್ಲವೆ? ಇದ್ದರೆ ನೀನೇ ಹೇಳಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿನವನ್ನು ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿಸಿದವರನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸಲೇ ಅಥವಾ ಕಣ್ಣು ಕಿತ್ತು ಕುರುಡರನ್ನಾಗಿಸಲೆ?

ವನಜ- ಅಂಥವರನ್ನಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟತನ ಕ್ಯಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವರು ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಾದರೂ ತಮ್ಮ ಚಿಟಿ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಡಿದು ನಾಯಿ ನರಿಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಚಲ್ಲಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ- ಒಪ್ಪಿದೆ ತಂಗಿ... ನಿನ್ನ ಕಟು ಸತ್ಯವನ್ನು. ಕೇವಲ ನನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ನಿನಗಿಷ್ಟು ರೋಷ ಆ ಕೈರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಆ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿರುವ ನನಗಿನ್ನೆಷ್ಟು ಅಕ್ರೋಶ ಕುದಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು.

ವನಜ- ಆ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನವಾಡಿದ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳು ಯಾರಮ್ಮ?

(ವಕೀಲ ಬರುವನು)

ವಕೀಲ- ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಮೂವರಮ್ಮ.

ವನಜ- ವಕೀಲೆ, ನೀವು...?

ವಕೀಲ- ಹೌದಮ್ಮ ನಾನೆ. ನಾನೀಗಾಗ್ಗೆ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿರುವುದಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮಾವನವರು ತಿಳಿಸಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ?

ವನಜ- ಹೌದು. ಅದರೆ...

ವಕೀಲ- ನಾನು ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯವೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಾವ ಭೋಜರಾಜರ ಕಾರಸ್ಥಾನವಮ್ಮ.

ವನಜ- ಏನು ಕಾರಸ್ಥಾನವೇ?

ವಕೀಲ- ಹೌದಮ್ಮ. ಹೌದು. ಯಾರನ್ನು ನೀನು ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವೆಯೋ ಅಪರಾಧರೂ ಖಂಡಿತ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವರಲ್ಲಮ್ಮ ದೆವ್ವಗಳು. ಈಗ ನಿನ್ನ ದುರು ನಂತಿರುವ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ನೇರ ಪರಿಚಯ ನನಗಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ ಇವಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಧರ್ಮಯ್ಯನವರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ವನಜ- ಹಾಗಾದರೆ ಇವಳು ಹೇಳಿದಂತೆ...

ವಕೀಲ- ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡವಳಮ್ಮ. ಅದು ಒಬ್ಬರಿಂದಲ್ಲ ಮೂವರಿಂದ. ಅಪರಾಧರು ಗೊತ್ತೇನಮ್ಮ? ನಂಬರ್ ಒನ್ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಭ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ವಿಕ್ರಂ, ನಂಬರ್ ಟು ನಿನ್ನ ಮೆದುಳಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನೇ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಭೋಜರಾಜ, ನಂಬರ್ ಥ್ರೀ ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ, ತನಗೆ ದಕ್ಕುವ ಸಂಪತ್ತಿನಾಶೆಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಡದ ಹೆಬ್ಬಾವಿ ನಂತಿರುವ ಡಾ|| ಅರವಿಂದ.

ವನಜ- ಸಾರ್ ನೀವ್ವೇಳ್ತೀರೋದು...?

ವಕೀಲ- ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ ಪ್ರೇತವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಕಪಟ ಹಿತೈಷಿಗಳು. ಚಟದ ಪ್ರಿಯಕರನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ತಪ್ಪು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿ ದಾರೆ. ನೀನು ಕೇಯಿಂದ

ಖಾಲಿ ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರಿಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಂತರ ನನ್ನಿಂದ ವಿಲ್ ಬರಿಸುವ ವಿಚಾರದಿಂದ ಹಣದಾಸೆ ತೋರಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವನಂತೆ ನಾಟಕ ಮಾಡಿ, ಈಗ ನಿನ್ನೆದುರು ಸತ್ಯ ಬಿಚ್ಚಿಡಲು ಓಡಿ ಬಂದೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ನಾನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಪರವು ಸ್ನೇಹಿತನಮ್ಮ.

ವನಜ- ವಕೀಲೈ, ವಕೀಲೈ, ನನಗಿದನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಆಗ್ತಾಯಿಲ್ಲ.

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ಸಂಜ್ಜೆ ಬೇಕವ್ವಾ, ಸಂಜ್ಜೆ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ನಿಮಗೆ ಮಣ್ಣು, ಮಣ್ಣು ತಿರಿಸ್ತಾರವಾ.

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ...!

ರಂಗ- ಹೌದವ್ವ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಾಗಿನ ಅಳುವುಗೂ ಬಾಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಮಾತುಗಳು ಬರವಲ್ಲ ಅಂತ ದಯ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ್ ಬೇಸ್ರ ಮಾಡೋ ಬ್ಯಾಡ್ರಿ, ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಿಮ್ಮಾವನವರು ಮಾಡಿದ್ದ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಮರುಗಿದ್ದೆ. ಆದ್ರಿವತ್ತೂ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳ್ಬೇಕಾಗೇತಿ ವನಜವ್ವ. ನೀವು ತಂದೆ ಅಂತ ನಂಬಿರೋ ಭೋಜರಾಜರಾಗ್ಲಿ. ಸಾಧು ಹಸು ಅಂತ ತಿಳಿದಿರೋ ವಿಕ್ರಂರಾಗ್ಲಿ. ನೀವು ಪ್ರೇಮಿಸಿರೋ ಅರವಿಂದರಾಗ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕುಲ್ದಾಗ ಹುಟ್ಟಿಬಾರ್ಡ್ತವಾ. ಹುಟ್ಟಿ, ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಗೇ ಕಳಂಕ ಹಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಾರ. ಇವರು ಮಾಡ್ತಿರೋ ಅನ್ಯಾಯ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ, ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು.

ವಕೀಲ- ಈ ನೀಚರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಶೀಲ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಗಿದೆ.

ರಂಗ- ಅದೆಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕೆರೆ, ಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದ್ದವೆ.

ವಕೀಲ- ಇದೇ ನಿಮ್ಮಾವ ಭೋಜರಾಜ. ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿನ ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡಾಕೊಂಡಿದ್ದ.

ರಂಗ- ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವ್ವಾ, ದೇವರಂತ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ ಜಂಡಾಲೂ ಇವರೇ ಕಣವ್ವ, ಇವರೆ. (ವನಜ ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬೀಳುವಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಯಿಯಿಂದ ಅವಳತ್ತ ಹೋಗುವಾಗ ತೆರೆ)

ಹದಿಸಾಲ್ಕನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಭೋಜರಾಜನಿಗೆ, ವಕೀಲ ಎದುರಾಗುವನು)

ವಕೀಲ- ನಾಶವಾಯ್ತು ಭೋಜರಾಜರೆ, ಸರ್ವನಾಶವಾಯ್ತು.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕೆ, ಏನಾಯ್ತು?

ವಕೀಲ- ವನಜ ನಿಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು.

ಭೋಜರಾಜ- ಏನು, ವನಜ ನಿಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು?... ಅಂದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡೇ ಬಿಟ್ಟಿ?

ವಕೀಲ- ನೋಡೋದೇನು. ಮಾತೂ ಆಡ್ನಿದ್ದು.

ಭೋಜರಾಜ- ವಕೀಲೆ, ವಕೀಲೆ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದೇನು? ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೇನು? ನೀವೀಗಾಗ್ಗೆ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈಗ ನೀವಿಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ಅನಾಹುತ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನೀವ್ಯಾಕೆ ಹೊರಗ ಬರಾಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?

ವಕೀಲ- ನಾನ್ಯಾಕೆ ಹೊರಗಡೆ ಬರಲಿ? ಮನಿ ಒಳಗ್ಗೆ ಕುಂತಿದ್ದೆ. ವನಜ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಾಕಿನ ಕರೊಂಡು, ಒಮ್ಮಿಗೆ ಒಳಗ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟು. ಬಂದ ವಳ್ಳು ಯಾಕೆ, ವಕೀಲೆ, ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ವೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು.

ಭೋಜರಾಜ- ನೀವೇನೇಳಿದ್ದೀರಿ?

ವಕೀಲ- ಹೊರಟಿದ್ದೆ, ಅದ್ರೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ತೀರಿಕೊಂಡ ಕಾರಣ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ತಡೆ ಹಿಡಿದೀಕಾಯ್ತು ಅಂದೆ. ಅದಕ್ಕವಳು ಹಾಗಾಗಿದ್ದೇ ಒಳ್ಳೆದಾಯ್ತು ಅನ್ನಬೇಕೆ?

ಭೋಜರಾಜ— ಅಂದ್ರೆ, ಆಸ್ತಿನ ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಲ್ ಬರಿಯೋ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದೇನು?

ವಕೀಲ— ವಿಲ್ ಬರಿಯೋ ವಿಚಾರವೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದು. ಆದ್ರೆ ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗಲ್ಲ, ತನ್ನ ಗೆಳತಿ ಹೆಸರಿಗೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನೇಳುತ್ತಾಯಿದೀರಿ ನೀವು?

ವಕೀಲ— ಇರೋ ವಿಷಯಾನೆ ಹೇಳಿದೀನಿ. ಅಲ್ಲವ್ಯಾ ಇವಳಾರು? ಆಸ್ತಿನ ಇವಳೆಷ್ಟರಿಗೆ ಬರೋದಕ್ಕೆ ಕಾರಣನು? ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕಪ್ಪಳು, ಆ ವಿಷಯ ಏನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೆಜಾರ್‌ಗೆ ಬಂದಿರೋಳು. ನನ್ನಾಸ್ತಿನ ಇಷ್ಟು ಬಂದವರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಹೀಗಾಗಿ, ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ ನಾನವಳ ಗೆಳತಿ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಲ್ ಬರಬಿಟ್ಟೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂದ್ರಿ... ವಿಲ್ ಬರೋ ಬಿಟ್ಟಾ? ನೀವ್ವೇಳೋ ರೋಡು

ವಕೀಲ— ನಮ್ಮಪ್ಪನಾಣೆ ಸತ್ಯ.

ಭೋಜರಾಜ— ಥತ್ ಮೂರ್ಖ ವಕೀಲ. ವಿಲ್ ಬರೆದು ಹುಗಿಸಿ, ಆ ವಿಷಯ ನನಗ ತಿಳಿಸಿ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಿಚ್ಚು ಹಚ್ಚಲಾ ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ? ವಕೀಲ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನದೇನೋ ಕೈವಾಡವಿದೆ. ಆದರಿಷ್ಟೆ, ನಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ನೋಡಿದ ನಂತರ, ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಬೇಕಾದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಯಾರೇ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿರಲಿ, ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಹೀರದಿದ್ದೆ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮಗನೇ ಆಲ್ಲ. ನೆನಪಿಟ್ಟೊ ವಕೀಲ, ನೆನಪಿಟ್ಟೊ (ಹೋಗುವನು)

ವಕೀಲ— ನನಗೇನು ನೆನಪಿಟ್ಟೋ ಅಂತಿಯೋ ಅವಿವೇಕಿ. ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ದುರಾಗಿ, ಅನ್ಯಾಯ ಹೋರಾಡಿ ಗೆಲ್ಲೋದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಮಾತು ನೀ ನೆನಪಿಟ್ಟೊ. (ಹೋಗುವನು)

ಹದಿನೈದನೆಯ ದೃಶ್ಯ
ಸುಡುಗಾಡು ನೀನಿನ ಪರದೆ

(ಮೂರ್ತಿ ಮದುಮಗನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬರುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಎಲ್ಲಿಗ್ಗಂತ್ರಿ, ನನ್ನ ಮದಿವಿ ಫಜೀತಿ? ಕೈ ತಪ್ಪಿದ ಹೆಣ್ಣು, ಮತ್ತೆ ದಕ್ಕನ್ನೋ ಸಂತೋಷ ಬಂದು ಕಡಿಗಾದ್ರೆ, ಮದಿವಿ ಮುಹೂರ್ತ ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗೋ ಹೊತ್ತು ಬಂತಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಸಂಕಟ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ. ಆಗ್ಲಿ ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ್ಲಿ ಆಗ್ಲಿ. ಒಟ್ಟು ಆ ಲಿಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಅಕಿ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆನಿ ತೀರುತ್ತೆ. ಹೌದು, ಇಕೇನು ಇನ್ನು ಬರ್ರಿಲ್ಲಲ್ಲ? ಕೈ ಕೊಟ್ಟೇನು ಮತ್ತೆ? ಯಾಕಂದ್ರೆ ಬಲು ಬೆರಿಕೆ ಹೆಣ್ಣುದು. (ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಯಾರೋ ಯಜಮಾನಾ, ಈ ಕಡೆನೆ ಬರ್ರಿದಾರಲ್ಲ? ನನ್ನ ಮದಿವ್ಯಾಗೋ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ್ವರ ಹೆಣ ತರಾಕ್ಕತ್ತಾರೇನಂತೀನಿ? (ಯಜಮಾನನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು) ನಮಸ್ಕಾರಿ ಯಜಮಾನೈ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾರದು? (ನೋಡಿ) ಮದುಮಗನ ವೇಷದಾಗ ಬಂದಿದಿಯಂದ್ರೆ, ಆ ಹುಡುಗ್ಗೋಳಿವ ಹುಡುಗ ನೀನ ಇರಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಹಸರು ಮೂರ್ತೇನಪಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೌದು ಅಂದಂಗ ನೀವ್ಯಾರು? ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಹಸರು ಸೈತ ಹೇಳ್ತೀರಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಎಂಥಾ ಹುಚ್ಚದಿಯೋ ನೀನು. ನನ್ನ ಕೈಯಾಗಿರೋ ಸಾಮಾನು ನೋಡಿದ್ರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನಾ ಯಾರು ಅಂತ.

ಮೂರ್ತಿ- ಗೊತ್ತಾತೇಳಿ, ಶವ ಇನ್ನೂ ದೂರೈತೇಳಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಶವ ? ಯಾವ ಶವ ? ಯಾರ ಶವ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಸಧ್ಯ ನೀವ್ಯಾರ ಶವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಮ್ಮ, ನನ್ನ ಯಾರಂತ ತಿಳಿದಿ ನೀನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಸಮಾಧಿ ಮ್ಯಾಲ ಕುಂಕು, ಪೂತ್ರೆ ಹೇಳೋ ಸ್ವಾಮ್ಯಾ ರಲ್ಲ ನೀವು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಪ್ಪು ಸಂದಲ್ಲವ್ಯಾ, ಆ ಹುಡುಗಿ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೀನಲ್ಲ ನನ್ನ ತಪ್ಪು. ನೋಡಬಾ ನನ್ನ ಬೆಸರು ಗೋವಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀ ಅಂತ. ಸದ್ಯ ನಿನ್ನ ಮದಿವಿ ಮಾಡಾಕ ಬಂದೀನಪ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರ ಲಿಲ್ಲಿ ಕಳಸ್ಯಾಳೇನ್ರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಂ. ಈಗ ತಿಳಿದಂಗಾತ ನೋಡು ನನಗ. ಆ ಹುಡುಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ರ ಬಂದು ಹಿಂಗ ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ ಮದಿವಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಿವಿ. ದಯಮಾಡಿ ನೀವು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮದಿವಿ ಮಾಡಿ. ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡ್ಲೇಕು ಅಂದ್ಲ. ಮದಿವಿ ಜಗಾ ಕೇಳೇ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ. ಕೂಸಿಗೆ ಅಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸ್ಲೇಳಿ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಳೇನಪಾ.

ಮೂರ್ತಿ- ದಯಮಾಡಿ ಕ್ಷಮಾ ಮಾಡ್ಡಿ. ನಾ ಬ್ಯಾರಿಸ ತೀದಿನ್ರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ. ಈ ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ ನಿಂತೀನಲ್ಲ ದಿಕ್ಕ ತಿಳಿದಂಗಾಂತಿ ನನಗ. ಅಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಿಗಳ ಓದಕ್ಕಾ ವರ ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಯಾವೇನ್ರಿ? ಯಾಕಂದ್ರ ನಾನ್ವ ಮೊದಲಿನವನಾಗಬಾರ್ದಂತ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ರಗಡಾಗ್ನಾ ವ ನೀ ಹಿಂತಿ ಬಿಡು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ದವಿತ್ರವಾದ ಜಗ ದುತೊಂದದಿಲ್ಲೇನಪಾ. ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೀ ಹಾಕೋ ತಾಳಿ ಗಂಟು. ಬ್ರಹ್ಮ ಗಂಟಾಗುತ್ತ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಿವಿಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಮ್ಮಾ ಲವಾತ್ಮಕ ತಡ. ಎಲ್ಲವಾಳ ಕುರಿ ಲಿಲ್ಲಿನ ಸಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟೇ ಬಿಡ್ತೀನಿ ತಾಳಿನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿ ತಮ್ಮ ನಾನಕಿನ ಇಲ್ಲೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಾಗ ಕುಂದುನ್ರಿ ಬಂದೀನಿ. ಸದ್ಯ ಕಣ್ಣೊಂಡ್ಬಂದು ಮದಿವಿನೂ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಆದ್ರ. ನಾನು ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಂಗ. ಹಿಂಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಮದಿವಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅದಕ್ಕ ನೀನು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಬಾರದು.

ಮೂರ್ತಿ- ಸುಡುಗಾಡಿನ್ಯಾಗ ನಿಂತೀನಿ, ಸುಡುಗಾಡು ಸಂಪ್ರದಾಯದಾಗ ಮದಿವಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ನಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚೊಂಡು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ. ಬುದಲಕೀನ

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅತ್ಯಂತ ಸಧು ಕರ್ಮೋಡು ಬಿಟ್ಟೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂತೂ ನನ್ನ ಮದಿವಿ ಗಟ್ಟಾದಂಗಾತು. ಅದೂ, ಲಿಲ್ಲಿ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ. ಆ ರಂಗಾಸ ಮುಂದೆ ಮೀಸಿ ಮರಿ ಮಾಡಿ ನಿಂತಾಗ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ರಂಗನನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತ)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬಾ ತಂಗಿ ಬಾ. ಈಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ನಾಚಿಕೋಡ್ರ ಹೆಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಹಾಯ್ ಲಿಲ್ಲಿ...

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಂ...ಅ... ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಸಂಪ್ರದಾಯ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೋಕನ ಇತ್ತೆನ್ನ ದೂತಾಡಿ ಸವಾರ್ಯ. ನೋಡ್ಬಾರ್ಡು ತಿಳಿತಿಲ್ಲ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೌದ್ದ. ತಾಳಿ ತರಿಲ್ಲಿ

ಲಿಲ್ಲಿ- ಕೊಡ್ತೀನಿ ಯಾಕವನರ ಮಾಡ್ತಿ? (ಹೂಪಿನ ಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಾ) ಮದ್ದು ಹಾರ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬ ಹಾಕ್ರಿ. (ಇಬ್ಬರು ಹಾರ ಬದಲಾಯಿಸುವರು) ತಾಳಿ ಹಿಡ್ಬಿ ತಮ್ಮ (ಕೊಟ್ಟು) ನಾ ಮಂತ್ರ ಅಂತೀನಿ, ನೀನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಡು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀಕು.

ಮೂರ್ತಿ- ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸಂಪ್ರದಾಯ-ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆಹು. ದೌಡು ಮಂತ್ರ ಅಕ್ರಿ. ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ ಎಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಾರ ಶುರು ಮಾಡ್ಲಾ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿರಲ್ಲ. ತಡ ಆದ್ರೆ. ನಾನ್ನ ಶುರು ಮಾಡ್ತೀನಿ ಮಂತ್ರ ಅನ್ನಾಕ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬ್ಯಾಡ ನಾನಂತೀನಿ (ಮಂತ್ರ ಅನ್ನುವಳು, ಮೂರ್ತಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವನು) ಅದ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ತಾಳಿ ಜೆಂದ ಕಟ್ಟಿ. ಸರ್ವಿಸ್ ಬಾಳಾಗಿರ್ದೇಕು.

ಮೂರ್ತಿ- ಅದ್ರೆ. ಒಂದೆ ದಾರನ್ನರು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೇನಂತ ತಿಳಿದೀನು?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಲ್ಲ. ಮದವಿ ಮನಿ ಬಾಳಡ್ಡಾ ಡಿಡಿ ಅಂದೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆಹು, ನಮಗ ಆರೋವಾದ ಮಾಡಿ ಜಗಾ ಬಿಡ್ಡಿ. ಲಿಲ್ಲಿ ಯಾವನಾರ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳು. (ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವರು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ವರ್ಷ ತುಂಬೋದ್ರಾಗ ಅವಳಿ-ಜವಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಜೀವ ಕೊಡ್ಡಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾ...?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದ್ರ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದಾಗ...

ಮೂರ್ತಿ- ಸ್ವಾಪ್. ಸಿಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅವಧಿ ಮುಗಿತು. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಗುತ್ತ. ನೀವು ಮನಿಗೆ ನಡಿರಿ. ಆಮ್ನಾಲ ಬಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಡ್ಡಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗ ಮಾಡು ಯಾರು ಬ್ಯಾಡಂತಾರ. (ರಂಗನಿಗೆ) ರಂಗಿ ನಾ ನಡಿಶೇನವಾ? (ರಂಗ ತಲೆಯಾಡಿಸುವನು) ಹುಡುಗಿ ಬಾಳ ನಾಯಿತ್ತ. ನಾ ನಡಿಶೇ. ನನ್ನ ರಸ ನನ್ನ ಪೇಶ ಪ್ರಾಣಂಭ ಮಾಡಿಕೊ. (ಹೋಗುವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ ಕೊನಿಗೂ ನೀ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ಡಿ ಆರಲ್ಲ. ನಾನೇ ಪುಣ್ಯ ದಂತ. ನಡ್ಡು ಈ ಮನಕು ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಖಿ ತೋರನ್ನ. ಸಟ್ಟು ಮುತ್ತಾ ಕೊಡ್ಡಿ. ಅದ್ವ ಮತ್ತಿನಾಗ ಹನಿಮೂಗೆ ಹೋಗೂಂತ.

ರಂಗ- (ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು) ಪೋಡ್ಡಂಗಾರ ನನ್ನ ಮುಸುಡಿಸ. ಕೊಮು ನನ್ನ ಮುತ್ತನ್ನ.

ಮೂರ್ತಿ- ರಂಗ್ಯ...ನೀನ್ವ...? (ಓಡಿಹೋಗುವಾಗ ಹಿಡಿದು)

ರಂಗ- ಎಲ್ಲಿಗೊಮ್ಮೆಗೆ ಪ್ರಾಣಕಾಂತ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಕೈ ನಿಡಲೆ ರಂಗ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂಗೊಕ್ಕಿನಿ.

ರಂಗ- ಇದೇನು ಪತಿವೇವಾ ? ಈಗ ತಾನೆ ಭೂತ. ಪ್ರೇತಗಳ ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಗಿ ತಾಳಿಕಟ್ಟಿ. ಈಗೊಮ್ಮಿಗೆ ಹೋಗ್ತಿನಿ ಅಂತಿರಲ್ಲ ? ಯಾಕೆ ನನ್ನ ರೂಪ ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆ ? ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಹನಿಮೂಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ ?

ಮೂರ್ತಿ— (ಬಾಯಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡು) ನಿನೂಡ ಹನಿಮೂನ ?
ಬ್ಯಾಡಲೆಯಪ್ಪಾ. ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು.

ರಂಗ— ಹಾಗಂದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಿಯ ? ನಾವಿಬ್ಬೂ ಹನಿಮೂನಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಬೇಕು, ಗಂಡು ಮಗನ್ನ ಹಡಮೆ, ನಿಮ್ಮ ವಂಶಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿಸಬೇಕು.

ಮೂರ್ತಿ— ಪ್ರೀತರಿ. ಪಾಂಡುರಂಗಾ. ಕೇಳಲಾರೆ... ಕೇಳಲಾರೆ.

ರಂಗ— ಪತಿವೇದ, ವಿರಹ ವೇದನೆ ನಾ.ತಾಳಲಾರೆ... ತಾಳಲಾರೆ.

ಮೂರ್ತಿ— ನಾನು... ಮುಖ ತೋರಿಸಲಾರೆ... ತೋರಿಸಲಾರೆ.
(ಕೊಸರಿಕೊಂಡು ಓಡುವನು)

ರಂಗ— ಪತಿವೇದ... ಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ... ನಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆ ತಡಿ
ಪ್ರಿಯ. (ಹಿಂಬಾಲಿಸುವನು)

ಹದಿನಾರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಮಿಲ್ಲಿನ ಅವರಣ

(ವಿಶಾಲ, ವನಜಾ, ವಕೀಲ ಇರುವರು)

ವಕೀಲ— ನೋಡಮ್ಮಾ ವನಜ ಬಹಳ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಆ ಮೂವರ
ಅಂತರಾತ್ಮದ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಯಲು ಪ ಯತ್ನ ಪಡೆ. ದುಡುಕಬೇಡ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ನಾನು ಪ್ರೋಲೀಸರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೀನಿ. ನೀನು ಅಷ್ಟೆ ವಿಶಾಲಮ್ಮ.
ಅದರಿಂದ ಪಂಚಿತಳಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು. ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಾಹುತ ಮಾಡಬೇಡ. ಅವ
ರನ್ನು ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೋಣ. ಓಕ್ಷೆ ನಂತರ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲಿ.

ವಿಶಾಲ— ವಕೀಲೈ. ಸದ್ಯೆ ನಾನು ಮನುಷ್ಯಳಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ
ಕರ್ತವ್ಯ ಮರೆಯದ್ದಾದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ (ಒಳಗೊಡುಗುವಳು)

ವಕೀಲ— ವನಜಮ್ಮಾ. ಇವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ರೆ. ನನಗೇಕೋ ಭಯ
ವಾಗಿದೆ. ನೀ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಷಾರಿಯಿಂದಿರಮ್ಮ. ನಾ ತಕ್ಷಣ ಬಂದ್ಬಿಡ್ಬಿಡಿ.

ವನಜ— ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿ ಮಿತದಲ್ಲಿಲ್ಲ ವಕೀಲೈ. ಅದೇನು ಮಾಡ್ಬಿರೋ
ನೀವೇ ಮಾಡ್ಬಿ.

ವಕೀಲ- ನೀನೇನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡವು. ಆ ಮೂರ್ತಿ ಹಿಂಭಾಗ ದಲ್ಲಿ ಟೇಪ್‌ರಿಕಾರ್ಡರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಅದೇ ಆಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿರವು ಬರ್ರಿಣಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಭೋಜರಾಜ- ವನಜಾ...

ವನಜ- ಬರಬೇಕು ಮಾಡುವವರು. ಯಾಕೆ. ಬಹಳ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿರಲಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಇಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆದಿರುವ ನಿನ್ನ ಮುದ ತಿಳಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ.

ವನಜ- ನಿನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆದಿಲ್ಲ ಮಾಡುವ. ನಿನ್ನ ಜೀವದ ಗೆಳತಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಇದು ತ್ಯಾಗವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ದುಷ್ಟತನ ಅಂತಾ. ನಿನ್ನ ಜೀವದ ಗೆಳತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವಳ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ. ಅವಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಯೋದರಲ್ಲೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಕೊರತೆ ಯಾಗದಂತೆ ಸೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಇಡೀ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತ್ಯಾಗವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದಳಿಗೊಪ್ಪಿಸಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ದುಡುಕು ಬುದ್ಧಿಯ ಅತಿರೇಕತನ.

ವನಜ- ಆ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಿದರೆ. ನಿನ್ನ ದುರ್ಭಾವ. ಆದರಷ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ಗೆಳ ತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಿಂತ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡ್ಲೇ ಬೇಕಾಯ್ತು.

ಭೋಜರಾಜ- ಒಸದವಳ ಅಂಥಾ ಸಮಸ್ಯೆ?

ವನಜ- ಯಾರೋ ನೀಚನೊಬ್ಬ ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ನಂಬಿಸಿ, ಮೈಕದ್ದು, ಈಗ ಕೈಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ಗೆಳತಿ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಸಿದ್ದು, ಮೋಹಿಸಿದ್ದು ಮೋಜಿಗೇ ಹೊರತು. ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂದನಂತೆ ಆ ಮಂಚಕ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ನನಗೆ ಸಿಗುವ ಭಾಗ್ಯ

ವೇನು? ಬಯಸಿದೆಯೆ ಬುಗಾರ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೊಪ್ಪಿಲು ದಾಟಿ ಬರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಬಡಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನಂತೆ. ಅವಾಗ, ಅವನ ಅಂತಸ್ತು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರಬೇಕು ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಮಾವ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲವೆ ಹೇಳುವುದು.

ವಸಜ- ಅಂತವರು, ನಮ್ಮಂತವರಿಗೆ ಕಾಣುವುದೂ ಕಷ್ಟ ಮಾವ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಅವರ ಅಂತಸ್ತು ಕುಬೇರನ ಪ್ರತಿರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ. ತಿರುದು ತಿನ್ನುವ ತಿರುಕನಿಂತಲೂ ಕೀಳಾಗಿದೆಯೋ ಅನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ತಕ್ಷಣ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ರೂ, ಆ ನೀಚ ಯಾವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೋ, ಆ ಕೊರತೆ ನೀಗಿದವಳೆಂದು ಅರಿತು, ಮತ್ತವಳಿಗೆ ಹಿರಿಯಲಿ ಎಂದು ನಾನೀ ಕಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರೋ, ತಪ್ಪು ಅಂತೀರೋ?

ಭೋಜರಾಜ- ತಪ್ಪೋ, ಒಪ್ಪೋ ಒಟ್ಟು ನೀನು ತಿಪ್ಪೆಯ ಪಾಲಾಗುವುದೆಂದು ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವವನು ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಆದಂತಿ ಯಾಗುವೆನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಬಯಸಿದರೆ ಸಿಗುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವಿಯೇನು?

ವಸಜ- ಸಿಗಲಿ, ಬಿಡಲಿ. ನನಗಂತೂ ನೋವಿಲ್ಲ. ಜೀವದ ಗೆಳತಿಯ ಬಾಳು ಬಂಗಾರವಾಯ್ತೆನ್ನುವ ಸಂತೋಷವಾದ್ರೂ ಆಗುತ್ತೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಚೆಂಕಿ ಬಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ನಮ್ಮ ಬದುಕು, ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರುವಿಯೇನು?

ವಸಜ- ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾಕ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಲಿ? ನೀವು ನನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿ ಬದುಕುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡವಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ನನ್ನನ್ನು, ನನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕೆ. ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ನೀವು ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಜೀವಿಗಳು. ಮೇಲಾಗಿ ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತು ಗಂಡಸರು. ನಿಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳೇ ಹೊರತು, ಬಾಂಧವ್ಯ, ಸುಬಾಧ್ಯಗಳ ನೆಪದಲ್ಲಿ, ಕಂಡರೆ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿಸುವ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲ ಅವಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾಕ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಲಿ? ಇನ್ನು

ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಂತೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದ್ರೆ ಅರವಿಂದರು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗ್ಗಾರೆ. ಅಲ್ಲವೆ ಅರವಿಂದ?

ಅರವಿಂದ— ಈ ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚುತನದ ಮಾತಿಗೆ ನಗಬೇಕೋ. ಅಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಿಪುಣನ ಹತ್ತಿರ ದಾನ ಕೇಳಿದಂತಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ವನಜ— ಆದರೆ, ನೀವೇನು ಜಿಪುಣರಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಅರವಿಂದ— ಜಿಪುಣನಲ್ಲ, ಅವನಿಗಿಂತ ನಿಪುಣ, ಜಿಪುಣ. ಪೈಸಕ್ಕೆ ಪೈಸಾ ಸೇರಿ ಗಂಟು ಮಾಡಾನೆ, ನಿಪುಣ. ಕೂಡಿಟ್ಟ ಗಂಟನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆ ನಾನಾದ್ರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ಅಂದ ಚಂದ ನೋಡಿಯಿಲ್ಲ, ನಿನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಧನಕನಕಗಳ ಅಸೆಯಿಂದ.

ವನಜ— ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ. ಪ್ರೇಮ. ಆದರ್ಶ ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು?

ಅರವಿಂದ— ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ನಿಜವೆ! ಆದರೆ, ಮರಣ ಪರ್ಯಂತರ ಅಲ್ಲ, ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುವತನಕ ಇದುವರೆಗೂ ನಿನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನುವ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು. ನನ್ನ ಮೆದುಳನ್ನುವ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ದೂರ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನಾಸ್ತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸೂತ್ತಾಯಿತೋ ಅವಾಗಲೇ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಲಾಗಿ ತನ್ನ ಆರ್ಷಣೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಕವಲೊಡೆಯಲು ನನ್ನ ಮೆದುಳಿಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಸದ್ಯ ನನ್ನ ಮೆದುಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕೇಂದ್ರಲೆಂಡು ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ ನನಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ವನಜ— ಅರ್ಥವಾಯ್ತು ಡಾಕ್ಟೆ, ನಿಮ್ಮ ಒಳಗುಟ್ಟಿಗೆ ಮರ್ವೆ ಅದರಂತೆ ನನ್ನಂತರಾತ್ಮದ ಗುಟ್ಟೊಂದು ನಿಮಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಲ್ಲ?

ಅರವಿಂದ— ಏನದು ನಿನ್ನ ಗುಟ್ಟು?

ವನಜ— ಅಂ... ಅ..., ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದ್ಲು, ನಿಮ್ಮ ನೀಚ

ಗುಣಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನೀವಾಗೇ ನನಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ವಿ|| ಭೋಜರಾಜ...

ಭೋಜರಾಜ- ವನಜ ಏನಿದು?

ವನಜ- ಯಾವುದು?

ಭೋಜರಾಜ- ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಭೋಜರಾಜ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

ವನಜ- ನೀನು ಭೋಜರಾಜನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ತ್ಯಾಗರಾಜನೆ? ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಒಳಮುಖದ ಪರಿಚಯವಿರಲಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾವನಾದರೂ ತಂದೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಘ್ರಮುಖ ಕಂಡ ನಂತರ ತಂದೆಯಾದರೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಯೇ ಹೋಗಿತು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯಾಗಲಾರೆ. ನೀವು ಮನುಷ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ಪಶುಗಳು. ಹೆಂಡತಿಯಾರು? ತಾಯಿಯಾರು? ಹುಡುಗಿಯಾರು ಇವರಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಯಾರೊಡನೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಭಾರತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶಿಲವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡವರೇ.... ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾಮುಕರಲ್ಲ. ತಾಯಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಾಯಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ತೆಯುಂಡರು ನೀವು.

ವಿಕ್ರಂ- ಏನಂದೇ.....?

ಭೋಜರಾಜ- ವಿಕ್ರಂ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತ್ರಾಸು ತಗೊಂತಿಯಾ? ಪಾಪ, ಬಹಳ ದಿನದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಗುಣ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ ಯೆಂಬಾಗ. ಆನಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಕ ತಪ್ಪಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದವರಾದ ನಾವು ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ತಗೋಬಾರ್ಡ್. ನಮಗವಳು ತಂದೆ ಅಂದ್ರೇನು? ಹಂದಿ ಅಂದ್ರೇನು? ನಾವಂತೂ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಗಾಂಧಿಗಳಾಗೇ ಇರೋವಿ. ಅಂದ ಹಾಗೆ, ವನಜಾ ದೇವಿ..., ಈ ಆಸ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ, ಅ ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿ ಎಲ್ಲಿವಾಳೆ ಹೇಳ್ತಿಯೇ ನಮ್ಮಾ?

(ವಿಶಾಲ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ನಾನಿಲ್ಲೆ ಇದ್ದೇನೆ ಭೋಜರಾಜ.

ಭೋಜರಾಜ— ಯಾರು, ವಿಶಾಲ...?

ವನಜ— ಹೌದು ವಿಶಾಲ. ನನ್ನ ಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಇವಳಿಗೇ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರುವುದು ಯಾಕೊತ್ತೇನು? ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ, ಇವಳ ಶೀಲ ಹಂಚಿ ತಿಂದಿರುವ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುರುಪುಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಆಸ್ತಿ ದಕ್ಕುವುದೆಂದರೆ, ಒಂದು ಪೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆಗೂ ತಾಳ ಕಟ್ಟಲು ಸಿದ್ಧರಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣದವರಲ್ಲವೆ ನೀವು?

ಭೋಜರಾಜ— ವೆರಿಗುಡ್ ಚೆನ್ನಾಗರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿ ನಮ್ಮ ಗುಣಗಳನ್ನು. ಈ ಮೊದಲು ಆಸ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಇವಳನ್ನು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಭೋಜದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡೆವು. ವೇಶಿಯೆಂದು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದವು ಆದರೆ ಸದ್ಯೆ ಆಸ್ತಿಯ ಬಡತಿಯಾಗಿರುವ ಇವಳಿಗೆ ನಮಗೆ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ಸದ್ಯೆ ಅವಳೊಪ್ಪಿದೆ, ಸಾಕು. ಭಾರತದ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ದೊರೆಯದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ವಂತೆ ಮೂರು ತಾಳಿಗಳು ಅವಳ ಕೊರಳಿಗೇರಲು ಸಿದ್ಧ ಕಾರಣ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವಳ ವಿಚಾರವೇನಿದೆ ಕೇಳು, ನಾವು ಕಟ್ಟುವ ಮೂರು ತಾಳಿಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಕೊರಳು ನೀಡುತ್ತಾಳೊ ಅಥವಾ...

ಅರವಿಂದ— ಹೊಸ ಇತಿಹಾಸ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಒಬ್ಬರಿಂದ ಎರಡರಂತೆ ಆರು ತಾಳಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾಳೋ?

ವನಜ— ಛೇ... (ವನಜ ಹೋಗುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ಭಲೇ ಗಂಡಸರೇ ಭಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿರುವ ಭೂದೇವಿ ಕೂಡ ಹೆವ್ವೆ ಪಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ದಯಾಳು ಮಾತು ಕೇಳಿ. ಒಂದೇ ತಾಳಿಯು ಬಾಗ.ಕಾ.ಗಿ. ಹೆಣ್ಣಿ. ಹೆಣ್ಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಆರು ತಾಳಿಗಳ ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆದು ಬಂದಿರುವ ಪುಣ್ಯವಂತೆ ನಾನೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ...

ವಿಕ್ರಂ- ಆದರೆ...?

ವಿಶಾಲ- ಆರು ತಾಳಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನೀವು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರೂ, ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅದರಿಸುವ ನನ್ನ ಮನಸೂಪ್ಪು ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ...

ಅರವಿಂದ- ಕಾರಣ...?

ವಿಶಾಲ- ನನ್ನ ಮೈ ಕದ್ದಿರುವ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬ್ಬರು ನನಗೆ ಪತಿಯಾಗಬಹುದು. ಯಾರು ನನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವರೋ ಅವರೇ ನನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಒಡೆಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಚಾರಿಸಿ. ಯಾರು ನನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವರೋ ಹೇಳಿ.

ಅರವಿಂದ- ಯಾರೇಕೆ? ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅದೆಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗ ನಾನು. ಅಂದಾಗ, ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಕ್ಕು ನನಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ಹಕ್ಕು? ಯಾವೋ ನಿನ್ನ ಹಕ್ಕು? ನೀನಿವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿರಬಹುದು, ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದ್ರೂ, ಮುಗಿದ ಕಥೆ, ಕಾಣದ ಕೃತ್ಯ. ನಾನಿವಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೀವೇ ಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದಾಗ ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಕ್ಕು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರೋದು.

ವಿಕ್ರಂ- ನೆವ್ವರ್, ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವವನು ನಾನು.

ಅರವಿಂದ- ನೀನಲ್ಲ, ನಾನು.

ವಿಕ್ರಂ- ಬೇಡ ಅರವಿಂದ, ಸುಮ್ಮನೆ ಹಟ ಮಾಡಬೇಡ.

ಅರವಿಂದ- ನೀನೂ ಅಷ್ಟೆ. ಇವಳಾಸೆ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲೆಂದ ತೂಲಗು ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ...

ವಿಕ್ರಂ- ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ? ಏನೋ ಮಾಡ್ತಿಯಾ?

ಅರವಿಂದ- (ಬಿಸ್ತೂಲು ತೆಗೆಯುತ್ತ) ಏನ್ನಾಡ್ತೀನಿ?...ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆತಿನಿ. (ಭೋಜರಾಜ ಅರವಿಂದನಿಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು. ಚೀರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಾ) ಭೋಜರಾಜ, ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನನ್ನೂ... (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ, ಭೋಜರಾಜ ಮತ್ತೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು, ಅರವಿಂದ ಸಾಯುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- ಫೆಟಾಸ್ಪಿಕ್ ಡ್ಯಾಡಿ ಫೆಟಾಸ್ಪಿಕ್. ಇವನ್ನ ಕೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ, ಇನ್ನಿವಳ ಕೊರಳಿಗೆ ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು.

ವಿಶಾಲ- ಸ್ವಾರಿ ವಿಕ್ರಂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ವಿಕ್ರಂ- ಕಾರಣ?

ವಿಶಾಲ- ತಂದೆ, ಮಗ ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಮೈ ಕದ್ದಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಾಗ ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬರ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದು. ಮಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಇವರು ಮಾಡಿದರೂ. ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಜವಾದ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಇವರನ್ನು ತಂದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗಿಷ್ಟಿಲ್ಲ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಕಾರಣ?

ವಿಕ್ರಂ- ಕಾರಣ ?

ವಿಶಾಲ- ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು... (ನಗುವಳು)

ವಿಕ್ರಂ- ಏನು ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ

ಭೋಜರಾಜ- ಆಗಿನ ಅವಳಿಗೆ ಕೇಳುವುದು ವ್ಯರ್ಥ. ಸದ್ಯ ನಾನು ಮಾಡ್ತೀನಿ ಇತ್ಯರ್ಥ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ ಇವಳೇನೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅಂದ್ರೆ...

ಭೋಜರಾಜ- ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಸಾಯ್ಬೇಕು, ಅಂತಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೇ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವಂತಾದ್ದೇನಿದೆ. ನನ್ನ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್ ಮಗನೇ?

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ ಏನೇಳುತ್ತಾಯಿದೀರಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಇದ್ದ ವಿಷಯಾನೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗನಲ್ಲ ನನ್ನಿಬ್ಬ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ತಂದು ಸಾಕಿದ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್ ಮಗ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಂದ್ರೆ,

ಭೋಜರಾಜ- ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟು ತಾಳೂ ಸತ್ತಳು, ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವನ್ನೂ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಆಗ ನಾನು ದುಃಖ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಾಲೋಚನೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ. ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗಾಗಲೀ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗಾಗಲೀ ಜನ್ಮವಿತ್ತಾಗ ನನಗೆ ಮಗಳಾಗಲೀ, ಮಗನಾಗಲೀ ಇದ್ದರಲ್ಲವೆ. ಸಂಬಂಧದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಲಪಚಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಡಾಕ್ಟಿಗೆ ಹಣದಾಸೆ ತೋರಿಸಿ, ಸತ್ತ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟ ಸತ್ತ ಶಿಶುವಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದೆ. ಆ ಶಿಶುವೇ ನೀನು

ವಿಕ್ರಂ- ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗನಲ್ಲವೆ? ನಾನು ಪರದೇಶಿಯೇ?

ಡ್ಯಾಡಿ, ಇದುವರೆಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿಸಲುಹಿಡ್ಡಿರಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಕೂಸಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ನೀವೇ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧ ಮಾತ್ರ ಕಡಿದು ಹಾಕಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೇನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹುಚ್ಚಪ್ಪಾ, ಈ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ನಾ ಪಟ್ಟಿರುವ ಕಷ್ಟ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಈಗವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೊಪ್ಪಿ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಸರಿಗೆ ಬರೆಯುವಂತಾಗಿದ್ದರೆ, ಖಂಡಿತ ನಾನೀ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೀಗ ಸಂದರ್ಭವೇ ಹಾಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲೊಬ್ಬರು ಇಲ್ಲವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಇವಳು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಕಾರಣ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಗಂಡಿಡವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ.....

ಭೋಜರಾಜ- ಆಯ್ ಆಮ್ ಸೊ ಸ್ವಾರಿ ಮೈ ಡೂಪ್ಲಿಕೇಟ್ ಸನ್. (ಗುರಿ)

ವಿಕ್ರಂ- ಬೇಡ ಡ್ಯಾಡಿ. ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸ್ಬೇಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸಾಯಿಸದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿನೆ ಇಲ್ಲ. ದೇವರು ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡ್ಲಿ (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- (ಚೀರಿ) ಎಂತಾ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ ಡ್ಯಾಡಿ, ಎಂತಾ ಕೆಲ್ಸ... ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ... (ಚಿದ್ಧು ಸಾಯುವನು)

ವಿಶಾಲ- ಶಹಭಾಷ್ ಭೋಜರಾಜ...ಶಹಭಾಷ್, ಮೆಟ್ಟಿದೆ ನಿನ್ನ ದಿಟ್ಟತನವನ್ನು.

ಭೋಜರಾಜ- ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಮಾತಿರಲಿ, ನಿನ್ನಿಚ್ಚೆಯ ಗಂಡನಾಗಲು ನಾನೀಗ ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಳು ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ?

ವಿಶಾಲ- ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ ಯಾಕೆ? ಇಲ್ಲ, ಈಗಲೇ ಈ ಸತ್ತುರುವ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಪ್ರತಿಮೆಯೆದುರೆ ಆಗುವುದು...

ಭೋಜರಾಜ- (ನಗು) ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮದುವೆ.

ವಿಶಾಲ- ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಮನಾ ಯಾತ್ರೆ (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- (ನರಳುತ್ತಾ) ಮೋಡಿಯ ಮಾತಾಡಿ. ನನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಕುತ್ತು ತಂದೆಯಾ ಮೋಸಗಾರ್ತಿ.

ವಿಶಾಲ- ನಾನು ಮೋಸಗಾರ್ತಿಯಲ್ಲ, ಭಲಗಾರ್ತಿ. ನಾ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನೆರವೇರಿತು. ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು, ನನ್ನ ಭಲ ತೀರಿತು. ಸ್ತ್ರೀಕುಲಕ್ಕೆ ಬಲ ಬಂದಿತು (ನಗುವಾಗ, ಭೋಜರಾಜ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿ, ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವನು) ಅಮ್ಮಾ...

(ವನಜ, ವಕೀಲ, ಪೋಲಿಸರು, ರಂಗ, ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವರು)

ವನಜ- ವಿಶಾಲಕ್ಕೆ, ಇದೇನು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೆ ?

ವಕೀಲ- ವಿಶಾಲಮ್ಮ, ದುಡಿಕಿ ಅನಾಹುತ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುವಿ ಯಲ್ಲಮ್ಮ

ವಿಶಾಲ- ನಾನೆಲ್ಲ ಸರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ವಕೀಲೆ... ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು...(ಸಾಯುವಳು)

-ಹಿನ್ನೆಲೆ-

ಶುಭಂ

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನದ ಹೊಸ ನಾಟಕಗಳು

ಪ್ರೇಮ ಪಂಜರ" ಬ್ಯಾಡ ನಾಟಕಕಾರ ವೀರಣ್ಣ

ಹೊಸಮನಿ ವಿರಚಿತ

ಅಮರ ವೀರ

"ನಾನ್ಯಾನ್ಯಾನ್ಯ ನನ್ನ ಹಡೆದವರು" ಬ್ಯಾಡಿಯ
ಕೆ. ಎಸ್. ಮಹದೇವಯ್ಯ ವಿರಚಿತ ಹೊಸ
ನಾಟಕ

ಹೂವಾಗಿ ನಕ್ಕಿತು

ಹಾವಾಗಿ ಕಚಿತು

ಅರ್ಥಾತ್

ಇದು ಹಿಂಗ್ಯಾಕಾತು ?

ಯಾಕ ಹಿಂಗಾತು

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

- 1) ಸತ್ಯ ಎಲ್ಲಿದೆ ಕೈಯತ್ತಿ ಹೇಳಿ
- 2) ರೈತ ನಗಲಿಲ್ಲ ಸರಕಾರ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ
- 3) ಸೇಡು ಬಾಳಿಗೊಂದು ಕೇಡು
- 4) ಹುಚ್ಚರಿರುವರು ತಂಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ

ಬೆಲೆ:

15-00

ವಿಶಾಲ— (ದುಃಖಾವೇಶದಿಂದ) ಹಾಗಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಬಯಸಿದಿರಿ, ನನ್ನ ಬಾಳನ್ನೇಕೆ ಹಾಳಾಡಿದಿರಿ ?

ವಿಕ್ರಂ— ನಾ ಮಾಡಿದ ಛಾಲೇಂಜ್‌ಗಾಗಿ.

ವಿಶಾಲ— ಏನು...? ಛಾಲೇಂಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾ ?

ವಿಕ್ರಂ— ಹೌದು. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯರಾಣಿಯೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ನೀನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಯಸಿ ಅಪಮಾನ ಹೋದಿದ್ದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ನನಗೆ ಭಲ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ನಿನ್ನೇಲೆ ಭೂ ಬಿಟ್ಟು. “ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣೊಡೆದು ಮಣ್ಣುಕ್ಕಿಸಿ ಬಂದು ನಮ್ಮೆದುರು ನಿಲ್ಲು” ಎಂದು ನನ್ನ ಗಂಡು ತವಕ್ಕೆ ಸವಾಲ್ವಾಕಿದರು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಮೋಹಿಸಿ ದೇಹ ಸುಖವನ್ನೂ ಸವಿದೆ. (ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ) ಇದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮೋಜಿನಾಟಕ್ಕೇ ಹೊರತು, ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂರ್ಖತನಕ್ಕಲ್ಲ ಮರಿ.

ವಿಶಾಲ— ನಿನ್ನ ಜೂಜು, ಮೋಜಿನಾಟದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಶೀಲಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಹೊಣೆಗಾರ.

ವಿಕ್ರಂ— ಅದನ್ನ ಕನಸಲ್ಲೂ ಭಾವಿಸಬೇಡ. ನಾನೊಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕ. ಕಂಡ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ, ನಿಂತ ಬಸ್ಸನ್ನು ಹತ್ತಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗ್ತೀನಿ, ನಾವ್ಹೋಗೋ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಇಳಿತೇನಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಬಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತೇನಿ. ಇದು ನನ್ನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ವಿನಂತಿಯಾ ?

ವಿಶಾಲ— ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಿ. ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಬಸ್ಸಿಗೋಲಿಸಿ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಾ ?

ವಿಕ್ರಂ— ಆಂ... ಆ..., ಬಸ್ಸು ಅಂದ್ರೆ ನೀನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಅಲ್ಲ. ಆರ್ಟ್‌ನರಿ ಬಸ್ಸು. ಈ ಬಸ್ಸು ಯಾರಲ್ಲೇ ಕೈ ತೋರ್ತಿದ್ರೂ ನಿಂತು ಮುಂದೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಹಾಗಲ್ಲ. ತಾನೆಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ಎಲ್ಲಿ ಏಳಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ

ನೀನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೈ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸಾದೆ.

ವಿಶಾಲ- ಬಾಯಿ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಮಾತಾಡು ನೀಚ. ಪ್ರೀತಿಸುವವರೆಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದರೆ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ "ಗರತಿ" ಅನ್ನುವ ಶಬ್ದವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಡದಿಯಾಗಬೇಕಾದವಳು ಮೈಮರೆತು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸಾಗುತ್ತಾಳಲ್ಲವೆ? ಹಾಗಾದರೆ, ನಿನಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟವಳೂ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲ?

ವಿಕ್ರಂ- ಏನಂದೇ...?

ವಿಶಾಲ- ಹಾಂ... ಶಾಂತವಾಗಿ ನೀನೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿನೋಡು. ನಿಮ್ಮಾಯಿ ಒಂದ್ವೇಳೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಬಸ್ಸಾಗಿದ್ದ್ರೆ, ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ: ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ, ನಿಮ್ಮಾಯಿ ಕಂಡವರು ಕೂಡಲೆ ಕೈ ಮಾಡಿ ಹತ್ತುವ ಆರ್ಡಿನರಿ ಬಸ್ಸನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ ಸಾಕಿಲ್ಲವೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ಮುಚ್ಚುಬಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಬೇಡ. ಉಚ್ಚರಿಸೋ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ನಂದೊಂದೇ ಉತ್ತರ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲಾರೆಯೆಂದು.

ವಿಶಾಲ- ಹಾಗಾದ್ರೆ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಕುಡಿಗೆ ಏನೆಂದು ಉತ್ತರಿಸುವಿ?

ವಿಕ್ರಂ- ಅದು ನನ್ನ ವಂಶದ ಕುಡಿಯೆಂದು ಸಾಧಿಸಲು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಕ್ಷಿಯಿದೆ, ಯಾವ ಆಧಾರವಿದೆ? ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕುದಿಣ್ಣೆ,.... ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿ ದ್ದವನೇ ದೊಡ್ಡವನು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಆತ್ಮಾಚಾರ ಮಾಡಲಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೊಲೆ ಮಾಡಲಿ ದುಡ್ಡಿನ ದೊಡ್ಡತನ ಸೆಡ್ಡೊ ಮೆ ಜಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಅಧುನಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ

ನಿನಗೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಗರ್ಭ ಕರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ವಿಚಾರ ಮಾಡ ಬೇಡ (ಹಣ ತೆಗೆದು) ಈ ಹಣ ಅನ್ನೋ ಜಾಣ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ, ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿನಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ಖುಲಾಸೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. (ಒಗ್ಗದು) ತಗೋ ಆ ಹಣವನ್ನು. ಇದು ನಿನ್ನಿಂದ ನಾ ಪಡೆದ ಸುಖ ಹಾಗೂ ಆ ಸುಖದ ಶಾಖ ದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆಯುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳೆಯದನ್ನು ಮರೆತು ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಕಡೆ ವಿಚಾರ ಹರಿಸು, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಗಾರ್ಡ್ ಬ್ಲೆಸ್ ಯು (ಹೋಗುವನು)

ವಿಶಾಲ- (ಚೀರಿ) ವಿಕ್ರಂ.....???

-ಹಿನ್ನೆಲೆ-

ಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಡಾಕ್ಟರ್ ಅರವಿಂದ ಬಂದು)

ಅರವಿಂದ- ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತ ವಿಚಿತ್ರ! ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮಾಯೆಯ ಛಾಯೆಯಿಂದ ಆಸೆಗಳ ವಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ನಾನೇ. ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ನನಗೆ ಕುಳಿತುಂಡರೂ ಕರಗದಷ್ಟು ಧನಕನಕವಿದ್ದರೂ, ಆ ಮಿಲ್ಲಿನ ಒಡತಿ ವನಜಾಳ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನ ಬಯಸಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಯಾಗಿರುವ ವನಜಾ, ವಾರಸು ದಾರರಿಲ್ಲದ ಆಸ್ತಿಯ ಒಡತಿ. ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆಯಾಗಿ ಸೇರೋ ಅವಳಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಆಸೆ ಪಡದವರಾರು? ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸರಸವಾಡುವ ನನಗೆ ಈಗ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹೊನ್ನಿನ ಕವಚವೂ ದಕ್ಕುವ ಸುಯೋಗ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಡೆಲ್ಲಿಗ್ಲೋಗಿರೋ ವನಜಾ ಊರಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ, ನನ್ನ

ಭಲ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸಧ್ಯದ ನನ್ನ ಕಾಮದಾಹ ತಣಿಸಲು ಯಾವ ಹೆಣ್ಣನ್ನೂ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೋ ಆ ಕಂಪೌಂಡು ಜಗ್ಗು, ನೋಡ್ಬೇಕು. (ಭೋಜರಾಜ, ಮೂರ್ತಿ ಎದುರಾಗುವರು)

ಭೋಜರಾಜ— ಏನ್ ಡಾಕ್ಟಿ, ಯಾವ್ನೋ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರ ನಡಿಸಿ ರಲ್ಲ ರಸ್ತೆಮ್ಯಾಲೆ ?

ಅರವಿಂದ— ಅಂತಾ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರವೇನಿಲ್ಲ ಬನ್ನಿ. ಈಗ ತಾನೆ ಒಂದು ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದೆ. ಅದ್ರೆ ಪೇಷಂಟ್ ಬಹಳ ವೀಕು. ಹೀಗಾಗಿ...

ಮೂರ್ತಿ— ಆ ಪೇಷಂಟ್ ಬದುಕುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂತ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರೇನು ?

ಅರವಿಂದ— ಏನಂತ ಮಾತಾಡಿಯೋ ಮೂರ್ತಿ. ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಆಫ್ರೇಷನ್ ಆದವರು ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ— ಸತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದ್ದು ಸತ್ತವರಗಿತಿ ಬದುಕಾರ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನ್ ಹೆಣ್ಣಾತಾಡಿದ್ರೆ ?

ಮೂರ್ತಿ— ಇದ್ದಕ್ಕಿಲ್ಲೆ ಕ್ಷಣ ಮಾತಾಡೋ. ಖರೆ ಹೇಳ್ವೆ ಕಂದ್ರ ಇತ್ತಿತ್ತಾ ಗಂತು ದವಾಖಾನಿ, ಡಾಕ್ಟು ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು ನನಗ ನಡುಗ ಶುರುವಾಗುತ್ತ.

ಅರವಿಂದ— ಯಾಕಪಾ, ದವಾಖಾನಿ ಅಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ...?

ಮೂರ್ತಿ— ನರಕ ಲೋಕ.

ಭೋಜರಾಜ— ಡಾಕ್ಟಂದ್ರೆ ?

ಮೂರ್ತಿ— ಯಮ... ಯಮ ಇದ್ದಂಗ.

ಅರವಿಂದ— ಅಂದ್ರೇನಪಾ, ಡಾಕ್ಟಿಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನಿನ್ನ ಜೀವ ತಗಿಯಾಕ ನಿಂತಾರಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು ?

ಮೂರ್ತಿ— ಎಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟಿಗೂ ಹಂಗಂದ್ರೆ, ನನ್ನಿಡಿದು ನಾದ್ಯಾರು. ಕೆಲ-ಕೆಲ ಡಾಕ್ಟಿಂದ ಇತ್ತಿತ್ತಾ ಗಾಗೇವಲಿ, ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮರ್ಡರ್ ಪ್ರಕರಣ ಗಳು. ಇವು ನಮಗ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಾವ. ನಿಮಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ ?

ಮನ್ನ ಮನ್ನರ ಪೇಪ್ಪಾಂಗ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ ಫೋಟೋದ ಸಮೇತ ಬಂದಿ ತ್ತಲಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾವ ಪ್ರಕರಣಲೇ ಅದು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಒಂದೆಂಟ್ಟತ್ತು ವರ್ಷದ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿರೈಕ್ರಿ ಪಾಪ. ಎಡ ಗಡೆ ಚಪ್ಪಿಮ್ಯಾಲ ಕುರು ಆಗೇತಿ. ನಾನಾ ನಮೂನಿ ಔಷಧಿ ಹಾಕಿದ್ರೂ ವಾಸ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಪ್ಪಟ್ಟಿ ಗಡ್ಡಿ ಹಂಗ್ಗ ಉಳುದು ಬಿಟ್ಟಿತಿ. ಕಡಿಕ ಆ ಹುಡುಗ ನಪ್ಪ ದವಾಖಾನಿಗೆ ಕರೊಂಟ್ಟೆಂದು ಡಾಕ್ಟಿಗೆ ತೋರ್ವಿದ. ಆ ಡಾಕ್ಟು ನೋಡಿ ದವನ ಇದನ್ನ ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮಾಡೇ ಗಡ್ಡಿ ತಗಿಬೇಕಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಾನ. ಪಾಪ ಅವನರ ಬಡವ. ಆದ್ರೂ ಮಗನ ಕುರು ವಾಸ್ಕಾದ್ರ ಸಾಕಂತ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಕೂಡ್ಡಿಟ್ಟು ರೊಖ್ಖಿ ತಂದವನ ಆ ಡಾಕ್ಟಿಣಕ್ಕ ಬಡ್ಡು ಮಗನ್ನವರ ಕೈಗೊಪ್ಪಿದ, ಆ ಡಾಕ್ಟಿಪ್ಪಾ ಆಫ್ರೇಷನ್ನೂ ಮಾಡಿದ.

ಭೋಜರಾಜ- ಕುರ ವಾಸ್ಕಾಗಿರೈಕು ?

ಮೂರ್ತಿ- ವಾಸ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮತ್ತಷ್ಟು ಫಾಸಾತು.

ಭೋಜರಾಜ- ಫಾಸಾತು ?! ಯಾಕಲೇ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಆ ಹುಡುಗ್ಗ ಕುರ ಆಗಿದ್ದು ಯಾವ ಭಾಗದಾಗ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಎಡಗಡೆ ಚಪ್ಪಿಮ್ಯಾಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆದ್ರೀ, ಡಾಕ್ಟು ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಬಲ್ಗಡೆ ಚಪ್ಪಿ ಮ್ಯಾಗ.

ಅರವಿಂದ- ಅವಿವೇಕಿ. ಕುರ ಆದ ಜಗಾ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಜಗದಾಗ ಹೆಂಗ ಆಫ್ರೇಷನ್ ಮಾಡ್ತಾರೋ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೆಂಗ ? ಕಂಠ್ಯೂರ್ತಿ ಏಡುಂದ್ಬಂದು ಆಫ್ರೇಷನ್ನಿಗೆ ನಿಂತ. ಎಡಕ್ಕಿದ್ದ ಕುರ ಬಲಕ್ಕೇಂಗಾತು, ಪುಣಾತ್ ಭಲೋ ಚರ್ಮಾನ ಎಳ್ಳು ಕೊಯ್ಬು ಬಿಟ್ಟಾನ.

ಅರವಿಂದ- ಅವನ್ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಯೋಗ್ಗ ಹಂಗ್ಗಾಡಿದ ಅಂದ್ರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಹಂಗ್ಗ ಮಾಡ್ತಾರೇನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಎಲ್ಲರ ಸುದ್ದಿ ನಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸ್ತೀ ? ಇದ್ದಾಲ್ಲ ಇಂತಾ ಕುಡುಕ ಡಾಕ್ಟರ್, ಈ ಮಕ್ಕ ಹಕೀಕ್ತುತೇಳಿದೆ. ಒಂದ್ನಾತ್ವೇಳ್ವೇಕಂದ್ರ, ರೋಗ ಬಡುಕೊಂಡವರು ದವಾಖಾನೆಗೆ ಹೋದ್ರ, ಮೊದಲು ಡಾಕ್ಟರ್ನ ಚಕ್ ಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯ ಅರಾಮದಾನಿಲ್ಲೊ ಅನ್ನದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡ್ಕೊಯ್ತು. ಆಮ್ಕಾಲ ತಾವು ಚಕ್ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಬೇಕು. ಇದು ನನ್ನ ಸಣ್ಣ ಸಲಹೆ.

ಅರವಿಂದ- ಅಂತೂ ನಮ್ಮನ್ನ ಯಮನ ಸ್ನೇಹಿತನ್ನ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಪ್ಪ ಮೂರ್ತಿ- ನಾನ್ಯಾಕ್ರಿ ಒಬ್ಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ. "ನಮೋ ಎಂಬೆ ಎಲೇ ವೈದ್ಯರಾಜನೇ, ಯಮರಾಜನ ಹಿರಿ ಸೋದರನೇ, ಯಮನು ಹೀರಿದರೆ ಪ್ರಾಣ ಮಾತ್ರವನು. ನೀ ಸೆಳೆಯುವೆ ಕಾಂಚಾಣವನೂ ಅಂತೇಳ್ತಾನೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಆ ಕವಿ ಹೇಳಿದ, ಈ ಕವಿ ಒದರಿದ. ಸಾಕು ಸುಮ್ಮ ನಿರಲೆ.

ಅರವಿಂದ- ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ ಸಾರ್ ನಮ್ಮ ನಡೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೋ, ಹೆಸರು ಹಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕು ದಾಹರಣೆ ನೀವು. ತಾಲ್ಲೂಕು. ಜಿಲ್ಲಾ ಆಷ್ಟೆ ಯಾಕೆ? ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೈತ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಚಸ್ಸು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಇದೆಲ್ಲಾ ಜನಾನುರಾಗ ಡಾಕ್ಟೆ. ನಾ ಹುಟ್ಟಿ ರೋದ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ. ಸ್ತ್ರೀ ಕುಲದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಕಣ್ಣಿಗಿದ್ದ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣೂ ಸರಳ ಮನಿ ಸೇರಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ತಾವು ದೊಡ್ಡವರು ತಮ್ಮನುಕಂಪ ಸದಾ ಈ ಬಡವನ್ಯಾ ಲಿದ್ರ ಸಾಕು, ಬರ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಇವನ್ನಲಿ ಸರಿಯಿದ್ದಂಗ ಕಾಣುದಿಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕಂತಿ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮನುಕಂಪ ಬೇಡಿದ್ದಲ್ಲಾ ಆದಕ್ಕೆ. ಯಾಕಂದ್ರ, ನಿಮ್ಮನುಕಂಪ ಭೂಕಂಪದ್ದಂಗ. ಇದೀ ನುಗ್ಗಾ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನನ್ನ ಪೂಜಿಸಿದವರ ಪಾಲಿಗೆ ನನ್ನನುಕಂಪ, ತಂಪು ಕೊಡೋವರ ಇದ್ದಂಗಲೆ. ಆದ್ರ, ನನಗೇದುರಾಗಿ ಘರ್ಜಿಸಿದವರ ಪಾಲಿಗೆ

ಅದ್ದ ಅನುಕಂಪ ಭೂಕಂಪವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಧ್ಯ. ಆ ಡೈವರ್ ರಂಗನ್ನ ನನ್ನ ಭೂಕಂಪಕ್ಕೆ ಬಲಿಪಶು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೀನಿ...

ಮೂರ್ತಿ- ದಮ್ಮಿಲ್ಲಂತ ಸುಮ್ಮ ದೀರಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ದಮ್ಮಾ ಕಿಲ್ಲ, ಅವರಪ್ಪನಷ್ಟೆತ್ತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸಾಧ್ಯನೇ ಇಲ್ಲಿ ಅವರಪ್ಪ ನಿಮಗಿಂತಾನು ಬಾಳಿತ್ತಂತಿ ದಮ್ಮು. ಕೊನಿಗೆ ಅದ ದಮ್ಮಿನ್ಯಾಗ ಕೆಮ್ಮಿ ಕೆಮ್ಮಿ ಉಸುರು ಸಿಕ್ಕು ಸತ್ಕಂತ್ರಿ

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ, ಸಧ್ಯ ನೀನೀಗ ಯಾವ ದಮ್ಮಿನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೆಪ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅದ ಗೂರ್ಲತ್ತಿದ ದಮ್ಮಿ (ಕೆಮ್ಮಿ ತೋರಿಸುವನು)

ಭೋಜರಾಜ- ನನ, ಗನೇ. ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಆ ದಮ್ಮಿಲ್ಲ, ತಾಕತ್ತಿನ ದಮ್ಮು

ಮೂರ್ತಿ- ಯಾಕ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ? ಆ ರಂಗ್ಯಾನ ಕತಿ ಮುಗುಸ್ತೀನಿ ಮುಗುಸ್ತೀನಂತ ಅಂತೀರೆ ಹೊರ್ತು, ಅರಿವದೊಂದು ಕೂದ್ಲ ಅಲ್ಲಾಡ್ಯಾಕ ಸಾಧ್ಯಾಗಿಲ್ಲ ನಿಮಗ. ನಿಮ್ಮ ಜಾಗದಾಗೇನರ ನಾನಿದ್ದಿದ್ರೆ, ಅವನ್ನ ತಿಗಣೆ ವರದಂಗ ವರದ್ಪಿಡ್ತಿದ್ಲೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಆ ಕೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭಲ್ಲೇ ಮೂರ್ತಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ವನಜಾಳ ಬಲಗೈ ಈ ಮಗ. ಇವನ ಮಾತು ಅವಳಿಗೆ ವೇದವಾಕ್ಯ

ಮೂರ್ತಿ- ಈ ಮಗಾ ಅವರಿಗೆ ಮಾಟ ಮಾಡ್ಪಿರೈಕ್ಕಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಿಂಬಿಹಣ್ಣಿನ ಮಾರ್ಕಿಟ್ಟಿನ್ಯಾಗಿ ಬಾಳಿರಾನವನು. ಅದರಾಗದ್ರಾಗ, ಅವನ ಮಾರ್ಯಾಗ ಒಂದು ನಮೂನಿ ಅಟ್ರಾಕ್ಟನ್ ಪವರ್ ಐತ್ತಿ. ಅಲ್ಲಿ, ಆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡ ಎಷ್ಟು ಚಂದ ನೆಕ್ಕೊಂತ ಮಾತಾಡ್ತಿರಾಳೆ. ಇವ ನೌನು ಬಂದು ಮಾರಿ ತೋರೊದ ತಡ, ನನ್ನ ಕತ್ತಿಗಿಂತ ಕಡಿ - ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಅವನ ಬೆನ್ನತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಾ ನೀವ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ರಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಮನ್ನೆ ನಿಮಗೂ ಅನುಭವಾಗೇತಿ,

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ, ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟೊಂದು ಮನಿಗೆ ಸಡಿ ಮಗನ.
(ಹೋಗುವಾಗ, ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಹಿಡಿದು ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬರುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಯಜಮಾನೈ ನಿಮ್ಮಗ ವಿಕ್ರಂನಿಂದ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಬಂದಿದೆ.

ಭೋಜರಾಜ- (ಗಾಬರಿಯಾಗಿ) ಯಾಕೆ...! ಏನಾಗಿದೆಯಂತೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಗಾಬರಿಯಾಗ್ಬೇಡಿ, ಅವರಿಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿತು, ನಾಳೆ ಬರ್ಮಿನಂತೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಷ್ಟೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹೌದ...? ಸರಿ ಬಿಡು ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಪನಜಾಳ ವಿಷ ಯಪೇನಾದ್ರೂ ಬಂದಿದೆಯೇನು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಇಲ್ಲಿ, ಯಾವ ವಿಷಯಾನು ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡು, ಅವಳು ಬರೋ ವಿಷಯ ನಿನಗ ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ, ಬಂದು ನನಗ ತಿಳಿಸ್ಬೇಕು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಆಯ್ತು, ಬರ್ಮಿನಿ. (ಹೋಗುವಾಗ)

ಮೂರ್ತಿ- ಅಲ್ಲಾ, ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಏನರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರೇನು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ವಿಚಾರ.....!!?

ಲಿಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ- ಹೌದು ಸಾರ್ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಡ್ರೈವರ್ ರಂಗ ಬರದಿದ್ದೆ, ನನ್ನ ಜೀವನಾನೆ ಹಾಳು ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಆ ಚಂಡಾಲ. ಸಾರ್, ಖರೆ ಹೇಳ್ಬೇಕಂದ್ರೆ ಆ ಭೋಜರಾಜ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ, ಪಶು ಯಜಮಾನೈ ಪಶು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ- (ಆವೇಶದಿಂದ) ಹೌದಮ್ಮಾ, ಇವರು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ, ಪಶುಗಳು.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾರು ಪಶುಗಳು?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಅಸಹಾಯಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನಾನ ಹಾಳಾಡಿದವರು. ಸುವಾಸನೆ ಕೊಡೋ ಹೂವೊಂದು ಗಿಡದಲ್ಲೆ ಅರಳದ್ರೆ, ನೋಡೋರ ಭಾವನೆ

ಹಲವಾರು ತರವಿರುತ್ತೆ. ವಿಚಾರವಾದಿಯೊಬ್ಬ ಆ ಹೂವನ್ನು ಗಿಡದಲ್ಲೇ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿದ್ರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನೊಬ್ಬ ಅರಳಿರೋ ಹೂವು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಬಾರದು, ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯ ಸದುಪಯೋಗವಾಗಿ ಅಂತ. ದೇವ ರಡಿಗೋ ಇಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯ (ವೆಣ್ಣೆನ) ಮುಡಿಗೋ ಸೇರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡ್ತಾನೆ. ಇಂಥಾ ಗುಣವಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆ ಹೂವು ತನ್ನ ಜಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಕುದುರೆಯಂತೆ ಕಾಣುವ ಕತ್ತೆಯನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲ ಅಯೋಗ್ಯರ ಹಾವಳಿ ಇವತ್ತಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇವಿಗೆ ಕುದುರೆಯಾದ್ರೇನು, ಕತ್ತೆಯಾದ್ರೇನು ಒಟ್ಟು ಸವಾರಿ ಮಾಡ್ಬೇಕೆನ್ನೋ ಹುಚ್ಚು ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಗಳ ಕಣ್ಣೆಗೇನಾದ್ರೂ ಆ ಸುಂದರವಾದ ಹೂ ಕಂಡ್ರೆ, ಅದರ ಕಥೆ ಮುಗಿ ದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕನಿಕರವಿಲ್ಲದೆ. ಒಂದೊಂದೇ ಪಕಳೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ನೆಲಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಅದರ ಅಂದವನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯೋ ಬುದ್ಧಿ ಯಾಗಲೀ, ಸುವಾಸನೆ ಸವಿಯೋ ವಿಚಾರವಾಗಲೀ ಈ ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಬರೋ ದಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರನ್ನು ಬಗ್ಗು ಬಡಿಯಲು ಸಮಯ ಕೂಡಿ ಬರ್ಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಗೂ ಯಾರಪ್ಪನಿಗೂ ಈ ಮುಂಡೇ ಮಕ್ಕು ಬಗ್ಗೋದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ನೀನು.

(ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹೋಗೋ ಇವನೊನು. ದುಡ್ಡೊಟ್ಟು ಗುದ್ದಿಸಿಕೊಂಡಂ ಗಾತು ನಮ್ಮ ಬಾಳೇವು. ಮಾರಾಯ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತವನು ನಮಗಸೈತ ಮಾತಾ ಡಾಕ ಗ್ಯಾಪ್ ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ. ಹಂಗ ಮಾತಾಡಿದ. ಮತ್ತದ್ರಾಗ, "ಯಾರಪ್ಪೊ ಬಗ್ಗಾ ದಿಲ್ಲ ಮುಂಡೇ ಮಕ್ಕು" ಅನ್ನೋ ಸಸ್ಪೆನ್ಸಿಟ್ಟು, ನಿರ್ದಿಗಣ್ಣಾಗ ಸೈತ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಅಂತ ಗೂಟನ ಜಡ್ಡು ಹೋದ, ಇಷ್ಟೇನು ರಂಗ್ಯಾಗಂದೋ? ನಿಮಗಂದೋ?... ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನನಗ ಅಂದೋದೋ? ಒಟ್ಟು ತಿಳಿದಂಗಾತಿದು. (ಭೋಜರಾಜನಿಗೆ) ಅಲ್ಲಾ ನಿಮ ಗೇನರ ಈ ಸಸ್ಪೆನ್ಸಿನ ಅರ್ಥ ತಿಳಿತೇನು?

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿಯೇನು ನನಗ ಕಾರಕೂನಾಗಿರೋದಪ್ಪ

ವಿಚಾರ ಮಾಡು. ಆದ್ರೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಹಸ್ಯದ ಮೂಲ ಬೇರಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಾಕ ಹೋಗ್ಬೇಡ. ತಿಳಿತಿಲ್ಲೋ? ನಡಿ ಮನಿಗೆ (ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹುಚ್ಚರ ಸಂತ್ಯಾಗ್ನಿತು ಹೊಯ್ಕೊಳ್ಳುವಾಗತಿದು. ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಒಂದ ನಮೂನಿ ಮಾತಾಡಿ ಸಸ್ಪೆನ್ಸ್ ಗೂಟಿ ಜಡದಿದ್ದ. ಈಗಿವ ನೊಂದಾ ನಮೂನಿ ಮಾತಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ಗೂಟಿನ ಜಡ್ಡು ಹೋದ. ಇನ್ನು ಮನಿ ಮುಟ್ಟೋದ್ರಾಗ ಯಾರ್ಯಾರು ಏಸೇಸು ಗೂಟಿ ಬಡಿತಾರೋ ಯಾರಿ ಗ್ಲೊತ್ತು. (ಹೋಗುವಾಗ ನಿಂತು) ಬಂದ್ಲಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕನಸಿನರಾಣಿ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಲಿಲ್ಲಿ. (ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು) ಬಾ ಪ್ರದಯೇಶ್ವರಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಕುಶಲವೆ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂದಿಗಳಿದ್ದ ಹಾಳೊಂಪೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ್ರೇಲೆ ಕುಶಲವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮುಷ್ಕೇಶ್ವರ.

ಮೂರ್ತಿ- ತಗಾ. ಇಕೆನೂ ನನಗ ಜಡದ್ದು. ಅಂದ್ರೆ.... ನಾನು ಹಂದಿ ಜಾತಿಯವನ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿ, ಆ ಹಂದಿಗೆ ಜೀವಿದ್ರೂ ಬೆಲೆ ಐತಿ. ಸತ್ರೂ ಬೆಲೆ ಐತಿ. ಅದರ್ಮಂದ ನಿನ್ನ ಗ್ರೇಡ್ ಪೂರಾ ಡೌನ್.

ಮೂರ್ತಿ- ನನ್ನ ದಕ್ಕರ ಹೋಲೋ ಏಚಾರ್ಯತಿ ನಿನಗ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇನ್ನೆದಕ್ಕ ಹಂದಿ ತಿನ್ನುತ್ತಲ್ಲ...

ಮೂರ್ತಿ- ಸ್ವಾಪ್, ಮುಂದಿಂದಾ ನೀಯೇನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳ್ಬಾಡ. ನಾ ಶ್ಯಾಣ್ಯ ಅದೇನಿ. ತಿಳ್ಕೊತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಿಳ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲೋ, ದಾರಿ ಬಿಡಂಗಾರ

ಮೂರ್ತಿ- ಹೋಗುವಂತಿ ತಡಿ. ಯಾಕಪ್ಪರ ಮಾಡ್ತಿ. ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರೋ ಈ ಪ್ರಿಯಕರನ ಮುಂದೆ, ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಮುತ್ತು ಸುರಿಸಿ ಹೋಗಬಾರದೆ ಪ್ರಿಯೆ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಾಕ ನಿನಗ್ಯಾರ್ಹೇಳಿದ್ರು.

ಮೂರ್ತಿ- ವಯಸ್ಸು

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲದ ವಯಸ್ಸು ನಿನಗ ಐತೆನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಯಸ್ಸು ತಗೊಂಡು ನಾಯೇನ್ಯಾಡ್ಡಿ

ಸದ್ಯ ನಾ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದೇನಿ. ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಹ್ವಂಟೇನಿ. ತೀರಾ ಒತ್ತಕ್ಕ ಬಂದ ಮನುಷಾ ನಾನು. ಆದ್ರೂ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕೆಪ್ಯಾಸಿಟಿ ಐತಿ ಅಂತ ಇಲ್ಲಿತನ ತಡಕೊಂಡೀನಿ. ನಿನ್ನ ನೆನಪಾದ್ರೆ ಸಾಕು. ಹಾಡ್ಡಗಲ ಸ್ಮೃತ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುದಿಲ್ಲ ನನಗ. ಮನ್ನೆರ ಮುಳ್ಳು ಕೆಂಟಾಗ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಮಾಸು ಗುದ್ಯಾಡಿ ಹೊರಗ್ಬಂದೀನಿ ಗೊತ್ತೆನು ? ಅದನ್ನ ನೆನಪೊಂಡ್ರೆ ಇಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಗಲ್ಲಕ್ಕೊಂದು ಮುತ್ತು ಕೊಡಬೇಕು ಅನುಸುತ್ತ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಭಪ್ಪರೆ ಗಂಡ್ಲ. ನನ್ನ ಗಲ್ಲಕ್ಕ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತಿಯಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ಕೊಡಬೇಕಂತ ವಿಚಾರಿಟ್ಟೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಆ ದಮ್ಮೈತನು ? ಇದ್ರ ಬಾರಲೆ. ಅದ್ದೆಂಗ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೀ ನೋಡೇ ಬಿಡ್ತೀನಿ. (ಬಳಿ ಏರಿಸುವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಆ... ಬಳಿ ಯಾಕೇರಸ್ತಿ ನೀನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮುತ್ತು ಕೊಡಾಕ ಅನುಕೂಲಾಗ್ಲಿ ಅಂತ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ ನಾ ಕೈಯಿಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೀನಂತ ತಿಳಿದಿ ಯೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಲ್ಲ ರಾಜಾ. ನೀ ನನಗ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೀ ಅಂದಾಗ ನಾನು ನಿನಗ...

ಮೂರ್ತಿ- ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೀ ಅಂದಂಗಾತು. ಮತ್ತಾಕ ತಡ. ಬಾ ಹಂಗಾರ ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆ ಸುರೋನ (ಲಿಲ್ಲಿಯನ್ನ ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವಳು) ಯೇನಾತೆ ನಿನಗ. ಮುತ್ತು ಕೊಡು ಅಂತ ಕರೆದು, ಕತ್ತಿಗೊಡವಂಗ ಹೊಡಿತಿಯಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮತ್ತೇನರ ಮೈಮುಟ್ಟಾಕ ಬಂದ್ರ, ಹಂದಿಗೆ ಬಡ್ಡೆಂಗ ಬಡೀತಿನಿ. ಏನಂತ ತಿಳಿದಿ ನನ್ನ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಶ್ರೀದೇವಿ ಅಂತ ತಿಳಿದೇನಿ. ಹಂಗ ನೀನೂ ನನ್ನ ಜಿತೇಂದ್ರ ಅಂತ ತಿಳಿ. ಇಬ್ಬೂಕೂಡಿ ಬೈಕ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಾನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀ ಜಿತೇಂದ್ರದ್ದೆಂಗದಿಯಾ? ಒಮ್ಮೆರ ನಿನ್ನ ಅಪರೂಪದ ಮುಸುಡಿ ನೋಡ್ತೊಂಡಿಯೇನು?

ಮೂರ್ತಿ— ರಗಡ ಸಲ ನೋಡೋಂಡೀನಿ. ಜಿತೇಂದ್ರನ ತದ್ರೂಪನೆ ಐತಿ ನನ್ನ ಫಿಗರ್. ಮತ್ತು ನಿನಗೇನರ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ ಇಲ್ಲಾ ಕಮಲಹಾಸನ್ ಕಂಡಂಗ ಕಾಣ್ತೇವೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮಪ್ಪನಪ್ಪ ಅಂದ್ರ ನಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ ಕಾಣ್ತೆ.

ಮೂರ್ತಿ— ನಿಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ?... ಕಳ್ಳ, ನಕಲಿ ಮಾಡ್ತಿಯನು? ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಾಗ. ಪ್ರೀತಿ ವಸ್ತುವಿನ ಗತಿ ಇದ ಅನ್ನಾ ದು ನನಗೊತ್ತು. ಬಾ ಬಾ ಲೈಲಾ ಮಜನೂ ಪಾರ್ಕಿನ್ಯಾಗ ಐಸ್‌ಕ್ರೀಂ ತಿನಕೊಂತ ಮಾತಾಡಾನ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ಖಬರ್ದಾರ್. ದೂರಿಂತು ಮಾತಾಡು. ನಿನಕೂಡ ಐಸ್‌ಕ್ರೀಂ ತಿನಕೊಂತ ಮಾತಾಡಾಕ ನಾನಿನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯೆಲ್ಲ, ನೀ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಿನ್ನ ನಡುವೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ, ನಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ ಕಾಣ್ತೇಯಲ್ಲ ಅಂತ ಮರ್ಯಾದಿ ಕೊಟ್ಟೇನಿ, ಸರಳ ದಾರಿ ಬಡು.

ಮೂರ್ತಿ— ಬಿಡದಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಮಾಡ್ತಿ? ನನ್ನೀ ಫಿಗರ್ ನೋಡಿ ರಗಡು ಹುಡುಗೇರು ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ತೆಕ್ಕಿ ಬಡಿಯಾಕ ಬರ್ತಾರ. ಅಂಥಾ ಈ ವಾಸ್ತವನ ಮಾರಿ ನಿನಗ ನಿಮ್ಮಜ್ಜನಂಗ ಕಾಣುತ್ತ? ಅಲ್ಲ ನೀನ್ಯಾ ಕ್ಲಿಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಂತ ನನಗೊತ್ತೆತಿ. ಆ ನನ್ನ ಮಗಾ ರಂಗ್ಯಾ ನಿನ್ನ ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಾನ. ಅದಕ ನೀನವನ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ತಿರುಗ್ತೀದಿ. ನೋಡು. ಅವನು ಬಾಳ ಡೆಂಜರ್ ಮನುಷ್ಯಾ ಅದಾನ. ಹೆಣ್ಣು ಸಿಕ್ರ ಹಣ್ಣು ತಿಂದಂಗ ತಿಂದು ಒಗದು ಬಿಡ್ತಾನ. ಸುಮ್ಮನ ಅವನ ಸಲುವಾಗಿ ತಲಿಕೆಡಿಸಿಕೋ ಬ್ಯಾಹ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ನಾ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂತೀನಿ.

ಮೂರ್ತಿ— ಬ್ಯಾಡೆ ಲಿಲ್ಲಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ನನಗ್ಬೇಕೋ ಯಜ್ಜಾ

ಮೂರ್ತಿ— ನಿನ್ನಾನು, ಆಜ್ಜ ಅನಬ್ಯಾಡ, ಬೇಕಂದ್ರ ರಾಜಾ ಅನು

ಲಿಲ್ಲಿ— (ಬಳೆ, ಸೀರಿ ಏರಿಸುತ್ತಾ) ಬಾ ಹಂಗಾರ, ರಾಜಾ ಮಾಹಾರಾಜಾ

ಮೂರ್ತಿ— ಬ್ಯಾಡ ನೀ ಬಳಿ ಏರೊಂದು, ಸೀರಿ ಏರೊಂದು ಮಾಡ್ಡಿ ಯಂದಾಗ ನೀನಿಲ್ಲೆ ನಿಂತಿರು, ನಾನು ಮನಿಗೊಡವನ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೊಳ್ಳಿ ಬತ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ— ಬಾರೋ ನನ್ನ ಮನ್ಮಥರಾಜಾ, ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿ ಸ್ತೀನಿ. ಅಯ್ಯೋ ನೀಚ, ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇನೋ? ಈ ಊರಿಗೆ ಟೀಚರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಗೆ ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಗಿನಂತೆ ನಂಬ್ಬಿ, ಶೀಲ ಹಾಳ್ಮಾಡಿ, ಹೊಟ್ಟೆಲಾದಾಗ ಕೈ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅಕಿ, ಮಾನಕೃಂಜಿ ಹೊಳಗೆ ಬಿಡ್ಡು ಸತ್ತು. ಈಗ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದೀದಿ ಅಂದಾಗ, ನಿನಗೊಂದು ಗತಿ ಕಾಣಸ ದಿದ್ರ ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿರೊ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತೆರ ಸಿಕ್ಕಿತೇನು? ಹೌದು, ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಮನದಿನಿಯನ ದರ್ಶನವೇ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ಮಾತಾ ಡ್ಸಿದ್ರ ಸಿಡ್ಡು ಬೀಳ್ತಾನ. ಅದಕ ನೋಡೆರ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಬೇಕಾಗೇತಿ ರಂಗು, ಆಯ್ ಲವ್ ಯು, ಆಯ್ ಲವ್ ಯು ಟು ಮಚ್!!

(ಹೋಗುವಳು, ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ಹೆತ್ತವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಳಂಕದ ಕಳಸವಿಟ್ಟು ಕುಲಹೀನೆ ನಾನು. ನನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಎದೆಬಡೆದು ಸತ್ತು. ನಾ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ. ನಿರಪರಾಧಿ ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಶಾಪವಾಯಿತು. ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೀನೆ ಗರ್ಭ ಹೊತ್ತಿರುವ ನಾನು, ತಂದೆಯ ಸಾವಿನ ನೋವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ? ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲೋಚಿಸಲೇ? ಇಲ್ಲಾ, ಮಾನಕೃಂಜಿ ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ? (ವಿಚಾರಿಸಿ) ಛೇ ಛೇ, ಕಳಂಕದ ಅಪವಾದ ಹೊತ್ತು ಸಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಶೀಲ ಹಾಳು ಮಾಡಿದವನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದಾದಗೂ ಬಾಳು ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಲೇಸು, ಹೌದು, ಈಗದೇ ನನಗುಳಿದಿರುವ ಮಾರ್ಗ.

(ಹೋಗುವಳು)

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ನಾಲ್ಕನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ವನಜಾಳ ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆ

(ರಂಗ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ, ಒಳಗಡೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು)

ರಂಗ- ಥತ್ ಹಲ್ಯಾ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು, ವನಜಮ್ಮ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮನುಷ್ಯಾರು ಇನ್ನೂ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿದ್ದಿ ಮಾಡ್ತದಾರ. ಅಮ್ಮಾಪ್ರ ಫೋನ್ ಸಂಬರ್ ತಿಳಿದಿದ್ರೆ ಇವರ ಹಕೀಕ್ತರ ತಿಳ್ಳಾಕ ಬರಿತ್ತು. (ಕುಳಿತು ಫೋನ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವನು) ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ಆರಾಪಾ ದಿಯಾ? ಅಂದಂಗ ಆ ಡಿಸ್ಕೋಶಾಂತಿ, ಆನುರಾಧ, ನಿನ್ನಮ್ಮಾಲೆ ಬಟ್ಟಿ ಅಂಗಡಿಯವರು ಕೇಸ್ ಹಾಕಿದ್ರಂತಲ್ಲ ಏನಾತದು?. ಆ...ಆಆ... ಹೌದಾ? ಹಂಗಾರೆ, ನಾಳೆ ನೀವು ಮೂವರೂ ನನ್ನಾಫೀಸಿಗೆ ಬರಿ, ಒಂದು ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸ್ ಹೇಳ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- (ಒಳಗಿನಿಂದ ನೈಟ್ ಡ್ರೆಸ್ಸು ಲೈ ಬಂದು) ರಂಗಾ...

ರಂಗ- ಯಾರವನು? ಸಧ್ಯ ನನಗ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರ ತಡದು ಬರಿ ಮಗನ. ನಿನಗಲ್ಲ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ನಾ ಅಂದಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಾಪನೋ ಬೇವರ್ಸಿ ನನ ಮಗ ಬಂದಿದ್ದ ಅವನಿಗಂದೆ. ಏನು...? ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸಿನ ವಿಷಯಾನು? ಅಂದ್ರೆ, ಸಧ್ಯ ನಾನೊಂದು ರೆಡಿಮೇಡ್ ಬಟ್ಟಿ ಅಂಗಡಿ ತಗಿಯೋ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಅದರಾಗ ನಿಮ್ಮಳತಿ ಡ್ರೆಸ್ ಸೈತ ರೆಡಿ ಇಟ್ಟಿರ್ದೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಲೇ ರಂಗಾ...

ರಂಗ- ಸುಮ್ಮ ನಿಂದರಿ, ಯಾಕ ಕಾಡ್ತೀರಿ? ಹಲೋ... ಏನಂದಿ? ಅಳತೆ ಕಳಸ್ತಿಯಾ? ಮತ್ತಾಕ ಅಳತೆ ಕಳಸ್ತೀರಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಳತಿನೂ ನನಗ ಪಕ್ಕಾ ಗೊತ್ತೆತಿ. ಸಧ್ಯ ನ್ಯೂ ಟೈಪ್ ಮೂರು ಜಡ್ಡಿ ಕಳಸ್ತೀನಿ ಹಾಕೊಂಡು ನೋಡಿರಿ. ರಿಕ್ ಅಂತ ಕುಂತ್ರ ಹೌದು ಅನಿ, ಮತ್ತೇನು?

ಭೋಜರಾಜ- ಈ ಮಗ ಬಾಳ ದೂರದ ವಿಚಾರದಾಗದಾನೆ. ಅಪ್ಪಾ ಮಹಾನುಭಾವ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ..

ರಂಗ- ಇನ್ನು ಮಾರಿ ಕೆತ್ತವಂಗ ಬಡಿಸಿಕೊಂತಿ ತಮ್ಮ (ಸುಮ್ಮನಿಂದ್ರ) ಹಲೋ ಛಿಛಿ ನಿನಗಲ್ಲ ಪ್ರಿಯೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನಗೊಬ್ಬಂಪ ಶನಿಯಾಗಿ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಾನ ಅವ್ವಿಗಿ. ಹಲೋ... ಚಡ್ಡಿ ಯಾವ ನಮೂನಿ ಅದಾಪಂದೇನು? ಏರ್‌ಕೂಲ್ಡ್ ಚಡ್ಡಿ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ಎಷ್ಟು ಕುಣುದ್ರೂ ಒಟ್ಟು ಕಾವಾಗದಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನುಗ್ಗುತ್ತ.

ಭೋಜರಾಜ- ಭಪ್ಪರೆ ಮಗನೆ ಏರ್‌ಕೂಲ್ಡ್ ಚಡ್ಡಿ, ಗಾಳಿ ಧಾರಾಳ ವಾಗಿ ನುಗ್ಗುತ್ತಂತ. ಅಂದ್ರ ಸೊಳ್ಳೆ ಪರ್ದಾದಾಗ ಹೊಲಸ್ತಾನೇನಿ ಚಡ್ಡೀನ? (ಡುಬ್ಬು ಚಪ್ಪ ರಿಸಿ) ಆವಿವೇಕಿ ಏಳೊ ಮೇಲೆ.

ರಂಗ- ಥೋ ಎಲ್ಲಿಯವನು ಗಂಟು ಬಿದ್ದಪಾ ಅಂತೀನಿ. ಯಾರ್ಲೆ ನೀನು?

ಭೋಜರಾಜ- ನಿಮ್ಮಪ್ಪ.

ರಂಗ- ನಮ್ಮಪ್ಪ ಸತ್ತಾನ, ನೀನ್ನಾರೋ ಬೆಪ್ಪ, ? (ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ) ನೀ... ನೀವೇನು ?

ಭೋಜರಾಜ- ಮಗನ್ನ, ಜಯಮಾಲಿನಿ ನಿನಗ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾ ? ಡಿಸ್ಕೂಶಾಂತಿ. ಅನುರಾಧಾಗೆ ಏರ್‌ಕೂಲ್ಡ್ ಚಡ್ಡಿ ಹೊಲ್ಡು ಕೊಡ್ತಿಯಾ ?

ರಂಗ- ಊನ್ರಿ. ಬೇಕಂದ್ರ ನಿಮಗೂ ಹೊಲ್ಡು ಕೊಡ್ತೀನ್ರಿ ಏರ್ ಕಂಡೀಷನ್ ಕಾಚಾನ: ಹೆಂಗೂ ನಿಮ್ಮಳತಿನೂ ನನಗ ಪಕ್ಕಾ ಗೊತ್ತಾಗೇತಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಮುಚ್ಚಾಯಿ. ಎರಡು ದಿನದಾಗ ಬರ್ತೀನಂತ ಊರಿ ಗೋದವನು, ನಾಕದಿನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಯಲ್ಲ, ಸಂಬ್ರೇನು ಪುಗ್ಗೆಟ್ಟಿ ಬರೆತೇನು ?

ರಂಗ- ನಾ ದೌಡ್ಡ ಹ್ಲಂಟಿದ್ರಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾರರ ಸತ್ರೇನು ?

ರಂಗ- ಊನ್ರಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾರ ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿನ ?

ರಂಗ- ಅಲ್ರಿ. ನಮ್ಮೂರ ಗೌಡ್ರ ಮನಿ ಕ್ವಾಣ.

ಭೋಜರಾಜ— ಗಾಡ್, ಮನಿ ಕ್ವಾಣ ಸತ್, ನಿಂದೇನಲೆ ಕೆಲಸ ?

ರಂಗ— ವಿಚಾರಿಲ್ಲಂ ಮಾಡ್ತೀರಲ್ಲ ನೀವು. ನಮ್ಮೂರಾಗಿದ್ದುದು ಅದ ಓದ ಕ್ವಾಣ. ಸುತ್ತು ಹಳ್ಳಾಗ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಆ ಕ್ವಾಣ ಸತ್ತಿಂವ ಮುಂದ ನಮ್ಮೂರ ಎಮ್ಮಿಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗಿರಬ್ಯಾಕೆ. ನೀವ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಎಷ್ಟು ದೂರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಯಿಲ್ಲಲೇ ಮಗನ ?

ರಂಗ— ಹೌದ್ರಿ. ಮನುಷಾರಾದ್ರ ನಮಗಿಂತಾದು ಹರಕ್ತತ್ತಾಗೇತಂತ ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟು ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಪಾವಿ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಮಗಿಂತ ತ್ರಾಸಾಗೇ ತಂತ ಹೆಂಗ್ಗೆಳ್ತಾವ್ರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ವಾಣನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡೇ ಬಂದಿ ?

ರಂಗ— ಊನ್ರಿ. ಮತ್ತ ನಿಮಗೇನರ ಬೇಕಾಗೇತೇನ್ರಿ ಕ್ವಾಣ ?

ಭೋಜರಾಜ— ನನಗೇನಕೋಲೆ ?

ರಂಗ— ಅದೂ ಖರೇನ. ನೀವ್ಕ ಒಂದ ಕ್ವಾಣದಂಗದೀರಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂದೇ... ?

ರಂಗ— ಆ ಟೈಪಿಸ್ ಲೆಲ್ಲಿಗೇನೋ ಮಾಡಾಕ ಹೋಗಿದ್ರಲ್ಲಾ ಅಂದೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ರಂಗಣ್ಣ, ಈ ತಿಂಗಳು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿ ಪೂಜಿಸ್ತೀನಿ ನಿನ್ನ ಸಂಬಾಸ. ಅದ್ರೀ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲೂ ಬಾಯ್ಕಿ ಹ್ಲೇಡ. ಅಂತೂಮಿಕ್ಕಿ ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟೀ, ನಿನ್ನ ಜೀವಂತ ಸುಡುಸಿ ಬಿಡೀಸಿ.

(ಓಕಗಿನಿಂದ ನೈಟ್ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಕ್ರಂ ಬರುವನು)

ಎಕ್ರಂ— ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಡ್ಯಾಡಿ!

ಭೋಜರಾಜ— ವ್ಹೆರಿ ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಮ್ಯು ಸನ್!! ನದ್ದ ಅರಾ ಕೂತಿಲಿಕ್ಕಿ ?

ರಂಗ— ಆಗ್ಗೆ ಏನಾಚ್ಚುಕ್ತಿ? ಇಪರೇನು ನಿಮ್ಮಂಗ ವಯಸ್ಸು ಹೋದ ಹಕ್?

ವಿಕ್ರಂ— ನಮ್ಮ ಡ್ಯಾಡಿಗೆನು ಮಹಾ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆಯೋ? ವ್ಯವಹಾರದ ಒತ್ತಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹಂಗ ಕಾಣಾರವ್ಯೆ. ಇನ್ನೂ ಇಷ್ಟತ್ತು ಮರ್ವವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿಗೆ ಫಾಲೇಂಜ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ಡಾ.ಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಈ ಮಗನಿಗೆನು ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿನೂ ಹಲವೆರಕ್ಕ ಹರಿದಾಡಿದೆ ಅಂತ.

ರಂಗ— ಯಾಕ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅದಾಳಲ್ಲ ಆ ರಂಡ ಮುಂಡಿ ಬಸಜ್ಜಿ ನೀವು ಹರೇವಷ್ಟೆ ಅನ್ನಾದಲ್ಲ ನನ್ನಂಥ ಹೇಳಾಳ.

ಭೋಜರಾಜ— ಅಪ್ಪಾ ಮಹಾನುಭಾವ. ಮೊದಲಿಲ್ಲಿದ್ದ ದಯ ಮಾಡ್ತು.

ರಂಗ— ಹೊಕ್ಕಾಳಿ ಬಿಡ್ಡಿ; ನೀವೆಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಿಗ್ಬರೀರಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಭೋಜರಾಜ— ಬಾ ವಿಕ್ರಂ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಮಾಡೋಣ, ನಂತರ ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರ.

ವಿಕ್ರಂ— ಕಮಾನ್ ಡ್ಯಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಇಲ್ಲೆ ಬಹಳ ದಿಫವಾಯ್ತು. ಆದ್ರೆ...

ಭೋಜರಾಜ— ಆದ್ರೆನೋ?

ವಿಕ್ರಂ— ವನಜಾ ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಬಂದ್ರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಚಟಕ್ಕೂ ಕತ್ತಿ ಹಾಕ್ತಾಳೆ ಕಾರಣ, ಇವತ್ತೊಂದಿನಾ

ಭೋಜರಾಜ— ವಿಕ್ರಂ. ನಾವು ನಿಮ್ಮಪ್ಪ. ನಿನ್ನ ವಶ್ಯಕತೆ ಏನನ್ನೋದು ನನಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಾ ಕೂತ್ಕೋ... ಮೀನಾ..., ಕಮಾನ್ ಕ್ಲೀಕ! (ಇಬ್ಬರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ನಡೆಯುವುದು, ನಂತರ) ಡಿಯರ್ ಸನ್, ನೀನು ನನ್ನಕ್ಕ. ಆದ್ರೂ ಸ್ನೇಹಿತನಿದ್ದಂತೆ. ಏನ್ನ ಹತ್ತು ಯಾವ ಸಂಕೋಚನೂ ಇಟ್ಟೂ ಬೇಡ.

ವಿಕ್ರಂ— ನಾನಾಕ ಸಂಕೋಚ ಪಡ್ತೀನಿ ಡ್ಯಾಡಿ? ನೀವೇ ನನ್ನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿಲ್ವೆ? ನಾವಿಬ್ಬರೂ ತಂದೆ ಮಗನಾದ್ರೂ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತ, ದೇಹಕ್ಕೆ ಸುಖ ಕೊಡೋ ವಸ್ತುವನ್ನು, ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಖುಷಿ ಪಡೋಣ

ಅಂತ. ಮಾಡಿದ ಉಪದೇಶದಂತೆ, ಅಂದು ನಾನು ಧರ್ಮಯ್ಯನ ಮಗಳನ್ನು ಬಲತ್ಯಾಕರ ಮಾಡಿದಾಗ, ನೀವೂ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಸುಖ ಪಡಲಿಲ್ಲವೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ನಿಜ ವಿಕ್ರಂ. ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಹವಾಸ ಅದೆಷ್ಟು ಸುಖ, ಅದೆಷ್ಟು ಹಿತವಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾನಕೃಂಜಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಪಾಪ.

ವಿಕ್ರಂ- ಆ ವಿಚಾರ ಹೋಗಿ ಬಿಡಿ. ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ನಿಮಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಇವತ್ತು ಕೇಳಿ ನೀ ಉತ್ತರ ಕೊಡೀರಾ ಡ್ಯಾಡಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳು ಇವತ್ತೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ದೀನಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ನೀವು ಅತ್ತೆ, ಮಾವನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ಸಮಸ್ತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಲ್ಲವೇ?

ಭೋಜರಾಜ- ಯೆಸ್ ಮೈ ಸನ್, ಯೆಸ್!

ವಿಕ್ರಂ- ಆದರೆ, ಈ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲ ವನಜಾಳ ಹೆಸರಿಗಿದೆಯೆಲ್ಲ ಡ್ಯಾಡಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಶ್ನೆನೆ ಕೇಳಿದೆ. ನೋಡು ವಿಕ್ರಂ, ನಾನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಅಂದ್ರೆ, ವನಜಾಳ ತಂದೆ ನನಗಿಂತಲೂ ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ. "ನನ್ನ ವಂಗಳು ಮೆಜಾರ್ಪಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನಿಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ಬಳಸಬಹುದು. ವಿಧಿವಶಾತ್ ಮೆಜಾರ್ಪಿಗೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ, ಅಥವಾ ಮದುವೆ ಗಿಂತ ಮುಂಚೆನೆ ಸತ್ತರೆ, ಈ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಮಿಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು" ಅಂತ ಏಲ್ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದೆ ಅಂದು ವನಜಾಳನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಈ ಬೆಟ್ಟದಂತಾ- ಆಸ್ತಿ, ಯಾರೊ ಸೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಭಿಕ್ಷೆ ಜೀಡಿ ತಿನ್ನೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣ, ಅವಳ ಕೂದಲೆಳೆಗೂ ಕೊಂಕಾಗದಂತೆ, ಇದುವರೆಗೂ ನಾವೇ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಭಲೇ ಡ್ಯಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಧ್ಯ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಂದ್ರೆ?

ಭೋಜರಾಜ— ವನಜಾಳ ಹರಯದ ಪಾನಾಪ್ಯ, ದೀಪಾಪ್ಯ ಪುರಾ
ಪನ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯದಂತೆ, ನಿನ್ನ ಮೋಡಿಯ ಪ್ರೀತಿ ನೆರೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ನಿನ್ನ
ಕೈಯಿಂದ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡೆ, ಸಾಕು. ಈ ಪರ್ವ ಸಂವತ್ಸಿಗೆ ನಾವೇ ಅಧಿ
ಪತಿಗಳಾಗ್ತೀವಿ.

ವಿಕ್ರಂ— ಅವಳ ವಿಷಯ ನನ್ನಿಷ್ಟಿ, ಊರಿಗೊಂದು ಬಲ್ಲಿ. ಹೆಚ್ಚೆ ಕಿತ್ತಿ
ಡುವುದಕ್ಕೂ ನನ್ನಾಜ್ಞೆಗೆ ಎದುರು ಕೋಡ್ಬೇಕು, ಹಾಗಾಗ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— (ನಗುತ್ಪಾ ಭುಜ ತಟ್ಟಿ) ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ನೀನು ನನ್ನ
ಮಗನಲ್ಲವೆ?

ವಿಕ್ರಂ— ರಕ್ತದ ಗುಣವೂ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ?

(ಇಬ್ಬರೂ ನಗುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ವಿಕ್ರಂ...

ವಿಕ್ರಂ— ಯಾರು?... ನೀನಾ? ಮತ್ಯಾಕಿಲ್ಲಿಗ್ಗಂದೆ? ಅವತ್ತೇ ನಿನ್ನೆಕ್ಕ
ಚುಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನಲ್ಲ?

ವಿಶಾಲ— ನನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವತನಕ ಲೆಕ್ಕ ಚುಕ್ಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವಿಕ್ರಂ.

ವಿಕ್ರಂ— ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಚ್ಚು ನಿನಗಿನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ?

ವಿಶಾಲ— ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು, ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯ
ಸೋದು ಹುಚ್ಚಿಲ್ಲ ವಿಕ್ರಂ, ಗರತಿಯಾಗಿ ಬಾಳ್ವೆಕೆನ್ನುವ ಕೆಚ್ಚು.

ವಿಕ್ರಂ— ನಿನ್ನೇ ಹುಚ್ಚು ಕೆಚ್ಚು ನನ್ನನ್ನು ರೊಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದೆ ನೋಡು
ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣು ರುಚಿಯಿದೆಯೆಂದು ಅದರ ರಸ ಕೈಗಂಟುವತನಕ ತಿನ್ನುವ
ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ ನಾನು. ರುಚಿ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆಷ್ಟು ಬೇಕೋ
ಅಷ್ಟಾತ್ಮ ತಿಂದು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆ ಬಿಸಾಕಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಮತ್ತೆಂದೂ ನಾನದನ್ನು
ಚಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವತಾಲಿಟ.

ವಿಶಾಲ— ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವತಾಲಿಟ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ರೆ, ಬಿದ್ದು ಊಗ
ದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಳ್ಳಿಣ್ಣುಲು ನಾನು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಹಣ್ಣಿಲ್ಲ. ಮೈ
ಮನ ಕಡ್ಡವನ ಮಡದಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮೂನಕನ
ಹೆಣ್ಣು.

ವಿಕ್ರಂ— ಮಾನವಂತ ಹೆಣ್ಣು? (ನಗು) ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚಿನೇ ಮಗುವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ನೀನು, ಮಾನವಂತ ಹೆಣ್ಣು?

ವಿಶಾಲ— ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಫಲ.

ವಿಕ್ರಂ— ನೆವ್ವರಾ! ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಫಲವಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನ ಅನೀತಿಯ ಫಲ! ಹುಚ್ಚು ಯೌವನ ಗಂಡಸಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಬಯಸುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿನವನೇ ಮರೆತು ನನಗೆ ಮೈ ಅರ್ಪಿಸಿದೆ, ಈ ಪಾವದ ಫಲ ಪಡೆದೆ. ನಿನ್ನೇ ಪಾವದ ಫಲಕ್ಕೆ ಕರಣೆ ತೋರಿ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀನೆ ಹೊರತು, ತಾಳ ಕಟ್ಟಿ ಬಾಳು ಕೊಡಲಾರೆ.

ವಿಶಾಲ— ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗವೈಡಿ ವಿಕ್ರಂ. ಮೈ ಕದ್ದ ನೀವು ಮಡದಿ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ನಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೇನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಮಹಾ ಅನ್ಯಾಯವಿದು. ಮೆಚ್ಚಿದವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಂದು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ— ನೀವೂ...?

ಭೋಜರಾಜ— ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆವನು. ಅಂದ್ರೆ ಇವನ ತಂದೆ. ಸದ್ಯ ನಿನ್ನ ಮಾವ.

ವಿಶಾಲ— ಸಾರ್, ನಿಮ್ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಬಾಳೋ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಿ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡ್ತೇನಿ. (ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವಳು. ಭೋಜರಾಜ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾ)

ಭೋಜರಾಜ— ಹುಚ್ಚಿ! ಏಳಮ್ಮಾ ಏಳು, ನಾನು ನಿಮ್ಮಾ ಮ. ನಿಗನ್ನಾ ಯಪಾದ್ರೆ ಇಮ್ಮಿ ರ್ತೀನೇನಮ್ಮಾ?

ವಿಕ್ರಂ— ಡ್ಯಾಡಿ ನೀವೂ...?!

ಭೋಜರಾಜ— ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ (ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು) ಅವಿವೇಕಿ. ಈ ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿಯಂತೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನನ್ನಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡದೆ. ನಿನ್ನೊಬ್ಬನೇ ಬಯಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆಯಲ್ಲಾ. ಬುದ್ಧಿ ಇದೆಯೇನೋ? ಅದ್ವಷ್ಟು ವಶಾತ್ ಇವಳು ತುನಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿ ದಾಳೆಯೆಂದಾಗ- ಮೂವು ಅಂಕಿ

ಕೊಳ್ಳೋ ನಾನು ಮಾನವೀಯತೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೆ, ತಪ್ಪಾಗೋದಿಲ್ಲೇನೋ?...
ನೋಡಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಗ ಮಾಡಿರೋ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಾನು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳ್ತೇನಿ.

ವಿಶಾಲ— ಅಂತಾ ದೊಡ್ಡಾತನೇ ಸಾರ್. ನಿಮಗೆ ನನಗೆ ಬಾಳು
ಕೊಟ್ಟಿ ಸಾಕು.

ಭೋಜರಾಜ— ಲೋ... ವಿಕ್ರಂ

ವಿಕ್ರಂ— ವಾಟ್ ಡ್ಯಾಡಿ ?

ಭೋಜರಾಜ— ಈ ಹೆಣ್ಣು ನನ್ನ ಸೊಸೆಯಾಗ್ಗೇತಾದ್ರೆ, ನೀನೇನು
ಮಾಡ್ಬೇಕು ಗೊತ್ತೇನು ?

ವಿಕ್ರಂ— ಗೊತ್ತು, ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ, ಬಾಳು ಕೂಡ್ಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ— ಗುಡ್! ಹಾಗಾದ್ರೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೇನಿ, ಬಾಳು ಕೊಡ್ತೇನಿ
ಅಂತ ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಪ್ಪ.

ವಿಕ್ರಂ— ವಿಶಾಲ, ನಾನು ನಿನ್ನ ದ್ರೋಹ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟೆ, ದಯವಿಟ್ಟು
ಕ್ಷಮಿಸು. ಖಂಡಿತ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯ ಬಾಳು ಕೊಡಲು ನಾನೀಗ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ
ದ್ದೇನೆ.

ವಿಶಾಲ— ನೀವ್ವೇಳ್ತೀರೋದು ಸತ್ಯ ತಾನೆ ?

ಭೋಜರಾಜ— ಈ ಸತ್ಯವಂತನ ಮಗ ಅವನು. ಅಸತ್ಯವಾದಿದ್ರೆ,
ನಾನೊಪ್ಪಿನಾ ?

ವಿಶಾಲ— ಸಾರ್, ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ, ಗರತಿನ ಉಳಿಯುವಂತೆ
ಮಾಡಿದ ದೇವರು ನೀವು.

ಭೋಜರಾಜ— ಅಂದಾಗ, ನನಗೆ ಸಾರ್ ಅನ್ನುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು,
ಮಾವ ಅನಬಾರ್ದೇನಮ್ಮಾ ?

ವಿಶಾಲ— ಮಾವ...

ಭೋಜರಾಜ— ಆಹಾ! ಎಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಿ ಕರ್ಮಯಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯಾಯ್ತು. ಆಂ, ಇಲ್ಲಿ ನಡಿಯಮ್ಮಾ ನೀನು ಬಳಲಿ ಬಂದಿ
ದಿಯಾ. ಒಳಗೊಳಗಿ ಮುಖ ತೋಳ್ತೊಂಡು ಬಾ. ಇವತ್ತು ಮೂವರು

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಕೂಡೇ ಖೂಟೆ ಮಾಡಿ. ಆಮಾಲ ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ, ಸು ಯೇನಮ್ಮಾ ?

ವಿಶಾಲ- ಆಗ್ಲಿ ಮಾವಾ (ಒಳಗಡೆ ಹೋಗುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಮೈ ಡಿಯರ್ ಸನ್

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ...

ಭೋಜರಾಜ- ಇದು.... ನೀನು ಕಚ್ಚಿದ ಹಣ್ಣಲ್ಲವ ?

ವಿಕ್ರಂ- ಯೆಸ್ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಣ್ಣು ಸಿಹಿಯೋ, ಕಹಿಯೋ ?

ವಿಕ್ರಂ- ಎರಡೂ ಅಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ಮತ್ತೆ

ವಿಕ್ರಂ- ಅಮೃತ, ಅಮೃತ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಗಾದ್ರೆ.... ನಾನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಮೃತ ಕುಡ್ಡು ಬರೋನು ?

ವಿಕ್ರಂ ಮೈ ನಾಟ್ ? ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕುಡುಂದ್ಬನ್ನೆ. ಅಲ್ಲವರಗೂ ನಾನೇ ಅಮೃತ ಕುಡಿಸ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಕುಡಿ, ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಕುಡಿ. ಆದರೆ, ವಾನು ಬರುವತನಕ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರು. (ಹೋಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- (ನಗುತ್ತ) ಬಾಳು ಕೇಳಲು ಬಂದ ಹೆಣ್ಣು, ಮತ್ತಷ್ಟು ಧೂಳು ಮುತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳು ತೀರ್ತು. (ಕುಳಿತು ಕುಡಿಯುವಾಗ ಹಿನ್ನೆಲೆ)

ವಿಶಾಲ- (ಒಳಗಿನಿಂದ) ಮಾವ, ಏನೀ ವರ್ತನೆ ? ಬಿಡ ನನ್ನ

ಭೋಜರಾಜ- ನನ್ನ ಸೆ ತೀರಿದ್ದೀಲೆ ಖಂಡಿತ ಬಿದ್ದೀನಿ.

ವಿಶಾಲ- ಅಮ್ಮಾ... (ಜೀರುವಳು)

(-ಹಿನ್ನೆಲೆ ಪಾಟ-)

(ಭೋಜರಾಜ, ವಿಕ್ರಂ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ನಿಂತಾಗ, ಕದಲು ಕೆದರಿದ ವಿಶಾಲ ಒಳಗಿಂದ ಬರುವಳು)

ವಿಕ್ರಂ- ವಿಶಾಲ...., ತಾಳಕಟ್ಟು, ತಾಳಕಟ್ಟು ಅಂತ ಪೀಡಿಸಿದ್ದೆ ಯಲ್ಲ, ಈಗ್ಯಾರಿಗೆ ಪೀಡಿಸ್ತಿಯಾ ? ನನಗೋ, ನನ್ನ ತಂದೆಗೋ ? ಈಗ ನಿನಗ ತಾಳನ ನಾ ಕಟ್ಟೋಕೋ ? ನನ್ನ ತಂದೆ ಕಟ್ಟೋಕೋ ?

ಭೋಜರಾಜ- ಪಾಪ! ತಾಳ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಕನವರಿಗೆ ಬಹಳ ಇದೆ ಇವಳಿಗೆ. ಇಬ್ಬೂ ಕೂಡಿ ಎರಡು ತಾಳ ಕಟ್ಟೋಣ. ಏನಂತಿಯಾ ?

(ನಗುವರು. ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬಂದು ನೋಡಿ ಮರೆಯಾಗುವನು)

ವಿಶಾಲ- ಪಾಪಿಗಳೆ, ನನ್ನಾಳು ಹಾಳಾದಿ, ನಗತೀರಾ ? ನಗರಿ, ಚನ್ನಾಗಿ ನಗರಿ. ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗಿರೋ ಸ್ಥಾನ, ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ, ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮನ ಬುಡಂತೆ ಬಳಸಿದ ಭಂಡರೇ, ಘನಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದವರಂತೆ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ನಗರಿ. ಅನಾದಿ ಕಾಲ ದಿಂದ ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳು, ಋಷಿ ಮಹಾಮುಷಿಗಳು "ದೇವತೆ" ಎಂದು ಹಾಡಿ-ಹರಸಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಪಶುವಿನಂತೆ ಹಂಚಿ ತಿಂದ, ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರ. ಅಬಲೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಿಂಡರು ನಾವೆಂದು ಗುಂಡಿಗೆ ಬಡಿ-ಬಡಿದುಕೊಂಡು ನಗರಿ. ನೀವು ನಕ್ಕಷ್ಟೂ ನನ್ನ ರಕ್ತ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಸುಣ್ಣದಂತೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವಿದ್ದರೂ ಪಶು ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತ ರಿಸದೆ ಬಿಡಲಾರೆ. ಚನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾ ವೇಶ್ಯೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಶಮಾಡದೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಯಲಾರೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಏನಂದೆ, ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡ್ತಿಯಾ ? ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚಿ, ದುಡ್ಡಿನ ಕವಚ ನಮಗಿರುವ ತನಕ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಆ ಈಶನೇ ಬಂದರೂ ವಾಪಾಸಾಗಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಾಗ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಣ್ಣಾದ ನೀನೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ? ನಮ್ಮ ದುಡ್ಡಿನ ದರ್ಪಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಂತ ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ಪಗಳು ಹಲ್ಲು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕಾಲಡಿಯ ಕಸ ವಾಗಲೇ ಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ- ಆ ನಿಮ್ಮ ದುಡ್ಡಿನ ಕವಚ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಿದರೂ, ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡಿನ ದರ್ಪದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ, ಫೋರ ಶಾಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಭೂಗತಪಾಗುವ ಗೃಹಚಾರ

ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು, ದುಡ್ಡೆಂದು ದುಡ್ಡಿನ ಜಿಡ್ಡಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಸೆಡ್ಡೊಡ್ಡ ಯುವ ನಿಮ್ಮಂಥಾ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಬೆತ್ತಲೆ ಮಾಡಿ ಛೀ, ಛೂ ಎಂದು ಉಗಿಯುವ ಕಾಲವೂ ದೂರಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತಂದೆ ಭೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡರೂ, ತಪ್ಪಿಗಿರುವ ಈ ನಿಮ್ಮ ಮಗ, ತನಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟವಳೆನ್ನುವ ಪರಿಚ್ಛಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ— ಬಾಯಿ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಮಾತಾಡು ನೀಚ ಹೆಣ್ಣೆ.

ವಿಶಾಲ— ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಭಂಡಗಂಡಸರೆ. ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ (ಕರುಳ ಕುಡಿ) ಕರುವಿನಿಂದಲೇ ಗರ್ಭ ಹೊರುವ ಹಸುವಿನ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಪಶುವಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಹಸಿದ ನಾಯಿಗಳು ನೀವು. ಹೇಸಿಗೆ ತಿಂದು, ಹೊಲಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುವ ಹಂದಿಗೂ ನಿಮಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಿದೆ ?

ವಿಕ್ರಂ— ಈ ಹುಚ್ಚು ಮಾತು ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ದೇಹ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳೋ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕೋಗೆ.

ವಿಶಾಲ— ಈಗ್ಲೋಗ್ತೀನಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಲು ರಾಕ್ಷಸಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಬರ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಾಗ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಎದುರಾಗುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಯಾರಮ್ಮಾ ನೀನು ?

ವಿಶಾಲ— ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುವ ನರ ರಾಕ್ಷಸಿ. (ಹೋಗುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ— ಅವಳ್ಯಾರಾದ್ರೂ ಆಗ್ಲಿ, ನೀನಾಕ ತಲೆ ಕೆಡಿ ಸೊಳ್ಳಿಯಾ ?

ವಿಕ್ರಂ— ಹುಚ್ಚಿ ಇರಬೇಕವಳು. ಒಳಗ್ಬಂದು ರಾದ್ದಾಂತ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕ ಹೊರಗ್ ದಬ್ಬಿದ್ದಿ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನನಗೆದುರಾಗಿ ಬಂದ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ವಿಕ್ರಂ ಸಾಹೇಬ್ರೆ. ಅವಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆಯಂತೆ. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬೆಳೆದಿದೆ,

ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇಂಥವರ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೋಹ ಅಂಕುರಿಸುವ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಮೊಳಕೆಯಾಗಿ, ಗಿಡವಾಗಿ, ಫಲವಾಗುವ ತನಕ ಕಪಟ ಪ್ರೀತಿಯ ನೀರಾಣೆ ಸುವ ಕೆಲ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಕಾಮುಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ. ತಿಂದು ತೃಪ್ತಿ ಪಡುವವರಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಈ ನೀಚರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ಚಪಲಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಫಲವನ್ನು ಕಚ್ಚಿ, ತಿಪ್ಪೆಗೆ ಚಲ್ಲಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪ! ತೃಪ್ತಿ ಪಡುವವರ ಪಾಲಾಗದೆ, ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಂಜಲಾದ ಆ ಫಲ ಕೊಳೆತು ಮಣ್ಣುಪಾಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಎಂಜಲಾದ ಫಲವನ್ನೂ ತಿಂದು ತೃಪ್ತಿ ಪಡುವವರಿದ್ದಾರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ತೃಪ್ತಿಪಡುವವರಲ್ಲ. ಬರಗಟ್ಟವರು, ಹಸಿದ ನಾಯಿಗಳು. ಮಾಂಸವನ್ನು ಹರಿದು ತಿನ್ನುವ ಮೃಗಗಳಂತೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಭೋಗಿಸಿರುವ ತಂದೆ—ಮಕ್ಕಳ ಉದಾಹರಣೆ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಅಪ್ಪಾ ಧರ್ಮಯ್ಯ, ಆ ವಿಷಯಾ ಬಿಟ್ಟು ನೀ ಬಂದ ಕಾರಣ ಬೊಗಳೆ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ನಾಳೆ ಹೊರಡ್ತೇನೆ ಅಂತ ಪನಜಮ್ಮ ಟ್ರಂಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಅವರ ಸ್ವಾಗತ (ಆಮಂತ್ರಣ) ಸಮಾರಂಭದ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಬೆಕೋ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಬೆಕೋ ಅಂತ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಾ ಬಂದೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ರೀ ಧರ್ಮಯ್ಯ, ನಿವುಗ ಬುದ್ಧಿಯಿದೆಯೇನಿ ? ಕೋಟಕ್ಕಿ ಧೀಶ್ವರಳ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಮನೆ ಸಾಲುತ್ತೇನಿ ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಹಾಗಾದ್ರೆ ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲೇ ಪ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ಬೆನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಇನ್ನೂ ಕೇಳಾ ನಿಂತಿದ್ದಿಯಲ್ಲ, ಮೊದ್ಲು ಆ ಕೆಲವು ಮಾಡ್ಬೋಗು.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಸರಿ ಬರ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ, ಇವನ್ಮಾತೃಗಳು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಇರಿಯುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀನೇನೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಇವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗತಾನೆ ಸಂಶಯದ ಸುಳಿ ಮೊಳಕೆ ಹಾಯ್ದಂತಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಕಾದು ನೋಡೋಣ. ಆ ಮೊಳಕೆ ನೆರಳು ಕೊಡೋ ಮರವಾಗುತ್ತೋ, ಕಾಲಿಗೆ ಚುಚ್ಚುವ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಂಟಿಯಾಗುತ್ತೋ ಅಂತ. ನೆರಳು ಕೊಡೋ ಮರವಾದರೆ ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡೋಣ. ರಕ್ತ ಹೀರುವ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಂಠಿಯಾದರೆ ಬೇರು ಸಮೇತ ಕಿತ್ತು, ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡೋಣ. ಆ ವಿಚಾರ ಬಿಡು, ಸಧ್ಯ ನಾಯಕಿ ಬರ್ಮಾಯಿದ್ವಾಳೆನ್ನುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಯಲ್ಲಿರು.

ವಿಕ್ರಂ- ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನನಗಿದೆ ಡ್ಯಾಡಿ. ಈ ನಾಯಕನೂ ಅವಳು ಬರುವುದನ್ನೇ ಎದುರು ನೋಡ್ತಾಯಿದ್ವಾನೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಗಾದರೆ ಈ ನಿರ್ದೇಶಕ ಕಥೆ ಹೆಣೆಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬಾ ವಿಕ್ರಂ. ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಈ ಮೋಜು, ಪನಜಾ ಬಂದ್ವೆಲೆ ಸಿಗಲಾರದು. ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ಪೆಗ್ ಹಾಕೋಣ.

ವಿಕ್ರಂ- ನಾನು ರೆಡಿ ಡ್ಯಾಡಿ. (ನಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು)

ಐದನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಂಗ

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ಅಂತೂ ವಸಜಮ್ಮರು ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಊರಿಗ್ಬಂದ್ರು. ಅಬಾಬಲ ಏನ ಕೂಡಿಸಿ, ಜನ ? ಅವತ್ತ ಹಡದ ಬಾಣಂತಿಯಿಂದ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು, ಇವತ್ತ್ಲ ಸಾಯಂವಂತ ರೋಗ ಬಡುಕೊಂಡವರು ಸೈತ ಜಮಾಯ್ಬಂದ್ರು. ಅದೂ ಸಿಜಾನೆ. ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರಾದ್ರೂ, ದಯಾಗುಣದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವ ರದಾರಂತನ ಜನಾನುರಾಗ ಜಾಸ್ತಿ ಐತಿ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಾಯ್ ರಂಗು!

ರಂಗ- ಬಂದೆಯಾ ವಿಧಿ ರಾಣಿ. ನಾನಿದೇ ದಾರ್ಯಾಗ್ನಿವಂತ
ನಿನಗೇನರ ಕನಸು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು ರಾಜಾ.

ರಂಗ- ಮತ್ತೇನು ಹೌದು ಅಂತಿ ಚಂದ್ಗೆಡಿ. ನಿನ್ನಲುವಾಗಿ ಸಾಕಾತು
ನನಗ. ಯಾವ ನಮೂನಿ ಕಾಡಾದದು ? ನಾ ಎಲ್ಲೆರ ಕಾಣ್ಲೆ ಜನ ಅದಾ
ರನ್ನೋ ವಿಬರಿಲ್ಲಂಗ "ಐ ಲವ್ ಯು ರಂಗು" ಅಂತ ಒಮ್ಮಿಗೆ ತೆಕ್ಕಿ ಬಡಿ
ಯಾಕ ಬರಿಯೆಲ್ಲ. ಮೊದಲ್ದ ಪುಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯಾ ನಾನು. ಏನೇನರ ಆದ್ರ
ಗತಿ ಏನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮನಮೋಹನ, ಯಾಕ್ರಿಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿ ? ನನ್ನ ತ್ರಾಸು
ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತು ? ರಾತ್ರಿ ನಾ ಮಲಗಿರೀನಿ. ಕನಸಿನ್ಯಾಗ ನೀ ಬರಿ.
ಬಂದವನ ನನ್ನ ಗುಲಾಬಿ ಗಲ್ಲಕ್ಕ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತಿ.

ರಂಗ- ಓನವಃಶಿವಾಯ. ಹೆಣ್ಣೆ.ನಾನು ಆಜನ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. ಯಾವ
ಹೆಣ್ಣಿನ ಕನಸಿಗೂ ನಾ ಹೋಗೋಲ್ಲ. ಹೋಗಾಕ ನನಗ ಪುರೊತ್ತೋ ಇರಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸುಳ್ಳುಕ್ತೇಳ್ತೀ ? ನಿಂದಿ ಮಾಡಾಕ ಬಿಡ್ಲಂಗ, ಕನಸ್ಸಾಗ
ಬಂದು, ಗುದ್ದಿ ಗುದ್ದಿ ಎಬ್ಬಿಸ್ತಿ. ರಾತ್ರೆಲ್ಲಾ ನಿಂದಿಗಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾರಿ ಹೆಂಗಾ
ಗೇತಿ ನೋಡಿಲ್ಲೆ ?

ರಂಗ- ನಿನ್ನ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ರ ನನ್ನೇನು ಸರಳ ಕೈ ಬಿಡಂಗ ಕಾಣು
ದಿಲ್ಲ. ಸಧ್ಯ ನೀನು ಪೂರಾ ಹಸ್ತಂಗ ಕಾಣ್ತೆ. ನಾನರ ಒಬ್ಬವನ ಅದೀನಿ.
ಒಮ್ಮಿಗೆ ನೀ ಜಿಗದು ಬಂದು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ರ, ನನ್ನ ಶೀಲದ ಗತಿ
ಏನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಏನಂದಿ! ನಿನ್ನ ಶೀಲೋಗುತ್ತ ? ಬುದ್ದು. ನೀ ಗಂಡ್ನದಿ.

ರಂಗ- ಗಂಡ್ನಾದ್ರ, ಶೀಲ ಇರುದಿಲ್ಲೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇದ್ರ ತೋರು ನೋಡ್ತೇನಿ, ಶೀಲಾನ.

ರಂಗ— ಅಂದ್ರೆ, ಶಿಲಾಸ ಚಿಲ್ದಾಗ ತಂದೀನಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು, ತಗದ ತೋರಾಕ. ಗಂಡಸಿನ ಶಿಲ ಯಾವ್ವಂತ ತಿಳಿದಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಳು ಇಲ್ಲಾ ತೋರು.

ರಂಗ— ತಾಯಿ ವಕ್ರೇಶ್ವರಿ ತೋರುದಲ್ಲದು, ಹೇಳುದು. ಸುಮ್ಮನ ನಿಂತೇಳು. ಗಂಡಿನ ಶಿಲ ಪರಹೆಣ್ಣನ್ನಾ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿ ಅಂತ ಕರೆಯೋ ಅವನ ನಾಲಿಗ್ಯಾಗಿರ್ದೇತಿ. ಅವನ ಸುತ್ತಲಿರೋ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟಾಗದಂ, ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗದಂ ಬದುಕೋದ್ರಾಗಿರ್ದೇತಿ. ಕಚ್ಚೊಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿನ ಕೊರಗಿಸ್ತಂ ಸಗಸಾರ ಮಾಡೋದ್ರಾಗಿರ್ದೇತಿ. ಪಾತ್ಸ...

ಲಿಲ್ಲಿ— ಸಾಕು. ಮೊದ್ಲು ನಿನ್ನ ಮಾರಿಮ್ಯಾಲ ಮಾಡಿರೋ ಮಿಸಿ, ಒರ್ದಿನಲ್ಲೋ, ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟೋ ವೇಳು.

ರಂಗ— ಯಾಕ, ಒಮ್ಮಿಗೆ ನನ್ನ ಮಿಸಿ ಸುದ್ದಿ ತೆಗೆದಲ್ಲ ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ ಆಗಿದ್ರೆ ಆ ಜಾಗ ಬಿಡೋದು ವಾಸಿ ಅಂತ. ನಿನ-ನಿನ ಬುದ್ದಿ ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದಿ ? ವಯಸ್ಸಿಗ್ಗಂದ ಹೆಣ್ಣು, ಬಯಸಿ ನಿಸ್ತಂ ದ ನಿಂತಾಗ, ಪ್ರೇಮಗೀತೆ ಹಾಡಿ ಕುಣೋದ್ಬಿಟ್ಟು, ಜೋಗುಳ ಪದ ಹಾಡಿ ಮಲಗಾಕ ನೋಡ್ತಿಯಲ್ಲ.

ರಂಗ— ನಾನೇನೋ ಕುಣುಸ್ತಿದ್ದೆ ಅದ್ರೆ ನಾನಿನ್ನೂ ಆ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ವಯಸ್ಸಿಗ್ಗಂದಿಲ್ಲ ?... ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸರ ಎಷ್ಟಿಗ ?

ರಂಗ— ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು.

ಲಿಲ್ಲಿ— ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರಾಕ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕು ?

ರಂಗ— ಇದರ ಮ್ಯಾಲ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು.

ಲಿಲ್ಲಿ— ಅಂದ್ರೆ, ಐವತ್ತಾರಕ್ಕೇರುತ್ತೇನು ನಿನ್ನ ಹರೇವು ?

ರಂಗ— ಹೌದು. ಅಲ್ಲಿತನ ನಿಮಗೇನು ಪವರ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗುಂದಿಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ಒಂದ್ನಲ ನನ್ನ ತಬ್ಬಿಕೊ. ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಕುಣವಂತ ಪವರ್ ಬರ್ದದ.

ರಂಗ- ಅಂದ್ರೆ, ನಿನ್ನ ಬಾಡ್ಯಾಗ ಕರೆಂಟ್ ಸ್ವಾಕ್ ಐತೇನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತ ?

ರಂಗ- ಹಂಗಾರ ಗಟ್ಟಿ ನಿಂದು ಟ್ರೈ ಮಾಡ್ತೀನಿ. (ಮುಟ್ಟಿಲು ಹೋಗಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು) ಬ್ಯಾಡಬಿಡು ಮಾರಾಯಳ ಶಾಕ್ ಹೊಡದೀತು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಪರೂಪದ ಗಂಡು ಸಿಕ್ಕೀ ನೋಡು ನನಗೆ. ಗಂಡಸ್ತನನ ಇದ್ದಂಗ ಕಾಣುದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ.

ರಂಗ- ಯಾಕಿಲ್ಲ ಐತಿ. ಆದ್ರೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಬರುವಲ್ಲದು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇದ್ರೆ ನನ್ನ ಮುಟ್ಟು ಬಾರೋ ಮದನ (ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯುವಳು)

-ಪದ-

(ಪದ ಮುಗಿಯುವಾಗ ರಂಗ ಕುಸಿದು ಬೀಳುವನು)

ರಂಗ- (ತಡವರಿಸುತ್ತ) ಲಿಲ್ಲಿ, ನಾನೀಗೆಲ್ಲದೇನಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಕಣ್ಣು ಬಿಡಾಕ ಬರ್ದಂಗಾಗೇತೀಗ. ಲಿಲ್ಲಿ, ಮೈಯಾಗ್ಯಾಕೋ ಜುಂ ಅನ್ನಾಕ ಶುರುವಾತಲ್ಲ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಗಂಡಸ್ತನದ ಸಂಕೇತದು, ಮೈಯಾಗೀಗ ಕಾವಾಗೇತಿಲ್ಲೋ ?

ರಂಗ- ಕಾವೆಲ್ಲಿದು, ಎಲ್ಲಾ ತಣ್ಣಗಾಗಿ, ಥಂಡಿ ಶುರುವಾಗೇತಿ. ಕೈಕಾಲು ಸೈತ ಸರಾಡುವಲ್ಲವು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಿಂದೆಂಥಾ ಪ್ರಕೃತಿನೋ ಮಾರಾಯ. ಈಗರ ಕುಣಿಯಾಕ ಶುರು ಮಾಡಿ, ಒಮ್ಮಿಗೆ ನೆಲ ಹಿಡಿದೆಲ್ಲ. ಈಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಡೌನಾದ್ರೆ ಮುಂದೆಂಗೆಂತ ?

ರಂಗ- ಆಗದಿ ಬ್ಯಾಲೆನ್ನಿನ ಮನುಷಾ ನಾನು. ನಡದಾದಿದ್ದು ಜೋಲಿ ಹೊಡಿತೀನಿ. ಇನ್ನು ಕುಣಿದಾದಿದ್ರೆ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಡ ? ಅದರಾಗದ್ರಾಗ ಎಂದೂ ಬರದ ಹುರುಪು ಇವತ್ತ ಬರ್ಬೇಕ್ತ ನನಗೆ! ಕತ್ತಿ

ಮೂರೂ ಖಿಟ್ಟವರು

ಕುಣದಂಗ್ ಕುಣುದು, ದವ್ಯಕ್ತಿ ನೆಲಕ್ ಬಿದ್ದ. (ಎಳಲು ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು)
ಹೋಗನಿನ, ಏಳಾಕ್ ಬರ್ದಂಗಾಗೇತಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಾನೆಬ್ಬಸ್ಲೇನು ?

ರಂಗ- ಬ್ಯಾಡ. ನಿನಗ ಕೈ ಮಾಗೀತಿನಿ ದೂರ ನಿಂದ್ರ. ಒಮ್ಮೆ ಮುಟ್ಟಿ
ನೆಲಕ್ಕೆಡವಿದಿ. ಮತ್ತೇನರ ಮುಟ್ಟಿದಿ, ಖಾಯಂ ಮಲಗ್ತೀನಿ.

(ಮೂರ್ತಿ ಬರುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ದಾರಿಮ್ಯಾಲೇನ ಸಡಸ್ಯಾರಲ್ಲ ಕಳ್ಳು ? ಈ ಮಗ
ನೋಡಿದ್ರ ನೆಲ ಹಿಡ್ಡು ಕುಂತಾನ. ಇಕಿ ನೋಡಿದ್ರ ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆ ಪೋಜು
ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತಾಳ. ಏನ್ಮ ಗದ್ದಾಗೇತಿಲ್ಲಿ. ಯಾಕಲೆ ರಂಗ ಏನಾತು ?

ರಂಗ- ನನೇನೂ ಕೇಳಬ್ಯಾಡ. ನಿಂತಾಳ ನೋಡಲ್ಲಿ ಮಳ್ಳಿ. ಅಕಿನ್ನ
ಕೇಳು.

ಮೂರ್ತಿ- ಏನಾತೆ ಲಿಲ್ಲಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕಲೆ ಹೈವಾನ್ ? ಏನೇ ಲಿಲ್ಲಿ ಅಂತ ಏಕವಚನದಾಗ
ಕರಿತಿಯಲ್ಲ ? ಬಾಯಾಗ ಗೂಟ ಬಡದೇನು, ನೆಟ್ಟಗ್ಯಾತಾಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ನೆಟ್ಟಗೇನು ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ ಸೋಗಲಾಡಿ. ಪಾಪ! ನೆಲ
ಹಿಡ್ಡು ಕುಂತಾನಲ್ಲ. ಏನ್ಮಾಡಿದಿ ಖರೆ ಹೇಳು. ಮೊದಲ್ಲ ಬಾಯಿಸತ್ತ ಹುಡು
ಗದು. ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸೇನು, ಇವನ ವಯಸ್ಸೇನು ? ಸ್ವಲ್ಪರ ತಿಳಿತೇತಿಟ್ಟ
ನಿನಗೆ ?

ರಂಗ- ಈ ಮಗಾ ಹೂಸ ಗತ್ತ್ವ ಎಬ್ಬಿಸಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಹಾಲು
ಕುಡಿಯೋ ಕೂಸಂತ ತಿಳಿದಾನ ನೆನ್ನ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನೇನರ ಮಾಡುವಂಗಿದ್ರ ನನಗ್ಯಾಡು ತಡ್ಕೊಂತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮೂರ್ತಿ, ಇದು ನಿನಗ ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲದ ವಿಷಯ. ತಲಿ ಕೆಡಸ
ಬ್ಯಾಡ ಸುಮ್ಮನೋಗು.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನೂ ಅಷ್ಟು. ನನ್ನ ತಲೆ ಕೆಡಸಬ್ಯಾಡ. ಏನು ನಡೀತಂತ ಸರಳೈಳು, ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಮೂಗು ಕೊಯ್ದು ಹಣೆಗ್ವಟ್ಟೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಏನಂದಿ ? ಮೂಗು ಕೊಯ್ತಿಯಾ ? (ಸೆಡ್ಡು ಹೊಡೆದು) ನಿಮ್ಮಪ್ಪಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ರೆ ಮುಟ್ಟುಬಾರಲೇ ನೋಡ್ತಿನಿ. ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಕಿತ್ತು ನಾಯಿಗಾಕ್ವದಿದ್ರೆ ನಾನು ಹೆಣ್ಣು ಅಲ್ಲ. (ಮತ್ತೆ ಸೆಡ್ಡು ಹೊಡೆದು) ಬಾರಲೇ ಬಾ.

ರಂಗ- ಇವರ ಪ್ರಕರಣ ಭಾರತ-ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಬಿದ್ದಂಗಾತು. ಈ ಮಗ ಮೂಗು ಕೊಯ್ತಿನಿ ಅಂತಾನ, ಇಕೆ ನಾಲಿಗೆ ಕೀಳ್ತಿನಿ ಅಂತಾಳ. ಇಬ್ರೂ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟವರ ಆದಾರ. ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಇವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ರೆ, ನಂದೇನೇನು ಕೀಳ್ತಾರೋ ಯಾರಿಗೊತ್ತು! ಯೇ ನಿವೌರ ಕುಸ್ತಿನರ ಹಿಡಿರಿ ನೋಡ್ತಿನಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ, ಇಕೆ ಕೈಯಾಗ ಕಟಿಸೇ ಕಳ್ಳೋ ವಿಚಾರೈತೇನು ?

ರಂಗ- ಇಕೇನು ಕಟಿತಾಳಲೆ. ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಹೆಣ್ಣು ?

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನಿನ್ನೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮಗನೇ. ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಜಗಾ ನೋಡಿ ಕಟದ್ರೆ, ಆರು ತಿಂಗಳು ಹಾಸಿಗಿನ ಹಿಡಿಬೇಕು.

ರಂಗ- ಆ ನಮೂನಿ ಕಟಿತಾರ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅವರಿಡ್ತನ ಅಂಗಿರಾವು. ಸಧ್ಯ ನೀನೀಗ ನೆಲ ಹಿಡ್ಡು ಕುಂತಿವ್ವೆಲ್ಲ, ನಿನ್ನಗ್ಯಾವ ಹಿಡ್ತದಾಗ ಕಟದಿದ್ದು ?

ಆ ಹಿಡ್ತನ ಬ್ಯಾರಿತ್ತು ಬಿಡಲೆ. ಎಷ್ಟು ಕಟದ್ರೂ ನನಗೇನು ನೋವಾ ಗ್ವಿಲ್ಲ. ಪುಷ್ಟಕ ವಿಮಾನದಾಗ ತೇಲಿದಂಗಾತು ನನಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಈ ಮಗನಿಗೆ ಮತ್ತು ಬರುವಂತ ಹಿಡ್ತದಾಗ್ವು ಕಟದಾಳ ಬೇವರ್ಸಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬೇವರ್ಸಿ ಅನಬ್ಯಾಡೋ ಮಗನ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀನೂ ಮಗಾಪಗ ಅನಬ್ಯಾಡ. ನನಗೇನರ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತಂದ್ರೆ...

ರಂಗ- ಮೂಗು ಕೊಯ್ಯಾನೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸುಮ್ಮಿರಲೆ...

ರಂಗ- ಏನು ಸುಮ್ಮಿರಿಯಾ ? ಒಂದಳತಿ ಶುರು ಹಚ್ಚಿದಿ. ಸಿಟ್ಟು ಬಂತಂದ್ರೆ ಹಂಗ್ಯಾಡ್ತೀನಿ, ಹಿಂಗ್ಯಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ. ನಾನೂ ಈಗ್ಗಂದಿತು, ಆಗ್ಗಂದಿರತಂತ ನೋಡೇ ನೋಡ್ತೀನಿ. ಒಟ್ಟು ಬರುವಲ್ಲದು ಸಿಟ್ಟು.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ, ಇಷ್ಟು ದಿವ್ವ ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ನೋಡಿಲ್ಲೇನು ? ಇವತ್ತು ನೋಡಂಗಾರ. ಬಾರೆ ಬಿಂಕದ ಹೆಣ್ಣೆ. ಇವತ್ತು ನಿನಗೊಂದು ಗತಿ ಕಾಣ್ನೆ ಕೈ ಬಿಡ್ತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- (ಬಳಿ ಏರಿಸುತ್ತಾ) ನಾ ತಯಾರಾಗೇ ನಿಂತೀನಿ. ಮುಂದ್ಕರ ಬಾಕೋ ಗಂಡ್ಲ.

ರಂಗ- ಇದು ಡೇಂಜರ್ ಪೋಜಿಷನ್ನಿಗೇ ಬಂತು. ಇವರೊರ ಹೊಡದಾಡಿ ಸಾಯ್ಲಿ. (ಓಡುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಲೇ ಮಗನ ರಂಗ್ಯಾ, ಒಬ್ಬನ್ನ ಬಿಟ್ಟೋಕ್ಕಿ ಯಲ್ಲಲೇ... (ಓಡಿ ಹೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬಾರಲೇ ಮೂರ್ತಿ. ನನ್ನ ಕೈರುಚಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ. ಅಲ್ಲಾ, ಈ ರಂಗೂಗೇನಾಡ್ಬೇಕಾತಂತೀನಿ. ಒಟ್ಟು ಕೈಗೆ ಸಿಗುವಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ ಅವನ್ನ ಬಿಡಲ್ಲ ಬೆನ್ನತ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಳು)

(ಭೋಜರಾಜನಿಗಿದುರಾಗಿ ಏಕ್ರಂ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಬರುವನು)

ಅರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಉದ್ಯಾನವನ

(ರಂಗ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ವನಜ ಟೈಂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ)

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ. ಅರವಿಂದ್ರೇಕೊ ಇಷ್ಟೊತ್ತಾದ್ರೂ ಬರಿಲ್ಲವಲ್ಲ ?

ಮೊದಲ್ಟ ಡಾಕ್ಟರವರು. ಯಾವ್ತರ ಆಫ್ರೇಷನ್ ಕೇಸ್ ಬಂದಿರಬೇಕು.

ಅದಕ ತಡ ಆಗೇತಿ.

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ, ಅರವಿಂದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ರಂಗ- ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತನ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನೀವು. ಅಲ್ಲಿ, ನಂದ್ರು ನನಗ ತಿಳಿ
ವಲ್ಲು. ಇನ್ನು ಆ ಡಾಕ್ಟರೇನು ತಿಳಿದೇಕು.

ವನಜ- ನನಗವರ ಪರಿಚಯವಾದೆಂದಿನಿಂದ ನೀನೂ ಅವರ ಜೊತೆ
ಗಿದ್ದಿಯಾ ಅಂದಾಗ, ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ವಡಿ ಮಾಡಿಲ್ವ ನೀನು ?

ರಂಗ- ಮಾಡೇನಿ, ಸಧ್ಯ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ. (ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿ)
ನನ್ನ ತಲಿಯಾಗೀಗ ಯಾವ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದೆ ಗೊತ್ತೇನಿ ?

ವನಜ- ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು ?

ರಂಗ- ಗೊತ್ತು ಮಾಡ್ತೀನೀಗ.

ವನಜ- ಅಂದ್ರೆ ?

ರಂಗ- ನಿಮ್ಮನ್ನ ರೇಪ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ.

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ, ನಿನಗೇನು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೇನು ?

ರಂಗ- ಹೌದು. ನಿನ್ನಲುವಾಗಿ ಪೂರಾ ತಲೆಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಬಾಳ ದಿನದಿಂದ
ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಕಣ್ಣೆತ್ತು ನನಗ. ಆದ್ರೆ, ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತದಕೆ
ಕಾಲ ಕೂಡೇತಿ. ತಕರಾರು ಮಾಡದಂಗ, ಸುಮ್ಮನ ನನ್ನಾಸೆ ತೀರಿಸು ಬಾ ನನ್ನ
ರಾಣಿ. (ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಕಪಾಳಕ್ಕೊಡೆಯುವಳು)

ವನಜ- ಚುಡಾಲ, ನನ್ನ ಕೆಡಸಾಕ ಬರ್ತಿಯೇನೋ!

ರಂಗ- ಕಟದ್ರಿಲ್ಲೊ. ಹಿಂಗಿರುತ್ತ ನೋಡಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ.
ಹೊತ್ತ ನೋಡಿ ಹೊಡ್ತ ಹಾಕುತ್ತ. ಈಗ ನಾವೂ ನಿಮ್ಮೊಡೆ ಬಾಯಂ
ಇರ್ತೀನಿಲ್ಲೊ.

ವನಜ- ಇರಿಯಾ.

ರಂಗ- ಹಂಗಾರ ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಇಂಗೆ ಐತೆಂತ ನಿಮಗ್ಯಾಕ ತಿಳಿಲ್ಲ.

ವನಜ- ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಏನಂತ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕೋ ನನಗಂತೂ ತಿಳಿಲ್ಲ.

ರಂಗ- ನಿಮಗ್ಯಾಕ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವ ಬುದ್ಧಿ ಮುಚ್ಚಿದ
ಕೆಡದಂಗ್ರಿ. ಸಮಯ, ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಒಣ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸ್ತೀತೆ ಕೆಲವರ
ಸ್ವಭಾವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಂಡ್ರೂ, ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಬುಸುಗುಡೋ

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಸರ್ಪವಾಗಿ ಹರದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತ. ಹಂಗ, ಅರವಿಂದರ ಸ್ವಭಾವ ಅರಳಿದ ಹೂವಿನಂಗೆ ಕಂಡ್ರೂ. ವನಜ, ಹಾವಾಗಿ ಹರದಾಡಿದ್ದೆ, ಏನ್ನಾಡ್ತೀರಿ ? ಯಾಕಂದ್ರೆ ವನಜು ಮಂತ್ರ ದಂಡಿದ್ದಂಗ. ಹೂವಾಗಿ ಸುವಾಸನೂ ಕೊಡ್ತೆ, ಹಾವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾನೂ ಹೀರುತ್ತ. ಇದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿನ ನಂಬಿರೋ ನಿವಾ ಹಣೆಬರಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು.

ವನಜ- ನಾ ಕೇಳಿದ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ. ದೊಡ್ಡ ತತ್ವಾನೇ ಹೇಳಿದೆಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಇದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲ, ಇದು ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಗದ್ದಕ್ಕ ಕೆಡುವುತ್ತು.

(ಅರವಿಂದ ಬರುವನು)

ಅರವಿಂದ- ಏನವಾ ರಂಗಣ್ಣ, ಪಂಡಿತನ ಸುದ್ದಿ ತಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿ.

ರಂಗ- ಏನಿಲ್ಲ, ವನಜಮ್ಮಾರಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆ. ತಲೆ ಕೆಡಿಸೇತ್ತಿ.

ಅರವಿಂದ- ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆ ?

ರಂಗ- ನಾಯಿ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಡಬ್ಬಿ ಕಟ್ಟಿದ್ರೂ ನೆಟ್ಟಗಾಗಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ? ಅಂದು.

ಅರವಿಂದ- ನೀನೇನು ಹೇಳಿದೆ ?

ರಂಗ- ನೆಟ್ಟಗಾಗಲ್ಲ ಅಂದ್ಲೆ. ಅದನ ಕಟ್ ಮಾಡೋದೇ ಛಲೋ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೆ.

ಅರವಿಂದ- (ತಡವರಿಸಿ) ಆಂ... ವನಜ ಏನೇಳ್ತಾನಿವನು ?

ವನಜ- ಅವನಿಗೇ ಗೊತ್ತದು, ನಾ ಕೇಳಿದ್ದೊಂದು, ಇವನು ಹೇಳ್ತೀರೋದೊಂದು.

ಅರವಿಂದ- ನನಗಂತೂ ಈ ಮಹಾನುಭಾವನ ಮಾತೇ ಅರ್ಥವಾಗೋ ದಿಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಖರೆ ಏನು ನಿಮ್ಮಾತು. ನನ್ನಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಬಡವ, ಶ್ರೀಮಂತರ; ಮುಂದ ನಿಂತು, ಹಸಿವಾಗಿದೆ ಅಂತ ಅತ್ತರ, ಜೇಸ್ಸಿ ತಿಂದು ಬದುಕೋಗು ಅಂತಾರ. ಬಡವನ ಸತ್ಯ ಶ್ರೀಮಂತರ ಕಾಲಾಗಿನ ಕೆರ ಆಗ್ನಿ

ಟ್ಟಿತ್ತಿ. ಬ್ರಿನ್ನಿ. ಇಲ್ಲೆ ನಿಂತ್ರ ಬ್ರಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಬಾಯಿ ಒದರಿಕೊಂತನ ಇರ್ರೇತಿ,
(ಹೋಗುವನು)

ಅರವಿಂದ- ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ

ವನಜ- ಆದರೂ ವಿಚಾರವಂತ.

ಅರವಿಂದ- ಅವನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಡು ಚಿನ್ನ. ಸಧ್ಯ ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಬಂದವಳು.
ಈ ಬಡಪ್ರೇಮಿಯನ್ನು ಮರೆಯದೆ, ಬೆರೆಯಲು ಬಂದಿರುವಿಯಲ್ಲ ?

ವನಜ- ಮರೆಯುವಷ್ಟು ತುಚ್ಛಳಾಗಿ ಕಾಣ್ತೆನೇನು ?

ಅರವಿಂದ- ಭೆಟ್ಟಿ ತುಚ್ಛಳಾಗಿ ಕಾಣ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗುಂಗಿ
ನಲ್ಲಿ ನಾನಷ್ಟು ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ನಿಯಂತ್ರಣ ತಪ್ಪಿದ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕುಳಿತರೆ ಮನ ಕಲಕುವ ನಿನ್ನ
ರೂಪ, ನಿಂತರೆ ನಿಲುವಿನ ಆಯವನ್ನೇ ತಪ್ಪಿಸುವ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೋಟಿ. ಮಲಗಿ
ದರೆ ಮಾತ್ರೆ ಮಾತ್ರೆ ಮರುಕಳಿಸುವ ಈ ನಿನ್ನ ಹೂನಗೆ ಒಟ್ಟು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಈ ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಖ.

ವನಜ- ಗಂಡಸಾದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿನೇ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಹದಿನೈದು ದಿನ
ನಿಮ್ಮನ್ನಗಲಿ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನೀವೇ
ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ- ನನ್ನನ್ನೆಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವಿಯೆಂದು ನನಗೊತ್ತೆ ವನಜ.
ಆದರೆ ಮುಂದಾಗುವ ಅಘಾತದ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿರುವಂತ ಭಾಸ
ವಾಗಿದೆ.

ವನಜ- ಯಾಕರವಿಂದ್ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ.

ಅರವಿಂದ- ಹೌದು ವನಜ. ಗಿಡದಲ್ಲರಳದ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿಗೂ,
ಅಕ್ಕಸಾಲಿಯಿಂದ ಅರಳದ ಬಂಗಾರದ ಹೂವಿಗೂ ಬಹಳ ಅಂತರವಿದೆ.

ವನಜ- ಅಂದ್ರೆ ?

ಅರವಿಂದ- ನಿಸರ್ಗ ನೇಮದಿಂದ ಅರಳದ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವನ್ನು ಆಸೆ
ಪಟ್ಟವರು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಿತ್ತೊಳ್ಳಬಹುದು ಆದರೆ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಯಿಂದ ಅರಳದ
ಬಂಗಾರದ ಹೂವನ್ನು ಆಸೆ ಪಟ್ಟವರು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು

ವನಜ— ಆ ಸಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿಯಾದರೂ ನೀವು ನನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನಾಸ್ತಿಗೆ ಒಡೆಯರಾಗ್ಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಂಶಯವೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪಿಗೆ ತಾನೆ ?

ಅರವಿಂದ— ವನಜ, ನನಗೆ ಆಸ್ತಿ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ಇಲ್ಲ...

ವನಜ— ನನಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ರೆ ನನ್ನ ಸಂಬಿಕೆಯ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕಾದೂ, ನೀವಿದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬೇಕು.

ಅರವಿಂದ— ಆದ್ರೂ ವನಜ...

ವನಜ— ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ನನ್ನಾಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಅರವಿಂದ— ಛೇ ಛೇ, ಏನಾದ್ವಿಟ್ಟೆ ವನಜ. ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲ. ಆಯ್ತು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾದ್ರೂ ಒಪ್ಪೋಕ್ತೀನಿ.

ವನಜ— ಈಗ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರಾಯ್ತು

-ಪದ-

(ಪದ ನಡೆಯುವಾಗಲೇ ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ— ಕಟ್! ಫಸ್ಟ್ ಶಾಟ್ ಫುಗಿಯಿತು, ನೆಕ್... ಶಾಟ್ಗೆ ರೆಡಿಯಾಗಿ.

ಅರವಿಂದ— ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಯಾಕ ಬಂದೆಪಾ ?

ರಂಗ— ವನಜವ್ಮಾರ, ದೊಡ್ಡಾವ, ಸಣ್ಣವರು ಬರ್ರಾ ಅದಾರ್ರಿ.

ವನಜ— ಮಾವನವರು ಬಂದ್ರಾ... ?

ಅರವಿಂದ— ವನಜ ನಾನು...

ವನಜ— ಗಾಬರಿಯಾಗ್ಬೇಡಿ. ಈ ವಿಷಯ ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಬೇಕು. ಅದಿವತ್ತೇ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿ.

ರಂಗ— ಇವರ ಮಾತು ಖರೀರಿ. ಲವಿ ನ ಕೇಸು ದೌಡ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಗಿ

ಬಿಡ್ಡೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದ್ರೆ ಮುಂದೆ ಬಾಳ ಡಾಂಜರಿ..

(ಭೋಜರಾಜ ವಿಕಂ ಬರುವರು)

ಭೋಜರಾಜ— ವನಜ...

ವನಜ— ಬನ್ನಿ ಮಾವ, ಇವರು...

ಭೋಜರಾಜ— ಡಾ|| ಅರವಿಂದಂತ ನನಗೂತ್ತಮ್ಮ.

ಅರವಿಂದ— ಸಾರ್ ನಾನು...

ಭೋಜರಾಜ— ನೀವೇನೂ ಹೇಳ್ವೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರಿ. ನನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮೆದುಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಗೌರವದಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿಯುವ ನೀವು, ನನ್ನ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ಒಂದ್ನಾತು ತಿಳಿಸಿದೆ, ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ವರ್ಷದ ಮಗು, ನಮಗೆ ಹರ್ಷ ತರಲು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು.

ಅರವಿಂದ— ನೀವು ತುಂಬಾ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತಿರಿ ಸಾರ್.

ರಂಗ— ಆ ತಮಾಷ್ಯಾಗಂಥಾ ಗೊಟ್ಟಿತಂತ ಈ ಮಗನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ.

ವನಜ— ಮಾವ, ನಾನಿವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ವಿಷಯ...

ಭೋಜರಾಜ— ನನಗೆ ವಿಷವಾಗ್ಬಹುದಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದಿಯೇನಮ್ಮ ? ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲವಮ್ಮ. ಬುದ್ಧಿವಂತೆಯಾದ ನನ್ನ ಸೊಸೆ, ಹದ್ದು ಮೀರಾವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ನನಗೂತ್ತಿದೆಯಮ್ಮ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಮುದ್ದಿನ ಪಾರಿವಾಳ, ಗಿಡುಗನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಬೇಕೆಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯ ಹುಡುಗನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರಾವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಹಾಲು ಕುಡಿದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆಯಮ್ಮ.

ವಿಕಂ— ಹೌದು ವನಜ. ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸೇ ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು. ನಗುವಿನ ತಾಕಿಯಿಂದ ಸದಾ ಮಿನುಗುತ್ತಿರಬೇಕು ಈ ನಿನ್ನ ಮುಖ. ಅದೇ ನಮಗೆ ಪರಮ ಸುಖ.

ರಂಗ- ಇನ್ನ ಈ ಮಗ ಶುರುಮಾಡಿದ ಡೈಲಾಗ. ನನಮಕ್ಕು ಚಂದ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಾರ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ, ಸುಮ್ಮನ ಮಾತು ಬೆಳೆಸಿ, ಕಾಲ ಯಾಕೆ ದಂಡ ಮಾಡ್ತೀರಿ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಹೂರ್ತ ನೋಡಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಿ... ಇವರ ಮದುವೆನ. ಮಾತಾಡುವ ವಿಷಯ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ, ಬನ್ನಿ ಹೋಗೋಣ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸರಿ, ನಡೀರಿ. (ರಂಗನ ಹೊರತು ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುವರು) ರಂಗಾ.

ರಂಗ- ಇಲ್ಲೆ ಅದಿನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಕಾಣುತ್ತದು. ಕಾರು ಸ್ವಾರ್ಟ್ ಮಾಡು ನಡಿ.

ರಂಗ- ಸಾದ್ದಿಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಕಾರದು. ಐದು ಜನಕ್ಕ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗುತ್ತ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅದಕ್ಕ ನಾನೇನಾಡ್ಲಿ ?

ರಂಗ- ಹವಾ ತಿನಕೊಂತ ನಡಕೊಂಡು ಬರಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ನನಮಗನೆ. ನಾನು ನಡಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾ ?

ರಂಗ- ಜಗಾದ ಅಭಾವ. ಯಾರರ ಒಬ್ಬ ನಡೀಬೇಕು.

ಭೋಜರಾಜ- ನೀನೇ ನಡಕೊಂತ ಬಾ ಹಂಗಾರ. (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ಹೊಗ ಕತ್ತಿಕಿರುಬ ನನ್ನ ಮಗನೆ ಇವಕಾರಿವರು ಟೈಂ ಬಾಂಬಿ ದ್ದಂಗ. ಯಾವಾಗ ಸಿಡಿತಾರಂತ ಹೇಳಾಕ್ತ ಬರಂಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮಕ್ಕ ಹಿಸ್ತಿ ಪಾಪ ವನಜಮ್ಮಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನರ ಹೆಗ ತಿಳಿಸ್ಬೇಕನ್ನುದ್ದ ತಿಳಿದಂಗಾಗೇತಿ. (ವಿಚಾರಿಸಿ) ನೋಡೋಣ ದೇವ್ರದಾಸ. (ಹೋಗುವನು)

ಏಳನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸಾ

(ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಮರ ನೇತು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಜಗ್ಗು ಬರುವನು)

ಜಗ್ಗು- ಅದೃಷ್ಟ ಕೂಡಿ ಬಂದವನು, ಅರೆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅರಸನಾಗಿ ಬಿಡ ಬಹುದು. ಹೆಸರಿಗೆ ಕಂಪೌಂಡ್ರಾಗಿ, ಅರವಿಂದ ಡಾಕ್ಟಿಗೆ ದಿನಕೊಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು

ಸಪ್ಲೆ ಮಾಡ್ತಿರುವ ನನಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಹೊಳೆಯಲ್ಲೆ ಈಜಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಕ್ಯಾಮ್ರಾದಲ್ಲಿ ಅರವಿಂದರ ರತಿ ಮನ್ಮಥ ಕ್ರಿಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತಿವಂತ ಭೋಜರಾಜ ಹಾಗವರ ಮಗ ವಿಕ್ರಂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಲೆ ಹಿಡುಕತನ ಬೇಸತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಹೊಸ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಇದೇ ಸುಸಂದರ್ಭ ಆದ್ರೆ ಒಂದು ಫೋಟೋಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೋಡಬೇಕಾದ್ರೆ ಒಳಗಿನ ಹಕೀಕತ್ತೇನಿರಬ್ಬಕು? ಏನಿದ್ರೇನು ನನಗೆ ದುಡ್ಡು ಬಂದ್ರ ಸಾಕು ದೂರೂರಿಗೆ ಹಾರಿಬಿಡ್ತೆನಿ ಇವತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅರವಿಂದರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕ್ಕೇಕಾಗಿದೆ, (ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ ಬರುವನು

ಮೂರ್ತಿ-ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ನನ್ನಲುವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣರ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡ್ಕಾನಿಲ್ಲೋ ಅಂತೀನಿ. ಈ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ರ ನಾರಿವಣಿಯರು ದೂರ ಸರಿತಾರಲ್ಲ ಯಾಕ? (ವಿಚಾರಿಸಿ) ಅಂ. ತಿಳಿತು. ಅಪರೂಪದ ಸುಂದರ, ನನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡೋ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಮಗಿಲ್ಲಂತ ಹಂಗ್ಯಾಡ್ತಾರವರು

(ಲಿಲ್ಲಿ ಒಳಗಿನಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ-ಯಾಕಲೇ ನನ ಮಗನೇ ಹೆಣ್ಣಂದ್ರ ಸಂತ್ಯಾಗ ಮಾರೋ ಹಣ್ಣಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು? ಗುರ್ತ ಖೂನಿಲ್ಲವಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಹೊಡ್ಡು ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಲ ಬಣ್ಣದ ಮಾತಾಡಿ ಮಗನ? ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಸುದ್ದಿಗ್ಬಂದ್ರ ಎದೆಗೊಡ್ಡೇನ.

ಮೂರ್ತಿ-ಯಾರೆದಿಗೆ ಒದಿತಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ-ಯಾರಿಗೊದಿತೇನಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ-ನೀ ಯಾರಿಗರ ಒದಿ ಮಾರಾಯ್ತಿ. ಆದ್ರ ನಾ ಕಟ್ಟಿದ ಆಶಾ ಗೊಪುರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಒದಿಬೇಡ. ಯಾಕಂದ್ರ ನಾ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ ನಿನಗಾಗಿ ಬದುಕಿರೋದೆ ನಿನೊಡ ಲವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ-ಆದ್ರ ನಾ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಆ ರಂಗನಿಗಾಗಿ ಬದುಕಿರೋದು ನಿನ್ನಂತವ ಹಲ್ಲು ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಮೂರ್ತಿ-ಅಯ್ಯ ಕಟುಕ ಹೆಣ್ಣೆ ನಿನ್ನೊಡ ಪ್ರೇಮಗೀತೆ ಹಾಡ್ಬೇಕಂತ ಹಾರುಪೇರ್ನಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಿನಿ, ನೀನಿಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲೂರಿತಿನಿ ಮುಸುಡಿ ಜಜ್ಜುತಿನಿ ಅಂತಿ. ಅಷ್ಟಕ್ಕುರ ಬಿಡ್ಡಿಯೆನು? ಹೊಳ್ಳ ಮಳ್ಳ ಆ ರಂಗ್ಯಾನ ಹೆಸರು ತೆಗೆದು ಇಲ್ಲದ ಸಂಕಟ ಹಚ್ಚಿತಿ. ಅವನೊನ ನಿನಗೇನರ ಮಾಟ ಮಾಡ್ಕಾನೇನು?

ಲಿಲ್ಲಿ-ಹೌದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನಂತ ಲುಚ್ಚಿನ ಕಡೆ ಪರಿದಂಗ ಮಾಡ್ಕಾನ.

ಮೂರ್ತಿ-ನಾ ಲುಚ್ಚಾ ಆ ಮಗ ಸಾಜೆ ಅಲ್ಲ? ಲಿಲ್ಲಿ ಆ ಮಗನ ಗಂಡ್ನಂತ ತಿಳಿದಿಯೇನು? ಹುಚ್ಚಿ ಅವನ್ನ ಬೆನ್ನತ್ತಾದು, ಮುದಿ ಎತ್ತು ಹೂಡಿ ದಿಬ್ಬ ಪತ್ತನ್ನಾದು ಎರಡೂ ಬಂದ.

ಲಿಲ್ಲಿ-ಮುದಿ ಎತ್ತು ಅವನಲ್ಲ ನೀನು ಅವನ ತಾಕತ್ತು ನಿನ್ನಿಗಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರ್ಬೇಕೋ? ನಿನ್ನಂಗ ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಬೇಲಿ ಹಾರಿ, ಮಾರಿ ಸೊರಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲವನು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ತೋರಿ ತಾಜಾತನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರೋ ಭೂಪತಿ ಗಂಡವನು

ಮೂರ್ತಿ-ಪೂರಾ ತಿದ್ದೇ ಹೊಗ್ಗಿಟ್ಟಾನ ಮಗ ಇಕ್ಕಿನ್ನ ಯಾವ ನಮೂನಿ ತಲಿ ಕೆಡಸ್ಯಾನಲ್ಲ ಅಂತೀನಿ. ಮಾತೆತ್ತಿದ್ರ ಆ ಮಗನ ಹೆಸರು ತಗಿತಾಳ್ಳ. ಇಕಿ ಮೈಯಾಗೆಲ್ಲರ ವಿಷಿನ ಕುಂದರ್ನಿ ಕಳಿಸಿರಬೇಕು.

ಲಿಲ್ಲಿ-ಹೌದು ನನ್ನ ಹೃದಯದಾಗ ಪ್ರೇಮ ಅನ್ನೋ ವಿಷಿನ್ ಕುಂದು ರ್ನಿದ್ದಾನೆ ನಿನ್ನಂತ ಕಾಮದ ವಿಷಿನ್ನಿಗಿಲ್ಲಿ ಜಗಾನೇ ಇಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ-ನನ್ನೇನೂ ಕಸಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿ ಮಾಡಿ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಲ್ಲ? ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾರು? ಕಿಮ್ಮತ್ತೆಪ್ಪೈತಿ? ಮನಸ್ಸು ಹೂವೋ,ಹಾವೋ ನಿಷ್ಕೂರವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ರ ಈ ಪ್ರೇಮಿಗೆ ಎಂತ ಆಘಾತಾಗುತ್ತ? ಆಘಾತಾಶಂತ್ರ ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಬದುಕುತೋ ಇಲ್ಲೋ? ಸ್ವಲ್ಪರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಂಗಿಲ್ಲೇನು?ನಿನಗೇನರ ನನ್ನ ಗಂಡಸ್ತನದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶ್ಯಾ ಐತೆನು? ಹಂಗಿದ್ರ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ಲಿಗರ ಮದಿವ್ಯಾಗಿ ನೋಡು

ಲಿಲ್ಲಿ-ಸ್ಯಾಂಪಲ್ಲಿಗೆ ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಬೇಕೆನು? (ಒಳಿ ಒರಿಸುತ್ತಾ) ಬಾ ಹಂಗಾರ.

ಮೂರ್ತಿ- ಎದಕ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಾಕ? ಬ್ಯಾಡ ಅವತ್ತು ಕಟಿದುದೆ ರಗಡಾಗೇತಿ. ಮತ್ತೀಗ ಮಳ್ಳ ಮಾಡಿ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಕರೆದ ಬಗ್ಗಾರದಂತ ನನ್ನ ಮೂಗಿಗೆ ಬಾಯ್ಯಾಕಿ ಕಡದ್ರ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತ?

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ-ಕ್ಯಾರೆ ದೋಸ್ತ್? ಏನ ನಡೆಸಿಯಲ್ಲ. ಲಿಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಲಲ್ಲೆನ?

ಮೂರ್ತಿ-ಬಂದ್ಯಾ ಬಾ ನೀನೊಬ್ಬಂವಕ ಮ್ಹಿದ್ದಿ ಇವಳೊಳು ಇಕ್ಕೊಂದು ನಮೂನಿ ಕಾಡ್ತಾಳ ನಿನೊಂದು ನಮೂನಿ ಕಾಡ್ತಿ. ದೊಡ್ಡ ಕರ್ಮಾತಲೆ ನನ್ನ ಬಾಳೆವು ನಿನ್ನ ಕಾಲಾನವು ಚಪ್ಪಿನರ ಕೊಡಲೆ ನನ್ನ ಹಣೆಬರಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೂಡ್ಕೊಂತಿನಿ

ರಂಗ- ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸು ಮಿತ್ರ. ನನ್ನ ಚಪ್ಪಿ ಹೊಸವದಾವು ಹೂಡ್ಕೊತೀನಿ ಅಂತ ಮೆಟಿಗೊಂದು ಹೋದ್ರ ನಾಯೇನು ಮಾಡ್ಲಿ?

ಮೂರ್ತಿ-ಅಂದ್ರ ಹಳೆವಿದ್ದಿದ್ರೆ...?

ರಂಗ-ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಸೈತ ಕೊಡ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಾಕನ್ನೋತನ ನಾನ್ದು ಕಟಿತ್ತಿದ್ದೆ

ಮೂರ್ತಿ-ಇವರಾರ ನನ್ನ ಕಟಿಯಾಕ ತುದಿಗಾಲಾಗ ನಿಂತಾರಿಬ್ರೂ

ರಂಗ-ಲಿಲ್ಲಿ ಇವನ್ಯಾಕ ಗಾಂಜಾ ಸೇರಿದವರಂಗ ಮಾಡ್ತದಾನೆ? ನೀಯೇನರ ಮಾಡ್ಲೇನು?

ಲಿಲ್ಲಿ-ನಾಯೇನು ಮಾಡಾಕೊಲ್ಲೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹುಚ್ಚು ತಲಿಗೇರಿ ಬಿಟ್ಟಾತಿ ಒಂದಳತಿ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಾನ ಲವ್ ಮಾಡಂತ.

ರಂಗ- ತಪ್ಪೆನ್ನೆತಿ ನೀ ನನಗ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಂಗ ಇವನು ನಿನಗ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಾನ. ಅಲ್ಲೆ ಅನಾದಿ ನಿನಗ ಸ್ವಲ್ಪರ ಬುದೈತನು?

ಲಿಲ್ಲಿ-ಯಾಕ?

ರಂಗ-ನನಗೆ ಗಂಡು ಬೇಕಾಗಿತಿ ಈ ಮಗನಿಗಂತೂ ಅರ್ಜಂಟ್ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕಾಗಿತಿ. ಇಬ್ಬರು ಗಂಗೆ ಒಂದ ಏತೆಂದಾಗ ಜೋಡಿ ಬರೋಬ್ಬ ಆಗದಿಲ್ಲೆನು

ಮೂರ್ತಿ-ಹೆಳಲೇ ರಂಗ. ಇಕಿ ಸಲುವಾಗಿ ನಿದ್ದಿಲ್ಲಂಗಾಗೇತಿ ಅಂತ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಲೇ

ರಂಗ-ನೋಡು, ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ತಲಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಾನ. ನೀ ಹೂರೊಂದ್ರೆ, ತಾಳಿ ಸೈತ ಕಟ್ಟೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುದಿಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ-ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಳಡಿಯಾಕ್ಡುಚ್ಚತೇನಿ. ಯಾಕ ? ನನ್ನ ಗಂಡಸ್ತನ ನಿನಗ ಖಾತ್ರಿ ಆಗ್ಬೇಕಲ್ಲ.

ರಂಗ-ಎಷ್ಟು ಫಾಸ್ತ ಅದಾನ ನೋಡು ಮಗ. ಇವನ ಅವಸ್ತ ನೋಡಿಡ್ರೆ, ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದ್ರಂಗ, ವರ್ಷಕ್ಕ ನಾಕ ಮಕ್ಕನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಸ್ತಾನ ಕಾಣತ್ತ.

ಮೂರ್ತಿ-ಒಂದ್ಲ ಫಾನ್ಸ್ ಸಿಗಲಲೇ ರಂಗ್ಯಾ...

ರಂಗ-ಮೂರ್ದ ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಾಕೂ ಬೇಕಾರ ಹುಟ್ಟುಸ್ತಾನ. ಒಂದು ನಮೂನಿ ಫಾರಂ ಕೋಳಿ ತತ್ತಿ ಕಾವು ಕೊಡೋ ಕರೆಂಟಿದ್ದಂಗ ಈ ಮಗ. ಇಂಥಾ ಹುರುಪಿನ ಮನುಷ್ಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿದಿ. ಚಳಿಗಾಲಕ್ಕೊಂದ್ಲ ಗಂಡ್ಯಾಗೊ ನನ್ನ ಬೆನ್ನತ್ತಿದಿ. ಇನ್ನರ ನನ್ನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಡು.

ಮೂರ್ತಿ-ಸ್ಯಾಪಲ್ಲಿಗುಳಿದಿರೋ ಈ ಮನುಷ್ಯ ರಾಜನ್ನಿ ಲವ್ ಮಾಡು.

ಲಿಲ್ಲಿ-ನಿನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡುದಿಲ್ಲ, ಹತ್ರ ಬಂದ್ರ ಮೈ ನೋವು ಮಾಡ್ತೀನಿ.

ಮೂರ್ತಿ-ನೋಡಲೇ ರಂಗ್ಯಾ ಹೆಂಗ್ ಖೂತಾಡ್ತಾಳಕಿ.

ರಂಗ-ಅಕಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಪ್ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿ, ತಡಕೊಳ್ಳಾಕ ಆಗ ದಿದ್ದಕ್ಕ, ಈ ನಮೂನಿ ಸಿಟ್ಟಿಲೆ ಮಾತಾಡ್ತಾಳ.

ಮೂರ್ತಿ-ನೀನೂ ಮಗ ನನ್ನ ಹೆಣ ಹೊರಾಕ ಬಂದೀದಿ. ಅಲ್ಲಲೇ ಪ್ರೀತ್ಯಾವುದು, ಸಿಟ್ಟಾವುದು ತಿಳಿಯದಿಲ್ಲ ನನಗ? ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲಕಿ, ಯಾವಾಗ ನನ್ನದಿಗೆ ಒದ್ದೇನನೋ ಕಿಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗೇತಿ.

ರಂಗ-ಇಕಿ..., ನೀನೊ ದಿತಾಳ? ಆಮು ದಮೇತನಕಿಗೆ? ಹಂಗಾರ್ಲಿಂಗ

ಒದಿತಾಳ ಒದಿಲಿ ನಾನೂ ನೋಡೆ ಬಿಡ್ತೀನಿ.ಯೇ ಲಿಲ್ಲಿ ಒದಿತಿಯಾ? ಒದಿಯಾ ಹೆಂಗ ಒದಿತಿ ನೋಡಾನೆ?

ಮೂರ್ತಿ- ರಂಗ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಪಾದ ಜೋಡ್ಸಲೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಅಲಾ ಮಗನ, ನೀನೂ ಒಳ ಮುಚುಗದಿಯಲೆ ಇಕಿ ಕೈಯಾಗ ನಮ್ನೊದಸಾಕು ಎಷ್ಟರ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡಸಿಯಲ್ಲಲೇ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸುಮ್ಮನ ಯಾಕ ಒದ್ದಾಡ್ತಿಯೋ ಮೂರ್ತಿ? ಮುತ್ತಿನಂತ ಮಾತೆಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬ್ಯಾಡ ಅನಿಸಿದ್ದು ಅಮೃತ ಇದ್ರೂ, ಅದವಳಿಗೆ ವಿಷ ಇದ್ದಂಗ. ಬೇಕನಿಸಿದ್ದು ಕಸ ಇದ್ರೂ, ಅದಕಿಗೆ ಸಿಹಿ ರಸ ಇದ್ದಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಾನೀಗ ವಿಷ ಇದ್ದಂಗ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಿಪ್ಪಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ ಕಸ ಇದ್ದಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಶಿವ, ಶಿವಾ, ನಾಚಿಕೆ, ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದಿದ್ದ ಗಂಡ್ನಾಗಿದ್ದೆ, ಇಲ್ಲೆ ಉರು ಹಾಕೊಂತಿದ್ದೆ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮತ್ತೆ ನೀನು?

ಮೂರ್ತಿ- ಈ ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟೇ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನತ್ತೀನಿ. ಅಂದಾಗ ಸಾಯೂ ವಿಚಾರ ದೂರುಳಿತು. ಮಗನ ರಂಗ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಆಡ್ಲಾಗೋಡೆ. ನೀನಾಗಿ ನೀವ ಇಕಿ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವಂಗ ಮಾಡಿದಿ ಭಲೋ ಆತು. ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ನಿನ್ನೆ ಸ್ವರ್ದೆ ಚೀಟಿ ಬರ್ದಿಟ್ಟು ಹೊಳಿ ಹಾರ್ತೀನಿ ಮಗನ, ಹುಷಾರಿ. (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ನೋಡು, ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಹೊಳಿ ಹಾರಿ, ನನ್ನ ಜೈಲಗ ಕಳ್ಳಾಕ ತಯಾರಾದ ಮಗ. ಅದಕ ಸುಮ್ಮನ ಅವನ್ನ ಮದಿವ್ಯಾಗು ನಾನೆ ಉಳಿತಿನಿ, ನಿನಗೂ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತೆ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನಗೆ ಪಾಪ ಬಂದ್ರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ನಾನ್ನ ಹೊಲಿ ಹಾರಿ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿಸ್ತೇನಿ. ಆನೆ ಪಟ್ಟದ್ದು ದಕ್ಕದಿದ್ದ ಮ್ನಾಲ ಯಾಕ ಬದುಕಿರೋಕು

ಠಂಗೆ, ಅದಕ ಸತ್ತು ದಫ್ನಾಗರ ನನ್ನ ಕಾಡಬೇಕಂತ ಮಾಡಿಯೇನು ಲಿಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವನದಾಗ, ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಮ್ನಾಲ "ಮದುವೆ" ನೆಪ

ದಾಗ ಗಂಡು—ಪೆಣ್ಣಿನ ಬೆಸುಗ್ಯಾಗುತ್ತ, ಅದ್ರ ಈ ಮದುವೆ ಅನ್ನೊ ಪವಿತ್ರ ಶಬ್ದ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ. “ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿ” ಗಷ್ಟ ಬಳಕ್ಕಾಗಾದು ಜಾಸ್ತಿಯಾ ಗೇತಿ ಸಾಯಂತನ ಜಂಟಿಯಾಗಿರಬೇಕಾದ ಸಂಸಾರ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಹೆಂಡ. ಸರಾಯಿ ಪ್ರಭಾವದಿಂದೋ, ಗಂಡ, ಪರಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಾವೋಹಕ್ಕ ತುತ್ತಾಗ ದ್ರಿಂದೋ, ಹೆಂಡ್ತಿ, ಗಂಡನ್ನ ಅರ್ಥ ಮಾಡೋಂಡು ಬದುಕಾಕ ಆಗದ್ರಿಂದೋ ಮೂರ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೂರಾಬಟ್ಟಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತ. ಕಾರಣ, ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಒಬ್ಬ ಮನಸ್ಸು ಒಬ್ಬ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಮ್ಯಾಲ ಮದಿವ್ಯಾದ್ರ, ಮುಂದ ಸಂಸಾರ ಸರಳ ನಡಿಯುತ್ತ. -

ಲಿಲ್ಲಿ— ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಾ ಪೂರಾ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇನಿ. ಸುಮ್ಮ ತಡಮಾಡಿ, ಸೀಜನ್ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊ ಬ್ಯಾಡ. ದೌಡು ನನ್ನ ಮದಿವ್ಯಾಗಿ ಬಿಡು.

ರಂಗ— ಈ ಅವಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ಬಾರ್ದು ಅಂತಾನ. ಇಷ್ಟತ್ತನ ಶಂಖಿ ಹೊಡ ದದ್ದು. ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡು. ಯಾಕಂದ್ರ ಅವಸರವೇ “ಅಪ ಘಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.” (ಹೋಗುವನು)

ಲಿಲ್ಲಿ—ಇವನ್ಯಾವ ಸೀಮಿ ಗಂಡ್ನು ಗಂಟು ಬಿದ್ದ ಅಂತೀನಿ ನಾನು ನೋಡ ತೆನಿ ನೋಡಿ ಒಬ್ಬಾವನ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವಳು)

ಎಂಟನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಅರವಿಂದನ ಆಸ್ಪತ್ರೆ

(ಅರವಿಂದ ಸೀಗರೇಟಿ ಸೇದುತ್ತಾ ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವನು)

ಅರವಿಂದ— ರಸಿಕೆ ಗಂಧ ಗೊತಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಸರಸದ ವಿಷಯ ಹೇಳ್ಬಾರ್ದು ಹಸಿವಾದವನ ಸಂಕಟ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನನ್ನ ವಿರಹ ವೇದನೆಗೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲೆಂದೇ ಆ ಜಗ್ಗು ನನ್ನ ಗೊತ್ತ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಆ ಅವಿವೇಕಿಗೆ ನನ್ನಾತುರದ ಅರಿವೇ ಇದ್ದಂತೆ

ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿದು ಸಾಲಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಿದ್ದಾನೋ
ವನೋ?

(ಜಗ್ಗು ಬರುವನು)

ಜಗ್ಗು-ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾರ್

ಅರವಿಂದ-ಅರೆ ಜಗ್ಗು ಯಾವಾಗ್ಗಂದೆ?

ಜಗ್ಗು-ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಯ ನನ್ನನ್ನು ಹರಕು ಮುದ್ದಿ ತಿಂದು ನಿಂದಿ
ಮಾಡೋನು ಅಂತಿದ್ರೆಲ್ಲಾ ಅವಾಗ್ಗೆ ಬಂದೆ

ಅರವಿಂದ-ನಿಂದಿ ಮಾಡದವನಾದ್ರೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಚುರುಕು
ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

ಜಗ್ಗು-ಸಾಹೇಬ್, ಕುಡುಕುಗು ತಲೆ ಹಿಡುಕುಗು ಬಾಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸೈತಿ.
ಕುಡುಕುಗು ಸರಾಯಿ ಕುಡಿಯಾಕ ದುಡ್ಡು ಹುಟ್ಟೋ ಯೋಚಿನ್ಯಾದ್ರೆ ತಲೆ
ಹಿಡುಕುಗು ತಾ ಸನ್ಮಾಸಾದ್ರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗಿರಾಕಿಗೆ ಹೆಣ್ಣೂದಗಿಸ್ಬೇಕೆನ್ನೂ
ವಿಚಾರಿರಾತಿ

ಅರವಿಂದ-ಅದ್ರೆ ಸಧ್ಯ ಹೆಣ್ಣು ರೆಡ್ಡಿ ಅಪ್ಪ?

ಜಗ್ಗು-ಎಸ್ ಸರ್ ಇವತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಮಾಲು ನನ್ನ ಮೋಸದ
ಜಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದಿದೆ.

ಅರವಿಂದ-ಹೌದು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಬೇಗ ಕರಿಯೋ.

ಜಗ್ಗು-ತಡಿರಿ ಅವಸ್ರ ಮಾಡಬ್ಯಾಡಿ, ಯಾಕಂದ್ರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಲು
ಮೂರು ತಿಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ ಅದಾಳೆ.

ಅರವಿಂದ-ಅರು ತಿಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿಯಿರಲಿ ನನಗರ್ಜಿಂಟಿದೆ ಮೊದ್ಲು ಕರಿ
ಅಕಿನ.

ಜಗ್ಗು-ಹಡಿಯೋದು ಒಂದ ತಾಸೈತಂದ್ರೆ ಬಿಡೋಪೈಕಿಲ್ಲಂತ ನನ
ಗೊತ್ತಿ, ಅದ್ರೆ ನಾ ಹೇಳೋ ವಿಷಯ ಪೂರಾ ಕೇಳ್ತೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ
ತೊಳ್ಳಾಕ ದವಾಯಾನಿ ಹುಡುಕ್ತಾ ಇದ್ದು ನಾನೈಡಿಯಾ ಮಾಡಿ ಲೇಡಿ

ಡಾಕ್ಟರೊ ಸರ್ವಿಂಗ ಹೊಂಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡೊಕ್ತಿನಂತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿನಿ.

ಅರವಿಂದ-ಮುಂದೀಗ ನಿನ್ನ ವಿಚಾರೇನು?

ಜಗ್ಗು-ನನ್ನ ವಿಚಾರ ತಗಂದೇನಾಡ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮಿಚಾರೇನೈತೊ ಅದನಾಡ್ತಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮದ್ದು ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಯಾಗಿ ನಾ ಅಕಿನ ಡಾಕ್ಟ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತರ್ತೀನಂತ ಹೊರಗ ಕುಂದರ್ನಿ ಬಂದೀನಿ ಸದ್ಯ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬಂದು ಒಳಗ ಕಳಸೇನಿ ಆಮ್ಯಾಲ ನೀವು ಹೋಗುವಂತಿ.

ಅರವಿಂದ-ಸರಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿರ್ದಿನಿ ಬೇಗ ಒಳಗಡೆ ಕಳ್ಳಕಿನ (ಒಳಗಡೆ ಹೋಗುವನು)

ಜಗ್ಗು-ಬೇದಿಗ್ಬಂದ ನಾಯ್ಕಾದಾನ ಮಗ ಅದು ಖರೇನ ಇಂತವರ ಅವಸ್ಯ ನನ್ನಂತವಿಗ್ಗೆ ಆಸ್ರಾಗುತ್ತ. ಇವತ್ತು ಈ ಮಗನ ಸರಸಾನ ಕ್ಯಾಮ್ರಾ ದಾಗ ಮೂಡುಸ್ತೀನಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಹೊಡಿತಿನಿ (ಹೊರಗೆ ವಿಶಾಲಳನ್ನು ಕರೆತಂದು) ಬ್ರಿ ಡಾಕ್ಟವ್ಯಾರು ಸಧ್ಯ ಬರಾರೆ ಅಲ್ಲಿವರೊ ನೀವು ಒಳಗೊಾಗಿ ರೆಸ್ ತಗೋಳ್ಳಿ.

ವಿಶಾಲ-ಬೇಗ ಕಳಿಸಿಕೊಡಣ್ಣ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತ (ಒಳಗೊಾಗಿವಳು)

ಜಗ್ಗು-ಸಣ್ಣತನ ಇರೋ ನನಗ್ಯಾಕ ಅಣ್ಣ ಅಂತ ಕರಿತಿಯಾ? ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣ ಕೆಡ್ನಾ ಕ ಒಳಗೊಬ್ಬಣ್ಣ ಹಾತೊರಿತಿದಾನೆ.

ಅರವಿಂದ-(ಬರುತ್ತಾ) ಜಗ್ಗು...

ಜಗ್ಗು-ಒಳಗ ಕಳಸೇನಿ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ರೇಡಿಯಾಗಿ ಆದ್ರ ಒಮ್ಮಿಗೆ ಅವಸ್ಯಕ್ಕಿಲ್ಲಾಡ್ತಿ ರಮಿಸಿ ಸಾಧಿಸ್ಸಿ.

ಅರವಿಂದ-ಇಂಥಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗಿರೊ ಅನುಭವ ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತೊ ವಂಕೆ? ನೋಡ್ತಾಯಿರು ಈ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಣಿಸ್ತಿನಿ ಅಂತ (ಒಳಗೊಾಗಿವನು)

ಜಗ್ಗು-ನೀವು ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಣಿಸ್ಸಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾ ಗ್ತೀನಿ. (ಹಂಬಾಲಿಸುವನು)

ವಿಶಾಲ-(ಒಳಗಿನಿಂದ) ಯಾರು? ನೀವು

ಅರವಿಂದ-(ಒಳಗಿನಿಂದ) ಆಮ್ನಾಲ್ವೇಳಿ ನಿ..

ವಿಶಾಲ-(ಒಳಗಿನಿಂದ) ಬಿಡಿ ನನ್ನ.

ಅರವಿಂದ-(ಒಳಗಿನಿಂದ) ಬಿಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಹಿಡಿದಿರೋದು.

ವಿಶಾಲ-(ಒಳಗಿನಿಂದ) ಯಾರಾದ್ರೂ ಕಾಪಾಡಿ ಬಿಡೋ ನನ್ನ...

ಆಮ್ನಾ (ಚೀರುಗಳು) (ಜಗ್ಗು ಓಡಿ ಹೋಗುವನು)

-ಹಿನ್ನೆಲೆ-

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಜಂಗಲ್ ರಸ್ತೆ

(ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮುಗಿದು ವಿಶಾಲ ಹೋಗುವಾಗ ಅರವಿಂದ ಬಂದು)

ಅರವಿಂದ- ನಿಲ್ಲು.

ವಿಶಾಲ- ಯಾರು?... ಓಹೋ ದೈವ ಸ್ಮರಣಾಪ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥಾ ಗತ. ಯಾಕ ಡಾಕ್ಟ್ರಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲ? ಇನ್ನೂ.... ನಿಮ್ಮಾಸೆ, ತೀರಿಲ್ಲವೆ?

ಅರವಿಂದ- ಆ ಭರವಸೆ ಖಂಡಿತ ನನಗಿಷ್ಟೂ ಮೂಡಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ನಾನೆಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಸವಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ರೆ, ಅವರೆಲ್ಲ ಆ ಗಳಿ ಗೆಗೇ ವಳಸಿದ ಅನ್ನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ನೀನು ಮಾತ್ರ.....

ವಿಶಾಲ- ಬಿಸಿ ಅಡಿಗೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವೆಯಲ್ಲವೆ? ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ಕದ್ದು ತಿನ್ನುವ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಬಾಯಿ ರುಚಿಯಾದರೆ ಸಾಕು, ತನ್ನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ತಾನು ಕದ್ದು ತಿಂದದ್ದು, ನಾಯಿ ತಿಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೊಲಸು ಅನ್ನುವುದು, ಆತು ರದಲ್ಲಿ ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ಹುಚ್ಚಿ, ಹಸಿವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಕಷ್ಟವಾದಾಗ ಬಿಸಿ ಅಡಿಗೆಯನ್ನೇ ಅರಸುವ ಅವಿವೇಕಿ ನಾನಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆ ಇಂಗಿಸಲು ಸಿಗುವ ಅಡಿಗೆ ತಂಗಳಲ್ಲ, ಹಳಸಿದನ್ನವಿದ್ದರೂ, ತಿಂದು, ಉಸಿರು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನನ್ನ ರೀತಿ, ನೀತಿ.

ವಿಶಾಲ- ಭಲೇ ಡಾಕ್ಟೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಲಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗ ಬೇಕಾದ ನೀವೇ ಎಂಜಲು ತಿನ್ನುವ ನಾಯಿಗಳಾದ್ರೆ, ತಂದೆನೇ ಮಗಳ ದೇಹ ವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಕಾಮದಾಹ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿ ಸುವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಗಂಡು ಕುಲವೆಲ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೀಲ ವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯುವ ದರೋಡೆಖೋರರಾದರೆ, ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಕತ್ತು ಹಿಚುಕುವ ಕಟುಕರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಹೆತ್ತವರು. ಇವತ್ತು ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಾಮದಾಹಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರೆಂದು ಖಂಡಿತ ನನಗೆ ನೋವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ದಡ್ಡ ಧನವಂತರಿಬ್ಬರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಪ್ಪೆಗೆಸೆದ ಎಂಜಲು ನಾನು. ಈ ಎಂಜಲನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಬೀದಿ ನಾಯಿ ತಿನ್ನುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತೇ ಹೊರತು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ನೀವು ದಡ್ಡರಂತೆ ಈ ಎಂಜಲು ತಿನ್ನುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತು.

ಅರವಿಂದ-ಅಯ್ಯೋ ಪಂಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವ ದಡ್ಡತನಕ್ಕೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಇದೆ. ದೊಡ್ಡವರ ದಡ್ಡತನ. ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಶಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಂಥವರ ದಡ್ಡತನ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವ ಆ ಸೂರ್ಯ ನಿದ್ರಂತೆ.

ವಿಶಾಲ-ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ನಿಮ್ಮಂಥ ದೊಡ್ಡವರು. ಅನ್ನ ತಿನ್ನುವ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಸಿಗೆ ತಿಂದಿದ್ದ್ರಾ ಕೇಸರಿ ಬಾತ್ ತಿಂದಿದ್ದೇವೆ ಅಂತ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಬಾಯಿಂದ ಬರುವ ವಾಸನೆ ಕೇಸರಿ ಬಾತ್ ತಿಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ ಹೇಸಿಗೆ ತಿಂದದ್ದನ್ನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಮೂಗು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೂ ಇವರ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ, ದರ್ಪಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಇವರ ಪಾತಿಗೊಪ್ಪಿ ಗೊಳ್ಳುವ ಪಂಡುರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮರ ಉರುಳಿಸುವ ಆನೆ ಕೂಡ ಸಣ್ಣ ಇರುವೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಾಕ್ಟೇ ಹಲ್ಲು ಗಟ್ಟಿ ಅಂತ ಕಲ್ಲು ಕಡಿದ್ರೆ ಜೋಲ್ಲು ಸುರಿಸ್ಪೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಾಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಂತೆ ಹರಿದುಡಿದರೂ. ರಕ್ತ ಸುಟ್ಟಾಗ ಪಕ್ಕ ಕಿತ್ತ ಹಕ್ಕಿಯಂತಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ. ಈ ಮಾತು ನೆನಪಿಲ್ಲಿ, ಬರ್ರೀನಿ.

ಅರವಿಂದ— ನಿಲ್ಲು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನದೂ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹೋಗು. ಕಾಮದ ಹಸಿವಾಗುವ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಸುಖದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಅರಸನಾಗಿ ಉಣ್ಣುವ ವಿಚಾರವನ್ನಷ್ಟೇ ನಾನು ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಮುಂದೆ ಮುದುಕನಾಗ್ತೀನಿ. ಮಣ್ಣು ಸೇರಿಸಿ ನನ್ನವ ಹುಚ್ಚು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಈ ಯೌವನದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಖಂಡಿತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನಾದ್ರೂ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಸುವ ವಿಚಾರವಿದ್ರೆ ನನ್ನೇ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಉತ್ತರವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಹ್ಯಾವ್ ಎ ಕರೆಕ್ಟ್?

ವಿಶಾಲ— ಹುಚ್ಚು ಡಾಕ್ಟಿ • ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವಿರುವ ನಿನ್ನಂತ ಕಾಡು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದು ಮಾನಸ ತಿನ್ನುವ ಮೃಗದ ಮುಂದೆ ಮಲ್ಲು ಹಾಕುವುದು, ಎರಡೂ ಒಂದೆ. ನಾರಾಯಣನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಂದಿಯೂ ಒಂದು ಮತ್ತು ಅಂತ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ಮಲ ಗಿಸಿದರೆ, ಆ ಹಂದಿ ಹೊಲಸು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ನ ತಿಂದು ಬದುಕಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬಹುದೆ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಕಲಿತರೂ ಖಿಧೀಪುರಾದ ನಿಮ್ಮಂತ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನರ ಮುಂದೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಕರಣೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂತವರನ್ನು ಕಾಲಿನ ಕೆರವಾಗಿ ಮಟ್ಟಿ, ತೊಟ್ಟಿಗೆಸೆಯುವ ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು.

(ಭೋಜರಾಜ, ವಿಕ್ರಂ ಬರುವರು)

ಭೋಜರಾಜ— ಶಹಭಾಷ್, ಗಂಡೆಯ ಹೆಣ್ಣೆ. ಕಂಡ-ಕಂಡವರ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದು, ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿದ ಕಬ್ಬಿನಂತಾಗಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ರೋಷ, ಆವೇಶ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅವತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡ್ತೀನಂತ ಆವೇಶದಿಂದ ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟವಳು, ಇವತ್ತು ಮತ್ತೂ ಬನ್ನ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ನೀನೇ ನಾಶವಾಗಿರುವಿಯಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಂ- ಇವಳ ನಾಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈ ವಶವಾಗುವ ಮಂತ್ರವೊಂಡಡಗಿದೆ ಯಲ್ಲ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ- ಮಂತ್ರ...ತಂತ್ರ..., ಏನ್ನಾರ್ ಹೇಳ್ತಾಯಿರೋದು? ನಮಗೆ..., ಇವಳ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೇ?

ವಿಶಾಲ- ಪರಿಚಯ? ಯಾರದು? ನನ್ನದೆ? (ನಗು) ಅಯ್ಯೋ ಡ್ಯಾಕ್ಟಿ, ಬೆಣ್ಣೆ ತಿಂದವರ ಮುಂದೆ, ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕುಡಿದವನು ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದಂತಾ ಯಿತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆಸೆಯ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ರುಚಿ ನೋಡಿದ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ತಿರುಳನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸವಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೀಗ ಕುಡಿದಿದ್ದು ತಾಜಾ ಹಾಲಲ್ಲಾ ಡ್ಯಾಕ್ಟಿ. ಈ ನಾಯಿಗಳು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟ ಎಂಜಲ ಹಾಲು.

ಅರವಿಂದ- ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ ಗರ್ಭಪಾತ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನಾಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸುವೆಯಾ? ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತನ್ನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಯಿದೆಯಾ ನಿನಗೆ?

ವಿಶಾಲ- ಕಳ್ಳನಿಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ನೆವ ಅನ್ನುವಂತೆ, ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುವ ಜಾಣತನ ಯಾಕೆ ಮಾಡ್ತೀರಿ ಡ್ಯಾಕ್ಟಿ? ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣಾದ ನಾನೇ ನನ್ನ ಮೈ ಕದ್ದ ಗಂಡಸರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅಂಕೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗಂಡು ಗುಂಡಿಗೆಯ ಗಂಡಸರಾದ ನೀವೇಕೆ ಸತ್ಯ ಹೇಳಲು ಶಂಕೆ ಪಡುತ್ತೀರಿ? ನೀವು ಮೂವರೂ ತಿಂದಿರುವುದು ನರಕವೇ ಅಂದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಹರಕು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಮುಸುರೆಗೆ ಮುತ್ತುವ ನೋಣಗಳ ಜಾತಿ ನಿಮ್ಮದಾಗಿರುವಾಗ ನೀತಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ?

ಅರವಿಂದ- ಮೂರ್ಖ ಹೆಣ್ಣೆ, ಸರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಾಯಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಅಬಲೆಯೆಂದು ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸಿದ್ದು, ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ...

ಭೋಜರಾಜ- ದುಷ್ಟ ಗ್ರಹವಾದ್ದು ಅಂತೀರಾ?

ಅರವಿಂದ- ನೋಡಿ ಸಾರ್...

ಭೋಜರಾಜ- ಡಾಕ್ಟೆ, ಯಾಕ ಸುಮ್ಮನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸೋ ಹುಚ್ಚು ತನ ಮಾಡ್ತೀರಿ? ಮೀನಿಗೆ ಈಜು ಕಲಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡಬೇಡಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹುಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಜಿಂಕೆ, ಹಸಿರಿಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಲು ಅವಸರ ಪಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ವಿಶಾಲ- ಈಗಲಾದ್ರೂ ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ ಡಾಕ್ಟೆ ಈವರ ಬುದ್ಧಿಯ ಗೂಡಾರ್ಥ. ಯಾಕ ಸುಮ್ಮನೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಕಾಲ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಮಹಾ ಕಾಮುಕರ ಸಂಗಮವಾಗಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಬೇರೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಕೂಟ ನಡಸಿರಿ. ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಬರುವತನಕ ನಿಮ್ಮಂತವರ ಕುಲ ಬೆಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ, ಅಂಕೆ ತಪ್ಪಿದ ಬೆಂಕಿ ಊರು ಸುಟ್ಟರೂ, ನೀರು ಬಿದ್ದಾಗ ಆರದೆ ಇರಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಯವರೆಗೂ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದಗುಲಾಬಾಜಿ, ದರಬಾರು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿ, ಪಾಪದ ಫಲ ಪಾತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕತ್ತಿಗೆ ಬೀಳೋವರೆಗೂ. ಅಬಲೆ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಬಾಳನ್ನು ಗೋಳಿಗೀಡು ಮಾಡಿ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಮಜದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಲೆ ಬದುಕಿರಿ. ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಣ್ಣು ಸೇರಿಸಿ, ಹೆಣ್ಣು ಕುಲವನ್ನೇ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿರಿ. ನಡೆಯಲಿ-ನಡೆಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕುಟಿಲ ವ್ಯಾಪಾರ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಲತ್ಕಾರ. (ಹೋಗುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕ ಡಾಕ್ಟೆ, ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗರ ಹೊಡೆದು ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ?

ವಿಕ್ರಂ- ತಮ್ಮ ಹುಳುಕು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂತಲ್ಲಾ ಅನ್ನುವ ಕಳವಳದಿಂದ ಈ ಹತ್ತಿರಬೇಕು ಪಾಪ.

ಅರವಿಂದ- ನೋಡಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಿ ಬಳಸಿ ಮಾತಾಡಬೇಡಿ. ನಾ ಮಾಡಿರುವ ಅಪರಾಧವಾದರೂ ಏನು, ಸಾಭೀತು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸಾಭೀತು? (ನಗು) ವಿಕ್ರಂ..

ವಿಕ್ರಂ- ವಾಟ್ ಡ್ಯಾಡಿ...?

ಭೋಜರಾಜ— ಕಬ್ಬಿಣ ಹದಕ್ಕ ಬರ್ಟೇಕಾದ್ರೆ, ಏನ್ಮಾಡ್ಬೇಕು ಗೊತ್ತೇನು?

ವಿಕ್ರಂ— ಚನ್ನಾಗಿ ಕಾಯ್ಲಿ, ಸುತ್ತಿಗೆ ಪೆಟ್ಟೂ ಹಾಕಿದ್ರೆ, ಹದಕ್ಕಂದ ಕಬ್ಬಿಣ, ಬಯಸಿದ ಆಕಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಡ್ಯಾಡಿ.

ಅರವಿಂದ— ನೀವು ನನ್ನನ್ನ ಹೆದ್ರಸ್ತಾಯಿದಿರಾ?

ಭೋಜರಾಜ— ನಾವ್ಯಾಕ ನಿಮ್ಮನ್ನೆದರೊ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ? (ಫೋಟೋ ತೆಗೆದು) ಈ ಫೋಟೋದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರವ ನಿಮ್ಮ ಚೋರ ಪ್ರಾಣ ಯದ ಪ್ರತಿರೂಪ, ನಿಮ್ಮ ಗುಂಡಿಗೆಯನ್ನು ಅದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. (ಕೊಟ್ಟು) ನೋಡಿ, ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಿ.

ಅರವಿಂದ— (ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ) ಈ ಫೋಟೋ...

ವಿಕ್ರಂ— ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಹಿಡುಕ ಜಗ್ಗುನ ಕೈಯಿಂದ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಹೊತ್ತು, ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಡ್ಯಾಕ್ಸಿ.

ಅರವಿಂದ— ಓ ಮೈ ಗಾಡ್... (ಚಡಪಡಿಸುವನು)

ಭೋಜರಾಜ— ಈ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ವನಜಾಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ರೆ, ಸಾಕು, ನಿಮ್ಮ ಮೋಡಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಅಪಳಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅಬಲೆ ಹೆಣ್ಣಿನ, ಅದೂ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೀಲಹರಣ ಮಾಡಿದ ಆಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ, ನೀವು ಸರಮನೆಯ ಸೇವಕರಾಗುವ ದುರ್ದಿನ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ, ಈಗ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹೊನ್ನನ್ನೂ ಪಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತೀರೋ? ಇಲ್ಲಾ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೀರೋ?

ಅರವಿಂದ— (ಕೂಗಿ) ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ನೀವ್ವೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳ್ತೀನಿ. ಆಪ್ರೆ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆಯುವ ವಿಚಾರ ಎೂತ್ರ ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಛೇ ಛೇ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಂಟೆ ಡ್ಯಾಕ್ಸಿ? ಹಾಯೋ ಹಸುವಾದರೂ, ಹಾಲಾ ಕೊಡುತ್ತೇ ಅಂದಾಗ, ಆ ಹಸುವಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನಿಸದೆ ಕಲ್ಲು ತಿನ್ನಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ನಾವ್ಯಾಕ ಮಾಡೋಣ?

ವಿಕ್ರಂ- ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ನೀವು ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು ಬಯ
ಪ್ರೀತಿಯ ನಾಟಕವಾಡಿದ್ದೀರೋ ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಮ್ಮ
ಸೊತ್ತಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ, ಹೊನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಮೂವರಿಗೂ ಸಮಭಾಗ
ವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತದೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಆದರೆ ಒಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಡಾಕ್ಟರ್.

ಅರವಿಂದ- ಏನದು?

ಭೋಜರಾಜ- ಖಾಲಿ ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ವನಜಾಳ ಸಹಿ ಬೀಳು
ವಂತೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು. ನಂತರ ವಿಲ್ ಬರೆಸಲು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ
ವಕೀಲರ ಸಹಕಾರವೂ ನನಗಿದೆ. ಆದರೆ, ನೀವು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ
ಮೂವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ವಿಲ್ ಬರೆಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೊಪ್ಪಿಗೆ
ಇದೆ ತಾನೆ?

ಅರವಿಂದ- ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳ್ತಿದ್ದ ವನನ್ನು ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕೂರುತ್ತೀ
ನಂದೆ, ಯಾರು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ವಿಕ್ರಂ- ಆಯ್ತಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದ್ರೂ ಈ ಸ್ವಜಾತಿ ಬಾಂಧವರ ಬೆಸುಗೆಯ
ಗುರುತಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡೋಣ.

ಅರವಿಂದ- ಸಣ್ಣ ಪಾರ್ಟಿಯೇಕೆ ಸಾರ್...

ಭೋಜರಾಜ- ದೊಡ್ಡಾಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಗಳಾಗುವ ಭೂಪರು ನಾವು,
ದೊಡ್ಡ ಪಾರ್ಟಿನೆ ಮಾಡೋಣ ಅಂತಾರೆ ಡಾಕ್ಟರ್. ಅಲ್ವೆ ಮಿ|| ಅರವಿಂದ?

ಅರವಿಂದ- ಎಸ್...! (ಮೂವರೂ ನಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು)

ಹತನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಭೋಜರಾಜ, ಮೂರ್ತಿ ಬರುವರು)

ಭೋಜರಾಜ- ಮೂರ್ತಿ, ಇವತ್ತು ನನ್ನಾಸೆ ಬಸಿರು ಚಿಗುರಿ, ಹಸಿರು

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೇನಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ನಿನಗರ್ಥವಾಗುವ ವಿಷಯಲ್ಲದು. ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬಿಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ಖರೆರಿ. ಇತ್ತಿತ್ತಾಗ ನನ್ನ ಮಾತು ನನಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಂಗಾಗೇತಿ ಅಲ್ಲ ನಾ ಗಂಡ್ವರ ಹೌದಲೊ?

ಭೋಜರಾಜ- ಈ ಅನುಮಾನಾಕ ಬಂತಲೇ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅನುಮಾನಲ್ಲ, ಅವಮಾನ. ಆ ರಂಗನ ಮುಂದ ನನ್ನ ಪುತನ್ನ ಮಾತಾಳಲ್ಲ ಲಿಲ್ಲಿ, ಈ ಅವಮಾನ ಹೆಂಗ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡು ತಮ್ಮಾ, ಈ ಸಮಾಜದಾಗ ನಮಗ ಅವ ಮಾನರ ಅಗ್ಗಿ, ಬಹುಮಾನರ ಸಿಗಲಿ, ಇವೆರಡೂ ಸುಟ್ಟ ಬೂದಿ ಇದ್ದಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಬೂದಿದ್ದಂಗ?

ಭೋಜರಾಜ- ಹೌದಲೆ, ಸುಟ್ಟಬೂದಿನ ತಿಪ್ಪಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ್ರ ಗೊಪ್ರಾ ಗುತ್ತ. ಅವನ್ನ ಗುಡಿಯಾಗಿಟ್ಟ ಅಂಗಾರಾಗುತ್ತ. ಅಂದ್ರ ಆ ಬೂದಿ ತಿಪ್ಪಿಗೆ ಬಿಜ್ರಾ ನೆಲಿ ಐತಿ, ಗುಡಿಯಾಗಿಟ್ಟ ಬೆಲಿ ಐತಿ. ಹಂಗ ನಾವು. ಸುಮ್ಮನ ಯಾಕ ತಲಿಕೆಡಿಸ್ಕೊಂತಿ ನಡಿ ಮನಿಗೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀವು ನಡಿರಿ. ನಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಳ್ಯಾರ ಮನಿಕಡಿ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕಲೆ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಇವತ್ತು ರಾಖಿ ಹಬ್ಬ, ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅಂದ್ರ. ಊರಾಗ್ಯಾರೂ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲೇನು ?

ಮೂರ್ತಿ- ಅದಾರ. ಆದ್ರ, ಸೂಳ್ಯಾರ್ವ ತ್ರಾಸ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಕಟ್ಟಿ ಜಟಿ ಐತ್ರಿ ನನಗ.

ಭೋಜರಾಜ- ನಡಿ ಹಂಗಾರ ನಾನೂ ಬರ್ತೀನಿ. ನೀ ರಾಖಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊ.

ಮೂರ್ತಿ- ನೀವು ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸಿ ಲಿರಿ. ಬೇಪ್ ಗಂಟು ಬಿದಿ. ನೀವು.

ಅವತ್ತೋಡಿದ್ರೆ ಲಿಲ್ಲಿ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳಾಕ ಹೋದ್ರಿ, ಅಕಿ ಕೆಲ್ಸನ ಬಿಟ್ಟೋದ್ದು. ಕಣ್ಣುಂದಿದ್ದಿದ್ರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಬಲಿಗೇರ ಹಾಕೊತ್ತಿದ್ದೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಲೆ? ನಾಯಿಗತಿ ಅಕಿ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ತಿರುಗ್ತಿದಿ. ಒಂದಿನನರ ಸಿಂಪಲ್ಲಾಗಿ ಕಿಸ್ ಕೊಡಾಕ ನಿನಗಾಗುವಲ್ಲ. ಅದ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿ ನೋಡು.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಕಿನ ಬಂದ್ಲ ಅದೇನಾಡ್ತೀರೊ ಮಾದ್ರೆಂಗಾರ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- ಏನೇ ಲಿಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿಗೊಂಡಿದಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕಪಾ ಭೋಜಣ್ಣ, ಹೆಂಡತೀನ ಕರದಂಗ ಕರೀತಿಯಲ್ಲ ? ವೈಷ್ಯಾಲ ಖಬರ್ದಿ. ಇಲ್ಲಾಂಡ್ರೆ (ಬಳಿ ಏರಿಸ್ತಾ) ಬಾಯಾನ ಹಲ್ಲು ನೆಲಕ್ಕು ಬಿದ್ದಾವು.

ಮೂರ್ತಿ- ಸಾವ್ಕಾರ್ರ. ಬಳಿ ಏರಿಸ್ತಿದ್ದು. ನಿಂತ್ರ ಕೆಡ್ತೀವಿ. ದೌಡು ಜಗಾ ಬಿಡೋಣನೆತ್ತಿ.

ಭೋಜರಾಜ- ಮುತ್ಯಾಳ, ಇಕಿಗ್ಡೆದರಿ ಜಗಾ ಬಿಡ್ತಿಯಾ ? ಇನ್ನರ ಗಂಡ್ಲಾಗಲೇ ಗಂಡ್ಲಾಗು.

ಮೂರ್ತಿ- ಇಕಿ ಮುಂದ ಯಾವ ಟೈಪ್ ಗಂಡ್ಲಾಗ್ಬೇಕೋದ್ದು ತಿಳಿದಂಗಾಗೇತಿ ನನಗ.

ಭೋಜರಾಜ- ಏನಂದೆ, ಜಿಂಕೆ ಮರಿಯೆ ? ನನ್ನ ಹಲ್ಲುದುರುಸ್ತಿಯಾ ? ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಏತೇನು ನಿನಗ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಧೈರ್ಯ, ನಿಮ್ಮಪ್ಪನಷ್ಟೈತಿ. ನಿನ್ನಂತ ನೀಚನಿಂದ ಮಾನ ಕಳೆಕ್ಕೊಂಡು, ಪ್ರಾಣ ಬಿಡೋ ಅಳ್ಳೆದೆ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ ನಾನು. ಹುಟ್ಟು ಗರತಿ ಮಗಗಳದೀನಿ. ವೈ ಮುಟ್ಟುಕ್ಕಾದ್ರೆ, ನಿಂತ ಜಗದಾಗ ಹರ್ದು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟೇನು.

ಮೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ ತಿನ್ನೊದಾದ್ರೆ ಇವರೊಬ್ಬನ್ನ ತಿನ್ನ, ನನ್ನ ಸುದ್ದಿಗ್ಬ ರೈಡ

ಭೋಜರಾಜ— ಮೂರ್ತಿ ಸುಮ್ಮಿತ್ತಿಯೋ ಬಡಿಸಿಕೊಂತಿಯೋ? ಇಕಿ ನನ್ನ ತಿಂತಾಳ?

ಮೂರ್ತಿ— ನೋಡ್ಲಿ ದುರಗವ್ವಂಗ ಬಾಯಿ ತರೊಂಡು ತಿನ್ನಾಕ ನಿಂತಾಳ.

ಭೋಜರಾಜ— ಹಂಗಾರ್ಲೆಂಗ ತಿಂತಾಳ ತಿನ್ನಿ ನಾನೂ ನೋಡ್ಲಿನಿ.

ಮೂರ್ತಿ— ಹೆಂಗ ತಿಂತಾಳ ಜಗಾನೋಡಿ ಬಾಯ್ತಾಕ್ತಾಳೆ. ಹರೊಂಡು ತಿಂತಾಳ.

ಭೋಜರಾಜ— ನನ್ನ ಹುಡುಗಿ? ತಿಂತಿಯೇನು ಬಾ ಹಂಗಾರ ನಿನ್ನ ಗುಲಾಬಿ ಗಲ್ಲಾಸ ಹರೊಂಡು ನಾ ತಿಂತೀಸಿ (ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುವನು ಅಲ್ಲಿ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವಳು)

ಮೂರ್ತಿ— ಜಯ ಜಯ ನಮಃ ಪಾರ್ವತಿ ಪತಿ ಹರ ಹರ ಮಹಾದೇವ

ಭೋಜರಾಜ— ಲೇ ಮೂರ್ತಿ...

ಮೂರ್ತಿ— ನನ್ನ ವ್ಯಾಲ್ಯಾಕ ಸಿಟ್ಟಿಗ್ಬಿರಿರಿ? ನಾ ಬಡೊಂಡೆ ಬಳಿ ಏರಿ ಸಿಗ್ನಲ್ ಕೊಟ್ಟಾಳ ಅಕಿ ಸುದ್ದಿಗ ಹೋಗೂದು ಬ್ಯಾಡಂತ. ಕೇಳಿದ್ರೆನು ನನ್ನ ಮಾತ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ಯೇ ಭೋಜರಾಜ ನಿನ್ನಂತ ಚೆಂಡಾಲನ ಕೈಗೆ ಅಷ್ಟು ಸರಳ ಸಿಗೋ ವೆಣ್ಣಲ್ಲ ನಾನು

ಮೂರ್ತಿ— ಬರೊಬ್ಬರಿ. ಅವತ್ತು ನೀವಿಕಿನ ಕೆಡ್ತಾಕೋಗಿದ್ರಿ. ಆ ರೊಚ್ಚಿತಿ ನಿಮ್ಮಾಲ. ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಅಗದಿ ಸರಳ ಸಿಕ್ತಾಳ ಹಾದಿಲ್ಲ ಲಿಲ್ಲಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ— (ಬಳಿ ಏರಿಸುತ್ತ) ಹತ್ರ ಬಂದು ನೋಡು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ.

ಮೂರ್ತಿ— ಬ್ಯಾಡ್ಲಿಡು ಮಾರಾಯಳ. ಮೊದಲ್ವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಬೇರೂ ಅದ್ರದಾವ.

ಭೋಜರಾಜ— ನನ್ನಗನೆ, ಅಕಿ ನನ್ನ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಾಳ, ನೀ ಕಿನ ರಮಸಾಕ್ಷಿಯಾ?

ಮೂರ್ತಿ— ಮತ್ತೇನು ಮಾಡ್ಲಿ, ನಾನ್ಯ ತಡವಿ ನಿಮ್ಮಂಗ ಕಟಿ ಸೊಳ್ಳೆನು?

ಭೋಜರಾಜ— ಮಾತು ಬಿಟ್ಟು ಮೂದಲಿಕಿನ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ನಡಿ ಅಂದೆ

ಮೂರ್ತಿ— ಇಕಿನ್ನ... ನಾ ಹೊರಬೇಕಾ? ಸಾವ್ಕಾರ್ಯ, ಮನ್ನೆ ಅಟ್ಟಿದ ಮ್ಯಾಗಿಂದ ಬಿದ್ದು ನಡನ ಬಾದಾಗೇತಿ. ಬಗ್ಗಿದ್ರ ಏಳೊದು ಒಜ್ಜಿತಿ. ನೀವು ಹೊತ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಾ ಹಿಂದ ಬಾಡಿಗಾಡಾಗಿ ಬರ್ತೀನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಥತ್ ಯೂಸ್ ಲೆಸ್ ಫೆಲೊ. ಏ ಸೊಕ್ಕಿನ ಹೆಣ್ಣೆ ನನ್ನ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಲ್ಲಾ? ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮ ಬಿಡುಂದಿಲ್ಲ. ಮಾನ ಕಳೆದು ಮಣ್ಣು ಸೇರುತ್ತೀನಿ. ಇವತ್ತಾರು ಬಂದು ಬಿಡಸ್ತಾರ ಬಿಡಿಸ್ತಿ ನಿನ್ನ ನೋಡ್ತೀನಿ.

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ— ಯಾರ್ಯಾಕ? ಇಲ್ಲೆ ಅದಾನೋಡು ಬಪದ್ದೂರ ಗಂಡು.

ಭೋಜರಾಜ— ರಂಗ್ಯಾ...

ರಂಗ— ಯಾಕಲೇ ಮಂಗ್ಯಾ...?

ಭೋಜರಾಜ— ನನಗ ಮಂಗ್ಯಾ ಅಂತ, ಲೇಹಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡ್ತಿಯೆನೋ ಬಡ್ಡಿ ಮಗನೆ.

ರಂಗ— ನಿನಗ ಮಂಗ್ಯಾ ಅನ್ನೆ, ಮನುಷಾ ಅಂತಾರೇನೋ ಅಡ್ಡಾ ತಿಡ್ಡಿ ನನ್ನ ಮಗನೆ.

ಮೂರ್ತಿ— ಸಾವ್ಕಾರ್ಯ ಈಗರ ದೌಡು ಮನಿ ಸೇರಾನ ಬ್ರಿ. ಏಕ್ ದಮ್ ಡೆಜರ್ ಫೋಜಿಷ್ಚೆಗೆ ಬಂತೀಗ. ನನಗಂತೂ ನಡುಗ ಶುರುವಾಗೇತಿ

ಭೋಜರಾಜ— ಪಂಗ ನಡುಗಿ ಸಾಯಿ ಮಗನ. ಲೇ ರಂಗಾ, ನಾ ಯಾರನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆಲ್ಲೂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಾ?

ರಂಗ— ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ದೇಶೋದ್ಧಾರದ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಾಕ ನಿಂತಿದ್ದಿ ಅಂದಾಗ ನೀ ಯಾರನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೆಂಗ ತಪ್ಪಿನಿ?

ಮೂರ್ತಿ— ಏನಲೇ ರಂಗ ಹಂಗ್ಯಾತಾಡಿದ್ರೆ? ನಿನಗ ಸಂಬ್ಬ ಕೊಡೊ ಧಣಿ ಅವಾರವರು. ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ನೌಕ್ರಿಯಿಂದ ತಗೆದೊಗದ್ರ ಮಣ್ಣು ತಿಂದೊಂತ ಕುಂದುಬೇಕಾಗುತ್ತ.

ರಂಗ- ಅಪ್ಪಾ ನಾಯಿ ಬಾಲ್ದಂತವನ, ಇವರ ಕಂಡವರ ಮನಿಯಾಗ ದಂಡದ ಕೂಳ ತಿಂದೊಂಕ ಬಿದ್ದಾರ, ನನಿಗ್ವಿಂಗ ಧಣಿ ಆಗ್ತಾರ್ಲೆ? ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ತಗೊಂಡಿರೋದ ವನಜಮ್ಮ, ಸಂಬ್ಯ ಕೊಡೋದು ವನಜಮ್ಮ, ಆಪ್ತ ಮನಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟಾಗಿ ಇವತ್ತ್ತು ನೌಕ್ರಿಯಿಂದ ತಗಿಲಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದಹೋಗ್ತಿನಿ. ಆದ್ರ ಇವ್ರಿಗೇನು ಅಧಿಕಾರ್ಯತಲೆ? ಆ ದಮ್ಮಿದ್ರೆ ನೌಕ್ರಿಯಿಂದ ತಗಿ ಅಂತ ಹೇಳಿವ್ರಿಗೇ.

ಮೂರ್ತಿ- ಏನಿದು, ಈ ಮಗ ನಿಮಗ ಸವಾಲ್ ಹಾಕ್ತನಲ್ಲ?

ಭೋಜರಾಜ- ಹಾಕ್ದೆ ಏನ್ಮಾಡ್ತಾನೆ, ಇವನ ಬೆನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ಸೊಸೆ ದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಧೈರ್ಯನೆ ಐತಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ- ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಮಗನ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ರೆ, ಹುಲಿಸೈತ ನಿಂತ ಜಗಾದಾಗ ನಿಂದಿ ಮಾಡುತ್ತ ಸಾವ್ಕಾರ್ಯ. ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಾಗ ತಲಿ ಹಾಕೋದು ಬಾಳಿ ಮಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಕೇನು ಸಂಬಂಧಂತ ಪರವಹಿಸೋಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕು?

ರಂಗ- ಏನ್ಸಂಬಂಧ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೌದಲೇ ನಿನಗೇನು ಸಂಬಂಧ?

ರಂಗ- (ಲಿಲ್ಲಿ ಭುಜದ ಮ್ಯಾಲ ಕೈ ಹಾಕಿ) ಇಕಿ ನನ್ನ ಲವರ್?

ಮೂರ್ತಿ- ಇಕಿ ನನ್ನ ಲವರ್? ನೋಡಿ, ಸಾವ್ಕಾರ ನನಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡ್ಯಾಕ ಹೆಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಾನೆ? ಆ ಪೋಸರ ಹೆಂಗ ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತಾನೋಡಿ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರ್ರಾಕ?

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡ್ತಿದೀನಪ್ಪಾ ನೋಡ್ತಿದಿನಿ. ಲೇ ರಂಗ್ಯಾ ಈ ಭೋಜರಾಜನ್ನ ಕೆಣಕಿ ಬದ್ಯೊದು ಬಾಳಕಷ್ಟ ಈ ಮಾತು ನೆನಪಿಟ್ಟೊಳ್ಲೆ ನೆನ ಪಿಟ್ಟೊ. ನಡಿಯಲೆ ಮೂರ್ತಿ.

(ಹೋಗುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ನನ್ಮಾತೂ ನೆನಪಿಟ್ಟೊಳ್ಲೆ, ಇನ ರ ಇಕಿನ ಕೆ.ಬಿ.ಟಿ. ಭಲೋ ಆತು. ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ...

ರಂಗ- ಏನ್ನಾಡ್ತಿಯಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ಒಬ್ಬಾವನ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಮಗನ. (ನಿಂತು) ಲೇ
ಲಿಲ್ಲಿ.....

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕಲೇ ಗ್ರಹಚಾರ ಕೆಟ್ಟವನ. (ಬಳಿ ಏರ್ಪಾವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹೊಗ ನಿನೊನು ಹಾಳಾಗ್ನೋಗು. (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ಮತ್ತೇನು ಲಿಲ್ಲಿ ಸಮಾಚಾರ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೊಗ ನಿನೊಡ ಮಾತಾಡಾಕ ನಾಚಿಗಿ ಬರುತ್ತ.

ರಂಗ- ನಾಚಿಗಿ? ಒಮ್ಮಿಗೆ ಯಾಕ ಬಡುಕೊಂತದ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀ ನನಗ ಲವ್ವರ್ ಅಂದೆಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಅದಕ ನಾಚಿಗಿ ಬಂತೇನು? ಅನಾದಿ, ಆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕ ಕೈಯಿಂದ
ನಿನ್ನ ಪಾರು ಮಾಡೋ ಸಲುವಾಗಿ ಹಂಗ ನಾಟಕ ಮಾಡಿದೆ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಾರ ನನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡದಿಲ್ಲ?

ರಂಗ- ಎಲ್ಲಿ ಲವ್ ತರ್ತಿ, ಮನಸಿನ ತುಂಬಾ ಬರೆ ನೋವೆ ತುಂಬೇತಿ.
ಮನುಷ್ಯಾ ನಾ ಕಂಡೀಪನ್ನಿಲ್ಲೇ ಲಿಲ್ಲಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಥೂ. ಸ್ವಲ್ಪರ ಕರುಣೆಲ್ಲಲ ನಿನಗ. ನನ್ನ ಜೀವನ... ಹಾಳು
ಮಾಡಾಕ. ಬೀದಿ ನಾಯಿಗಳು ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದಿರೋದು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ್ರೂ. ನಿನ್ನ
ಕಲ್ಲು ಹೃದಯ ಕರಗುವಲ್ಲ. ಅತು ಬಿಡು ಒತ್ತಾಯದ ಪ್ರೀತಿ ಜೀವನಕ್ಕ
ಕುತ್ತುಗುತ್ತಂತ. ಸುಮ್ಮ ನನ್ನಾಸೆ ಸಲುವಾಗಿ ನಿನಗ್ಯಾಕ ನಿರಾಸೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು?
ನನ್ನ ಹಣಬರ್ದಾದ್ದು ವಾ ಉಣ್ಣೇನಿ. ಬರ್ತೀನಿ ರಂಗು.

ರಂಗ- ಹುಚ್ಚಿ ನಿಂದ್ರು. ನೀತಿವಂತ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಣ್ಣಾಗ ನೀರು ಹರಿಸು
ವಂತ ನೀಚ ನಾನಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಳಗ ನೀ ಗೆದ್ದಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕದ್ದಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಂದ್ರ ನೀನು...

ರಂಗ- ಲವ್ ಮಾಡಾಕ ರೆಡಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಖರೇನ ನೀ ಹೇಳೋದು?

ರಂಗ- ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಾಕ, ನನ್ನೇನು ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಪ್ರೇಮಿ ಅಂತ ತಿಳಿದಿ
ಯೇನು?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮತ್ತ, ಎಷ್ಟು ಹೆದರಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲ?

ರಂಗ- ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯ ಹೆದರಿಕೊಂತ, ಹೆದರಿಕೊಂತನ ಪ್ರಾರಂಭಾಗಬೇಕು, ಅಂದ್ರ ಸ್ವಾರಸ್ಯಿರುತ್ತ. ಅವಸ್ಯಕ ಬಿದ್ರ ಸಕ್ರ ತಿಂದು ಚಾಕುಡ್ಡೆಂಗಾಗುತ್ತ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಛೀ ಛೀ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮ ಸಪ್ಯಾಗಬಾರದು. ಸಾಯಂತನ ಹುರುಪಿ ನ್ಯಾಗ ಇರಬೇಕು.

ರಂಗ- ಎಪ್ಪತ್ತು ಕಳದ್ರೂ, ನೀ ಒಪ್ಪಿರಬೇಕು ಅಂತ ಗಂಡ್ಸದಿಂ.

ಪದ

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಕಟ್ ಜಂಗಲ್

(ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ- ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ, ಮಣ್ಣು ಸೇರುವ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತಲೂ ಈ ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಮರೆತು ಮಣ್ಣು ಸೇರುವ ಹೆಣ್ಣಿ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಮೇಲು ಅಂದಾಗ, ನಾನು ಬದುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನಿದೆ? ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಾನು ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾದರಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಬದುಕಿದರೂ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಲೆ ಇದೆಯೇ? ಬೆಲೆ ಇದ್ದರೂ, ಆ ಬದುಕಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ? ನೆಲೆ ಸಿಕ್ಕರೂ, ನನ್ನ ಶೀಲವನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರ ತಲೆ ತೆಗೆಯಲು ನನ್ನಿಂದಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಬಿಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಲಿಯುಗದ ಒಬ್ಬ ನೀಚ ಪುರುಷರ ತಲೆಗಳು, ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಲೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂದಾಗ, ಇಂಥವರ ತಲೆ ತಗಿಯುವ ಹುಚ್ಚು ಸಾಹಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಲೇಸಲ್ಲವೆ?

(ನಗು) ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಉತ್ತರ ಕಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ, ನಾನೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

(ಹೋಗುವಾಗ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬರುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನಿಲ್ಲು ತಾಯಿ.

ವಿಶಾಲ— ನೀವು.....?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಯಾಕಮ್ಮ, ನನ್ನ ಗುರ್ತು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆ?

ವಿಶಾಲ— (ನೆನಪಾದವಳಂತೆ) ಅಂದಾ, ಆ ನೀಚರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬೀಳುವಾಗ.....

ಧರ್ಮಯ್ಯ— “ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಸರರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ವ ಮಾತನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದವನೂ ನಾನೆ. ಸರರಾಕ್ಷಸಿಯಾಗಬೇಕಾದವ ಳಿಂದಲೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೇನೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇಂದು ಕೇಳಿದವನೂ ನಾನೆ,

ವಿಶಾಲ— ಮನುಷ್ಯರನ್ನೇ ತಿಂದು ತೇಗುವ ರಾಕ್ಷಸರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ. ಅಂದಾಗ ನನ್ನಂತ ಅಬಲೆ ಹೆಣ್ಣು, ರಾಕ್ಷಸಿಯ ವೇಷ ಹಾಕುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದ್ರೆ, ಆ ನಿಜವಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನೋಡಮ್ಮಾ, ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸತ್ಯದ ಹಾದಿ ಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೋಸದಿಂದಾದರೂ ಸಾಧಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ— ಧೈರ್ಯ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ? ಅದೂ ನನ್ನಂತ ಅಬಲೆ ಹೆಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ? (ನಗು) ಯಜಮಾನ್ರೆ, “ಪ್ರೇಮ” ಅನ್ನುವ ಕುರುಡಿಯನ್ನು “ಕಾಪಾ” ಅನ್ನುವ ಕಟುಕ, “ಬಲತ್ಕಾರ” ಅನ್ನುವ ನೀರಿಲ್ಲದ ಭಾವಿಗೆ ತಳ್ಳಿ, “ನೀನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿರು ಅಂತ, ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಬಾಯಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡರೆ, ಆ ಕುರುಡಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆಸರೆ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಆ ಕಟುಕನಿಗೆ ಬಂದರಲ್ಲವೆ? ಕುರು

ಡಿಗ್ಗೆ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯ ಬರುವುದೇ? ಅದೂ ನಿಜಾನೆ. ನನ್ನಂತವಳ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕೆ. ಈ ಕಾಲವೇ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ, ಪಾಪ! ಆ ಕಟುಕನಸಣ್ಣ ತನವೇನೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಂಬಿದವರ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಂಜು ಸುರಿಸುವ ಕಾಲ ಯಜಮಾನೈ ಇದಾ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಹುಚ್ಚಮ್ಮಾ. ಕಾಲ. ತನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತೆ ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು ಕಾಲವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ದುಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ದೇಡಿಗಳು, ಸಮಾಜವನ್ನು ಜರಿಯಾತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ನಾವೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಈ ಜಗದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕುರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಲವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುವವರಾಗಲಿ, ಸಮಾಜವನ್ನು ಜರಿಯುವವರಾಗಲಿ, ಜನರನ್ನು ಕುರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುವವರಾಗಲಿ ಅನ್ನು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪುಣ್ಯ ಜೀವಿಗಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿವ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವ ಕಸವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ, ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದವರು ಕಾಲವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಬಾರದು. ಆ ಕಾಲ ದನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಜಯ ಗಳಿಸುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ— ನಿಮ್ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ರೆ, ನನ್ನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕಥೆಯಾ...

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ವ್ಯಥೆಯನ್ನೇ ಹೇಳಿದುಕೊಂಡ ಸತ್ಯ ಕಥೆಯಮ್ಮ.

ವಿಶಾಲ— ಆ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಥೆಯ ಕಥೆ ಏನೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಬಹುದೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಕೇಳುವುದು ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ, ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಒಪ್ಪಿನಿ. ಆದರೆ, ಆತ್ಮಪತ್ನಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಣ್ಣು ಸೇರಲು ಹೊರಟಿರುವ ನಿಸ್ತುಂದೆ ನನ್ನ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ರೆ, ಹೇಡಿಯ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದ ಕರ್ಮಗೇಡಿ ನಾನಾ ಗ್ತೀನಿ.

ವಿಶಾಲ— ಅಂದ್ರೆ...?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಛಲ ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟವನು, ಬಲವಿಲ್ಲದವನ ಸಹಾಯ

ಕೇಳಿದೆ, ಈಜಲು ಬಾರದ ಮೂರ್ಖರಿಬ್ಬರು ಜೂಜು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನದಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ವಿಶಾಲ- ನೀವೀಗ ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಯೋಚಿಸಲು ಖಂಡಿದ್ದೀರಾ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಯಾಚನೆಯಲ್ಲಮ್ಮಾ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಯಾವ ತಂದೆ ಮಗ ನಿನ್ನ ಶೀಲ ಕಳೆದು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದರೂ ಆ ಚಂಡಾಲರ ನನ್ನ ಮಗಳ ಮಾನ ಕಳೆದು ಸಾವಿಗೀಡು ಮಾಡಿದರು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ವಿರಪರಾಧಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳಿಗೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಮೈ ಕದ್ದ ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆ ಅರವಿಂದನೊಂದಿಗೆ.

ವಿಶಾಲ- ನಿಮ್ಮಾತು ನಿಜವೆ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ನಾನು ಸಾಧಿಸುವುದಾದರೂ ಏನಿವೆ ತಾಯ್ತಿ? ನೋಡಮ್ಮ ನೀನು ಸಾಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದಿಯಾ. ಆದರೆ ಆ ನಿನ್ನ ಸಾವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕು. ಈ ಕಾಮುಕರು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೀಲ ಉಳಿಸುವ ಪುಣ್ಯ ಜೀವಿ ನೀನಾಗಬೇಕು. ಕಾರಣ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಈ ನೀಚರ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ, ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲು ತಾಯಿ.

ವಿಶಾಲ- ಅದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ, ನೀನೇ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡು ಏನೂ ಅರಿಯದ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳು ಈ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ನಾಶವಾಗುವುದು ನ್ಯಾಯವೆ? ಭೋಗಕ್ಕೋ ಸ್ಮರವಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿ, ತ್ಯಾಗದ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನಗಳನ್ನು ಮಲೀನ ಮಾಡುವ ಇಂಥಾ ಕಾಮಾಂಧರ ಕಾಲ ಕಸವಾಗುವುದು ಧರ್ಮವೆ? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಬಾಳು ಹಾಳಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಣ್ಣೆದರಿಗೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸೋಣವೇ ಇಲ್ಲಾ ನಾವೇ ಅಳಿಸಿ ಹಾಕೋಣವೆ? ಅಥವಾ ನಾವೇ ಹಾಳಾದವರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬಾಳನ್ನೇಕೆ ಬೆಳಗಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ನಾವೇ ಸತ್ತು ಮಣ್ಣು ಸೇರೋಣವೆ?

ವಿಶಾಲ— ಇಲ್ಲ ಯಜಮಾನೆ, ಇಲ್ಲ, ಮಣ್ಣು ಸೇರಬೇಕಾದವರು ನಾವಲ್ಲ, ಮಾನವಂತ ಹೆಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಾಟವಾಡುವ ಆ ಕಾಮುಕ ಪಿಶಾಚಿಗಳು, (ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ) ಯಜಮಾನೆ, ಸಾಯುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಆ ನೀಚರ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಳಿ ಪಾಪಿಗಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ವೆಲಕ್ಕುರುಳಿಸಲು ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಚಂಡಿಯಾಗಲಿ, ಚಾಮುಂಡಿಯಾಗಲಿ? ಅಥವಾ ಆ ಭಂಡರಿಗೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಜಗಭೇಡಳಾಗಿ, ಅವರ ರುಂಡ ಮುಂಡಗಳನ್ನು ಚಂಡಾಡಲು ದುರ್ಗಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೇ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ದುರ್ಗಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೇ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೆಲ್ಲಿಯೆಮ್ಮ? ಬೆಳಗಾದರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳು ಹರಿದು ಚೀದಿಯಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಂಟುರೋಗದ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವ ಅವರನ್ನು ಜೀವದಿಂದಿರಲು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಇಡೀ ಹೆಣ್ಣು ಕುಲವೇ ನಿನ್ನಂತೆ ಸಾವಿನ ದವಡೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಬದುಕು ನಿರಸವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜೀವ ಕೊಸಲಿ ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಆ ಪಾಪಿಗಳ ಉಸಿರನ್ನು ನಾಮಶೇಷ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. (ಆಡ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದು) ತಗೋಳಮ್ಮ ನೀನು ನೇರವಾಗಿ ವಿಳಾಸಕ್ಕೋಗು. ನಾನಿದ್ದೀನಿಂದ ಬರ್ತಿನಿ.

ವಿಶಾಲ— ಸರಿ ಯಜಮಾನೆ, (ಹೋಗುವಳು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಅಂತೂ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ಪದಿಂದ ಆ ನೀಚರ ನಾಶವಾಗುವ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿದಂತಾಯಿತು. (ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಓ, ಅರವಿಂದ ವನಜ ಈ ಕಡೆನ ಬರ್ಮಾಯಿದ್ಧಾರೆ, ಬರ್ಲಿ (ಪಾರೆಯಾಗುವನು)

(ಅರವಿಂದ—ವನಜ ಹಾಡುತ್ತ ಬರುವರು)

ವನಜ— ಅರವಿಂದ ನಮ್ಮಾವನವರು ಮುಂದಿನ ವಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದು ನನಗೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾ?

ಅರವಿಂದ— ನಿನಗೇನು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಾರ ಕಾಯಬೇಕಲ್ಲ, ಅಂತ ನನಗೆ ಸಂಕಟವಾಗ್ತಾಯಿದೆ,

ವನಜ— ವಾರ ಅನ್ನುವುದು ನಿವುಗಷ್ಟು ದೂರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆಯೇನು?

ಅರವಿಂದ— ದೂರವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಾರವಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ನೋಡು, ಭಾಗ್ಯ ಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಯೋಗ್ಯರ ಹಾವಳಿ ಬಹಳ. ಕಾರಣ, ಬರುವ ಭಾಗ್ಯ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ ?

ವನಜ— ಭಾಗ್ಯ ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ...?

ಅರವಿಂದ— ನೀನು ಹುಚ್ಚಿ, ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಆ ಸಂಕೇತ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ವ್ಯರ್ಥ. ನೋ ಪ್ರಾಣದೇವತೆಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಕರೆದನೇ ಹೊರತು...

ವನಜ— ನೋಡಿ ಅರವಿಂದ್, ಪ್ರೀತಿಗೆ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ. ಅದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಾಣುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಪ್ರೀತಿಸಿದವನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಗೆ, ಹಾಲು ತುಂಬಿದೆಯೆಂದು ತಂದು ಕೊಟ್ಟು ಕಷ್ಟ ಸೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿದೆಯೋ, ಹಾಲಾ ಹಲವಿದೆಯೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಕುಡಿಯುವುದು, ಆ ಪ್ರಿಯತಮೆಯ ಮೂರ್ಖತವಲ್ಲ, ಅವಳ ಆದರ್ಶ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರತೀಕ.

(ಧರ್ಮಯ್ಯ ಬರುವನು)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಆ ಪ್ರತೀಕ ಅತಿರೇಕವಾದಾಗ, ಆಪತ್ತುಗಳು ಮುತ್ತವ ಸಂಭವ ಬಹಳವಮ್ಮ.

ವನಜ— ಎನ್ನೇಳಿದಿರಿ ಧರ್ಮಯ್ಯ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲವಮ್ಮ. ನೀವೇಳಿದ ಆದರ್ಶ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ನಿದರ್ಶನ ಕೇಳಿದೆ. ಕೆಲ ಗಂಡಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥವಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ತಿಪ್ಪೆ ಕಸವಾಗಿರುವ ಕೆಲ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ನೆನಪಾಗಿ, ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟೆನಷ್ಟೆ.

ವನಜ— ನಿಮ್ಮ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನನ್ನ ಅರವಿಂದರು ಹೊಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ.

ಅರವಿಂದ— ವನಜ, ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಸಾಚ ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ಪರಿಚಯವಾಗುವತನಕ, ನಮ್ಮ ನೀತಿ ಅರಿವಾಗುವದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ ಧರ್ಮಯ್ಯ.

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ನಾನು ವಯಸ್ಸು ಕಳೆದೂ, ನಿಮ್ಮನುಭವ ನನಗಾಗಿಲ್ಲ ಸಾಹೇಬ್ರೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಷ್ಟೆ, “ಜಿಳ್ಳಿಗಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಹಾಲೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಮೂರ್ಖ ಜನ ಬಹಳ ಇದ್ದಾರೆ, ಕಳ್ಳರ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರೀತಿಯ ತಿರುಳು ತಿಳಿಯದ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲ ತಮಗೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀವೇನಂತೀರಿ ?

ವನಜ— ಅವರೇನಂತಾರೆ? ಕಳ್ಳ ಸುಳ್ಳರ ಪ್ರೀತಿ ನಮ್ಮದಲ್ಲ ಅಂತಾ ರಷ್ಟೆ. (ನಗುತ್ತಾ) ಒಳ್ಳೆ ಧರ್ಮಯ್ಯ. ಅರವಿಂದ, ಇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇನೆ. ಆಗಿ ಹೋದ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅರವಿಂದ— ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಹಸುಗೂಸಿನಂತಾದ್ದು ಅಂತ ನನಗೂ ತ್ತಿದೆ ವನಜ ಸರಿ. ನೀ ಮುಂದಾಗು, ಸದ್ಯ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಾವೂ ಬರ್ತೀವಿ.

ವನಜ— ಸರಿ ಬೇಗ ಬನ್ನಿ. (ಹೋಗುವಳು)

ಅರವಿಂದ— ಏನು ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಒಗಟಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಟ್ಟವನೆಂದು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಕದ್ದು ತಿಂದವರಿಗೆ ಯಾವ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿದೂ. ತನಗೇ ತೆಗಳಿದರೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾನಲ್ಲ, ಕದ್ದು ತಿಂದವರ ಕರ್ಮ.

ಅರವಿಂದ— ಹಾಗಾದರೆ, ಕದ್ದ ವನ ಸುಳ್ಳಿನ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಊರ್ತುಂಬಾ ಹಬ್ಬಿಸುವವನಿಗೆ, ಯಾವ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ಧರ್ಮವಾಗಬಹುದು, ಆ ಕದ್ದ ವನ ಪಾಲಿಗೆ?

(ಭೋಜರಾಜ ಬರುವನು)

ಭೋಜರಾಜ— ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷ ಪಡುವುದು ಲೇಸಲ್ಲವೆ ಡಾಕ್ಟರ್?

ಅರವಿಂದ- ಹಾಗಾದರೆ..., ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ತಪ್ಪೆ, ಒಪ್ಪೆ ಒಟ್ಟು ಮನ ಒಪ್ಪುವ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕರ್ತವ್ಯ ಪೂಗಿಸಿದ್ರೆ ತೀರ್ತು ಏನಂತೀರಾ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಮಾತಾಡಿ ಕೆಡುವವರಿಗಿಂತ, ಕೆಟ್ಟು ವಾತಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಬಹಳ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದರೂ, ಕೊಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿಮಗಿರಬೇಕಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ- ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು, ನಿನ್ನಂಥ ಕ್ಷುಲ್ಲಕನಮುಂದೆ ವಿವರಿಸುವ ಮೂರ್ಖತನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ಸಾರ್, ನಾವು ಇವನನ್ನು ಕ್ಷುಲ್ಲಕನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಇವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಲೋಭಿಗಳು ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಹೌದೇನೋ ಧರ್ಮಯ್ಯ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಅಲ್ಲಾ ಅನ್ನವ ಮೂರ್ಖತನ ನಾನ್ಯಾಕ ಮಾಡ್ಲಿ? ಲೋಭಿಯನ್ನು ಎರಡಕ್ಷರದ ಅರ್ಥವೇ ನೀವು. ನಿಮ್ಮಂತವರನ್ನು ಕಂಡೇ ಆ ಸರ್ವಜ್ಞನು. "ಉಣ್ಣು ದೊಡವೆಯ ಗಳಿಸಿ, ಮಣ್ಣೊಳಗೆ ಬೈತಿಟ್ಟು, ಜನ್ನಾಗಿ ನೆಲವ ಸಾರಿಸಿದವನ ಬಾಯೊಳಗೆ ಮಣ್ಣು ಕಾಣಿಯ್ಯಾ ಸರ್ವಜ್ಞ" ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ಸರ್ವಜ್ಞ ಹೇಳಿದನ್ನು ಬೊಗಳುವೆಯಾ ಭಿಕಾರಿ?

ಧರ್ಮಯ್ಯ- ಬೊಗಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹೀನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯೇ ಭೋಜರಾಜ, ನೀನು ಯಾರಾ? ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪವೇನೆಂಬುದರ ಅರಿವು ನಿನ್ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಮಗಳ ತೀಲಗಿಡಿಸಿ, ಸಾವಿಸ ದವಡೆಗೆ ನೂಕಿರುವ ನಿನ್ನ ಮುಖದ ಮರೆವು ಮಾತ್ರ ನನಗಾಗಿಲ್ಲ, ಆಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗಳ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯದೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಯಾಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಗೊತ್ತೆ? ಅಡಗಿರುವ ವಿಷ ಜಂತು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಯಲಿಗೆ ಬರಲೆಂದು ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಪಾಪಿಗೆ ತಗುಲುವ ತಾಪವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾವ ಭೂಪನಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಭೋಜರಾಜ— ಶಹಭಾಷ್ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಶಹಭಾಷ್. ಇದು ಎರಗೂ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಸರ್ಪದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ಮಲಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು, ಇಂದು ನೀನೇ ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತಾ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕುವವರ ಮುಂದೆ ತ್ಯಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವ ನಿನ್ನಂತ ಅರಸಿಕನಿಗೆ ನಾ ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ ಇದೆ. (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು. ಧರ್ಮಯ್ಯ ಚೀರಿ ನರಳುತ್ತ)

ಧರ್ಮಯ್ಯ— ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಿ, ಸತ್ಯದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಇಡುವ ಮೂರ್ಖನಾದೆಯಾ? (ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವನು)

ಭೋಜರಾಜ— ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾವೇ ಹೊರತು ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಪ್ರಯಾಣ ಸುಖಕರವಾಗಲಿ ಗುಡ್ ಬೈ.

ಅರವಿಂದ— ಅಂತೂ ಪ್ರಾಣಿ ಮಣ್ಣು ಸೇರುತ್ತ.

ಭೋಜರಾಜ— ಇನ್ನೂ ಸೇರಿಲ್ಲ, ಅಪಾಯ ನಮಗೊದಗದಂತೆ ಉಪಾಯವಾಗಿ ನಾವೇ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಬನ್ನಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ. (ಹೋಗುವರು)

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

ರಂಗ— ಏನಾತಲಿ ದೇವರಂತಾ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಗತಿ? ಹಾಡಗಲೇ ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಂದಾರಲ್ಲ ಚಂಡಾಲ್ಯ. ಇವರೇನವ್ರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರಾ ಅಂತೀನಿ? ಈ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು ಸರಳ ಸಾಯುದಿಲ್ಲ, ಕೊಳತು, ಹುಳಬಿದ್ದು, ಗಟ್ಟು ನಾತಿಟ್ಟು ಸಾಯ್ತಾರೆ. ಪಾಪ, ವನಜಮ್ಮನ ಗೋಳಾಟ ನೋಡಬಾರದ್ರಿ, “ತಂದಿದ್ದೊಗಿದ್ದು, ತಬ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಹೋದ್ದು” ಅಂತ ಹೇಣದ ಮ್ಯಾಲ ಬಿದ್ದು ಒಂದ್ಡು ಸವನ ಅತ್ತುಬಿಟ್ಟು. ಅವರ ಮ್ಯಾಲ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿನು ಇದ್ರವರು. ಅಂದಲ್ಲೇ ಮಿಲ್ಲಿನ ಮುಂದ ಧರ್ಮಯ್ಯನವ ಮೂರ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾರೆ.

(ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಅಪ್ಪ, ಮಗ ಈ ಕಡೆನೆ ಬರ್ದದಾರಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿ, ಬಲ್ಲಿ (ಮರೆಯಾಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ— ಡ್ಯಾಡಿ ಅವತ್ತು, ನಾ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ಸತ್ಯವಾಯ್ತಲ್ಲ? ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದೇ, ನಮ್ಮ ನಾಶಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಕಾಯ್ತಾಯಿದ್ದ ಅಂತ.

ಭೋಜರಾಜ— ಕರೆಕ್ಟ್ ವೈ ಸನ್. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಭೂಪತಿ ಅವನನ್ನೇ ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಈ ಭೋಜರಾಜನಿಗೆದುರಾಗಿ ನಿಂತವರು ಬಹಳ ಕಾಲ ಈ ಭೂವಿಯ ಮೇಲೆ ಬದುಕಿರಲಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವ್ವಾ.

ವಿಕ್ರಂ— ಸತ್ತವನ ಸುದ್ದಿ ಬಿಡಿ ಡ್ಯಾಡಿ. ಸದ್ಯ ಆ ಪಕೀಲಂತೂ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿಲ್ ಬರೆಯಲು ಒಪ್ಪೊಂಡ. ಆದ್ರೆ ವನಜಾಳಿಂದ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡ ಖಾಲಿ ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬರಸುವಾಗ, ಆ ಅರದಂದನಿಗೂ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗ ಬರಸ್ತೀರೇನು?

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂದೆ? ಅರವಿಂದನಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗ? (ನಗು) ಅಯ್ಯೋ ಬೆಪ್ಪ. ನನ್ನ ಹಸಿವಿಗೇ ಸಾಲದ ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೂ ದಾನ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಯಲ್ಲವ್ವಾ ಈ ಭೋಜರಾಜ. ಆಳುವುದಾದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿ ಆಳುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಮಂತ ರಾಜನಾಗಿ ಆಳುವ ಹೇಡಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬೀಜ ಸಸಿಯಾಗಿ, ಮರವಾಗಿ, ಫಲ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರವಷ್ಟೆ ಆ ಅರವಿಂದ. ಅದು ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗುವುದೇ ಹೊರತು, ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬೇಡಿ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಂ— ಹಾಗಾದ್ರೆ ಅವರ ಮದುವೆ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಸಣವಾಗುತ್ತೆ ಅನ್ನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಹೌದು. ಅವರ ಅನಂದದ ಮೊಪಲ ರಾತ್ರಿ, ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ರಾತ್ರಿಯಾಗಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತೆ. ಅಂದು ಅವರು ತಿನ್ನುವ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕುಡಿಯುವ ಹಾಲಿನ

ಲ್ಲಾಗಲಿ ವಿಷ ಜೆರಸಿ ಅವರ ಉಸಿರನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ, ಆ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ನಾನೇ ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ, ಇದು ರಸ್ತೆ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಾರು ನಡಿರಿ, ವೊದಲು ಅರವಿಂದ, ವನಜಾರ ಮದುವೆ. ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನಂದಿ ಹಾಡೋಣ. (ಹೋಗುವಾಗ ರಂಗ ಬರುವನು) ಲೇ ರಂಗ.

ರಂಗ- ಯಾಕ್ರಿ ಸಾಹೇಬ್?

ವಿಕ್ರಂ- ನಾವಿಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿಸೂ, ಎದೆ ಸೆಟಿಸಿ ನಮ್ಮಂದನೆ ಹೋಗ್ತಿಯಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕಲೆ ನಿನಗೆ?

ಭೋಜರಾಜ- ಇವನಿಗೆ ಕೊಬ್ಬು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸೈತ ಸಿಕ್ಕಂಗ ಮಾತಾಡಿದಾನಿವನು ಅವತ್ತೆ ಇವನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತಿದ್ದೆ...

ರಂಗ- ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಂ- ರ್ಯಾಸ್ಕಲ್, ನಿನ್ನಂತವನ ಕೊಬ್ಬಿಳ್ಳಾಕೆ ಧೈರ್ಯಬೇಕೇನಲೆ?

ರಂಗ- ಧೈರ್ಯ ಅಷ್ಟು ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ತಡವಬೇಕಾದ್ರೆ ಹಣಬರ ಗಟ್ಟಿ ದ್ದವರ ತಡವಬೇಕು. ಕೊಬ್ಬಿಳ್ಳಾಕ ಬಂದವರ ಮಬ್ಬು ಬಿಡೋ ಭೂಪತಿ ರಂಗಿವನು.

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡಿದೇನಪಾ ವಿಕ್ರಂ, ಈ ಮಗನ ಪೊಗರೆಷ್ಟೈತಿ?

ವಿಕ್ರಂ- ಏಸಲೇ ಬಡ್ಡಿ ಮಗನೆ ನಾವೊಡೊ ದುಡ್ಡು, ನಾವ್ಹಾಕೊ ಅನ್ನ ತಿಂದು ಬದುಕೋ ನಾಯಿ ನೀನು. ನಮಗ್ಗೆ ಮರ್ಯಾದಿ ಕೊಡದಂಗ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಾ?

ರಂಗ- ಈ ಮಾತಿಗೆ ಈಗಲೇ ನಿಮ್ಮಪ್ಪಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೇನಿ ಬೇಕಾರ ಮನಿಗೆ ಹೋದಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಆದ್ರೆ ನಂದೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್ ಸಾವ್ಕಾರ್ರೆ..., ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಕಸುವೈತಿ, ಕಸುಬೂ ಐತಿ. ದುಡ್ಡಿತು ಅನ್ನೋ ದಮ್ಮೈತಿ. ಅಡವ್ಯಾಗಿದ್ರೂ ಬದುಕ್ಕೇನಿ ಅನ್ನೋ ವಿಶ್ವಾಸೈತಿ. ಆದ್ರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಎಂಜಲಿಗೆ ಬಾಯಿ ತೆರೊಂಡು ಬಿದ್ದರೋ ನಿಮ್ಮಂ

ತವರಿಗೆ ಬರಬಾರದ ಕೆಡುಗಾಲ ಬಂತಂದ್ರೆ ಏನೇಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಫಜೀತಿನ, ತುತ್ತು ಕೂಗಿಗಾಗಿ ಕೋಳಿಗತೆ ತಿಪ್ಪಿ-ತಿಪ್ಪಿ ಕೆದರಿಕೊಂತ ತಿರುಗ್ಬೇಕಾಗುತ್ತ.

ವಿಕ್ರಂ- ಸೌಂದ್ರಲ್. ನಮ್ಮನ್ನ ಎಂಜಲಿಗೆ ಬಿದ್ದವರು ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕು ಬಂತೇನೋ ನಿನಗೆ (ಹೊಡೆಯಲು ಕೈ ಎತ್ತವನು, ರಂಗ ಕೆ ಹಿಡಿದು)

ರಂಗ- ನನ್ನ ಹೊಡಿಯಾಕೆತ್ತಿದ ಈ ಕೈ ಕತ್ತರಿಸಿ. ನಾಯಿ-ಸರಿ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕ್ತಿದ್ದೆ. ಅದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪದ ತೂಕ ಎಷ್ಟು ಕೆ. ಜಿ. ಆಗೇತೋ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕೆ. ಜಿ. ಆಗೋದೈತೋ? ಇದನ್ನ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಆ ದೇವರು ನಿಮಗ ಎಷ್ಟು ಕೆ. ಜಿ. ಕೊಡಬೇಕಂತ ವಿಚಾರ ಇಟ್ಟಾನೋ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲಂದಲ್ಲಿ ಅದಕ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಸರಳ ಕೈಬಿಡ್ತೀನಿ ಏನ್ನ ನಿಮಗ ಶಿಕ್ಷೆ ಆದ್ದೂ ಆ ದೇವರಿಂದಾನೆ ಆಗ್ಲಿ

ಭೋಜರಾಜ- ವಿಕ್ರಂ ಈ ಭಿಕಾರಿ ನನ್ನ ಮಗನ ಕೂಡ ಯಾಕೆ ಕೆಲ್ಸಕ ಬಾರದ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡಸಿಯಾ? ಇವನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡೋರು ನಾ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಬಾ ಹೋಗೋನ (ಹೋಗುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- ಲೇ ರಂಗ ಇವತ್ತಿಂದ ಬಹಳ ಹುಷಾರಿಯಿಂದಿರು ಮಗನ (ಹೋಗುವನು)

ರಂಗ- ಹೋಗಲೇ ನನಗೇನು ಹುಷಾರಿಂದ ಇರಾಕ್ಷೇಳ್ತೆ? ಆ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಹುಷಾರಿಂದ ಬದಾಕೈಕಾದವರು ನೀವು.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಆ ದೇವರಿಗೂ ಲಂಚಕೊಟ್ಟು ಪಾಪದ ಹೊರೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡ್ಕೆಳ್ಳಾಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡೋ ಭೂಪರದಾರವರು.

ರಂಗ- ಲಂಚಕೊಟ್ಟ್ರೂ ಇವರ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾದ್ರೆ ಆ ದೇವರ ಚಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಸ್ತಾನೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು ಧರ್ಮಯ್ಯನ್ನ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲೆ. ಈಗ ವಜನಮ್ಮನ ಪ್ರಾಣಿ ಫಿರಿಯೋ ವಿಚಾರ ನಡಸ್ಸಾರ ಗೊತ್ತೆನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದ? ಹಂಗಾರ. ಈ ದುಷ್ಟರ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕಂಕಣಬದ್ಧಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ.

ರಂಗ- ಈ ಅವತಾರದ್ದು ದುಷ್ಟರನ್ನ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡ್ತಿಯೋ ? ನಿನಗ ಸ್ವಲ್ಪರ ಬುದ್ಧೈತನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಯಾಕ ?

ರಂಗ- ಯಾಕಂತಿಯಲ್ಲ ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಮೋಹಿನಿ ಅವತಾರ್ದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ. ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಅವನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡಾಕ ಹೋಗಿದ್ದ. ಇನ್ನೇ ನರಮನುಷ್ಯಾರು ಬಿಡ್ತಾರೇನು ? ಹರುಕು ಸೀರಿ ಉಟ್ಟು, ಮುರುಕು ರೊಟ್ಟಿ, ಬೇಡಾಕಬಂದ ತಿರುಕಿನ ಸೈತ ರೇಪ್ ಮಾಡೋ ತಲೀ ಕಟ್ಟವರಿರ ಬೇಕಾದ್ರೆ, ಇನ್ನು ನಿನ್ನಂತ ಟಿಪ್ ಟಾಪಿರೋ ಹುಡುಗಿನ ಹರ್ಮ್ಯಾಂಡು ತಿಂದ್ ಬಿಡ್ತಾರ. ಹುಚ್ಚಿ. ನಡಿ ಮನೆಗೆ. ದುಷ್ಟರನ್ನ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಾಕೋಗಿ, ನೀನ್ನ ನಿರ್ನಾಮಾದಿಯಾ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ ರಂಗು.

ರಂಗ- ಹಿಂಗಂದದ್ದು ಬಾಳ ಜನ ಮಣ್ಣೆಗೋದ್ರು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮಣ್ಣೆಗೋದ್ರು. ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯದ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರು ಅಜರಾಮರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ರಂಗ- ಲಿಲ್ಲಿ, ಸಧ್ಯ ನನ್ನೂಡ ಲವ್ ಮಾಡ್ತಿಯೋ ? ದುಷ್ಟರನ್ನ ಹುಡುಕಾಡಿ ಮರ್ಡರ್ ಮಾಡ್ತಿಯೋ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಏನು ಲವ್ ಮಾಡ್ತಿ ಬಿಡ ನಿನ್ನ, ಮೊದಲಿನ ಹುರುಪ್ಪು ಬರುಪಲ್ವೇಗ.

ರಂಗ- ಕುಟಿದಾರು ನಿನ್ನ. ಯಾವ ಸುದ್ದಿ-ಗದ್ದೆಲ್ಲಂಗ ತಣ್ಣಗಿದ್ದವನಿಗೆ ಲವ್ವಿನ ಹವಾ ತಾಂಚಿ, ಹುರುಪೆಬ್ಬಿ, ಈಗ ನೀನು ಹೌನಾಗೇತಂದ್ರ ಯಾಗ್ಯೇಳಾರ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ನಾ ಸ್ಪಾಟ್ ಮಾಡಿದ ಗಾಡಿ, ಆಫಾಗ್ಡಂಗ್ ಛಾರ್ಜಿನ್ಯಾಗ ಉಳುದೈತನ್ನೋದು ಖಾತ್ರಿ ಆತು.

ರಂಗ- ಅಂದ್ರ ನೀ ಬಾಡಿ ಅನ್ನೋ ಗಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋ ಮೆಕ್ಯಾನಿ

ಕೇನು? ಪೋಡು ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳೊಪ್ಪತ್ತು. ಕಚ್ಚಾ ರೋಡಿನಾಗೋಡ್ನಿ ಕೊನಿಗೊಮ್ಮೆ ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತಿಸಿಳಿಸಿ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡ್ಕೊಂತಿಯೇನು?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬ್ಯಾಡ ಸುಮ್ಮ ಗಾಡಿ ಸವೆಸಿದ್ರೆ ನನಗ ಅಸಾಹಸ.

ರಂಗ- ಅಷ್ಟರ ತಿಳಿಯೊಡಿಯಲ್ಲ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯ. ಅಂದಂಗ ಲಿಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರ್ತಿ ಈಗ ನಿನ್ನ ಕಾಡೋದು ಬಿಟ್ಟುನಿಲ್ಲೋ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಜೀವ ಬಿಟ್ಟ್ರೂ. ಅವನೇನು ಕಾಡೋದು ಬಿಡದಿಲ್ಲ.

ರಂಗ- ಪಾಪ ಅವನದೂ ವಯಸ್ಸು ಹೆಂಗ ಬಿಡ್ತಾನೆ? ಅದಕ ಅವನಾನ ಜೀವನಾ ಗ ನೆನಪಿಟ್ಟೇಕು ಅಂತ ಮದವಿಸ ನಾವ ಮಾಡಿ ಬಿಡಾನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲದ ತರ್ತೀಯಾ?

ರಂಗ- ಕನಸಿನ್ನಾಗ ಸೈತ ಕಂಡಿರಬ್ಬದು ಅಂತ ಹೆಣ್ಣು ತರ್ತೀನಿ. ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ (ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ) ನೀ ಇಷ್ಟು ಮಾಡು ಮುಂದಿಂದು ನಾನೋಡ್ಕೊಂತೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಇಷ್ಟ ಹೌದಿಲ್ಲ? ಚಿಂತಿಬಿಡು. ಮರಿಗೆ ಸಂತು ನೋಡು.

ರಂಗ- ಬಂದ ನೋಡಲ್ಲಿ ಕೆಂಟ್ರಿ ಶೆರೆ ಕುಡ್ಡ ಪಕ್ಕತಿ, ನಾನಿಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ರ್ತಿನಿ. ನಿನ್ನ ಕೆಲ್ಸ ಶುರು ಮಾಡಿಕೊ (ಮರೆಯಾಗುವನು)

(ಮೂರ್ತಿ ಬರುವನು)

ಮೂರ್ತಿ- ಹಾಯ್ ಲಿಲ್ಲಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಾಯ್ ಡಿಯರ್.

ಮೂರ್ತಿ ಆಂ! ಡಿಯರ್? (ಸುತ್ಲೂ ನೋಡಿ) ಯಾರಿಗಂದಿ? ಇಲ್ಲಂತು ಆ ರಂಗಿಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀನದಿಯಲ್ಲ. ನಿನಗ ಅಂದಿದ್ದು ನನ್ನ ರಾಜಾ.

ಮೂರ್ತಿ- ನನಗೇನ ಕೆಡುಕಾಲನ ಬಂತಿದು. ಇಕಿ ಬಾಯಾಗ ಡಿಯರ್ಯ ರಾಜಾ ಅಂತ ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ. ನನ್ನ ಹೆಣ ಹೊರೊ ವಿಚಾರನ ಇರಬೇಕಿದು. ಮಿಸ್ ಲಿಲ್ಲಿ, ನನಗ ಮೈಯಾಗ ಆರಾಮಿಲ ದಮಾನಾನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೀನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಪ್ರಾಣಕಾಂತ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಾವೆಯಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ- ಛೇದಿ ಹೆಂಗಾದಿತು ? ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಂಬಿ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಒದಿಪೊಂದು ಸಾಯಿಸಿ ತಡಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಎಂಥಾ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಿ ಪ್ರಿಯ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಪ್ರಿಯೆ ?? ದೂಡ್ಡ ಗೂಟಾನ ಜಡಿತಾಳ ಕಾಣುತ್ತ ನನಗ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನೀನೇ ನನ್ನ ಜೀವ. ನಿನಗೆ ಒದಿಯುತ್ತೇನೆಯೇ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಬದಿತಿಯೋ. ಪ್ರಾಣ ತಗಿತಿಯೋ ? ಅಡ್ಡ ತಿಳಿದೇಗಾ ಗೇತೀಗ್ಗ ನನ್ನ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ್ಯಾಡ್ಲೆ ಯಾಕಲೇ. ಬೇವಾರ್ಸಿ. ಐವಾನ ಆನೋ ಶಬ್ದಗಳು ಬರಬೇಕಾದ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ. ದಿಯರು. ರಾಜ. ಪ್ರಿಯ ಅನೋ ಶಬ್ದಗಳು ಬರದಾವಲ್ಲ. ಏನ್ನ ಮಾಚಾರ ? ನನ್ನ ರಮಿಸಿ ಕರೊಂಡೊಣಿ. ಮರ್ಡರ್ ಮಾಡೋ ವಿಚಾರೈತನು ನಿನಗ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದೇನಿಲ್ಲ. ನನಗ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸ್ಸಾಗೇತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಿನಗ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸ್ಸಾಗೇತ ? ಇದೇನಿದು. ಒಮ್ಮಿಗೆ ವಮ್ನ ದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನನೇ ಬದ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂಗಾತಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೊ ಮುಂಗ್ಲಿ ಹಾವಿಸೊಡ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡುತ್ತಂದ್ರ ಯಾರು ನಂಬ್ತಾರ ? ಸಾಧ್ಯನ ಇಲ್ಲದು. ಇವಕೌಳ ಏನ್ನ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡ್ತಾಳ. ಲಿಲ್ಲಿ ಖರೆ ಹೇಳು, ಆ ರಂಗ್ಯಾ ನಿನಗ ಈ ಸಮೂನಿ ನಾಟಕ ಮಾಡಂತ ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳಾಸ ಹೌದಿಲ್ಲೊ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಫೂ, ಆ ಚಂಡಾಲನ ಹೆಸರೆತ್ತಬ್ಯಾಡ ನನ್ಮಂದೆ. ನನಗವನು ಮಾಡಿರೋ ಅನ್ಯಾಯ ನೆನಸೊಂಡ್ರೆ, ನನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಾ ಉರಿತ್ಯೆತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ರಂಗ್ಯಾ, ನಿನಗನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡೆಂಬಂಗ ನಾಟಕ ಮಾಡಿ, ಮದಿವ್ಯಾಗ್ಗಿನಂತ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು, ಈಗ ಅದ್ಯಾವುದೋ ಹುಡುಗಿ ಕರೊಂಡು ದಿನಾ ಸುಡುಗಾಡಿಗೋಕ್ಕಾನ ಲವ್ ಮಾಡಾಕ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸುಡುಗಾಡಿಗೋಕ್ಕಾರ ? ಅಲ್ಲೇನು ಹಣ ಎಬ್ಬುತಾರೆನು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರ್ಡಂತ. ಆ ಹುಡ್ಡಿನೆ ಇವ್ವಿಗೆ ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬರಾಕೇಳ್ವಾಳಂತ,

ಮೂರ್ತಿ- ಹೊಸಾದ್ದ ಕೇಳಿದಂಗಾತಿದು. ಸುಡುಗಾಡದಾಗ ಲವ್ ಮಾಡ್ತಾರಂದಿಂದ. ಅವರಾರ ರಾಕ್ಷಸ ವಂಶದವರಿರೈಕು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದಕ, ಆ ರಾಕ್ಷಸ ವಂಶದವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು. ಈ ಗಂಧರ್ವ ವಂಶದ ವನ್ನ ಲವ್ ಮಾಡ್ಬೇಕನ್ನೊ ವಾನಸ್ಸಾಗೇತಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಾತೈಳಿ ನನಗ ನಡುಗ ಬರಾಕ್ಷತ್ತೇತಿ. ಮೊದಲ್ವ ನೀನು ಬೆರಿಕ ವೆಣ್ಣುದಿ. ಲವ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದು... (ಕೆನ್ನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಕೋಡು) ಬ್ಯಾಡ ಮರಾಯಳ ನಿನ್ನ ಸವವಾಸನ್ನ ಬ್ಯಾಡ ನನಗ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸರಿ ಬಿಡ್ಡಂಗಾರ. ಆ ರಂಗೊಬ್ಬಾವ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ. ಈಗ ನೀನೂ ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಡಾಕ ತಯಾರಾಗಿದಿ ಅಂದಿಂದ. ನಾನ್ಯಾಕ ಬದುಕಿಲ್ಲಿ? ಇಲ್ಲೇ ಯಾವ್ವರ ವರಕ್ಕ ಉರು ಹಾಕೊಂತಿನಿ, ಬರ್ತೀನಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿ. ನಾನೀಗ ಒಲ್ಲೆ ಅಂದ್ರ. ಸಾಯ್ತಿಯಾ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಈಗೊಂಟಿನಲ್ಲ ಸಾಯಾಕ.

ಮೂರ್ತಿ- ಖರೇನ... ನೀ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಮೊದಲು ಹೂಂ ಅನ್ನು. ಆಮ್ಕಾಲ ನೋಡು. ಹೆಂಗ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಪ್ರೀತಿನ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೂಂ ಅಂತೀನಿ. ಆದ್ರ ನೀ ನೆನೆಗ ಮೋಸ ಮಾಡಬಾರ ನೋಡು.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನಿನಗನುಮಾನಿದ್ರ ನಾಳೆನೆ ಮದಿಪ್ಯಾಗಿ ಬಿಡನಲ್ಲ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆಂ. ಈಗ ಪುರಾ ಬಾತ್ಯಾತು ನನಗ. ನೀ ಯೆಸ್ ಅಂದ್ರೆ, ಇವತ್ತ್ತ್ವ ಕಟ್ಟೀನಿ ತಾಳಿನ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗನ್ನೋ ನನ್ನ ಚಕೋರ.

-ಪದ-

(ಪದ ಮುಗಿದ ನಂತರ)

ಮೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ, ನೀನಂದೆಗೆ ನಾಳೆನೆ ಮದಿವಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಆದ್ರೆ ಮದವಿ ಎಲ್ಲಿಟ್ಟೊಳ್ಳೋದೆ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆ? ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ್ಗೆ? -

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೌದು. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಆ ರಂಗನೂ ಹುಡುಗಿ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗ್ಬಂದಿ ರ್ತಾನೆ. ನಾವು ಮದುವಾಗಿದ್ದು, ಮೊದಲು ಅವರ ಕಣ್ಣೆಗ್ಗೆ ಬೀಳ್ತೀಕು. ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಬೇಕು.

ಮೂರ್ತಿ- ನಿನ್ನ ವಿಚಾರೇನೋ ಬರೊಬ್ಬರಿನೆ. ಆದ್ರೆ, ಸುಡುಗಾಡಿ ನಾಗ ಮದಿವಾಗೋದಂದ್ರೆ ನನಗ್ಯಾಕೋ ಸರಿ ಕಾಣವಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನಾಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಯಿಲ್ತೀನು?

ಮೂರ್ತಿ- ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಸುಡುಗಾಡಂದ್ರೂ ಸೈ. ಗಟಾರಂದ್ರೂ ಸೈ ನಿನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ. ಆ ರಂಗಾನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆನಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಗಂಡಂದ್ರೆ ನೀನೆ. ಹಂಗಾರ ನಾಳೆ ನೀನು...

ಮೂರ್ತಿ- ಮದುವೆಗನಾಗಿ. ತಾಳಿ ಸಮೇತ ಸುಡುಗಾಡಿಗ್ಬರ್ದೀನಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ, ಆ ರಂಗಾನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರು, ನಿನ್ನ ಅಂಡಮಾನ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹನಿಮೂಸಿಗೆ ಕರೊಂಡೊಕ್ಕೀನಿ. ಆದ್ರೆ, ನೀ ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ನನ್ನ ದೇವರು ನೀನು. ನಿನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡ್ತೀನಾ?

ಮೂರ್ತಿ- ನಾ ನಿನಗೇನೂ ದೇವರಾದೆ, ಆದ್ರೆ ನಾನು ದೆವ್ವಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮದಿವಾಗ್ಬೇಕಾತಲ್ಲ. ಅದು ಛಲೊನ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಜೋಡಿ ಖಾಯಂ ಜಂಟಿಯಾಗಿರಾಕ, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಿಂತ, ಭೂತ, ಪ್ರೇತಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದನ್ವ ಸರಿ. ಹಂಗಾರ ನಾ ಬರಲ್ಲ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಈಗ್ಬೋಗು, ಮರಿದೆ ನಾಳೆ...

ಮೂರ್ತಿ- ಸುಡುಗಾಡಿಗ್ಬರ್ದೀನಿ, ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ. ಆ ರಂಗಾನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆನಿ (ಹೋಗುಪನು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹೋಗು ಮಗನೇ ಯಾರ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆತಿ ಅನ್ನೋದು ನಾಳೆ... (ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತ, ಅಂತೂ ಲಿಲ್ಲಿ, ಆ ಮಗನ ಮಂದ ಚಂದ ನಾಟಕ ಮಾಡಿದೆ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಒಟ್ಟವನ್ನ ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬರಾಕ ವ್ಯವಸ್ಥ ಮಾಡೇನಿ ಮುಂದಿಂದು ಏನ್ನಾಡೋದು, ಬಿಡೋದು ನಿನಗ ಕೂಡಿದ್ದು.

ರಂಗ- ಅದರ ಚಿಂತಿ ಬಿಡು ಇವನ ಪಾದಿವಿನ ಹೆಗ ಮಾಡ್ತೀನಿ ನೋಡುವಂತಿ ನಡಿ.

(ಹೋಗುವರು)

ಹದಿಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಮಿಲ್ಲಿನ ಆವರಣ

(ವನಜ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್ಲಿನ ದ್ವಾರ ಬಾಗಿಲು ಅರ್ಧ ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಲಿನ ಹೆಸರು. ಪಾಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದೆ. ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ವನಜ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಿಗಳಿಗೆ ಸಂತೆದ್ದಾಳೆ, ಭೋಜರಾಜ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ)

ಭೋಜರಾಜ- ವನಜ..., (ಸುಮ್ಮನಿರಲು) ವನಜಪ್ಪಾ.

ವನಜ- (ಎಚ್ಚಿತ್ತು, ಕಣ್ಣು ರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಓನ್ನಿ ಮಾವ.

ಭೋಜರಾಜ- ನೋಡಪ್ಪಾ ವನಜ, ಮುಗಿದು ಹೋದ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂಬರುವ ಬದುಕಿಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗಿ ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪಾಪದ ಕೂಡ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಆಯಾಷ್ಯವನ್ನು ಕೈಗಡ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇನಮ್ಮಾ? ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯನಿಗೂ, ಈ ಭೂಮಿಗೂ ಋಣ ತೀರ್ತು, ಪ್ರಾಣ ಹೋಯ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಕಮ್ಮ ಇಷ್ಟು ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?

ವನಜ— ಅವರ ಸಾವು ಸಹಜವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನ್ಮು ವೇದನೆ ಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀಡರ ಗುಂಡಿಗೆ ಸಾಜಾ ಮನುಷ್ಯ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಂಕು ಕವಿದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಮಾವ, ಆ ಧರ್ಮಯ್ಯ ಧರ್ಮರಾಯನ ಗುಣದವರಲ್ಲವೆ? ಅವರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆ?

ಭೋಜರಾಜ— ಅನ್ಯಾಯವಮ್ಮ. ಮಹಾ ಅನ್ಯಾಯ. ಅವರಾರೀತಿ ಕೊಲೆಯಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಧರ್ಮವೇ ಸತ್ತು ಹೋಯ್ತಲ್ಲಾ. ಇನ್ನು ನಾವು ಬದುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲಾಂತ. ನನ್ನಾತ್ಮ ನೊಂದು—ಬಿಂದು ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೇನು ಮಾಡೋದಮ್ಮ. ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಕೊಡ ತುಂಬೋವರೆಗೂ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಅನುಭವಿಸ್ಬೇಕಲ್ಲ?

ವನಜ— ಆ ರೀತಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರಿರಬೇಕು ಮಾವ ?

ಭೋಜರಾಜ— ಎಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆಯಮ್ಮ ? ಕಳವು ಮಾಡೋನು ಸುಳಿವು ಕೊಟ್ಟು ಕದಿತಾನೇನಮ್ಮ ? ಧರ್ಮಯ್ಯನ ಕೊಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಸುವನ್ನು, ಕಾಡಿನಿಂದ ಮಲಿ ಬಂದು ತಿಂದು ಹೋದಂತಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಆ ಹುಲಿ. ಬಹಳ ದಿನ ತನ್ನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಿಗದೆ ಹಸಿದಿರಬೇಕು. ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಊರಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ, ಹಸುವನ್ನು ತಿಂದಿರಬೇಕು. ಕಾರಣ, ಬಗೆ ಹರಿಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ತಲೆ ಬಿಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಮುಂದಿನ ಆಶಾ ಜೀವನದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ವನಜ— ದೇವಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆಶಾ ಜೀವನದ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲು ವನಸ್ಸಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮಾವ ?

ಭೋಜರಾಜ— ಹಾಗಂತ. ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರೋ ಮದುವೆನ ತಪ್ಪೋ ದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನಮ್ಮ ? ಈಗಾಗ್ಗೆ ವಿಕ್ರಂ, ಅರವಿಂದ ಕೂಡಿ, ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ ಹಂಚಿ, ಮದುವೆ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ವನಜ— ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಮದುವೆ ಮುಂದೂಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ?

ಭೋಜರಾಜ— ಸಾಧ್ಯವೋ, ಅಸಾಧ್ಯವೋ ನೀನೇ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಮ್ಮ. ಮದುವೆ ದಿನ, ಮುಹೂರ್ತದ ವೇಳೆ ಎಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆಗಿದೆ. ದೂರದೂರುಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಾಸ್ವಿತರಾದ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ ಅಂದಾಗ, ಆಗ ಹೋದ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ, ಮುಂದಾಗೋ ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸೋದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗೋದಿಲ್ಲೇನಮ್ಮ ? ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕಮ್ಮ ಇಲ್ಲದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಯಾ ? ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಿತಚಿಂತಕನೇ ಮೊರತು. ಮನನೋಯ್ಯೋ ವಂಚಕನಲ್ಲಮ್ಮ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗುತ್ತೆ ನೀನೇನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಮ್ಮ.

ವನಜ— ಸರಿ ಮಾಪ. ನಿವ್ಮಿಷ್ಟ. ಆದರೆ, ನೀವು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀರಲ್ಲೆ ?

ಭೋಜರಾಜ— ಅದೇ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾಡ್ಲೊದಲ್ಲೆ ?

ವನಜ— ಹೌದು ಮಾಪ.

ಭೋಜರಾಜ— ಆ ಯೋಚನನೆ ಮಾಡಬೇಡಮ್ಮ. ನಿನ್ನಾಸೆ ಖಂಡಿತ ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಆದರೆ...

ವನಜ— ಆದರೇನು ?

ಭೋಜರಾಜ— ಮದುವೆ ನೋಡಿದ್ರೆ ಮೂರ್ಛಿಸ ಉಳಿದಿದೆ. ನೀನ್ನೇ ಇತ್ತಿಯಾ, ಆಸ್ತಿ ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗಾದ ಸಂತರವೇ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಸಿ ಅಂತ. ಆದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ವಕೀಲು, ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೋಗಿದ್ದಾರಂತೆ. ಬರೋದು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ತಡವಾಗುತ್ತಂತೆ. ಕಾರಣ ಏನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತಾನೆ ನನಗೆ ತೋಚ್ತಾಯಿಲ್ಲ.

ವನಜ— ಅದಕ್ಕಾಕು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತೀರಿ? ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರ್ ತರಿಸಿ, ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಸಂತರ ವಕೀಲು, ಬಂದ ಮೇಲೆ, ವಿಲ್ ಬರೆಸಿದ ರಾಯ್ತು. ಎಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಡೆಯರಾಗೋ ಅರವಿಂದರು, ನನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೋ ದಿನವೇ ನನ್ನಾಸ್ತಿಗೂ ಒಡೆಯರಾದರೆನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಾದರೂ ನನ್ನ

ಮನಕ್ಕೆ ಉಳಿಯಬೇಕು. ನಾ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೂ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಂತಾಗಬೇಕು. ಅದೇ ನನ್ನ ಬಯಕೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಅಂತೂ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಲಿಸಾಗಿ ಬಗೆ ಹರಿಸಿದಿಯಮ್ಮ. ಒಟ್ಟು ನಿನ್ನಾಸೆಗೆ ಆತಂಕವಾಗಬಾರದು ಅಷ್ಟೆ ಸರಿ. ನೀನು ಮನೆಗೆ ನಡಿಯಮ್ಮ. ನಾನು ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರ್ ತೆಗೆಂಡು ವಿಕ್ರಂ ಹಾಗೂ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಕರೆಕ್ಕೊಂಡು ಬರಿಸಿ. (ಹೋಗುವನು)

ವನಜ— ನಿಜಕ್ಕೂ ನಮ್ಮಾವ ಮನುಷ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ದೇವರು.

(ವಿಶಾಲ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ದೇವರಲ್ಲ, ದೆವ್ವ.

ವನಜ— ಯಾರ್ನೀನು?

ವಿಶಾಲ— ವಿಧಿ ಅನ್ನುವ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿರುವ ದುರ್ಭಾಗ್ಯಳು.

ವನಜ— ಇದ್ದಹುದು ಆದರೆ ದೇವರೆಂತಾ ನಮ್ಮಾವನಿಗೆ ದೆವ್ವ ಅನ್ನಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ವಿಶಾಲ— ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ದೇವರು ಅಂದೆಯಲ್ಲ, ಅದೇ ಕಾರಣ ನೋಡಮ್ಮಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಕೆಟ್ಟತನ ಮಾಡೋರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಮಾನವಿಯತೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಾಯ್ತುಂಬ ತಂಗಿ ಅಂತ ಕರೆದು ಮನದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಶೀಲ ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರ ಇದ್ದವರಲ್ಲಿ ಮಾನವಿಯತೆ ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಹೆಣವಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ.

ವನಜ— ಅಂದ್ರೆ ?

ವಿಶಾಲ— ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಇಂಥಾ ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲಿ, ಆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನ ಕದ್ದು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ತೋರುವ ಮಮತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಂಥ ಕಾಮ ಪಿತಾಚಿಗಳಿಗೆ ದೆವ್ವ ಅನ್ನದೆ ದೇವರು ಅನುವುದು ನಮ್ಮ ಮೂರ್ಖತನದ ಪರಮಾವಧಿ ಮೀರಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ವನಜ— ನೀನೇನು ತಲೆಕೆಟ್ಟವಳೋ, ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವಳೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರುವ ಮಾಟಗಾತಿಯೋ? ದೇವರು ಕಲ್ಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕರಣೆಯುಳ್ಳವನನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನದಾಗಿರುವಾಗ, ಆ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ನೀನೇನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವೆಯೋ ನನಗರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ವಿಶಾಲ— ತಪ್ಪು ತಿಳಿಬೇಡ ತಾಯಿ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೀನಿ. ನಾನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಲಿನ ಮಾಡುವುದಲ್ಲವು. ಹೆಣ್ಣು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹುಣ್ಣಾಗಿರುವ ವಿಷಘಾತಕ ಸೈಶಾನರ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವುದು,

ವನಜ— ಅಂದರೆ?

ವಿಶಾಲ— (ದೂಃಖ) ಮದುವೆ ಹಂದರದಲ್ಲಿ ಮಧುಮಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದ ನನ್ನನ್ನು ಮನಬಂದಂತೆ ಭೋಗಿಸಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವವರ ರಕ್ತದೋಕುಳಿಯಾಡುವುದು. ನನ್ನಂತೆ ನೀನೂ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲವೆ? ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡವಳ ಬದುಕು ಒಡದ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ವುದರ ಅರಿವು ನಿನಗಿಲ್ಲವೆ? ಇದ್ದರೆ ನೀನೇ ಹೇಳಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿನವನ್ನು ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿಸಿದವರನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸಲೇ ಅಥವಾ ಕಣ್ಣು ಕಿತ್ತು ಕುರುಡರನ್ನಾಗಿಸಲೆ?

ವನಜ— ಅಂಥವರನ್ನಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟತನ ಕ್ಯಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಪರು ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಾದರೂ ತಮ್ಮ ಚಟ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಡಿದು ನಾಯಿ ಸರಿಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಚಲ್ಲಬೇಕು.

ವಿಶಾಲ— ಒಪ್ಪಿದೆ ತಂಗಿ... ನಿನ್ನ ಕಟು ಸತ್ಯವನ್ನು. ಕೇವಲ ನನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ನಿನಗಿಷ್ಟ ರೋಷ ಆ ಕೈರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಆ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿರುವ ನನಗಿನ್ನೆಷ್ಟು ಆಕ್ರೋಶ ಕುದಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು.

ವನಜ— ಆ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನವಾಡಿದ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳು ಯಾರಮ್ಮ?

(ವಕೀಲ ಬರುವನು)

ವಕೀಲ— ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಮೂವರಮ್ಮ.

ವನಜ— ವಕೀಲೈ ನೀವು...?

ವಕೀಲ— ಹೌದಮ್ಮ ನಾನೆ. ನಾನೀಗಾಗ್ಗೆ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿರುವುದಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮಾವನವರು ತಿಳಿಸಿರಬೇಕಲ್ಲವ?

ವನಜ— ಹೌದು. ಆದರೆ...

ವಕೀಲ— ನಾನು ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯವೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಾವ ಭೋಜರಾಜರ ಕಾರಸ್ಥಾನವಮ್ಮ.

ವನಜ— ಏನು ಕಾರಸ್ಥಾನವೇ?

ವಕೀಲ— ಹೌದಮ್ಮ. ಹೌದು. ಯಾರನ್ನು ನೀನು ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವೆಯೋ ಅವರೂ ಖಂಡಿತ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವರಲ್ಲಮ್ಮ. ದೇವ್ವಗಳು. ಈಗ ನಿನ್ನೆದುರು ಸಂತಿರುವ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ನೇರ ಪರಿಚಯ ನನಗಿಲ್ಲ. ದಿದ್ದರೂ ಇವಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಧರ್ಮಯ್ಯನವರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ವನಜ— ಹಾಗಾದರೆ ಇವಳು ಹೇಳಿದಂತೆ...

ವಕೀಲ— ಶೀಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡವಳಮ್ಮ. ಅದು ಒಬ್ಬರಿಂದಲ್ಲ ಮೂವರಿಂದ. ಅವರೂರು ಗೊತ್ತೇನಮ್ಮ? ನಂಬರ್ ಒನ್ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಭ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ವಿಕ್ರಂ, ನಂಬರ್ ಟು ನಿನ್ನ ಮದುಳಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನೇ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಭೋಜರಾಜ, ನಂಬರ್ ಥ್ರೀ ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ. ತನಗೆ ದಕ್ಕುವ ಸಂಪತ್ತಿನಾಶೆಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಡದ ಹೆಬ್ಬಾವಿ ನಂತಿರುವ ಡಾ|| ಅರವಿಂದ.

ವನಜ— ಸಾರ್ ನೀವ್ವೇಳ್ತೀರೋದು...?

ವಕೀಲ— ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ ಪ್ರೇತವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಕಪಟ ಹಿತೈಷಿಗಳು. ಚಟದ ಪ್ರಿಯಕರನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು. ತಮ. ಕೆವಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ

ಖಾಲಿ ಬಾಂಡ್ ಪೇಪರಿಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಂತರ ನನ್ನಿಂದ ವಿಲ್ ಬರೆ ಸುವ ವಿಚಾರದಿಂದ ಹಣದಾಸೆ ತೋರಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವನಂತೆ ನಾಟಕ ಮಾಡಿ, ಈಗ ನಿನ್ನೆದುರು ಸತ್ಯ ಬಿಚ್ಚಿಡಲು ಓಡಿ ಬಂದೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ನಾನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಪರಮ ಸ್ನೇಹಿತನವ್ಯಾ.

ವನಜ- ವಕೀಲೈ, ವಕೀಲೈ ನನಗಿದನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಆಗ್ತಾಯಿಲ್ಲ.

(ರಂಗ ಬರುವನು)

ರಂಗ- ನಂಬಿಬೇಕವ್ಯಾ. ನಂಬಿ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದ್ದು ಈ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ನಿಮಗೆ ಮಣ್ಣು, ಮಣ್ಣು ತಿರುಸ್ತಾರವಾ.

ವನಜ- ರಂಗಣ್ಣ...!

ರಂಗ- ಹೌದವ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಾಗಿನ ಅಳುಮಗನ ಬಾಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಮಾತುಗಳು ಬರ್ತಾವಲ್ಲ ಅಂತ ದಯ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಬೇಸ್ರ ಮಾಡೋ ಬ್ಯಾಡ್ರಿ, ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಿಮ್ಮಾವನವರು ಮಾಡಿದ್ದ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಮರುಗಿದ್ದೆ. ಆದ್ರಿವತ್ತಾ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳ್ಬೇಕಾಗೇತಿ ವನಜವ್ಯ, ನೀವು ತಂದೆ ಅಂತ ನಂಬಿರೋ ಭೋಜರಾಜರಾಗ್ಲಿ. ಸಾಧು ಹಸು ಅಂತ ತಿಳಿದಿರೋ ವಿದ್ಯಾರಾಘ್ಲಿ, ನೀವು ಪ್ರೇಮಿಸಿರೋ ಅರವಿಂದ ರಾಘ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕುಲ್ದಾಗ ಹುಟ್ಟಿಬಾರ್ಡ್ತವಾ. ಹುಟ್ಟಿ, ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಗೇ ಕಳಂಕ ಹಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಾರ. ಇವರು ಮಾಡ್ತಿರೋ ಅನ್ಯಾಯ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ, ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು.

ವಕೀಲ- ಈ ನೀಚರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಶಿಲ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಗಿದೆ.

ರಂಗ- ಅದೆಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕೆರೆ, ಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದ್ದಾವೆ.

ವಕೀಲ- ಇವೇ ನಿಮ್ಮಾವ ಭೋಜರಾಜ. ಟೈಟಿಸ್ ಲೆನ್ಸ ಬಲತಕ್ಕರ ಮಾಡಾಕ್ಕೋಗಿದ್ದ.

ರಂಗ- ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವ್ವಾ, ದೇವರಂತ ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ ಜಂಡಾಲೂ, ಇವರೇ ಕಣವ್ವ, ಇವರೆ. (ವನಜ ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬೀಳುವಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಅವಳತ್ತ ಹೋಗುವಾಗ ತೆರೆ)

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ರಸ್ತಾ

(ಭೋಜರಾಜನಿಗೆ, ಪಕೀಲ ಎದುರಾಗುವನು)

ಪಕೀಲ- ನಾಶವಾಯ್ತು ಭೋಜರಾಜರೆ, ಸರ್ವನಾಶವಾಯ್ತು.

ಭೋಜರಾಜ- ಯಾಕ್ರಿ, ಏನಾಯ್ತು?

ಪಕೀಲ- ವನಜ ನಿಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು.

ಭೋಜರಾಜ- ಏನು. ವನಜ ನಿಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ?... ಅಂದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡೇ ಬಿಟ್ಟು?

ಪಕೀಲ- ನೋಡೋದೇನು. ಮಾತೂ ಆಡ್ತಿದ್ದು.

ಭೋಜರಾಜ- ಪಕೀಲೆ, ಪಕೀಲೆ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದೇನು? ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೇನು? ನೀವೀಗಾಗ್ಗೆ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈಗ ನೀವಿಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ಅನಾಹುತ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನೀವ್ಯಾಕ ಹೊರಗ ಬರಾಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?

ಪಕೀಲ- ನಾನ್ಯಾಕ ಹೊರಗಡೆ ಬಲ್ಲಿ? ಮನಿ ಒಳಗ್ಗೆ ಕುಂತಿದ್ದೆ. ವನಜ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಾಕಿನ ಕರೊಂಡು, ಒಮ್ಮಿಗೆ ಒಳಗ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟು. ಬಂದ ವಳ್ಳು ಯಾಕ್ರಿ ಪಕೀಲೆ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ವೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು.

ಭೋಜರಾಜ- ನೀವೇಷ್ಟೇಳಿದ್ರಿ?

ಪಕೀಲ- ಹೊರಟಿದ್ದೆ, ಆದ್ರೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ತೀರಿಕೊಂಡ ಕಾರಣ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ತಡೆ ಹಿಡಿಬೇಕಾಯ್ತು ಅಂದೆ. ಅದಕ್ಕವಳು ಹಾಗಾಗಿದ್ದೇ ಒಳ್ಳೆದಾಯ್ತು ಅನ್ನಬೇಕೆ?

ಭೋಜರಾಜ— ಅಂದ್ರೆ, ಆಸ್ತಿನ ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಲ್ ಬರಿಯೋ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದೇನು?

ವಕೀಲ— ವಿಲ್ ಬರಿಯೋ ವಿಚಾರವೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದು. ಆದ್ರೆ ಅರವಿಂದನ ಹೆಸರಿಗಲ್ಲ, ತನ್ನ ಗೆಳತಿ ಹೆಸರಿಗೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನೇನು ಆಯಿದೀರಿ ನೀವು?

ವಕೀಲ— ಇರೋ ವಿಷಯಾನೆ ಹೇಳಿದೀನಿ. ಅಲ್ಲಮ್ನಾ ಇವಳಾರು? ಆಸ್ತಿನ ಇವಳೆಷ್ಟರಿಗೆ ಬರೋದಕ್ಕೆ ಕಾರಣೇನು? ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕವಳು, ಆ ವಿಷಯ ಏನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೆಜಾರ್ಪಿಗೆ ಬಂದಿರೋಳು, ನನ್ನಾಸ್ತಿನ ಇಷ್ಟಾ ಬಂದವರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ ನಾನವಳ ಗೆಳತಿ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಲ್ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ.

ಭೋಜರಾಜ— ಏನಂದ್ರಿ... ವಿಲ್ ಬರೋ ಬಿಟ್ಟಾ? ನೀವೇನು ರೋಡು

ವಕೀಲ— ನಮ್ಮಪ್ಪನಾಣೆ ಸತ್ಯ.

ಭೋಜರಾಜ— ಥತ್ ಮೂರ್ಖ ವಕೀಲ. ವಿಲ್ ಬರೆದು ಮಗಿಸಿ, ಆ ವಿಷಯ ನನಗ ತಿಳಿಸಿ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಿಚ್ಚು ಹಚ್ಚಲಾ ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ? ವಕೀಲ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದೇನೋ ಕೈವಾಡವಿದೆ. ಆದರಿಷ್ಟೆ, ನಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ನೋಡಿದ ನಂತರ, ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಬೇಕಾದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಯಾರೇ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿರಲಿ, ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಹೀರದಿದ್ರೆ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮಗನೇ ಆಲ್ಲ. ನೆನಪಿಟ್ಟೋ ವಕೀಲ, ನೆನಪಿಟ್ಟೋ (ಹೋಗುವನು)

ವಕೀಲ— ನನಗೇನು ನೆನಪಿಟ್ಟೋ ಅಂತಿಯೋ ಅವಿವೇಕಿ. ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ದುರಾಗಿ, ಅನ್ಯಾಯ ಹೋರಾಡಿ ಗೆಲ್ಲೋದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಮಾತು ನೀ ನೆನಪಿಟ್ಟೋ. (ಹೋಗುವನು)

ಹದಿನೈದನೆಯ ದೃಶ್ಯ
ಸುಡುಗಾಡು ಸೀನಿನ ಪರದೆ

(ಮೂರ್ತಿ ಪದುಮಗನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬರುವನು)

ಮೂರ್ತಿ— ಎಲ್ಲಿಗ್ಬರಿತ್ತಿ, ನನ್ನ ಪದವಿ ಫಜೀತಿ? ಕೈ ತಪ್ಪಿದ ಹೆಣ್ಣು, ಮತ್ತು ದಕ್ತನೋ ಸಂತೋಷ ಒಂದು ಕಡಿಗಾದ್ರೆ, ಪದವಿ ಮಹೂರ್ತ ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗೋ ಹೊತ್ತು ಬಂತಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಸಂಕಟ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ. ಆಗ್ಲಿ ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ್ಲೂ ಆಗ್ಲಿ. ಒಟ್ಟು ಆ ಲಿಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಅಕಿ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿತೆನಿ ತೀರುತ್ತೆ. ಹೌದು, ಇಕೇನು ಇನ್ನು ಬರ್ರಿಲ್ಲಲ್ಲ? ಕೈ ಕೊಟ್ಟೇನು ಮತ್ತು? ಯಾಕಂದ್ರೆ ಬಲು ಬೆರಿಕೆ ಹೆಣ್ಣುದು. (ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಯಾರೋ ಯಜಮಾನನು ಈ ಕಡೆನೆ ಬರ್ರಿದಾರಲ್ಲ? ನನ್ನ ಪದವ್ಯಾಗೋ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ್ವರ ಹೆಣ ತರಾಕ್ಷತ್ಯಾರೇನಂತೀನಿ? (ಯಜಮಾನನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವಳು) ನಮಸ್ಕಾರಿ ಯಜಮಾನೈ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ಯಾರದು? (ನೋಡಿ) ಪದುಮಗನ ವೇಷದಾಗ ಬಂದಿದಿಯಂದ್ರೆ, ಆ ಹುಡುಗ್ಗೇಳಿದ ಹುಡುಗ ಸೀನ ಇರಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಮೂರ್ತೇನಪಾ?

ಮೂರ್ತಿ— ಹೌದು ಅಂದಂಗ ನೀವ್ಯಾರು? ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸೈತ ಹೇಳ್ತರಲ್ಲ.

ಲಿಲ್ಲಿ— ಎಂಥಾ ಹುಚ್ಚಿದಿಯೋ ನೀನು. ನನ್ನ ಕೈಯಾಗಿರೋ ಸಾಮಾನು ನೋಡಿದ್ರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನಾ ಯಾರು ಅಂತ.

ಮೂರ್ತಿ— ಗೊತ್ತಾತೇಳ್ತೆ. ಶವ ಇನ್ನೂ ದೂರೈತೇನಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ಶವ ? ಯಾವ ಶವ ? ಯಾರ ಶವ ?

ಮೂರ್ತಿ— ಸದ್ಯ ನೀವ್ಯಾರ ಶವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ ?

ಲಿಲ್ಲಿ— ತಮ್ಮ, ನನ್ನ ಯಾರಂತ ತಿಳಿದಿ ನೀನು ?

ಮೂರ್ತಿ— ಸಮಾಧಿ ಮ್ಯಾಲ ಕುಂಕು, ಮಂತ್ರ ಹೇಳೋ ಸ್ವಾಮ್ಯಾರಲ್ಲ ನೀವು ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ತಪ್ಪು ಸಂದಲ್ಲವ್ವು, ಆ ಹುಡುಗಿ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೀನಲ್ಲ ನನ್ನ ತಪ್ಪು. ನೋಡಪಾ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಗೋವಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಅಂತ. ಸದ್ಯ ನಿನ್ನ ಹುದ್ದೆ ಮೂಡಾಕ ಬಂದೀನಪ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂದ್ರೆ ಲಿಲ್ಲಿ ಕಳಿಸ್ಕಾಳೆನ್ನಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಆಂ. ಈಗ ತಿಳಿದಂಗಾತ ನೋಡು ನನಗ. ಆ ಹುಡುಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ರ ಬಂದು ಹಿಂಗ ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ ಹುದ್ದೆ ಇಟ್ಟೊಂಡಿವಿ. ಹಯದಾಡಿ ನೀವು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಹುದ್ದೆ ಮಾಡಿ. ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಅಂದ್ಲೆ. ಹುದ್ದೆ ಜಗಾ ಕೇಳಿ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಕೂಸಿಗೆ ಅಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸ್ಕೊಳಿ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಕೊಡಪ.

ಮೂರ್ತಿ- ಹಯದಾಡಿ ಕ್ಷಮಾ ಮಾಡ್ಡಿ. ನಾ ಬ್ಯಾರಿಸ್ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನ್ನ. ಈ ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ ಹಂತೀನಲ್ಲ ದಿಕ್ಕು ತಿಳಿದಂಗಾಗೇತಿ ನನಗ. ಅಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳ ಹಿಂದಕ್ಕಾಪರ ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ ಹುದ್ದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋ? ಯಾಕಂದ್ರೆ ನಾನ್ವ ಮೊದಲಿನವನಾಗಬಾರ್ದಂತ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ರಗಡಾಗ್ಗಾವ ನೀ ಹಿಂತಿ ಬಿಡು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪವಿತ್ರವಾದ ಜಗ ಹತ್ತೊಂದಿಲ್ಲೇನಪಾ. ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೀ ಹಾಕೋ ತಾಳಿ ಗಂಟು. ಬ್ರಹ್ಮ ಗಂಟಾಗುತ್ತ.

ಮೂರ್ತಿ- ನಿಮ್ಮ ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಮ್ಮಾ ಲಹಾರ್ತಾಕ ತಡ. ಎಲ್ಲೆಡಾಳ ಕರಿ ಲಿಲ್ಲಿನ ಸಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ ತಾಳಿನ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿ ತಪ್ಪು ನಾನಕಿನ ಇಲ್ಲಿ ಹೇವನ್ನಾ ನವಾಗ ಕುಂದನ್ನಿ ಬಂದೀನಿ. ಸದ್ಯ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಹುದ್ದೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಅಂದ್ರೆ. ನಾನು ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಂಗ. ಹಿಂಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಹುದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಬಾರದು.

ಮೂರ್ತಿ- ಸುಡುಗಾಡಿನಾಗ ಹಂತೀನಿ, ಸುಡುಗಾಡು ಸಂಪ್ರದಾಯದಾಗ ಹುದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಡ್ಡಿ. ನಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚೊಂಡು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟೀನಿ. ಹುದ್ದೆ ಹಂತೀನ

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅಕ್ಷರಗಾರ ಸದ್ಯ ಕರೊಂಡು ಬರೀನೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಅಂತೂ ನನ್ನ ಮದಿವಿ ಗಟ್ಟಾದಂಗಾತು. ಆದ್ರೂ ಲಿಲ್ಲಿ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ. ಆ ರಂಗ್ಯನ ಮುಂದೆ ಮೀಸಿ ದುರಿ ಮಾಡಿ ನಿಂತಾಗ ನನಗ ಸಮಾಧಾನ.

(ಲಿಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ರಂಗನನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತ)

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬಾ ತಂಗಿ ಬಾ. ಈಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ನಾಚಿಕೊಂಡ್ರ ಹೆಂಗ.

ಮೂರ್ತಿ- ಹಾಯ್ ಲಿಲ್ಲಿ...

ಲಿಲ್ಲಿ- ಆ...ಆ... ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಸಂಪ್ರದಾಯ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಕೊನ ಇಕ್ಕೆನ್ನ ದೂತಾಡಿಸಬಾರ್ವು. ನೋಡ್ಬಾರ್ವು ತಿಳಿತಿಲ್ಲ?

ಮೂರ್ತಿ- ಹೌದ್ವು. ತಾಳಿ ತರಿಲ್ಲಿ

ಲಿಲ್ಲಿ- ಕೊಡ್ತೀನಿ ಯಾಕವನರ ಮಾಡ್ತಿ? (ಹೂವಿನ ಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಾ) ಮದ್ದು ಹಾರ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬ ಹಾಕ್ರಿ. (ಇಬ್ಬರು ಹಾರ ಬದಲಾಯಿಸುವರು) ತಾಳಿ ಹಿಡ್ಕೊ ತಮ್ಮ (ಕೊಟ್ಟು) ನಾ ಮಂತ್ರ ಅಂತೀನಿ. ನೀನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಕೊ.

ಮೂರ್ತಿ- ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಸಂಪ್ರದಾಯ-ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆತು. ದೌಡು ಮಂತ್ರ ಅಕ್ರಿ. ಕಣ್ಣು. ಕಿವಿ ಎಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಕೊ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಹಂಗಾರ ಶುರು ಮಾಡ್ಲಾ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿರಲ್ಲ. ತಡ ಆದ್ರೆ. ನಾನ್ನ ಶುರು ಮಾಡ್ತೀನಿ ಮಂತ್ರ ಅನ್ನಾ ಕ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಬ್ಯಾಡ ನಾನಂತೀನಿ (ಮಂತ್ರ ಅನ್ನುವಳು, ಮೂರ್ತಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವನು) ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ತಾಳಿ ಹೆಂಡ ಕಟ್ಟಿ. ಸರ್ಟಿಫೈ ಬಾಳಾಗಿರಬೇಕು.

ಮೂರ್ತಿ- ಆದ್ರೆ. ಒಂದೆ ದಾರೂರು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ನಂತ ತಿಳಿದೀನಿ?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಪಂಗಲ್ಲ. ಮದವಿ ಮನಿ ಬಾಳಡ್ಡಾಡಿಡಿ ಆಂದೆ.

ಮೂರ್ತಿ- ಆತು, ನಮಗ ಅರ್ಜವಾದ ಮಾಡಿ ಜಗಾ ಬಿಡ್ಡಿ. ಲಿಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನರ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳು. (ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವರು)

ಲಿಲ್ಲಿ- ವರ್ಷ ತುಂಬೋದ್ರಾಗ ಆಪಳಿ-ಜವಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಜೀವ ಕೊಡ್ಡಿ.

ಮೂರ್ತಿ- ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾ...?

ಲಿಲ್ಲಿ- ಅದ್ರ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದಾಗ....

ಮೂರ್ತಿ- ಸ್ವಾಪ್. ನಿಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅಪಧಿ ಮುಗಿತು. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಗುತ್ತ. ನೀವು ಮನಿಗೆ ನಡಿರಿ. ಆಮ್ಕಾಲ ಬಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಡ್ಡಿ.

ಲಿಲ್ಲಿ- ಪಂಗ ಮಾಡು ಯಾರು ಬ್ಯಾಡಂತಾರ. (ರಂಗನಿಗೆ) ತಂಗಿ ನಾ ನಡಿಲೇನವಾ? (ರಂಗ ತಲೆಯಾಡಿಸುವನು) ಹುಡುಗಿ ಬಾಳ ನಾಯಿತ್ತ. ನಾ ನಡಿಲೇ. ನಿನ್ನ ರಸ ಸ್ನಿವೇಶ ಪ್ರಾಣಂಭ ಮಾಡಿಕೊ. (ಹೋಗುವಳು)

ಮೂರ್ತಿ- ಲಿಲ್ಲಿ ಕೊನಿಗೂ ನೀ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ಡಿ ಆದಲ್ಲ. ನಾನೇ ಪುಣ್ಯ ದಂತ. ಇದ್ಯ ಈ ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಖ ತೋರನ್ನ. ಸಟ್ಟ ಮುತ್ತಾ ಕೊಡ್ಡಿ. ಅದ್ವ ಮತ್ತಿನಾಗ ದನಿಮೂಗೆ ಹೋಗೂಂತ.

ರಂಗ- (ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು) ಪೋಡ್ಡಂಗಾರ ನನ್ನ ಮುಸುಡಿಸ. ಕೊಮು ನಿನ್ನ ಮುತ್ತನ್ನ.

ಮೂರ್ತಿ- ರಂಗ್ಯಾ...ನೀಸ್ವ...? (ಹಿಡಿಹೋಗುವಾಗ ಹಿಡಿದು)

ರಂಗ- ಎಲ್ಲಿಗೊಯ್ಯಿಗುವೆ ಪ್ರಾಣಕಾಂತ ?

ಮೂರ್ತಿ- ಕೈ ಬಿಡಲೆ ರಂಗ, ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂಗೊಕ್ಕಿವಿ.

ರಂಗ- ಇದೇನು ಪತಿವೇವಾ ? ಈಗ ತಾನೆ ಭೂತ. ಪ್ರೇತಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ತಾಳಕಟ್ಟಿ. ಈಗೊಮ್ಮಿಗೆ ಹೋಗ್ಕಿ ನಿ ಅಂತಿರಲ್ಲ ? ಯಾಕೆ ನನ್ನ ರೂಪ ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆ ? ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ದನಿಮೂಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ ?

ಮೂರ್ತಿ— (ಬಾಯಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡು) ನಿನ್ನೂಡ ಹನಿಮೂಸ ?
ಬ್ಯಾಡಲೆಯಷ್ಟು. ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು.

ರಂಗ— ಹಾಗಂದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಿಯ ? ನಾವಿಬ್ಬೂ ಹನಿಮೂಸಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಬೇಕು, ಗಂಡು ಮಗನ್ನ ಹಡದು, ನಿಮ್ಮ ಪಂಶಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿಸಬೇಕು.

ಮೂರ್ತಿ— ಪ್ರೀತರಿ. ಪಾಂಡುರಂಗಾ, ಕೇಳಲಾರೆ... ಕೇಳಲಾರೆ.

ರಂಗ— ಪತಿದೇವ, ವಿರಹ ವೇದನೆ ನಾ.ತಾಳಲಾರೆ... ತಾಳಲಾರೆ.

ಮೂರ್ತಿ— ನಾನಿನ್ನ ಮುಖ ತೋರಿಸಲಾರೆ... ತೋರಿಸಲಾರೆ.
(ಕೊಸರಿಕೊಂಡು ಓಡುವನು)

ರಂಗ— ಪತಿದೇವಾ... ಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ... ನಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆ ತಡಿ
ಪ್ರಿಯ. (ಹಿಂಬಾಲಿಸುವನು)

ಹದಿನಾರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

ಮಿಲ್ಲಿನ ಆವರಣ

(ವಿಶಾಲ, ವನಜಾ, ವಕೀಲ ಇರುವರು)

ವಕೀಲ— ನೋಡಮ್ಮಾ ವನಜ ಬಹಳ ಜಾನ್ಮಯಿಂದ ಆ ಮೂವರ
ಅಂತರಾತ್ಮದ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಯಲು ಪ ಯತ್ನ ಪಡು. ದುಡುಕಬೇಡ. ಅಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ
ನಾನು ಪ್ರೋಲೀಸರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ನೀನು ಅಷ್ಟ ವಿಶಾಲಮ್ಮ.
ಅವರಿಂದ ವಂಚಿತಳಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು, ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಆನಾಹುತ ಮಾಡಬೇಡ. ಅವ
ರನ್ನು ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೋಣ. ಏಕೆ ನಂತರ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲಿ.

ವಿಶಾಲ— ವಕೀಲೈ, ಸಧ್ಯ ನಾನು ಮನುಷ್ಯಳಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ
ಕರ್ತವ್ಯ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ (ಒಳಗೊಡುಮಹಳು)

ವಕೀಲ— ವನಜಮ್ಮ, ಇವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ರೆ, ನನಗೇಕೋ ಭಯ
ವಾಗಿದೆ. ನೀ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಷಾರಿಯಿಂದಿರಮ್ಮ. ನಾ ತಕ್ಷಣ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನಿ.

ವನಜ— ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿ ಮಿತದಲ್ಲಿಲ್ಲ ವಕೀಲೈ, ಆದೇನು ಮಾಡ್ತಿರೋ
ನೀವೇ ಮಾಡ್ಡಿ.

ವಕೀಲ- ನೀನೇನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡವು. ಆ ಮೂರ್ತಿ ಹಿಂಭಾಗ ದಲ್ಲಿ ಟೀಪ್‌ರಿಕಾರ್ಡರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಅದೇ ಆಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿರವು ಬರಿಸಿ. (ಹೋಗುವನು)

ಭೋಜರಾಜ- ವನಜಾ...

ವನಜ- ಬರಬೇಕು ಮಾವನವರು. ಯಾಕೆ. ಬಹಳ ಖಾಸಗಿ ದೀರಲ್ಲ?

ಭೋಜರಾಜ- ಇಲ್ಲ. ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಶಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿ.

ವನಜ- ನನ್ನ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಮಾವ. ನನ್ನ ಜೀವದ ಗೆಳೆತನಕ್ಕೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಇದು ತ್ಯಾಗವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮುಚ್ಚುತನ ಅಂತಾ. ನಿನ್ನ ಜೀವದ ಗೆಳೆತನವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವಳ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ. ಅವಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಯೋವರೂ ಹೊಟ್ಟೆ. ಬಟ್ಟೆಗೆ ಕೂರತೆ ಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಇಡೀ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ತ್ಯಾಗದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೊಪ್ಪಿಸಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ದುಡುಕು ಬುದ್ಧಿಯ ಅತಿರೇಕತನ.

ವನಜ- ಆ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಿದರೆ. ನಿನ್ನ ದುರ್ಭವ. ಅದರಿಷ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ಗೆಳೆ ತನಯ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಿಂತ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡ್ಲೇ ಬೇಕಾಯ್ತು.

ಭೋಜರಾಜ- ಏನದವಳ ಅಂಥಾ ಸಮಸ್ಯೆ?

ವನಜ- ಯಾರೋ ನೀಚನೊಬ್ಬ ನಿನ್ನ ಗೆಳೆತನವನ್ನು ಪ್ರೇಮದ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ನಂಬಿಸಿ, ಮೈಕದ್ದು, ಈಗ ಕೈಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಗೆಳೆತನ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಸಿಧ್ಧು, ಮೋಹಿಸಿದ್ದು ಮೋಜಿಗೆ ಹೊರತು. ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂದನಂತೆ ಆ ವಂಚಕ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ನನಗೆ ಸಿಗುವ ಭಾಗ್ಯ

ಮೇಕೆ? ಬಯಸಿದರೆ ಬುಗಾರ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೊಸ್ತಿಲು ವಾಟಿ ಬರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವ್ವಾರೆ ಎಂದು ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನಂತೆ. ಅನಾಗ, ಅವನ ಅಂತಸ್ತು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರಬೇಕು ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಮಾವ.

ಭೋಜರಾಜ- ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲವೆ ಹೇಳುವುದು.

ವನಜ- ಅಂತವರು, ನಮ್ಮಂತವರಿಗೆ ಕಾಣುವುದೂ ಕಷ್ಟ ಮಾವ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಅವರ ಅಂತಸ್ತು ಕುಬೇರನ ಪ್ರತಿರೂಪದಲ್ಲಿದೆಯೋ. ತಿರುದು ತಿನ್ನುವ ತಿರುಕನಿಗಿಂತಲೂ ಕೀಳಾಗಿದೆಯೋ ಅನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ತಕ್ಷಣ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ರೂ ಆ ನೀಚ ಯಾವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೋ, ಆ ಕೊರತೆ ಗೊತ್ತಾದವಳೆಂದು ಅರಿತು, ಮತ್ತವಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹಿರಿಯಲಿ ಎಂದು ನಾನೀ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರೋ, ತಪ್ಪು ಅಂತೀರೋ?

ಭೋಜರಾಜ- ತಪ್ಪು. ಒಪ್ಪು ಒಟ್ಟು ನೀನು ತಿಪ್ಪೆಯ ಪಾಲಾಗುವುದು ಎಂದು ನನಗೆ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವವನ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಆದಂತಿ ಯಾಗುವೆ ಎನ್ನಿಸಿ. ಮತ್ತೆ ಬಯಸಿದರೆ ಸಿಗುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವಿಯೇನು?

ವನಜ- ಸಿಗಲಿ, ಬಿಡಲಿ. ನನಗಂತೂ ನೋವಿಲ್ಲ. ಜೀವದ ಗೆಳತಿಯ ಬಾಳು ಬಂಗಾರವಾಯ್ತೆನ್ನುವ ಸಂತೋಷವಾದ್ರೂ ಆಗುತ್ತೆ.

ಭೋಜರಾಜ- ನಿನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ನಮ್ಮ ಬದುಕು. ನಿನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರುವಿಯೇನು?

ವನಜ- ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾಕ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಲಿ? ನೀವು ನನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನೇ ನಂಬಿ ಬದುಕುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡವಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ನನ್ನನ್ನು, ನನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದಿರಷ್ಟೆ. ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ನೀವು ಸಿಸ್ಟರ್ಸ್ ಜೀವಿಗಳು. ಮೇಲಾಗಿ ಮೀಸೆ ಹೊತ್ತ ಗಂಡಸರು. ನಿಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳೇ ಹೊರತು. ಬಾಂಧವ್ಯ, ಸುಬಾಧ್ಯಗಳ ನೆಪದಲ್ಲಿ, ಕಂಡವರ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಸ್ತಿಸುವ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲ ಅನಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾಕ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಲಿ? ಇನ್ನು

ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಂತೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಅರವಿಂದರು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಾರೆ. ಅಲ್ಲವೆ ಅರವಿಂದ?

ಅರವಿಂದ— ಈ ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚುತನದ ಮಾತಿಗೆ ನಗಬೇಕೋ. ಅಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಿಪುಣನ ಹತ್ತಿರ ದಾನ ಕೇಳಿದಂತಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ವನಜ— ಆದರೆ, ನೀವೇನು ಜಿಪುಣರಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಅರವಿಂದ— ಜಿಪುಣನಲ್ಲ. ಅವನಿಗಿಂತ ನಿಪುಣ, ಜಿಪುಣ. ಪೈಸಕ್ಕೆ ಪೈಸಾ ಸೇರಿಸಿ ಗಂಟು ಮಾಡಾನೆ, ನಿಪುಣ. ಕೂಡಿಟ್ಟು ಗಂಟನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆ ನಾನಾದ್ರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ಅಂದ ಚಂದ ನೋಡಿಯಲ್ಲ, ನಿನಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಧನಕನಕಗಳ ಅಸೆಯಿಂದ.

ವನಜ— ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ. ಪ್ರೇಮ. ಆದರ್ಶ ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳೆ?

ಅರವಿಂದ— ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ನಿಜವೆ! ಆದರೆ, ಮರಣ ಪರ್ಯಂತರ ಅಲ್ಲ, ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುವತನಕ ಇದುವರೆಗೂ ನಿನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನುವ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು. ನನ್ನ ಮೆದುಳನ್ನುವ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ದೂರ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನಾಸ್ತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸೊತ್ತಾಯಿತೋ ಅವಾಗಲೇ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಲಾಗಿ ತನ್ನ ಆಕರ್ಷಣೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಕವಲೊಡೆಯಲು ನನ್ನ ಮೆದುಳಿಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಸದ್ಯೆ ನನ್ನ ಮೆದುಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಡು ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ ನನಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ವನಜ— ಅರ್ಥವಾಯ್ತು ಡಾಕ್ಟರಿ, ನಿಮ್ಮ ಒಳಗುಟ್ಟಿಗ ಮರ್ವೆ ಅದರಂತೆ ನನ್ನಂತರಾತ್ಮದ ಗುಟ್ಟೊಂದು ನಿಮಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಲ್ಲ?

ಅರವಿಂದ— ಏನದು ನಿನ್ನ ಗುಟ್ಟು?

ವನಜ— ಅಂ... ಅ..., ಹೇಳೋನಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ನಿಮ್ಮ ನೀಚ

ಗುಣಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನೀವಾಗೇ ನನಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ವಿ|| ಭೋಜರಾಜ...

ಭೋಜರಾಜ— ವನಜ ಏನಿದು?

ವನಜ— ಯಾವುದು?

ಭೋಜರಾಜ— ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಭೋಜರಾಜ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

ವನಜ— ನೀನು ಭೋಜರಾಜನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ತ್ಯಾಗರಾಜನೆ? ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಒಳಮುಖದ ಪರಿಚಯವಿರಲಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾವನಾದರೂ ತಂದೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಘ್ರಮುಖ ಕಂಡ ನಂತರ ತಂದೆಯಾದರೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಂದಿಯೇ ಹೋಗಿತು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯಾಗಲಾರೆ. ನೀವು ಮನುಷ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ಪಶುಗಳು. ಹೆಂಡತಿಯಾರು? ತಾಯಿಯಾರು? ಮಗಳಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಯಾರೊಡನೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಭಾರತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪ್ರತಿರೂಪವಾದ ಹೆಣ್ಣನ್ನೇ ಶೀಲವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡವರೇ.... ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾಮುಕರಲ್ಲ. ತಾಯಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಾಯಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ತೃಯ್ಯಂಡರು ನೀವು.

ವಿಕ್ರಂ— ಏನಂದೇ.....?

ಭೋಜರಾಜ— ವಿಕ್ರಂ, ಯಾಕಪ್ಪಾ ಸುಮ್ಮನೆ ತ್ರಾಸು ತಗೊಂತಿಯ? ಪಾಪ, ಬದುಕು ದಿನದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಗುಣ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ ಯೆಂದಾಗ. ಅನಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತನರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಕ ತಪ್ಪಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದವರಾದ ನಾವು ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ತಗೋಬಾರ್ಡ್. ನಮಗವಳು ತಂದೆ ಅಂದ್ರೇನು? ಹಂದಿ ಅಂದ್ರೇನು? ನಾವಂತೂ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಗಾಂಧಿಗಳಾಗೇ ಇರೋವಿ. ಅಂದ ಹಾಗೆ, ವನಜಾ ದೇವಿ..., ಈ ಆಸ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ, ಆ ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಹೇಳ್ತಿಯೇ ನಮ್ಮಾ?

(ವಿಶಾಲ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ನಾನಿಲ್ಲೆ ಇದ್ದೇನೆ ಭೋಜರಾಜ.

ಭೋಜರಾಜ— ಯಾರು, ವಿಶಾಲ...?

ವನಜ— ಹೌದು ವಿಶಾಲ. ನನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಇವಳಿಗೇ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ರುವುದು ಯಾಕೊತ್ತೇನು? ಹಣ್ಣಿನಂತೆ, ಇವಳ ಶೀಲ ಹುಂಚಿ ತಿಂದಿರುವ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುರುಪುಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಆಸ್ತಿ ದಕ್ಕುವುದೆಂದರೆ, ಒಂದು ಪೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆಗೂ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಲು ಸಿದ್ಧರಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣದವರಲ್ಲವೆ ನೀವು?

ಭೋಜರಾಜ— ವೆರಿಗುಡ್ ಚೆನ್ನಾಗರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿ ನಮ್ಮ ಗುಣಗಳನ್ನು. ಈ ಮೊದಲು ಆಸ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಇವಳನ್ನು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಭೋಗದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡೆವು. ವೇಶಿಯೆಂದು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದವು ಆದರೆ ಸದ್ಯೆ ಆಸ್ತಿಯ ಬಡತಿಯಾಗಿರುವ ಇವಳಿಗ ನಮಗೆ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ಸದ್ಯೆ ಅವಳೊಪ್ಪಿದೆ ಸಾಕು. ಭಾರತದ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ದೊರೆಯದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ವಂತೆ ಮೂರು ತಾಳಿಗಳು ಅವಳ ಕೊರಳಿಗೇರಲು ಸಿದ್ಧ ಕಾರಣ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವಳ ವಿಚಾರವೇನಿದೆ ಕೇಳು, ನಾವು ಕಟ್ಟುವ ಮೂರು ತಾಳಿಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಕೊರಳು ನೀಡುತ್ತಾಳೊ ಅಥವಾ...

ಅರವಿಂದ— ಹೊಸ ಇತಿಹಾಸ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಒಬ್ಬರಿಂದ ಎರಡ ರಂತೆ ಆರು ತಾಳಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾಳೋ?

ವನಜ— ಛೇ... (ವನಜ ಹೋಗುವಳು)

ವಿಶಾಲ— ಭಲೇ ಗಂಡಸರೇ ಭಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿರುವ ಭೂದೇವಿ ಕೂಡ ಹೆವ್ವೆ ಪಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ದಯಾಳು ಮಾತು ಕೇಳಿ. ಒಂದೇ ತಾಳಿಯು ಬಾಗ.ಕಾ.ಗಿ. ಹೆಣ್ಣಿ. ಹೆಣ್ಣುಮಾತುತಿ ರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಸಾಲಿನಲಿ

ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವರು

ಆರು ತಾಳಿಗಳ ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆದು ಬಂದಿರುವ ಪುಣ್ಯವಂತೆ ನಾನೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ...

ವಿಕ್ರಂ- ಆದರೆ...?

ವಿಶಾಲ- ಆರು ತಾಳಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನೀವು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರೂ, ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಆದರಿಸುವ ನನ್ನ ಮನಸೊಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ...

ಅರವಿಂದ- ಕಾರಣ...?

ವಿಶಾಲ- ನನ್ನ ಮೈ ಕದ್ದಿರುವ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ನನಗೆ ಪತಿಯಾಗಬಹುದು. ಯಾರು ನನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವರೋ ಅವರೇ ನನ್ನಾಸ್ತಿಗೆ ಒಡೆಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. ವಿಚಾರಿಸಿ. ಯಾರು ನನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವರೋ ಹೇಳಿ.

ಅರವಿಂದ- ಯಾರೇಕೆ? ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅದಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗ ನಾನು. ಅಂದಾಗ, ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಕ್ಕು ನನಗಲ್ಲದೆ ಮಾತ್ರವಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

ಅರವಿಂದ- ಹಕ್ಕು? ಯಾವುದೇ ನಿನ್ನ ಹಕ್ಕು? ನೀನಿವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿರಬಹುದು, ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದ್ರೆ, ಮುಗಿದ ಕಥೆ, ಕಾಣದ ಕೃತ್ಯ. ನಾನಿವಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೀವೇ ಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದಾಗ ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಕ್ಕು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರೋದು.

ವಿಕ್ರಂ- ನೆವ್ವರ್, ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವವನು ನಾನು.

ಅರವಿಂದ- ನೀನಲ್ಲ, ನಾನು.

ವಿಕ್ರಂ- ಬೇಡ ಅರವಿಂದ, ಸುಮ್ಮನೆ ಹಟ ಮಾಡಬೇಡ.

ಅರವಿಂದ- ನೀನೂ ಅಷ್ಟೆ. ಇವಳಾಸೆ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲೆಂದ ತೂಲಗು ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ...

ವಿಕ್ರಂ- ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ? ಏನೋ ಮಾಡ್ತಿಯಾ?

ಅರವಿಂದ- (ಬಿಸ್ತೂಲು ತೆಗೆಯುತ್ತ) ಏನ್ನಾಡ್ತೀನಿ?...ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆತಿನಿ. (ಭೋಜರಾಜ ಅರವಿಂದನಿಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು. ಜೀರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಾ) ಭೋಜರಾಜ, ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನನ್ನೂ... (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ, ಭೋಜರಾಜ ಮತ್ತೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು, ಅರವಿಂದ ಸಾಯುವನು)

ವಿಕ್ರಂ- ಫೆಟಾಸ್ಪಿಕ್ ಡ್ಯಾಡಿ ಫೆಟಾಸ್ಪಿಕ್. ಇವನ್ನ ಕೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ರಿ, ಇನ್ನಿವಳ ಕೊರಳಿಗೆ ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು.

ವಿಶಾಲ- ಸ್ವಾರಿ ವಿಕ್ರಂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ವಿಕ್ರಂ- ಕಾರಣ?

ವಿಶಾಲ- ತಂದೆ, ಮಗ ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಮೈ ಕದ್ದಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಾಗ ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬರ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದು. ಮಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಇವರು ಮಾಡಿದರೂ. ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಜವಾದ ಸೆಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಇವರನ್ನು ತಂದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗಿಷ್ಟಿಲ್ಲ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಕಾರಣ?

ವಿಕ್ರಂ- ಕಾರಣ ?

ವಿಶಾಲ- ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು... (ನಗುವಳು)

ವಿಕ್ರಂ- ಏನು ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ

ಭೋಜರಾಜ- ಆಗನೂ ಅವಳಿಗೆ ಕೇಳುವುದು ವ್ಯರ್ಥ. ಸದ್ಯ ನಾನು ಮಾಡ್ತೀನಿ ಇತ್ಯರ್ಥ.

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ ಇವಳೇನೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅಂದ್ರೆ...

ಭೋಜರಾಜ- ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಸಾಯ್ಬೇಕು, ಅಂತಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೇ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವಂತಾದ್ದೇನಿದೆ. ನನ್ನ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್ ಮಗನೇ?

ವಿಕ್ರಂ- ಡ್ಯಾಡಿ ಏನೇಳುತ್ತಾಯಿದೀರಿ?

ಭೋಜರಾಜ- ಇದ್ದ ವಿಷಯಾನೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗನಲ್ಲ ನನ್ನಿಬ್ಬಿ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ತಂದು ಸಾಕಿದ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್ ಮಗ.

ವಿಕ್ರಂ- ಅಂದ್ರೆ,

ಭೋಜರಾಜ- ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟು ತಾಳೂ ಸತ್ತಳು, ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವನ್ನೂ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಆಗ ನಾನು ದುಃಖ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಾಲೋಚನೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ. ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗಾಗಲೀ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗಾಗಲೀ ಜನ್ಮವಿತ್ತಾಗ ನನಗೆ ಮಗಳಾಗಲೀ, ಮಗನಾಗಲೀ ಇದ್ದರಲ್ಲವೆ, ಸಂಬಂಧದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಲಪಚಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಡಾಕ್ಟಿಗೆ ಹಣದಾಸೆ ತೋರಿಸಿ, ಸತ್ತ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಸತ್ತ ಶಿಶುವಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದೆ. ಆ ಶಿಶುವೇ ನೀನು

ವಿಕ್ರಂ- ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗನಲ್ಲವೆ? ನಾನು ಪರದೇಶಿಯೇ? ಡ್ಯಾಡಿ, ಇದುವರೆಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿಸಲುಹಿದ್ದೀರಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಕೂಸಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ನೀವೇ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧ ಮಾತ್ರ ಕಡಿದು ಹಾಕಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೇನಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಹುಚ್ಚಪ್ಪಾ, ಈ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ನಾ ಪಟ್ಟಿರುವ ಕಷ್ಟ ಅಷ್ಟು
ಷ್ಟಲ್ಲ. ಈಗವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೊಪ್ಪಿ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಸರಿಗೆ
ಬರೆಯುವಂತಾಗಿದ್ದರೆ, ಖಂಡಿತ ನಾನೀ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು
ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೀಗ ಸಂದರ್ಭವೇ ಹಾಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ.
ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಇಲ್ಲವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಇವಳು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಾಳೆ. ಈ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಕಾರಣ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ
ದೆಗೆ ಗುಂಡಿಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ವಿಕ್ರಂ— ಡ್ಯಾಡಿ.....

ಭೋಜರಾಜ— ಆಯ್ ಆಮ್ ಸೊ ಸ್ವಾರಿ ಮೈ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್
ಸನ್. (ಗುರಿ)

ವಿಕ್ರಂ— ಬೇಡ ಡ್ಯಾಡಿ. ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸ್ಬೇಡಿ.

ಭೋಜರಾಜ— ಸಾಯಿಸದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿನೆ ಇಲ್ಲ. ದೇವರು ನಿನಗೆ
ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡ್ಲಿ (ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವನು)

ವಿಕ್ರಂ— (ಚೀರಿ) ಎಂತಾ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ ಡ್ಯಾಡಿ, ಎಂತಾ ಕೆಲ್ಲ...
ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ... (ಇದ್ದು ಸಾಯುವನು)

ವಿಶಾಲ— ಶಹಭಾಷ್ ಭೋಜರಾಜ...ಶಹಭಾಷ್, ಮೆಟ್ಟಿದೆ ನಿನ್ನ
ದಿಟ್ಟಿತನವನ್ನು.

ಭೋಜರಾಜ— ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಮಾತಿರಲಿ, ನಿನ್ನಿಚ್ಚಿಯ ಗಂಡನಾಗಲು
ನಾನೀಗ ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಳು ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ?

ವಿಶಾಲ— ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ ಯಾಕೆ? ಇಲ್ಲ, ಈಗಲೇ ಈ ಸತ್ತುರುವ
ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಪ್ರತಿಮೆಯೆದುರೆ ಆಗುವುದು...

ಭೋಜರಾಜ- (ನಗು) ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮದುವೆ.

ವಿಶಾಲ- ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಮನಣ ಯಾತ್ರೆ (ಗಂಡು ಹಾರಿಸುವಳು)

ಭೋಜರಾಜ- (ನರಳುತ್ತಾ) ಮೋಡಿಯ ಮಾತಾಡಿ. ನನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಕುತ್ತು ತಂದೆಯೂ ಮೋಸಗಾರ್ತಿ.

ವಿಶಾಲ- ನಾನು ಮೋಸಗಾರ್ತಿಯಲ್ಲ, ಛಲಗಾರ್ತಿ. ನಾ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನೆರವೇರಿತು. ಧರ್ಮಯ್ಯನವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು, ನನ್ನ ಛಲ ತೀರಿತು. ಸ್ತ್ರೀಕುಲಕ್ಕೆ ಬಲ ಬಂದಿತು (ನಗುವಾಗ, ಭೋಜರಾಜ ಗಂಡು ಹಾರಿಸಿ, ಜಿದ್ದು ಸಾಯುವನು) ಅವ್ವಾ...

(ವನಜ, ವಕೀಲ, ಪೋಲಿಸರು, ರಂಗ, ಲಿಲ್ಲಿ ಬರುವರು)

ವನಜ- ವಿಶಾಲಕ್ಕೆ, ಇದೇನು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೆ ?

ವಕೀಲ- ವಿಶಾಲವ್ಮ, ದುಡಿಕೆ ಅನಾಹುತ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುವಿ ಯಲ್ಲವ್ಮ

ವಿಶಾಲ- ನಾನೆಲ್ಲ ಸರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ವಕೀಲೆ... ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು...(ಸಾಯುವಳು)

-ಹಿನ್ನೆಲೆ-

ಶುಭಂ

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನದ ಹೊಸ ನಾಟಕಗಳು

ಪ್ರೇಮ ಪಂಜರ" ಬ್ಯಾತ ನಾಟಕಕಾರ ವೀರಣ್ಣ

ಹೊಸಮನಿ ವಿರಚಿತ

ಅಮರ ವೀರ

"ನಾಶವರ್ಷ... ನನ್ನ ಹಡೆದವರು" ಬ್ಯಾತಿಯ
ಕೆ. ಎಸ್. ಮಹದೇವಯ್ಯ ವಿರಚಿತ ಹೊಸ
ನಾಟಕ

ಹೂವಾಗಿ ನಕ್ಕಿತು

ಹಾವಾಗಿ ಕಚಿತು

ಅರ್ಥಾತ್

ಇದು ಹಿಂಗ್ಯಾಕಾತು ?

ಯಾಕ ಹಿಂಗಾತು

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

- 1) ಸತ್ಯ ಎಲ್ಲಿದೆ ಕೈಯತ್ತಿ ಹೇಳಿ
- 2) ರೈತ ನಗಲಿಲ್ಲ ಸರಕಾರ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ
- 3) ಸೇಡು ಬಾಳಿಗೊಂದು ಕೇಡು
- 4) ಹುಚ್ಚರಿರುವರು ತಂಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ

ಬೆಲೆ:

15-00

